

கடவுள்துணை.

செகதமிழ்ததேசிகரும்,
தையநாத சுவாமிகளும் ஆசிய
ஊரமாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஐந்திலக்கணத்

தொன் லூல்விளக்கம்.
மூலமும் உரையும்.

இவை,

இராயப்பேட்டை உவெஸ்ஸியன் மிசியோன்
காலேஜு தமிழ்ப்பண்டிதரான
ம-ந-ந-ஸ்ரீ. உ. ஸ்ரீநிவாச ராகவாசாரியா ரவர்களால்
பாவையிடப்பட்டு,

நனம். ஜி. மெக்கென்ஜி. காபன் அய்யர்,
அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

சென்னை பரமமல்காலை

ம-ந-ந-ஸ்ரீ ம. சா இயாகப்பிள்ளை அவர்களால்
அர்ச். குசையப்பர் அச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

கஅகக-இல்ததுக்குச சரியான கர-இல

All Rights Reserved.

கடவுள்துணை

மு க வு ரை .

சேநதமிழ்த தேசிகரான வீரமாமுனிவரால் வியற்றிய வைநதிலக்கணத் தொன்னூல் விளக்கம் எனு மிநநூலானது 1838ம்-ஆண்டில் பிரபல விதவானாகிய களத்தூர் - வேதகிரி முதலியாரால் பாவையிடப் பட்டு, புதுவை மாநகரத்தில முதல முதலில் அச்சிடப்பட்டது. வீரமாமுனிவரீயற்றிய பலநூல்களைப்போலவே இதுவும் பொருளடை முதலியவற்றிற் சிறந்த காணப்படும்.

சேநதமிழ்குரிய வைநதிலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூல் வேறினமையின இதுனை மாணுக்கநக்குப் பிரயேஜனமாக இரண்டாநதரம் அச்சிற் பதிப்பிக்க வேண்டு மென்று நானவிரும்பி இராயப்பேட்டை உவெஸலியன மிசியோன காலேஜை தமிழ்ப் பணமுதரும் எனது நண்பருமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ, உ. ஸ்ரீநீவாசராக வாசாரியர் அவர்களை இதைப் பாவையிடம்படி கேட்டுக் கொள்ள அவா இதைப் பழைய பிரதியுடன் ஒப்பிட்டுப்பரி சோதித்துத்தர அதை நான முதற் பதிப்பைப்போலன்றிச் சூத்திரமும் உரையும் நனகு விளங்குமாறு சூத்திரத்தைச் செய்யுள்போலப் பெரிய வெழுத்திலும் வசனரூபமா யிருக்கும் உரையைச் சிறிய வெழுத்திலும் பதிப்பித்து, அதிகாரம், இயல், ஒத்து முதலியவற்றிற்குத் தக்கவாறு இங்கிலிஷ்பெயரு மெடுத்ததுக்காட்டி யிருக்கிறேன். மேற்கூறிய வெனது நண்பர் எனக்குச் செய்த விப்பேருதவிககு நானமிக நன்றியறிதலுள்ளவனாய் இருக்கிறேன்.

வீரமாமுனிவர் சரித்திரத்தை முதல முதலில் எழுதினவரும் தமிழ் விதவானுமாகிய, அ. முத்துச்சாமிப் பிள்ளை யவர்களினது மிகவணுகிய மரபினரான ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ம சா. இயாகப் பிள்ளை யவர்கள் தயவாய் இதைத் தமது இயநிர்சாலையில் அச்சிட்டுத் தந்ததற்கும், உவெஸலியன மிசியோன சங்கப் போதகராகிய, ம-ா-ா-ஸ்ரீ, யாழ்ப்பாணம் சா லெ அம்பலவாணர் ஐயர் இதை எழுத்துப் பிழையறப் பார்த்ததற்கும் நான மிகவும் வந்தனம் செலுத்துகிறேன்.

இங்ஙனம்,

சுரவரூர் ஆவணியன் }
1891-ஆண்டு ஆகஸ்டு-மீன் }

ஜி. மெக்கெனலி காபன்.

வீரமா முனிவர் ச ரி த் தி ர ச் ச ரு க் க ம்.

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள இததாலியா தேசத்தி லிருக்கும் காஸ்தி கிலியோனே எனலும் ஊரானது ஓங்கு புகழ் பெற்ற தொன்னூ லியற் றிய வீரமாமுனிவர் பிறப்பிடமாம். 1680-ஊஸ் நவம்பா-ம் 8-ஊ⁴ அவ ருக்கு ஜெர்மவார மாயிற்று. அவரைப் பெற்றோர் அவருக்குக் காண்டன ஷியுஸ் பெஸ்கி யென்ப பெயரிட்டார்கள் அவர் அவ்வூரிலும் உரோமாபு ரியிலும் கலவிசுற்று, இயேசுவின் சங்கத்தை யனுசரித்தது, உரோமைச் சங்க வொழுங்குபடி நடந்து வந்ததினால், அவரது தெய்வபக்தி, கலவி, சா னூரியம் முதலியவற்றைக் கேள்வியுற்ற பாப்பானவர் அவரதுசாமாதியத் துக்கு வியந்தது, தென்னிந்தியாவிலுள்ள மதுரைமா நாட்டுக்குப்போய் சற் குருவாகிய இயேசுவின் மாடசினையை அவ்விராசியத்தாருக்குத் தெரி விக்க அவரை நியமித்தார். ஆனால் உரோமைச் சங்க முறைமையின்படி இருபத்தைந்தது வயதாகுமுன் இவா ருருபட்டம் பெறுவது கூடாததனால் 1706-ம் வருஷத்தில அவர் அப்பட்டம் பெற்று, இந்நியாவுக்குப் புறப் பட்டு வந்தார். இந்நியாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கோவா வெனலும் ஊரை யடைந்த தமிழ்ப்பாலை பயின்று, 1708-ம் வருஷத்தில திரு நெல்வேலிக்குச் சென்றார். அங்குள்ள காமயாநாயகன்பட்டி யெனலும் ஊரில் 1714-ம் ஆண்டு முதல் 1716-ம் ஆண்டுவரையில் வசித்ததாகவும், இங்கிருந்து கைத்தார் எனலும் கிராமத்துக்கு அழககடி போக்கு வரவு செய்து வந்ததாகவும், திருநெல்வேலியில் 1714-ம் ஆண்டில் வடகன் குளம் சபையை ஸ்தாபித்த பிராண்டலீனி யெனலும் தேசிகா சொல் லுகிரார், பாண்டியக் கோட்டையி லிருந்து மதுரைக்குப் போகும் மாக கத்தில் உள்ள இவ்வூரானது அக்காலத்தில் மிகவும் போபெற்றிருந்தது. சங்கரநயனர்கோவில் தாலுக்காவிற கலபட்டி யெனலும் கிராமத்தில் அ வர் தாம் செய்த தேவ ஊழியத்திற் செயம் பெற்றது கொண்டு அங்கொரு தேவாலயம் கட்டினார். இதி னிமித்தம் அங்குள்ள பிராமணர்கள் கோ பங்கொண்டு இவரைப் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில் வைத்துக் கோவிலையும் இடித்து விட்டார்கள்.

அந்தக்கிராமத்துப்பிராமணர்கள் தங்கள் முன்னோர் பாழாக்கிய மேற் சொன்ன தேவாலயத்தி னடையாளங்களைத் தற்காலத்தில் நமக்குக் காண பிப்பதுடன் அது பெஸ்கி எனப்பவர் கட்டி வைத்த தென்றும், அவரையும், அவரால் கிறிஸ்தவனான வொர் பிராமணனையும், அவ்வூரி லிருந்து தங்கள் முன்னோர் அடித்த தூததி விட்டார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். அக்காலத்தி லிருந்த பிராமணர்கள் மிகவும் மத வைராக்கியமுள்ளவர்கள்.

ஆகையால் அவரைச் சிறைப்படுத்தவதினால் திருப்பதியடையாமல் அவரைக் கொலை புரியவு மெத்தணித்தார்கள். அப்போது கயித்தாரா என னுங் கிராமத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் செய்த முயற்சியினால் அவர் சிறைச்சாலையினின்றும் விடுதலையாகி, மரணத்திற்குத் தப்பிப்பிழைத்தார். இவ்வாறானதால் அந்தப் பிராமணர்கள் கொண்ட எண்ணம் நிறைவேற்றமுற் போயிற்று. இதன்உண்மை அவ்வூரின் சுற்றுப்புறத்துள்ள கிறிஸ்தவக்கிராமவாசிகளின் கண்பரம்பரையாலும், 1715-ம்-ஆண்டு சனவரி-மீ 12-உ பெளகி யென்பவா தாமே யெழுதியிருக்கிற நிருபத்தாலும் விளங்கும் பின்பு அவர் 1716-ம் வருஷத்தில் மதுரைக்குச் சென்றார். ஆனால் அவர் அங்கே செய்ததினை தென்று தெரியவில்லை, பிறகு 1720-ம் வருஷத்தில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த வடுகாப்பட்டியில் வந்து கிலைத்திருந்தார் இவ்வாறு நடக்குங் காலத்திலும் அவர் தமிழைக் கற்றுத் தோர்து அதைக் கண்கண்டார் ரென்பதற்கு 1726-ம் ஆண்டில் அவரியற்றிய தேம்பாவணிக் முதலான சிறந்தநூல் களே சாட்சி பகரும் இவ்வாறு காலத்தககுப் பிறகு இந்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவா ஆரேகா பலநூல்களைச் செய்தாரேனும், அவைகளி லொன்றேனும் இத்தேம்பாவணிக் கு நிகராமோ?

இதனி 1727-ம் ஆண்டில் “வேதியொழுக்கம்” எனும் நூலை உபதேச சதநாகரம் எனத்திருப் பணியாளருக்குப்பயோகமாக வியற்றினார். இத் தீயப்பழிப்போருக்கிதனைடையினால்மனமகிழ்ச்சியும், பொருளினால் பக்கி, ஞானம் முதலியவற்றின் அபிவிருத்தியும் உண்டாகும். இயற்றமிழ் நடைக்கிது சிறந்தமுன் மாதிரியாக விருக்கிறதும்னறி கடுஞ்சொற்பொழிவு, பொருட்பேதம், பிழைபாடு, அணியியபாலை நடைக்கலப்பு, முதலியவற்றால் நிரம்பியதும் காதுக்கினிமை யற்றதுமாயிருக்கின்ற தற்கால வியற்றமிழ்நூல்களின் குறைகுற்றங்களை வெளியாகும் சுலோசன மெனவுந்தரும்.

1729-ம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த ஆஜூரி லிருந்தபோது இவ்வாறு தாமியற்றிய தேம்பாவணிக் குரை எழுதினார். இக்கிராமத்திலேயே வெருளான வசித்ததத் தமது வாழ்நாளெல்லாந் தமிழை ஆராய்ந்தார். கிறிஸ்துமாதக்கம் இந்நாட்டிற் பரவுதற்கு இவ்வாறு இடைவிடாது முயன்று வந்தார் னென்று கண்பரம்பரையால் விளங்குகிறது அவர் ஊருக் கூப்பயணம் பண்ணி ஜனங்களுக்குப் போதித்ததத் தம்மோடு வாதாடவந்தவர்களை யெல்லாம் வென்று விசேஷமாக உயர்ந்த ஜாதியோரையே கிறிஸ்தவர்களாக்கிவந்தார். கிறிஸ்தவ ஆலயங்கட்டிவைப்பதும் அவற்றை வினோதமாக அவங்கரிப்பதும் அவருக்கதிகப் பிரியம் 50 வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த முததுசாயிப்பிள்ளை யென்பவொழுதிய வீரமாமுனிவார் சரித்திரத்தில் இவரைப்பற்றி யநேகமாய் காணலாம் திருஷ்டாந்தமாக:—

“கல்லிப் பெருக்கத்தா லகங்கரித்த வொன்பது சடைப்பண்டாரங்க ள் வந்து வீரமா முனிவரோடு தாககம் பண்ணி யவரை வெல்ல வேண்டி

மெனக கருதி, தோற்றவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள் சொற்படி நடப்பதென்று உடன்படிக்கை பண்ணித் தாக்கிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். ஒரு மாத மடமும் பண்ணிய தாக்கத்தில அவரை வெல்ல மாட்டாமல் தாங்களே தோற்றுப் போனதால் அவர்களில் ஆறு போ சத்தியவேதத்துக்குட்பட்டார்கள் மற்ற மூன்றுபோ சடையறுபட்டு வெட்கத்தினால் மேல் சீமைக்குப் போய விட்டார்கள். அந்தச் சடைகள் திருக்காவலூர்க்கோவில் மண்டபத்தில் வைக்கோற் கட்டுப்போல ஐதா கலாபிணை மட்டுந் தொங்கிக் கிடந்தன." இப்படிக்க வா தேச சஞ்சாரம் பண்ணிக் கொண்டு போகிறபோது அவருடேச மகிமையினால் இதேதேசத் தவர்களிற பலா கிறிஸ் தவர்களானார்கள்

பெஸ்கி யென்னும் வீரமாமுனிவர் ஜீவித்தகாலமோ மிகக் கொடுமை, துன்பம், கலகம் முதலியவற்றால் நிறைந்தது. அவரிருந்த நாடும் அவ்வாறே கலகம், யுத்தம், சாப்பிணை இவைகளால் கலககுண்டத்தினால் அவர் ஆத்கால் காரியகாததர்களுடன் சம்பந்தப்பட்டாவரா யிருப்பது கூடாது எவ்வாறெனில், 1736-ஆண்டில் வஞ்சகம், கொடுமை முதலிய தூக்குணங்கள் குடி கொண்ட சந்தா ஸாஹேபு என்கும் நபாபு திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுக்கைபோட்டு அதைப் பிடித்துக்கொண்டு மதுரை நாட்டிற்குத் தாமே அரசனென்று பறையறை வித்தார். அவர் வேண்டுகோளப்படி இவரவரிடஞ் சென்று வாததை யாழின்போது அவருக்கு இவரிடத்தில் அதிகத் திருபதியுண்டாகித் தமக்குத் திவானாக இவரை யேற்படுத்திக் கொண்டது மன்றியிருக்கின்றமாத் நான்கு கிராமங்க ளளித்தார்.

1740-ம் ஆண்டில் வேலூர் காணடக நபாபாகிய தவுஸத் அலிகான் என்பவரைப் போய்த் தரிசித்தது, 1739-ஹு) அகடோபா-மீ 29-உ தமது சங்கத் தலைவர் அந்த நபாபுக்கு எழுதியனுப்பிய நிருபத்தையுங் காண்பித்தார். இவை முதலிய காரியங்கள் அக்கால காரிய காததர்களுடன் விவருஞ் சம்பந்தப்பட்டா னென்று விளக்குகிறது.

ஹி 1740-ம் ஆண்டில் மஹாராஷ்டிரர்கள் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுக்கைபோட்டு 1741-ம் ஆண்டில் அதைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் மிகுந்தமதவராகியமுள்ள இரதுக்களாதலால் சந்தாஸாஹேபின் திவானாகிய இவர் கிறிஸ்தவ குருவென்றறிந்தபோது கிறிஸ்தவர்களும் மகமதியரைப்போலவே அம்மஹாராஷ்டிரர்களுடைய பக்கக்கு இலக்காரர்கள். இதை யறிந்த பெஸ்கி யென்பவரும் மற்றுமுள்ளவர்களும் மரணத்தினின்றும் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளும்பொருட்டு ஓடி யொளிக்கும்படி நேரிட்டது. ஆகவே அவர் முதல முதல் போன இடம் இராமநாதபுரம். அங்கிருந்து திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கு வோர் கணாதுறைப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்து அங்கே சில காலம் தங்கியிருந்தார். அவ்வுருக்கு மண்ப்பாடு என்கும் பெயர், அது அக்காலத்தில் உலாந்துக்காரருக்கு ரூரியது. அகிலே உடோ

மான கத்தோலிகரு ஆலயமும் சபையு மிருந்தன. பெஸ்கி எனப்பவா இந்நி யாவுக்கு வந்தவுடன் கொஞ்சக காலம் அங்கே தங்கி யிருந்தபடியால தம து விருத்தாபயத்திலும் அங்கேயே வசிக்க வெண்ணினு றென்றும் உத தேசிக்கலாம். அமைதியற்ற உலகம் வேண்டா மென வெண்ணிய இவரு க்கு அமைதியுள்ள அவளூ தருக்த இடமாயிற்று எனவே இவரு சில கா லம் வசித்துப் பின் தேகவியோகமானா. அவருள்ள ஆவயத்தின பிராகார த்தில் இவா சேமிக்கப்பட்டா றென்றும் இதைத் தெரிவிக்க அவ்விடத தில் சமாதி முதலிய யாதொன்றும் கட்டி யிருக்கக் காணும். இவ்வாறிரு ப்பது அவரது பெயா, குணம், தாம் செய்து வந்த சனமாக்கத் தொழில், முதலியவற்றிற்கு முழுமையும் தகாத காரிய மன்றே? அவருள்ள பரவா கள் இவா மேனமையை யறியாமையினாலோ அல்லது தங்குள வறுமையினு லோ இவா மரணத்தைக் குறிக்கும் சமாதி முதலிய யாதொன்றும் கட்டா மற் போனாகளேனும் இவரது சறகுணம், ஆழந்த அறிவு, பயனுறு தெஃ ழில், கோத்தி, பிரதாபம், முதலியவற்றை யறிந்தவாகளாவது ஏதேனு மொ ண்றைச் செய்திருக்க வேண்டுமன்றே? இவரோ தமக்குப் பிறாசெய்வதை யெதிரா பாராமல தாமே தமமுடைய பெயா நீழே காலம் கிலத்தோங் குமபடி சிறந்த பலநூலக ளியறறி யிருக்கிறு ரனறியும் இவா செய்து வந்த வேதியா தொழிலும் போதுமான ஞாபகக் குறியாம் பெஸ்கி யென்பவா தெனனாட்டிக்கு வந்த பிறகு தமது இயற்பெயராகிய கனஸ்டானஷியுஸ எனப்பதின் பொருளபடும தைரியநாதன எனனும் நாம் தேயத்தை வகித் துககொண்டா றென்றும், தேமபாவணி யெனு நூல வெளிப்பட்ட பிறகு தமிழ்ப புலவரால இவாக்கு வீரமா முனிவர் எனனும் அபிதான மளிக்கப் பட்டது என்றும் சொல்வா.

ஜி. மெ. கா.

கடவுள்துணை.

இஃது

வீரமாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஐந்திலக்கணத்

தொன்னூல் விளக்கம்

TONNŪL VIḶAKKAM.

மூலமும்-உரையும்.

பொதுப்பாயிரம்.

GENERAL PREFACE.

நீரமலிகடறவழிநிலனமுதனமற்றருளு
சீரமலியுலகெலாளுசெய்தளித்தழிப்ப
வலவனாயமுதனமட்டுறொப்பெதி
நிலவனாயுயிறையோனொருவனைப
பனமையொழியப்பணிதேயிராவிருட்
டன்மையொழியத் தரணியிறனைய
வாதவனிகரிருளகத்தறவனன
னோதியமறைநூலோதினனாகி
யமமெயப்பொருளானறனைவருமுணர்ச்
செமமெயப்பொருளாதிருமறைவழங்க
வமைதனாதமுநதவாசையுடனேடிச
சமைத்துளயாவருநதாங்கத்தருகென
வேவியதாகவிப்பணியேற்றினான
மேவியவைமபொருள்விளக்கலுணர்நது
விரிவிலாத்தொன்னூல்விளக்கமெனும்பெயாத
தரியவாசிரியர்ருநதமிழ்ச்சொல்விற
பிறநூன்முடிநததுபெயாததுடனபடுததியும்
புறநூன்முடிநததுபொருத்தியுநதானொரு
வழிநூன்முடிநதனன்வாயப்பருமெயமறை

மொழிநூல்தராய் முதிர்ச்சிபிணையி
 வீரோமைநாடடினின்றுயத்யமுனிவருள்
 வீரோதமொழிதயைமேவக
 ரேரமாதவததின வீரமாமுனியே

(இதன்பொருள்) இவற்றுணுவின்பெயரு மாக்கியோன்பெயரு மாக
 கியகாரணவகையுந் தரும்பொருளளவுங் கொளவோபபனுமென நிவவைந
 துறுபுள விசகுததிரம பொதுப்பாயிரமாக வமமாமுனி மாணுக்கருணுவி
 னெளரியனெனு மனபிலுயாததோ னுரைத்தவாறு காண்க

எனையோவெனில் —

நூலேநுவலவோ னுவலுதிறனே
 கொளவோனகோடற கூறறுபைநது
 மெல்லாநூறகுமீவை பொதுப்பாயிரம - ௩௩

(4) ~~கணனூனமேற்கோள்~~ ஆகையில, விருத்தி, பெருங்கடல
 குழக பூவுலகாதி மற்றுண்டாகிய செவ்வமுடைய வுலகங்களியாவையுந்
 தானுளவாககவு நிலைபெறக்காககவு மழிவுநீக்கவும வல்லவகூகியாதிமுடந்த
 முமளவுமொப்பு மெதிருமில்லாதவனு யெவ்வகைப்பொருளினு யேனினறு
 யாத கடவு ளொருவனை மறறைத தேவரை நீக்கித் தனியே பணிந்து
 போற்றி மாவிரவிருளை நீக்க விப்பூவுலகிறேனறிய பருதியைப்போல மன
 விருளாகிய வஞ்ஞானத்தை நீக்க வக்கடவுளோதித் தந்த வேதநூலையோ
 துங் குருவேயாகி யமமெய்க் கடவுளை யெவருமறிந்த வணங்கவு மவனை
 தந்த வேதநூலெவகும வழங்கவு மாசையே மனததுடனேடி. யேவியதாக
 விதிக்காரணமெனத்தா னெழுத்துச - சொற - பொரு - ளியாப - பணி
 யென் வைந்திலக்கணப் பொருட்களைக் கல்லாதவருங் கண்ணெருமபடி.
 தெளிவாகவிளக்கத் துணிந்ததைப்பற்றித் தொன னூலவிளக்கமென விர
 நூற்பெயராசிப் பிறதமிழ்நூலோர் முன்னுரைத் தோதியவற்றைத் தானு
 டன்படுத்தியுந் தமிழ்ப்புறநூலோர் விதித்தவற்றுட் சிலதானபொருத்தியு
 மீண்டொரு வழிநூலென முடித்ததானத்தா ரியவாரோ வெனின மெய்யங்
 கடவுடந்த மெய்யமறைநூலிற் குருக்களாகச் செவ்வவிரோமைநாட்டினின
 நெழுந்தருள் முனிவருளொருவராகிய வீரமாமுனி யென்பாரெனக் கண்டு
 னாக ஆகைபிலனிவருளு குத்திரவிகியு முனையினவிரிவு மமமாமுனிதான
 நரவே செவ் வாயாகப் பருகி ரெஞ்சு கண்ணுக் கணநாதுகொளவது கலவி
 விரும்பினாகடனே, என்றவாறு பதிகம-பாயிரம-முகவுரை-ஒன்றும்.

பொதுப்பாயிரம். — முறயிறறு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

SPECIAL PREFACE.

1 சொன்னாலுடையாத் தொகைககுணத்தொன்று
முன்னூற்றத் முதலவனைப்போற்றி
நன்னூலாயந்தோர் வினந்வைமபொருட்
டொன்னூலுள்ளககமுன சொறறுதுமுததே.

(இ-ள) சொல்லத்தகு மெநூலவகையானு மடையப்படாத தேவகு
ணங்களி யாவையுந தொகுததுளகுமி மிக்காரு மொப்பாருமினறி யொன
றய நிற்குங் கடவு ளிவனென முதலூலாகிய வேதநூலைத்தந்த முதல
வனைப்பணிந்து நானே வழுவில வுரைகவு மறறவா பயனொடு கேட்பவுந
துணைச் செயல வேண்டி யவனடி தலைமேலணிந்து போற்றி முன செந
தமிழநா மறறேருநாதக வெழுததுச சொறப்பொருளியாப்பணி யென
வைப்பொரு ளிலக்கணங்களை விளக்கத் தொடங்கி முன்னெழுத்தி
யல பின்னதென வுரைத்தக காட்டுது மாகையி ல்துகிறப்புப்பாயிரம்
எனனை, தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருள விளக்கமுஞ்செபுவதாகுஞ்
சிறப்புப்பாயிரம் ஆதலா லிலக்கிய வகையான முததோபுதைத்த வரும்
பயனாகிய பொருளைக் கண்டறிந் தெடுப்பதற் கிலக்கணநூலே விளக்காம
விளக்கதலால் விளக்கெனப்பட்டது ஒளிவிடா மூழ்னதீபத்தாற் பய
னிலை யெனறதுபோல முன்னோதந்த விலக்கணநூலெலாஞ் செந்த
மிழ்ச் சிறந்த மொழியொடு மூழ்க்கிடப்ப வக்காலத தவவிளக்கொளி
யைக் காண்பாரில்லாததற் கொருபயனு மிலை தென்மொழியாகக் வட
மொழியைத் தானுணர்த்தக் கருதி யவாமுன்னறிந்த தமிழ்ச்சொற் கொண்
டலவோ வடமொழிப்பயனை யுரைத்தல வேண்டி மாகையான முததோ
புதைத்த நூனலம் விளங்கவுங் கலலாதவரும் பயன் கொண்டுணரவு நானே
யதன் மேற்கவித்த போரவைக்கி யறிஞர் முன கொளுத்தின தீபமெ
வாக்கு மெறிப்பக கையிலேநதினாபோல உவாமுன செந்தமிழ் மொழி
யான மறைத்த விலக்கணநூலை யிளந்தமிழூராயால வெளிப்பொருளாகக்
நீனைத்தேனாபினு முன்னோதந்த யாவையும் விரித்துரைத்தா லீநூலும்
பெருக்கி கண்டவ ரஞ்சித் துணியானொன்று கருதி முனமிகவறிய வேண்
டுவ தொன்றைத் தெரிந்து தருவேன. இறகு முநீர்த்து முறமுன்னே தா
யினை கொண்டு வருவதன்றிய பறக்கும் பருவம் வந்தபின் றுமேமேய
உன பறவை யலவோ வவ்வாறிங்ஙன நானு முததோ சொன்னதை அவ
ரவா தாமே கண்டுபிடிக்க வேண்டுவதை மாதிரி மலிவிரித்துரைப்பேன.
அதன்பின் முனைத்த சிறகை விரித்து மேற பறந்து மேயநதாற் போலவுந
த்த பாசத்தைப்பற்றி மலைப்பாத்தாயா மதயானையைப்பறி நடாத்தினாற்

போலவுஞ் சிறிதோர் தெப்பததைப் பிடித்துப் பெரும வெள்ளத்தை நீர்தி
 னூறபோலவு மிங்ஙன நான்மந்தவறறைக் கொண்டு செந்தழிழ்ப பெருங்
 கடனீந்தவு முழுகவுஞ் செய்து முற்றல கெல்லாம புகழ்ப புலவா புதைத்
 தப்பெருமபய னவமணிதநா மெடுததணிவதே யெளிதா மங்ஙனமீண்டு
 நானொரு புதுநூலாயினுந் தொன்னூலிற் கொருபுதுவழியாயினுந் காட்
 டிவ துணரா தயாந்த முன்றோ தநத நூலை விளகருதற கருதித் தெளிவு
 வேண்டி வேறுவேறாய்ச் சூத்திரந் தரினு மூத்தோ ருரைத்த பறபலவற
 றையும் பொருத்ததும் ஆயினுஞ் செந்தமி முணாரதோர் வழியே யன்றிப்
 புறனடையாய்ச் சில விகற்பம் புறநூல் வழியே சென்று காட்டுது மா
 கையான முன்றோ நூலினடையினும் விகற்ப நடையினு மெழுததுச்
 சொறப்பொருளியாப் பணியென வைநதிலககணங்களை யைநதிகாரமாக
 வீண்டு பிரித்துக் கூறுதும். கூறிய நடையில வழுவினு முற்றரிதுணாரதோ
 ரிகலா தனபொடு தாங்கிக் கண்ட வழுவினைத் தீர்ப்பது மீண்டைமபொரு
 னை யுரைத்த வழியிழிவெனினுந் துணரித கருத்த நனறென வொருவாதி
 வறறைக் கொளவதுங் கடனே, எ-று.

சிறப்புப்பாயிரம். — முற்றற்று.

முதலாவது:—

எழுத்ததி காரம்.

PART I.—LETTERS.

முதலாவதெழுத்தியல்.

Chapter I—Nature of Letters.

2. தோற்றமும்வகுப்புந் தோன்றும்விகாரமுஞ் சாற்றளித்தோன்றற் தானெழுத்தியல்பே

(இ-ள) எழுத்திலக்கண மாமாறுணாததுதம் எழுத்தின் ரோற்றமும் வகுப்பும் விகாரமும் எனறிமமுனறனுள் எழுத்து வகைப்பாடெல்லா மடங்கும் எனனை, தோற்றமென்புளி, எழுத்துப்பிற்ககுமிடமும், முறையும், எண்ணுமெனவும், வகுப்பென்புளி, முதலசார்புயிர் மெயமுதலியகூறுபாடெனவும், விகாரமென்புளி, பத்ததிலுமபுணர்பிலும் வருநிளிபாககமுதலியவேறுபாடெனவுந் தோன்றும், எ று உளி எ-து. இடம், உழியென்பாருமுளா. (க)

3 உயிரிடை யினமிடறுரம்வலியுச்சிமெலியியை முதலிடமாயிதழ் முக்கணம்புனை வைந் துணையிடத்தா மக்கரப்பிறப்பே.

(இ-ள.) எழுத்தின்ரோற்ற மாமாறுணாததுதம். உதானவாயுவின கா ரணமாக எழுத்தெல்லாம் பிற்ககுமாயினும் அவற்றுடபனீரூயாக்கும், ஆழிடை யினத்திற்கும், மிடறேமுதலிடமாகவும், ஆறுவலன்னத்திற்கும், நெஞ்சே முதலிடமாகவு, ஆறுமெலன்னத்திற்கும், உச்சியேமுதலிடமாகவும்; அனறி உதமும், மூக்கும், அண்ணமும், பலலும், நாவும் என விவவைந்தே துணையிடமாகவும்; எழுத்தெல்லாம் பிற்க்குமென்றணாக். ஆயினும் இவறறையும் எழுத்தின்முறையையும் எண்ணையும் உணாததுவ துறுபயனினைறிப்பொழுதழிவாகையானும், இனிச சிலவுபைபது முறையா மென்றமையானும், இவகவன மவறறைக்கி எழுத்தின்வகுப்பும் விகாரமுமெனு மறறிரண்டையும் விளக்கிக்கூறுதம். இதன் விளவையுணர்வேணடிவ தொலகாபியத்ததுட காண்க. அதனிணும்விரிவு பேரகத்தியம் கணனூல, எ-று. (உ)

முதலாவதெழுத்தின் ரோற்றம்.—முற்றிறம்,

இரண்டாவதெழுத்தின்வகுப்பு.

Chapter II — Classification of Letters

4. முதலசார்புயிரோ மூவினமெய்யே
முதற்கண்ணெழுத்தே மொழியீற்றெழுத்தே
யுயிரமெய்குறி னெடிலோமொய்த
மாறுகுறுக்க மளபெடையிரண்டு
மாத்திரைப்புணர்பென வகைப்படுமெழுத்தே.

(இ-ள) எழுதகினைவகுபடா மாறுணாததுதம் இம்முதற்குத்திரத்தள
இனிச்சொல்லக குறித்தவகையெல்லாந் தொகைப்படக்காடமுத்தநதனம
ஆகையிலவவச குத்திரத்தள அவ்வற்றை முறையேகாணக (க)

- 5 முதலெழுத்துயி ரீராறுடனமூவாரே
சார்பெழுத்துயிரமெய தனியாயத்தோ
ஃகிய, இ, உ, ஐ, ஓள மவ்வாய்த
முயிரளபொற்றள பொருபுத்தென்ப.

(இ-ள) முதலசார்பெழுத்தா மாறுணாததுதம் தமிழெழுத தெல்லா
முதலெழுத்தெனவுஞ் சார்பெழுத்தெனவும் இருவகைப்படும இவற்றுட
பன்னீருயிரும், பதினெண்ணெற்றும், ஆக முதலெழுத தொரு முப்பது
மாம. சார்பெழுத்தோவெனில, உயிரமெய்யும், ஆயதமும், குற்றியல்கரமும்,
குற்றியல்கரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும், ஒகாரக்குறுக்கமும், மகரக்குறுக்க
மும், ஆயதக்குறுக்கமும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும் ஆகச்சார
பெழுத்தொருபுத்தாகும், எ-றுமுதலுக்கு, தலைமை-பிரதானம் எ-ம. சார
புக்கு, தலைமையினமை, அப்பிரதானம், எ-ம கூறுவா, எ-று (உ)

- 6 எ, ஒவவும நனழவவுமெனறையமுதலு
முயிரமெய்யுயிரள பொழியெண்சார்பு
மந்தமிழ்க்குரிய வாரியமும்பிறவே

(இ-ள) முனசொன்னவற்றிற்குச்சிறப்புவிதி விகற்பித்தணாததுதம்.
கூறியமுப்பது முதலெழுத்துள்ளே, எகர ஒகரங்களென இரு குறையீற்றெ
ழுத்தும், நனழ வென மூன்றெற்றும், ஆகமுதலெழுத்தெனதும், கூறிய
பத்துச் சார்பெழுத்துள்ளே, ஆயதமும், ஒற்றளபும், ஆறுகுறுக்கமும் என
வெண்சார்பெழுத்துத் தமிழ் மொழிக்கூரியன, அனறியாரியமொழிகளுள்
ளிலலன சொன்னவிப்பதினமூன்றெழுதித் தொழிர்த பத்துயிர பதினா
தொற்றென முதலெழுத திருபத்தைநது முயிரமெய யுயிரளபெனச சார
பெழுத்திரண்டுமாதத் தமிழிறகு மாரியத்திற்கும் பொதுவெழுத திருபத்

தேழுநறுணாக அன்றியுந் தென்மொழிக் கிலனவாகி வடமொழிக் குரியவெழுத தெத்தணையோவெனில, ஆரியமொழியில வழங்கு முயிபதி னுறுளளும் மெயமுப்பத்தேழுள்ளும் சொன்ன பொதுவெழுத்தன்றி உயிராறும், ஒற்றிருபத்திரண்டுமாக வடமொழிக் குரியவெழுத திருப்பத்தெட்டுடனக்கொள்க இஙங்னம் ஆரியமொழிகளைத் தமிழிட்டத் துரைக்குங்காலைப் பொதுவெழுத்தால் வருமபதமே சிறப்புடைத்தது, அல்லன வருதல சிறப்பன்றெனக்கண்ணினாக, ~~கூடாது~~ "நனமுள் ஒவவுமுயிரமெய்யு முயிரள் பலலாச்சார்புநதமிழ் பிற்பொதுவே," ~~என்று நன்னூல்~~ (க)

7 இடுகுறிகாரண மிவைபொதுச சிறப்பென விரிரண்டாகு மெழுத்தினபெயரே.

(இ-ள) தமிழில் வழங்கு நாற்பதுவகை எழுத்திஙங்னம் வேறுவேறாய் விளக்கா முன்னா வழங்கு மவற்றின பெயரைக் கூறுதம் அநைநாலவகைப்படும இடுகுறிப் பொதுப்பெயரும், இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயரும், காரணப் பொதுப்பெயரும், காரணச் சிறப்புப்பெயரும் மென்றணாக (உ-ம) உயிரோ, உயிரமெய்யே, உடம்பே, எனபன இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், அவற்றுள் அ, ஆ, க, ங முதலிய இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் குறில, நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்முதலிய காரணப்பொதுப்பெயர் குறறியலுக்கரங் குறறியல்கரமுதலிய காரணச்சிறப்புப் பெயரெனக்கொள்க ஆகையில (உ-ம) நாகு, எனுமொழி யீற்றெழுத்தது இடுகுறிப் பொதுப்பெயரால் உயிர், மெய், எ-ம் இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயரால், கு, எ-ம் காரணப்பொதுப்பெயரால், குற்றெழுத்தது, எ-ம் காரணச் சிறப்புப் பெயரால், குறறியலுக்கரம் எ-ம் பிறவுமேற்கும் பெயரொடு வழங்கும், எ-று. (ச)

8 அம்முதலீராறுயிர் கம்முதன்முலாறுடல் குறில அ, இ, உ, எ, ஒவவைநதேநெடில் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ வேழே

(இ-ள) உயிரு முடலுங் குறிலு நெடிலு மாமாறணாததுது உயிரோ முத்தப்பனளிர்ணடு ~~அல்லாது~~ அ, ஆ, இ, ஈ, உ ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, ஔ எ-ம் மெய்யெழுத்தப்பதினெட்டு ~~இவ்வாறு~~ க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன எ-ம் பனளிர்யாகளுட குற்றெழுத்ததைநது, ~~(உ-ம)~~ அ, இ, உ, எ, ஒ எ-ம் நெட்டெழுத்தேழு ~~அல்லாது~~ ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எ-ம். வரும் உயிராயவரினு மொற்றெடுத்தியிரமெய்யாய வரினுங் குறில குறிலே, நெடில் நெடிலேயாம். உயிருக்கு ஆவி, அச்சு, சுரம் எ-ம். மெய்க்கு, புள்ளி, உடல், உடம்பு, ஒற்று, அல், வியஞ்சனம் எ-ம் குற்றிற்கு, குறில, குறுமை, இரசுவம் எ-ம். நெடிற்கு, நெடில், நெடுமை, திரக்கம் எ-ம். கூறுவா, எ-று. (டு)

9. வலி க ச | த ப ற | மெலி ந ஞ | ண ம ன
இடை ய ர | ல வ ழ ள வெ ன மு ளி னி னமே.

(இ-ள்.) மூவின்மாமாறுணாததுதம. முனசொன்ன பதினெட்டொம்
றெழுத்து மூவின்மாத வகுக்கப்படும. அவை, வல்லினமாறு (உ-ம்) க், ச,
ட, த, ப, ற, எ-ம. மெல்லினமாறு (உ-ம்) னு, ஞ, ண, ந, ம, ன, எ-ம. இ
டையினமாறு. (உ-ம்) ய், ர, ல, வ, ழ, ள, எ-ம. வருமெனக் கண்ணாக.
வல்க்கு, உலி-உனமை-வனகணம-சய-பரிசம எ-ம. மெல்க்கு, மெலி
மெனமை-மென்கணம-அநுநாசிகா-பரிசம எ-ம. இடைக்கு, இடை-இடை
மை இடைக்கணம-அநத்தக்கரம-யண எ-ம கூறுவா, எ-று. (சு)

10 உயிா க ச | த ப ஞ ர | ம வ ய | முதறகே
எ, ஒ, ஓ ள வு | மெலலினிங் வவு
நீ த து யிா | ண ம ன | விடையின | மீறே

(இ-ள்) முனசொன்ன மூபபது முதலெழுத்துள்ளே மொழிமுதற்கண்
வருமெழுத்து மொழியீற்றினகண் வருமெழுத்து அனவயிவை யென்று
காட்டுதம. பன்னீருயிரும கமமுத லொன்பதுயாமெய்யு மொழிமுதற்கண்
வரப்பெறு மெனக்கொள்க. (உ-ம்) அலை, ஆலை, இனம, ஈனம, உழி, ஊழி,
எரி, ஏரி, ஐயம, ஒதி, ஒதி, ஒளவியம் எ-ம கனி, சனி, பனி, தனி, ஞாலம,
நதி, மதி, வதி, யதி எ-ம. பிறவுமனன. அன்றியுங் குறறெகரங் குறறெகர
மெளகார மொழித்தொழிந்த வொன்ப துயிரும, ண, ம, ன, ய், ர, ல, வ,
ழ, ள என வொன்ப தொற்றம மொழி யீற்றினகண் வரப்பெறு மெனக்
கொள்க. (உ-ம்) பல, பலா, பரி, தீ, உரு, மகடே, சே, கலை, ஒ எ-ம. மண,
கம, மின, மெய, சீா, பல், தெவ், கூழ, கள எ-ம. பிறவுமனன. அன்றியு
மேவலிடத்த நொ எ-ம. து எ-ம. கெள எ-ம. உரிஞ எ-ம. பொருந எ-ம்.
வருமெனக் கொள்க. யதி எ-து முனிவா, எ-று. (எ)

11. உயிரேமெய்யணைத் | துயிரமெய்யா கு
மவையிரு | துறறொருபத்தா | றென்ப

(இ-ள்.) உயிரமெய்யா மாறுணாததுதம. உயிருமெய்யுங் கூட்டி உச்ச
ரிக்கப்படா நிறகு மெழுத்தே உயிரமெய் யெனப்படும. ^{புணர்ச்சி} (உ-ம்) க், கா, கி,
கீ, கு, கூ, கெ, கே, கை, கொ, கோ, கௌ எ-ம. வரும். ஆகையிற் பன்னீ
ருயிரு மூவாறு மெய்யோடுறழ, உயிரமெய் இருதூற றொருபதினென்ப.
அனாமாததிரையாகிய குறறுயிரும இரண்டு மாததிரையாகிய ரெட்டுயி
ரும்கூடி நின்றவழி ஒன்றரை மாததிரையும், இரண்டரைமாததிரையும், இ
சையாது உயிரளவாகிய ஒருமாததிரையும் இரண்டுமாததிரையும், இசைப்
பணவாம். ஒலிவடிவிலும், வரிவடிவிலும், முதலெழுத்தினவேறாய் உயிரும்
மெய்யுங்கூடிப் பிளவுபடா தொலித்தலான உயிர மெய்யெனப் பெயராய்ச

சார்பெழுத்தி னென்றாயின ன் ஓலி வழவு = செவியபுலனறிதல வரி வழவு = கடபுல னறிதல. எ-று. (அ)

12. நீட்டல சுழித்தல

சூயினமெயக கிருபுளளி.

(இ-எ.) எழுத்தது வழவு மாமாறுணாததுதும், மெயயின வழவும், உயிர் மெயயின வழவும், பலமுறை வேறுபடாமையானும், எகரம் ஏகாரம், ஓகரம் ஓகாரம், எப்போதும் ஒருவழுவாகையானும், மயக்க நீப்பது வேண்டி மேற்புளளி கொடுத்தார புலவா ஆகையால் குற்றற்றெழுத்தின மேனீண்ட புளளியும், ஒற்றெழுத்தின மேறசுழித்த புளளியும், வருமென்றுணாக. (உ-ம) எரி-எரி, ஒதி-ஒதி, மண்கள-மண்கள, தாம்-தாம், கணைணி-கணைணி, எ-ம வரும. சூத்திரம் “மெயயினியறகைபு புளளியொடு நிலைய, லெகரவொகரத்தியறகையுற்றே.” எ-ம கூறினா, எ-று. (க)

13. ஆயதவ குறில வளிக்காகு நடுவே

யஃதீற்று ல எத்திருநதுளி யஃகும்.

(இ-எ.) குறுகாதவாயதம் குறுகியவாயதமாமாறுணாததுதும். ஆயதவகுற்றெழுத்திற்கும், உயிரொடுபுணாந்த ஆறுவல்லெழுத்திற்கும், நடுவே வரப்பெறும் இதனுருவோ வெனில் முப்புளளி வழவு ; இது மெயயெழுத்தின நனமைத்தாவதன்றி அதனமே லுயிரோற்பெற்றதெனக்கொள்க. (உ-ம) எஃகு, கஃசு, கஃலி, பஃது, கஃபு, கஃறு என வரும. இவ்வாறு டன, அஃகடிய எனப் புணாச்சி விகாரத்தால் வருமாயதமும், அஃகான எனச்செய்யுள் விகாரத்தால் வருமாயதமுங்கூடி எட்டாதலகாணக அஃகேனம், தனிலில், புளளி, ஒற்று, ஆயதம் எனினு மொகீகும் இவ்வாறு வருதல் குறுகாதவாயதம் அன்றியும் ஈற்று லகார எகாரங்கள் தவ்வொடு புணருங்கால் திரியும், திரிந்தவழியின ஆயதம்வரும், வரினுநகுறுகி ஆயதக குறுக்கமாகும் (உ-ம) கலத்தீது = கஃத்தீது; முளத்தீது = முஃத்தீது, எ-ம வரும. ஆயதமென்ற திடுகுறிப்பெயர். முதலெழுத்தது முப்புகிடுணைறலலாது வேறாய நிறறலானும், உயிர்போலத் தனித்தொலியாதுமாய மெய்போல உயிரோற்ப பெறுதுமாய முதலெழுத்தார் தனமை எய்தாமையானும், இரு மருங்கும் வருமெழுத்தைச் சாரா தொலித்தலானுஞ் சார்பெழுத்தி னென்றாயின, எ-று. (க)

14 யமமுதனியயா மிருகுறளுக்கெடி

லஃகும்றறு மசைச்சொனமியாவே.

(இ-எ.) குறிய விகரமாமாறுணாத்துதும். நிலைமொழிக் குறியலுக்காத்தின முன்னே வருமொழி முதற்கண் யகரம் புணாந்த கெடுமிகரமும், முன்னிலையசைச் சொல்லாகிய மியா வெனு மொழியில் வந்த இகரமும்,

குறியில்கரமாகும். (உ-ம) நாகியாது, ஈறியாது, கூடியாது, தேசியாது, ஐதியாது, கோடியாது, கௌடியாது என நெடிற்றொடா மொழிக் குறியில்கரமேழும், எஃகியாது என ஆயத்தொடாமொழிக் குறியில்கரமொன்றும், வரகியாது, பலாசியாது, குழலினியாழினிது, பாவீறியாது, உருபியாது, அருபியாது, வானேறியாது, ஓனாதியாது, செங்கோடியாது என உயிர்த்தொடாமொழிக் குறியில்கரம பதினொன்றும், கொக்கியாது, கச்சியாது, படடியாது, முததியாது, செப்பியாது, பறறியாது என வனற்றொடாமொழிக் குறியில்கரமாரும், சங்கியாது, மஞ்சியாது, துண்டியாது, பந்தியாது, அம்பியாது, கன்றியாது என மென்றொடா மொழிக் குறியில்கரமாரும், நொயதியாது, சார்பியாது, சாலபியாது, மாழ்சியாது, தெளகியாது என இடைத்தொடா மொழிக் குறியில்கரமாரும், கேணமியா, செனமியா என மியா வெணுமசைச சொல்லி னிகரமொன்றும், ஆகமுப்பத்தேழும் வந்தன.—குத்திரம். “வல்லெழுத்தாரே டெழுவகையிடத்த, முகரமராயாம யகரமோடியையி, னிகரநகுறும் எனமனூ புலவா.” எ-து குறியில்கரந திரிந்த இகரமாரும், மியாவெணு மசைசசொல்லி னிகரமொன்றும், ஆகக்குறியில்கரம ஒழேயாயினும், இடமும் பறறுக்கோடுஞ்சாரநது முப்பத்தேழாயின. இகரந தனமாதிகரையிற குறுகி ஒலித்தலின காரணத்தால முதலெழுத்தி னெலிவடிவின் வேறாக குறியில்கரமென்ப பெயராயச சார்பெழுத்தினொன்றுகின் —நனனூல. “யகரமவரக குறந்திரி யிகரமு, மசைசசொன மியாவி னிகரமுங் குறிய.” எ-து மேற்கோள எ-று (கக)

15. தனிககுறியிலலவற றிறுதிவன்மை
 யூரநதுனிககுறுகு முகரமென்ப
 தொடருயிருக்குறடுடைத்ததுணுமயவவரின
 உ, இ யானுசில முறறுகரமு மறறே

(இ-ள) குறியில்கரமாமாறுணாததுதம். தனிரெடிவேழும், ஆயத்தொன்றும், மொழியிடையிறுதிகளில வரப்பெறாத ஓனகாரமொழித் தொடரிந்த உயிர்பதினொன்றும், வல்லெழுத்தாரும், மெல்லெழுத்தாரும், வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராத வகரமொழித் தொடரிந்த இடையெழுத்தார்தம், ஆகிய முப்பத்தாரெழுத்தினுள் யாதானுமொன்று ஈறறுக்கயலெழுத்தாயத் தொடரப்படடு மொழியிறுதிக்கண வல்லெழுத்துக்களுள் யாதானுமொன்று பறறுக்கோடாக அதனை யூரநது வருமுகரந தனமாதிகரையிற குறும், அது குறியில்கரமாம. (உ-ம) நாகு-ஈறு-கூடு-தேசு-ஐது கோடு-கௌடு என நெடிற்றொடா மொழிக் குறறுகர மேழும், எஃகு என ஆயத்தொடாமொழிக் குறறுகர மொன்றும், வரகு-பலாசு-பரிசு-பாவீறு உருபு-அருபு-வானேறு-ஓனாது என உயிர்த்தொடா மொழிக் குறறுகரமபதி

இன்னும், கொக்கு-கச்சு-பட்டு-முத்து-செப்பு-பற்று என வன்றொடாமொழிக் குறறுகரமாறும், சங்கு-பஞ்சு-துண்டு-பந்து-அம்பு-கன்று என மென்றொடாமொழிக் குறறுகர மாறும், நொயது-சாாப்பு-சாலப்பு-மாழகு-தெளகு என இடைத தொடாமொழிக் குறறுகரமைந்தும், ஆகமுப்பததாறும் வந்தன.—குத்திரம் “நெழிலேகுறிவினை குறினெழிலென்றிவை,யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற்றிறுதியென, நேழ்குறறுகரக கிடெனென மொழிப” எ-ம “எழுவகையிடத்துவ குற்றியலுகரம் வழுவின்றி வருஉம வல்லாறாந்த” எ-ம கூறினா நுதையெனுமுறைப்பெயருகரமுங்குறகும். அன்றியும், ஆறுவலெனத்தோ டுறறுகரம் தனிககுறிவினைநதுவரின குறுகாது. (உ-ம) எகு-பசு-நி-விது வுபு-று என விவை வலெனத்தோடு கூடியவீற்று கரமாயினும் தனிககுறிவினைநதுவையால் குற்றியலுகரமல்லன, முற்றியலுகரமாம். நன்னூல் “நெழிலோடாயத முயிவலிமெலியிடை தொடாமொழியிறுதி வனமைபுருகர ம்குமபிறமேற்றொடரவுமபெறமே.”எ-து மேற்கோள (வபு = உடல) அன்றியும் குற்றியலுகரத்தின்கீழ் உயிரவரி னுகரங்கெட்டு நின்ற வொற்றினமேல் வருமுயிரேறவும், யவ்வரினியயாகி அவவாறுகவு மிவ்வன மொரோவிடத்து முற்றியலுகரமும் இவ்விருவழியாற கெடவுமாமெனக்கொள்க (உ-ம) காடலாந்தது, வண்டியிரந்தன, எ-ம கோட்டியானே, குழவினிதியாழ்னிது எ-ம இருவழிக் குற்றியலுகரங்கெட்டன. தெளிவரிது, கதவடைத்தான எ-ம அறிவியாது, விழுவியாழ எ-ம இருவழி முற்றுகரங்கெட்டன ஆயினுந் தனிககுறிநசோந்த முற்றியலுகரம் எவ்வழியானுங் கெடாதெனக்கொள்க (உ-ம) கடுவுண்டான, மதுவருந்தினுன எ-ம நரியாமம், இப்பசுயாது எ-ம இருவழித் தனிககுறின முற்றியலுகரங் கெடாதன, பிறவுமன்ன நன்னூல் “உயிரவரினுக்குறண மெயவிடதோடும” எ-ம “உடன்கோலுயிர வந்தொன்றவதியலபே” எ-ம “யவ்வரினியயாம” எ-ம மேற்கோள அன்றியும் (சிலமுற்றுகரமுற்றே) யென்றமையால், (உ-ம) பானு+உதயம்=பானுதயம் எ-ம வருமா இடமும் பறறுக்கோடுஞ்சாராது உகரந தன மாதநினாயிறகுறுகி ஒலித்தவின காரணத்தான முதலெழுத்தி னெலிவடிவின் வேருயக குற்றியலுகரமெனப் பெயராய்ச சார்பெழுத்தி னென்றாயின, எ-று. (கஉ)

16 ஐததளித்தள பெடுத்தனறி மூவிடத்து

மெளவு முதலிடத்தோடுமெனப்

(இள) ஐகாரக்குறுக்கமு மெளகாரக்குறுக்கமு மாமாறுணாததுதும். ஐகாரந் தனிநின்றவிடத்து மளபெடுத்தவிடத்துவ குறுகாமன மறறை மொழிநூத விடைகடைவரின நனமாதநினாயிற சுருங்கி ஐகாரக்குறுக்க மெனப்படும (உ-ம) ஐப்பசி - மொழிமுதலும், மடையன் - மொழிக்கூடையும், சுவளை-மொழிக்கடையும் குறுகினவாறு காண்க ஐகாரமு

மொழிமுதலீடத்தக குறுகும். (உ-ம) ஓளவியம், கௌவை எ-ம, வரும் குதகிரம். “அளபெடைதனியிரண் டவெழி ஐஒள,வுளதாமொறை தனி மையுமாகும்” எ-ம கூறினா. ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கமும் ஒவ்வொன்றே யாயினும் இடவகையால் ஐகாரக்குறுக்கமும் ஒளகாரக்குறுக்க மொன்றாமாம் ஐகாரம் ஒளகாரம் இடஞ்சாராது தனமாத்கினாயிறகுறுகி ஒலீத்த லின காரணத்தால் முதலெழுத்தி னெல்வடிவின்வேறாய ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கமென்ப பெயராய்ச சார்பெழுத்தி னென்றாயின, எ-று (கந.)

17. மகரம ல ளககீழ் வம்மேற குறுகும்

(இ-ள) மகரக்குறுக்கமாமாறுணாததுதம் இனிச்சொல்லுபபடி ளள ததிரிந்து னணவாகியபின் மகரம் வரி னதுகுறுகும். (உ-ம) போலும், மரு ளும், எனபதற்கு போனம், மருணம், எனபதாம் எனனெனில், அம்மகரங் கானமாத்கிரையாகக் குறுகின்றும் (உ-ம) “சிதையுங் கலத்தைப்பயிற்றா றிரிந்துந் திசையறியுமீகாணும்போனம்” எ-ம “வெய்லியல் வெஞ்சுரமைய நீ யெய்தின, மயிலியனமாதும்ருணம்” எ-ம. அன்றியும் மகரவீற்றுமொழி யினகீழ், வகரமவரின மகரங்குறுகும் (உ-ம) மரமவளாந்தது, கமலமவிரிந தது எ-ம வரும் மகரக்குறுக்கமொன்றே யாயினும் இடவகையான மூன்ற ர்கும். இடமும் பற்றுக் கோடுஞ்சாராது மகரந் தனமாத்கினாயிற குறுகி ஒலீத்தலின காரணத்தால் முதலெழுத்தி னெல்வடிவின் வேறாய் மகரக் குறுக்கமென்ப பெயராய்ச சார்பெழுத்தி னென்றாயின, எ-று (கச)

18. உயிரொடி வினகருறி லுறறள பெடுகரு மொறறள பெழுமவே றுறறுகருறிநகீ ழியைநது ர ழ் வொழியிடை மெலியாயதம்.

(இ-ள) அளபெடையாமாறுணாததுதம் அதுஉயிரளபெடை ஓறறள பெடை யென விருவகைப்படும. அவறறள உயிரளபெடையாவது, ஓசை யுள்ளவும் பெறுவதுவேணடி மொழியினமுதலே யிடையே கடையேநின்ற டெட்டெழுத் தெல்லா நீளப்பெறு மப்பொழு தொவ்வொன்றற கினமா கிய குறவெழுத்து வந்த அளபிற்குக்குறியாககின்றும் இவ்வாறு டெட்டெழு ததேழு மளபெடுக்கும் அப்போததற் கதற்கினமாவன. ஆ அவவும், ஈ இவ வும், ஊ உவவும், ஏ எவவும், ஐ இவவும், ஒ ஒவவும், ஓள உவவும், எனலி னமாகும் (உ-ம) ஆஅ-ஈஇ-ஊஉ-ஏஎ-ஐஇ-ஒஒ-ஓளஉ என மொழி முதலி னும், படா அகை - பரீஇகம் - கொடீஉரம் - பபோகம் - கடைஇயம் - புரோ ஓசை - அனெளஉகம் என மொழிக்கிடையினும், கறாஅ - ரூரீஇ - மருஉ விவேள - அசைஇ - அரோஒ என மொழிக்கடையினும் உயிர அளபெடுத துவந்தன. இவைசெய்யுட்கணவருவன. அவைவருமாறு (உ-ம.) “ஓஒதல

வேண்டுமொளி மாழ்க்கு செயலினை, யாஅது மென்னு மவா.” “உற அரக்குறுநோ யுனாப்பாய கடலைச, செறு அஅயவாழியநெடுக” “அளிச சபழக காலகனையாள பெயதாணுகுபிறகு, நல்லபடா அபறை” என முறையே மொழிமுத விடைகடை மூவிடத்தள பெடுததன அன்றியும் ஓளகாரம மொழிக்கிடையினுங் கடையினும் வராமையானும் அவல்டங்கனில அது நீங்கலாகி அளபெடுககும அளபெடை'பத்தொன்பதுடனே “கெடுபபது உங் கெட்டாககுச சாவாய மறறங்கே, யெடுபபது உ மெல்லாமமை.” என இன்னிசை நிறைக்கவருமள பெடையும், “உரணசை இயுள்ளந துணையாகச்சென்றா, வரணசை இயினனுமுளேன” எனச்சொல்லிசை நிறைக்கவரு மளபெடையும்கூடி இருபத்தொன்றதல காணக. முதலெழுத்தினொலி வழியினும் வரிவழிவிற குறியினும் வேறைய நெடுயிர தனமாத தினாயி னீண்டளபெடுததலின காரணத்தா னுயிரளபெடையெனப் பெயராயச சாரபெழுத்தி னென்றாயின — குத்திரம “ தனிகிலை முதனிலையிடைநிலையீறென, நாலவகைப படுஉ மளபாயவ ருரிடனே” எ-ம. “குன்றிசை மொழிவயி னினரிசை நிறைக்கு, நெட்டுழுத்திமப மொத்தகுறெறமுத்தே, ஐ ஓள வென்னுமாமீரமுத்திற, சிகர வுகர மிசை நிறைவாகும்.” எ-ம கூறினா — நன்னூல் “ இசைக்கெழுன்மொழிமுத விடைகடை நீலநெடி வளபெடும்வறவற நினக்குறியிருறியே ” இவை மேறகோள. இசைக்கெழுனும் இசைக்கடாவிடினும் வழக்கச சொல்ல்டதது முயிரளபெடை வழங்கு மென்றணாக அன்றியும் ஒறளபெடையாவது மெல்லினமாறும் ரழ வொழித்தொழிந்த இடையின நான்கும் ஆயதமும் இரு குறெறமுத்தின கீழும் ஒரு குறெறமுத்தின கீழும் மொழியி னிடையினும் கடையினு நின்றளபெடுககும. எடுத்த வளபிறகுக் குறியாக இரட்டித்தவரும். (உ-ம) அரங்ககம், முரளுசு, முரண்கே, பருநநத, அருமமபு, முரன்னறு, குரவ்வவை, அராயயயா, குரலலகள், திரளளகள, வரஃக்கு என இரு குறெறமுத்தின கீழிடையினும், மங்கவலம், மளுசு, மண்ணனு, பநநத, அடமபு, மின்னனு, தெவ்வவா, வெயயயா, செல்லக கொளளக, எஃஃக்கு, என ஒரு குறெறமுத்தின கீழிடையினும், மடங்க, உரிளு, அரண்க, பொருநந, கனமம், பரன்ன, பகலல், திரளள என இரு குறெறமுத்தின கீழ்க்கடையினும், நங்க, நளு, சண்க, நந, அமம், பொன்ன, தெவல், செயய, கலல், வளள என ஒரு குறெறமுத்தின கீழ்க்கடையினும் ஒறளபெடுததுவநதன இவை செய்யுட்கண வரவன அவை வருமாறு (உ-ம) “ இலங்குருவெண்பிறைகு டிசனடியாக்குக், கலங்குருநெஞ்சமீலகாண ” “எங்கிழைவ னுன்னென்பாயமனனேயா நெங்கு கெனத்திரிவாரின ” “மடங்ககலநதமனனேகளத்தது, விடங்ககலநதானீவேண்டு ” “அங்ககலீநதவருளித்ததாரககனபுசெய்து, நங்ககளங்குறுப்பாராம் ” என முறையே குறிவிணைக்கீழ் குறிக்கீழ் இடையினும் கடையினும் நான்கிடத்தளபெடுததன அன்றியும் ஆயதம் குறிவிணைக்கீழ்க் குறிக்கீழ்க் கடையில

வாராமையானும் அவலிடங்களில் அது நீங்கலாகி அளபெடுகரு மளபெடை நாற்பதுடனே “விலஃஃகு வீங்கிரு னோடடுமேமாத நிலஃஃகு முதநினினம்” “எஃஃஃகிலங்கிய கையராயினனுயிர், வெஃஃஃகுவாக்கிலை வீடு” எனகருநிலிணைக்கீழக குறிநகீழிடையிலவந்த அளபெடையுங்கூடி. நாற்பதிரண்டாதல காணக ஆயினும் ஒற்றள பெடை செய்யுளிடத்தே யன்றிப்பெறுதெனக கொளக. குததிரம “வனமையொடு ரஃகான ழஃகாடுகுழித்தாங், கனமையாயதமோ டளபெழுமொரோ வழி.” எ-ம கூறினா நன்னூல். “நனன நமன வயலளவாயத மளபாங் குநிலிணை குநிறகீழிடைகடை, மிகலேயவறநின குநியாமவேறே” இவைமேறகோள, ஆயதம், உயிரகருநிலும், உயிரமெய்கருநிலும் தீருமருங்கு நின நெழுப்ப இருசெறகிண லெழுமபறவையி னுடலபோல எழுந்தொலித்தலரவ இறுகிககணவிலக்கினா. ஒற்றுத தனமாதநினாயி னீண்டளபெடுததலின காரணத்தான முதலெழுத்தின ஓலிவடிவிலும் வரிவடிவிற குநிலினும் வேறாய ஒற்றள பெடையென்ப பெயராபச சாபெழுத்திடுனெழுயின அளபெடைக்கு அளபு, புலிதம் எ-ம கூறுவா, எ-று (கரு).

19 கண்ணிமை கைநொடி. காடமொத்தினாயி
லஃஃஃகியமவவு மாயதமுங்காலே
உ இககுறளொற ரூயதமராயே
குநிலே ஐ ஒளககுற ளொற்றள பொன்றே
நெடிவிரண பெயிரளபொரு மூனறென்ப.

(இ-எ) மாதநினாயா மாறுணாததுதம். கண்ணிமையும் கைநொடியும் எழுத்தின மாதநினாக களவாம இவ்வளவின் நனமையால், ஆயதக் குறுக்கமும் மகரககுறுக்கமும் கானமாதநினா ஒற்றும, குறியில்கரமும் குறியில்கரமும் ஆயதமும் அனாமாதநினா. குறநெழுத்தும் ஐகாரக் குறுக்கமும் ஒளகாரக் குறுக்கமும் ஒற்றளபெடையும் ஒருமாதநினா. நெட்டெழுத்தது இரண்டுமாதநினா உயிரளபெடைமூன்றுமாதநினா பெறுமெனக்கொளக.—குததிரம “உன்னலகாலே யூனறலராயே, முறுக்கண முககால விடுதத லொன்றே” எ-ம. கூறினா. அன்றியும் செய்யுட்கண வேண்டிமிடத்தது, குறியில்கரமும் குறியில்கரமும் உயிரகவெண்ணுகிருக்கவும், ஒற்றளபெடைவேண்டிமிடத்தது உயிரமெயபோல குறநெழுத்தாக வெண்ணவும், உயிரளபெடைநெட்டெழுத்தாகவும் குறநெழுத்தாகவும் எண்ணவும்படும் (உ-ம) குறள “குழலினிதியாழினிதென்பா தமமக்கண மழ லைசொறகேளாதவா.” இதனுள் இயாழனனும் குறியில்கரமெண்ணப்படாதெனக, “எஃஃஃகிலங்கியகையராயினனுயிர், வெஃஃஃகுவாக்கிலைவீடு” இதனுள் ஈராயதமவந்த வெற்றளபெடை எண்ணப்படாதெனக “கற்ற தினுலாயபயனென கொலவாலறிவ, நறநுடொழா அரொளிந.” இதனுள்

உயிரளபெடை ஈொழுததாக எண்ணப்பட்டதெனக வேண்டியிடதது எண்ணப்படாமையும் பெறும் —யாப்பருங்கலம் “தனைசோ வண்ணநதாங் கெடவரினே, குறுகிய விகரமுங் குற்றியலுகரமு, மளபெடை யாவியு மல கியலபிலவே” எ-து மேற்கோள, எ-று. (க௬)

20. முதலீற்றுயிரிரு மொழியே சோடுளி
இ ஈ எ ஐயீறியையும் யவவே
மறறையுயிராகிழ வகரமபுணரும்.

(இ-ள) புணா பெழுததாமாறுணாததுதம். உயிரான முடிந்த சொல லும் உயிராற்றுவககின் சொல்லுந் தமமுட புணருங்கால அவ்விரண டியிராடுவே ஒரொற்றிசைத்தல வேண்டும் இசைபட்டு மெழுத்தே புணா பெழுத தென்பபடும இ, ஈ, எ, ஐ, எனனு நிலைமொழி உயீற்றினமுன வருமொழி பணனீ ருயிருமபுணரில் யகரவுடம்படு மெய்யாம அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ, எனனு நிலைமொழி உயீற்றினமுன வருமொழி பணனீ ருயிரும புணரில் வகரவுடம்படு மெய்யாம, ஏகாரவீற்றின முன பணனீருயி ரும் புணரில் இவவிருவிதியும் பெறும். (உ-ம) மணி+அழகு=மணியழகு, தி+எழுத்தது=தியெழுத்தது, சே+அழகு=சேயழகு, கை+அழகு=கையழகு, எ-ம மர+இலை=மரவிலை, பலா+இலை=பலாவிலை, கடு+இது=கடு விது, பூ+இதழ்=பூவிதழ், தே+அடிமை=தேவடிமை, கோ+அழகு= கோவழகு, கௌ+எகினன=கௌவெகினன எ-ம அரசனே+அவன= அரசனேயவன, அரசனே+அவன=அரசனேவவன எ-ம வரும் நன னூல “இ ஈ ஐ வழி யவவு மோனயுயிராவழிவவவு மேமுனிவவிருமையு, மு யிராவரினுடம்படு மெய்யெனறாகும்” எ-து மேற்கோள எ-று (க௭)

இரண்டாவதெழுத்தின் வகுப்பு.—முற்றற்று.

முன்றவதெழுத்தின்விகாரம்

Chapter III — Changes of Letters

21. திரிபழி வாக்கக
திரட்டுநால விகாரம்.

(இ-ள) விகாரமா மாறுணாததுதம் பத்ததொடு பதம்புணருங் காற் சந்திகாரணமாகப் பலமுறை நிலைப்பத வீற்றெழுத்தாயினும் வருமபத முத லெழுத்தாயினும் பலவிடத் தொருப்பட இரண்டும் வேறெழுத்தாகத் திரி தலு முற்றங் கெடுதலுமாகும். பலமுறையிருபதருடுவே ஆக்கமாக ஒரொ

மூதது மிக்ஷுமாம் இமமூவீகார மனறியுளு சிலமுறை இருபத மொருப தமாகத் திரண்டு கலப்புழிச் சிலவெழுதது அவ்வழி வீகாரப்படு மெனக்கொளக. இவற்றுள், திரிதல=ஆதேசம், எ-ம. கெடுதல=உலோபம், எ-ம. மிகுதல=ஆகமம், எ-ம கலத்தல=சங்கீரணம், எ-ம. வட மொழி யானே வழங்கும். தொகைப்பட்ச சொன்ன இந்நாலெழுத்தின வீகாரம் வகைப்பட விளங்குதற கலவழிப பொருளும் வேற்றுமைப் பொருளும் விளக்கல வேண்டும், எ-று. (க)

22 அவ்வழி வேற்றுமை யாமிரண்டவற்றுள்
விரியினு முருபெடா வினைசார பெயரே
யலவழிப பொருட்பெய ராகுமென்ப
வேற்றுரு பிலலது விரிககுங் காலை
வேற்றுமைக கொளினது வேற்றுமைப் பொருளே.

(இ ள்) அவ்வழியும் வேற்றுமையு மாமாறுணாதததும் வினைச்சொற் சாராத முதற்பெயராதி விரியினும் வேற்றுமை உருபுபெற்றுநிறுமும் பெயரே அவ்வழிப்பொருட்பெயா, எ-ம முன்னேவேற்றுமை உருபு கொள்ளா தாயினும் விரிககுங்காலை வேற்றுமை உருபு கொண்டெரும பெயரே வேற்றுமைப்பொருட்பெயா, எ-ம கொளக விதியைவிளக்குதும் (உ-ம) கலவெடுத்தான, கலவீசி, கலவியலபு எனப்பவற்று ஒருபுதோன்றாதாயினும் பொருளைவிரித்தாற கலவையெடுத்தான, கலலாலாயவீசி, கலவினதியலபென்றவவுருபுகூட்ட வேணமுன்மையால் இதிலே கலவென்னுஞ்சொல் வேற்றுமைப் பொருட்பெயரென்பபடும. அவவுருபு தோன்றாமலுங் கூட்டாமலும் விரித்தகாக்கப்படும பெயா அவ்வழிப்பொருட்பெயரென்பபடும. (உ-ம) கலசிறிது, கலலுயாந்தது. இதிலே கல எனனுஞ் சொல் அவவுருபிலலாமையானும் பொருளை விரிக்க அவவுருபு கூட்ட வேண்டாமையானும் அவ்வழிப் பொருட்பெய ரென்பபடும. அன்றியும் (உ-ம) பொன்னுடையான, என ஐ உருபு தொக்கியும், பொன்னையுடையான, என விரிந்தும், கலவெநிர்தான, என ஆல உருபு தொக்கியும்; கலலா வெநிர்தான, என விரிந்தும், கொற்றன மகன என கு உருபு தொக்கியும், கொற்றற்கு மகனஎன விரிந்தும், மலைவீழருவீன இன உருபு தொக்கியும், மலையினவீழருவீன விரிந்தும், மலையினுச்சி என அது உருபுதொக்கியும், மலையினது வுச்சி என விரிந்தும், மலைமுழை என கண்ணுருபுதொக்கியும் மலைக்கண முழை என விரிந்தும், வேற்றுமைப் புணாச்சி ஆறும்வந்தன. அன்றியும், (உ-ம) கொலயானே என வினைத்தொகையும், கருங்குதிரை என பண்புத் தொகையும், ஆயனசாததன, சார்பாபாமபு என இரீபேரொட்டுப் பண்புத்தொகையும், பொறகணங்கு என உவமைத்தொகையும், இராப்பகல் என உமமைத்தொகையும், பொறதொழு என அனமொழித்

தொகையும், கொற்றன கொடுத்தான' என எழுவாயத் தொடரும், கொற்றுகொள் என விளித்தொடரும், உண்ட சாததன என பெய்சொச்சத்தொடரும், உண்டு வந்தான என வினையெச்சத்தொடரும், குண்டுக்கட்டெருமை எனக் குறிப்புவினை முற்றுத்தொடரும், உண்டான சாததன எனத் தெரிநிலைவினை முற்றுத்தொடரும், அதுமற்றமம் என இடைச்சொற்றொடரும், நனிபேதை என உரிச்சொற்றொடரும், நெருப்பு நெருப்பு என அடுக்குத்தொடருங்கூடிய தொகைநிலை ஐந்தும்; தொகைநிலை ஒன்பதும்; ஆகிய அலவழிப் புணாச்சி பதினான்கும் வந்தன. இவ்விருவழியிலும், தழாத தொடருஞ் சிலவுண்டெனக்கொள்க அலைவருமாறு கைக்களிறு, எ-து கையையுடையகளிறு, என விரிக்கப்படுதலால் கை எ-து. களிறு எனப்பதைத் தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைக ளெல்லாந் தழாததொடராகிய வேற்றுமைப் புணாச்சியாம். சுனாயாழ் வமயிமிதப்ப, எ-து. சுனாமிதப்ப, அமயியாழ் எனக்கூட்டப்படுதலால் சுனா எ-து. ஆழ் எனப்படையும் அமயி எ-து மிதப்ப என்பதையுந் தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளுெல்லாந் தழாததொடராகிய அலவழிப் புணாச்சியாம். (சொல்லல், வேற்றுமை யிலக்கணம் விளித்துக் கூறுதும்) எ-று

(உ)

23. வலிவரின மஃகான வருக்கமாகு

நவ்வரின றனிகுறின மவவுநவவா
மவவழியன்றி மகரங் கெடுமே.

(இ-ள) மகரவிகார மாமாறுணாததுதும். ஈற்றுமகரத்தின்கீழ் கச்சத் தொழிக்கு முதலவரின இவற்றிற்கினவெழுத்தாக மகரந் திரிந்து முறையே ன், ஞ், ண், என அதற்கதற்கு வருக்க வெழுத்து வருமெனக் கொள்க. (உ-ம.) மனம+களித்தது = மனங்களித்தது, எ-ம. மனம+சலித்தது = மனஞ்சலித்தது, எ-ம மனம+தளாந்தது = மனந் தளாந்தது, எ-ம. பிறவுமனன். அன்றியும், ஈற்று மகரத்தின்கீழ் நமமுதல வந்தால் அம்மகரங்கெடும (உ-ம) மனம+நலம் = மனநலம், எ-ம. முகம+நிறம்=முகநிறம், எ-ம பிறவுமனன் அன்றியு மகரவீற்றுமொழி தனிகுறிலாயின மகரந் திரிந்து நகரமாம் (உ-ம.) வெம+நீர்=வெந்நீர், எ-ம. செம+நெலம்=செந்நெலம், எ-ம. பிறவுமனன் எ-று.

(உ)

24. ண் ண முனதகரம ட ற வாமுறையே

ண் ண வலவழிகென்று மியலபாம
வேற்றுமைப்பொருட்கவை வலிவரின ட ற வாம
ண் ண முனகுறிலவழி நகரம் ண் ண வா
மற்றது ண் ண முனமாய்ந்து கெடுமே.

(இ-ள.) ண்கார ண்காரங்களால் வரும விகாரமாமாறுணாததுதும். ஈற்று ண்கரத்தின்கீழ் தொழிமுதலவரும் தகரந் திரிந்து டகரமாகவும், ஈற்று

று னகரதநினகீழ் மொழிமுதலவரும் தகரநதிரிநது தகரமாகவும் பெறும். (உ-ம.) கண+திறநதது=கணடிநதது, எ-ம. மின+தெளிநதது=மின தெளிநதது. எ-ம. பிறவுமன்ன. அன்றியும், ணனவீற்றுமொழிகள் அலவழிப் பொருட்புணாசசியில் நகரமொழிநத எவ்வின் வெழுததுவரினும் திரியாயிவலபா. (உ-ம.) மணகடிது, மணசிறிது, மணடிது, மணபெரிது, மண ஞானறது, மணமாண்டது, மணயாது, மணவ்விது எ-ம. பொனகடிது, பொனசிறிது, பொன்றிது, பொன்பெரிது, பொனஞானறது, பொனமாண்டது, பொனயாது, பொனவ்விது எ-ம வரும். ஆயினும் உருபினற ரேனறமற பொருளினால் வேறறுமையினால் வரும் ஈறறுணனவின் கீழ் மொழிமுதல வலவினம வரின னகரம டகரமாகவும் னகரம தகரமாக வுநதிரியும். (உ-ம.) மண+குடம்=மடகுடம், மண+சாடி=மடசாடி மண+தாழி=மடதாழி, மண+பாணை=மடபாணை, எ-ம பொன+குடம்=பொறகுடம், பொன+சாடி=பொறசாடி, பொன+தாழி=பொற ராழி, பொன+பாணை=பொறபாணை, எ-ம பிறவுமன்ன அன்றியும், ணனவீற்று மொழிகள் தனிக்ருறிலாயின மொழிமுதல வரும் நகரநதிரிநது முறையே னகர னகரமாகும் (உ-ம) கண+நெடிது = கணனெடிது, எ-ம மின+நெடிது=மினனெடிது, எ-ம வரும் அன்றியும், ணனவீற்று நிலைப்பதங்கள் தனிக்ருறி லலலாதாயின மொழிமுதல வரும் நகரங் கெடும். (உ-ம) கவண+நெடிது=கவனெடிது; எ-ம. கலன+நெடிது=கலனெடிது, எ-ம தூண+நெடுமை=தூனெடுமை, எ ம. மாண+நெடுமை =மானெடுமை, எ-ம. பிறவுமன்ன —நனலூரல் “ண ன வலவினம வரட்டறவும பிறவரி னியலபுமாகும் வேறறுமைக கலவழிக் கணதது மெய்வரி னுமியலபாகுமே,” எ து மேற்கோள் எ று (சு)

25 தேனெனுமொழிமெய சேரிருவழியுந
தானியலபாமெலிவரின றனனீற்றழிவும
வலிவரினீறுபோய வலிமெலிமிகலுமா
மினபினனுவவுறில் வனமையுமிகுமே
யெனறனவலிவரி னியலபுந திரிபுமா
கினனெனறுமியலபாய நிறகுமென்ப
லுனகுயினியலபா முற்றவேறறுமைககு
மெகினமரமலலதே விருவழியியல்பு
மவவுறிவலிவரின வலிமெலிமிகலுமாம்.

(இ-ள.) முனசொன்ன விதியிற் சில விகற்பமாமாறுணாததும. தேனெனுமொழி எவ்வகை மெய்வரினும் இயலபாதலு மெலவினமவரின னகரங் கெடுதலும் வல்லினமவரின னகரங் கெட்டு வலவெழுதது மெல்வெழுதது மிகுதலுமாகும் வேறறுமைப்பிடதது அலவழிப்பிடதது மென்ப. (உ-ம.)

தேன்கடிது, தேன்கவை, இயலபாயின. தேன்+குடம்=தேக்குடம், தேன்+கடிது=தேக்கடிது, என இருவழியும் ஈறுகெட்டு வலியக்கன. தேன்+முரி=தேமுரி, தேன்+மாண்டது=தேமாண்டது, என இருவழியும் ஈறுகெட்டன. அன்றியும், மின பின எனனும் இருமொழிஈறில வலவினமவரின உகரம் பெற்று வலலொற்றிரட்டும வேற்றுமை யிடத்தும் அலவழியிடத்தும் (உ-ம.) மின+கடிது=மின்னுக்கடிது, பின+கடிது=பின்னுக்கடிது, எ-ம மின+கடுமை = மின்னுகடுமை, பின+கடுமை = பின்னுகடுமை, எ-ம வரும். இவற்றுள் சிறிது-பெரிது-தீது, எ-ம. சிறுமை-பெருமை-தீமை, எ-ம முறையே கூட்டிக்காண்க அன்றியும், தன என எனனும் இருமொழி ஈறில வலவினமவரின இயல்புந் திரிபுமாம். நின எனனும் மொழியீற்றில வலவினமவரின எப்போதுமியலபாம் (உ-ம.) தனபகை-எனபகை என இயலபாயின. தன+பகை=தற்பகை, என+பகை=என்பகை, என ஈறுதிரிந்தன நினபகை, என இயலபாயின. நிற்பகை, என வாரா. அன்றியும், ஊன, குயின, எனனும் இருமொழி ஈறில வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில வலவினமவரின திரியாதியலபாம். (உ-ம) ஊனகடுமை, ஊனநீமை, எ-ம. குயினகுழாம், குயினநிரள், எ-ம வரும். (குயின=மேகம்) அன்றியும், எகின எ-து. புளியமரமுதற் பனமரமும், அன்னம், கவரிமா, புளளிமான, நீர்நாய, எனறிவையாகும். இவற்றுண் மரமல்லாதன எகின எனனும்மொழி இருவழிபு மூவினம வரின இயல்பாகவும், வலவினமவரின அகரச்சாரியை பெற்று வலலொற்று மெலலொற்று மிகவும்பெறும் (உ-ம) எகின+கால=எகின்கால, எ-ம, எகின+பெரிது=எகினபெரிது, எ-ம. இருவழியிலும் இயலபாயின. எகின+கால=எகின்ககால, எ-ம எகின+கால=எகினங் கால, எ-ம. எகின+பெரிது=எகினம்பெரிது, எ-ம எகின+பேடை=எகினப்பேடை, எ-ம. இருவழியிலும் உலிமெல் மிக்கன எகின+அழகு=எகினவழகு, எ-ம, எகின+வலிது=எகினவலிது, எ-ம மறறை எழுத்ததுப்புணர்வழி அகரம்பெற்றவாறு காண்க பிறவுமனன எ-று. (டு)

26. லளவேற்றுமையிற் றடவுமலவழி
யவறறேடுறழவும வலிவரின தவவரி
னியல்புந் திரிந்தபின கெடுதலுமாகும்
லளத்தனிககுற்றிகீ ழலவழி தவவரின
றிரிந்தொழிந்தாயதஞ் சேருமென்ப
லளமுனமெலிவரி னிருவழினணவா
மவறறுணத்திரி தழிவாநதனிககுறி
னண்ணிபலளமுன நவவுண்ணவாம்.

(இ-ள்.) லகர ளகரங்களின் விகாரமாமாறுணாததுதம். லளவீற்று நிலைப்பதங்கள வேற்றுமைப் பொருளாய வலவின முத்தப்பத்ததோடு புண

ருங்காலை லகரம நகரமாகவும், ளகரம டகரமாகவும் திரியும் (உ-ம) கல+புறம=கற்புறம, தூல+புறம=தூற்புறம, வீரல+புறம=வீரற்புறம, சாரல+புறம=சாரற்புறம, எ-ம. முள+புறம=முட்புறம, வாள+புறம=வாட்புறம, புரள+புறம=புரட்புறம, எ-ம. திரிந்தன. பிறவுமன்ன அலவழியிடத்தோவெனில, இயலபுறதிரியுமாம். (உ-ம) கலபெரிது, வீரலசிறிது, வாளபெரிது, எ-ம இயலபாயின. கல+பெரிது=கற்பெரிது, வாள+பெரிது வாட்பெரிது, எ-ம, திரிந்தன பிறவுமன்ன. வேற்றுமைப்புணாச்சியில லகார, ளகாரவீற்றில தவவணியின வருமொழிமுதலும் நிலைமொழியீற்றுந் திரியும். (உ-ம) தூல+தலை=தூறலை, தூற்றலை; கடல+தினா=கடறினா, கடற்றினா, வாள+திறல=வாடிற்றல, வாட்டிறல, அவள+தாய்=அவடாய, அவட்டாய, எ-ம. இருமொழி திரிந்தன பிறவுமன்ன அலவழிப்புணாச்சியில தனிக்ருறிலலலாத லகர ளகரவீற்றில தவவணியில இயலபுற கெடுதலுமாம். (உ-ம) பொறுத்தல+தலை=பொறுத்தறலை, அவள+தந்தாள=அவடந்தாள, எ-ம, திரிந்தன. பிறவுமன்ன அன்றியும், பொறுத்தலதலை, அவளதந்தாள, எ-ம. வழக்கிடத்தாகும். அலவழிப்புணாச்சியில தனிக்ருறில லகர ளகரவீற்றில தவவணியின லகரம நகரமாகவும், ளகரம டகரமாகவும், ஆயதமாகவும்பெறும் (உ-ம) கல+தீது=கற்றீது, கஃறீது, பல+தொடை=பஃறொடை, அல+திணை=அஃறிணை, எ-ம முள+தீது=முடடது, முஃடது, எ-ம. பிறவுமன்ன அன்றியும், நிலைமொழி லகர ளகரவீற்றில மெய்வினமவரின லகரம் ளகரமாகவும், ளகரம ளகரமாகவும் திரியும் வேற்றுமையிடத்தும் அலவழி யிடத்தும். (உ-ம) கல+மலை=கனமலை, முள+முடி=முணமுடி, எ-ம கல+முனைத்தது=கனமுனைத்தது, முள+முரிந்தது=முணமுரிந்தது, எ-ம இருவழியுந் திரிந்தன பிறவுமன்ன தனிக்ருறிலலலாத லகர ளகரவீற்றில நகரமவரின லகர ளகரநதிரிந்த நகரநகெட்டு ளகரணகரமாகும் (உ-ம) வீரல+நீளம=வீரனீளம, கால+நீளம=கானீளம, தூல+நுனி=தூணுனி, எ-ம இருள+நீண்டது=இருண்ணடது, கோள+நீண்டது=கோண்ணடது, வாள+நுனி=வாணுனி, எ-ம. பிறவுமன்ன இவ்வாறன்றி, தனிக்ருறிலணைந்த லகர ளகரவீற்றில நகரமவரின லகர ளகரநதிரிந்த நகரநகெட்டு ளகர ளகரமாகும் (உ-ம) கல+நெஞ்சு=கனனெஞ்சு, முள+நிலம=முண்ணிலம, எ-ம வரும எ-று (ஈ)

27. சஞயவரின ஐஅச்சமமெனத்திரியும்.

(இ-ள்) அகரவைகாரங்களினவிகாரமாமாறுணாததுதும். மொழிக்ருமுதலினும் மொழிக்ரு இடையினும் நின்ற அகர ஐகாரங்கள சஞயவரின தமயிலவேறுபாடின்றி ஒன்றற்கொன்றாகத்திரியும். (உ-ம.) பச்சல், பைச்சல், மஞ்சு, மைஞ்சு, அயயா, ஐயா, எ-ம. மொழிமுதல அகரம, ஐகாரமாகத்திரிந்தது. அரசு, அணாசு, முரஞ்சு, முரைஞ்சு, அரயா, அணாயா; எ-ம. மொ

ழியிடை அகரம ஐகாரமாகத் திரிந்தது இவையே மொழிமுதற்போலி, மொழியிடைப்போலி, எ-ம. கூறுவா அன்றியும், ஐநூறு, ஐஞாறு ; மைநரினறகண, மைஞாறினறகண, நெயநரினற விளககு, நெயஞாறினறவிளககு; எ-ம. வரும. மொழிக்கடைப்போலி. (உ-ம.) நலம, நலன; சூலம, சூலன, சூளம, சூளன; பழம, பழன, பயம, பயன, கடம, கடன, அகம, அகன, மனம, மனன, எ-ம சருமபு, சருமபா; கொம்பு, கொம்பா; வண்டு, வண்டா; மாது, மாதா; சாமபல, சாமபா; பந்தல, பந்தா, அனந்தல, அனந்தா, குடல், குடா; அருமபு, அருமபா, எ-ம வரும நனனூல.—“அஐமுதலிடை யொககுஞ் சஞயமுன.” எ-து மேற்கோள். எ-று. (எ)

28. அடைமொழி உககுறள ஐயாதலுமாம.

(இ-ள.) குறறியலுகர விகாரமாமாறுணாததுதம. குறறியலுகரவீற்றுச்சிலபதம அடைமொழியாய நினறு தொகைப்பொருளாக மறறொருபதத்தோடும பகுபதமாக விசுதியுருபோடும புணருககாலை உகரநதிரிந்தது ஐயாகவும பெறும் (உ-ம) ஆண்டு, ஆண்டை; ஈண்டு, ஈண்டை; யாண்டு, யாண்டை, மற்று, மறறை, இன்று, இன்றை; அன்றுவாககியம, அறறைவாககியம; பண்டுசெய்தி, பண்டைச்செய்தி, இன்றுநாள, இறறைநாள; நேற்றுக்கூலி, நேற்றைக்கூலி, மூவாண்டுநெல, மூவாடடைநெல, எ-ம. பிறவுமனன தொகைப்பொருளாக உகரநதிரிந்தவாறு காண்க. ஈராடடையான, பண்டையான, மறறையவா, என பகுபதமாக உகரநதிரிந்தவாறு காண்க அன்றியும், அளவடியானவரும் கலிவிருத்தமட்டைவிருத்த மெனப்பா இன்றைப புலவருடசிலா —நனனூல. “ஐயீற்றுடைககுறறுகரமுமுளவே.” எ-து மேற்கோள். எ-று. (அ)

29. தெவ்வென்பதிருவழி உவ்வெய்திச்சேரும் வலிமிகுமவவரின வவவுமவவாமென்ப.

(இ-ள.) இனிச சிலசிறப்பு விதிகளை யுணாததுதம. தெவ் என்னுமொழி வலவினத்தோடுபுணரின உகரமெய்தி வலவினமிசுதலும், மகரத்தோடு புணரின வகரநகெட்டு மகரமிசுதலுமாம (உ-ம) தெவ்+கடிது=தெவ்வுக்கடிது, தெவ்+கடுமை=தெவவுக்கடுமை, எ-ம. தெவ்+மனனா=தெமமனனா, தெவ்+முனை=தெமமுனை, எ-ம. வரும. தெவ, எ-து பகை—நனனூல. “தெவ்வெனமொழியே தொழிற்பெயரறறே, மவ்வரினவஃகான மவவுமாகும்.” எ-து மேற்கோள் எ-று. (ஆ)

30. யாழமுன்வலிவரினலவழிக்கியலபு மடைமொழிக்காககமு மவைவேற்றுமைக்கண் மிகலுநதனரின மெலியெய்தலுமாம.

(இ-ள்.) யரழ என்னு மூன்றொறறையும் சநறிலேயுடைய நிலைமொழி முன்னே க ச த ப வருமொழிமுதலவநது புணாநதால் அலவழியில மிகாமல் இயலபாம. (உ-ம) நாயசிறிது, தோசிறிது, வீழ்சிறிது, எ-ம. வரும். அனறியும், நிலைமொழிப்பதம் தொகைப்பட்டு அடைமொழியாகநின்றால் வருமொழிப்பத முதலிலவலினமிகும் (உ-ம.) பொய+செலவம்=பொய சசெலவம், காா+பருவம்=காாபருவம், பாழ+கொலீல=பாழககொல்லை, எ-ம். வரும். இவைமூன்றும்பண்புத்தொகை. அனறியும், அமமூன்றொறறையும் சநறிலேயுடையநிலைமொழிப்பதங்கணமுன வேற்றுமையில வலினமு தனமொழிவநது புணாநதால் வலினமிகுதலு மெலலினமுறழதலுமாகும். (உ-ம) வேய+குறை=வேயககுறை, வோ+குறை=வோககுறை, வீழ+குறை=வீழககுறை, எ-ம. வேய+குறை=வேயஙகுறை, வோ+குறை=வோஙகுறை, வீழ+குறை=வீழஙகுறை, எ-ம வேற்றுமைவழிக்கண வலின மிக்கலு மெலலின முறழதலுமாயினவாறு காண்க, எ-று (க0)

31 சிலபலதமொடு சோபுளியியலபு
முதனமெயககடைமெய மிகலுமீறுபோய
லறவவாதலும் லாவாதலுமாம
பிறவரினகர நிறறலுங் கெடலுமாம.

(இ-ள்.) சிலபலவென்னும் இவவிருசொலலும் இரட்டித்த வருங் கால இயலபாய நிறகவு முதலொறறயினுங் கையொறறயினு மிககு வரவும், அகரங்கெட்டு லகரம் நகரமாகவும் பெறும். (உ-ம) பலபல், சில சில, என இயலபாயின. பலபல, சிலசில, என ஒற்றுமிக்கண பற பல, சிறசில, என அகரங்கெட்டு லகரம் நகரமாயின பலபல, சிலல சில, என லகரமிக்கண. ஒரோவிடத்தல லலாவாகத்திரியும் (உ-ம) பலாம, சிலாம. எ-ம. அனறியும், பிறமொழிபுணருங்கால அகரம் நிறகவு நீங்கவு மாம (உ-ம) பலகலை, என அகரநீங்கிறது. பறகலை, என அகரநீங்கி லகரம் நகரமாயிற்று பலநாள, என அகரநின்றது பனனாள், என அகரங் கெட்டு லகரம் னகரமாயிற்று. பலமணி, பனமணி; பலவணி, பலலணி; பலவாயம், பலலாயம்; பலவளை, பலவளை, பலஞானம், பனஞானம். எ-ம. வரும். ஆயினுந் தகரமவரின இயலபாகவும், அகரம்போய இருபததாரூரு குத்திரத்தின்படி தனி நவவெய்தி ஆயதமவரவுமாகும். (உ-ம) பல+தொ டை=பஃறொடை, பல+தாழிசை=பஃறாழிசை, எ-ம பிறவுமனன. பல பல், சிலசில, எ-ம. வரும், எ-று. (கக)

32. ஆமாவலவழி ஆவீறுமுற்று
மியாவிவைமுன்வளி மிகாதியலபாகும்.

(இ-ள்.) அலவழிவநது ஆமாவெனற இருபெயரும் மியாவெனற அ சைச்சொல்லும் ஆவீறற வெகிராமறை முறறுவினையும் எனவிவை வலலின

ததோடு புணருங்கால் ஒற்றிரட்டாவெனக் கொளக. (உ-ம.) ஆகறநதன, மாபயநதன, ஆசிரிய, மாபெரிய, எ-ம. கேணமியசுகோதாய், சொனமியாபா வாய, எ-ம. தினனாருதினா, கடலோடா காலவனெடுநதோ, எ-ம இவற றைச் சிறப்பித்தது விளக்கினமையால ஆவீற்றமறறைப பெயரும், முற்று வினையலன வினையுமவரின வலலின மிரட்டுமெனக கொளக. (உ-ம.) புறாபறப்பன, கடாபபெரிய, மிடாசசிரிய. ஒடாககுதிரையுமுழாக்காணியு மாகா ஒடாத உழாத என வரின வலலினமிரட்டா.—நனனூல். “அல வழியாமா மியாமுறறுமுனமிகா.” எ-து மேற்கோள. எ-று (கஉ)

33. தனிககுறிலீற்றாக் தகுமபெயாசெய்யுடகே
ஆஅவவாதலுமதனே வெவணையலுமாம.

(இ-ள) செய்யுளிடத்தது தனிககுறிறகீழே ஆகாரவீற்றுச்சில பெயா முன்னே பலபெயா வருங்கால அவவாகாரங்குறுகி அகரமாகவும், அகர மாயினபின உகரமிணைநது வரவும், பெறுமெனக்கொளக. (உ-ம) சுறம திவனதுறையெலா நிலவிகானலவாய, எ-ம. நிலவுபாயநத கடலிற் சுறவுபாயநது களித்தன, எ-ம இருவகை விகாரம வநதவாறுகானக. அன நியும். (உ-ம.) இரா-இரவு, புறா-புறவு, சுறா-சுறவு, நிலா-நிலவு, விளா- விளவு, பலா-பலவு, என இயலபாகியுங் குறுகியும் உகரமபெற்றும் வழக கிடத்தவரும் —நனனூல் “குறியதனகீழாககுறுகலு மதனே, பெருமேற மலுமியலபுமாரணுககின” எ-து மேற்கோள. எ-று. (கங)

34. தமிழ்வேற்றுமைக கச்சாரவுமபெறுமே.

(இ-ள) தமிழ் எனனுஞ்சொல்லே வேற்றுமைப்பொருளாக வருங் கால அகரச்சாரியை பெற்றும், பெருமையும், வருமெனக்கொளக (உ-ம) தமிழக்கூற்று, தமிழ்ச்சொல், என அகரச்சாரியை பெறாது வநதன. தமிழ்ப்பலவதையா, தமிழநாகன, தமிழவளவன, தமிழவரசன, என அகரச்சாரியைபெற்று வநதன.—நனனூல். “தமிழவவுறவும பெறும் வேற்றுமைக்கே.” எ-து மேற்கோள எ-று. (கச)

35. தனிவழிஐபுந தனிககுறிலயவவுந
துவவுறொவவுந தொடாமெலிமிகுமே.

(இ-ள்.) ஒரொழுத்த மொழியாகவரும் ஐகாரமும், தனிககுற்றெழு ததுக் கூடின் யகரமும், ஏவறசொறகளாகிய, து, ரொ, எனறிருமொழி களும் நிலப்பதமாகி, வருமபதமுதற்கண மெலினம புணரின அவ்வழி யானும் வேற்றுமையானும் ஒற்றிரட்டும (உ-ம) கை+மாறினது=கைம மாறினது, கை+மாற்று=கைமமாற்று, கை+ஞானறது=கைஞானறது, கை+நீண்டது = கைநீண்டது, மெய+ஞானறது = மெயஞானறது,

மெய்+மாண்டது=மெய்மமாண்டது, மெய்+நீண்டது=மெய்நீண்டது, என அவ்வழியிலும், கைஞ்ஞாறசி, மெய்நீட்சி, மெய்மமாட்சி, என வேறறுமையிலும், ஒற்றுமிக்கன ; தூநாடா, துமமாடா கொநநாகா, நொமமநாகா, எனவவறசொலலினு மிக்கன. அன்றியும், துயயவனா, துவவளவா, சொயயவனா, நொவவளவா, எ-ம. வரும் என்று. (கடு)

36. தனிககுறினமெய்யுயிர சாரபுளியிகுமரழத தனிககுறிநசாரா தாமுமிகாவெனப.

(இ-ள) தனிககுறில் நிலைப்பதத்தீற்று ஒற்றெழுத்தெல்லாம் உயிர்தொடராதவரின இரட்டிம (உ-ம) கண+அழகு=கண்ணழகு, கம+அழகு=கமமழகு, பொன+அழகு=பொன்னழகு, மெய்+அழகு=மெய்யழகு, கல+அழகு=கலவழகு, தேவ+அழகு=தேவவழகு, புள+அழகு=புள்ளழகு, எ-ம. வரும். அன்றியும், ரழ வென இரண்டொற்றுந் தனிககுறின மொழியீற்றின்கண வரவும் இரட்டவும் பெருதெனக கொளக—நனனூல. “தனிககுறினமுனனொற்றுயாவிரினிரட்டிம.” எ-து. “ரழததனிககுறிலீனயா” எ-து மேற்கோள எ-று. (கஈ)

37. மெலிவுற்றபாவிடை மெனமைவனமை குறுமைநீட்சி குறுந்தொகைவிரிவே மறறொருமொழிமு வழிகுறைதலுமென வேண்டுநீரிததனிமொழி விகாரமொனபதே

(இ-ள) சந்திகாரணமாக வரு முன காட்டிய எழுத்தின் விகாரங்களன்றியே தனித்தொரு மொழியின் வரும் விகாரங்களின்னெனாததுதம். அவையொனபதாம் மெலித்தலும் வலித்தலும் குறுக்கலும் நீட்டலும் தொகுத்தலும் விரித்தலும் அன்றி, ஒருமொழிதானே முதல இடை கடை என மூவிடத்துக் குறைதலுமாம் (உ-ம) வாய்த்து, எ-து. வாய்த்து என வலித்தல விகாரம் தட்டை, எ-து. தண்ணடை என மெலித்தல விகாரம். நிழல், எ-து நீழல் என நீட்டல விகாரம். பாதம், எ-து. பதம் எனக்குறுக்கல விகாரம். தண்ணிறை, எ-து தண்ணிறை என விரித்தல விகாரம் வேண்டாதா, எ-து. வேண்டா எனத்தொகுத்தல விகாரம். அன்றியும், தாமரை, எ-து மரையிதழ்புளையு மஞ்செஞ்சேறடி என மொழிமுதற் குறைந்த விகாரம் யாவா, எ-து யா என மொழியிடைக்குறைந்த விகாரம் நீலம், எ-து நீலுண்டகண, நீலிறப்பகடு என மொழிக்கடைக் குறைந்த விகாரம் இவ்வொனபது விகாரங்களுள் சில சிறு பானமை யாகையிற றுனேவழங்காதவற்றை இலக்கியங்களுட்காண்புழி யநிறதுகொளக இவை செய்யுள் விகாரம் அன்றியும், புணாச்சிவிகாரமும், புணாச்சியில் விகாரமும் சிலவுள் (உ-ம) நிலவலையம், பொற

குடம, வாழைப்பழம், எ-ம. வரும் இவை புணாச்சி விகாரம். புணாச்சி யிலவிகாரம் ஏழாகும். முதலாவது தோனறல். (உ-ம.) குன்று-குன்றம், செல-உழி, செலவுழி, எ-ம. இரண்டாவது, திரிதல். (உ-ம) மாகி, மாசி, எ-ம. மூன்றாவது, கெடுதல். (உ-ம) யாா-ஆா, யாவா-யாா, எ-ம. நான்காவது நீளல் (உ-ம) பொழுது-போது, பெயா-போ, எ-ம ஐந்தாவது, நிலைமாறு தல் (உ-ம) வைசாசி, வைகாசி, நாளிகேரம், நாளிகேளம், தசை, சதை, குமிற, மிஞிற, சிவ்றி, விசிறி, எ-ம ஆறாவது, மருவி வழங்குதல். (உ-ம.) என்றறதை, எந்தை, எ-ம. ஏழாவது, ஒத்துருடததல். (உ-ம.) நண்டு, ஞண்டு, நெண்டு, ஞெண்டு, நமன, ஞமன, எ-ம. வரும். எ-று. (கஎ)

38. இருமொழி யொருமொழி யெனச்சங்கீதமாய்
நிலைமொழியீற்றுயிர நீங்கலுமதனே
டணைமொழிமுதற்கண அ ஆவாதலும்
இ ஈ ஏ யாதலும் உ ஓ வாதலுமாம்.

(ஆ எ) ஆதியற காட்டிய நாலவகை விகாரங்களுட டிரட்டெனும் விகாரமா மாறுணாதததும் திரட்டெனினுஞ் சங்கீதமெனினுமொகரும். ஆகையி லிருபத மொருபதமாக ஒரோ விடத்து நிலைபதவீற நெழுததும் வருமபத முதலெழுததும் ஒன்றாகத் திரண்டு விகரப்பாசும் இது வடமொழிகளின்கண மிகவழங்கு மென்றுணாக ஆகையின முந்தி நிலைபத வீற யுயிரகெடும அதுவே கெட்டதன் மெயமேல வருமபதமுதலுயீறும். இவ்வாறு வருதல் தீக்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி எனப்படும் அவை வருமாறு அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவவிரண்டி லொன்று வந்தால் ஆகாரமும், இகர ஈகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவவிரண்டில் ஒன்று வந்தால் ஈகாரமும், உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவவிரண்டி லொன்று வந்தால் ஊகாரமும், முறையே நிலைபத வீறும் வருமபதமுதலும் கெட்ட தோன்றுதல் தீக்க சந்தியாகும் (உ-ம) வேத+ஆகமம்=வேதா கமம், குள+ஆம்பல=குளாம்பல, பஞ்ச+அங்கம்=பஞ்சாங்கம், சிவ+ஆலயம்=சிவாலயம், சரண+அரவீர்தம்=சரணரவீர்தம், சேநா+அதிபதி =சேநாதிபதி, பாது+அரவீர்தம்=பாதாரவீர்தம், அக+அரி=அகாரி, மர+அடி=மராடி, சுசி+இந்திரம்=சுசிந்திரம், கிரி+ஈசன=கிரீசன, மகீ+இந்திரன்=மகீந்திரன், மகீ+ஈசன=மகீசன, குரு+உதயம்=குருதயம், தரு+ஊனம்=தருனம், சுயமபூ+உபதேசம்=சுயமபூபதேசம், சுயமபூ+ஊாச்சி தம்=சுயமபூாச்சிதம், எ-ம வரும். அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் இகர ஈகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஏகாரமும், அவவிரண்டில் ஒன்றன் முன் உகர ஊகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஓகாரமு முறையே நிலைபத வீறும் வருமபதமுதலும் கெட்ட தோன்றுதல் குணசந்தியாகும். (உ-ம) சுர+இந்திரன்=சுரோந்திரன், நர+இந்திரன்=நரோந்திரன், தரா+இந்திர

ரன்=தநோந்திரன், சருவ+ஈகரன்=சருவேசரன், உமா+ஈகரன்=உமேசன், சித+இருது=சிதேநது, அமல+உறபவி=அமலோறபவி, மகா+உதரம்=மகோதரம், சுதத+உதகம்=சுததோதகம், ஞான+ஊசசிதன்=ஞானோசசிதன், மந்திர+ஊகி=மந்திரோகி, தாம+உதரன்=தாமோதரன் தயா+உறபததி=தயோறபததி, தயா+ஊசசிதன்=தயோசசிதன், எ-ம வரும். அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன் முன் ஏகர ஐகாரங்களில், ஒன்று வந்தால் ஐகாரமும், அவ்விரண்டில ஒன்றன்முன் ஒகரர ஓகாரங்களில் ஒன்றுவந்தால் ஓகாரமு முறையே நிலைபபதவீறும் வரும்பத முதலுங் கெடாத தோன்றதல விருத்தி சந்தியாகும். (உ-ம) சிவ+ஏகம்=சிவகம், சிவ+ஐககியம்=சிவககியம், தரா+ஏகவீரன்=தரைகவீரன், ஏக+ஏகன்=ஏகைகன், கலச+ஒதன்ம=கலசௌதன்ம, மகா+ஐசவரியம்=மகைசவரியம், கோமள+ஓடகி=கொமளௌடகி, திவவிய+ஓளடதம்= திவ்வியௌடதம், மகா+ஓடகி=மகௌடகி, மகா+ஓளடதம்=மகௌடதம், எ-ம. வரும் ஒரு பதத்துள்ளே முதலீன்ற இகர ஈகார ஏகாரங் கள் ஐகாரமாகவும், உகர ஊகார ஓகாரங்கள் ஓளகார மாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும், ஏழாமுயிர ஆர் ஆகவுந் திரிந்து வருதல ஆதிவிருத்தி சந்தி யாகும். (உ-ம) சிவஊபபணீவோன-சைவன், வீரத்தின்றன்மை-வைரம், கேவலதன்மை-கைவலவியம், எ-ம. புத்தஊபபணீவோன-பௌத்தன், ஞானறன்மை - சௌரியம், கோசலன்புத்திரி-கௌசலை, எ-ம. தசரதன் புத்திரன்-தாசரதி, எ-ம கிருத்திகையின் புத்திரன்-கார்த்திகேயன், எ-ம. வரும். (86-ஞ. சூ காண்க.) இனித்திசைத்தொகையிற் சொல்லுபம்டியே குவவீற்றுத் திசைப்பெயர் அஃதொழித்தது, குண-குட-வட-தென், என நிறகும அவ்வத்திசைக கண்ணுளது கருதிப்பகுபதமாக்ச சொல்லுங்கால் அது வெணும் விசுவதியைக் கூட்டி இவ்விலக கணத்தார குணுது-குடாது-வடாது, எ-ம. இவற்றைப்போ லிலக்கணமினராயினுந் தெற்றுகுது-தென்து, எ-ம. வழங்கும் (99-ஞ சூ. காண்க) எ-று. (சுஅ)

39. ஈறுபோயிடை யாவேற்றிரட்டிய
சொல்லேமிகுதி தோற்றுமென்ப
விலக்கணமினரி யியைநதுளபிறவே.

(இ-ள.) ஒன்றன்மிகுதிக் காட்ட வதன் பெயிரட்டி, முதன் மொழி யீற்றொற்றுள் தெளிர்கெட்டு அதன்யல உயிராகாரமாகத் திரிந்து, வல்லி னம்வரினு மிகாமலவழங்கும். (உ-ம.) பலபலகோடி, கோடாகோடி, பல பலகாலம், காலாகாலம், நீதாநீதி, கோணுகோணம், குலாகுலம் தூராதூரம், தேசாதேசம், கருமாகருமம், எ-ம. பிறவுமன்ன இப்பலவிகற்பமன்றிய இலக்கண மில்லாமையும் புலவரால் வழங்கும் விகாரங்களுமுள வெணக்கொள்க. அவையே இலக்கணப்போலிமொழி, எ-ம. மருஉமொழி,

எ-ம இனிச்சொல்லுமபடி வழங்கும். அவற்றுள், இலக்கணப்போலி வருமாறு. (உ-ம.) இல முன-முனநில, வேட்கைநீர்-வேநீர், நகாப்புறம-புறநகர், வேட்கையவா, வேணவாய, கணம்-மீகண, கோவில-கோயில, பொதுவில-பொதியில, பின்-பினறை, எ-ம. வரும். அன்றியும், மருஉமொழி வருமாறு. (உ-ம.) அருமருகதனை பிளனை-அருமருகதபிளனை, கிழங்கனைபழஞ்சோறு-கிழங்ககமபழஞ்சோறு, சோழநாடு-சோணாடு, எவன்-என்-எனை, பெயர்-போ, யாடு-ஆடு, சாததன்நகதை-சாததநதை, செனனைபுரி-செனனை, புதுவைபுரி-புதுவை, மலையமாநாடு-மலாடு, பாண்டியநாடு-பாண்டியநாடு, தஞ்சாவூர்-தஞ்சை, பிள்ளூர்-பிள்ளை, சேந்தமங்கலம்-சேந்தை, ஆறூர்-ஆறை, ஆதனநகதை-ஆநதை, பூதனநகதை-பூநதை, வடுகநகதை-வடுகநதை, என்நகதை-எநதை, உன்நகதை-உநதை, முன்நகதை-முநதை, யார் ஆர், யானை-ஆனை, யாறு-ஆறு, மரவடி-மராடி, குளவாமபல்-குளாமபல், எ-ம. அ, இ, எனனுஞ் சுட்டுக்கள் அநத, இநத, எ-ம வரும். இததொடக்கத தேற்குஞ் செய்கையநிறு முடிக்கவும் போலமொழியும் மருஉமொழியும் ஒரு மொழியினுந் தொடாமொழியினும் விகாரப்படடு வருவன. (194-ஞ. சூதகிரதகிற காண்க) எ-று (கக்)

40. உயிரோசுறினெடி லொற்றுமுவின
முயிராமெயயாயத மோரறுகுறுகக
மளபெடைமாத்திரைப புணாபெனவகுத்து
ணர்மனலளதவு நண்ணுந் திரிபல
தேனைதிரியா தியலபாமென
விவணவிளக்கிய வெழுத்திரியலபே.

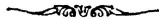
(இ-ள்.) இவ்வெழுத்தகிரததுள் விளங்கியவறறை இங்ஙனம் தொகையாகத் தந்தவாறுகாண்க அன்றியும். (இந்நூற்புணாச்சிமுடிவில, நனனூறாப்புணாச்சி சிலகூறுதும்) இயலபு புணாச்சி வருமாறு. (சூதகிரம்) 'பொதுப்பெயருயாதிரிண்ப பெயர்களீற்றுமெய, வலிவரினியலபாமாவிய ரமுன, வனமை மிகாசிலவிகாரமாமுயாதிரிண' (உ-ம.) சாததனைபெரியன், சாததனைபெரிது, அவனைபெரியன், அவளைபெரியள், சாததிபெரியள், சாததிபெரிது, தாய்பெரியள், அவாபெரியா, குமரக்கோட்டம் (சூ) 'நற்றியாவினாவிளிப்பெயா முனவலியியலபே' (உ-ம) நம்பியாகொண்டான, நம்பியோசென்றான, நம்பியேதந்தான, யாகுறிது விடலாதா, (சூ) 'செய்யியவென னும் வினையெச்சமபலவகைப, பெயரினெச்ச முற்றாறனுருபே, யஃறினைப்பனுமை யமம முன்னியலபே.' (உ-ம) உண்ணியகொண்டான், உண்டசாததன், உண்டுபோனான, வாழ்க்கொற்றா, தனகைகள், பலகுதிகைகள், அமமகொற்றா, (சூ) 'பவ்வி நீயீமுன்னரலவழி, யியல்பாமவலிமெலி மிகது

மாமிக்கே.' (உ-ம) பீகுறிது, நீகுறியை, மீகண, மீக்கண. (கு) 'விகாரமனை தது மேவலதியலபே' (உ-ம.) பொனமணி, ஒளிமணி. (கு) 'மூன்றாறுருபெணவினைத்தொகைசுடைய, ருருமுக்கரமுன்னரியலபாம' (உ-ம) சாதத்தொடு சென்றன, சாதத்தனதுதலை, ஒருகை, அடுகன்று, அதுகுறிது (கு) 'வன ரொடரலலன முனமிகாவலவழி.' (உ-ம) நாகுகடிது எஃகுசிறிது, வரகு தீது, குரங்குபெரிது, தெளருகொடிது, ஏருகால. (கு.) 'இடைத்தொட ராயத்த தொடரொற்றிடையின, மிகாநெடி லுயிரத்தொடா முனமிகாவே றறுமை.' (உ-ம) தெளகின்கடுமை, எஃகின்கடுமை, நாகின்கடுமை, வர கின்கடுமை (கு.) 'இடைச்சொல்லையோ முனவரினியலபே.' (உ-ம) அவ னேகொண்டான, அவலொகொண்டான (கு.) 'அலவழி இஃமமுன்னராயி, னியலபுமிகலும் விகற்பமுமாகும்' (உ-ம) பருத்திகுறிது, யானைகுறிது, கினிககுறிது, தினைக்குறிது. சில குத்திரத்தண மிக்கத்திக அன்றியும், விகாரப்புணாச்சிவருமாறு (கு) 'ஒருபுணாககூரணடுமுன்று முறப்பெறும். (உ-ம) யானைக்கோடு, நிலப்பனை, பனங்காய (கு) 'தோன்றறிரிதல கெடு தலவிகார, மூன்றுமொழி மூவிடத்தமாகும்.' (உ-ம) பூங்கொடி, பஃறலை, நிலவலயம் (கு) 'மரப்பெயா முன்னரினமெல்லெழுத்து, வரப்பெறுனவு முளவேற்றுமைவழியே' (உ-ம) விளங்காய, மாங்கொம்பு (கு) 'சுவைப புளிமுன்னரின, மெனமையுநதோன்றும்.' (உ-ம) புளிங்கறி, புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர, புளிம்பாளிதம் (கு) 'தெங்குநீண்டறறுயிர, மெய்கெடுங்காய வரின.' (உ-ம) தேங்காய (கு) 'சாவ்வெனமொழியீற்றுயிர மெய்சாதலும் விதி.' (உ-ம) சாககுத்தினுன (கு) 'பூப்பெயா முன்னரினமெனமையுநதோ னறும்' (உ-ம) பூங்கொடி, பூஞ்சோலை, பூம்பனை (கு) 'ஆமுனப்பகரவீய னைத்தமவரக குறுகுமேலன வலவழி யியலபாகும்பே' (உ-ம) ஆப்பியரிது, ஆப்பிக்குளிரும், ஆப்பிநன்று, ஆப்பிலிது (கு) 'பனைமுன்கொடிவரின மிகலும்வலிவரி, னைப்போயமுநதிரளவரினூறழவு, மட்டுநினைக்கெட்டநீள வுமாமவறறுமை' (உ-ம) பனைக்கொடி, பனநதுண, பனாடு, பனநதி ரள. (கு) 'வேற்றுமையானினைகாணிற்றுமொழி, யீற்றழிவோடு மமமேறபவு முளவே' (உ-ம) புனனையங்கானல, வழுதுணங்காய, ஆவிரமவோ (கு) 'நெடிலோடுயாத தொடாகுறறுக்கருகளுட, டறவொற்றிரட்டும வேற்றுமை மிக்கவே' (உ-ம) ஆட்டுக்கால, சோற்றுப்பனை, முயிறறுக்கால, மூருட்டுக கால, காட்டரண (கு) 'ஆவியரழவ்றுதிமுன்னரினவீனை, யேவனமுனவ லன்னமியல பொடுவிகற்பே' (உ-ம) உண்டிசாததா, உண்டினைசாததா, உண்டாயசாததா, உண்டனீசாதததோ, எறிசாததா, விடுசாததா, ஆய சாததா, வாழசாததா, நடக்கொற்றா, எயக்கொற்றா. (கு.) 'மென்றொடா மொழியுட சிலவேற்றுமையிற, நமமினமவன்றொட ராகாமனனே' (உ-ம) மருத்தபுலை, கருப்புல, கறா (கு) 'இயலபினுமலிகியினு சினைவுயிர முன க ச த ப மிகும் விதவாதனமனனே' (உ-ம) ஆடுக்கூறியன, தாரா

ககடிது, ஒறறைகனக, ஆடிககொண்டான, பூத்துககாயத்தது, பொள்ளெ
 னபபநநதது, ஏரிககரை, குமுநதைகை (சூ) 'அகமுனாசசெவிகை வரினி
 டையனகெடும' (உ-ம்) அஞ்செவி, அஙகை (சூ) 'வலலேதொழிற்பெயரற
 றிருவழியும், பலகைநாயவரினும் வேற்றுமைககவவுமாம.' (உ-ம) வலலுக்
 கடிது, வலலபபனக, வலலநாய (சூ) 'வவவிறுகடடிந கற்றுறவவழியே.'
 (உ-ம) அவறறை, இவறறை (சூ) 'சுடடினமுன னுயதமனவரிற கெ
 டிமே' (உ-ம) அதனை (சூ) 'அத்தினகரமகரமுனையிலை' (உ-ம) மகத
 துக்கை, மரத்துககுறை (சூ) 'நவலிறுதொழிற்பெயாக கவவுமாமவேற
 றுமை' (உ-ம) பொருநககடுமை (சூ) 'புளருமவளளுந தொழிற்பெயரு
 மாணும்.' (உ-ம) புளளுக்கடிது, வளளுக்கடிது (சூ) 'இலலெனினைமச
 சொறகையடைய, வனமை விகற்பமுமாகாரத்தோடு, வனமையாகலுமி
 யலபுமாகும்,' (உ-ம.) இலலைப்பொருள, இலலைப்பொருள, இலலாப்பொருள,
 இலப்பொருள (சூ) 'மீன்றவ்வொடுப்பொருடம வேற்றுமைவழியே' (உ-ம)
 மீறகண (சூ) 'மவவீற்றறழிறுதுயிரீற்றொப்பவும், வனமைககினமாததி
 பவுமாகும்' (உ-ம) வட்டவாழி, வட்டககடல, வட்டவாரி (சூ) 'ஈமுங
 கமுமுருமுதொழிற்பெயாமானு, முதலனவேற்றுமைககவவும பெறுமே'
 (உ-ம) ஈமுக்கடிது, கமுக்கடிது, உருமுக்கடிது, ஈமக்குடம், கடிக்க
 குடம். (சூ) 'வேற்றுமைமடபோய வல்மெலியுறழவு, மவவழியுயிரிடைவரி
 னியலபுமுன' (உ-ம) குளககரை, குளங்கரை, குளமுழு, குளமயாது
 பிறவுமனன சிலகுத்திரத்தன மிகாதறிக இவவிருவகைப்புணாசசி அல
 வழிவேற்றுமையில மெயமுதனமெயயீறு, உயாமுதலுயிரீறு உயாமுதன
 மெயயீறு, மெயமுதலுயிரீறு, பெயாமுதறபெயரீறு, வினைமுதலவினை
 யீறு, வினைமுதறபெயரீறு, பெயாமுதலவினையீறு, பகாபபத்ததோடு பகாப்
 பதம், பகுபத்ததோடு பகுபதம், பகாபபத்ததோடு பகுபதம், பகுபதத்
 தோடு பகாபபதம், புணரப்படும (உ-ம.) பொறகுடம், எ-து மெயமு
 தன மெயயீறுயப பெயாமுதறபெயரீறுயப பகாபபத்ததோடு பகாபபத்
 மாயும், பொன்னெழுநதது, எ-து மெயமுதலுயிரீறுயப பெயாமுதல
 வினையீறுயப பகாபபத்ததோடு பகுபதமாயும், உண்டோது, எ-து உயா
 முதலுயிரீறுய வினைமுதலவினையீறுயப பகுபத்ததோடு பகாபபதமாயும்;
 உண்டவள செவ்வாய, எ-து. உயாமுதன மெயயீறுய வினைமுதற பெயரீ
 றுயப பகுபத்ததோடு பகுபதமாயும் புணரப்பட்டன. பிறவுமனன. இ
 ருமயுககமவருமாறு. (சூ) 'க ச த ப வொழித்தவீறோழனகூட்ட, மெயமு
 மயககுடனிலை ரழவொழித்ததோட, டாகுமிவவருபானமயககுடொழியிடை,
 மேவுமுயாமெய மயக்களவினறே' (உ-ம.) சங்கம, வேற்றுநிலைமெயமயக
 கம் ; அநுறம், உடனிலைமெயமயககம். பிறவுமனன. (நன னூலிறகாணக
 வெனற பிறப்புவுருமாறு) (சூ) "அவவழி ஆவீய்டமையிடமிடறகு, மேவு
 மெனமை மூககுரமபெறும வனமை ; அவறறுள, முயறசியுள அ ஆ வறு

காப்புடைய; இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, அங்காப்போ, டண்பன முதனாவிளிமபுற வருமே; உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, விதமுருவீவே; கணவுஞ் சஞவும, டணவுமு தலீடை, னுனிநாவண்ண முறமுறைவருமே, அண்பலலடி நாமுடியுறத்தந வரும; மீகீழிதமுறபபமபிற்சகும், அடிநாவடிவணமுற யத்தோனறும்; அண்ண னுனி நாவருடரடிவரும், அண்பன முதலுமண்ணமு முறையினா விளிமபுலீங்கி, யொறறவும்வருடவும லகாரளகாரமாயிரணமெபிற்கும், மேற பலலிதமுறமேவிடுமவவ்வே, அண்ண னுனிநாநனியுறிற்றன வரும ஆயதக கிடநதலீயங்காமுயறசி சாபெழுத்தேனவுந்தமமுதலீயை.” (3-ஞ. சூத திரத்திறகூறிய பிறப்பு இவையேகாண்க.) எ-று (20)

முனராவதெழுத்தினவிகாரம்.—முறற்றறு.

அதிகாரம் ஒன்றற்கு, இயனமுனற்றகுப்பாயிரமுடபட, ஆ (சூ) 41.

மேற்கோள் (சூ) 80 ஆ மொத்தம் (சூ) 121.

முதலாவது.—எழுத்ததிகாரம்.—முறற்றறு

இரண்டாவது:—

சொல்லதிகாரம்.

PART II.—WORDS.

முதலோத்துச்சொற்பொதுவியல்.

Chapter I—The General Nature of Words

41. முசசயத்தொழிறகொடு முச்சகநதனிதநா
எசசயனடிபணிந தறைகுசொலவிளககே.

(இ-ள) சொல்லக்கண மாமாறுணாததும் யாவராலும் வெலலப் படாத வலலமைகொண்டு எல்லாவற்றையும் படைத்தல, அளித்தல, அழித்தல எனலும் இம்முத்தொழிலை இயற்றி மூவுலகினதையும் பொதுவறத்தானறனி ஒருவனாளாரிற்றுகுங் குறைப்பாழிலலாக கடவுள இணையடிமலரை வணங்கிச்சொல்லக்கணத்தை விளக்குதும் ஆதியும் அநதமும் நடுவும் குறையறமுடிபபதற்கு அதிகாரங்கடோறும் பாயிரமாகத் தெய்வவணக்கம் ஈண்டுஞ்சொல்லுதன முனனோகாட்டிய வழியெனக்கொள்க ஒன்றும் பலவுங்கூடிய எழுத்தினடையாற சொற்களாகையின எழுத்தியல விளக்கியினனா, அவறநூலாகிய சொல்லவிளக்கச சொலலதிகாரம் வந்த முறையெனக்கண்க சொல்லெனினும் பதமெனினுமொழியெனினுமொககும். இவ்வதிகாரப்பொருளும் பிரிவினமுறையும் இனிவருஞ் சூத்திரத்தாலவிளங்கும். இஃது சிறப்புப்பாயிரம். (சு.) 'தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மெய்தவுபாபது தற்சிறப்பாகும்' எ-று. (க)

42. எச்சொல்லும் பெயர்வினை யிடையுரியெனநான்
கிவற்றுட்பொதுவென வியற்சொற்றிரிசொ
லொருமொழிதொடாமொழி யொருவிளாப்பொதுமொழி
பகாப்பதமெனற பகுப்பதமெனற
வாகுபெய ரிருக்கிணையெம பானமூவிடஞ
சாரியையெனப்பொது தகுதியீராறே.

(இ-ள்.) பெயரே வினையே இடையே உரியே என நான்குறுபாடாகச் சொல்லெல்லாம் வகுக்கப்படும். அவற்றுட்பொருளை விளக்குவது பெயரே. பொருளது தொழிலைவிளக்குவது வினையே. இவையிரண்டையுஞ் சாந்தொன்றுவது இடையே. அவ்விரண்டையுந் தழுவிப் பறப்ப

குணங்களை விளக்குவது உரியே ஆயினும் இந்நால்வகைச்சொற்களை ஒவ்வோரோத்தாக விளக்காமுன்னா, இசுருத்திரத்தில இயற்சொனமுதலாகச் சாரியை யீடுக்ககாட்டிய பன்னிரு தருகிச சொற்பொதுமையவாகையிற பொதுவியலென ஒரோத்தாகியிற கூட்டி இவ்வகிகாரம் ஐந்தோத்தாகப் பிரிக்கப்படு மெனக் கொள்க எ-று (உ)

43 இயற்சொல்லென்ப தியலசிறழிரிபிலா தானெளிதெவாகுநு தனபொருளவிளக்கவே.

(இ-ள) இயற்சொல்லாமா றுணாத்ததும மொழியானும் பொருளா னுத்திரிபினறி எவாகுநு தனபொருளைக் காட்டி விளக்குதற்கு இயலபினை யுடையசொல இயற்சொல்லாகும் (உ-ம) அவன, அவள், அவர், அது, அவை, மகன், மகள், பொன், மணி, இவை பொருளால் வரு பெயரியற் சொல் நிலம், மலை, யாறு, கடல், இவை இடத்தால் வரு பெயரியற் சொல் இன்று, நாளை, பண்டு, மேல், இவை காலத்தால் வரு பெயரியற் சொல் தலை, முகம், கொம்பு, மலர், இவை சினைபால் வரு பெயரியற் சொல் வட்டம், சதுரம், செமமை, வெணமை, இவை குணத்தால்வரு பெயரியற்சொல் ஆடல், பாடல், நிறல், நீங்கல், இவைதொழிலால் வரு பெயரியற்சொல் அன்றியும், இயற்சொல் நாலவகையென்பா (உ-ம) மண், மரம், இவை பெயரியற்சொல் உண்டான, உறங்கினுன, இவை வீணையற் சொல் அவனை, அவனா, இவை இடையியற் சொல் அன்பு, அழகு, இவை உரியியற்சொல் பிறவுமனன எ-று. (ங)

44. திரிசொல்லொருபொருட் டெரிபலசொல்லும் பலபொருட்கொருசொல்லும் பயன்படற்குரியன.

(இ-ள) திரிசொல்லாமா றுணாத்ததும பலசொல்லாகி ஒருபொருளை விளக்குவனவும், ஒரு சொல்லாகி பலபொருளை விளக்குவனவுந் திரிசொல் லென்பபடும (உ-ம) வெறபு, விலங்கல், விண்டு, அடுக்கல், பொறை, வரை, குன்று, பிறவும் பலசொல்லாகி மலை எனும் ஒரு பொருளை விளக்குந் திரிசொல் ஒடை, எ-து ஒருசொல்லாகி யாண்ப்பட்டம், எ-ம. ஒருமரம், எ-ம ஒருகொடி, எ-ம நீங்கலை, எ-ம பலபொருளைவிளக்குந் திரிசொல் அன்றியும், திரிசொல் நாலவகையென்பா (உ-ம) கிளளை, சுகம், தத்தை, இவை கிளி என்கிற ஒருபொருளாகுறித்த பலபெயாத திரிசொல் வாரணம், இது யாண்புங் கோழியுஞ் சங்குமுதலாகிய பல பொருளாகுறித்த ஒரு பெயாததிரிசொல் படாநதான, சென்றான, இவை போயினுன என்கிற ஒருபொருளாகுறித்த பலவினைத்திரிசொல் வரைநதான, இது நீக்கினுன, கொண்டான, என்கிற பலபொருளாகுறித்த ஒருவினைத்திரிசொல், சேறும், வருதும், இவற்றினுடைய றும் தும், விசுதிகள்

தன்மைப்பனமை எதிர்காலம் என்கிற ஒரு பொருள்சூறித்த பலவிடைத் திரிசொல். கொல், இது ஐயம், அசைநிலை, என்கிற பலபொருள் சூறித்த ஒரிடைத்திரிசொல். சால, உறு, தவ, நனி, கா, கழி, இவை மிகல் என்கிற ஒருபொருள்சூறித்த பலவிரித்திரிசொல். கடி என்கிறது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் முதலிய பலபொருள்சூறித்த ஒருரித்திரிசொல். மறறவையு மிப்படியே வருதலகாண்க. இயற்சொல், ரூடியாததம், எ-ம். திரிசொல், யோகாராததம், எ-ம். வடமொழியில வழங்கும், எ-று.

(ச)

45. ஒருமொழியொன்றையும் பலவையுநதொடர்மொழி பொதுவவவிரணடையும் புகலுநதன்மைய தொகைதொகாவென விருதொடர்மொழியென்ப.

(இ-ள.) மும்மொழிகளாமா றுணாததுதம். முதலாவது, ஒருமொழிகள் பகுப்பிலலாது ஒருபொருளை உணாததுவன ஒருமொழிக ளென்பபடும். (உ-ம்.) நமசி, நங்கை, நிலம், நீர், வந்தான, வந்தாள, எ-ம். பிறவுமனன். இரண்டாவது, தொடாமொழிகள் பலமொழி தொடாநது நினறுபொருளை உணாததுவன தொடாமொழிகளென்பபடும். இவையே தொகைநிலைத் தொடாமொழிகள், எ-ம். தொகாநிலைத் தொடாமொழிகள், எ-ம். இருவகைப்படும் தொகையாயத்தொடாநது வருமொழிகள் ஆறென்பபடும் தொகாமையாயத் தொடாநதுவருமொழிகள் ஒன்பதென்பபடும். (உ-ம்.) அறஞ்செய்தான - உருபுத்தொகை, கொலபுலி - வினைத்தொகை, கருங்குவளை - குணத்தொகை, வேலவீழி - உவமைத்தொகை, இராப்பகல-உமமைத்தொகை, தாழ்குழல்-அனமொழித்தொகை, எ-ம் வரும் தொகைநிலைத் தொடாமொழிகள் வந்தான சாததன் - தெரிநிலைவினைமுறறு, வில்லினனிவன் - வினைகருறிப்புமுறறு, வந்தவரசன் - பெயரெச்சம், வந்துசென்றான்-வினையெச்சம், ஐயன்வந்தான்-வினைமுதல், ஐயானே-விளி, கலவியைவிருமபிஞ்சு - இரண்டனுருபு, தவத்தாலவீடெய்தான் - மூன்றனுருபு, இரப்போக கீயந்தான் - நான்கனுருபு, குணத்திறசிறந்தோன் - ஐந்தனுருபு, கடவுள்துகிருபை - ஆறனுருபு, விளக்கின்கண்ணெளி - ஏழனுருபு, இதுவோகண்டபயன் - இடைச்சொல், நனிபேதை - உரிச்சொல், வருகவருக - அடுக்கு, எ-ம். வரும் தொகைநிலைத் தொடாமொழிகள் — நனனூல.—“முற்றீரச்ச மெழுவாய விளிப்பொரு, ளாறுருபிடையுரியடுக்கிவைத்தொகைநிலை.” எ-து மேற்கொள. இவையெல்லாம் ஒருவசனத்துளடங்கும். (உ-ம்.) வெய்கண்ணனே கடிபோய மலையிலிழிந்த யானையது கோடடைநுனிக்கடபொருட்கு வாளாறகையதான், எ-ம். வரும் மூன்றாவது, பொதுமொழிகள் ஒருமொழியாய்நின்று ஒருபொருளை உணாததிரும் அதுவே தொடாமொழியாய்நின்று பலபொருளை உணாததிரும் இரண்டற

கும் பொதுவாய கிற்பன பொதுமொழிகளெனப்ப்டும். (உ-ம.) எழுந்திருநதான்; இதுவே ஒருமொழியாக எழுநதானென்று கொள்ளவும், தொடாமொழியாக எழுந்த பினனிநதானென்று கொள்ளவுமாம். வேங்கை; இதுவே ஒருமொழியாகப் புலியு மரமுமென்றகொள்ளவும், தொடாமொழியாகவேருவகை யென்று கொள்ளவுமாம். தாமரை; இதுவே ஒருமொழியாக ஒரு பூவென்று கொள்ளவும், தொடாமொழியாகத் தாவுகின்றமறையென்று கொள்ளவுமாம். தொகைநிலை-சமாசமென்பா, எ-று (டு)

46. பகாபபதமென்ப பயறாகுறியாற
பகாதொன்றாகிப் பகுப்பிறபயனிலா
நிகழநதியலகின்ற நாலவகைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) பகாபபதங்களாமாறுணாததுதம் பெயா, வீணை, இடை, உரி என நாலவகைச்சொல தாமேவிளக்கும் பொருட்பயனாலாயினுஞ் சொலபவன குறித்தபயனாலாயினும் பகாதொன்றாகிப் பகுப்பினும் பயனிலா வாசி ஒருபொருளைத் தருவனவெல்லாம் பகாபபதங்களெனப்ப்டும் (உ-ம.) நம்பி, நங்கை, மலை, கடல, காடு, நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான எனபன பெயாப் பகாபபதங்கள். நட, வா, போ, மடி, கிட, உண, தின், எனபன வீணைப் பகாப்பதங்கள். மன, கொல, மற்று, போல, அமம் எனபன இடைப் பகாபபதங்கள். உறு, தவ, கடி, நளி, எழில், சால, கழி எனபன உரிப்பகாபபதங்கள். இவையெல்லாந தாமே விளக்கும் பொருட்பயனால ஒன்றாகிவநத பகாபபதங்கள். கூததன, கறுப்பன, சில மயி முதலியவோவெனில கூததையாடினா, எ-ம கரிய நிறத்தை யுடையான, எ-ம மலையிறநதாள, எ-ம. பகுக்கப்பட்டுப் பலபொருளைத் தருவன வாகையிற பகாபபதங்களல்லன மக்களுள், விவங்கினுள், இன்னான், இன்னது, என இடுகுறிப்பெயராகக் குறிக்கப்பட்டு ஒன்றாய் கின்று ஒரு பொருளைத் தருதலால் பகாபபதமாவின். இடுகுறிப்பெயா, பகாபபதங்கட குறித்தது. காரணப்பெயா, பகுப்பதங்கடகுறித்தது. வடநூலார பகாபபதத்தை ரூடம் எனபா, எ-று (சு)

47. பகுப்பதமொன்றாய் பலவொருங்குணாத்திப்
பொழுதுகொளவீனையும் பொருளிடங்காலஞ்
சினைகுணைதொழிலாறுஞ் சோநதபெயருமாம்.

(இ-ள்) பகுப்பதங்களாமாறுணாததுதம் ஒருமொழியாக்கின்று ஒருப் படப்பலபொருளை உணாததுவன பகுப்பதங்களெனப்ப்டும். மேற்காடடிய மலை, ஓடை முதலிய திரிசொல ஒன்றாகிப் பலபொருளை உணாததினும் பகுப்பதங்களல்லன. தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொண்டிவரும் வீணை, வீணைப்பகுப்பதம். பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என அறுவகைக்காரணங்களை யடுத்தவரும் பெயா, பெயாப்ப

குபதம். (உ-ம.) ஒதினான், எ-து. ஒதுந்தொழிலையும், பரிவான், எ-து. பாடுந்தொழிலையும் வருங்காலத்தையும் முனாத்ததலான் வினைப்பகுபதம். வில்லினன், எ-து. வில்லையும் வில்லையுடையானையு முணர்த்ததலால் பொருட்காரணப் பெயாப்பகுபதம். பொன்னன், முடியன் என்பன பொருளால்வரு பெயாப்பகுபதங்கள். வெறபன், எயினன், ஆயன், ஊர்ன, துறைவன் என்பன இடத்தால் வருபெயாப பகுபதங்கள். மூவாடடையான், வேனிலான், மாசியான், ஆகியான, நெருநலான், இறறையான் என்பன காலத்தால் வருபெயாப பகுபதங்கள். தினிதோ என, வராமாபன், ஒன்றாகக் கண்ணன், செங்குஞ்சியான என்பன வினையால் வருபெயாப பகுபதங்கள். கரியன், செய்யன் என்பன குணத்தால்வரு பெயாப்பகுபதங்கள். ஒதுவான், பரிவான், ஈவான், உண்பான், தச்சன், கொலன், கணக்கன், பிணக்கன் என்பன தொழிலால்வரு பெயாப்பகுபதங்கள் அன்றியும், நடநதன்ன, எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசாரியை சந்திவிக்காரத்தானமுடிநத வ்யாதிணையாணபா லொருமைப்படாக்கை யிறநத காலங்காட்டு முடனபாட்டுத தெரிநிலை வினை முற்றறெழுத தொருமொழி யியற்றும் வினைமுதற பகுபதம். நடக்கின்றா, எ-து. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சந்தியான முடிநத வ்யாதிணைப் பலர்பாறப்படாக்கை நிகழ்காலங்காட்டு முடனபாட்டுத தெரிநிலைவினை முற்றறெழுத தொருமொழியியற்றும் வினைமுதறபகுபதம். நடப்பான், எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசந்தியான முடிநதவ்யாதிணைப பெண்பாலொருமைப்படாக்கை யெதிர்காலங்காட்டு முடனபாட்டுத தெரிநிலைவினைமுற்றறெழுத தொருமொழி யியற்றும் வினைமுதறபகுபதம். பொன்னன், எ-து. பகுதிவிகுதியான முடிநதவ்யாதிணையாணபா லொருமைப்படாக்கை முக்காலங்காட்டு நான்கெழுத்தொருமொழி குறிப்புவினை முற்றுப்பகுபதம் முக்காலமுணர்த்துமாறு —பொன்னன், என்பதை பொன்னையுடையனானான் என இறநதகாலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனானானான் என நிகழ்காலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனானானான் என எதிர்காலங் கருதியாயினும், இப்படி ஒரு காலம் சொல்லுவான குறிப்பாற கேட்பானுக்குத் தோன்றவுரைப்பதாம் கரிய, எ-து. பெயொச்சு குறிப்புவினைப் பகுபதம். இன்றி, எ-து. வினையெச்சு குறிப்புவினைப் பகுபதம். நடநதவன், எ-து. வினையா லீணையும் பெயாப்பகுபதம். நடநதிலன், எ-து. எதிர்மறைப்பகுபதம் நடநத, எ-து வினையெச்சுப்பகுபதம் நடக்கும், எ-து பெயொச்சுப் பகுபதம். பிறவுமன்ன. வடநூலார்பகுபதத்தை யெளதிகம் என்பா, எ-று.

48. “ உயிமணிலாறுந் தபநவிலைநதுங்
 கவசவினாலும் யவ்விலொன்று
 மாகுநெடினொதுவாங் குயிவிரண்டோ

டோரொழுத்தியல் பதமாறேழ்சிறப்பின
பகாபபதமேழும் பகுபதமொன்பது
மெழுததீரூகத தொடருமென்ப.”

(இ-ள்) ஒரெழுத்தொருமொழியுமிருபதவெழுத்தளவு மாமாறுணாத் துதும். பகாபபத மொவ்வோரொழுத்துப பதங்களாகவு நிறகும் அவை எத துணையோவெனில், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ எனத தனியுயிர்ப பதமாறும்; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ எனததனிமகரப பதமாறும்; தா, தீ, தூ, தே தை எனததனிதகரப பதமைநதும்; பா, பூ, பே, பை, போ எனத தனிப பகரப பதமைநதும்; நா, நீ, நே, நை, நோ எனததனிநகரப பதமைநதும்; கா, கூ, கை, கோ எனததனிக ககரப பதநாலும், சா, சீ, சே, சோ எனத தனிச்சகரப பதநாலும், வா, வீ, வே, வை எனததனி வகரபபதநாலும், யா, எனததனி யகரபபதம் ஒன்றும், ஆக ரெட்டுழுத்துத் தனித்து நின்றவரும் பதமநாற்பதும்; ரொ, து, எனககுறறெழுத்துத் தனித்து நின்றவரும்பதம் இரண்டுங் கூடிய நாற்பதநிரண்டுஞ் சிறப்பின இவைய னறிப் பகரவீகாரமுதலிய சிறப்பிலனவுஞ்சிலவுள அனறியும், பலவெ ழுத்துத் தொடாநதுவரும் பதத்துட பகாபபதம் இரண்டெழுத்துமுதல எழுத்துத்தீரூகவும் பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல ஒன்பதெழுத்தீரூகவுந தொடாநதுவருமெனக்கொள்க. ஈண்டுயிருமுயிரமெய்யும்னறி ஒற்றுமெண் ணூக, (உ-ம்) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், அருப்பலம், உத்திரட்டா தி எனபன பகாபபதங்கள், கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், ஆர ணைதான், அரங்கத்தான், உத்திரட்டத்தான், உத்திரட்டாதியான், எனபன பகுபதங்கள் அருப்பலம், எ-து அனிச்சமரம். அருப்பம்=ஊர், ஆ=பசு, ஈ=வண்டி, ஊ=ஊன், ஏ=அம்பு, ஐ=அரசன், ஒ=மடை யடைக்குங்க தவு, மா=அழகு, மீ=மேல, மூ=மூப்பு, மே=ஏவல், மை=கறுப்பு, மோ= மோவன்னேவல், தா=பகை, தீ=நரகம், தூ=சுத்தம், தே=கடவுள், தை =பூசநாள், பா=வெண்பா, பூ=பூமி, பே=பூரை, பை=நிறம், போ=ஏ வல், நா=நாககு, நீ=முன்னிலை, நே=அன்பு, நை=ஏவல், நோ=நோய், கா =சோலை, கூ=பூமி, கை=சிறுமை, கோ=கண், சா=ஏவல், சி=இலககுமி, சே=எருது, சோ=மதில, வா=வீளித்தல், வீ=சாவு, வே=ஏவல், வை= வைக்கோல், யா=அஃறிணைப் பன்மைவினா, ரொ=ஏவல், து=உண். கு, கௌ, வெள, பீ எனசசிறப்பிலனவுங் கொள்க, எ-று. (அ)

49 ஆகுபெயொனப தவவவமுதறகினை
கருவீகாரியம் பண்பிவற ரென்றனபெயா
பிறிதொளறறகுரைககும பெறறிதானே.

(இ-ள்) ஆகுபெயரா மாறுணாததும். ஆகு பெயா ஐவகைப்படும. முதறகுசசினையும், சினைக்குமுதலும், காரணத்திற்குக் காரியமும், காரியத்

திறகுக் காரணமும்,* ஒன்றன்பண்பு மறறொன்றற்கேற்புழி உரைப்பது மைவகையாகுபெயராம.(உ-ம.) பூநிழற்சோலை எ-து. பூவெனுஞ் சிணைப்பொருளாற பூததமரங்களாகிய முதறப்பொருளைக் காட்டுஞ் சிணையாகுபெயர். புளியமபழம் தினறூனைப் புளியைத்தினறூன் எ-து. சிணையைக்காட்டுமுதலாகுபெயர். ஞாயிறெழுந்ததற் கொளியெழுந்தது எ-து. காரணத்தைக் காட்டுவகாரியவாகுபெயர். தாமரை கதிர்படமலரும், எனபதற்கு, ஞாயிறுபடமலரும், எ-து. காரியத்தைக்காட்டுவ காரணவாகுபெயர். பூததன வென்பதற்குக் குவளை நோக்கின, எ-து. முலை நகைத்தன, எ-து. ஒன்றன்பண்பு மறறொன்றற் குறைத்த பண்பாகுபெயர். அங்ஙனஞ் சீனப்பட்டி, எ-து. சீனதேயத்தறுப்பாகிய மைநதராமசெய்யப்பட்ட தென்று காட்டினவதன்ற சிணையைக்காட்டுமுதலாகுபெயர். அரிசி நாழி, பஞ்சு துலாம், எ-து. நாழியாலளக்கப்பட்டது துலாததானிறுக்கப்பட்டது காட்டினவதன்ற காரியத்தைக் காட்டுவ காரணவாகு பெயர். அனறியும், சிலநூலாசிரியர் ஆகுபெயர் பன்னிரண்டும பிறவுமாமென்றுங் கூறுவர். (உ-ம) தாமரையினது பூவை தாமரை, எ-து. தாமரையெனனு முதற் பொருளின பெயர் அதன் சிணையாகிய மல்குகாதலால் பொருளாகு பெயர். அகத்திலிருக்கின்ற மனதை அகம், எ-து. அகமெனனு முள்ளிடப்பெயர் மனதிற்காதலால் இடவாகுபெயர் காகாலத்தி லுண்டாகும் பயிரை கார், எ-து. காரொனனும் ஒரு பருவகாலத்தினபெயர் அப்பருவகாலத்தில் விளையும் பயிருக்காதலால் காலவாகுபெயர். புளியையுடைய மரத்தினை புளி, எ-து. புளியெனனுஞ் சிணைப்பெயர் அதன் முதற்பொருளாகிய மரத்திற்காதலால் சிணையாகுபெயர். நீலஞ்சூடினாள், எ-து. நீலமெனனுங் குணப்பெயர் அகநிறத்தையுடைய குவளை மலருக்காதலால் குணவாகு பெயர். வறறலோடு ண்டான, எ-து 'வறறலெனனுந் தொழிற்பெயர் அதனைப்பொருந்நியதோருணவிற்காதலால் தொழிலாகுபெயர். ஒன்றுவந்தது, எ-து ஒன்றெனனும் எண்ணுப்பெயர் அதனால் எண்ணப்படு மொரு பொருளுக்காதலால் எண்ணலளவையாகுபெயர் துலாக்கோல, எ-து துலாமெனனும் எடுத்தலளவைப்பெயர் அதன் கருவியாகிய தராசுக்காதலால் எடுத்தலளவையாகுபெயர். நாழியுடைந்தது, எ-து. நாழியெனனு முகத்தலளவைப்பெயர் அதன் கருவிக்காதலால் முகத்தலளவையாகு பெயர். வேலூர்தடி விளைந்தது, எ-து. தடியெனனும் நீட்டலளவைப்பெயர் அதனால்ளக்கப்பட்ட வயலுக்காதலால் நீட்டலளவையாகு பெயர். நன்னூலிற் குறைசெய்தான, எ-து. உரை யெனனுஞ் சொல்லின் பெயர் அதன் பொருளுக்காதலால் சொல்லாகுபெயர். விளக்கு முரிந்தது, எ-து. விளக்கெனனுந் தானியின்பெயர் அதற்குத் தானமாகிய தண்டிற்காதலால் தானியாகுபெயர். திருவாசகம், எ-து. வாசக மென்னுங் காரணத்தின பெயர் அதன்காரியமாகிய ஒரு நூலுக்காதலால் காரணவாகுபெயர். இந்நூல் அலங்காரம், எ-து. அலங்காரமெனனும் இலக்கணமாகிய காரியத்தினபெயர் அதன் கருவியாகிய நூலு

க்காதலால் காரியவாகுபெயா. திருவள்ளுவா, எ-து. திருவள்ளுவ றென் னூல் கருததாவினபெயா அவராத கொலலப்பட்ட னூலுக்காதலால் கருத தாவாகுபெயா. தேரகைவகதாள, எ-து. தோகையெனனு முவமையின பெயா அதை யுமவானமாகக்கொண்ட பெண்ணிறகாதலால் உவமையாகு பெயா. அனறியும், விடாதவாகுபெயா, விட்டவாகுபெயா, இருமடியாகு பெயா, மூமடியாகுபெயர், நான்கடியாகுபெயா, அடையடுத்தவாகுபெயா, இருபெயொட்டாகுபெயா, எ-ம பெயாபெற்று வழங்கும். (உ-ம.) தீயிர ங்குத்திரையால் அவலூகொளனை யிடப்பட்டது, எ-து குதிரையெனனும் பெயா தன்னியற பொருளாகிய பரிமாலைவிடாமல அவைகளை நடாத துளு சேவகனையும் உணாததுதலால் விடாதவாகு பெயா. கங்கைக்கணி டைச்சேரி, எ-து. கங்கையெனனும்பெயா தன்னியறபொருளாகிய வெள எததைவிட்டு அதன கரையை மாததிரம உணாததுதலால் விட்டவாகு பெயா. கா, எ-து காளொணுங் கருநிறத்தினபெயா மேகறதிறகு ஆகு பெயராயும், அமமேகம்பெயயும் பருவத்திறகு இருமடியாகு பெயராயும், அபபருவத்தில ஊருமபயிருக்கு முமடியாகு பெயராயும்வரும். நான்கடி யாகுபெயா இவ்வாறு வருதல கானக. வெற்றிலை நடடான, எ-து. இலை எனனுஞ் சினைப பெயா அடையடுத்த முத்தற பொருளுக கானமையால் அடையடுத்த வாகுபெயா. வகரகிளவி, எ-து வகரமாகிய அடைமொ ழியானது கிளவி எனனும் இயறபெயாப பொருளை விசேடித்தது நிறகாது எழுத்தாகிய ஆகுபெயாப பொருளை விசேடித்ததுநிறக, கிளவி என்பதே ஆகுபெயாபொருளை யுணாதத அவ்விருபெயரும் ஒட்டி நிறகையால் இருபெயொட்டாகு பெயா விட்டமவிடாத வாகுபெயாவருமாறு. (உ-ம.) அவனிவன, எ-து. அவன எனனும் பெயாக்கு இயறகைப்பொருள் அலுவி டத்தில அக்காலத்தோடு கூடினவன, இவன எனபதற்கு இயறகைப்பொ ருள் இவ்விடத்தில இக்காலத்தோடு கூடினவன. எனபுழி, இவ்விடத்து இக்காலத்தோடுகூடி இருக்கிறவனிடத்தில அவ்விடத்து அக்காலத்தோடு கூடுகை இராத்தாலால், அவன எனனும்பெயா விசேடண்ப பொருளைவிட் டி விசேடியத்தை மாததிரம உணாததலால் விட்டும் விடாதவாகு பெயா. தேவாமுதலிய பெயரை மக்களுக்கிட்டு வழங்குவனவுங் கொள்க.—நன னூல. “பொருணமுதலாரே டளவைசொற்றாணி, கருவிகாரியங்கருத்த னுதியு, னொன்றன பெயிரானதற்கியை பிறிதைத், தொனமுறை யுணாப பன வாகுபெயரே,” எ-து. மேற்கொள. எ-று. (க)

50. திணையிரண்டென மககடேவாராக
 ராவருயர்திணை யஃமீணைபிறவே
 பாலைந்தாண்பெண் பலருயர்திணையே
 யன்றியுமொன்று பலவஃமீணையெனப,

(இ-ள்.) திணைபாலா மாறுண்சததுதம். உயாதிணை, எ-ம். அஃறிணை, எ-ம். திணை இருவகைப்படும். மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்நிணை. உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் அஃறிணை. இவ்விருநிணையும் ஐம்பாலா கப்பிரிககப்படும். ஐம்பாலை வடநூலார பிரகிருதி யென்பார். அவை ஆள் பால பெண்பால் உயாதிணை ஒருமை, பலாபால உயர்நிணைப் பன்மை, ஒன்றன்பால அஃறிணை ஒருமை, பலவன்பால அஃறிணைப் பன்மை. (உ-ம்.) வந்தீன், வந்தாள, வந்தார என்பன உயாதிணை முப்பால. வந்தது, வந்தன என்பன அஃறிணை இருபால்.—நேமிநாதம். “மக்கணர்கோ வானோனும் பொருளக, டொக்கவுயாதிணையாந தூயமொழியாய்-மிகக-வுயிருள்ளனவு முயிரிலலனவுளு, செயிரிலஃறிணையாளு சென்று.” “ஒருவனொருததிபல ரொன்று பலவென்று, மருவியபாலைநதம் வருப்பின - பொருவிலா - வோ ளுரு திணைப்பாலொரு மூனசெழிந்தவை, பாங்கிலஃறிணைப்பாலாம்.” இ வை மேற்கோள், எ-று (க0)

51. மூவிடநதனமை முனனிலைபடாககை
தனமையாகு நானயான்நாமயா
முனனிலைநீநீயிர நீவிரீரொலலீ
ரோணையபடாககை யெலலாமபொதுவே
யானானீதா னொருமையாராரீநீவி
ரொலலீரீயிரதா மெலலாமபன்மை.

(இ-ள்) மூவிடமாமாறுணாததுதம். அவறறுள் தன்மை. (உ-ம்.) நான், யான், நாம், யாம், எ-ம் முனனிலை (உ-ம்.) நீ, நீர், நீயிர, நீவிர, எவ்வீர், எ-ம். படாககை (உ-ம்.) அவன், அவள், அவர், எ-ம். வரும். எல லாமென்பது, மூவிடத்திற்கும் பொதுவெனக்கொள்க ஒருமையும்பன்மை யும் வருமாறு. (உ-ம்.) யான், நான், தன்மை ஒருமை ; யாம், நாம், தன் மைப்பன்மை ; நீ முனனிலை ஒருமை ; நீவிர நீயிர முனனிலைப்பன்மை, அவன், அவள், படாககை ஒருமை, அவர்கள், படாககைப்பன்மை. தன் மைக்கு உத்தமன், எ-ம். முனனிலைக்கு மத்தியமன், எ-ம் படாககைக்கு பிரதமன், எ-ம். வடநூலார கூறுவார், எ-று. (கக)

52. சாரியையென்ப சாரபதமெழுததென்ப
பததொடுவிக்குதியும் பதமுமுருபும்
புணாபுனிவிடையிற புணாவனவவற்றுள்
அ எ உ ஐ குன அனனானின்ன
லறறிறத்தத தமநம்நுமமென்ப
பதினேழனறிப பிறவுமாமபொதுச்
சாரியையவறறே ~~வாய்ப்புறமுமவிகற்பமே.~~

(இ-ள்) சாரியையாமாறுணாததும். தொடாமொழியாகப் பதத் தோடுபதமும் பருபதமாகப் பகுதியோடு விருதியும் பெயாப்பொருளாகப் பெயரோடுபும புணருக்காலே நிலப்பதத்திற்கும் வரும்பதம் விருதியுரு புகட்டுமிடையே சிலவெழுத்தஞ் சிலபதமும் ஓரோவிடத்துவரும்; வரின் அவைசாரியை யெனப்படும. ஆகையிற் சொன்ன மூவகைப்புணாச்சிகட் ருப் பொதுசாரியை மேற்சொன்ன அமமுதற்பதினேழும் பிறவுமாம். (உ-ம்.) அ-தனக்கு, எ-கலனே தூணி, உ-சாததனுக்கு, ஐ-மற்றையவா, ஞ-மொழிருவான், ன-ஆனகன்று, அன-ஒன்றனகூட்டம், ஆன்-இருப் பான், இன்-வணடீன், அல-நறுநதொடையலகூடி, அறறு-பலவறறை, இறறு-பகிறறுபதது, அதது-நிலத்தியல்பு, அம்-புளியங்காய், தம்-எல்லா தமமையும், நம்-எல்லாநமமையும், தம்-எல்லாநம்மையும், எனமுறையே பதினேழுசாரியை வந்தவாறுகாண்க. இவைபோல்வன பலவு முளவெனக் கொள்க. ஆயினும் இவற்றிற்கெல்லா மொருவழியன்றி ஒன்றற்கொன்றும் இரண்டும் வருதலு மொன்றும் வாராமையும் ஒன்றற்கோரிடத்து வருத லு மோரிடத்து வாராமையுமாம் (உ-ம்.) பதப்புணாச்சிக்கண்: மலையுச்சி- அலங்கலவேல, சாரியையினமை; மனலூக்கம் - மனத்தாண்மை, ஒன்றன கணவந்ததும் வாராமையும், விருதிப்புணாச்சிக்கண் மலையான-ஊரான, சாரியையினமை; வெறபன்-வெறபின்ன, விலலன்-வில்லின்ன, ஒன்றன கண வந்ததும் வாராமையும்; இனியுருபு புணாச்சிக்கண் மலையை-புகழை, சாரியையினமை, நிலத்துக்கு-நிலத்துக்கண்-நிலத்திற்கு-நிலத்தினகண், மீள வும் நிலக்கு - நிலக்கண், ஒன்றனகண்ணென்றறுமிரண்டும் வந்ததுமொன றும் வாராமையும் வந்த வழியேகாண்க ஆகையி லேறகுமிடங்களை யறிந்து வேண்டுவன வருவித்துப்புணாக்க. எனின.—நன னூல. “பதமுன விருதி யுமபதமுருபும புணாவழியொன்றும் பலவுஞ்சாரியை வருதலுந்தவாத லும் விகற்பமுமாகும்.” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (கஉ)

முதலோததுச சொற்பொதுவியல்.—முறறிற்று.

இரண்டாமோத்துப்பெயர்.

NOUNS.

முதலாவது:—வேற்றுமையியல்.

Chapter I—Cases.

53. பெயரோவேற்றுமை பெறறிடமபாறினை காட்டித்தொழிலல காலங்காட்டா மரபுகாரண மாக்கங்குறியென் றவைகாற்றகுதி யாகுமெனப.

(இ-ள்.) மேலேவருததுக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களு ளிவடுவாத தின்கண்ணே பெயாசொலவியல்பினை விளக்குதும். பெயொனப்புடுவன இனிவரும் வேற்றுமையுருபுகளைக் கொள்வதற்கு, உரியனவாதி மேற்காட் டியமூவிடம் இருதிணைஐம்பரல எனறிவறறைக்காட்டித் தொழிலின கார ணமாக வரும்பெயர் காலகாட்டுவதனறியே அலவனவெவலாஐ காலங் காட்டாமல வருமெனக்கொள்க அன்றியு மரபுபெயரும், காரணப்பெய ரும், ஆகுபெயரும், இடுகுறிப்பெயரும் என நாலவகைப்படும பெயொல் லாமெனக்கண்ணினாக. இவையே பொருட்பெயரும், வினையாலினையும் பெயரும், தொழிற்பெயரும், பண்புப்பெயரும் என இந்நால்வகை யுள்ள டன்கும். (உ-ம.) பொன்னன்-பொருட்பெயர், உண்டவன்-வினையாலினையுமபெயர், நடத்தல-தொழிற்பெயர், சண்டை, கூத்து, வேட்டை, முதலீ லைலலாத தொழிற்பெயர்கள. கருமை பண்புப்பெயர், எ-று. (க)

54. காரணமில்லன மரபுபெயரே
காரணங்காட்டிக் காரணப்பயன்கொள்ள
காரணப்பெயரே காரணங்காட்டா
ததன்பயன்கொள்வ தாகுபெயரே
காரணங்காட்டினுங் காரணப்பயன்கொள்ளா
விடுகுறிப்பெயரா மென்பகறறேரே.

(இ-ள்.) கூறியநாலவகைப் பெயா்களு மிவையெனயுணர்த்துதும். இ வறறுட்காரண மினைரிப் பொருளின இயல்பினைக்குறித்து வருவன மரபு பெயொனப்படும. (உ-ம) மகன், மகள், கரி, பரி, பொன், மணி, வான், நிலம், அகம், புறம், இரா, பகல், வருடம், மாதம், கால, தலை, தளிர், பூ, காய், கனி, வட்டம், நீளம், வெம்மை, தண்மை, ஊண், தின், ஆடல், பாடல் எனப்பன் மரபு பெயர். அன்றியும் பொருள், இடம், காலம் மினை, குணம், தொழில், கருத்தா, மிகுதி என எண் காரணங்களாலவநது அவற்றின பயன்கொள்வன காரணப் பெயொனப்படும. (உ-ம.) தமன் நமன், நுமன், எமன் என சுற்றத்தாலவருபெயரும், ஒருவன் என எண் ணாலவருபெயரும்; அவையத்தான், அதற்கோசத்தான் என சூழ்வால் வருபெயரும்; வில்லினன், பூணினன் முதலிய பெயரும் பொருட்கார ணப்பெயார்களாம். வெறபன், பொருப்பன் என குறிஞ்சித்திணையாலவரு பெயரும்; மறவன், எயினன் என பாலைத்திணையால வருபெயரும்; ஆயன், அண்டன் என முலைத்திணையாலவருபெயரும், ஊரன், உழவன் என மருதத்திணையால வருபெயரும்; சோப்பன், பரதவன் என கெயதற்றிணையாலவருபெயரும்; காவலூரான், கருவூரான் என ஊராலவருபெயரும், அருவாளன், சோழியன் என தேயத்தால வருபெயரும், வானத்தான், விசும்பான் என வானாலவரு பெயரும்; மண்ணகத்தான், பாதலத்தான்

முதலியபெயரும் இடக்காரணப் பெயர்களாம். பிரபவன், இபவன் என வருடத்தாலவருபெயரும்; வேனிலான், காரான், என பருவத்தால வருபெயரும்; தையான், மாசியான், என மாதத்தால வருபெயரும்; ஆதிரையான், ஓணத்தான், என நாளாலவருபெயரும், நெருநலான், இறறையான் முதலியபெயரும்; காலக்காரணப் பெயர்களாம். அலைகாதான், சரிகுழலான், என உறுப்பால் வருபெயரும்; நெடுங்கையன், செங்கண்ணன் முதலிய பெயரும், சினைக்காரணப்பெயர்களாம். பெரியன், சிறியன், என அளவாலவருபெயரும்; அறிஞன், புலவன், என அறிவாலவருபெயரும், அமுதனையான், விடமனையான், என ஒப்பாலவருபெயரும்; குறளன், கூனன் என வழவாலவருபெயரும், கரியன், சிவப்பன், என நிறத்தால வருபெயரும், தேவன், மானுடன், என கதியாலவருபெயரும், அநதணன், அரசன், என சாதியாலவரு பெயரும்; சேரன், சோழன், என குடியால வருபெயரும்; ஆசிரியன், படைத்தலைவன், என சிறப்பாலவருபெயரும், நலவன், தீயன், முதலியபெயரும் குணக்காரணப்பெயர்களாம். ஓதுவான், ஈவான், என ஒதல்தலால வருபெயரும்; வாணிகன், தூதன் முதலியபெயரும்; தொழிற்காரணப்பெயர்களாம் வளளுவப்பயன், குயக்கல், தொலகாப்பியம் முதலிய கருத்தாகாரணப்பெயர். கமுகந்தோட்டம், காணக்காடு முதலிய மிகுதிகாரணப்பெயர். எணவகைக்காரணங்களால் காரணப்பெயர்வாதவாறு காண்க. அன்றியும், பலகாரணங்களால் வரினும் வரும் காரணங்காட்டாது ஒன்றன்பெயரை ஒன்றறக்காகி வருவன ஆகுபெயரெனப்படும. (உ-ம) புழுக்கப்பட்டசோற்றை - புழுக்கல், எ-து. தொழிலாகுபெயர். புளியையுடையமரத்தினை - புளி, எ-து. சினையாகுபெயர், காரிந்ததையுடைய மேகத்தை - காரி, எ-து. குணவாகுபெயர்; பிறவாகுபெயர் 49-ஞ. சூத்திரத்திற்காண்க. அன்றியும் பலகாரணங்களால் வந்தனவாக்ககாட்டினும் அவற்றின் பயனைக்கொள்ளாது, இடுகுறியால் அக்காரணங்களைக் குறியாது இதற்கிது பெயரெனக்குறித்த ஒருபொருளைத்தருவன இடுகுறிப்பெயரெனப்படும. (உ-ம.) கறுப்பன், எ-து. குணக்காரணப்பெயரும், அறுமுகன், எ-து. சினைக்காரணப்பெயரும், கூத்தன், எ-து. தொழிற்காரணப் பெயரும் மாயினும், இவைமுதலாயின இதற்கிதுபெயரெனக்குறித்த மக்கடகாயினும் விலங்குகடகாயினுஞ் சொல்லின இடுகுறிப்பெயராம். இவையே தனித்து நொகுத்தும் வழங்கும். (உ-ம.) கறுப்பன், கூத்தன் முதலியன தனித்திய விடுகுறிப்பெயராம். படை, சேனை, நாடு, ஊர் முதலியன தொகுத்திய விடுகுறிப்பெயராம். இவ்வருவகையாகும் இடுகுறிப்பெயர். அன்றியும், (உ-ம) மரம், மலை, கடல், நிலம், யாறு, சோறு, என்பன இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். வீன, பலா, பனை, என்பன இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர். பறவை, அணி, என்பன காரணப்பொதுப்பெயர். அனன்ம, மயில, முடி, என்பன காரணச்சிறப்புப்பெயர். முள்ளி, கறுப்பன், அநதணன், என்பன காரணவிடுகுறிப்பெயர். முள்ளி, எ-து. முள்ளியுடையன வறறையெல்லாம் உணாததுங்

கால் காரணக்குறி, எ-ம். அவற்றள ஒரு செடியைமாதிரம் உணர்த்துங்
கால காரணவிடுகிறி, எ-ம். கூறுவா. கறுப்பன, எ-து. கறுப்பையுடையவ
னை உணர்த்துகால காரணக்குறி, எ-ம். கறுப்பிலலான உணர்த்துகால
இடுகிறி, எ-ம். கூறுவா. வடநூலாரா இடுகிறியை ரூடி, எ-ம். காரணக்குறி
யை, யோகம், எ-ம் காரணவிடுகிறியை, யோகரூடி, எ-ம். கூறுவா. இவற்
றைத தனித்தனி விளக்குதும், எ-று. (உ)

55. வேற்றுமைப்படுத்தலின் வேற்றுமையாயிவை
பெயாஐ-ஆவகுஇன அதுகணவிளியெட்டே.

(இ-ள) பெயாக்குரிய வேற்றுமையாமாறுணர்த்துதும். எவ்வகைப
பொருளும் வேறுபட அதனபெயர்ரூகவரும் உருபெலலாம வேற்றுமை
யெனப்படும. இவற்றை வடநூலாரா பிரத்தியமெனபா. அவையே பெயா
முதற் குத்திரத்திற்காட்டிய எட்டெனக்கொள்க, எ-று. (ங)

56. எழுவாயுருபா மியலபிறபெயரோ
மீண்டதனபொருளாம வினைபெயாவினாவே.

(இ-ள) முதலவேற்றுமை யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். முதல்வேற
றுமைக்கு உருபாவது, திரிபினறித்தனனியலபாக நிற்கும் பெயாதானே
யாம். இதற்குட்பொருளாவன —வினையைக்கொள்ளலும், பெயாக்கொள்
ளலும், வினாவைக்கொள்ளலும், இதற்குட்பொருள்களாம். (உ-ம) சாதனை
வந்தான, கொற்றனவாழக, அவனபெரியன, எனபவை வினைகொளவந்தன.
அரசனவன, ஆவொன்று, எனபவை பெயாக்கொளவந்தன. அவனயாவன,
அவனயாவன, எனபவை வினாக்கொள வந்தன. பிறவுமனன வினைமுதல,
கருத்தா, செய்பவன, இவை பொருபொருட்கிளவி. வடநூலாரா கருத்தா
வெனபா. வினைமுதற்பொருளாவது, தனபுடைபெயாச்சியாகிய செயலிறசு
தந்தரமுடையபொருளாம். வேந்தனவந்தான எனபுழி, வேந்தன எனகிற
பெயாப்பொருளாகிய ஒருவன தனபுடைபெயாச்சியாகிய வருத்தற்றொழிவிற
சுத்தந்தரமுடைய பொருளாய வினைமுதலாதலகாணக. இம்முதல வேற்று
மைக்கு ஐமமுதலிய உருபுகளினரூயினுஞ் சிறுபானமை ஆனவன, ஆகி
னறவன, ஆவான் முதலாக ஐம்பாலிலும்வருகிற சொல்லுருபுகளுண்டு.
(உ-ம.) கொற்றனவன, கொற்றியானவன, கொற்றரானவா, கோவா
னது, கோககளானவை, எனச சிலவிடங்களிலவரும். அன்றியுஞ் சாதத்
னெனபவன என வருத்தலும்றிக, எ-று. (ச)

57. “இரண்டாவதனுரு பையேயதனபொரு
ளாக்கவழித்த லடைதனித்த
லொத்தலுடைமை யாதியாகும்.”

(இ-ள்.) - இரண்டாம் வேற்றுமையில்லக்கண மாமாறுணர்த்துதும். இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு ஐ ஒன்றேயாகும். இதற்குப்பொருள் ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை, இவைமுதலியனவாம். (உ-ம.) அறத்தையாக்கினான், தூலைககரமுன, குடத்தை வினநதான், கோயிலை கட்டினான், இவை ஆக்கப்படுபொருள். மரத்தைக்குறைத்தான், கயிறறை யறுத்தான், வீணையை வெனறான், பகையைக்கொன்றான், இவை அழிக்கப்படு பொருள். தேனாழிநதான், நாடடைநண்ணினான், வீடடைமேவினான், அறத்தையடைநதான், இவை அடையப்படுபொருள். ஆசையைத்தறநதான், அலலை யொழித்தான், காமத்தைநீத்தான், கலனைத்தறநதான், இவை நீக்கப்படுபொருள் பொன்னை யொத்தான், புலியைப்போன்றான், வேளைநிகர்த்தான், வெறையைனையான், இவை ஒக்கப்படுபொருள். அருளையுடையான், பொருளையுடையான், அறிவையுடையான், பொறையையுடையான், இவை உடைமைப்பொருள் செயப்படு பொருளாவது, கருத்தாவின் றெழிற்பயனுறவது வருகையைவளராததான் எனபுழி, மணவெட்டல், குழிதொட்டல், வீதைநடுத்தல், புனலவிடுத்தல் முதலியசெயல் கருத்தாவின் றெழிலாம் தளிர்ந்தல், பருத்தல், பூத்தல், காயத்தன் முதலிய காரியம் அததொழிலின்பயனும் அப்பயனுக்கிடம் வருகையை யாதலால், வருகையை செயப்படு பொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருண்மையாம் வருகையை, எ-து, பலா, எட்டியைவெட்டினான் எனபுழி, வாளாலவீகதன் முதலியசெயல் கருத்தாவின் றெழிலாம். துண்டாதல், பிளவாதன் முதலியகாரியம் அததொழிலின்பயனும். அப்பயனுக்கிடம் எட்டியாதலால் எட்டியசெயப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருண்மையாம். கோட்டையைக் கட்டினான் எனபுழி, காலவெட்டல், தூலகட்டல், சேறிடுத்தல், கல்லிக்ககன் முதலியசெயல் கருத்தாவின் றெழிலாம். மாடங்கூட்டினான் மாளிகையாதன் முதலிய காரியம் அததொழிலின்பயனும். அப்பயனுக்கிடம் கோட்டையாதலால் கோட்டை செயப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருண்மையாம் நகரையடைநதான் எனபுழி, நடநது செல்லன்முதலிய செயல் கருத்தாவின் றெழிலாம். அடைதல் சோதன் முதலியகாரியம் அததொழிலின்பயனும் அப்பயனுக்கிடம் நகராதலால் நகர செயப்படு பொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருண்மையாம். நாயகியை நீக்கினான் எனபுழி, வெறுத்தல், நீக்கல், முதலியசெயல் வினைமுற்றறெழிலாம் நீங்குதன்முதலியகாரியம் அததொழிலின்பயனும். அப்பயனுக்கிடம் நாயகியாதலால் நாயகிசெயப்படுபொருளாம். அவளிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருண்மையாம். குடத்தைநீக்கீர்த்தான் எனபுழி, உபமானமாக்குகையாகிய நிகர்த்தல், கருத்தாவின் றெழிலாம். அதனானையாகிய உபமானமாகுகை அதற்கிடம் குடமாதலால் குட

ஞ்செயப்படுபொருளாம். அந்நிலைக்குப் பயனுக்கிடமாகுக செயப்படு பொருண்மையாம். பொருளைப்பொருள் எனபுழி, ஈட்டல், கூட்டல் முதலிய செயலசெயபவனெழுதிலாம். தனதாகக்கொள்ளுதலை முதலியகாரியம் அதனொழிவின்பயனும். அபயனுக்கிடம் பொருளாதலால் பொருள் செயப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுக செயப்படு பொருண்மையாம். செயப்படுபொருள் மூவகைப்படும் (உ-ம.) சோற்றையுண்டான, எ-து. கருத்தண்டாயச செயப்படுவது சோற்றைகருழைத்தான, எ-து. கருத்தின்றிசெயப்படுவது. பதையுநெலியும் பணத்திற்குக் கொண்டான, எ-து. இருமையுமாயச செயப்படுவது, எ-ம. வரும். உண்டலைசெய்தான, எ-து. அகிலையாயிற்று தன்னைப்புகழ்ந்தான, எ-து. செயப்படுபொருளே கருத்தாவாயிற்று. இச்செயப்படுபொருள் ஐயுருபோடன்றி மறறையுருபுகளோடுமவரும். (உ-ம.) அடிசிலடப்பட்டது, எழுவாய்; அரிசியாலடிசிலாக்கினுள், ஆல, மலையொடொக்குமுலை, ஒடு; இவடகுக்கொள்ளுமிவ்வணிகலன், கு; பழியினஞ்சுமபாவலன், இன்; பிணைத்தமிழ்து குறறகூறினா, அது; தலைவன்கடசாரதான், கண்; எ-ம. வரும். செயப்படுபொருளானருத தன்வினைகளினும் பிறவினைகளினும் இரண்டுபுகளினிணைநிரண்டு செயப்படுபொருள் வருதலுமுண்டு. (உ-ம.) பசுவிணைப்பாலகைகற்றதான, யானையைக் கோட்டைகருறைத்தான, எ-ம. பகைவனாக் கிறைசாலையை யடைவித்தான, சாதனைச சாததையுண்பித்தான, எ-ம். வரும்; முறையேகாண்க. செயப்படுபொருளை வடநூலார் காமம், எனபர். காரியம், எ-ம. வரும். ஆத்யென்றமிகையால் பல்வகை வினைகளும் இதற்குப் பொருளாம். (உ-ம.) வீட்டைவிரும்பினுள், நூற்பொருளையநிரதான், எனபவற்றுள் விரும்பலும், அநிதனு முதலிய வினைமுதற் றெழிலகளுக்கு வீடும், பொருளும், விடயமாயினும்இவையுஞ் செயப்படு பொருளாம். மற்றை வேற்றுமைகளு மிவ்வாறிக, எ-து. (இ

58. “மூன்றாவதனுரு பாலானோடொடு
கருவிகருத்தா வுடனிகழுவதனபொருள்.”

(இ-ள்.) மூன்றாமவேற்றுமை இலக்கணமாமாறுணாததுதம். மூன்றாம வேற்றுமைக்கு உருபு, ஆல, ஆன், ஒடு, ஒடு இரகானகுமாம். இதற்குப்பொருள்:—கருவிப்பொருளும், கருத்தாப்பொருளும், உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும். கருவி காரணம், எ-து. ஒருபொருட்கிளவி. கருவிப்பொருள் இருவகைப்படும். (உ-ம.) மண்ணாருடத்தை வினைநதான, கண்ணாறுகண்டான, உணர்வினாணுணர்ந்தான, இவை முதற்கருவிப்பொருள். தண்டகக்கரத்தார் குடத்தைவினைநதான, நாழியாலுணர்ந்தான், இவை துணைக்கருவிப்பொருள். கருத்தாப்பொருள் இருவகைப்படும். (உ-ம.) அரசனா கோயிறகட்டுவிக்கப்பட்டது, தோசெயலிக்கப்பட்டது, இவை ஏவுதற்கருத்தாப்பொருள். தச்சனாலாகிய கோயிலு, கோட்டை, இவை இயற்றுதற்கருத்

தாப் பொருள். வடநூலாரா எழுவாய்க் கருத்தனை அபியித்கருத்தன, எ-ம். மூன்றனுருயின் கருத்தனை அபியித்கருத்தன், எ-ம். ஏவுதற்கருத்தனை எதுகருத்தன், எ-ம் இயற்றுதற்கருத்தனை பிரயோசியகருத்தன, எ-ம். கூறுவர் உலகத்தோடொப்ப வொழுக்கல், தவத்தொடு தானஞ்செய்வாரா, கனலொடுபுகை, குடையொடுநிழல, னூலொடுபுகழ், இவை உடனிகழ்ச்சிப் பொருள். ஆல, ஆன், இவ்வுருபுகட்குக் கருத்தாவுங் காரணமுஞ் சிறந்தனவாம். ஒடு, ஒழி, இவ்வுருபுகட்கு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் சிறந்தனவாம். அனறியும் ஆல், ஆன், நிறகுமிடங்கட்கு கொண்டு, எ-து உருபாம் (உ-ம்.) வான்கொண்டு வெட்டினான், எனவரும். ஒடு, ஒழி, நிறகுமிடங்கட்கு உடன, எ-து. உருபாம் (உ-ம்.) மகளுடனமருமகனவந்தான், எனவரும். ஆல, ஆன், உருபுகள் தொறுவெனும் பொருளையுநரும். (உ-ம்.) ஊராலோராலயம், எ-து. ஊரோறுமொவ்வோராலயம், என வரும் ஆல ஆன், சினைப்பொருளாகவும் வேற்றுமை செய்யும். (உ-ம்) கண்ணாறகுருடன, காலாலமுடவன், என வரும். ஒடு, ஒழி, நாலவகையாகவேற்றுமை செய்யும். (உ-ம்.) தொடியொடு தொலகவினவாடியதோள், எ-து. வேறு வினையுட னிகழ்ச்சிப்பொருள். மலையொடு பொருதமாலியாளை, எ-து. வினையிலபொருள். எழுத்தொடுபுணர்நத்சொல், எ-து. ஒற்றுமைப்பொருள். பாலொடு தேன்கலந்தறறே, எ-து. கலப்புறுபொருள். சிறுபானமை கருவிப்பொருளானது எழுவாயுருபோடும், நான்கணுருபோடும், ஐந்தணுருபோடும், ஆறணுருபோடும்வரும். (உ-ம்) கண்ணனதுகாணும், எழுவாய்; கண்ணிற குக்காணலாம், கு; கண்ணிறகாணலாம், இன்; கண்ணதுகாட்சி, அது; என வரும். கருவியை வடநூலாரா கரணம் எனபா, எ-று (ஈ)

59. “நான்காவதற்குரு பாகுங்குவவே
கொடைபகைநோசசி தகவதுவாதல
பொருட்டுமுறையாதியி னிதறகிதெனலபொருளே.”

(இ-ள்.) நான்காம் வேற்றுமையிலக்கணமாமாறுணராததும நான்காம்வேற்றுமைக்கு உருபு கு ஒன்றேயாகும் இதற்குப்பொருள் -கொடை, பகை, நோசசி, தகவு, அதுவாதல, பொருட்டு, முறை, இவைமுதலியனவாம். (உ-ம்) புலவற்குப் பொனனைக்கொடுத்தான எனபுழி, பொன கொடைப்பொருள், அதனோடு சம்பந்தமுடைய பொருள் புலவனாதலால் புழுவன் கோளிப்பொருள் கொடுத்தலும் ஏற்றலும் பலவகைப்படும. (உ-ம்.) அரசனுக்கமைச்சனனிகொடுத்தான், எ-து. இழிந்தோனளித்தல். அமைச்சனுக்கரசனுடையளித்தான், எ-து. உயர்ந்தோனளித்தல். பாண்டியனுக்கு விருந்திட்டான சோழன், எ-து. ஒப்போனளித்தல். கள்ளனுக்குக் கசையழிகொடுத்தான், எ-து. வெறுப்பாயளித்தல். கணவனுக் கின்பங் கொடுத்தான், எ-து. விருப்பாயளித்தல். மருமகனுக்கு மகனைக் கொடுத்தான், எ-து. வழக்கதி லளித்தல். மகனுக் கரசு கொடுத்தான், எ-து. உரி

மைலவரித்தல. அரசனுக்குத் திறை கொடுத்தான. எ-து. அச்சத்தி லளித்தல. நாயதநதைக்குத் திவசங்கொடுத்தான, எ-து. பாவீனயளித்தல. இவை கொடைப்பொருள் தனக்குத்தான சேறிட்டான, எ-து. ஈவோனறறல. குருவிற்குக் கொடைகொடுத்தான, எ-து. மிக்கோனறறல. சோற்றிற்கு ரெயவிட்டான, எ-து. உணாவினறியேற்றல. ஆலிறகு கீவிட்டான, எ-து. கேளாதேற்றல். இரப்போக்கீர்தான, எ-து கேட்டேயேற்றல. மாணுககணுக கறிவுகொடுத்தான, எ-து எலாதேற்றல. இவையேற்றல. மக்கடகுப்பகை வெகுளி, தனலேயக்குத் தானே மருந்த, பாம்புகுப்பகை கருடன, எலிககுப்பகை பூனை, இவை பகைப் பொருள். அறத்திற்குப் பொருணோர்தான, விளக்கிற்குரெய, இவை நோசசிப் பொருள். புலவாக்குரித்தே புகழ், அறத்திற்குத்தக்கதருள், இவை தருகிப்பொருள். ஆடைக்குதல, ஆழிககுப்பொன், இவை முதற்காரணகாரியமாகிய அதுவாதற் பொருள் முதற்காரணம், ஆதிகாரணம், சமவாயிகாரணம், முக்கியகாரணம், என்பன ஒரு பொருட கிளவி. கூலிககுழைத்தான, கூழிற்குக்குறேறவல, இவை நிமித்தகாரண காரியமாகிய பொருடும் பொருள். எனக்குத்தாய, உனக்கும்கள, இவைமுறைப்பொருள். ஆகியென்ற மிகையால கைக்குக்கடகம், கரும்பிற்குவேலி, மயிருக்கெண்ணெய், உயிருக்குணழி, நாயக்குடபு, தாயக்குக்காதல, எனக்குநல்லவன, அரசசற்கமைச்சன, ஊருக்குப் பொய்கையணி, பொய்கைக்கணி காணயாறு, எ-ம. வரும். சிறுபானமை கோடற் பொருளானது எட்டாமவேற்றுமையொழிந்த மறறையுருபுகளோடுமவரும். (உ-ம) இரப்பவரென்பெறினுங்கொள்பவா, எழுவாய், செய்யவடவ்வையைக் காட்டிவீடும, ஐ; நாகராற்பலி, ஆல; நாகரினன்பு செய்தான, இன், நாகரது பலி, அது; ஊர்க்கடசென்றான, கண்; என வரும். இதீனவடநூலாரா சமபிரதானம் என்பா, எ-று. (எ)

60. “ஐந்தாவதனுரு பிலனுமின்னு
நீங்கலொப்பெலலை யேதுப்பொருளே.”

(இ-எ.) ஐந்தாம வேற்றுமை யிலக்கண மாமாறுணாததுதம். ஐந்தாமவேற்றுமைக்கு உருபு இல, இன், என இவ்விரண்டுமாகும் இதற்குப் பொருள் - நீக்கப்பொருளும், ஒப்புப்பொருளும், எல்லைப்பொருளும், ஏதுப் பொருளுமாம். (உ-ம) ஊரினீங்கினுன், எ-ம. குறள் - தலையினிழிந்த மயிரணையாமாநதா நிலையினிழிந்தக்கடை - எ-ம. இவை நீக்கப்பொருள். காக்கையிறகரிதுகளமபழம், எ-ம குறள்.—‘சிறுமைபலசெய்து சீரழிகுஞ் சூதின வறுமைதருவ தொன்றில்.’ எ-ம. இவை ஒப்புப்பொருள். அதனின மெல்லிதிது, அதனிற் பெரிதிது, இவை ஒப்பொடுகீங்கல. திருக்காவலூரின மேற்கு, யசற்றினவடக்கு, மதுளாயின வடக்குச்சிதம்பரம், இவை எல்லைப் பொருள். அறிவிறபெரியன், பொருளிலெளியன், எ-ம. இவைஏதுப்பொருள். சிறுபானமை இவ்வைந்தனுருபு மூன்றனுருபோடும நான்கனுரு

போடும் வரும். (உ-ம்.) பாம்பினிற்சுடந்தகடல, வானின்வெட்டினான், ஆல்; சிதம்பூரம்பாதி மூக்கறிவின் மூவறிவுயிர், கு; எ-டி. வரும். மதுரை ஸ்ரீலிங்கினான் என இரண்டனுருப்போடு நீக்கப் பொருளும், புதுவைக்குத் தெற்குப் புலியூர் என நான்கனுருப்போடு எல்லைப்பொருளும், வந்தவாறறிக. வடதாலா நீக்கப்பொருளை அபாதானம், எ-ம். எல்லைப்பொருளை அவதி, எ-ம். கூறுவா. சிறுபாணமை இல், இன, இவ்வுருபுகளோடு உம சோர தவரும். (உ-ம்.) அவணிலும் பாமரன், இவணினும் பெரியன், என வரும் இல், இன் எல்லைப் பொருளில ஐ யுருப்போடு காட்டினும் பராக்ஷினுஞ்சோர் து சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.) அவனைக் காட்டினும் வல்லவனிவன், இவனைப் பராக்ஷினு மூடனவன், எனவரும். நீக்கப்பொருளில இல், இன உருபுகளினமேல், நின்ற, இருந்த, தனித்தம் உகரம்பெற்றுஞ்சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.) ஊரினின்ற ரீங்கினான், ஊரிவிருந்தபோனான், ஊரினின் றும்வந்தான், ஊர்விருந்தும்போனான், எ-ம். வரும், எ-று. (அ)

* 61. ஆறனொருமைக் கதுவுமாதுவும்
 பனமைக்கவவு முருபாமபண்புறுப்
 பொனறனகூட்டம் பலவீனீட்டக
 திரிபினாககஞ்சோரத தறகிழமையும்
 பிறிதினகிழமையும் பேணுதலபொருளே.

(இ-ள) ஆறமவேறறுமை யிலக்கண மாமாறுணாதத்தும. ஆறம வேற்றுமைக்கு உருபு அது, ஆது, அ இம்முன்றுமாகும். ஒருமைப் பெயர்க்கு அது, ஆது, உருபாம். பனமைப் பெயர்க்கு அ உருபாம். இதற்குப்பொருள்:-குணம், உறுப்பு, ஒருபொருட்டிரட்சி, பலபொருட்டிரட்சி, ஒன்றுதிரிந்தொன்றாதல் ஆகியதற்கிழமை ஐந்தும், பிறிதினகிழமைமுன்றும், இவை மூதலியனவாம். தனனோடொற்றுமை யுடையபொருள் தற்கிழமை. தனனின்வேறுகியபொருள் பிறிதினகிழமை. கிழமை, எ-து உரிமை. (உ-ம்.) எனதுகை, எனதுகை, நினதுநிலம், நினதுநிலம், ஒருமையில அது ஆது வந்தன. எனக்கைகள், தனதாள்கள், புலியநகல்கள், பனமையில் அ வந்தது. சிந்தாமணி. “துனசேறடி நோவநடந்து செலே, லெனதாவியகத துறைவாயெனுநீ, புனைதாரவனே பொய்யுறாத தனையால, வினையே றெழியத தனி யேகிணையே.” எ-ம். வரும். தற்கிழமை, (உ-ம்.) காககையதுகருமை, கொக்கதுவெணமை, இவைபண்புத்தற்கிழமை. சாததனதுகை, யானையதுகோடு, செய்புளதடி, இவை உறுப்புத்தற்கிழமை. செல்லது குப்பை, மாந்தரதுதொகுதி, எள்ளதீட்டம், இவை ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை. மஞ்சளதுபொடி, செங்குது சோறு, இவை ஒன்றுதிரிந்தொன்றாய்தனறற்கிழமை. சிலநூலார் சாத்தனதுசெலவு, வருகை, இருக்கை, இவை தொழிற்றற்கிழமை எனபா. பிறிதினகிழமை. (உ-ம்) சாததனதாடை, அரசனதாழி, ஆவினது

கன்று, இவைபொருட்பிரிதின்கிழமை. சாததனதுவீடு,புலியதுகாடு,இவை இடப்பிரிதின்கிழமை. புதனதுவாரம், மனமதனதுவேனி, இவை காலப் பிரிதின்கிழமை. இச்சம்பந்தப் பொருள் இம்மூவுருபுகளோடன்றி ஐந்தனுருபோடும் எழனுருபோடுமவரும். (உ-ம்.) தருவீனீங்கின கொம்பு, இன; உயிரின்கண்ணுணாவு, கண, எ-ம். வரும். சிறுபானமைஉடையவென்னுஞ்சொலனுருபாயினும் சூவ்வுருபாயினும் வரும். (உ-ம்.) சாததனுடையமகன்-மகள், சாததனுக்குமகன்-மகள், எ-ம். வரும். ஒரோவீடத்து அவனது மனையாள, அரனதுதோழன், எனஉயாதிணையில அதுவுருபும் வரும். வடநூலாசம்பந்தப் பொருளை சேஷூராததம் எனபா. எ-று. (க)

62. “எழனுருபு கண்ணாகியாகும் பொருண்முதலாறு மோரிருகிழமையினிடனாய்நிறறலீ னிதனபொருளென்ப.”

(இ-ள்) ஏழாம வேற்றுமையில்க்கண மாமாறுணரத்ததும். ஏழாம வேற்றுமைக்கு உருபு கண முதற்பலவுமாம். இதற்குப்பொருள் - பொருளிடங்காலஞ் சினைகணந தொழிலெனறிவவாறுந தற்கிழமையானும் பிரிதின்கிழமையானும் ஒன்றற்கிடனாய்நிற்ப இதற்குப் பொருளாம். பொருளிடமாதற்கு, (உ-ம்.) மணியின்கண்ணெளி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; தினையின்கட்கினீ, பிரிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். இடமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) கடலின்கடடிகா, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; ஆகாயத்தின்கட்பறவை, பிரிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். காலமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) நாளின்கண்ணழிகை, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; காரின்கணமுலலை, பிரிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். சினையிடமாதற்கு, (உ-ம்) கையின்கணவிரல, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், கையின்கட்கடகம், பிரிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். குணமிடமாதற்கு, (உ-ம்) நிறத்தின்கண்ணெழில, தற்கிழமைப்பொருட்கிடம்; இளைமைக்கடசெலவம், பிரிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். தொழிலிடமாதற்கு, (உ-ம்) ஆடற்கடசகி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், ஆடற்கட்பாடடு, பிரிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம், அன்றியுங் கண முதற்பலவும் இதற்குருபென்றமையால் இங்ஙனங் கண்ணென்ப கிடத்தைக் குறித்தவின் எவ்வகையிடத்திற்கு மேற்றபெயரொலார மிதற்குருபாக வேறபன். கணமுதலாக விருபத்தெட்டிம் இடப்பொருள் காட்டும் உருபுகளென்று நன்னூலில் விரித்ததுதததது. (கு.) “கண்காலகடையிடை தலைவாய்திசைவயின, முனசாவலமிடமேல கீழ்புடைமுதல், பின்பாடனைதேமுழைவழியுழியுளி, யுளளமபுறமயிலவிடப்பொருளுருபே.” இதற்கு, (உ-ம்) ஊக்கணிருந்தான-கண, ஊக்காணிவநதபொதுமபா-கால, வேலின்கடைமணிபேர்ந்நிண்ணியான-கடை, நல்லாரிடைப்புகு-இடை, வலைத்தலைமானனநோக்கியா-தலை, குரைகடல்வாயமுதெனகோ-வாய, தோத்திசையிருந்தான்-திசை, அவாவயிற செல்லாய-வயின, கற்றாமுற்றேனறாகழிவிரக்கம்-

முன், காட்டுச்சாரோடுக்குறுமுயால்-சார், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும்-வலம், இவ்விடப்பரத்தை-இல், தன்மேறகடுவனா நீரிந்கடுத்துவரக்கண்டும்-மேல், பின்மக்கண்ணார் சிழந்தீழெந்தமடிகள - சீழ், எயிற்புடைசின்ருள்-புடை, கரணமுதல்வந்தவுரன்மாய்மாலை-முதல், காதலிபின்சென்றதம்ம-பின், காம்பாடணையாதநான் - பாடு, கல்லளைச்சுணரீர் - அனை, தேரழிக்குரியவை கோடரயதேதது - தேம், அவனுழைவந்தான-உழை, கின்றதோர நறவேகை கிழலவழியகைந்தன்ன-வழி, உறையுழியோலைபோல்-உழி, சூயிலசோ ருளிர்காவுளி சோநதுறையும-உளி, முல்லையங்குவட்டுளவாமும்-உள், பயன சாரப்பண்பில சொறபல்லாரகதது - அகம, செல்லு மென்னுயிப் புறத்தி றுததமருணமலை-புறம, ஊரிலிருந்தாரா-இல, கண்ணகன்ருலம், வீடமுன புறத்திலிருந்தான, எ-ம. வரும். இவவுருபுகடரு இன்னும் வேறுபொரு ளுண்டு. கூட்டழப்பிரிகருவ கூட்டமும், பிரிததுகூட்டுவ கூட்டமும், இரு வரின் முடியுமொருவினைத தொழிலுமாகிய விடயிலலாத விடங்களும அவ்வுருபுகளின் பொருளாம (உ-ம.) குறிலைந்தனுள் அ, இ, உ, எனனு மிம்மூன்றுஞ் சட்டு. அவருள வலவவனிவன - கூட்டழப்பிரிக்ருவ கூட்டம, விஞ்சையில்லாதவனை விலகினுளவைத தெண்ணப்பமும் - விதையுள்ள வன் விண்ணவருள்வைத தெண்ணப்பமும் - பிரிததுக்கூட்டுவ கூட்டம, அவனுமிவனும் போர்செய்தமகன் மழைபெய்தது - சூதாடறகட்டுக்கம வந தது - இருவரின் முடியுமொருவினைத தொழில, எ-ம, வரும், சிறுபான்மை இவ்விடப்பொருள எழுவாயுருபோமும் இரண்டனுருபோமும் நானகனுரு போமும் வரும். (உ-ம்) தூண்போதிகையைத தொட்டது - எழுவாய், தூண்சசாரத்தான - ஐ, இனறைக்கு வருவான - கு - எ-ம, வரும், இதனைவட நூலாரா அதிகரணம் எனபா, எ-று. (க0)

63. அதனோடைமமுத லாறுமேறகும்.

(இ-ள) இனிச்சில விகரப மாமாறுணாத்ததும. அதவென்பது ஆ றும வேற்றுமைக்கு உருபாமெனினும் அதவே முதறபெயரோடு கூடி அனசாரியை பெற்று ஐமமுதல கண்ணீராகிய ஆறுருபுகளோடு புணராத வருமெனக்கொள்க. (உ-ம) சாததனதனை, சாததனதனலை, சாததனதற்கு, சாததனதனை, சாததனது, சாததனதனகை, எ-ம். வரும்.- நன்னூல், "ஆறனுருபுமேறகும்வ்வுருபே." எ-து. மேறகோள எ-று. (கக)

64. ஐஆன்ருச்செய யுட்கவவுமாகு

மாகாவஃறினைக் கானலலாத.

(இ-ள.) சிலவேற்றுமையுருபு திரிதற்குப் புறனடையா மாறுணாத ததும். செய்யுளிடத துயாகிணைப பெயரொடுவநத ஐ ஆன்கு என்னு மூன்று வேற்றுமை யுருபுகடியியவும் பெறும், திரிததுழி அகரமா மெனக கொள்க. (உ-ம.) காவலோனைக்களிற்றஞ்சும, எ-து. காவலோனக்களிற்றஞ

சும், எ-ம். புல்வராணுவாதத் தூல், எ-து, புல்வராணுவாதத் தூல், எ-ம். கழிநிலையின்றே யாசிரியற்கு, எ-து. ஆசிரியற்கு, எ-ம், வரும். அஃறிணைப் பெயர்களோடோவெனில், ஆணை மூன்று திரியவும் பெறும், ஒழிந்த ஐயும் குவ்வந்திரியா. (உ-ம்) புள்ளினு நெழுந்த வோதை, எ-து. புள்ளினு வெழுந்தவோதை, எ-ம், வரும். ஆயினுமிவையெலாஞ் சிறுபான்மை யெனக்கொள்க. எ-று. (உஉ)

65. உவ்ஹீறுவினாசுசுட் டெண்ணிவைவேற்றுமை
வழியன்சாரியை மருவவும்பெறுமே
யறறுறுமபனமையாம வினாச்சுட்டென்பு
வவவிறுமஃறிணைப பனமைககறறே.

(இ-ள்) ஐம்முதலாறுருபு சாரியையும் புணர்ச்சியாமா றுணர்த்து தும். உகரவீற்று வினாப்பெயருகு சுட்டுப்பெயரும் எண்ணின்பெயரும் ஐம்முதலாறு வேற்றுமை யுருபுகளோடு புணருங்காலும், வேற்றுமைப் பொருளாய் மறறொரு பெயரொடு தொடருங்காலும், அனசாரியையணையவும் பெறும். (உ-ம்) யாதணையுமியான், யாதன்கொம்பு, எ ம. அதனை, இதனை, உதனை, அதனியலப்பு, இதனிலை, உதன்வழி, எ-ம். ஒன்றனை, இரண்டனை, மூன்றனை, ஒன்றன்பால், ஆறனுருபு, எட்டனியல்பு, எ-ம். மூவகைப் பெயருமிருவழி அனசாரியை பெற்றவாறுகாண்க. மருவவுமென்றும்மை வந்தமையாலச சாரியையினறியும் வேற்றுமையுருபு பெறும் என்றுணாக. (உ-ம்) யாதை, அதை, ஒன்றை, பிறவுமன்ன. மீளவும் பொது முறையால் இனசாரியை பெற்றுவரும் (உ-ம்) யாகினால், அதினால், ஒன்றினமுதலிய, எ-ம். தொடர்மொழியாக நிறுபுழி அன, இன, எனறிரு சாரியையி லொன்றினதி வழங்கா. (உ-ம்) இதன பொருள், இதின் பொருள், ஒன்றன்பால், ஒன்றினபால், எ-ம். பிறவுமன்ன. இவற்றுள்ளும் அனசாரியை சிறப்பெனக்கொள்க. அன்றியுஞ் சுட்டுச்சொற்பனமை. (உ-ம்) இவை, அவை, உவை, இவ், அவ், உவ், எ-ம். வினாச்சொற்பனமை. (உ-ம்) எவை, எவ், யாவை, எ-ம். இவையெலாம் அறறுச்சாரியை பெற்றாறுருபோடு புணரும். (உ-ம்) இவற்றை, அவற்றை, உவற்றை, எவற்றை, யாவற்றை, எ-ம். பிறவுமன்ன. மீளவும் அறறுச்சாரியையோடு இனசாரியை பெற்றாறுருபோடு புணரவும்பெறும். (உ-ம்) இவற்றினை, இவற்றினால், இவற்றிற்கு, இவற்றினினை, இவற்றினது, இவற்றினகண, எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியுமினிச்சொல்லுமபடி அஃறிணைப் பெயருட்சில பனமையில் அவென முடியும். இவையெல்லாம், அறறுச்சாரியை பெற்றாறுருபோடு புணரும். (உ-ம்) பல்-பல்வற்றை, சில-சிலவற்றை, அரிய-அரியவற்றை, பரப்பன்பரப்பனவற்றை, எ-ம். பிறவுமன்ன. தொல்காப்பியம்.—“எண்ணினிறுதியன்ஊடு சிவனும்.” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (கஉ)

66. “எல்லாமென்ப திழிதிணையாயி
 னற்றோடுருபின் மேலுமமுறுமே
 யன்றேனம்மிடை யடைந்தற்றுகு
 மெல்லாருமெல்லீரு மென்பவறுமமை
 தளளிகிரலே தமநுமசாரப
 புலனுமுருபின் பினனருமமே.”

(இ-ள.) இதுவுமது. எல்லாமெனுமபெயா அஃறிணையானகாலே அற
 றுசசாரியையு முருபினமே லுமமையும் பெறும். (உ-ம) எல்லாவறறை
 யும் - எல்லாவறறேடும், எ-ம. அவ்வாறடைமொழியாக வரினுமாம், (உ-ம)
 எல்லாவறறுததலையும் - எல்லாவறறுககாதும், எ-ம. அதுவே உயாகிணையா
 னகாலே இடையே நமமெனுஞ்சாரியை யுருபின மேலுமமுமபெறும்.
 (உ-ம) எல்லாநமமையும் - எல்லாநமமாலும், எ-ம அவ்வாறடைமொழி
 யாக எல்லாநதலையும் - எல்லாநகாதும், எ-ம அன்றியும், எல்லாரு மெல்
 லீருமென இருமொழியுயீற்றுமமை ஒழிநது முறையே தம நும எனசசா
 ரியையு முருபினமேலுமமையும் பெறும் (உ-ம) எல்லா தமமையும் - எல்
 லாநதமமாலும், எ-ம. எல்லா நுமமையும் - எல்லா நுமமாலும், எ-ம. அவ
 வாறடை மொழியாக எல்லாநகாதும் - எல்லாநகாதும், எ-ம. வரும்.
 பிறவுமனன. எ-று (கச)

67. “ஆமாகோனவ வணையவுமபெறுமே.”

(இ-ள.) இதுவுமது. ஆ, மா, கோ எனனு மிமமுப்பெயரும் னவவெ
 னுஞ் சாரியைபெற றுறுருபோடு புணரும். (உ-ம.) ஆன, மான, கோன,
 ஆன, மாண, கோண, ஆனல, மாணல, கோணல, எ-ம பிறமவுனன. அவ
 வாறடைமொழியாக ஆனகன்று, மானலை, கோன்குணம், எ-ம. வரும்.
 பிறவுமனன. இவ்வன மா, எ-து விலங்கு, மரம், இவைவெனக கொள்க.
 அன்றியும், னவவணையவுமென்றமையா லசசாரியை யணையாமலும் பொது
 வழியால் உருபு பெறறுவரும். (உ-ம.) ஆவை, ஆவிண, மாவை, மாவிண,
 கோவை, கோவிண, எ-ம வரும் பிறவுமனன. எ-று. (கரு)

68. “தான தாம நாமுதல குறுகுமயானயாம
 நீ நீர என எம நிள நும ஆம பிற
 குவவின அவவரு நானகாநிரட்டா,”

(இ-ள) இதுவுமது தான, தாம, நாம, என முப்பெயரு முதலுயிரகு
 றுகி, தன, தம, நம எனவாகி ஐமமுதலாறுருபுகளைப் பெறும். அன்றியும்
 யான எ-து. என, யாம் எ-து, எம நீ எ-து நின, நீர எ-து நும, எனவாகி
 அவ்வுருபுகளைப் பெறும் அன்றியும், குவ்வெனு நானகாம வேறறுமையில
 அ எனுஞ்சாரியைபெறறுக ககரமிரட்டும. அன்றியு மெழுததின் விகாரன

களுடசொன்னபடி தனிககுறிலீற்றவொற்றெழுத்துயாவரி னிரட்டுமென
றமையான மறவீடததீற்று மெய்யெழுத்திரட்டி நானகாம வேறறுமை
யிடததும் ஆறும் வேறறுமையிடத்து முயிரொடுபுண்ணியிரட்டா. (உ-ம)
தனனை, தனனூல், தனக்கு, தனனின, தன்து, தனகண், எ-ம. தமமை,
நமமை, எனனை, எம்மை, நினனை, துமமை, எ-ம. பிறவுமன்ன. நீர், நீவீர்,
நீயீர், ஒருவழியாக துமமாம். அன்றியுஞ்சுத்திரத்தூட் பிறவேனறதலை
நீ, எ-து. உன - துன், எ-ம. நீர், எ-து. உம - தும, எ-ம. வரும். அன
றியு மிலையெல்லாக தம்மொற்றிரட்டின விடததஞ செய்யுளவேண்டுழி
இரட்டாமல வரவும் பெறும். (உ-ம.) எனை, நனை, நமை, துமை, தனை,
தமை, எ-ம. பிறவுமன்ன. எ-று. (கசு)

69. “எட்டனுருபே யெய்துபெயரீற்றின்
றிரிபுகுன்றன மிகுதலீயலபயற
றிரிபுமாமபொருள் படாக்கையோரைத்
தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே.”

(இ-ள.) எட்டாம் வேறறுமையிலக்கண மாமாறுணாதததும். எட்
ட்டாமவேறறுமைககு உருபு—தன பெயரீற்றினதுதிரிபும், ஈற்றினது கேடும்,
மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயலினறிரிபும், ஈறுகெடுத்தலு, மீறறயறறிரிதலும்,
ஈறுகெட்டறற யறிரிந்தேமிகுதலுமாம். இதற்குப்பொருள் அழைப்பது.
அழைத்தலும் விளித்தலு மொக்கும். இஃது விளிவேறறுமை; விளித்தற
குக்கருவியானவுருபை விளி, எ-து. காரியவாகுபெயர். (உ-ம) நமபீ - அன
னூ, தனபெயரீற்றினது திரிபு, ஐய- மன்ன, ஈற்றினதுகேடு, ஐயனே- மன
னனே, மிகுதலு; ஐயனகூறய- நமபிவாராய், இயலபு; ஐயானகேள்- ஊரீர்
வம்மின, ஈற்றியலினறிரிபு; ஐயா- கண்ணூ, ஈறுகெட்டறறயறறிரிதலு, ஐயா
வே - கண்ணூவே, ஈறுகெட்டறறயற றிரிந்தீற்றின் மிகுதலு; இவ்வாறெல
லாப்பெயாககு மேலாமையால் வேறு வெறுக்கத்தருவோம். அவறறைத்தத
தமிடததிறகாணக. இதனை வடநூலா சம்போதனமென்பா. எ-று. (கஎ)

70. எப்பெயர்க்கண்ணு மியல்புமேயு
மிகரீட்சியு முருபாமனனே.

(இ-ள.) மூவகைப் பெயர்களுக்கும் பொதுவாகிய விளியுருபாமாறுண
ந்ததும். உயாகிண்பபெயர்க்கும் அஃறிண்ப பெயர்க்கும் பொதுப்பெயா
க்கும் விளியுருபாவன- இயலபாதலும் ஏகாரமிகுதலும் இகரமீளரமாதலு
மாம். (உ-ம்.) முனிகூறய், நமபிகூறய், வேரதுகூறய், ஆடுகூறய், விட
லைகூறய், கோகூறய், இறைவன்கூறய், மகனகூறய், மாந்தாகூறீர், குரு
சில்கூறய், ஆய்கூறய், இயல்பாயின. வேந்தே, வேளே, மாந்தரே, சே
யே, ஏகாரமிக்கன. நமபிகூறய், தோழிவாராய், இகரமீகாரமாயின. இவை

உயர்நிலைப் பெயரில் வந்தவளி. புருவமுழை, துமயினியை, வீகொழையை, வண்டுகொழையை, பூக்கொழையை, சேக்கொழையை, வாடைகொழையை, கோக்கொழையை, அன்னக்கூறாய், மான்கூறாய், பேய்கொழையை, ரூகொழையை, வேல்கொழையை, யாழினியை, தேன்கொழையை, இயல்பாயின. புறவே, சுறவே, கிளியே, அளியே, ஏகாரமிக்கன. கிளி, துமயி, இகரமீகாரமாயின. இவை அஃநிலைப் பெயரில் வந்தவளி. பிதாவுணாயாய், நம்பிநல்காய், ஆன்கூறாய்; தாய்க்கொளாய், இயல்பாயின. ஆணே, பெண்ணே, தாயே, பிதாவே, ஏகாரமிக்கன. சாததி, கொற்றி, இகரமீகாரமாயின. இவை பொதுப்பெயரில் வந்தவளி. மன்னையென்றமிகையால், இவ்வுருபுகள் சில வற்றிற்குப் பொருத்தாமையினால்கொள்க. எ-று. (கஅ)

71. “ஐயிறுபொதுப்பெயர்க் காயுமாவு
முருபாமலவற ருயுமாகும்.”

(இ-ள.) ஐகாரவீற்று முப்பெயர்க்கும் விளியுருபா மாறுணாததுதம. ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு ஆய, ஆ, உருபாம். உயாதிலை அஃநிலைப் பெயர்க்கு ஆய, உருபாம். (உ-ம.) அனின, அன்னாய்-அனனா, பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் - ஆவும, வந்தன. விடலை-விடலாய், மடந்தை-மடந்தாய், என உயாதிலைப்பெயர்க்கு ஆய், வந்தது. நானா-நாராய், கொணறையே-கொணறாய், என அஃநிலைப்பெயர்க்கு ஆய்வந்தது. எ-று. (கஆ)

72. “ஒருசானவவிற னுயாதிலைப் பெயர்க்கண
ணளபிறழிவய னீட்சியதலே
உறுபோதலவற ரேடோவுற
லீறழித்தோவர லிறுதியவவாத
லதலேடயநிரிக் தேயுறலீறழிக்
தயலேயாதலும் விளியுருபாகும்.”

(இ-ள்.) னகாரவீற்றுயாதிலைப்பெயர்க்கு விளியுருபாமாறுணர்த்துதம. னகாரவீற்று உயாதிலைப் பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெழல, ஈறழிவு, அயனீளல், அயனீண உறுகெடுதல, ஈறுகெட்டய னீணடோகாரமிகல, ஈறழித்தோகாரமிகல, இறுதியவ்வாதல, இறுதியவ்வாய்றறயலாகாரமோகாரமாயேகாரமிகல், ஈறழிந்தயலிலகரமேகாரமாதல, இவையாகும். (உ-ம.) கிழான-கிழா அன், பெருமான்-பெருமா அன், அளபெழல்தன, இறைவன்-இறைவ, நாதன்-நாத, ஈறழிந்தன. ஐயன்-ஐயான, கம்பன்-கம்பன், அயனீண்டன், இறைவன்-இறைவா, மன்னன்-மன்னா, அயனீண்டறுகெட்டன். ஐயன்-ஐயாவோ, நண்பன்-நண்பாவோ, ஈறுகெட்டய னீணடோகாரமிக்கன. கிராயன்-கிராயவோ, பெருமான-பெருமாவோ, ஈறழித்தோகாரமிக்கன. மலையான்-மலையாய், பூணன்-பூணாய், உண்டான்-

உண்டாய், இறுதியவ்வாயினும், உராயலாக்-வாயிலோயே, உண்டரன்-ரண்டோயே, இறுதியவ்வாய் நிற்காயல்கார மோகாரமாயேகாரமிக் கண. முருகன்-முருகே, ஐயன்-ஐயே, அண்ணன்-அண்ணே, சுற்றிந்தய விகரமேகாரமாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (உ0)

73. “எஃகானாயாபெயாக் களபிறழிவய
 னீட்சியிறுதி யவ்வொறறாத
 வயவிலகரமே யாதலுமவீளித்தன.”

(இ-ள்) ளகாரவீற்றுயாதிரிணப்பெயாக்கு விளியுருபா மாறணர்த்துதம். ளகாரவீற்று உயாதிரிணப்பெயாக்கு விளி உருபு:—அளபெழல், சுற்றிதல், சுற்றயவீனல், எவ்வொறறு யவ்வொறறாதல், சுற்றய வகரமேகாரமாதல், இவையாரும். (உ-ம.) வேள்-வேளள், அளபெடுததது. கண்ணாள்-கண்ணா, குழலாள்-குழலா, சுற்றிந்தன. நமாகள்-நமாகாள, மககள்-மககாள, சுற்றயவீண்டன. கண்ணாள்-கண்ணாய், குழலாள்-குழலாய், எவ்வொறறு யவ்வொறறாயின. அடிகள்-அடிகேள், மககள்-மக்கேள், சுற்றய வகரமேகாரமாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (உக)

74. “ரவவீற்றுயாபெயாக் களபெழலீற்றய
 வகரம இ ஈ யாதலாண்டை
 ஆ ஈ யாத லதனோடேயுற
 லீற்றேயிக்கயல யாக்கெட்டதனய
 னீடலீருற விவையுமீண்டுருபே.”

(இ-ள்.) ரவவீற்றுயாதிரிணப்பெயாக்கு விளியுருபாமாறணாததுதம். ரவவீற்றுயாதிரிணப்பெயாக்கு விளி உருபு:—அளபெழல், சுற்றயவகரமிகரமீகாரமாதல், சுற்றய லாகார மீகாரமாதல், சுற்றயலாகார மீகாரமாயேகாரமிகல், சுற்றயல் யாக்கெட்டதனய விகரமீகாரமாயேகாரமிகல், திரிபொனறினறி ஈயமிகல், இவையாம. (உ-ம.) நம்பிமா-நம்பிமாஅ, ஊராள-ஊராளா, அளபெடுததன. தெவ்வா-தெவ்வா-தெவ்வா, வேந்தா-வேந்திர்-வேந்திர், அமரர் - அமரிர் - அமரிர், பாகா-பாகிர்-பாகிர், சுற்றய வகர மிகரமீகாரமாயின. ஊராள-ஊரிர், பார்ப்பா-பார்ப்பா, சுற்றய வகார மீகாரமாயின. ஊராள-ஊரிர், முனியா-முனியீர், சுவாமியார்-சுவாமியீர், சுற்றயலாகாரமீகாரமாயேகாரமிககண. நம்பியா-நம்பிர், தோழியா-தோழிர், சுற்றயல் யாக்கெட்டதனய விகரமீகாரமாயேகாரமிககண. தமர்-தமரிர், எமா-எமரிர், பிறா-பிறரிர், ஈயிக்கண. சண்டென்றயிவையால் கடவாரோ-கடவாரீர், மயிலாரோ-மயிலீர், சாத்தியாரோ-சாத்தியீர், என ஆஃகிரிணப்பெயர் பெறுப்பெயாக்களைச் சிறப்பித்து உயர்இரிணப்பெயல வழங்குதலுக்கொள்க. எ-று. (உஉ)

75. “லகாரவீற்றுயாபெயாக் களபயனீட்சியும
யகாரவீற்றிற்கள புமாமுருபே.”

(இ-ள.) லகார யகார வீற்றுயர் திணைப்பெயாக்கு விளியுருபாமாறுணாததுதம. லகாரவீற்றுயாதிணைப்பெயாக்கு விளி உருபு:—அளபெடை, ஈற்றயனீட்சியாம். யகாரவீற்றுயாதிணைப்பெயாகருவிளி உருபு:—அளபெடையாம். (உ-ம) வலமபுரித் தடக்கைமாஅல-அளபு; மடவரல்-மடவரால, தாழ்குழல-தாழ்குழால, தோன்றல-தோன்றல், ஈற்றயனீண்டன மணிபபூனைய-மணிபபூனையு, வேறகணனூய-வேறகணனூயு, தோளாய-தோளாயு, அளபெதெதன. பிறவுமனன. எ-று. (உஉ)

76. “னவ்வீற்றுயாதிணை யலவிருபெயாக்கண்
ணிறுதியழிவத னேடயனீட்சி.”

(இ-ள-) னகாரவீற்றுயாபொதுப்பெயாகரு ம்:நிணைப்பெயாகரும விளியுருபாமாறுணாததுதம. னகாரவீற்றுயாதிணைப்பெயாகரு விளி உருபு—ஈறழிதல, ஈறழிந்தயனீளலாம. (உ-ம) சாததன-சாதத, கொற்றன-கொற்ற, ஈறழிந்தன. சாததன-சாததா, கொற்றன-கொற்ற, ஈறழிந்தயனீண்டன. இவை பொதுப்பெயா. அலவன-அலவ, கலுழன-கலுழ, ஈறழிந்தன அலவன-அலவா, கலுழன-கலுழா, ஈறழிந்தயனீண்டன. இவை அ்:நிணைப்பெயா. எ-று. (உச)

77. “லளவீற்றம்:நிணைப்பெயாப்பொதுப்பெயாக்கண்
ணீற்றயனீட்சியு முருபாகுமமே.”

(இ-ள.) லகார ளகார வீற்றம்:நிணைப்பெயாக்கும் பொதுப்பெயாகரும விளியுருபாமாறுணாததுதம. லகார ளகார வீற்றிருபெயாகரு விளி உருபு:—ஈற்றயனீட்சியாம்.(உ-ம)முயல-முயால, கிளிகள-கிளிகள, அ்:நிணைப்பெயரயனீண்டன. தூங்கல-தூங்கால், மக்கள்-மக்காள, பொதுப்பெயரயனீண்டன. எ-று. (உடு)

78. “அண்மையினியலபுமீ றழிவுஞ்சேய்மையி
ளளபுமபுலமபி னேவுமாகும.”

(இ-ள்) முன்சொன்ன விளியுருபுகடகுப்புறனடையா மாறுணாததுதம. சொல்லப்பட்ட பல விளி உருபுகளினுள இயலபும ஈறழிவும கிடகுணை அழைப்பதற கேற்பன. (உ-ம) ஐயனகேள், இயல்பு, ஐயகேள், ஈறழிவு. அளபெடைமிகவகன்றூனா அழைப்பதற கேற்பன. கீழாஅன, நமபிமாஅா. அளபு ஓகாரம் புலம்பின் அழைப்பதறகேற்பன. ஐயாவோ, எ-ம. மற்றவைப்பொதுப்படவேறபன. அண்மை-சம்பம, சேயமை-தூரம.—தொல்காப்பியம்.—‘அண்மைசொல்லையறகையவாகும.’ எ-று. (உசு)

79. பலாபாலரவவுங் கள்ளுமீறுமே.

(இ-ள்) பலாபாலென்ற வ்யாதிணைப் பன்மைக்குருபா மாறுணர்த்து தும். பலாபாலென்ற வ்யாதிணைப் பன்மைக்கு உருபு —ா, கள், எனவீரணடி மாம. (உ-ம.) தமா, நமா, துமா, எமா. பிறவும், கிளைப்பெயா பூணினா, முடியினா, வெறபா, கானவா, பாப்பா, பிரமா, சத்திரியா, வைசியா, சூத்திரா பிறவும். ரவவீற்றுப்பலாபால அடிகள், முணிகள், மணுகள், கோக்கள், வேள்கள், விடலைகள், மடநதைகள் பிறவும். கள்ளீற்றுப் பலாபால அவவீற்றுப் புகட்டிப் பலாகள், அரசாக்கள், எ-ம. வரும். பிறவுமனன். எ-று. (உஎ)

80. ஒன்றுதுவ்வுறின அன ஐயும
பலவீனபாலீறுங் கள்ளீற்றுமற்றவை
யன்றியுமிருமைக க்ஃறிணைப்பொதுவே.

(இ-ள்.) பலவீனபாலென்ற அஃறிணைப் பன்மைக்குருபா மாறுணர்த்து தும் ஒருமைககணனே விசுவாசகவே து, எனனு முருபேற்ற அஃறிணைப் பெயரொல்லாம பன்மைககண அ, ன, ஐ, எனவிமமுன்றுருபுகளைப் பெற்றுமுடியும் (உ-ம.) எப்பொருளது எனறதற்கு, எப்பொருள் - எப்பொருளான - எப்பொருளவை, எ-ம முதலது எனறதற்கு, முதல முதலன்-முதலவை, எ-ம அரியது எனறதற்கு அரிய, அரியன், அரியவை, எ-ம. இவ்வாதே.உள்ள-உள், இல்ல-இல், பலல்-பல், சில்ல-சில், எ-ம இவைபோல வன்பிறவு மஃறிணைப் பன்மையாம் மற்றவஃறிணைப் பெயாக்கட்டு-கள், பன்மைககணனுருபாம். (உ-ம) நிலங்கள், நீரகள், நரிகள், நாய்கள் பிறவுமனன் ஆயினுமிவ்வீரணடாம வகைப்பெயரொல்லா முருபுமாறும்லு மொருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய நிற்பனவாம். (உ-ம) மரமவளாந்தது-மரமவளாந்தன, கணியினிது - கணியினியன், மாடுவந்தது - மாடுவந்தன, பிறவுமனன் —நன்னூல்.—‘பால பகா வஃறிணைப் பெயாக்கள் பாறப்பொதுமைய’ எ-து.—மேற்கோள் எ-று (உஅ)

81. “ஒருமையிற பன்மையும் பன்மையி னொருமையு
மோரிடம பிறவிடந தழுவலு முளவே.”

(இ-ள்) பாலவழுவமைதியு மிடவழுவமைதியுமா மாறுணர்த்து தும். ஒருமைப்பாலிற பன்மைப்பாலும் பன்மைப்பாலி லொருமைப்பாலும் ஒரிடத்திற பிறவிடமுந் தழுவிக் கூறலுளவாம். (உ-ம) தீயெரிந்தன, நீரிருந்தன, பாலிருந்தன, என ஒருமைச்சொல் பன்மைதழுவின் நாடெலாமவாழ்க் தது, படையெலாமொயத்தது, கணசிவந்தது, உள்ளியதெல்லா முடனவந தடைந்தது, எனப்பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவின் தீயோ வவளே யாரிதுசெய்தாரா, யானே வவளே யாரிதுசெய்தான, என ஒரிடத்துக்குரிய சொல்லே பிறவிடந்தழுவின். பிறவுமனன். எ-று (உச)

82. “பெபொரு ளெச்சொலி னெவவா றுணாநதோ செபபின ரப்படி செபபுதன மரபே.”

(இ-எ) மரபாமாறுணாததும. வேற்றுமைவகையினும், பெயாக்கும் வேற்றுமைக்கு மிடையிலையென வருஞ்சாரியை வகையினும், மறறைத்தமிழ் மொழி நடையினும், இலக்கியவழியே வழங்கும் விகர்பங்களி யாவையும் ஒவ்வொன்றாய்ச் சிறப்பித்தனாபபது இலக்கணதூலகளி லடங்குந் தன மையனறே; ஆகையின் முனனோகாடடினமாததிரையாயந் துணாநதொப பநடபப தறிவோரியல பெனக்கொளக. ஈண்டுபெயரிய லுணாததலி னொரு பொருளைக் குறித்த பலசொல்லாகவருஞ் சில திர்சொல்லுரிமையை விளக்கிக்காட்டலே நனறென முனனோ வழியைப்பறறிச் சில திர்சொற பெய ரியலபினை விளக்குதும் இளைமையைக் காட்டுஞ் சொற்பலவாகியவறறுள வரும் (உ-ம) குழவி, எ-து மக்கள, யானை, பசு, எருமை, மான, மரை, கரடி, சீயம், வருடை, மதிக்குமுரித்தது மக, எ-து மக்கள, முசு, குரங்கு கடகு முரித்தது. பிள்ளை, எ-து மக்கள, பூனை, தாண்டிவன, தவழவன, பறப்பன, கோட்டிலவாழவிலங்கு, ஓறிவுயிராககுமுரித்தது. பாப்பு, எ-து பறவை, தவிழவன, கோட்டிலவாழ விலங்குகடகுமுரித்தது பறழ, எ-து. பனறி, முயல, நீநாய, கோட்டிலவாழவிலங்குகடகுமுரித்தது குருளை, எ-து. யாளி, புலி, பனறி, நாய, மான, முசு, பாம்புகடகுமுரித்தது மறி, எ-து. ஆடு, மான, குதிரை, மேடவிராசிககுமுரித்தது. கன்று, எ-து, பசு, எருமை, ஆமா, மரைமா, கவரிமா, மான, ஓட்டகம், யானை, ஒரு சாரோரறிவுகடகு முரித்தது குட்டி, எ-து சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குதிரை, ஓட்டகம், மான, ஆடு, நாய, பனறி, முயல, நரி, குரங்கு, முசு, கீரி, நாய், வெருகு, பாம்பு, அணில, எலிகடகுமுரித்தது பொரி, எ-து. எருமைககுரித்தது கள பம், எ-து. யானைககுரித்தது இவையெலாமினைமைச் சொறகளாகி யிவவாறு வருவன மரபெனப்படும.—தொலகாபடியம்.—“மாறறருஞ் சிறப்பின மரபி யலகிளபபிற, பாப்பும்பறழங்குடடியுங்குருளையுங், கன்றுமபிளளையு மகவு மறியுமென, றொனபபதுங்குழவியோடினைமைப்பெயரோ.” எ-து. மேறகோள. இவ்வாறனி ஆமைக்குழவி, குதிரைப்பாப்பு, அன்னப்பறழ, யானைமறி, பூனைக்கன்று, எலிககுருளை முதலியவரின மரபுவழுவாம் —தொலகாபடி யம்.—“மரபுநிலைதிரிதலசெய்யுட்கிலை, மரபுவழிப்பட்ட சொல்லினுள்.” எ-து. மேறகோள அன்றியு முறுப்புவகைககுள பலசொல்லுள்ளும் வரும். (உ-ம.) கை, எ-து. மக்கள, யானை, புலி, கரடி, கோட்டிலவாழவிலங்கு கடகு முரித்தது. விரல, எ-து. மக்கள, கரடி, நாய, கோட்டிலவாழவிலங்கு கடகுமுரித்தது துதல, எ-து மக்கள, யானை, ஒருசார்புவிவங்கிறகுமுரித்தது. முலை, எ-து. மக்கள, ஆடு, எருமை, ஆடு, நாயகடகுமுரித்தது. விலங்கிறகுட டிககுரிய வொருசாரானவறறிரு முரித்தது. கூநதல, எ-து. பெண்மா, பிடி, குதிரை, பனை, கழுக்கடகுமுரித்தது. கண், எ-து. கட்டுபொறியுளவுயிர

கட்கன்றி, கழுகு, கருமடி, மூங்கில், பீலித்தோகை, கருவி, தேங்காய்கட்கு முரித்தது. ஏடு, -எது. பனை, பூலித்தழகட்குமுரித்தது. தோடு, எ-து. பனை, தெநகு, தாழை, பூலித்தழகட்குமுரித்தது. இதழ, எ-து. கண்ணிமை, உதடு, பூலித்தழ, பனைகட்குமுரித்தது. ஓலை, எ-து பனை, தெநகு, தாழைகட்குமுரித்தது. ஈகாகு, எ-து. தெநகு, பனை, மாவென்பவற்றிறகுமுரித்தது. மடல், எ-து. பனை, தெநகு, கழுகு, மூங்கில், வாழை, தாழை, ஈந்திற்குமுரித்தது. பாளை, எ-து. தெநகு, கழுகுகட்குமுரித்தது. குருமலை, எ-து தெநகு, பனைகட்கு முரித்தது ஓலை, எ-து. தெநகு, கழுகு, வாழை, ஈந்து, பனை, காந்தகட்கு முரித்தது. தாறு, எ-து கழுகு, வாழை, ஈந்திறகுமுரித்தது. சளை, எ-து, பலா பருத்தி, பாகற்பழங்கட்குமுரித்தது வீழ், எ-து. ஆல, இறவி, தாழை, சீநிலைகட்குமுரித்தது. துகுமடி, எ-து பனை, வாழை, மரல, புலவென்பவற்றிறகுமுரித்தது. இலை, எ-து தெநகு, ஈந்து, பனைகட்குமுரித்தது அடை, எ-து தாமரை, ஆம்பல, நெய்தற்செடக்கத்தககு முயாநிலையோ ரறிவு கட்டுந் தாமபுலத்திறகு முரித்தது. பொருட்டு, எ-து தாமரைக்கு, கோங்கிறகுமுரித்தது. குரல, எ-து பெண்டாமயிரா, மிடறு, தினை, வரகு, பூளை, நொச்சி, புதவம்புறகட்குமுரித்தது நெல, எ-து. சாலித வியவற்றிறகும, மூங்கிற்கும, ஐவனத்திறகுமுரித்தது இவையெல்லா முறுப்புச சொற்களாகி இவ்வாறு வருவது மரபென்பபடும இவ்வாறன்றி, (உ-ம) எருமைகளை, குதிரைத்துல, கழுகுலை, பலாக்குலை, மாந்தாறு, வாழைச்சளை, புலவிலை முதலியவரின மரபுவழுவராம இவ்வாறே முன்னோகாட்டிய வழியைப்பற்றியதற்கத்தருகிய சொல்லுதல மரபென்பபடும. (அன்றியுமிதற்குப் பொருள்திகாரத்திற சொல்லுரிமை விளக்கிய வழியைக்காண்க) எ-று (கூடு)

முதலாவது —வேற்றுமையின —முற்றிறறு

இரண்டாவது —பகுப்பதப்பெயரியல்.

Chapter II —Divisible Words

83. பகுப்பத மொன்றையப் பலவொருங் குணாததிற பகாப்பத மவற்றுட பகுதி யென்ப.

(இ-ள்.) பகுப்பதப்பகுதிகளாமாறுணாதததம ஒருமொழியாகின்றே ஒருப்படப்பொருளை யுணாததம பகுப்பதங்கட்கு, பகுதி, வீகுதி, இடைநிலை, சாரியை, ஈந்தி, வீகாரம, இவ்வாறுறுப்புளவாம. பகுக்கப்பட்டுப் புகாப்பத மாய் முதலிற்பது பகுதி, இடைநிற்பது இடைநிலை, கடைநிற்பது வீகுதியாம. (உ-ம) கூனி, எ-து. கூன, இ, எனப்பகுதி வீகுதியான முடிந்தது. உண்டான, எ-து. உண்ட-ஆன, என வவ்விரண்டு னிடைநிலைபெற்றது

முடிந்தது உண்டனன, எ-து உண-ட்-அன-அன, என வமமுன்றுடன் சாரியைபெற்றுமுடிந்தது. பிடித்தனன, எ-து. பிடி-த-த-அன-அன, என வநானகுடன் சந்திபெற்று முடிந்தது. நடந்தனன, எ-து. நட-த-த-அன-அன், என வவவைவநதம் பெற்றுச் சந்தியால் வநத தகர வல்லொற்றுமெல லொற்றதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது பொருளாதி யறுவகைப் பகாப பதங்களே பகுபதங்கடருப பகுதிகளாம். அவை —பொன, மணி முதலிய பொருள்களும்; குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என வை நகிண்களும், தேசம், ஊர், வான, அகம், புறமுதலியவிடங்களும், பருவம், மாதம், வருடம், நாண்முதலிய காலங்களும், கண, கால, கை, தலை, காது, கொம்பு, தளிர், பூ, காய, கனிமுதலிய வறுப்புக்களும், அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வழவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு முதலிய குணங்களும், ஒதல், ஈதல், ஆடல், பாடல் முதலிய தொழில்களும் பிறவுமாம். இப்பகுதிக ளைவகையாம் பொன, பொருப்பு, தை, கண, கருமை, கூத்து, இவ்வாறும் பெயாப பகுதிகளாம். (உ-ம) பொன்னன, பொருப்பன, தையான, கண்ணன, கரியன, கூத்தன, எ-ம. வரும. நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை நொ, போ, வெள, உரிஞ, உண, பொருந, திரும, தின, தேய, பார, செல, வவ், வாழ, கேள், அஃகு, இவை வினைப்பகுதிகளாம் (உ-ம.) நடந்தான, வந்தான, மடிந்தான, சீத்தான, விட்டான, கூவின, வெந்தான, வைத்தான, நொந்தான, போயின, வெளவின, உரிஞின, உண்டான, பொருநின, திருமின, தினன, தேயத்தான, பாரத்தான, செனன, வவவின, வாழ்ந்தான, கேட்டான, அஃகின, எ-ம வரும. போல, நிகர், இவை இடைப்பகுதிகளாம் (உ-ம) பொன்போனன, புலிக்கத்தான, எ-ம வரும சால், மாண, இவை உரிப்பகுதிகளாம் (உ-ம.) சானன, மாண்டான, எ-ம. வரும செமமை, சிறுமை, இவை பண்புபெயராகிய விகாரப் பகுதிகளாம். (உ-ம) செந்நாமரை, சிறியிலை, எ-ம. வரும. புரு, பெறு, விடு, இவைகாலங்காட்டும விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம) புககான, பெற்றன, விட்டான், எ-ம வரும கேள், கொள், செல், தா, சா, வா, கல, சொல், இவையும் விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம) கேட்டான, கொண்டான, செனன, தந்தான, செத்தான, வந்தான, கற்றன, சொன்னன, எ-ம வரும உழு, தொழு, உண, தின, இவை இயல்புப் பகுதிகளாம். (உ-ம) உழுதான, தொழுதான, உண்டான, தினன, எ-ம வரும. வடதூலார், பகுதியை தாது எனபா ஏ-று (க)

84. அன் ஆன அள ஆள அர் ஆர் துறு
அபிற வுமைமபாற பெயாப்பகு பதவி குதியே.

(இ-ள்) பகுபதவி குதிகளாமாறுணாததம அன், ஆன, இரண்டிம ஆண்பால விகுதி. (உ-ம.) மலையன, மலையான, எ-ம. அள, ஆள், இ

ரண்டும் பெண்பால விசுதி. (உ-ம்) மலையாள, மலையாள, எ-ம். ஆர், ஆர், இரணமே பலாபால விசுதி. (உ-ம்.) மலையா, மலையா, எ-ம். இவை உயர்திணை. து, ஒன்றன்பால விசுதி. (உ-ம்.) மலையது, எ-ம் ஐ, அ, இரணமே பலவினபால் விசுதி (உ-ம்) மலையவை, மலையவ, எ-ம் இவை அஃறிணை. பிறவுமென்றமிகையால் பெருமாள், முன்னேன, வில்லி, வாளி, தட்டாததி, வண்ணாததி, வலைச்சி, எ-ம். வரும.—தொல்காப்பியம் —“அன ஆன அள் ஆள் எனனுநானகு, மொருவாமருங்கிற படாககைச்சொல்லே. அர் ஆர் பல்வெனவருஉ மூன்றும், பலலோர் மருங்கிறபடாககைச் சொல்லே. அ ஆ வ எனவருஉ மிறுதி, யப்பான மூன்றே பலவற்றுப் படாக்கை. ஒன்றன் படாககை தடறலூராத, குன்றியலுகரத்திறுதியாகும்” இவைமேற்கோள் வடநூலார் விசுதியை பிரத்தியயம் என்பார். எ-று. (உ)

85. ந ஞ விடைப பகுபத நண்ணலு நெறியே.

(இ-ள்) காலங்காட்டா விடைநிலைகளாமாறுணாததுதம். பெயாப பகாப்பதமும் வினைப்பகாப்பதமும்பகுதியாகநிறுத்தி நச்சாரியையும் ஞச்சாரியையும் மிடைநிலை யாகவைத்து அவ்வப்பாலுக்குரிய விசுதியை ஈறறின கண்ணே தந்தது பகுபதமாகும் (உ-ம்) கினை, இனை, கடை, நடை, என்ப பெயாப்பகுதியும், அறி, துணி, குறை, மொழி, என வினைப்பகுதியும் நிறுத்தி ந, ஞ, என இடைநிலையும் ஆர், என இறுதி நிலையுங்கூடிக் கினைநா, இனைநா, கடைநா, நடைநா, எ-ம். கினைஞா, இனைஞா, கடைஞா, நடைஞா, எ-ம். அறிநா, துணிநா, குறைநா, மொழிநா, எ-ம். அறிஞா, துணிஞா, குறைஞா, மொழிஞா, எ-ம் புணர்ந்து வருதல் காண்க நண்ணலு நெறியே யென்ற மிகையால் வலைச்சி, வண்ணாததி, இவற்றுள் சகரமெய்யுந் தசரமெய்யும் இடைநிலையாயின. பிறவுமன்ன, எ-று. (உ)

86 வடநடைப பகுபதம் வரமொழி முதற்கண்

இ ஏ யென ஐ ஒளவும் உ ஓ வென ஒளவும்
அவ்வென ஆவுமாம் ஐயிறி னீறுபோய
எயனீட உன்ற வெச்சமா முளபிற.

(இ-ள்) வடநடைப்பகுபதங்களாமாறுணாததுதம். மேற்கூறியபகுபதமெல்லாஞ் செந்தமிழ் நடையனவாம் பகுதியாக நிற்கும் பகாப்பத முதற்கண் உயிராயினும் உயிராமெய்யாயினும்வரின நிலைமொழி இ, ஏ, எனவிரணமே ஐயாகத்திரிந்து பகுபதங்களாகும். (உ-ம்.) இந்நிரனிருக்குங்குணத்திசை - ஐநதிரி, எ-ம். கிரியிலுள்ளன - கைநிகம, எ-ம். சிலையாலாயமலைசைலம், எ-ம். மிதிலையுட் பிறந்தாள - மைதலி, எ-ம் கியாயநூலுணர்ந்தோள் - கையாய்கள், எ-ம். வியாகரணமுணர்ந்தோள்-வையாகரணன், எ-ம். வரும. ஒரோவிடத்து இ ஒளவாகத்திரியும். (உ-ம்.) கிரியிற்பிறந்தாள.

கௌரி, எ-ம். வரும். ஏ ஐயாகத்திரியும். (உ-ம.) வேதவழிநின்றொழுவுவார்-
வைதிகா, எ-ம. வரும். அன்றியும் ஊவும, ஓவும, ஔவாகத திரியும். (உ-ம).
குரனென்னுஞ் சூரியன்மகனானசனி - செளரி, எ-ம். கோசலைபிடத்துப
பிறந்தாள - கௌசலை, எ-ம. சோமன என்னுஞ் சந்திரனமகனும் புதன்-
சௌமன், எ-ம. வரும். ஐயாகத்திரிவன வெல்லாம அயி, எ-ம ஔவா
கத திரிவன வெல்லாமஅவு, எ-ம, முடியும். (உ-ம) கயிரிகம, சயிலம, சயி
வன, எ-ம கவுரி, சவுரி, கவுரவா, எ-ம,வரும். அ, ஆவாகத்திரியும்.
(உ-ம.) அத்தியின மககன - ஆத்தியா, எ-ம தசரதனமகனிராமன் - தா
சரதி, எ-ம சனகனமகனானசுதை - சானகி, எ-ம. தனுவினமககனிராக
கதா-தானவா, எ-ம். சகரனமககடோண்டினகடல - சாகரம, எ-ம. வரும்.
ஐயீற்றுப் பகாபதங்களில் ஐயொழித்து விசுவியாக ஏயன, என்று முடிந
தால ஈனமகனென்று காட்டும பகுபதங்களாம் (உ-ம) காததிகையின
மகன - தூாததிகேயன, தாராயினமகன - தாரோயன, கங்கையின மகன-
காங்கேயன, விரதையினமகன-வைநதேயன, எ-ம. வரும். பிறவென்ற
மிகையால வேத முரைப்பான - வேதியன, எ-ம. பங்கததளஞம அமபுள்
ஞம ஆகியதாமரை-பங்கயம, அமபுயம, எ-ம. சிபியினமகன-செம்பியன,
எ-ம. சலசலன் - சலாசலன், எ-ம. சாசரன் - சராசரன், எ-ம பதபதன்-
பதாபதன், எ-ம. இத்தொடக்கத்தன பலவழியானும் வடமொழிப்பகுப
தங்கண் முடியும். அன்றியும் பிர, பரா, அப, சம, அநு, அவ, நிர, தூ,
வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற, பிரதி, பரி, உப, என இப்பதினெட்டும
வடமொழிகளுக்கு முதலமுதது வெவவேறு பொருளை விளக்கிவரும் உப
சாககங்களாகும் (உ-ம) பிரயோகம, பராபவம, அபகாததி, சங்கதி, அநு
பவம, அவமானம், நிராகுணம், தூககுணம், விகாரம், ஆகாரம், நிவாசம்,
அதிமதூரம், அபிவருத்தி, சுதினம், உறபாதம், பிரதிகூலம், பரிபாகம்,
உபயோகம், எ-ம. வரும். ஏ-று

(ச)

87. எதிமறைப பகுபதத் தியைநத மொழிமுதல

லொறறெனி லவவு முயிரெனி லனனு

மிருமைக காநிரு வெனவட ரடையே,

(இ-ள.) எதிமறைப பகுபதங்களாமாறுணாததுதம். எதிமறைப்
பகுபத மொழிமுதற்கண் ஒற்றுளவாயின அவ்வும, உயிருளவாயின அன
னும், இருவகை மொழிககு நிருவும, புணாநது பொருளினமையும் பிறிதும்
எதிமறையுங் காட்டும வடநடைப பகுபதங்களாம். (உ-ம.) சயமிலான-
அச்சயன், நீதியினமை - அநீதி, மலவினமை - அமலம், சீரணமினமை-
அசீரணம், சரவினமை - அசரம், தருமமினமை - அதருமம், எ-ம. பிற
வுமன்ன. அகமெனும் பாவமிலலான அனகன, அங்கமிலலான - அனங்
கன, ஆதியினமை - அனாதி, ஆசாரவினமை - அனாசாரம், எ-ம பிறவு
மனன். மலவினமை - நிருமலம், நாமமிலலான - நிருநாமன், ஆயுதமில

லான - கிராயுதன், உவமையில்லான் - கிருஷ்ணமன, எ-ம. பிறவுமன்ன, மூவழியும் பகுபதப்பெயர் வடைநடையால் வந்தவாறு காண்க. வடநூலார்பகுபதத்தை தத்திதம் என்பா எ-று. (டு)

இரண்டாவது — பகுபதப்பெயரியல், — முறநிறறு.

மூன்றாவது. — தொகைநிலைத்தொடர்மொழிப்பெயரியல்.

Chapter III — Noun Phrases.

88. தொகைநிலை யென்ப தொடரும் பெயரொடு வினைபெயர் புணர்புளி வேற்றுமை முதலொழித்தொருமொழி போற்பல வொன்றிய ரெறியே.

(இ-எ) மேலே கூறிய விருவகைத் தொடர்மொழிகளினுட டொகைநிலைவிட்டுத் தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்து வருமொழிக் கீண்டுச் சிலவிதியாமாறுணர்த்துதும் பெயருடனே பெயரும், பெயருடனே வினையும், புணருமிடத்து வேற்றுமை முதலிய வருபுகள் தோன்றாதொழிய நிற்ப இரண்டு சொற்பல சொற்றொடர்த தன்மையால் ஒரு பெயர் சொற்போலவும் ஒரு வினைச்சொற்போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாம். இவற்றுள் வினைச்சொல் விட்டுத் தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்துவரும் பெயர்ச்சொற்களாவன — பொருள், இடம், காலம், சீனை, குணம், தொழில், எனவியவறுவகைப்பெயர் தொக்குநிற்பனவாம். (உ-ம.) பூணமாபன், மலையருவி, மாரிநாடப்பிர், கைமமா, கருங்குவளை, கொடைக்கோமான, என மூறையே பொருளாகியறுவகைப்பெயர் தொக்குநிறு தொகைநிலைத் தொடர்மொழி வந்தவாறு காண்க. இவற்றைவிரிக்க, பூணையணிகதமாபன், மலையினின்றுவீழுகின்றவருவி, மாரிநாளினுள்ளப்பிர், கையையுடையமா, கருமையையுடையருவளை, கொடையையிறறுகின்ற கோமான், எ-ம வரும். எ-று. (சு)

89. தொகைநிலை வகைப்படிந் ரொகுமவேற்றுமைவினையுயமை பண்பும் மையோ டனமொழி யாரே.

(இ-எ) தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளா மாறுணர்த்துதும். வேற்றுமை யுருபுதொக்குநிற்பது வேற்றுமைத்தொகையும், காலத்தைக் காட்டாமல் வினையிற பிறந்த பெயரொடு தொக்குநிற்பது வினைத்தொகையும், உவமையுருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகையும், குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகையும், உமமைத்தொக்குநிற்பது உமமைத்தொகை

யும், சொன்ன ஐவகைத் தொகையிலொன்று வந்ததன்றுதி மறறொரு பெயரோயாயினும் பகுபதவிஞ்சியாயினுந் தொக்குநிற்பது அனமொழித் தொகையும், எனத்தொகை நிலைமொழி அறுவகைப்படும. (உ-ம.) நிலங்கடநதான, பொறகுடம், வேற்றுமைத்தொகை பொருக்களம், வாழ்குடி, வினைத்தொகை. நறுமலர், ஆணித்திங்கள், குணத்தொகை. பொன்மேனி, மலர்க்கை, உவமைத்தொகை, இவனவன், ஆறுநான்கு, உமமைத்தொகை தாழ்குழல், பூங்குழல், அனமொழித்தொகை. சொன்னதொகையெலாமவிரிக் குங்கால, நிலத்தைக்கடநதான, பொன்னாலாயகுடம், எ-ம. பொருக்களம், பொருக்கினறகளம் - பொருங்களம், எ-ம வாழ்நதகுடி-வாழ்கினறகுடி - வாழ்குடி, எ-ம நறவாகியமலர்-ஆணியாகியதிங்கள், எ-ம. பொன்போலுமேனி-மலர்போலுங்கை, எ-ம இவனுமவனும, ஆறுமநாலும், எ-ம பூவையணிநத குழலாள, எ-ம. வரும். அன்றியும் பூங்குழல், பொற்றாடி, கவியிலக்கணம், பொற்றாவி, கிள்ளிகுடி, கீழ்வயிறற்க்கழலை, முறையேஜமமுதலாறு வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த வனமொழித்தொகைகள் தாழ்குழல், வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த வனமொழித்தொகை கருங்குழல், பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த வனமொழித்தொகை. துடியிடை, உவமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த வனமொழித்தொகை. உயிரெய, உமமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த வனமொழித்தொகை, தகரஞாமுனமுலை, பனமொழித்தொடா. பூங்குழல் எனபுழி, பூவையணிநத குழலென வேற்றுமைத் தொகையாய அககுமுலையுடையான யுணர்த்துங்கா வனமொழித்தொகையாம் பிறவுமனன்.—தொல்காப்பியம்.—“அவற்றுள் வேற்றுமைத்தொகையே வேற்றுமையியல் உவமைத்தொகையே வுவமையியல்.—வினையினறொகுதிகாலத்தியலும்.—வண்ணத்தின் வழவினளவிற சுவையினென, நன்னபிறவு மதன்குணத்துதலி, யினனதிதுவெனவருஉமியறகை, யெனன கிளவியும் பண்பின் றொகையே.—இருபெயர் பலபெயர் ரளவீனபெயரோ, யெண்ணியிறபெயரோ நிறைப்பெயர்க்கிளவி, யெண்ணினபெயரோ உவவறுகிளவியுங், கண்ணிய நிலைத்தேயுமமைத்தொகையே.—பண்புத்தொகை வருஉங்கிளவியானு, முமமைத்தொகைப்பெயராவரினும், வேற்றுமைத்தொகைப்பெயராவரினும், பிறறுநின்றியலுமனமொழித்தொகையே” இவைமேற்கோள். எ-று (உ)

90. தொகைநிலை விரித்துச் சொல்லுங் காலெழு
வகைநிலை யளவும் வகுக்கப்படுமே.

(இ-ள்) தொகைநிலைத் தொடாமொழிகளுருபுத்தொக்கு நிறகையாற சிலபொருள்களான மயங்குமாறுணர்த்துதும். சிலதொகை மொழிகளொரு தொடராக நிற்பினும் இரண்டு முதலாக வேழீரூகப் பலவகை விரிவுகொள்ளுமென்றுணராக. (உ-ம.) அலாமுலலை என்பதில், அலாநதமுலலை-அலலா விரித்தமுலலை, என இருபொருள் விரிந்தன. ஒலிவளை என்பதில், ஒலிக

கும்வளை-ஒலியையுடையவளை-ஒலிக்கும்வளையையுடையாள், என முப்பொருள்விரிந்தன. சொல்லிலக்கணம் என்பதில், சொல்லு மிலக்கணம்-சொற்கிலக்கணம் - சொல்லின்கணிலக்கணம் - சொல்லிலக்கணத்தைச் சொன்னதால், என நாற்பொருள் விரிந்தன. பொன்மணி என்பதில், பொன்னுலாயமணி, பொன்னுமணியமணி, பொன்னினகண்மணி, பொன்னெடுசேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும், என ஐம்பொருள் விரிந்தன. கரும்புவேலி என்பதில், கரும்பைக் காக்கின்றவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரும்பின் புறத்துவேலி, கரும்பாலாகியவேலி, கரும்பாகியவேலி, என அறுபொருள்விரிந்தன. சொற்பொருள் என்பதில், சொல்லாலவியப் படுகிறபொருள் - சொல்லினதுபொருள் - சொல்லுக்குப்பொருள் - சொல்லினகட்பொருள் - சொல்லுமபொருளும் - சொல்லாகியபொருள் - சொல்லானதுபொருள், என ஏழு பொருள் விரிந்தன. அளவெனறவும்மையால் ஏழெல்லைகடறதுவருதல். அன்றியும் சொல்லணி, எ-து. வினைத்தொகையாய்ச சொல்லுணைறவணி, எ-ம். வேற்றுமைத்தொகையாய்ச சொல்லால்வழங்குமணி, எ-ம். பண்புத்தொகையாய்ச சொல்லாகியமணி, எ-ம். உம்மைத்தொகையாய்ச சொல்லுமணியும், எ-ம். அன்மொழி தொகையாய்ச சொல்லணியைத் தந்த தூல், எ-ம். ஒருமொழி ஐந்தொகையாக விரிந்தவருதலுங்கொள்க.—நன்னூல்.—‘தொககுழி மயங்குநவிரண்முதலே, மெல்லிப் பொருளின மயங்கு மென்ப.’ எ-து. மேற்கோள். எ-று. (உ)

91. தொகுபெயர் வேற்றுமைத் தொடர்பெயர் ரன்ன வியற்றிரி பழிவாக்க மியைந தாந்தொகையே.

(இ-ள்) கூறியதொகை நிலைகளுக்குப் புறனடையாமாறுணாததும். ஐம்முதலாறுருபுதொகுகுறிறபத் தொடர்தவருமொழிகள இயலபும, திரிபும, குறைதலும், மிகுதலுமாகவரும். (உ-ம.) மணிகொடுத்தான, இயலபு, கற்கடாவினா, திரிபு, திண்கொண்டதோள், குறைதல, பலாககுறைத்தான, மிகுதல, இவ்விரண்டனுருபுத்தொகையில, இயலபு திரிபுமழிவுமாகக்மும வந்தனபோல மறறைத் தொகையில வருதலுமறிக. அன்றியும், ஐயீற்றுப் பெயர்க்கண இயலபும அகரமிகுதலும் தொகைக்காம. (உ-ம.) சிந்தாமணி.—“சினைய நீலமுளு சுள்ளியுளு சூழ்மலா, நினையநாகமுநு கோங்கமுநாறின, சினையசெண்பக வேங்கையோ டொற்றறுபு, முனைவன் மேற்றுதிமுற்றெதேதோதினா.” எ-ம். வரும். உம்மைத்தொகையாய் ஒருமைப் பெயர் பலகூழிப் பணமையாய முடியும். (உ-ம.) சேர்சோழபாண்டியா, எ-ம். இரவீரணமிகினையியைநது பூண்டனள், எ-ம். வரும்.—நன்னூல்.—“உயாநிலை யும்மைத்தொகை பலரீறே,” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ச)

92. ஐயீற்றுங் குணப்பெயர் ரஃகியீ ரொழித் தீறுபோ யுகர மிடையி யாத

லாதிநீ டலடிய கரமை யாத
நன்றொற நிரட்டன முன்னின்ற மெய்திரித
வினமிக வினையவும் பண்பிற் கியலபே.

(இ-ள.) குணப பெயாத தொகைக்குச சிறப்புவிதியா மாறுணாதது தம்.—நனனூலில்.—“செமமை சிறுமை சேயமை தீமை, வெமமை புதுமை மெனமை மேன்மை, திணமை யுணமை நுணமை யிவறறெதி, ரினனவும் பண்பிற் பகாநிலைப்பதமே.” எனறா இவறறான ஈறுகெடுதலும், ஈறுகெட்டழடை யுகர மிகர மாதலும், ஆதிநீடலும், அடியகர மைகாரமாதலும், தனமெய் யிரட்டலும், முன்னின்ற மெய்திரிதலும், இனமிகுதலும், இவை போல்வன பிறவும் பண்பிற் கியலபாகும்.(உ-ம) நலவன, நனமையின மையீறு கெட்டது. கரியன, கருமையின மையீறுகெட்டழடை நின்ற வுகரமிகர மாயிறறு, பாசிலை, பசுமையின மையீறுகெட்டாதி நீண்டது, பைநகிளி, பசுமையின மையீறு மிடைநின்ற வுயிர மெய்யுகு கெட்டு வருமெழுததிற கின மிகுந்தடி யகர மைகாரமாயிறறு, வெறறிலை, வெறுமையின மையீறு கெட்டுத தன நொறறிரட்டியது, சேதாமபல, செமமையின மையீறு கெட்டாதி நீண்டு முன்னின்ற மகரமெய தகரமெய்யாகத திரிந்தது, இனையவு மென்றமிகையால, அரியபொருள், பெரியமலை, கரியமுகம, புதியமணம், குறளவெண்பா, எ-ம வரும. எ-று.

93. “அடைசீனை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய வீரடை
சீனையொடு செறிதலு மயங்கலுளு செய்யுட்கே.”

(இ-ள.) மரபுவழுவாமற் காததலு மரபு வழுவமைதியுமாமாறுணாதது தம் குணத்தொகை மொழியெலாம் அடைமொழி யெனப்படும. இவை வழக்கிடத்தில ஓன்றும் இரண்டும் முதற்பொருளோடு வந்தடுக்கவும், ஒன்றே சினைப்பொருளோடு வந்தடுக்கவும் பெறும். (உ-ம) சிறுகருங்காக்கை, இணைப்பசுநகிளி என முதற்பொருளோடு, ஈரடையடுததுவந்தன. செங்கா னா, நெட்டிலைத்தெங்கு, எனச்சினைப்பொருளோடு, ஓரடையடுதது வந்தன செய்யுளிடத்தோ வெனில சினைப்பொருளோடும் ஈரடையடு தது வரப்பெறும் (உ-ம) சிறுபைநனூவி, கருநெடுங்கண், எ-ம. வரும. அன்றியும், அடையொடு பலசினைப் பொருடும் முடகலநது செய்யுளிட த்து வரவும் பெறும். (உ-ம) டைதம.—“குவிமுலைகயவாயச செங்கட குடம் புணாசெருத்தன மேதி.” எ-ம. வரும அடைமொழியை வடநூ லா அவவியயம் எனபா, எ-று.

94. ஒரொரு வீரிரு மும மூநாலை யைம
மாறறு வேழெழு வெண்ணென வியிருட
வியைமுறைக காரு மெண்ணின ரொகையே.

(இ-ள) எண்ணின்பெயரோ தம்மொடுதாமும் பிறவுமவரவே தொகரு நிறகுமாறுணாததும். ஒன்றும், இரண்டும், உயிரவரின ஓ, ஈ, எனவாம். மெயவரின ஒரு, இரு, எனவாம். (உ-ம்.) ஒன்று-ஆயிரம், ஓராயிரம். இரண்டு-ஆயிரம், ஈராயிரம், எ-ம். ஒன்று-பொருள், ஒருபொருள், இரண்டு-கலம், இருகலம், எ-ம். வரும். மூன்று, எ-து. உயிரும-வவவுமவரின, மூ வெனவும், மறறைமெயவரின மெயயிரடடித்தும் வரும், (உ-ம) மூன்று-ஒன்று, மூவொன்று, எ-ம். மூன்று-வழி, மூவழி, எ-ம். முக்கோடி, முச்சாண, முதத்தமிழ், முப்பது, முந்நறு, முமொழி, எ-ம் வரும். நான்கு, எ-து உயிரவரின, நாலெனவுமாம் (உ-ம.) நான்கு-ஆயிரம், நாலாயிரம், எ-ம் நாரகழஞ்சு, நாரசதுரம், நாரறலை, நார்படை, நானூறு, நானமணி, எ ம வரும். ஐந்த, எ-து உயிரும-யவவுமவரின ஐயெனவும், மறறை மெயவரினமெயயிரடடித்தும் வரும். (உ-ம) ஐந்த-ஆயிரம், ஐயாயிரம், எ-ம் ஐந்து-யானை, ஐயானை, எ-ம் வரும். ஐங்கலம், ஐஞ்சநதி, ஐந்தலை, ஐந்நூறு, ஐம்பது, ஐம்மூன்று, ஐவண்ணம், எ-ம் வரும். ஆறும்-ஏழும், உயிரவரின, இயலபாகும், மெயவரின முதல குறாகும். (உ-ம) ஆறு-ஆயிரம், ஆறாயிரம் ஏழு-ஆயிரம், ஏழாயிரம், எ-ம் ஆறு-கழஞ்சு, அறுகழஞ்சு, ஏழு-கடல, எழுகடல, எ-ம் வரும். எட்டு, எ-து. உயிரும மெயயும்வரின எண்ணாகும். (உ-ம) எட்டு-ஆயிரம், எண்ணாயிரம் எட்டு, பத்து, எண்பது, எ-ம் எண்கலம், எண்சாண, எண்கிசை, எண்ணூறு, எண்மணங்கு, எ-ம். வரும் —நண்ணூல.—“ஒன்றன்புள்ளிரகாரமாக, வீரண்டனொற்றுயிரோகவுவ வருமே.”—தொலகாபயியம்.—“மூன்றனொற்றே வந்ததொகரும்.— நான்கனொற்றே லகாரமாகும்.—நான்கனொற்றே நகாரமாகும் —ஐந்தனொற்றே முந்தையது கெடுமே.—ஆறனமருங்கிற குறையிலுக்க மீறுமெய்யொழியக கெடுதல வேண்டும்.—எட்டனொற்றே ண்காரமாகும்.—மூன்றுமாறு நெடு முதல குறாகும்” இவைமேற்கோள். எ-று (எ)

95 “ஒன்றுமு தலீரை நாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவிறி பததி
னீற்றுயிர மெய்கெடுத தினனு மிறறு
மேற்ப தேறகு மொன்பது மினைத்தே ”

(இ-ள்.) பத்து மொன்பது மெனவீண்ணின ரெகையர மாறு ணாததும். பத்தென்னு நிலைமொழிமுன்னே ஒன்றுமுதற்பத்து மாயிர முக்கோடியுமாகிய எண்பெயரும், நிறைப பெயரும், அளவுப பெயரும், பிறபெயரும், புணர்நதார பத்தனீற்றுயிரமெய கெட்டு இன்னும் இற்று மேறிமுடியும். ஒன்பது மிவவாதேயாம். (உ-ம.) பத்து-ஒன்று பதினென்று, பத்து-ஒன்று, பதிறொன்று, பதினாயிரம், பதிறுக்கோடி, பதின்று லாம்; பதிறுக்கலன், எ-ம். ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிறுக்கோடி, ஒன்

பதினறுவரம், ஒன்பதிற்குத்துணி, எ-ம், வரும். பத்துமுன் னிரண்டு வரின்-பன்னிரண்டாம், ஒன்பதும்-பத்தும்வரின் இன்சாரியை பெறா. (உ-ம்.) பதிற்சொன்பது, பதிற்றுப்பத்த, எ-ம், வரும். தொல்காப்பியம்.—“ஒன்றன் முதலா வெட்டிசூக, வெல்லாவெண்ணும் பததன்முன்வரிற், குற்றியலுக ரமெய்யொடுங் கெடுமே.—முதறவினவருஉ மிரண்டலங் கடையே பதத னொறறுக்கெட னகரமிரட்ட, லொததெனப வீரண்டிவருங் காலே.—ஆயிர ம வரினு மாயியறிரியாது.—நிறையுமளவும் வருஉங் காலையுங், குறையாதா கு மின்னெனசாரியை.—ஒன்பானிறுதி யுருபுகில திரியா, தினபெறலவே ண்டுஞ் சாரியைமரபே.” இவைமேற்கோள. எ-று. (அ)

96. ஒன்று முதலெட்டளவூரக தபத்தொற
 ரொழிதலு மாய்த முறழதலு மாமபல
 வொன்றுட னுண மொன்பது மிறறே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுதலா வெட்டிசூக வருமெண்ணின் கீழ்ப்பததத் தொடாந்த புணருமா றுணர்த்துதம், ஒன்றுமுதலெட டெண்களினமுன னே தொடாநது வரும் பததொறறுகிய தகரங்கெட்டுப் பதுவாதலும் அவ்வொறறிட்டாய் தமவரது பஃதுவாதலும் பகரமொன்றே நின்ற மற றவைபோய் ஆனசாரியை பெறறுமுடிதலுமாம். (உ-ம்.) ஒன்று-பதது, ஒருபது, இரண்டு-பத்த, இருபது, மூன்று-பதது, முப்பது, எ-ம், ஒருபஃ து, இருபஃது, முப்பஃது, எ-ம். ஒருபான், இருபான், முப்பான், எ-ம். வரும். பிறவுமனன. அனறியுமிமமூன்றாக திரிபொன்பதெனனு மெண்ணிரகுமாகி யொன்பானெனவும் படுமெனக் கொள்க. தொல்காப்பியம்.—“ஒன்றுமுத லொன பானிறுதி முனனா, நின்றபததொறறுக கெடவாய்த ம், வரதிலைநிலையு மியற்கைததெனப, கூறியவியற்கை குறறியலுகர, மாற னிறுதி யலுவழியான.” எ-து. மேற்கோள. எ-று. (ஆ)

97. ‘ஒன்ப தொழித்தவெண னெண்பது மிரட்டின’
 முனனது குறுகிமற் றோட ‘வுயிரவரின்
 வவவு மெய்வரின் வரதது மிகனெறி.’

(இ-ள்.) மற்சொருவகை யெண்ணின்சொகையா மாறுணர்த்துதம், ஒன்பதெனனு மெண்ணெனொழிந்த ஒன்றுமுதற் பததெண்களுந் தம் மொடுதாம் புணருமிடதது கிலைமொழி முதனெடிசெனின் முதல்சூறுகி மறறவைகெட்டும வருமொழி முதலுயிரெனில் வகரமிரட்டி மெய்யெனில் வருமெய்யிரட்டியும் புணரும். (உ-ம்.) ஒன்று-ஒன்று, ஒவ்வொன்று, இ ரண்டு-இரண்டு, இவ்விரண்டு, மூன்று-மூன்று, மும்மூன்று, நான்கு-நான்கு, ஐக்கான்கு, ஐத்த-ஐத்த, ஐவ்வைத்த, ஆறு-ஆறு, அவ்வாறு, ஏழு-ஏழு, எவ்வேழு, எட்டு-எட்டு, எவ்வெட்டு, பத்து-பத்து, பப்பத்து, எ-ம்,

வரும். ஓரோவொன்று இதனுள் வகரமிடட்டா,—தொல்காப்பியம்.—“ஒன்று முதலாகிய பத்னூர்இளவி, யொன்றுமுதலொன் பாற்கொற்றிடைமிகுமே நின்றவாய்தன் கெடுதல்வேண்டி.” எ-து. மேற்கோள், எ-று. (க0)

98. அளவின் றொகையா யளவொடு தொக்கியை
கலங்கலனாகி யேயு மிகுமே
யுரிவரி னாழியி னீற்றுயிர மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகர வுயிரமெயயா மேற்பன வரினே.

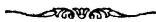
(இ-ள்.) அளவின் பெயாததொகையா மாறுணர்த்துதும். கலமென்பது மறறோரளவின் பெயரோடு புணர்புழி ஈறறுமகரம், னகரமாகத் திரிதெயின ஏகாரச்சாரியை பெறும். (உ-ம்.) கலம-குறுணி, கலனேகுறுணி, முக்கலம-தூணி, முக்கலனே தூணி, நாற்கலம-இருதூணி, நாறகலனே யிருதூணி, எ-ம. வரும். அனறியும், நாழியினதீழ் உரிவரினழி கெட்டு டவவாகி, நாழி-உரி, நாடுரி. எ-ம். வரும். அனறியும் உரியினதீழ் அதனால் ளக்கப்பட்ட பொருட்பெயாவரி னுயிரமுதனில்லாதாயின யகரச்சாரியை பெற்று வல்லினமிகவு மறநீரினமியலபாதலுமாம். (உ-ம) உரி-கொள்ளு, உரியக்கொள்ளு, உரி-சாமை, உரியச்சாமை, வல்லினமிககன. உரிய மினகு, உரியவரகு, மறநீரினமிகாதியலபாயின. உரியரிசி, உரியெண்ணெய், உயிராவத்த சாரியைபெறும். உரியவுப்பு, உயிராவநத சாரியைபெற்றும்வழங்கும்.—தொல்காப்பியம்.—“உரிவருகாலை நாழிக்கிளவி, யிறுதியிகர மெய்யொடுந்கெடுமே, டகரவொற்றுமாவயினுன.” எ-று. (கக)

99. “திசையொடு திசையும் பிறவுகு சேரி
னிளையீற்றுயிரமெய் கவ்வொடு நீங்கலும்
றஃகா னலவாய்த திரிதலு மாமபிற.”

(இ-ள்.) திசைத்தொகையா மாறுணர்த்துதும். திசைப் பெயாததம் மூன்றாமெவரினும் பிற்தோர பெயரோடு புணரினு முதலினைப்பெயர்ந்தினிளற கு, நீங்கியதன்மேற் கவ்வொற்றுளதே ல்துவு மொழிநத வருமின மிகர்மற புணருமெனக் கண்டுணாக. (உ-ம.) வடக்கு-கிழக்கு, வடகிழக்கு, வடககு-மேற்கு, வடமேற்கு, குணக்கு-கடல, குணகடல, குணககு-திசை, குணதிசை, எ-ம. வரும். குவ்வினமேல நகரம்வரின னவவும் லவ்வுமாகத் திரியும். (உ-ம்.) தெற்கு-மலை, தெனமலை, தெற்கு-திசை, தெனறிசை, மேற்கு-வடக்கு, மேலவடக்கு, மேற்கு-கடல, மேல்கடல எ-ம். வரும். கசீரமுதலவரின திரியுழ். பிறவென்றமிகையாஃ கிழக்கு-வடக்கு, கீழ்வடக்கு, கீழ்த்திசை, கீழ்த்ததை, கீழ்ச்சேரி, எ-ம். வரும். (இஃதானனூரிலி, கீழினமுள் வன்மை விசைபமுமாகு மென்னுஞ் சூத்திரவிதி). தொல

காப்பியம்.—“இருகிசை புணரினேயிடைவருமே, திரிபுவேறு கிளப்பிடுறொறுமிறுதியுங், கெடுதலவேணடு மெனமனாபுலவ், ரொற்றுமெய திரிநதுனகாரமாகுந், தெற்கொடு புணருங்காலையான.’ எ-து. மேற்கோள். இவ்வியலுட்கறிய தொகை யெலாம் பலவகைப்படும, (உ-ம.) நிலங்கடநதான - உ-ம, வேற்றுமைத்தொகை, தலைவணங்கினுள் - க-ம, வேற்றுமைத்தொகை; சாததனமைநதன - ச-ம, வேற்றுமைத்தொகை, ஊர்நிங்கினுள் - டு-ம, வேற்றுமைத்தொகை, சாததனகை - சு-ம, வேற்றுமைத்தொகை; குன்றக்கூகை - எ-ம், வேற்றுமைத்தொகை, முனவிடுங்கிணை-இறநதகாலவினைத்தொகை, இப்போது விடுகிணை - நிகழ்கால வினைத்தொகை, பினவிடுங்கிணை - எதிர்காலவினைத்தொகை, கருங்குவளை - வணணப் பண்புத்தொகை, சதூர்ப்பலகை - வழவுப்பண்புத்தொகை, நாற்குணம் - அளவுப்பண்புத்தொகை, இனசொல-சுவைப்பண்புத்தொகை, ஆதிபகவன - இருபெயரொட்பு பண்புத்தொகை, செந்நிறக்குவளை - பன்மொழித்தொடா, குருவிகூப்பிட்டான-வினையுவமைத்தொகை, கற்பகவளளல் - கொடையுவமைத்தொகை குருமபைமுலை-மெய்யுவமைத்தொகை, பவளவாய-உருபுவமைத்தொகை, மரகதக்கிளிமொழி - பன்மொழித்தொடா, ஒன்றேகால - எண்ணலுமைத்தொகை, தொழியேகஃச - எடுத்தலுமைத்தொகை, கலனே னூணி - முகத்தலுமைத்தொகை, சாணமுழம் - நீட்டலுமைத்தொகை, சேர சோழ பாண்டியா - பன்மொழித்தொடா, தாழ்குமுல - வினைத்தொகையில்வந்த வன்மொழித்தொகை, கருங்குமுல - குணத்தொகையில்வந்த வன்மொழித்தொகை, கொடியிடை - உவமைத்தொகையில்வந்த வன்மொழித்தொகை, உயிரமெய - உமமைத்தொகையில்வந்த வன்மொழித்தொகை பிறவுமனன. எ-று. (கஉ)

மூன்றாவது.—தொகைநிலைத் தொடாமொழிப் பெயரியன.—முற்றிற்று.

நா ன் கா வ து — சு ட டி வி னு .

Chapter IV.—Demonstratives and Interrogatives.

100. அ இ உமமுதல வைமபாற சுட்டே யொன்றன் பாலவை யாயத மிடையெனவும் பலவின பாலவை வவனீற நனவுமா மிவைகீழ மூவின மியையுளி முறையே யாயத மெனீயியல பாகுமென்ப.

(இ-எ.) சுட்டுப்பெயர்களா மாறுணாததும். மொழிமுதற்கண் அ, இ, உ, என மூன்றையுங் கொள்வன சுட்டுப்பெயர்களாம் (உ-ம.) அவன, இவன், உவன்; அவள், இவள், உவள், அவர், இவர், உவர்; எனபன உயாநிணமுப்பால். அது, இது, ஃது, அலை, இலை, உலை, எனபனவஃ

நீணையிருபால் மொழியகத்துவந்தன. அக்கொற்றன, இக்கொற்றன், உக் கொற்றன, மொழிப்புறத்தது வந்தன. அனறியும், ஒன்றன்பாற் சுட்டுச் சொல்லிடையே வாய்தமவரவும் பெறும். (உ-ம்.) அஃது, இஃது, உஃது, எ-ம. வரும் பலவின்பாற் சுட்டுச்சொல் வகரவொற்றொடு முடியவும்பெறும். (உ-ம) அவ, இவ, உவ், எ-ம். வரும்.—சுந்தாமணி —“ வெவ்வினை செய்யுமாந்தருயொனு நிலத்திலவித்தி, யவ்வினை வினைவுருணனு மவவிட ததாவதுனப, மிவவெனக்கிளாதது மென்று நீணப்பினும் பிணிக்கு முள்ளா, செவவிதின சிற்றுக்கூறக கேணமதிச் செலவவேந்தே.” எனபதில், இவை எனபதற்கு, இவ் வென வந்தவாறு காணக. அந்நனம் வகரவொற்றீறற் சுட்டுவந்தவற்றின கீழிடையினமவரின வகரநிதியா தியலபாய்நிறப தன்றியே வல்லினமவரி னாய்தமாகவும் மெவ்வினமவரி னொத்தமெவ்வின மாகவும் வகரநிதிரது கெடும. (உ-ம.) அவை-வலிய, சிறிய, நீடிய, என்பதற்கு அவ்வலிய அஃசிறிய, அந்நீடிய, எ-ம. வரும். தொலகாப்பியம்.—“அவவழி அவனிவனுவ னென வளுஉம பெயரு, மவ ளிவ ளுவ னென வளுஉம பெயரு, மவ ரிவ ருவ னென வளுஉம பெயரும், யான யாம நா மென வளுஉம பெயரும், யாவன யாவன யாவரெனனு, மாவயினமூன்றே டப்பதினைந்தம், பாலறிவந்த வ்யாகிணைப பெயரோ அது, இது, உது வென வளுஉம பெயரு, மவைமுதலாகிய வாயுதப பெயரு, மவை, யிவை, யு வை, யென வளுஉம பெயரு, மவைமுதலாகிய வகரப்பெயரும், யாது, யா, யாவை, யென்னும்பெயரு, மாவயினமூன்றே டப்பதினைந்தம், பாலறிவந்தவஃறிணைப்பெயரோ.” இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

101. தொடர் அ இ உச சுட்டெழுத் தெனப்
வவைவந தணைய வணைத்துமெய யிரட்டு
முயிராவரி னிருவவ விடைவரலு ரித்தா
மெகர வினாவு மிரநடை யுடைத்தே.

(இ-ள.) சுட்டெழுத்துக்களுக்கு சுட்டெழுத்துக் கட்டணாச்சிபு மா மாறுணாதததம். அ, இ, உ, என விமமூன்றுஞ் சுட்டெழுத்துக்களாம். இவை பெயரொடு புணருங்கால வருமொழிமுதலொற்றாவி னவ்வொற்றி ரட்டலும் வருமொழிமுதலுயிராயி னிரண்டு வகரம் புணாதலுமாம் இங்ஙனம் வினாவெழுத்தாகிய வெகரமும் புணரப்படும. (உ-ம) அ-படை, அ-படை, அ-நிலம், அநிலம், அ-வழி, அவ்வழி, அ-அணி, அவ்வணி, எ-ம. இப்படை, இந்நிலம், இவ்வழி, இவ்வணி. எ-ம. உப்படை, உந்நிலம். உவ்வழி, உவ்வணி, எ-ம். எப்படை, எந்நிலம், எவ்வழி எவ்வணி, எ-ம. வரீம். சுட்டுநீளின யகரவுடம்படு மெய்யாம். (உ-ம) ஆ-இடை, ஆயிடை, ஈ-இடை, ஈயிடை, எ-ம. வரும். அ-யாணை, அவ்யாணை, என வருதலுமறிக.—நன்னூல்.—“எகரவினாமுச்சுட்டின முனை, ருயிரும் யச

எழுமெய்தின் வங்வும், பிறவுரி ன்வையுந் தூக்கிற் சுட்டு, நீனின் யகரமுந்
தொன்றத நெறியே.”—தொல்காப்பியம்.—‘அ இ உ அம்முன்றுகு
சுட்டு.’ இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

102. “எயா முதலும் ஆ ஓ வீற்றும்
எயிரு வழியும் வினாவா கும்மே
யெவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.”

(இ-ள். வினாவெழுத்தும் வினாப்பெயரு மாமாறுணர்த்துதும். எகர
மும், யாவு மொழிககுமுதலினும், ஆகாரமும் - ஓகாரமுமொழிககீற்றினும்,
எகாரமொழிக்கு முதலினு மீற்றினும் வினாவாகவரும். (உ-ம்.) எவன,
எவள், எவா, யாவன், யாவள், யாவர், இவை உயாதினை முப்பால். எது-
எவை, யாது-யாவை, இவை ய்.நினை யிருபால். எகரமும் யாவு மொழி
யகததுவாதன. எக்கொற்றன, யாகறன, மொழிப்புறத்த வாதன. நீயா,
நீயோ, ஆகாரமும் ஓகாரமு மொழியீற்றிற் புறத்தவாதன. எவன-கொற
றனே, எகாரமுதலிலகதது மீற்றிற் புறத்தும் வாதது. அன்றியும், எகர
மும், யாவு, மேற்குறிய சுட்டெழுத்தைப்போல பிறபெய ரொடுபுணர்த்து
வினாவாம். (உ-ம்.) எ - குகிணா, எக்குகிணா, யா - செய்யதி, யாசசெயதி,
எ-ம். வரும. யா, எ-து. வினாவெழுத தாவதனி வினாச்சொல்லாகி வினை
யொடு புணரப்பட்ட ு.நினை யிருபாலுக் கேற்பன. (உ-ம்.) குறள்.—
“யாகாவாராயினு நாகாக்காவாககாற், சோகாப்பா சொல் விழுககுப்பட்
டு.” எ-ம். வரும. அன்றியும், எவன எனனும் வினாச்சொல்லு.நினையிரு
பாலிடத்தது வினைக்குறிப்பாக வேறரும். (உ-ம்.) எவனது, எவனவை, எ-ம்.
அன்றியும் வினைக்குறிப் பாகாமையும் ஏது, எனு ம்.நினை வினாவிறகு
எவன, எனபதுமாம். குறள்.—“சிறைகாக்குவ காப்பெவன செய்யுமகளீர்
சிறைகாக்குவ காப்பேதலை.” இப்பயன கொண்டவனெனனும் வினாவென
னெனவுமாம். குறள்.—“ஒலித்தக்கா லெனனா முவரி யெலிப்பகை, நாகமு
யிர்ப்பககெடும், என வருதலுமறிக.—தொல்காப்பியம்.—“ஆ ஏ ஓ அம்
முன்றும் வினா,” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (உ)

நானகாவது:—சுட்டுவினா.—முற்றிற்று.

இரண்டாமோத்துப்பெயர்.—முற்றிற்று.

முன்றாமோத்துவினைச்சொல்லியல்.

Part III.—Verbs.

103. வினைமுற் றொருமுன் றெச்ச மிரண்டு
வினைக்குறிப் பெனவிவை வினையின் வருப்பே.

(இ-ள்.) கேட்கவேண்டிய நூல்வகைகளைச் சொற்களுள் விவரத்தின் கண்ணே வினாசொல் லியல்பினை விளக்குதல். வினாயெனப்படுவன:—இனிவரு மிறப்பெதிர்வு நிகழ்வென முக்காலமுற்று வினையும், ஏவுண் முற்றுவினையும், வியங்கோண முற்றுவினையும், என வினாமுற்று மூன்றும் பெயரெச்சம், வினாயெச்சமென வினையிலெஞ்சிய மொழிக ளிரண்டும்; வினாசொல்லல்லவாயினும் வினையைப்போல நடந்து குறிப்பினால் வினையினறொழிவைக் காட்டும வினாகுறிப் பொன்றும், இவ்வோதகிண ளிவளாகும். இவ்வினையே தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை எனப்பொதுவகையால் வருவகைப் பட்டுஞ் சிறப்பு வகையால் வருவகைப்பட்டுஞ் சிறப்பே வேறு வேறு வகைப்பட்டுமவரும். (உ-ம்.) உண்டுவநதான-தெரிநிலை வினாமுற்று, உண்டுவநத - தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம், உண்டுவநது - தெரிநிலைவினை வினாயெச்சம், உண்டுவநதவன-தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர், உண்டு வருதல் தெரிநிலை வினைத்தொழிற்பெயர், முடிந்தான-செய்பொருள் குறைவினை, பணமுடிந்தான-செய்பொருள் குறையாவினை, நடந்தான-தன் வினை, நடப்பித்தான - பிறவினை, தினமுன - செயலினை, தின்னப்பட்டான் - செயப்பாட்டுவினை, நடந்தான - விதிவினை, நடந்திலன் - மறைவினை, நோவான் - பொதுவினை, இவை தெரிநிலைவினை குழையின - குறிப்புவினாமுற்று, நெடிய - குறிப்பு வினைப்பெயர் ரெச்சம், அன்றி - குறிப்புவினை வினாயெச்சம், நல்லனாயின - ஆகக்வினைக் குறிப்பு, நல்லன் - குறிப்பு, இவை குறிப்புவினை. மறநவை தத்தஞ் சூதகிரத்திறகாணக். தொலகாப்பியம் —“வினை யெனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது, நினைபுநகாலிக காலமொடுதோன்றும்.” எ-து. மேற்கோள். வடநூலார் வினையை-கிரியாபதம், எனபா. எ-று.

(க)

104. பெயரே யேற்றிமற றொன்றனை வேண்டா தேறபது வினைவினைக் குறிப்பு முற்றே.

(இ-ள்.) வினாமுற்று வினைக்குறிப்புமுற்றுமா மாறுணர்த்துதல். பொருளிடக்காலஞ் சினைகுணத்தொழி லெனனு மறுவகைப் பெயரையும் பயனிலையாகக் கொண்டு மறறொன்றை வேண்டாது முடிவன தெரிநிலைவினாமுற்றுங் குறிப்புவினாமுற்றுமாம். (உ-ம்.) செயதானவன், குறியாதது நிலம், வந்தது கா, குவித்ததுகை, பரந்தது பசப்பு, ஒழிந்தது பிறப்பு, இவை தெரிநிலைவினாமுற்று. நல்லனவன், நல்லதுநிலம், நல்லதுகா, நல்லதுகை, நல்லதுபசப்பு, நல்லதுபிறப்பு, இவைகுறிப்புவினாமுற்று. நன்னூல்.—“செய்பவன் கருவிலிஞ் செயல்காலஞ், செய்பொருளாறுந்தருவது வினையே.—பொதுவியல்பாரையும் தோற்றிப் பொருட்பெயர், முதலறுபெயரால் தேறபில முற்றே” இவைமேற்கோள். எ-று.

(உ)

முதலாவது:—முக்காலமுற்றுவினை

Chapter I.—Tenses.

105. பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே
பகுதி யேவ லெனும்பகாப பதமாகும்
எனஏன் எமஏம ஓமஅம ஆமதனமை
ஐஆயஇ இராா முனனிலை அன்ஆன்
அள்ஆள் அாஆா உஅ படாக்கை
வினையின் விசுதி மீண்டுள் பிறவுவ
கள்ளென்ப பலவொழி பனமையின் மிகலுமாம.

(இ-எ.) முக்கால வினைப்பகுதியும் விசுதியு மாமாறுணாததுதம. முக்கால முற்றுவினைச சொல்லெல்லாம பகுபதமாம. அவற்றுண் முதனீறகும நட,வா, முதலிய வேவல வினைப்பகாபபதங்களே முதனிலைகளாம. முதனிலை மூவகைப்படும. (உ-ம.) வருதல - வளாதல, எனபதில் வரு-வளா, தனவினை முதனிலை. அடிததல - அடுதல், எனபதில் அடி - அடு, பிறவினை முதனிலை, வெளுத்தான, எனபதில் வெளு - பொது வினைமுதனிலை பிறவுமனன். என, ஏன், விசுதி தனமையொருமை. (உ-ம) வந்தனென் - வந்தேன், யான், எ-ம. எம, ஏம, ஓம, அம, ஆம, விசுதிதன்மைப்பனமை. (உ-ம.) வந்தனெம் - வந்தேம் - வந்தோம் - வந்தனம் - வந்தாம், யாம், எ-ம. ஐ, ஆய, இ, விசுதி முனனிலை யொருமை. (உ-ம.) வந்தனை-வந்தாய, வந்தி-நீ, எ-ம. இா, ஈா, விசுதி முனனிலைப பனமை. (உ-ம) உண்டனிரா - உண்டா, நீா, எ-ம. அன், ஆன், விசுதி யானபாறபடாககை யொருமை (உ-ம) வந்தனன் - வந்தான், அவன், எ-ம. அள், ஆள், விசுதி பெண்பாறபடாககை யொருமை (உ-ம) வந்தனள் - வந்தாள, அவள், எ-ம. அா, ஆா, விசுதி பலாபாற படாககை. (உ-ம.) வந்தனா-வந்தாா, அவா, எ-ம. உ, விசுதி யொன்றன்பாற படாககை. (உ-ம.) வந்தது, அது, எ-ம. அ, விசுதிபலவின்பாற படாககை. (உ-ம) வந்தன், அவன், எ-ம. வரும. இவைமுக்கால முற்றுவினைக்குப் பொது விசுதி களாம. பலவின்பா லொழித்தொழிந்த பன்மை விசுதிக்கட கெவலா மீறறினகண்ணே கள், எனனும விசுதிக்கடடி வரவும பெறும். (உ-ம.) வந்தனாகள், வந்தாக்கள், எனவரும. பிறவென்ற மிகையால கொணமார், நடப்ப, எ-ம. வரும.—தொல்காப்பியம்.—“க ட த ற வெனனுந நான் கூர்ந்த குன்றிய, ஊகரமோ டென்னே னலலன் வருமேமூர், தனவினையுரைக்குந் தனமைச சொல்லே.”—நன்னூல.—“ஐயா யிகர வீற்றமுன்று, மேவவின் வருஉ மெல்லா வீற்றவு, முப்பா லொருமை முனனிலை மொழியே.—இர் ஈர்ந்த விரண்டு மிருதினைப பனமை முனனிலை மின்னவற தேவல.” இவை மேறகோள், எ-று. (க)

106. “அமஆம என்பன முன்னிலை யாராயும்
எம்ஏம ஓமஇவை படர்க்கை யாராயும்
உமமூா கடதற விருபா லாராயுந்
தனனொடு படுக்குந் தன்மைப பன்மை.”

(இ-ள.) சிலவிருதி விகற்பங்களாமாறுணாதததம். முக்காலத்தத தன்மைப பன்மைகருகிய விருதிகளில் அம, ஆம, விருதி தன்மையு முன்னிலையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம) நடநதனம்-நடக்கினறனம்-நடப்பம்-நடநதாம் - நடக்கினறும் - நடப்பாம், யானுநீயும், என வரும. எம், ஏம, ஓம, விருதி தன்மையும் படாககையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம.) நடநதனெம் - நடக்கினறனெம் - நடப்பெம் - உணடேம் - உண்கினறேம் - உணபேம் - நடநதோம் - நடக்கின்றேம் - நடப்போம், யானும்வனும், என வரும. கும, மெ, தம், றும், விருதிதன்மையு முன்னிலையும் படாககையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம) உண்கும்-உணமெ - வருதும்-சேறும், யானுநீயும்வனும், என வரும —தொலகாபியம்.— “அவைதாம், அம ஆம எம் ஏம என்னுங் கிளவியும், உமமொடு வருஉங் கட த ற வெனனு, மந நாற கிளவியோடா யெண் கிளவியும், பன்மையுரைக்குந் தன்மைச்சொல்லே.” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (உ)

107. செய்யுமென் முறறே சேரும் பலரொழி
மறறைப படாககையு மறறத னீற்றய
லுயிரு முயிரமெயயு மொழிந்தே யஃகலும்
பலவினபாற கள்ளெனப பறறி மிகலுமாம்.

(இ-ள.) செய்யுமென்னெச்சமபோல் வதனூலாகிய செய்யுமென்னு முற்றுவினை சிலபாலிடங்கடகுச செவலாமை யுணாதததம். செய்யும், உணனும், நடக்கும், உவக்கும், என்னு நிகழ்கால வெகிகால முற்றுவினை உயாகிணைப பன்மைப்படாககை யனறி மறறை நாறப்படாககை யிட ததம் வருமெனக் கொள்க. (உ-ம) அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும், எனவரும் இஃதன்றிப் பலாபாலிடத்தம், தன்மையிடத்தம், முன்னிலை யிடத்தம், அவை முற்றுவினையாக வாரா. சொன்னவினை முற்றிடத்திலீற்று மகரநிற்ப ஈறறயலு யிரொன றுயினு முயிரமெயயாயினுக் கெட்டுக் குறுகி வருவனவுள். (உ-ம.) போலும் - போனம், மருளும் - மருணம், கலுமும் - கலுழம், எனவீற்றயலு யிர கெட்டன. மொழியும் - மொழிம், ஆகும் - ஆம், எனவீற்றய லுயிர மெய்கெட்டன.—வெண்பா—“வண்கொடை மாரியுமணுதையை நிழலின, வெண்குண்டியும் வெஃகிப் புகழ்முலகங் - கண்கொள், புகைப்படப்போ வெலனுபுகழ் நாமவெளவேல், பகைப்படப் போரஞ்சிப்பணி.” இருவ

ழியுமுயிரு முவீர்மெய்யுறு குறைந்தன. அன்றியும் பல்வீன்பாவிடத்துக் களனெனக் கூட்டலுமாகும். (உ-ம்.) அவையுள்ள னுறுகள், இடுநீகள், என வரும்.—இநதாமணி.—“அல்லிதந்தளறறபோது மறுதனலதனைப்போலத், தொல்லை தமமுடம்பு நீங்கத் திவினைதொடர்ந்து நீங்காப, புல்லிக்கொண்டி யிலாச குழந்து புகருழிபுக்கு பினனினை, நெல்லையிறுனப வெந்தீசகடெ றிததிடுகளன்றே.” என வரும்.—தொலகாபயிம் —“பல்லோபடாககை முனனிலைதனமை, யவ்வயின மூன்று நிகமுங்காலததுச, செய்யுமென னுறு கிளவியொடுகொளளா.” எ-து. மேறகோள. எ-று. (உ)

108. இறந்த காலத் திடைநிலை தட றவொற்
யினனே மூவிடத தைமபாற கேறபன.

(இ-ள.) இறந்தகாலத் திடைநிலைகளா மாறுணாததுதம. த, ட், ற், என மூன்று மெய்யும் இன், னும இறந்தகால வினையிடைநிலைகளாம. (உ-ம) நடநதான, நடநதாள, நடநதாா, நடநதது, நடநதன, நடநதே ன, நடநதேம, நடநதாய, நடநதீா, எ-ம. உண்டான, எ-ம. செனரூன, எ-ம. உறங்கினுன, எ-ம வரும். எனமனூா, எனறிசிடுனூா, போனது, என வருதலு மறிக. எ-று. (ச)

109. நிகழ்பொழு தாநின்று கின்று கிறுவென
வைமபான மூவிடத தாமிடை நிலையே.

(இ-ள.) நிகழ்காலத்திடை நிலைகளாமாறுணாததுதம. ஆநின்று, கின்று, கிறு, எனமூன்றும் நிகழ்கால வினையிடைநிலைகளாம. (உ-ம.) நடவா கினரூன, நடவாநினரூள், நடவாநினரூர், நடவாநினறது, நடவாநினறன, எ-ம, நடக்கினறேன, எ-ம. நடக்கிறுய, எ-ம.வரும் உண்ணு கிடநதான, உண்ணுவிருநதான, என வருதலுமறிக. எ-று. (ரு)

110. எதிரவருங் காலத் திடைநிலைப் பவவ
வைமபான மூவிடத தாமிவை சிலவில.

(இ-ள) எதிரகாலத்திடைநிலைகளா மாறுணாததுதம. ப, வ, என இ ரண்டுமெய்யும் எதிரகால வினையிடை நிலைகளாம. (உ-ம.) நடப்பான், நட ப்பாள, நடப்பாா, நடப்பது, நடப்பன, எ-ம. வருவேன, வருவான, எ-ம். வரும். சிலவிலவென்ற மிகையால சிலவினைமொழிகளிடை நிலையினறிவர வும பெறுமெனக்கொள்க. இவறறையினிக் காட்டுதும். எ-று. (சு)

111. எதிரகால விசுதியு னொருமைத் தன்மை
குடுதுறு வெனனுறு குறறிய லுக்கரமோ
டல்லன் னெனனே னுமெண் ணீறே
பலாபாற காகும பமார மருமனூா.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய முக்கால வினைக்குப் பொது விருதியாமாறு ணர்த்தத்தும். கு, டி, து, று, ஆல், அன், என், ஏன், விருதி யெதிர்காள் வொருமைத தனமையாம். (உ-ம்.) உணரு, கொடு, வருது, சேறு, யான, ஏ-ம். நடப்பல, நடப்பன், நடப்பென், நடப்பேன், யான, ஏ-ம். வரும. அன்றியும். ப, மார், மரும, மனார், விருதியுயாதினைப பன்மைப்பட்டாககை யாம். (உ-ம்.) சொல்லுப, நடமார், எனமரும, எனமனார், புல்வா, எனவரும். அன்றியும், கும, மிம, தும, றும, விருதிவருதலுங் கொள்க. (உ-ம.) உண் கும்-எ, உணமெ-இ, வருதும்-எ, சேறும்-எ, எனவரும. மானொனும் வீ குதி குறுகிவரும. (உ-ம்.) எனமா, எனவரும.—நனனூல—“றவ்வொடுகர வுமமை நிகழ்பலலவுந, தவ்வொழிற்பபு மெதிர்வும் டவ்வொடு, கழிவுங் கவ்வொ டெதிராவுமின்னேவல், வியங்கோளீமமா ரெதிராவுமபாநதரு, செ ல்வொடுவரவுரு செயயுகிகழ்பெதிராவு, மெதிராமறை முமமையு மேறகுமீங் கே.” எ-து. மேற்கோள், எ-று. (எ)

112. எதிமறைக கிடைநிலை யின்றிஎன் ஏமஓம
ஆயநா ஆனஆள் ஆர்ஆ ஆது அ
வைமபான மூவிடத் தாகு மெனப,

(இ-ள்) ஒருமொழிப்பொருளை நீகருதற்கெதிமறை விருதிகளாமா றுணர்த்தம. நட, வா, முதலிய ஏவலவினைப பகாப்பததைப் பகுதியாகநி றுத்தி இடைநிலையின்றி குத்திரத்திற்காடடிய விருதிகளையேறறி முடிக் கின மூவிடதைமபால் எதிமறைவினையாம். (உ-ம.) நடவேன-யான, நட வேம்-யாம், நடவோம-யாம், நடவாய-நீ, நடவீ-நீர், நடவான்-அவன, நடவாள-அவள், நடவார-அவா, நடவா-குதிகைகள், நடவாது-யானை, நட வாவன-அவை, எ-ம. வரும. எ-று. (அ)

முதலாவது—முக்காலமுறறுவினை.—முற்றிறறு.

இரண்டாவது—ஏவல்வியங்கோள்.

Chapter II — Imperative and Optative Words.

113. ஏவ லொருமைக கியலு மாய்திமோ
வேவற் பனமைக கோதீர மினமினீ
ரிருமைக் கொரோவிடத் தாகுங் குவவே.

(இ-ள்.) ஏவலவிருதிகளா மாறணர்த்துதம. ஆய், தி, மோ, விருதி யொருமையேவலாம். (உ-ம்.) உரையாய், உரைதி, உரைமோ, நடவாய, கே ளாய, போதி, அருள்தி, கேணமோ, சென்மோ, எ-ம. வரும். அன்றியும்,

ஈ, தீர, மின்ன, மினீர், விசுதிபனமையேவலாம, (உ-ம்), உராயீர், கேளீர், போதீர், அருளதீர், உராயின, கேணமின், உராயினீர், தேணமினீர், எ-ம், வரும. அனநி, கு, விசுதியொருமைக்கும் பனமைக்குமாகும். (உ-ம்.) கம்பன - “அன்னையே யினையாக்கிவ்வாறடுததவாறருகெனறன்.”—சிலப்பதிகாரம்.—“நீயிவடுககெனறேதி,”—சீரதாமணி.—“எற்றியலகாணநா மிவட்டருகெனனவே.” எனபதில அருளுகு, இருக்கு, தருகு எனபனவொருமைக்கேவலாம. மீளவும்.—சீரதாமணி.—“எநதைமாக னெழுக்கெனறுளென்.” எழுகு-பன்மைக்கேவலாம. ஒரோவிடத்தி லிவவிசுதி வியங்கோள வீனக்குமாம்.—கம்பன—“ஆயிரமாதாக்குளள வறிகுறியுனக் குண்டாகெனறேதினன்.”—சிலப்பதிகாரம்.—“பசியும்பினியும்பகையுந்நிவசியும் வளனுகு சரரககென வாழத்தி.” என்பதில, உண்டாகு, சரககு, இவை உண்டாக-சரக்க, என வியங்கோளாய் வநதவாறு காணக. அனநியும், வரல, தரல எனனுருசொல, வாராய, தாராய, வருதி, தருதி, எ-ம். வாரீர், தாரீர், வருதீர், தருதீர், வமமின், தமமின், வமமினீர், தமமினீர், எனவருதலுமறிக. எ-று (க)

114. எதிமறையேவற் கேலே அலலே
அனமோ அற்க வாரு மொருமை
ஆமின அனமின் அற்பீர் பனமை.

(இ-ள்) எதிமறையேவல விசுதிகளா மாறுணாததுதம ளல, அல, அனமோ, அறக, விசுதி யெதிமறையேவலொருமையாம். (உ-ம்.) செய்யேல, செய்யல, செய்யனமோ, செய்யறக; முனியேல, முனியல், முனியனமோ, முனியறக, எ-ம். வரும. ஆமின், அனமின், அற்பீர், விசுதியெதிமறையேவறபனமையாம். (உ-ம்.) செய்யாமின், செய்யனமின், செய்யறபீர், முனியாமின், முனியனமின், முனியறபீர், எ-ம். வரும். அறக, எனனுமவிசுதி மூவிடத்தைமபாற்கு மேறபதனறி வியங்கோளினுமாம். (உ-ம்.) காழும் பொயயறக, நீருகு சொலலறக, அரசன முனியறக, இஃகிவள செய்யறக, அவரும் வழுவற்க, இதுவழுவறக, அவையொழியறக.—குறள.—“வியவறக வெருளுனறுந தனனை நயவறக, நன்றி பயவாவின.” எ-று. (உ)

115. “ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
யிழிகதோ னொப்போன மிக்கோ னிரப்புரை.”

(இ-ள்.) எவன மொழிகளுண மும்மொழிவிசுத்பமா மாறுணாத்ததுதம, ஈ, எனனுருசொல ஈவானினிழிநத விரப்பான சொல்லுவதாம். தா எனனுஞ் சொல ஈவானொடொதத விரப்பான் சொல்லுவதாம். கொடு, என்னுரு சொல ஈவானினமிகக விரப்பான சொல்லுவதாம். (உ-ம்.) தந்தாய், இழிகதோ னிரப்பு. அனபாதா, ஒப்போனிரப்பு. மைநகாகொடு, உயர்க்தோ னிரப்பு.—தொல்காப்பியம்.—“நயென னிளவி யிழிகதோன

கூற்றே.—தாலென் னளவி யொப்போன் கூற்றே.—கொடுவென் னளவி யுயாந்தோன் கூற்றே.” எ-று. (உ)

116. வியங்கோ ளியலும் விசுதிக் கவ்விய
யவ்வொடு ரவ்வொற்று மிவையெங்கு மேற்பன
“வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிரமெய்
யேகலு முரிததஃ தேகினு மியலபே.”

(இ-ள்.) வியங்கோள விசுதிகளாமாறுணாததுதம். க, ய, ற், விசுதிசூ
வீடததைம்பாறகண்ணு மேற்குமவியங்கோளாம (உ-ம.) வாழுக, வாழிய,
வாழியா, எ-ம. நானவாழுக, நீவாழுக, அவனவாழ்க, அவளவாழுக, அவா
வாழுக, அதுவாழுக, அவைவாழுக, எனவரும். மற்றவிசுதியுமீவ்வாறெட்
டுக. அன்றியும், வாழியவென்னும் வியங்கோளீற்று யகரங்கெட்டுவாழி யெ
னவரின வலலினமிரட்டா. (உ-ம). வாழிகொற்ற, வாழிதேவ, வாழிசூத,
வாழி செவவ, என வரும்.—நன்னூலு—‘கயவொடு ரவ்வொற்றீற்ற வியங்
கோ, ளியலுமிடமபா வெங்குமென்ப.—வாழியவென்பத னீற்றனுயிரமெய,
யேகலுமுரித தஃதேகினு மியலபே.’ இவைமேற்கோள். எ-று. (ச)

இரண்டாவது—ஏவலவியங்கோள்.—முற்றற்று.

மூ ன ரு வ து :—ஈ ர ச ச ம்.

Chapter III—Participles.

117. எசசமே தொழிலபொழு தென்றிவை தோன்றி
யிடமபா ரென்றா தெஞ்சிய வினையென
விவற்றுட பெயாசோந தியலும் பெயொச்சம
வினையொடு புணாவது வினையெச சமமே.

(இ-ள்.) ஈரெசசவகளா மாறுணாததுதம். தொழிலுங் கால்முந்
தோன்றி இடமும்பாறுந் தோன்றாதவருவன வெல்லா மெச்சமென்பப
மெ. ஐம்பான்மூவீட்டு செய்பவன முதலியவறுபொருட் பெயொடுபு
ணரப்படுவன வெல்லாம பெயரெசசமென்பமெ. வினையொடு புணரப்ப
டுவனவெல்லாம வினையெசச மென்பமெ. (உ-ம.) உண்ட, உண்கிற,
உண்ணும், எனநிறுத்தி, அவன, அவள், அது, அவை, நான, நீ, இவை
கூட்டுக. அன்றியும், உண்டசாததன் - வினைமுதற்பெயர், உண்டகலம்-
கருவிப்பெயர், உண்டலிடம்-இடப்பெயர், உண்டவுணல-தொழிற்பெயர்,
உண்டநாள்-காலப்பெயர், உண்டசோறு-செயப்படு பொருட்பெயர், இவை
தெரிநிலை வினைப்பெயரெச்சம். கரியகுதிரை, பெரியகளிறு, முகதயாளை,
படத்தபாம்பு, கெட்டியவில், தீயசொல, புதியநட்பு, இவை குறிப்புவினைப்

பெயரெச்சம். கனைகட்டப்பிா, கனைகட்டகூலி, என இன்னதறத்துபயனும், உண்டவீனைப்பு, குடிப்போனலூ, எனப்பிறபெயரெஞ்சுதலுமறிக. பெயரெச்சவாய்பாடுகள் —செய்த,செய்கின்ற, செய்யும், எனமுனரூம். இவை இறப்பு, நிகழவு, எதிரவு, முக்காலத்தின்வரும். (உ-ம்)பட்டபகை, படுகினறபகை, படுமபகை, எனவரும். உண்டுபோனூன், உண்ணப்போனூன், உண்டக்காலவருவான, இவைமுககாலத்து வீனையெச்சம். வீனையெச்ச விகறபயிணிக காட்டுதும்.—நன்னூல.—“செய்த செய்கின்ற செய்யுமெனபாட்டிற், காலமுஞ்செயலுந தோனறிப்பாலொடு, செயவதாதியறுபொருட்பெயரு, மெஞ்சு நிறபது பெயரெச்சம்மே.”—அகத்தியம்.—“காலமும் வீனையுநதோனறிப்பாரேனரூது, வீனையொளரூ மதுவீனையெச்சம்மே.—காலமும் வீனையுநதோனறிப்பாரேனரூது, பெயா கொள்ளுமது பெயரெச்சம்மே.” இவைமேற்கோள். வடநூலாரா பெயரெச்சம் - சந்திராரதம், எ-ம். வீனையெச்சம்-துவாரதம், எ-ம் கூறுவா. எ-று. (க)

118. உமயீற்ற வெச்சத தீறு மீற்றய
லுயிரு முயிரமெய்யு மொழிதலாஞ் செய்யுட
குமமுந தாதலு மொககு மென்ப.

(இ-ள.) பெயரெச்சத்திறகுச சிறப்புவிதியா மாறுணாதத்தும உம் மெனமுடியும் எதிரகாலப பெயரெச்சந தொக்குன்று ஈற்றுமகரமுமீற்றயலுக்கரமு முகரத்தோ டதனமெய்யும் வேண்டுழிக கெடுதலாம். இங்ஙனத்தொக்குறப்புறி முக்காலத்துக்கு மேறபன். (உ-ம்) செய்யுநதொழில எ-து. செய்யுநதொழில - செய்தொழில, எ-ம். வாழுகுடி, எ-து. வாழுகுடி - வாழுகுடி, எனவரும். இவறறைவிரிகருங்காலை, வாழுகுடி - வாழுகுடி - வாழுகுடி, எனமுககாலத்துப் பொருளனவாம். இவ்வாறொருகாலமுந தோனரூது தொக்குறப்பே இப்பெயரெச்சங்கள் வருங்கால வீனையெச்சம் யென்பபடும (உ-ம்) ஆகும், எ-து. ஆம், எ-ம். போகும், எ-து போம். எ-ம் ஈற்றுமகர நினறதனூல இவை எஞ்சினும் வீனையெச்சம் யென்பபடா. இஃதனறியே செய்யுளிடத்தில ஈற்றினகண்ணே, து, கூட்டி உம், உரது, ஆகவும் பெறுமெனக கொள்க. (உ-ம்) செய்யும், செய்யுநது, வாழும், வாழுகுடி, எ-ம். ‘புணரிசீரூமுநது பூவுலகிலயாவு, முணரினிககிலலை யொப்பு.’ எ-ம். பிறவுமன்ன. எ-று. (உ)

119. வீனையெச்ச சங்கொள் விசுதி இ உ
உவவோ டெனவும் ஊபுஆ விறப்பே
அஇரு கருத்தா வணையி னிகழவே
யொருகருத் தாவு மோரிடத் திரண்டு
யியை அ வனறி இலஇன இயஇயர்
வாண்பான பாக்கு வருமபொழு தாமபிற.

(இ-ள.) முக்காலத்து வினையெச்சவிகுதிகளா மாறுணர்த்துதலும். இ, உ, ஊன், ஊ, பு, ஆ, விசுதி பிறக்ககாலங் காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்.) ஆறி, ஆடி, எ-ம. செய்து, வந்து, எ-ம. உண்டென், பட்டன், எ-ம. செய்யு, காணா, எ-ம். செய்பு, காணுபு, எ-ம. உண்ணு, காணு, எ-ம். வரும். ஆய், போய், என, ய, விசுதி வருதலுமறிக. இவ்வெச்சம்பகுதி விசுதி விகாரப்பட்டும் வரும. (உ-ம.) புக்குவந்தான், வீட்டுவந்தான், என்பதில், புகு, விடு, பகுதிவிகாரம். தழீஇக்கொண்டான, உடது வந்தான, எனப்படில தழுவி, உடுத்த, விசுதிவிகாரம். அ, விசுதி நிகழ்காலங்காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சமாம். (உ-ம.) உண்ண - காண, என வரும. ஒருவன் மோபகருழையு மணிச்சம், எ-து. இருகருத்தாணவப் பற்றி முடிதலினிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று. யானே மலமைமோப்ப வெடுத்தேன், எ-து. ஒருகருத்தாவைப்பற்றி முடிதலி னெனிகால வினையெச்சமாயிற்று. பொனசுடரசுகடுநீ, எ-து. எனிகால வினையெச்சமாயிற்று. தீச்சுடசு சுடரும் பொன், எ-து நிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று. செய்வென்னெச்சம் இருகாலத்தில வந்தது.—விருத்தம்.—“வினையெச்சவிரிந்தன முலலைமேல், வண்டுபாட வந்தாடின மஞ்ஞையைக், கண்டுவாழ மணிகழலாகுமுக, கொண்டிபோகவெங்கொய்யுணையேறினார்.” இதனுண் முதலீரடிககணிசுருத்தா வந்தமையா-னிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று அநறியும் இல், இன், இய, இயா, வான், பான், பாகரு, விசுதி யெனிகாலங் காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம) செய்யில் - செய்யில், எ-ம. படின - வரின, எ-ம. நடத்திய - உண்ணிய, எ-ம. காணியர் - வாழியர், எ-ம. செய்வான் - உறங்குவான், எ-ம உண்பான் - உண்பான், எ-ம உண்பாகரு - உண்பாகரு, எ-ம. வரும நடந்தால் - நடப்பித்தால், எ-ம நடந்தகால-ஒலித்தகால, எ-ம. நடத்தறகு-நடப்பித்தறகு, எ-ம. ஆல், கால், கு, விசுதி வருதலுமறிக.—குறள்.—“பிறகின் னு முறபகற்செய்யிற நமககினனா, பிறபகற்றமே வரும” பிறவென்றமிகையால் தொழிற்பெயாகடகு உமமை கூட்டி-னிகழ்கால வினையெச்சத்திறகுமாம். (உ-ம) கேட்டலு, வளாதலும், வருதலும், முதலியவை கேட்க, வளர, வர, எனப்பொருள் கொள்ளலுமாம் உணறகு வந்தான், எ-து. செய்வென் வாய்பாடுபற்றிக் குவ விசுதி வரும. உண்ணுமேற் பசி நீரும், எ-து. செயினென்னும் வாய்பாடுபற்றி எல், விசுதிவரும். எனளுமேனும் வரும், காண்டலுமிதுவே கூறும், இவற்றுள் ஏனும், மமும், ஒரோவிடத்தில விசுதியாம். இறந்தகால வினையெச்சத்திறகேவற பகுதிமேலவிசுதியாகவளபெடுத்த விகாரங்கூட்டுவாரு முளர். (உ-ம.) தொள்ளி, செல்லி, இரீஇ, வீழீஇ, எ-ம். வரும்.—குறள்.—“சலத்தாறபொருள் செயதேமாதல பசுமட், கலத்தனாடுபெயகிரீ இயறறு.” இதனமே லகரமேற்ற இறந்தகாலப்பெயரெச்சமாம் (உ-ம) இரீஇய, இருந்தழீஇய, எ-ம். இரீஇயன், தழீஇயன், எ-ம. வரும.—தேமபாவணி.—“தழீஇயின் கலன் பொருகதளா

நகர்ப்பெனக், குழீஇ யினமலா பொருக்கொழிக ளுரசலகொண, டெழீஇ யினகனி பொருவனை யிபங்கண்மேல், வீழீஇயினவினை பொழுவினங்க முலலையே,” எ-ம். வரும். ஐயீறேவற பருதிக களபெடை கூடடி னிறந தகாலவினையெச்சமாம். (உ-ம.) வளைஇ, எ-ம. வரும். இத்தரு அகரங் கூட்டினககாலப் பெய்சொச்சமாம். (உ-ம.) வளைத்த-வளைஇய, எனவரும். துவவாமைவத்தக்கடை, நலவினைதானுறற வழியுதவும், நலவினைதானுறற விடத்ததவும், இவறறுள கடை-வழி-இடத்தது விசுதி யிறந்தகால வினை யெச்சமாயின.—நன்னூல்.—“செய்துசெய்பு செய்யாச செய்யூச், செய தெனச செயசெயின செய்யிய செய்யியா, வான்பான பாக்கின வினை யெச்சம்பிற, வைநதொனறறு முக்காலமு முறைதரும்”—தொலகாபி யம்.—“பின முனகால கடைவழி யிடத்தெனனு, மனனமரபிற காலங் கண்ணிய, வென்னகிளவியு மவறறியலபினவே.” எ-றறு (க)

120. எனவொழித தொழிந்த விநப்பெச சததுப
வான்பான பாக்கென வருமுன றறகு
மேறகு மொருகருத்தா விரணமெ பிறவே.

(இ-து) வினையெச்ச விகற்பங்களா மாறணாததுதம் வினையெச்ச மெலலாத தனியேவாரா, மறறொருவினையெத தொடரநதுமுடியும், எஞ்சி ய வினையின கருத்தாவு மவையேதொடரும், முறறுவினையின கருத்தாவும னுனறாகவும் பிறிதாகவும் வரும், இ, உ, ஊ, பு, ஆ, விசுதி யிறந்தகாலவினை யெச்சமும் வான, பான, பாக்கு, விசுதி யெதிகால வினையெச்சமும் தொ டருமுறறு வினையோடொரு கருத்தாவைக் கொளநமலலா தெஞ்சிய வினைக்கொரு கருத்தாவும, முறறுவினைக்குப் பிறிதொரு கருத்தாவுங் கொ ளளின வழுவாம் (உ-ம) நீயாடி, அங்ன்பாடினான, எ-து ஆடறகுக் கருத் தானீயே, பாடறகுக்கருத்தா வவனே, ஆகையாலவழுவாம் அவ்வழுவினறி நீயாட அவன பாடினா னெனக் உவ்வொடு கூடடிய, என, விசுதி யிறந தகால வெச்சமும், அ, விசுதி வினையெச்சமும், இல, இன, இய, இயா, விசுதி யெதிகால வெச்சமும் தாமே தொடருமுறறு வினையோ டொரு கருத்தாவையும் பல கருத்தாவையு நோக்கியும் (உ-ம) பசித்தெனப புலி புனமேயாது - தனவினை முதலவினை, மாரிபெய்தென முலலைமலலாதது- பிறவினை முதலவினை, மோபபவெத்தென-தனவினை முதலவினை, மோப பகருழையு மனிச்சம-பிறவினை முதலவினை, உண்ணினுங்கரும்-தனவினை முதலவினை; உண்ணிற பசிதீரும் - பிறவினை முதலவினை, நீரிவைகாணிய வமமின-தனவினை முதலவினை, அவா காணிய உமமின - பிறவினை முதல வினை, நாமவாழிய பெய்தினம-தனவினை முதலவினை, நாம வாழியரிரும பொருளளித்தனம் - பிறவினை முதலவினை, முறையே சொன்ன வெச்சங் கள் முறறுவினையொடு ஒரு கருத்தாவும இருகருத்தாவுமபறறி முடிந்த வாறு காண்க. அநறியும், எஞ்சியவினைக்கு முறறுவினைக்குங் கருத்தா

ஒன்றெனின முதல்வினை கொண்டு முடிந்த வினையெச்ச மெனவும் வழங்கும்.—நன்னூல்.—“அவற்றுள், முதலினுக்கு மீறநின்றமன்றும், வினைமுதல்கொளனும் பிறவுமேறமும்பிற.” எ-து. மேற்கோள், எ-று. (சு)

121. எதிர்மறை யெச்சத தியலும் விசுதி
யாமலா தாமை யாவென நானகே,

(இ-ள்.) ஒருவினைத் தொழிலை நீக்குதற் கெதிர்மறையாகவரும் யெச்ச விசுதிகளா மாறுணாததுதம். ஆமல, ஆது, ஆமை, ஆ, விசுதி யெதிர்மறை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம.) செய்யாமல, உண்ணாமல், எ-ம். செய்யாது, உண்ணாது, எ-ம். செய்யாமை, உண்ணாமை, எ-ம். செய்யா, உண்ணா, எ-ம். வரும். கூறாமல், என அவ் விசுதி வருதலுங்கொள்க. ‘வராதரு முனிவனெயத வருதலும் வெருவிமாயா, நிரந்தர முலகினிறகு நெடுமபழி புண்டா நின்றன’ ஈண்டு, மாயாமல என்பதற்கு மாயா வென்றது காண்க. எ-று (டு)

122. வரலதரல மூவிட மருவுதற் குரிய
செலல கொடை சேரும் படாக்கை யொன்றே.

(இ-ள்.) இடமவழுவாமற் காததலாமாறுணர்த்துதம். ஈண்டுவினையிலபுணாப்புழி நாலவினை யுரிமையை விளக்குதல் முறையே யாகையில வருதல், தருதல், என விருவினைச்சொல் தன்மை முன்னிலை படாக்கையை யிணைந்து வரும். (உ-ம) எனக்காடைவந்தது, நின்கணினிவந்தது, அவனுக்குப் பொன் வந்தது, எ-ம் எனக்குத் தந்தான், நினக்குத் தந்தான், அவனுக்குத் தந்தான், எ-ம். வரும் செலலுதல், கொடுத்தல், என விருவினைச் சொல் படாக்கைப் பெயரை யிணைந்து வரும். (உ-ம) அவனிடத்துச் சென்றான், அவனுக்காடைகொடுத்தான், எ-ம் வரும். எனக்கு நினக்கு மாடை கொடுத்தா நெனவரின வழுவாம் — நன்னூல்.—“ தரல்வரல கொடை செலலசாரும் படாக்கை, யெழுவாயிரண்டு மெஞ்சியவேறும்.” எ-து மேற்கோள், எ-று (சு)

மூனருவது — ஈ சொச்சம்.—முறநிறறு.

நானகாவது — வினைக்குறிப்பு.

Chapter IV.—Defective Verbs.

123. வினைக்குறிப்பென்ப வினைபோல விசுதி
பெற்றிடம் பாறகும் பெயர்ப்பகு பதமே.

(இ-ள்) வினைக்குறிப்பாமாறுணர்த்துதம். மேலே பெயாப்பகுபதனை வினை விளக்கிய விடத்தில அவையெலா மறைய பெயாக்காப்போலே

வேறறுமை யுருபு பெறுவனவனநியே வினையைப்போல நடப்பனகூட மெனபதாயிற்று; அவ்வன நடப்புநி வினைக்குறிப்பெனப்படும. இவையே பெயரியலிசைத்த சொல்லாயினும் வினையின ரொழிலை குறிப்பனவுக வினை வயப்போல நடப்பனவு மாகையில வினையை விளக்கிய வீடத்து வந்த முறை யெனக காணக. வினைக்குறிப்பெலலா மூவிடத்தைமபால் வினைச சொற்கேறற விசுவியைப பெறறுமுடியும் (உ-ம) பூணினேன-யான; பூணினேம-யாம, பூணினே-நீ, பூணினீ-நீ, பூணினேன-அவன, பூணினேள்-அவள், பூணினே-அவர், பூணிறறு-அது, பூணின அவை, என வரும் பொருணமுதலாறு காரணங்களால் வரும் பெயாப பகுபத மெலலாம வினைக்குறிப்பாக நடப்பனவாமெனககொளக அன்றியும், வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலப் பெயாமுதலாயினவேறறி மறறெனறை வேண்டாது நிற்பது வினைக்குறிப்புமுற்றெனப்படும. (உ-ம) குறள் —“அகமுதல வெழுத்தெல்லாமாதி, பகவனமுதறறேயுலகு” இதனுள் முதறறு எனனுஞ்சொல் அஃறிணை யொருமைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவும், முதல வெனனுஞ்சொல் அஃறிணைப்பனமைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவுமபடும.(உ-ம) இறைவகொடியை, தாயேயினியை, நீரோதணணியை, தீயேவெய்யை, இவை பொதுமைய, இவையிய, அவைநல்ல, எ-ம. ‘ஆங்குயயல வெஃகியறஞ்செயக செயதின், ஸீங்குயயற்பாலபல’ எ-ம வரும். எ-று. (க)

124. வினைக்குறிப்பொன்றன்பால விசுவியை துவவிஃகேதவவியிகத துறுடுவாம ஐர யவவுமல
வினனு மளவு முறையீற்ற பெயாக்கே
அவவிறு மெலலாம பலவின பாறகே

(இ-ள.) வினைக்குறிப்புக்கோ கிறப்புவிதியா மாறுணாததுதம ஓனறன்பால வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலவே துவவெனமுடியும். (உ-ம) அரிது, பெரிது, வெய்யது, ரொய்யது, முகத்தது, புறத்தது, என வரும். அன்றியும், வினைக்குறிப்பிடத்தது வரும்பெயாபகுதி வேறறுமைப்பொருளாக வந்த தொக்கு நிறகு மெனறுணாக. (உ-ம) தீமைத்தது, கடறறு, மாரிநாட்டு, இவற்றை விரிக்குருவகால தீமையைக கொண்டது, கடலினுள்ளது, மாரிநாளிலாயது, என வரும். ஐயெனு முயீரும ா, ய, என வீடொற்றறுற்ற பெயரே வினைக்குறிப்பொன்றன்பால விசுவியெனுகுக்கொள்ளுககாலைத்தொகைநிலையிலகணத்தானே வரும். வலவின வெழுத்திரட்டுமாகையில ஈனதெ தகரவொற்று வரப்பெறும். (உ-ம.) உடைத்தது, தீமைத்தது, நடைத்தது, எ-ம். பெயாத்தது, ஊர்த்தது, எ-ம. பெயாத்தது, மெய்தது, எ-ம். வரும். குறள்.—‘பல்லா பகை கொளவிற்பத்ததெத தீமைத்தே, நல்லா தொடாகைவிடல்.’ பிறவுமனன. அன்றியும், எழுத்திணைக்கியதுஞ்சுநதியிலகணத்தானே வேறறுமைப்பொருளா நிலப்பதவீற்ற வள ககீழுமள ககீழும

தவ்வரிசின் அவற்றொடு தவ்வுமுறையேற்ற டவாமென்றாகையின லவ்வொற்ற
 றீற்ற பகுதிககண் வகரம் தகர வெற்றுகித் துவ்வும, றுவ்வாம். (உ-ம்.)
 கடல-கடற்று, முதல-முதற்று, மேல்-மேற்று, பால்-பாற்று, எ-ம். யாக்
 குமபொருள பொழிவார மேற்றேபுகழ், எ-ம். வரும். அன்றியும் இன்னெ
 னனு மிடைகிலைபெற்ற சொற்கண், ளகரம், டகரவொற்றுகத் திரிந்து
 துவ்வும, றுவ்வுமாம். (உ-ம்.) விலலினன்-விலலிறறு, வெறபினன்-வெற
 பிறறு, பொறபினன்-பொறபிறறு, இருளினன்-இருளிறறு, எ-ம். வரும்.
 அன்றியும், ளவ்வீற்ற பகுதிககண் ளகரம் டகரவொற்றுகத்திரிந்து, மெ, வரும்.
 (உ-ம்) நாள-நாட்டு, பொருள-பொருட்டு, இருள-இருட்டு, இயம்பினாரி
 நாட்டு, எ-ம். வரும். அன்றியும், ளகரம் திரிந்து கண்ணெனு மேழாம
 வேற்றுமை யுருபு கட்டெனவுமாம்.—குறள.—“குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்
 கிவடுபபரிய, நாணுடையான் கட்டேதெளிவு.”—வெண்பா.—“வெறபிறறே
 செம்பொன விரிகடறறே வெணமுத்தம், பொறபிறறும் பூழுகைத்தே தே
 னினிமை-கற்பித்தே, பெண்ணழகு நலலறத்தே பேராப்பொருளின்பங்,
 கண்ணழகு செயதயைத்தே காண.” என இவை யெல்லாம் அஃறிணை
 யொருமைப் படாககைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றாயின. இவற்றுட்பலவே
 பெயராகவும் வழங்கும். (உ-ம்) இருட்டு, பொருட்டு, நன்று, தியது, எ-ம்.
 வரும் அன்றியும், பன்மைப்படாககையோவெனின அகர மீறாக முடியும்.
 (உ-ம்.) கொடிய, பெரிய, உடைய, நடைய, முகத்த, முகத்தன, புறத்த,
 புறத்தன, பெயர், பெயரின, முதல, பால, மேல, வில்லின, வெறபின,
 நாள, பொருள, பொருளன, எ-ம். வரும். பிறவுமனன். எ-று. (உ)

125. வினைக்குறிப்பெடுசி றீற்றகரம் பொதுவே.

(இ-ள்.) வினைக்குறிப்பெடுச்சமா மாறுணாததுதம். மேற்கூறியபடி பல
 வினபால வினைக்குறிப்புச் சொல்லெல்லாம் அகர விஞ்சியான முடியும்
 பாலே தோனறு தெவ்வகைப் பெயர்க்கு மேற்றவினைக் குறிப்பெடுச்சமா
 கையில அகரவிஞ்சியான முடியவும் பெறும். அவ்வன மேற்சொன்ன தன
 மையாற பலவினபால் முற்றுவினயாக நடந்தன, முடிந்தன, பூத்தன,
 என வருதலன்றியே அவைநடந்த, இவைமுடிந்த, பலமலாபூத்த, முதலிய
 முற்றுவினை யெனவழங்கு மீண்டிமொழிகடாமே பெயர்சொசுமமாக வழங்
 கவும் பெறும். (உ-ம்.) நடந்த செயதியைச் சொல்லாய, முடிந்த தொழி
 லைக் காணமின், பூத்தமலையை யணியின், எ-ம் இதனமைத தாகும்வினைக்
 குறிப்பெடுசுக் கண்ணொக. ஆகையி லவையே திறத்த, இவை யரும்பொரு
 ள, இம்மலாசினைய, இம்மடெல்லாமலைய, நின்ருணமரிய, நினசொல்கொ
 டிய, இத்தொடக்கத்தனபிறவும் பலவினபால் வினைக்குறிப்பு முற்றென்ப
 பநிம். ஈண்டுப் பெயர்சொசுமபோலவு மடைமொழிபோலவு மறறொரு பெய
 ரைச் சார்த்த வருவகால மூவிடத்தைப்பாறகுப்பொதுவாய நிறகுடி வினைக்
 குறிப்பெடுசு மெண்பபடும், (உ-ம்.) திறத்தகையான மாய்ந்தது, அருமபொ

ருள வேர்க்களைச் சொன்னான், சீனையமலரைக் கொய்தேன், மலையநெலவி
து, அரியகுணத்தவன், கொடியசொல்லன், எனபாலதொழிலைசெய்தான,
மையகண், கையவளை, நனையகொம்பு, சினையமலா, மூனையவேன் முதலிய
பலவும் வினைக்குறிப்பெச்சமெனப்படும் அன்றியும் மொழிகடாமே மற
றொரு பெயரைச்சார்ந்து தம்பெயராக வினையொடுணர்ந்து பலவின்பாற
பகுபதப் பெயருமாடெனக் கொள்க. (உ-ம.) அரியசொன்னாய், இனியகூ
ராய், கொடியசெய்தாய், நிறத்தவாயமலரே, மெனனடைய வாயவனன்ம,
இவை பலவின்பாற பகுபதப் பெயராம ிறவுமனன். எ-று. (க)

126. அன்மை வினைக்குறிப்பினை யுற திரிபொரு
ளன்றுமே லதுவழி னானறாக தூக்கி
னினறி யனறி பென்றொருகம இயாப்பி
ணுவவு மாமாயி னுறுவளி யியலபே.

(இ-ள்.) சிலவினைக்குறிப்பு விகற்பமாமாறுணாததுதம். ஒன்றனியல்பு
மறுக்கும் அன்மையும், ஒன்றனிருப்பு மறுக்கும் இன்மையும், எனவரு
சொல்லால அல்லன், இவலன், என விருபகுபதமாம் இவையே வினைக்கு
றிப்பாகி அலவன்-இலவன்-யான, எ-ம, அலவேம-இலவேம-யாம, எ-ம,
அலலை-இலலை-நீ, எ-ம அல்லீ-இல்லீ-நீ, அலவன்-இலவன்-அவன்,
எ-ம, அலவன்-இலவன்-அவன், எ-ம, அலலா-இலலா-அலா, எ-ம. அன்று-
இன்று-அது, எ-ம, அலல-இலல-அலை, எ-ம வருமாயினும், இஃதோ,
அஃதோ, என்றையக தோன்றிப் பின்னாததேறி ஒன்றை மறுத்தது மற
றொன்றைத் தெரிந்து கொள்ளு மிடத்தில அன்மையில வரும வினைக்
குறிப்புச்சொல் தெரிந்து பொருளினபாலும் இடமும பற்றிவரு மெனக்
கொள்க (உ-ம.) மானலவன்மகன், மகன்னறுமான, இவளலலரிவர், ஒன்
றலலபல, பலவனறொன்று, யானலலை, நீயலவேமயாம, எனவரும். அன்
றியும் அது, என்னுஞ்சொன் முன்னே அன்று, என்னுஞ்சொல்வரின் செய
யுளில் ஆன்றும். (உ-ம) அது+அன்று=அதானது, என்வரும் இன்றி, அ
ன்றி, என்னும் வினையெடுகளினவி செய்யுளில் உகரம் பெற்றுவரும், வரி
னும் வல்லினமிரட்டா. (உ-ம.) வாளினறிப்பிடியா, எ-து. வாளினறு பி
டியா, எ-ம. நாளனறிப்போகி, எ-து. நாளன்றுபோகி, எ-ம. உப்பினறு
புறகையுணக்கமா, எ-ம. வரும.—நன்னூல்—‘அதுமுன்வரு மன்றின்றாக
துக்கின அன்றியினறி யெனவினையெடுசிக்கர, தொடர்பினுஞ்சுரமாய்வ
ரினியலபே” இவை மேற்கோள் எ-று (ச)

127. வழுவா முரிமை மயங்கிக் கெடினவை
யிடம்பா நினைபொழு திறைவினா மரபேழே.

(இ-ள்.) பெயர்க்கும் வினைக்கும் வரும வழுவா மாறுணாத்ததும்,
பெயர்க்கும் வினைக்கு மேலேகாட்டிய தத்தமியல்பு கெடுமபடி மயங்கிவ

ருமொழி வழுவுவனப்படும். இவை யிடமுதன மரபீராக வேழாம், அவற்றானே முவிடந தம்முண்மயங்குவ திடவழுவாம். (உ-ம்.) நானவந்தாய், நீவந்தான், அவன் வந்தேன், யாள்வந்தீர், நீங்கள் வந்தேம், அவர்கள் வந்தீர், எனவரும். ஐம்பாதுத் தம்முண்மயங்குவது பால்வழுவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தான், அவள் வந்தார், அவர் வந்தான், அதுவந்தன், அவ்வந்தத்த, எனவரும். இருதிணை தம்முண்மயங்குவது திணைவழுவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தது, அதுவந்தான், அவர் வந்தன், அவை வந்தார், எனவரும். முக்காலமுத் தம்முண்மயங்குவது காலவழுவாம். (உ-ம்.) பண்டுவருவான், நானாவந்தான், நெருநல் வரானினமுன், எனவரும். விடை தமமுண்மயங்குவது விடைவழுவாம். (உ-ம்.) திருக்காவலாக்கு வழியேயது வென்பாக்கு மருக்காவலாத்தகாண, எனவரும். வினா தமமுண்மயங்குவது வினாவழுவாம். (உ-ம்.) கருக்கிணறவெருமை பாலோசினையோ, எனவரும். 52-ஆ குத்திரத்திற சொல்லிக் காட்டிய மரபின் சொல்லெல்லாந் தம்முண்மயங்குவது மரபுவழுவாம் (உ-ம்) யானேமையபானே யிடையன் எ-ம். மாடுமேயப்பானே பாகன், எ-ம், வரும் —நன்னூல்—“திணையோ விடம் பொழுது வினாவிறை, மரபாமேழு மயங்கிமை வழிவே.” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (டு)

128. ஐயந் திணைபா லணையும் பொதுவே.

(இ-ள்) சிலவழுகாததலா ம் துணாததும். திணைமே லையநதோனறினும் பாணமேலையநதோனறினும் அவற்றுட்பொது மொழிக்கொண்டு முடிக்கவும். (உ-ம்.) குறறியோமகனோ வவவிடத்தே தோனறுகின்றவரு, எனத்திணையயத்திலே, உரு, எனகிற பொதுச்சொல்லாலும், ஆணமகனோபெணமகளோ வவநன்ற தோன்றுகின்றவா, என வுபாதிணைப்பாலையத்திலே, தோனறுகின்றவா, எனகிற பொதுச்சொல்லாலும்; ஒன்றோ பலவோவிச செய்யுக்க பெற்றம், என வஃறிணைப்பா லையத்திலே, பெற்றம், எனகிற பொதுச்சொல்லாலுஞ் சொல்லா —நன்னூல்.—“ஐயந் திணைபா லவவப பொதுவினா, மெய்தெய் பொருணமே லணமையும் விளம்புபு.” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (சு)

129. சிறப்பணி நடையாற நினைசினே முதல்கள

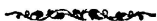
சிறழதலும் சிறவும் பேணுத னெறியே.

(இ-ள்.) இதுவுமது இகழ்ப்படும் வழுவீனரி யலங்காரவகையான மரபலவந்றையு மொரோவிடத துணாப்பது மிருதிணை தமமுணகு சிணைமுதற மமுளு மயங்குவருவது சிறப்பாம். (உ-ம்) கமமாசனாகிய சிவகத்திறகுப் பகைவா கூட்டமாகிய யானை என்கு யோடின, உயாதிணை ஆஃறிணையோடு மயங்கிறது. அவ்வரசனுக்குத் தமயியரிருவரு மிராண்டு தோள்கள், உயாதிணைமுதல உயாதிணைச் சினையோடு மயங்கிறது. முக

மாகியமதி, உயர்நினைச்சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிற்று, கல்வி மங்கையை நல்லோர் விரும்புறா, அஃறிணை உயர்நினையோடு மயங்கிறது. இவை உருவகவலை, மயின்போது மங்கை, அஃறிணை உயர்நினையோடு மயங்கிற்று. கயல்போலுங்கள், உயர்நினைச்சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிறது. தனிபோலுமேனீ, உயர்நினை முதல் அஃறிணைச் சினை யோடு மயங்கிற்று. இவை உவமையணி.—தேமபாவணி.—“குரவரீள் வேலிகோலுங் குடங்கையுட் செஞ்சித்தனனை, கரவரீள் பசுமயூரெற்றிக்கரு மபுகணிற்றுவிபூக்கி, விரவரீடலையின வாழை விடுங்கனி நக்கித்திங்கான, பரவரீள்பலபூகாவும் படுகெறிப்போயினோ.” இதனுள் பலசினப்பெயரும பலதொழிற் பெயரும பலகுணப்பெயருமுரிய தற்பொருட்கன்றிப்பிறழ்ந்து பிறப்பொருட்குஞ் சிறப்போடுகொத்தவாறு காண்க. பிறவென்றமிகையால இவன சரசுவதிக கொப்பானவன, எனப் பானமயங்குகூறுதலும், அரசு, வேரது, என உயர்நினை அஃறிணையாகக் கூறுதலும், அவ்வன, நகுலன, கலுமுன, சுணங்கன, என அஃறிணைய உயர்நிணையாகக்கூறுதலுங் கொள்க.—நன்னூல் —“உருவக வுவமைபிறநினை சினைமுதல்கள, பிறமுதலும பிறவும பேணினாகொளலே.” எ-து. மேற்கோள். எ-று (எ)

நான்காவது—வினைக்குறிப்பு.—முற்றிற்று.

முன்றுமோததுவினைச்சொல்லியல்.—முற்றிற்று.

நான்காமோத்துஇடைச்சொல்லியல்.

Part IV.—Particles.

130. இடைச்சொற் றனிதிலை யின்பி முன்பின் வினைபெயா சோந்து வேற்றுமை சாரியை வினையொப புருபுகளும் விளங்குதம பொருளவு மிசைநிறைப பனவு மசைநிறைப பனவுங் குறிப்பு மெனவெண கூற்றவை பெனப.

(இ-ள்.) மேலே வகுத்துக்கூறிய நாலவகைச் சொற்களு ளிவ்வோத தினகண்ணே யிடைச்சொல்லியல்பினை விளக்குதம. இடையெனப்படு வன வேற்றுமை யுருபுகளும், வினையுருபுகளும், சாரியையுருபுகளும், உவமைபுருபுகளும், தத்தம்பொருளைக் காட்டுவனவும், இசைநிறைப்பனவும், அசைநிறைப்பனவும், குறிப்பினவருவனவும், எனறிவ்வெணவகையவாகித் தாமாகத் தனியேவாராமற் பெயாகரும் வினைக்கும்பின்னுமுள்ளுமாக ஓரிடத் திதாணுயினும் பலவாயினும் வந்து நிற்ப்துஇடைச்சொல் லெனப்படு. (உ-ம்.) ஐ, ஜல, என வேற்றுமை யுருபும், அன், ஜன், அள், ஆள்,

என வினைவிஞ்சிப்பும், அன்றி, இன், அம், எனச்சாரியையும், போல, புணர்ச்சி, என உவமைப்புகளும், ஏ, ஞ, முதலிய தத்தம் பொருளானவும், ஏ, ஞ, என இசைசகிதர்ப்பணவும், யியா, இசும், என அசைசகிதர்ப்பணவும், விஷ்ணோன, ஒன்பெண, கல்பெண, எனக்குறிப்புமுறைமையெனவெனவகையிடைச் சொல் வந்தவாறுகாண்க. — நன்னூல். — “வேறறுமை-வினைசாரியை டியூயப் புருபுச, உத்தம்பெர்ருள விசைசிறையசைசிலை, குறிப்பெனென் பகுதியிற் றனித்தியலின்றிப், பெயரினும் வினையினும் பின்புள்ளோரிடத், தெசுன் தம்பலவும் வந்தொனறுவிதிடைசசொல.” எ-று. (க)

131. ஏயென் னிடைச்சொல் ஸீற்றசை தேற்றமெண் வினாபிரி நிலையிசை சிறையென வாறே.

(இ-ள்.) ஏகாரவிடைச்சொல்லா மாறுணாததுதம். ஏகாரமென்னும் இடைச்சொல் பொருளிலலாமை ஈற்றசையாகவும், தேறின துணிவுகாட்டவும், பலவற்றையடுக்கி யெண்ணவும், ஒன்றை வினாவும், பலவற்று னொன்றைப் பிரிக்கவும், ஒசைசிறைக்கவும், என இவ்வாறிடத்தது மேற்கு மெனறா புலவா. (உ-ம.) மலலலோறு கெழிலியாணை மருமமபாய்ந்தொ ளித்ததே, எ-து. ஏகாரம் பொருளிலலாமை சாரததிக் கூறினதால் ஈற்ற சை பொருள. பொழிவார மேறேபுகழ், எ-து. ஏகாரம் தெளிவின்கணவ ருதலால் தேற்றம். இதை வடநூலா அயோகவியசசேத மெனபா, நில னே நீரே தீயே வளியே வெளியே, எ-து. ஏகாரம், நிலனும், நீரும், தீயும், வளியும், வெளியும், எனப்பொருளபட வெண்ணி சிறமலின என. நீயே தநதாய, எ-து. ஏகாரம் நீயேதநதாய எனவினாவிறமலின் வினா. அவனே தநதான, எ-து. ஏகாரம் ஒரு கூட்டத்தினின்று மொருவண்பபி ரித்த சிறமலின பிரிசிலை. இதனைவடநூலா இதரயோக விவசசேதமென் பர். ஏயேய்வொருத்தி பேடியென் றழுதாள, எ-து. ஏகாரம் செய்யுளி லிசைசிறைத்த சிறமலின இசைசிறை இவையனறி எதிராமறையிலும் வரும். (உ-ம.) யானேகொண்டேன், எ-து. ஏகாரம் யானகொளகிலேனெ னப் பொருடந்த சிறமலின எதிராமறை — நன்னூல். — “பிரிசிலை வினாவெ ண் ஸீற்றசை தேற்ற, மிசைசிறை யெனவா நேகா ரமமே. — தொலகாப்பி யம். — “தேற்றம் வினாவே பிரிசிலை யெண்ணே, யீற்றிசை யிவவைத் தேகா ரம்மே” இவை மேறகோள. எ-று. (உ)

132. ஒபிரிப பசைசிலை யொழிவெதிர் மறைவினாத் தெளிவு கழிவு சிறப்பென வெட்டே.

(இ-ள்.) ஒகாரவிஷ்டச்சொல்லா மாறுணாததுதம். ஒகாரமென்னும் இடைச்சொல் பிரிசிலையும், அசைசிலையும், ஒருசொல்லொழியவருமொழி யிசைசுழிவு ஒன்றைமறுத்ததும், வினாவும், தெளிவும், ஒரு பொருட்கழித் தும், ஒன்றைச் சிறப்பித்ததும், என்றிலவெட்டுப் பொருளகண்க் காட்டுவ தற்கேற்றமென்றிச. (உ-ம.) அவனே செய்தான், எ-து. ஒகாரம் பசுரு

ணினற மொருவினைப் பிரித்து நிற்பவின் பிரிநிலை. பழிநோவருத்துதும்பா
மே, எ-து. ஓகாரம் பொருள்சூரியாது நிற்பவின் அசைநிலை. கொளலோ
கொண்டான, எ-து. ஓகாரம் கொண்டியுயப் போயினுணல்வன் என ஒரு
தொல்சொழிவு படவந்தமையால் ஒழியிசை. யானேசொன்னென், எ-து.
ஓகாரம் யான்சொல்லவில்லை எனப்பொருடாக நிற்பவின் எதிராமறை. அ
வனே வலவனே, எ-து. ஓகாரம். அவனே வலவனே என வினாவிற்கு
நவின் வினா. நனனேவன்று தீதோவன்று, எ-து. ஓகாரம் அத்தன்மையில்
லாமை தெளிந்தவழிகிறவின் தெளிநிலை கைதவினி நல்லறஞ்செய்கின
ருலோ வியுயும், எ-து. ஓகாரம் கழிந்ததற்கிரங்கு நிற்பவின் கழிவு.
ஒ ஒ பெரியன, எ-து. ஓகாரம் பெருமை மிகுதியை விளக்கிறவின்
சிறப்பு. அன்றியும் குறறியோ மகனே, எ-து. ஓகாரம் ஐயப்பொருளைத்
தந்தநிற்பவின் ஐயம்.—நன்னூல் —“ஒழியிசை வினாசிறப்ப பெநாமறை
தெரிநிலை, கழிவசைநிலைபிரிப்பென வெட்டோவே.”—தொல்காப்பியம் —
“பிரிநிலை வினாவே யெநாமறை யொழியிசை, தெரிநிலைக்கிளவி சிறப்பொ
டுதொகைஇ; யிருமூன நென்ப வோகா ரமமே.” (எ-று.) (க)

133 எனவென்ப துவமை யெண்குணம் வினைபெய
ரிசைக்குறிப்பியலு மென்று மினைததே.

(இ-ள்.) என வென்றிரிடைச சொல்லா மாறுணாததுதம். இவையே
உவமையும், எண்ணும், குணமும், வினையும், பெயரும், இசையும், குறிப்ப
பும், எனவேழிடத்தம் வரப்பெறும். (உ-ம) பூங்கொடி வீழ்ந்தென வீழ்ந்
தான, கொடுமபுலி பாயந்தென பாயந்தான, என வினையோடியையநது
வந்தவுவமை. கூறநெனக கொடுங்கன, காரெனயாக்கும பொழிந்தான,
என்பபெயரோடியையநது வந்தவுவமை. ஒரோவிடத்தது, என்று, உவமையு
ருபாகவரும். அன்றியும், கடலெனக காலெனககடுங்கட கூறநென, உருமெ
னவழித தியென, ஒன்றென வீரனென மூன்றென, கலென்று முள்
னென்று, என, என்று, எண்ணோடியையநதன. வெள்ளென வெளித்தது,
வெள்ளென்று வெளித்தது, என, என்று, பண்போடியையநதன. கொள
னெனக கொண்டான, கொள்ளென்று கொண்டான, என, என்று, வினை
யோடியையநதன. ஊடொன்பபெறுதறையூ, ஊடொன்று சொல்லப்பெறுத
றையூ, என, என்று, பெயரோடியையநதன. ஒவ்வென வெளித்தது, ஒவ்
வென்றெலித்தது, என, என்று, இசையோடியையநதன. விண்ணென வி
சைத்தது, விண்ணென்றிசைத்தது, என, என்று, குறிப்போடியையநதன.
பிறவுமனன —தொல்காப்பியம்.—“வினையே குறிப்பே ய்சையே பண்பே,
யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுந், கண்ணிய நிலத்தே யெனவென்
கிளவி. எனநென கிளவியு மதனே ரறறே.” இவை மேற்கொள் எ-று.(ச)

134 உமமையே யெநாமறை யெச்சமுற் றனவை
சிறப்பைய மாககக தெளிவென வெட்டே,

(இ-ள்) உமமையிடச சொல்லா மாறுணர்த்துதம். இஃது எந்நாம லைபும, யிறவினாரும, முறதும், அளவுவும, சிறப்பும, ஐயமும், ஆக்க மும், தெளிவும, என என்டொருகைக் காட்டவாப்பெறும். (உ-ம) வகு தனுநதி, எ-து. எந்நாமையாக வாராமை தீதெனபதற்கு முரித்தென் றமையாக இதுவே எந்நாமையுமமை. சாத்தனும் வந்தான், எ-து. பிற கும வந்தது விளக்கலின் இறந்ததுதழீஇய வெச்சவுமமை. இனிக்குறந் தும் வருவானெனனும் பொருளைத்தரின எந்நாமையும வெச்சவுமமை. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார், எ-து. மூவரனறி வேறில்லை யென விள ககலின் முறதும்மை. ஒன்று மிரண்டும், பொன்னு மணியும், எ-து. என னுதற் கண வருதலின் அளவுமமை, பலமுங்கூசும், எ-து. கிறையளவும் மை. ஒருகோலும் அகாலும், எ-து. கோலளவுமமை. ஆழாகரும் உழ க்கும் உரியும் நாயியும், எ-து. அளவினளவையும்மை. குறவரும்ருளுக கு ண்றம், எ-து. குன்றத்திற குறவா மயங்காது திரியமுயர்வைச சிறப்பித்தது உயாவுச சிறப்புமமை. பூனையும் புலாற்றினனது, எ-து. பூனையிடத்திற் புலாற்றினது மிழிவைச்சிறப்பித்தது இழிவுச்சிறப்புமமை. பத்த மெட் டிம, எ-து. ஒன்றிறமேருமையின் ஐயவுமமை. புலியினும் கொடியன, கட வினும் பெரிது, எ-து ஆக்கவுமமை நன்றும்ன்று தீதும்ன்று, ஆணும்ன் று பெண்ணுமன்று, எ-து இன்னதெனத் தெளிந்தவிடத்து தெளிவுமமை. எச்சவுமமை இருவகை, சிறப்புமமை இருவகை, அளவுமமை நால்வகை. பிறவுமன்ன,—தொல்காப்பியம் —“எச்சகு சிறப்பே யைய மெதிர்மறை, முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாககமென, நப்பா லெட்டே யுமமைச் சொ ல்வே.” எ-து. மேற்கோள், எ-று.

(இ)

135

வரைப்படு மெண்ணும் வையகத நிலவுவும
வினைப்படி னுமமை வேண்டுரு செவ்வெண
ணீற்றின வேண்டு மெச்ச வுமமையே

(இ-ள்) உமமையிடச சொற சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதம். இத் துணையென்று வலாயறுத்தனரப்படட பொருள்களும், உலகிலிலலாப் பொருள்களும், வினையொடு கூட்டிச சொல்லுங்கால உம்மை கொடுத் துச சொல்ல வேணும். (உ-ம) கண்ணிரண்டு சிவந்தன, காலமன் றுக்கண்டான, எ-ம. எனனங்கைக்கு மயிரிலலை, முயற்கோடு மாமைமயி ருங்கோழிமுலையும் பண்டுமிலலை, இக்கழுதைக்குரு கோழில்லை, எ-ம. இ வை யும்மையின்றிவரின இரண்டனறி வேறு கண்ணுள், எ-ம. மற்றே ரங்கைக்கு மயிருள், எ-ம. முயற்கோடும ஆமைமயிரும கோழிமுலையும் இன்றுள், எ-ம. மறறைக்கழுதைக்குக்கோடுள், எ-ம். வரும். பிறவுமன ன. ஆயினும் இத்துணைத்தென்று எண்ணப்பட்ட பொருளினபெயா வி னைப்படாதுவரின் உமமை கொடுத்தலு கொடாமையுமாம. (உ-ம) இ வையிரண்டும் பசு, இவை மூன்றுங்களறு, எ-ம். அறமிரண்டு, குற

முன்று, எ-ம். மீளவும்; அன்னாட்டு முருகுன்றிச் செவ்வெண்ணுள் பண
வற்றைச் சொல்லின் ஈழிவிரட்டி உம்மைக்கொடுக்காமம், (உ-ம்.)
அடகு புலால் பாசு பாளிதமு முண்ணுள், கடல்பொழித் தலையியல்,
எ-ம். அடகுபுலால் பாசுபாளிதமு முண்ணு னென்பதாள், இஃது எச்ச
வுட்கம் யென்றதனா ளடகுமுதலியவற்றையு முண்ணுனென்பது மாயிற்று.
பிறவுமன்ன. — நன்னூல், — “செவ்வெண் ணீற்றநா மெச்ச வும்மை.” எ-து.
மெற்கொள். எ-து. (சு)

136. எணவகை யெட்டனுள் ஏசெவ்வெண் ணென்ற-
எனாள்ன்குந தொகைபெறு மெனவொடு வும்மை
நான்குத் தொகாமை நடக்கவும் பெறுமே
யென்றென வொடுமுன்று மெருசிடத் தனவுமாம்.

(இ-ள்.) எண்ணிற்குரிய விடைச்சொல்லா மாறுணாத்ததும், எண்
ணின்வகை எட்டுளவெனக் கொளக. அவையே உருபில் செவ்வெண்
ணும், எ, என்ரு, எனு, என்று, என, ஒடு, உம், எனநிவவேமுருபு பெற்ற
வெண்ணுமாக எட்டெனப்படும. இவற்றுள் பெயாக்கண வருகு செவ்
வெண்ணும், ஏகாவெண்ணும், எனரு வெண்ணும், எனவெண்ணும், ஆ
கியநான்கும் ஈழினைகண்ணே தொகைபெற்று நடக்கும். (உ-ம்.) சாத்
தன், கொற்றன், இருவருமவநதா, எ-ம். சாததனே, கொற்றனே, தேவ
னே, மூவருமவநதா, எ-ம். நீயெனரு, அவனெனரு, இருவருமபோயின்,
எ-ம். நானென, நீயென, அவனென, மூவரும் வந்தனம், எ-ம். முறை
யேநான்குத் தொகைபெற்றவாறு காணக, என்று, என, ஒடு, உம், என்
றிகரண்குந தொகைபெற்று நடக்கவுந தொகைபெறாது நடக்கவுமாம்.
(உ-ம்.) சாததனென்று, கொற்றனென்று, சொன்னவா வந்திலா, எ-ம்.
நிலனென, நீனெனவேண்டும், எ-ம். பரியொடு, கரியொடு, தேரொடுதானே
பொழிந்தன, எ-ம். நிலனுநீருநதீயும் நல்ல, எ-ம். முறையேநான்குத்தொ
கைபெறாது வநதவாறுகாண்க. மீளவும், நிலனும் நீரும இரண்டும் வேண்
டும, எ-ம். பிறவுநதொகை பெறறுவரவுமாம். அன்றியும் என்று, என, ஒ
டு, எனநிமமூன்றிடைச்சொல எண்ணினகண ஒரிடத்தே நிற்பினும் எண்
ணப்படும பொருள்கடோறும் பிரிநது செவ்வெண்ணுணர்க. (உ-ம்.)
குறன். — “விண்பகை யென்றிரணடி. நெச்சகிணியுநகாற, நீயெச்சம்போ
லாததெறும்,” எ-ம். “பகை பாவ மச்சமபழி யெனகாண்கு, மிகவாண்பில்
லிறப்பான் கண,” எ-ம். “பொருள கருவி காலம் விணவிட னேடைநத,
கிருகர வெண்ணிச்செயல,” எ-ம். இவற்றை விரித்துணாக்கில விணயென்
று, பகையென்று, எ-ம். பகையென, பாவமென, அச்சமென, பழியெ
ன, எ-ம். பொருளொடு, கருவியொடு, காலமொடு, விணயொடு, இட
னெடு, எ-ம். முறையே மூன்று மேனை விடத்தமபிரிந்து சென்ற வாறு
காண்க, — நன்னூல், — “பெயாச செவ்வெண்ணே யெனரு வெணுவெண்,

ஊன்கும் தொகைப்பெறு முய்க்கும் செயல் மொனவோ, டுந்தான் கெண்டி
மஃகின் றியுபியறும, சததெந்திசர்ந்தெழு. (ங)

137. அத்தந்தி வந்தமம் வரங்கரோ வாமா
விட்டிருங் குணகா விருந்தின் றேருகு
கின்றக் தானின் றுதிவபிற பிறக்கு
மன்மா மன்னோ மாதுயர் மாதோ
போலும் போமெனப பொதுவசை முப்பதே
யித்தை யத்தை யாழிக மதிமாணர்
கோமியா வாழிய முன்னிலை யசைபத்தே.

(இ.ள.) பொதுவசையு முன்னிலையசையு மாமாறுணர் ததுதம். அத்
து, அந்தில, அன்று, அமம, ஆங்கு, அரோ, ஆம, ஆல், இடடு, இரும, கு
கா, கா, இருசது, இன்று, ஓரும், சின, தம, தான, நின்ற, தில, பிற,
பிறக்கு, மன, மா, மன்னோ, மாது, யா, மதோ, போலும், போம, என
முப்பது மூவிடத்தைமபாற சூரியவசைச் சொல்லெனப்படும். (உ-ம்.) நி
லததியலபு, சேயிழையந்திற் கொழுநகாணிய, அகடுகீன் றொழுதியதன
றே, அமமவாழித்தாழி, ஆங்கததிறனலலயாகழற, சூயிலாஹமரோ, ப
னியுமாமெனறும்பெரும, ஆரமொததுனதால, பினந்திட்டான், காண
ழகும், பலகுணாத் துனபம், இவளிடகாணழகா, எழுந்திருகதேன், சோ
துமின்றே, அஞ்சுவதோருமறனே, எனறிசின, அவர்தம்பால, நீதான்,
துணையாய் நினறன், பெற்றாங்கநிகிலலமமவில்துரோ, ஆயணியலபுபிற,
நசைபிறக்கொழிய, கூறியதோவான்மன் உபினறுபுறசையுணகமா, பூங்
கொழிப்புதலுமனனோ, சிறைவிரிததாமாதோ, யா பனனிருவா மாணுக்
காகததியறகு, வருநிலின்போலும், வாழ்ந்தெனபோம, எனவரும, அன
றியும் இததை, அததை, யாழ், இச, மதி மான, ஆா, மோ, மியா, வாழி
ய, எனப்பதது முன்னிலை யொன்றற்கூரிய வசைச் சொல்லெனப்படும.
(உ-ம) நீயென்றபாழிதை, குறுமகளுள்ளிச செலவதை, செலவயா
தியாழ், தண்டுறைபூகாணிக, செனமதிபெரும, மொழிமானபுலவ, அதத
தியுள் வந்தார, கண்டதுமொழிமோ, செனமியா, வாழி வாழிய, என
வருமுறை பறநிக்காண்க, அனறியும், இரககப் பொருணாயும் இகழ்ச்சிப
பெருணாயும் அசைப்பொருணாயும் அநிசயப்பொருணாயும் தருகிற விடைச
செய்களுண்டு. (உ-ம.) அமமருகதிறகனனோ, பரந்தான மாறறினகொல
கோ, ஓதுவுழ்க்குந்தயர், ஐயோவெனசெய்வேன், எனவரும். அனனோ,
கொல்லோ, ஓது, ஐயோ; இவைவிரக்கம். ஏயிலெனாருததிப சேய்யோ
வென்றூய், சீயெவன்கெட்டான், எனவரும். ஏன, சீசீ, இனவயிகழ்ச்சி. கூக
கொன்றூன், ஐயையோ திருடன் வந்தான், எனவரும் கூக, ஐயையோ,
இவையசசம ஆஅவிதனை சேயுபபுயறிந்தான்; ஓது நனறாய்ச் சொன
றன், அம்மமா வெப்பிப்பிட்ட கூத்து, என வரும். ஆஅ, ஓது, அம

மமமா, இவை யதிகவும், அன்றிப் பித்தொடக்கத்தன பனவுளவாயினு மவற் றை கிணடு திவாகர முதலியவற்றின் கண்ணே காண்க.—தொல்காப் பியம்.—“அநிலாங்க வகைகிலைக் கிளவியென, ஸ்விரண்டாகு மிழற்கைத் தென்ப.—மாவென் கிளவி வியங்கோ ளைசச் சொல்.—அம்ம தேட்பிக்கு ம.—ஆங்க வராயசை:—மியாயிக மோமதியிருஞ்சின் னென்னு, மாவயி னுறு முன்னிலை யசைசொல்.—கொலவேவயம்.”—நன்னூல்.—“யா கா பிறபிறக்கரோ போமாதிரு, சின்ருகையோரும் போலு மிருநதிட், டன ஸுந்தாந தான்கினறு நினறசை மொழி.—மன்னேயசை நில யொழி யிசை யாககங் கழிவு மிகுதி நில பேறாகும்.—விழைவேகால மொழியிசை திலவே.” இவை மேற்கோள். எ-று. (அ)

நான் காமோதது இடைசொல்லியல் — முற்றிறறு.

ஐந்தாமோத்து உரிச்சொல்லியல்.

Chapter V.—Attributives.

138. உரிச்சொல் லென்ப வுரியபற் குணசொல்
லாகிப் பெயாவினை யணைந்து வருமே

(இ-ள.) மேலேவகுததுக்கூறிய நாலவகைச்சொற்களுளிவ்வோத்தின் கண்ணே யுரிச்சொல்லியல்பினை விளக்குதும். உரியெனப்படுவன பலவ கைக்குணங்களை யறிவிக்கும் பெயர்ச்சொற்களாம். இவ்வுரிச்சொல் குறிப் புழ், பண்பும், இசையும், என மூவகைப்படும. குறிப்பாவன - மனததாற்கு மித்ததறியப்படுவன, பண்பாவன - விழியாலறியப்படுவன, இசையாவன - செவியா லறியப்படுவன, இவற்றுள்.—

குறிப்புச்சொற்கள வருமாறு:—சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, என னுமாறு மிகுதி யெனனுங் குறிப்பை யுணர்த்து வனவாம். (உ-ம.) தென் மலை யிருந்த சீாசான முனிவரன - சால், உறுவளீதுரக்கும் - உறு, தவப் பல-தவ, நனிப்பயனகளை-நனி, துனிகூர்வ்வமொடுகூர், கழிநலம்-கழி, எனவரும். பையுள், சிறுமை, இரணமே நோயையும்; இலம்பாடு, ஓறகம், இரணமே வறுமையையும்; விறப்பு, உறப்பு, வெறுப்பு, மூன்றுஞ் செறி வினையையும்; கறுப்பு, சிவப்பு, இரணமே வெகுளியையும்; உணாதது வனவாம். படா, எ-து. நினைததல-செல்லுதல்-நோவு-மூன்றையும், செழுமை, எ-து. வளம்-கொழுப்பு - இரண்டையும்; தா, எ-து. வ்வி-வருத்தம்-இரண்டையும்; உணர்த்து வனவாம்.—நன்னூல்.—“சாலவுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.”—தொல்காப்பியம்.—“பையுளுஞ்சிறுமையு கொயின்பொருள்.—இலம்பாடொறகமாயிரணமே வறுமை.—விறப்பு மூறப்பும் வெறுப்புகு செறிவே.—கறுப்புகு சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்.—படரே யுள்ளல் செலவு

மாகும்.—செழுமை வளனும் சொழும்புமாகும்.—தாவேவலியும் வரூத் தமுமாகும்.” இவைமேற்கோள்.

பண்புரிச்சொற்கள் வருமாறு:—கடி, ஏ-து. காவல் - கூர்மை - விளைவிளக்கம் - அச்சம் - சிறப்பு - விளைவு - மிருதி - புதுமை - ஆர்தல - வரைவு - மன்றல் - கரிப்பு, என்னும் பதின்மூன்று குணங்களை யுணர்த்துவதாம். (உ-ம) கடிக்கர் - காவல், கடிதுனைப்பகழி - கூர்மை, கடிமாலை - வாசனை, கண்ணடியன்ன கடிமார்பன - விளக்கம், கடியரமகளர்க்கே கைவிளக்காதி - அச்சம், அம்புதுகுசுக்கடியரன் - சிறப்பு, எங்கீண்கடிவிடுதம - விளைவு, கடியுண்கடவுட் கிட்டசெழுங்குரல் - மிருதி, கடிமுரசு - ஆர்தல, கடித்துக்கரும்பினை கண்டகரத்தி - வரைவு, கடிவினைமுடி - மன்றல், கடியிளகுதினற கலலாமநதி - கரிப்பு, எனவரும். குரு, கேழ, இரண்டுநிறத்தையும், நொசிவு, துழைவு, துணங்கு, மூன்று துணமையும், மழவு, குழவு, இரண்டு மினைமையும், தடவு, கயவு, நளி, மூன்றும் பெருமையும், வாரதல, போகல, ஒழுக்கல, மூன்றுநோவு நெடுமையும்; உணர்த்துவனவாம். தடவு, ஏ-து கோணனும்-பெருமையும், பொறபு, ஏ-து பொலிவும், சாயல, ஏ-துமேனமையும், உணர்த்துவனவாம்.—தொலகாபியம்.—“கடியெனகிளவி, வரவே கூர்மைகாப்பேபுதுமை, விளைவே விளக்கமிருதிசிறப்பே, யச்சமுன்றேற்றாய்காநது, மெய்ப்படத்தோன்றும் பொருட்டாகுமே.—குருவுககெழுவு நிறனாகுமே.—நொசிவு துழைவு துணங்குதுணமை.—மழவுகுழவு மினைமைப்பொருள.—தடவுகயவுநளியும் பெருமை.—வாரதலபோக லொழுக்கனமூன்று, நோபுநெடுமையுரு செய்யும் பொருள.—அவற்றுள், தடவெனகிளவி கோட்டமுஞ்செய்யும், கயவென்கிளவிமேனமையுரு செய்யும், நளியென்கிளவி செறிவுமாகும்.—பொறபே பொலிவு - சாயன மேனமை.” இவை மேற்கோள்.

இசையுரிச்சொற்கள் வருமாறு:—முழக்கு-இரட்டு - ஒலி-கலி-இசை-துவை - பின்று - இரை - இரக்கு - அழுக்கல்-இயம்பல - இமிழ - குன்று-அநிா-குரை - கிண-சிலை - சுமமை-கெளவை - கம்பலை - அரவம் - ஆரப்பு-என்னு மிருபத்திரண்டு மோசையெனனு மிசையை யுணர்த்துவனமாம். மாற்றம் - துவறசி - செப்பு - உரை - கரை - நொடி - இசை-கூற்று-புகறல-மொழி-கிளவி-விளம்பு-அறை-பாட்டு-பகாச்சி-இயம்பல், என்னும் பதினாறு சொல்லெனனு மிசையை யுணர்த்துவனவாம்.—நன்னூல்.—“முழக்கிரட்டொலி கலியிசைதுவை பிளிறிநா, கிரக்கழுக்கியம் பலிமிழகுளிநதிரகுறை, கிண்கிலைசுமமை கெளவைகம்பலை, யசவமாப்போ முன்னனவோசை.”—கிகண்டு.—“மாற்றமே மொழியே கிரேவரணியேகதை யெதிராப்புக், கூற்றுரைபனுவலை சொற்குயில் வினுகிளவிகாலை, யேற்றிநொடி யியைத தோழகை பறைவாக்குப்பாணி, தோற்றமா துவவினெடு மூவேழு சொல்லினப்போ.” இவை மேற்கோள். ஏ-து. (க)

139. உயிரிற் றீரகை யச்சுமான்
நிறைபொறை யொர்ப்புக் கடைப்பிற் றைய
நினைவு வெறுப்புவுப் பிரக்கரண வெகுளி
துணிவுமுக் காதன் பெளிமை மெய்த் த
றுள்பு மின்பு மினைமை முப்பிகுல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்கமறமத
மறவியினை யவுடல்கொ ளுயிராக் குணந
துய்த்தறுஞ்ச ரொழுத லணித லுய்த்தலாதி
புடலுயிரத் தொழிற குணம்.

(இ-ள.) உயிரினகுணமு முயிரின ரொழிற்குணமு மாமாறணாத்த
தும். அநீவு, அருள, ஆசை, அச்சம், மாணம், நிறை, பொறை, ஓரப்பு, க
டைப்பிடி, மையல், நினைவு, வெறுப்பு, உவப்பு, இரக்கம், நர்ணம், வெகு
ளி, துணிவு, அழுக்காறு, அன்பு, எளிமை, எய்ததல, துன்பம், இன்பம், இ
னைமை, மூப்பு, இகல், வென்றி, பொச்சாப்பு, ஊக்கம், மறம், மத்தம், மறவி,
என்கிற முப்பததிரண்டு மிவைபோலவனபிறவு முடம்போடுகூடிய வுயிர
களின குணங்களாம். துயத்தல, தஞ்சல, தொழுதல், அணிதல, உய்ததல,
என்கிறவைநது மிவைபோலவனபிறவு முடம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய
தொழிற்குணங்களாம் இதனுணமுனளுோ உடல கொளுயிரக் குணமெ
ன்று முடலுயிரத்தொழிற குணமென்றுஞ் சொன்னமையா லுடவீலாவு
யிரு முளவெனக்கொள்க. உயிருளளபொருள்க னோரறிவுமுதலாக வாற
றிவீரகும்.—தொல்காப்பியம்.—“ ஒன்றறி வதுவே யுறறி வதுவே, பிரண
டறி வதுவே யதனொடு நாவே, மூன்றறி வதுவே யவறறொடு மூக்கே, நான
கறி வதுவே யவறறொடு கண்ணே, ஐயநதறி வதுவே யவறறொடு செவியே,
யாறறி வதுவே யவறறொடு மனனே, நேரிதி னுணாநதோ நெறிப்படுத தின
ரோ.—புலனு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிண்ப பிறப்பே.—
நதது முரளு சீரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிண்ப பிறப்பே.—சுதலு
மெறுமபு மூவறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிண்ப பிறப்பே.—நண்ண
தும்பியு நானகறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிண்ப பிறப்பே.—மாவு மாசு
களு மையறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிண்ப பிறப்பே.—மக்க டாமே
யாறறி வுயீரோ, பிறவு முளவே யக்கிண்ப பிறப்பே. ஒருசார விவங்கு மது
பெறற்குரிய.” இவை மேற்கோள, எ-று. (உ)

140. பல்வகை வடிவிறு நூற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டியிரல பொருட்குணம்.

(இ-ள.) உயிரிலலாத பொருட்குண, மாமாறணத்ததும். சதுரம்,
நீளம், வட்டம், முக்கோண சூதவிய், வடிவுகளும் :- இருவகை வாசலக்
கரும; வெண்மை, செம்மை, பொன்மை, கருமை, புச்சுமை, எனவைவகை
வண்ணங்களும் ; கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு உவாப்பு, நித்திப்பு, கார்ப்பு,

என்னது வலுவாகும் இயல்பும், தாழ்வும், இயல்பும், வன்மை, கொய்மை
சொமை, இழுமெனல், சுருச்சுரை, எனவெட்டுறுகரும், உயிரில்லாப் பொ
ருளகளின் குணங்களும். எ-று. (உ)

141. தேவநன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க
னீங்க அடைத னடிங்க விசுசுத்த
சீர விண்ண விருபொருட் டொழிற்குணம்.

(இ-ள்.) உயிருள்ளபொருட்டு முயிரிலலாப்பொருட்குத் தொழிற்குண
மாமாறுணர்த்துதும். தோன்றல், மறைதல், வளாதல், சுருங்கல், நீங்கல்,
அடைதல், நடுங்கல், இசைத்தல், ஈதல், இவ்வொன்பது மிவைபோல்
வனபிறவும் உயிருள பொருட்டு முயிரிலாப் பொருட்டு முயிய தொழிறகு
ணங்களாம். இவ்வகைக் குணங்க ளலங்கார வழியான் மாற்றவுமாமெனக்
கொளக. (உ-ம.) பொற்றிரடுக மாடம், சீரறக் னுயின் னுவாழ் சிறத்தகாட்
தே, உயிர்தோனறிமறைத்தது, உடனேனறி மறைத்தது, பொருப்புத்தோ
னறி மறைத்தது, என வரும். பிறவுமனன. எ-று. (ச)

142. இருதினை மூவிட நான்மொழி யைம்பா
லறுதொகை யெழுவுழு வுருபுக ளெட்டே
தொகாநிலை யொன்பது தெரகைகிலை யாறு
முப்பொழு திருசொல லாகு பெயரே
பகுபதஞ் சட்டி வினாவே வினையின்
மூனகை முறறு மிருவகை யெச்சமும்
வினைக்குறிப பிடையுரி விதிததிவை முத்தமிழ்
மொழி யெனத் தெளிந்த முன்னோர்
வழியிவண் விளக்கிய வணசொற் றெகையே.

(இ-ள்.) இச்சொலலதிகாரத்தள விளங்கியவற்றைஇவ்வனக் தொகை
யாகத்தந்தவாறு காணக. (இ)

ஐந்தாமோதது உரிச்சொல்லியன்.—முற்றிற்று.

அதிகாரம் ஒன்றிற்கு, ஒத்தைநதிறகு, இயல்பதினெனிற்கு, ஆ. கு. 102.
மேற்கோள், கு. 118. ஆ. மொத்தம். கு. 220.

அதிகாரம் இரண்டிற்கு, மேற்கோளோடுஉடிய ஆ. மொத்தம் கு. 341.

இரண்டாவது:—சொல்லதிகாரம்.—முற்றிற்று.

முனரூவது:

பொருள்திகாரம்.

PART III.—PORUL.

143. மெய்ப்பொருள் பகர்ப்பொருள் வேத் முதற்பொருளபொருளாகத்தணித் தறைசுவல பொருளே.

(இ-ள.) பொருளிலக்கணமாமாறுணர்த்துதம். ஏனந் லுரைப்பினு மந னுற்குப்பாயிரமுரைத்தே னுலுரைக்கப்படும். எனனை, 'ஆயிரமுரைத்தான கந்தராயினும், பாயிரமில்லது பனுவுலனறே.' எனரூராகலின, இஃது சிற ப்புப்பாயிரம். இந்நாலிலக்கண முரைக்கில் னுலுதலியதுரைத்தலும், னுலு ளதிகாரத்துதலியதுரைத்தலும், அதிகாரத்துளோத்து துதலியதுரைத்தலும், ஒத்திடைசுருத்திர துதலியதுரைத்தலும், எனநாலவகையா னுரைத்தல வே ணைம். அவற்றுணுலுதலிய துரைத்தலாவது—நூலாமாறும் நூலென்ற சொற்குப் பொருளாமாறுமுரைத்தல. அவற்று னுலாமாறுரைக்குங்கால னுளமுனறுவகைப்படும். அவை முதலுல, வழிநூல், சார்புநூலெனரும். எனனை, 'முதலவழி சார்பெனநான முனரூகும்.' என்றாகலின, அவற்று ணமுதலுலாவது—வரம்பிலறிவன பயநததாகும். எனனை, "வினையீங்க ிவிளங்கிய வறிவின, முனைவன கண்டது முதலுலாகும்." எனரா தொ லகாப்பியரூ. வழிநூலாவது—முதலுறப்பா மரபு பினனரும் வேணமெ விகற்பககாட்டி வமுலாமகூறுவது. எனனை, "முனனோர் னூலின முடி பொருள கொத்துப், பினனோனவேணமெ விகற்பககறி, யழியர் மரபின து வழிநூலாகும்." என்றாகலின, சார்புநூலாவது—அவலிருவானுலினமுடி ந்தபொருளை யொருசாரானோக்கி யொருங் கொப்புப்படவைப்பது எனனை, 'இருவா னுறகு மொருசிறை தொடங்கித், திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.' என்றாகலின, நூலென்ற சொற்குப்பொருளுரைக்குங்கால், தந்திரமெ னனும் வடமொழியை நூலென்று வழங்குவது தமிழ் வழக்கெனக்கொள்க. னுலுதலியதுரைத்தலாவது—இந்நூலினன கருதிறமெனறுரைத்தல். அது தமிழ்துதலிறமெறல. தமிழ்நூன முனறுவகைப்படும். அவை இயலு லும், இசைநூலும், நாடகநூலுமா மெனக்கொள்க. அதிகார துதலிய து ரைத்தலாவது—இவ்வதிகார மினனது கருதிறமெறல. இவ்வதிகார மெ ன்னு தலிறறேவெனின, பொருளிலக்கண துதலீற்று. இவ்வதிகாரத்துள விளங்கியவோததென்ன பெயர்த்தீதோடுவெனின, பதிகமென்னும்பெயர்த்து. இத் தலைசுருத்திர மென்னுதலிறறே வெனின, சடவுள்வணக்கமு மதிகா ரமுறத்தலிறறு. இதுணுலாயாவது—பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப் பிண்டமாகக் கெணடுரைப்பதுவே." என்றாகலின வறுமாறு.

இப்புலகமாயையுட்படா தெரிந்ததும், தவிராமெல்லப் பொருளாகவும், கலப்புமின்றி பிரிப்புமின்றி தலுமொன்றொன வியலுபாக்கொண்டு பகாப் பொருளாகவும், வேதநூலுக்கத்த முதல்வருகவும், வேதநூலாலடையப்படு மூதற்பொருளை யாகவுந் திருமுடிப் பொருளாகிய மெய்யுட்கடவுளை மனவணியாகவேத்திப் பொருளதிலக்கணத்தைக் கூறுதும். ஆகையில இவ்வதிகாரம் வழுமொன்றின்றி முடிப்பது வேணடி யீண்டுக் தெய்வணக்கமுரைத்த முறையைக்காண்க. ஏறு (க)

144. பொருணூலென்பது புகல்பொரு ணுதலிய வுரிப்பயன படுத்துமா றுணாத்து றாலே.

(இ-ள்.) இவ்வதிகாரம் பொருணூலினிலக்கணத்தை யுணர்த்துவதாயையி னிச்சுத்திரத்தினக்கண்ணே பொருணூலாவதி. தெனக காட்டுதும். இவ்வணம்பொருளெனப் படுவதுதான விரிததுணாப்பர்னெடுத்த பொருளை பயன்படக்கூறும்படியைக்காட்டு றாலேயெனக்கண்ணெனர்க ஆகையாற புலவராலுரைக்கத் தருமபொருளாவன:—அறம், பொருள், இனபம், வீடு, என நானகு, இவற்றுட் பொருணூறறந்த செந்தமிழுணராதோ மற்றையாவுமொழிய அகப்பொருளெனச சிறின்பொன்றையும் புறப்பொரு ளெனப படைச்சேவகமொன்றையும் விரிததுணாததார. அவ்வணம பொது ப்படாதுணாததால சிறுபானமையாகையின இவ்வணம அறமுதனுகிற கேற்பப்பொது னாலாகவியவதிகார முடியுமெனவே கொள்க. (உ)

145. வழக்குத தேறற் தோற்ற மெனவீம் மூவகைப படுமா மொழியும் பொருளே.

(இ-ள்.) பொருட்கூறபாடா மாறுணாததும். கற்றோ பிறப்பயன பட விரிததுணாக்கத்தரும் பொருளெல்லாம் வழக்கும, தேறறமும, தோ றறமும, என விமமூன்று வகையு ளடங்கும். இவையே ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், எ-ம. கூறுவா. வடநூலார் ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம், எ ம. கூறுவா. ஏறு. (க)

146. நீதி வழங்கலு நிலைபெறத் துணிதலுந் தீதென நன்றெனத் தெளிதலு மிவைவழக்க காதி முப்பொருட காசும் பயனே.

(இ-ள்.) கூறிய மூவகைப் பொருட்குப்பயனை யுணர்த்துதும். அவற்றள வழக்குப்பயனாவது:—முன யாதொருவன செய்தவை நீதினவிற கே ளாதன வென்பதாயினு மேற்பண வென்பதாயினும் வழக்குமுறைவிற காட முயதனுள் குற்றந் தோற்றலுந் குற்றங்காத்தலுமென விருவகைவழக்க கெ ளறவாறு. அவ்வணம் அஞ்சியோடினூரைத் தொடராதயிா செகுத்தலென

மென்று குற்றந்தோற்றமும், தன்னைக் காப்பதுவேண்டி யெதிர்த்த பகைவரைக் கொல்வது வீரமென்று குற்றங்காத்தலும், மென்றிருவகைவழிக் கெனப்பபடும். தேற்றப் பயனாவது:—குறித்ததொழிசைச் செய்யத்தருவதோ தகாததோவென வையந்தோன்றி யிரண்டி லொன்றைத் தானெறிகாததுவே தருவதென்பதாயினும் தகாததென்பதாயினும் விரிவாக்ககாட்டி வையந்தீர் ததை யனுகவு மகற்றவு முள்ளத்தேறுதற் கேற்பக்கூறலென் றிருவகைத தேற்ற மென்றவாறு. அங்ஙனம் மேனமையோர்க்கும் பணிதற்றருமோ தகாததோவென வையத் தோன்றித் தஞ்மென்ப பலவறறைக்கொணமி காட்டிப் பணிவதற் கணவருநதுணியத் தேறமும், தேடியபொருளை நம்பததருமோ தகாததோவென வையாதோன்றித் தகாதென விரிததுக் காட்டியவறறை நம்பாததறகுத்தேற்றமும் இருவகைத தேறம மெனப்பபடும். தோற்றப் பயனாவது—எடுத்தபொருட் குணத்தோற்ற விளக்கி நல்லவை புகழ்தலும் மல்லவை பிகழ்தலுமென றிருவகைப்படுந் தோற்றமென்றவாறு. அங்ஙனம் மிகப்பொருட் செவ்வன பிறாகியநீலலாணியு மறநிரந்திகை வழங்கினென்னறிவனகொடையி னருமை தோன்ற விளக்கிப்புகழ்தலும், தனருயப்பசி கண்டாற்றா துண்டா னென்றிவன் கொடுமை தோன்றவிளக்கி யிகழ்தலும், என விவை யிருவகைத தோற்ற மெனப்பபடும். ஆகையில நீதிதன முறைவழங்கல வழக்கின் கருத்தும், ஐயாதீரத் தோன்றிறுணிதற நேறறக்கருத்தும், தீயவு நல்லவும் விளக்கறநேறறக்கருத்தும் மாமெனக்கொள்க. இம்மூவகைப்பொரு டுனித்தனி வழங்கு மாயினுஞ் சிவவழி யிரண்டுங் கூடிவருமெனக் கொள்க. அங்ஙனம் மேலே சொல்லப்பட்டபடி இரந்தியநத வளாளருங் கொடை தோற்றிப் புகழும் காலி, வரையாதிற கேணியவருந் துணியும்படியே தேற்றுத் துணாரதுபேசி விதுவே தோற்றமுந் தேற்றமு மொருப்பட வழங்குமா நெனக் கொள்க. பிறவுமனன். சொன்ன விம மூவகைப் பொருளும் இயற்றமிழானும் இசைத்தமிழானும் வேறுபாடினறி வழங்கும். இவற்றிற் கெல்லாம் பொது விதியாக வதறகதன குறிப்பின றகவதாயபயனை யடையும் வழியைக்காட்டல இவ்வதிகார தூறும் பயனெனக் கொள்க. எ-று. (ச)

முதலாமோத்து:—பதிகம்.

1. Ascription.

147 பதிகங் காரணம் பாவு தொகைதுணி
வைத்து மெலாப்பொருட் காமபொது வழியே

(இ-ள்) சொற்பொருள் பயன்படப் பொதுவழியா மாறணாத்து தும். சொன்ன மூவகைப் பொருளுந் கருதியபயனையடைய சொல்லத் தரும பொதுவழி யாதோவெனில பதிகமும், காரணமும், பாவும, தொ

கையும், துணியும், என விவ்வவத்தும் பொது வழியாகும். இவற்றையளித்த தனித்தனி விளக்குதும். (க)

148. தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையும்
செய்யுபவ தாருஞ் சிறப்புப் பாயிரம்.

(இ-ள.) கிறுத்த முறையானே பதிகமா மாறுணாததுதும். பதிகம், பாயிரம், ஊனமுகம், முகவுரை, புறவுரை, புனைந்துரை, அணிகதுரை, தந்தரை, இவையொரு பொருட்களினிவி, வழகருமுதன் மூறன் முகத துப்பதிகமே ஊனமுகமாக உரைத்தல் வேணமே.—'நன்னூல்.—'ஆயிரமு கத்தானகனறதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலனறே.' எ-து. மேற்கோள். பலவகைப் பாயிரத்தாளளே ஈண்டுச சிறப்புப்பாயிரம் வேண்டுவதெனக் கண்டுணாக. சிறப்புப்பாயிரம் எத்தன்மைத்தோவெனில, தெய்வவணக் கமாகித்தான விரித்தறாப்பா னெடுத்த பொருளைத் தொகைப்படக்காட் டல. இவற்றுட்டான மொழியானும் பொருளானும் வழுவின்னி யுரைப் பவு மறையவா மனவெறுப்பினிக் கொள்ளவும் எவாக்கும வழுவாப் பயனுண்டாகவுய் கடவுளுதவியே வேண்டினமையாற தெய்வவணக்கம வேண்டுவ தெனப தாயிறறு. பலபொருட் டொடாருது தருங்கா விவ்வண க்க மாகியில வேண்டுவதனறி யொவ்வொருவகைப் பொருணமுகத்து வே ணடாதெனக் கண்டுணாக. எ-று. (உ)

149. பாயிரத துப்பொருள் பகரிற் கேட்பார்க்
கிணகக மாசை யியையவும் பொருட்டெளி
வுரிமை தோன்றவு முறைபபது தெரியே.

(இ-ள.) பதிகத்துட பொருட்டொகைப்படவுகைரு மாறுணாத துதும் பதிகத்தள தொகைப்படப பொருளை யுரைத்துக்காட்டுந் தன்மை யாற கேட்பதற கிணக்கமு மாசையு மற்றையவரிடத துண்டாகவும், தன பொருடெளிவொடு தோன்றவும், பதிகவுரிமை வழுவாதொழுகவு, முறைப பது முறையெனக் கொளக. இவற்றுட கேட்போரிடததி விணக்கமாவ தற கவையடக்கமாகும். கேட்பதறகாசை யாவதறகெடுத்த பொருளின மாட்சியு மருமையும் பயனுங்காட்டுவ தாரும. தெளிவுண்டாவதற கேறற பொருளொன்றாகச் சுருங்கச் சொல்லிப் பின்னதனுறுப்பென வதனை யி ரண்டுமூன்று பிரிவாகப்பிரிப்பவு மூன்று பிரிவுயிக்கது சிறப்புமனறு. மீண்ட ப பிரிவிலொன்றையினு முன்றொகையாகச் சொன்ன பொருளி லடங கா. பிரிதாய் கிறறனும்வழுவே. அவங்னம் இந்நாட்டரசன் கைக்கீணையில லையெனபது தொகையாயுரைத்த புகழின்தேற்றப் பொருளாம். இனிப் பிரிவாக வவனகை பொனமழைவழங்க வினமையொழித்தும் விணமழை வழங்க வெம்பகை யொழித்தும் மென்பது தொகைப்பொரு ளிரண்டா யப் பிரித்தவாறு. இவ்வாறன்றி யவனே சொனமழைவழங்க வறியாமை

யொரியமென் னாவி கமக்கெரகையா புண்புப் பெடுத்த பொருளிலடங்கா மையால் வழுபெனக் கொள்ச, பிறவும்ன்ன, அன்றியும் பதிகத்தரிமை வேண்டும், இஃத்பொருட் குரிமைமும் அளவிற்குரிமைமும் என விருவகைப் படும். இவற்றைப் பொருட் குரிமையாவது—தான்விரித்தாரைக்க வெடுத்த பொருட்கன்றியே மற்ருரு பொருட்கேலாதாம்படி சிறப்பினை யுடைய பதிகக் கூற கதன்பொருட் குரிமை யெனப்படும். இதனைப்பற்றி முன்னோர் பதிகமே தான்றாக மென்றா. எனையோவெனில், அணியுடை முதலிய பலர்க்குப் பொதுமையவாகச் செய்யினும் இரூவாக் கேறகும் பொதுமுகச் சாயற்காண்பநரித. அளவிற்குரிமையாவது—எவியுடறகியானை தலையும் யானையுடற கெலீத்தலையு மேலாதனபோற பொருளை விரிததவளவிற கதனமுகமாயி யபிகவளவுந் தருவதாத வளவிற்குரிமை யெனப்படும். ஆயினும் பதிகவுறுப்பின மிக்க வெடுமையிற குறுமை நன நெனைகொளக. இதற்கெலா முதாரணமாம்படி திருவளளுவநாயனூ பயனென் றெடுத்தத தேற்றப் பொருளவகைக் கியற்றமிழாய் விரிதது னைப்பப்பதிகமாகவது வேதநானமுத லெவ்வகைநூலும் கல்லாதுணரவுரு சொல்லாதுணர் ததவும் வல்லவராதி, மெய்ஞானத திருக்கடலாகியவொ ருமெயக்கடவு டனறிருவழிமலலோ தலைக்கனி யெனக் கொணடேததி, யிரு ளிராவிடதது விளங்கிய வெருயீன போலவும் பாலைசசரத்தரி தலாந்த பதுமம்போலவு மெய்யாகுசருதி விளக்காதிருனெ மொயத்த நாடழின் கண்ணுல் கடவு ளேற்றிய ஞானததிருவிளக கெறிப்பத் தெளிந் துணர் தெறகுமொரு விளககென நின்றயாநத திருவள்ளுவருரைத்த பலவற ரென்றை நானறெரிந்துரைப்பத துணீர்தேன. அநநாயனூ தந்த பயனெ னும் பெருங்கடலாழததின் மூழகி யாங்குடையரு மணியொருந கெடுத தொரு சிறு செப்பினடைததாற போலத திருவளளுவரது பயனெலாம் விரிததுப் பகருமபடி நானவல்ல னலலேனகையி னககடறறுறை சோந் தொருமணி யெடுததுக் காட்டலுணாரதேன. அவா சொன்ன குறளி னெனறே யிவான நான் விரிததுரைப்பத துணீர்தேன. அஃதாவது:—“ம னத்துக்கண் மாசிலானுத லினைததற னுகுல நீர்பிற” எ-து இல்லறக தற வறமெனறிய் விரண்டலுளளு மடங்கி நிறகு மெல்லா வறகளு மனத தின் றாயுமையாற பெறும் பெருமையே தருமமெனவும், மனததினூ னாசுகொண்டவன் செய்யுநதவமுநதானமு மறறையாவு மறததினரவமாவ தனறி யறததின்பயனுள வலலவெனவு, மக்குறளிருய னிலையென வி ரித்துக காட்டுதும். விரிப்பவே மெய்யும் பொய்யும் விளககி யுட்பயன்றரு மெய்யறத்தின றன்மையே வெளியா யிஃதொன்றுணாந்து நாமதற்கொப்ப நடந்தாவித வீடெய்தும் வழியெனக் காணப்படும். பெரும்பொருணெர்ந்து பொய்மமணி கொள்வது கேடென்றாயினும் பொருளைகொந்த முடலை வா ட்டியு முயிலா வருத்தியு மேறகதிவீட்டிற் செல்லாச சில பொய்யறங்களை யிடிலுதினும் கேடாமன்றே. இதனை விவகித் தன்னுயிராக்கவ காப்பது

வேண்டியிருந்தபடியினால்தான் அன்றையே விப்பதிகத் துரிய தெய்வவன் கெழுஞ்சொல்வக் குறித்தபொருளைத் தேர்வையாடினான். அந் தெளிவாயிடு பிரிவாக வகுத்ததும் வேய்ப்புத்தினைக் கிளவந்த கலையடக்கமு மானையர் வதற் கப்பொருண்மாட்சியு மருமையும் பயனு முன்றயே வந்தவு ள்கானக். இசைதமிழ்ப் பதிகத் துதாரணமாகக் கம்பருணத்த பதிகமுப்பாப்பிர த்தைக்காண்க. அந் துணை நூற்றாந் தெய்வவனக்கமும், பின்னிருபாவுஞ் செய்பொருளுரைத்தலும், பின்னூற்பாலினே டவ்வயடக்கமு, மற்றவை தன்கதை மாட்சியு மருமையும் பயனும் வந்தத்திக. எ-று. (உ)

இரண்டாவது—காரணம்.

2. Cause

150. காரண வழியெனக் காட்டுரைப் பொருட்டுரி யகத்தினை புறத்தினை யாமிரு வகைத்தே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே காரணவழியா மாறுணர்த்துதும். ஈண் டுகாரண மென்னுஞ் சொல்லாலுரைப்பானெடுத்த பொருளைக்காட்டற்கு தவு நியாயங்களே வருவன வெனவு மர்சியாயங்கடோன்று மிடனெதினை யெனவுறவொளக. இவையே யகத்தினை யென்றும் புறத்தினை யென்றும் இருவகைபடும. இவற்றையினித் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (க)

151. அகத்தினை யியலபே யறைபடும வகையே பொதுச்சிறப புவமை புறநிலை யெதிராகிலி கருவி காரியங் காரக முன்னவை பின்னவை யெனவாம பிரிவி ராரே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யகத்திணையாமாறுணர்த்துதும். அவை யே யியல்புமுதலாகப்பின்னவையீறாகப் பனனிதண்டெனப்படும. எ-று. (உ)

152. அவற்றுள், இயல்புரைத் தொப்ப வியம்புத வியலபே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யியல்பெனு முதலகத்திணையாமாறுண ர்த்துதும். ஆகையிலவ்வ வியல்பினைக்கொண்டு பொருளைக்காட்ட வியல் பகத்தினை யெனப்படும. அங்ஙன நல்லறிவில்லா ரீனொன்றுகாட்ட வுண வுமுடையு மைம்புல்தகர்ச்சியு மற்றவுயிர்க்கும் பொதுமையவாடி நல்லறி வொன்றே மாந்தரியல்பின் சிறப்பென்றமையா லறிவில்லாதார மககளைன ப்படா வினங்கினே டனையொன்ப புவொன்ப வியல்பெனு மகத்திணையா கும்.—சிந்தாமணி.—“பெண்ணெனப்படுவ தேன்மோ பிழல் பிறப்பு நோக் கா, வுண்ணிறை யுடைய வல்ல வொராவீர மனத்த வாரு, மெண்ணிப பதங்

கை யிட்டா விந்திரன் மகஜு யானகே, வெண்ணெய்க் குன்றெரி யுற்றா
பொன்மெலிந்து யினிர்கு மன்றே." என்றசாஸையின் மாதரநியல பீணக்
காட்டி—மாதரை கம்பலாசா தென்புது காட்டினதாயிற்று. எ-று. (உ)

153. தெர்கைவீரித் துணைத்தல் சொற்பொருள் வகையே.

(இ-ள்) உணையகத்திணையா மாறுணர்த்துதும், தொகையா யுரைத்த
பொருளை வகையறுத்தியும்புதல் வகையகத்திணையாம். (உ-ம.) வந்திணை
வேணியுலாவிய வனமெலா மகிழ்த்ததெனது தொகைப் பொருளா யுரைத்த
தை வகையறுத் துணைப்பம். "வினாவாய் நாகம விருப்புறி நகைப்பன, மு
கைவாய்த தாழை முறுவிக் கமழ்வன, நறைவாயப் பனமலா நயனம் விழி
ப்பன, மதுவாய் வண்டின மகிழ்ந்தியாழ்மொலிப்பன, தீவருற குயிலினகு
சென்றுபா விசைப்பன, வேணிப் புறவை யினப்பறை துவைப்பன, வெறி
வாய விரியினை வேணில், செறிவாய் வனததுட செருகெ யுலாவவே." எ-று.
வகையகத் திணையாம். அங்ஙனம் வனததிற் கிராமா போகையி லயோத
திமாநக றொல்லாம் வருத்தின தென்புது வகையறுத துணைப்ப மனிதா புல
முபுணர்த்தின பினனர்க்கம்பா சொன்னதாவது —"கொடியுடங்கின
மனைக்குன்றல் கோமூர, கிடியடங்கின முழுகிழந்த பல்லியம், படியுடங்க
து சிமியாபுகங்கள் மாரியாற, பொடியுடங்கின மதிறபுறத்து வீதியே அட்
டிது மீழ்த்தனபுகை யறெபுகை, ரெட்டிது மிழ்த்தனநிறைந்த பாலகினி, வ
ட்டிது மிழ்த்தன மகலிா கானமணித, தொட்டிது மிழ்த்தன மகவுளு சோர
வே. ஒளிதறந்தன முகமுயிா துறந்தெனது, துளிதறந்தன முகிறெரு
கையுந் துயரீர்த், தளிதறந்தன பரிதான யானையுந், களிதறந்தன மலாக்
கள்ளுண வண்டினே." பலவுயிராமாயண நகாரீங்குபடலது திருநாற்றிரண்
டாம்பாவே தொடங்கிக்காண்க. எ-று. (ச)

154. பொதுவெனப் பலவை யடக்கு மொன்றே
சிறப்பென வென்றி னடங்கும் பலவே.

(இ-ள்) பொது வகத்திணையுஞ் சிறப்பகத்திணையு மாமாறுணர்த்து
தும். ஆகையிற்றனக் குறுப்பெனப் பலவறறை யடக்கிக் கொள்வது பொ
துவெனவு மொன்றினடங்கின பலவறறுட டனித்தனி யொவ்வொன்று
சிறப்பெனவுகொள்க. இவ்வாறருடைய தானம் பொறை தவ மூக்கமுத
வியவெல்லாம் பொதுப்படவறமே யாகையிலறம பொதுவெனவுமற்றவைத
தனித்தனிச சிறப்பெனவுமபறும். பிறவுமணன. ஆகையிற் றயையைய்புக
ழ்ப் பொதுப்பட வறததின் மாட்சிணைக் காட்டிப் புகழ்வுது பொதுவகத்தி
ணையாம். கலவியுக்கழ்த்துழி திருவள்ளுவா முதலியகதரேர் மாட்சியைப்
புகழ்வுது சிறப்பகத்திணையாம். பிறவுமணன. (உ-ம்.)—சிந்தாமணி.—"தே
வரே தாமுமாகித் தேவராற ரெழிதகப் புட்டு, மேவங்கெய் திறைஞ்சிக் கே
ட்டு மணிதமா பணிகள் செயது, நோவது பெரிதுத் துணை நோயினுட் பிறத

தறுன்பம், யாவதும் துன்பமன்னு யாக்கை கொண்டவர்கட் கென்றான். "இ தனுளாதிக கடவுளன்றி மஹாத் தேவர்ப்போதுன்பங்களைச் சொன்னபின் னத்தேவரு முடதுடையாராகிய யமபுஷ்பர் துன்பங்காட்டப் பொதுப்பட்ட வுடலைக் கொண்டயாவாக்கு மெல்லார் துன்புந்தானே யென்றுமுடிந்தானு கைபிற் பொதுவகதநினை யாயிற்று. மீளவுங் காம மயக்கத்தைக் காட்டப் பொதுப்படக் 'காதன்யிருதியாஸ்வரு மதிமயக்கங்காட்டி. காதன்யிருதி கறநனவுங் கைகொடாவாதல் கண்ணகத் தஞ்சனமபோலுமால், எனபது சிந்தாமணி. இதுவும் பொது வகதநிணையாம், எ-று. (இ)

155. உவமை யெனப்பிறி தொப்ப வுரைத்தலே,

(இ-ள்.) உவமையகதநிணையா மாறுணர்த்துதும். தானேயுரைப்பா னெடுத்த பொருளை விளக்கவு மறவ ரவறறை யொப்பித்துக் கொள்ளவும் பிற்தொன்றனை யெடுத்திரண்டிற் கொப்புமை காட்டித் தன்பொருடோன் ற விளக்கியுரைப்ப துவமையகதநினை யெனப்படு மாகையில் விளக்குவ மையென்று மொப்பித்துக்காட்டுவமையென்று மிவை யிருவகைப்படும். இவற்று னாததாட்சிய மடங்குமென்றுணாக. (உ-ம்.) குறள்.—“சலத்தாற் பொருளசெய்தே மாத்தல பசமட், கலத்தனோ பெயதிரீஇயற்று” எ-து. வி ளக்குவமை. “வாளோடென வனகண்ண ரலலாககு தாலோடென் னுண் ணவை யஞ்சபவாக்கு.” எ-து. ஒப்பித்துக்காட்டுவமை.—சிந்தாமணி.—கா மத்தார கேடுவருமெனச் சச்சாதற்கு மந்திரி காட்டிக் கொணர்தாவது:— “காமமே கனறி நினற கழுதை கண்டரு ளினாலே, வாமனா சென்று கூடி வரும்நிதீ றென்னும் வையத், தீமனஞ்சோ மலை போலவழித்திடப் பட்ட தன மே, நாமவேற் றகூக்கை வோதே நாமிது தெரியி னென்றான்.” அன்றியுங் கணவனை யிழந்ததற் குளளக தேற வுலகினிலைதத செல்வமிலலையென் றத தாட்சியாகவும் பொதுப் பொருளாகவும் காட்டினபடியாவது —சிந்தாம ணி.—“மன்னுரீ மொக்கு ளொககு மானிட ரினைமையின்ப, மினனிடுறத திறக்குஞ் செல்வம் வெயிலுறு பனியி னீங்கு, மினனிசை யிரறகு நலயா பினியினு மினிய சொல்லா, யனன தாலவீன யினாக மழங்குப தென்னை யென்றான்” இதனுட்பொருட்குப் பொருளவிளக்குவமைகொண்டு தன்பொ ருளததாட்சியா லொப்பித்த வுவமையுரைத்தவாறு காண்க. ஈண்டினி யணி யதிகாரத்தவமையு முவமைவிகறபங்களும் விந்தனுரைப்பாம், எ-று. (ஈ)

156. புறநிலை யொப்பிழி வாக்கமென மூன்றே.

(இ-து.) புறநிலை யகதநிணையா மாறுணர்த்துதும். தான் குறித்தவற்றிற் புறத்து மறொரு பொருளை யெடுத்திக் காட்டிக் குறித்த தன் பொருளை விளக்குதல், புறநிலையகத் திணையெனப்படும். இதுவே ஒப்பு மிழிவு மாகக் முமென மூலகைத்தெனக் கொள்க. இவற்றுட் புறத்தெடுத்த பொருட்குத் தன் பொருளொத்ததெனினி லொப்பு, குறைந்ததெனினி விழிவு, மிகத்தெனினி

லாக்கமெனப்படும் (உ-ம்,) “புறர் கடுஞ்சொலினஞ் ணீர்நாள் பொறுத்தது கண்டு நீயும் பொறுயோ.” எனப்பொப்பு புறநிலை. ‘அடிப்பாளை பொறுத்தன றொருசொல்லா விடிப்பாளை பெர்றாகொலலோ.’ என்பதிழிவுபுறநிலை ‘நக்களவா நயன்கொண்ட நாட்டுநலநாடியின், மக்களவர் மேனலங் கொள்வரனுலக நாடாமோ.’ என்பதாக்கப் புறநிலை, பிறவுமன்ன. எ-று. (எ)

157. குறித்தவை காட்ட மறுத்தவை காட்டி யெதிரில விளக்க லெதிரிலையென்ப,

(இ-ள.) எதிரிலையகத்திணையா மாறுணாததும. ஒன்றின விளக்க வதனை மறுத்த தெதிரோ நிற்கும் பொருளைக்காட்ட லெதிரிலையகத்திணையென்பபொ. அங்ஙன நல்லோரது மேனமை தோன்றத் தீயோர்தினததைக காட்டலுங் கல்லாமையால் வருமிகழ்ச்சி தோன்றக் கலவிப் பயக்கும புகழ்ச்சிக்காட்டலு மெதிரிலையகத்திணையா (உ-ம்.) தேம்பாவணி “கானசரககு மிளமுலலைநடபெ பொனனாற் கடைகோலி, வானசரககும பனிமாலைய பநநா முதத மணற்பாயத்தித, தேனசரககு நீருட்டி வளாதத பூங்காத தியநதறவொ, மீனசரககு மிராவொளித்தபு போதிர நமமைவிட்டென்பார.” இதனு ளொட்டெனு மலங்கார வகையாற குசைமாமுனி பெய்கீதது நாட்டி. என்வகலினவநத கேடுதோன்ற வனனாறு கிருநதுணாததியதனால் வநத நனமை காட்டியவாறு காண்க — இருமொழிமலை — “காமுகத்தது முல்லை கிராமுகத்தது தாமமாயே, சாமுகத்தது சிந்தாப்பொறையினிதே—போமுகத்தது, விலலெதிரோ தோலவையினு மிக்கினாறு மெல்லியலாரா, சொல்லெதிரோ தோலாநிலை.” இதனின மகளிரோ டெதிராத திகலி நின்ற ரிகழ்ச்சி தோன்றப் போமுகத்தது கிலலா தோழின சேவகனி கழ்ச்சி காட்டப்பட்டது எ-று (அ)

158. காரண நான்குங் காரிய நான்கும் விரித்துத் தனபொருள் விளக்க லுரித்தே.

(இ-ள.) கருவியகத்திணையுங் காரியவகத்திணையுமாமாறுணாததுதம் கருவியெனினுங் காரணமெனினு மொககு மாகையென்றறகுள்ள காரணத்தைக்கொண்டாயினு மதனாலாகுங் காரியத்தைக் கொண்டாயினு மதனைவிளக்கக்கூறல கருவியகத்திணையுங் காரியவகத்திணையுமாமெனக்கொள்க. இவற்று ளாக்கினு னென்னுங்கருத்தாக் காரணமு முதற்காரணமு துணைக்காரணமுங் குறிப்புக்காரணமுமாகக் காரணவகை நான்கென்ப அங்ஙனங் கடவுளுரைத்த நூலிஃதாகையிற பொய்யும் பிழையுமிலதே என்பது ஆக்கினுனெனினுங் காரணவகத்திணை, மணனாலாய வுடலிஃதா கையி லிறப்பதரிதே - இது முதற்காரண வகத்திணை, ஐம்பாறி யுணாந துத் தனமை யறிவுளாரா நம்பா றொன்றான - இது துணைக்காரண வகத்திணை, பேருலகாள் யானபிறத்ததாயின, பாருலகிழி நலமபற்றிக்ககவோ -

இது குறிப்புக்காரண வகத்திணை, இரதாலவகைக காரணங்களால் வருக காரியங்களைக் கொண்டிவ்வாறு தத்தக காரணப் பொருட்களை விளக்கியு ன்பபது காரியவகத்திணையாம்.—குறள்.—“நோயெல்லா நோய்செய்தாரா மேலவாகோய செய்யாரா, நோயினமை வேண்டு பவா.” பிறர்க்கு நோயி செய்தற காரணமாகத் தனக்கு நோய காரியமாக விளையு மென்றமையாற் பிறாக்கு நோய செய்வ தினனாத்தெனக காட்டின காரியவகத்திணை யாயிற் று பிறவுமன்ன ள்—று. (க)

159. காரக மெனப கருததா கருமங்
கருவி கருத்திடங் காலந திறனேழே.

(இ-ள்) காரகவகத்திணையாமாறுணாததுதும் ஒன்றினைச் செயதலிற் கூடியபலவும் பொதுப்பெயராகக் காரகமெனப்பபும் அவையே செய்ப வனுஞ் செய்தொழிலு மதற்குதவு மிருவகைக கருவிகளு மதற்றைகருதிய பயனு மதனைமுடித்தவிடமுங் காலமும் படியுமெனக் காரக மெழுவகைப் பபும் ஆகையிலொன்றினைவிளக்க விவற்றைவிரித்தக காட்டில காரகவ கத்திணையா மெனக்கொள்க. இவற்றுள்ளெல்லா நடப்பினுஞ் சிலவொழித் துச் சில நடப்பினுமாம். (உ-ம.) தேம்பாவணி.—“தண்டவத தீனைய பைம பூந தருத்திர ணிமுறிக் கவவு, மண்டபத் தொருநாள வைகி மதுநலம் பொ ழிவாய்க் கஞ்சம், விண்டவத தொழிடி மாநதா வீடுறச் செப்பங் காட்டி, யொ ண்டவத திறைவன குசை யுராவீரி தமிழிற் சொன்னான்.” இத்திலே யொ ண்டவத்திறைவன குசையென்பது கருத்தா, செப்பங்காட்டிச் சொன்னா னென்பது கருமம்; மதுநலம் பொழிவாய்க் கஞ்சமவிண்டென்பது கருவி; அவதொழியு ழாநதா வீடுறவென்பது கருத்தா, தண்டவ மண்டபத் தெ ன்பதிடம், ஒரு நாளென்பது காலம், உராவீரி தமிழி லென்பது திறன், என வேழும் வந்தவாறு காண்க ஈண்டுச் சுருங்கச் சொன்னதை விரித்தது னைப்பவு மியலபே ள்—று. (க0)

160. முன்னவை பின்னவை முன்பின னடநதன
பன்னித் தன்பொருள பயன்படப் பகாதலே.

(இ-ள்.) முன்னவையகத்திணையும் பின்னவையகத்திணையும் மாறு ணாததுதும். எடுத்தபொருளே தோன்றவதற்கு முன்னாயுதும் பின்னாவதும விரித்தககாட்டல் முன்னவை பின்னவையென விருவகை யகத்திணை யாம். (உ-ம) விருத்தம்.—“காலையாய் மலாகமலங் காங்கித்தட கதவடை ப்ப்ச, சோலைவாய்ப் பறைதுவைத்த புள்களிப்பு வெங்குகிரோன, வேலைவா யுறமேலிய கறவைகள் கலாயா, மாலைவா யிருளவடி வெங்குகுல வந்த துவே.” புறநிலை. இதிலே யிராவைவிளக்குவதற்கு முன்வரும் பலவற்றை விரித்துணைத்தமையான் முன்னவை யகத்திணை யாயிற்று.—குறள்—“ப கைப்பாவ மச்சம் பழியென நான்கு, மிக்வாவா மிலலிறப்பான கண்.” இதி

லே புறமனை விரும்பலாகர் தென்பது காட்ட விருமியினபின்னர், வரும் படைபுரவு மச்சமபழியென நாற்கேடுகீர்க் காட்டினவதனூற் பின்னவை யுகத்திணையாழிற்று.—தேம்புரவணி.—“தொல்லை யினிய வென்று துக ளுறந்த தோனறும் காணுந் நல்வினை யரிய வென்று நடக்கெடத் தொன்றுங் காணும், கொலவினை கிராயச செந்திக ருளிப்பநல் துணர்வீற் குழந்து, வ ல்வினை யூக்கம் பூண்டுமருளவெனெ னெஞ்சே யெளஞன்.” இதிலே யரு மைக்களுசி நல்வினைவிடாமலு மினிமைவிருமபித தீவினை செயயாமலு மு றுதிபெறும்படித் தீவினை பினவரு நரகப் பிடைகளுணர்வது நன்றென்ற மையா லிதுவும் பின்னவை யகத்திணையாயிற்று. இவ்வகத்திணையை 199-ம் குத்திரத்தில விரித்தது கூறுதும். (கக)

161. புறத்திணை யொழுக்கநூல புறக்கரி முனறே,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே புறத்திணையாமாறுணர்த்துதும். அவையே ஒழுக்கமு தானும் கரியுமென மூவகைப்படும். இவற்றுள்வவவநாட்டி னிறைவமுவினறி யொழுக்குமுறையே ஒழுக்க மெனப்படும். இவ்வகைமு றையோடு தனபொருளொத்ததாகக் காட்ட லொழுக்கப்புறத் திணையாம். (உ-ம.) குறள்.—“எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ, டவ்வ துறைவ தறிவு.” எனறாராகையிலுள்ள வழுவற்றமுறையோ டொத்ததிடுவெனக் காட்டி னுலகநகொளளத் தருவதென்பது விளங்கும். அன்றியும், வேதநூல் நீதி நூல மணுநூல் முதலிய நூலவழி விலகினவும் விதித்தனவு மெடுத்தக காட்டித் தனபொருடோன்ற விளக்கல னுறப்புறத்திணையாம். மறுப்பாரின் றிவழங்கு னூலினிடத்துத் தானெடுத்ததைத் பொருளே யுளவெனக்கா டடினெவருமையினறி யொப்பித்துக் கொளவதெளிதே, அன்றியும் கரி யெனினுஞ் சாட்சியெனினுமொகரும். ஆகையினமிக கறிவுடையோருரை தத்தாயினு மெழுதினதாயினுந் தானெடுத்தபொருடஞ்ச சாட்சியாகக்கொ ண்டி காட்டல கரிப்புறத்திணையாம். ஆகையில்ககிய வுதாரணங்களை யெடுத்தகக்காட்ட லிப்புறத்திணையாமெனக் கொள்க. இப்புறத்திணையை 199-ம் குத்திரத்தில மேற்கோளாக விரித்துகூறுதும். எ-று. (கஉ)

முள்ளுறவது:—விரிவு.

3. Detail.

162. விரிவென வணிவழி விரித்த தன்பொரு டெரியவைக் கட்டுசெலச் செப்புத லென்ப,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே விரிவாமாறுணர்த்துதும். விரிவெனி னும் பரவெனினுமொகரு மாகையின மேற்கூறிய திணைமூலவைத்த மெல லாப்பொருட்டுக்கல்லாம வேண்டியவல்லவாகி யொருபொருடஞரிய சில

வகு சில மந்திரஞ் செய்குட்குரியவாண்வீழ் குள்விரித்தூரைப்பவெடுத்த பொருட் சேர்ப்பவர்களைத் தெரிந்து பிரார்த்தித்தனிகளைப் பலவகையுடைய கவருத்தையொலிச் சூழித்தயின்கூடத்தறகேற்ற வொழுங்குத் தெளிவு மாம்படித் தெரிந்தியாய்க்களைப் பருத்தினின்றோற்றிய கவர்மேற்றித்திர மெழுதுவார்போலவு மெழுதுச்செருட்டினுள் படத்தைவிரிப்பார்போலவு முறையித்திடந்த நெடும்கொருகுவிவீசுவார்போலவுத் தானுமவற்றைத் தனி தனி விரித்துக்காட்டல்வேண்டும். இதுவேவிரிவெனப்படும. இதற்கைத் தாமதிகாரத்திற் சொல்லப்படு மலங்காரங்களே வழியாம. உதாரணமாக டட வீதியே விளங்கும். ஆகையிற் பதிக்கத்தாரணமாக வெடுத்த குற னுண முதற்பயகுடிய மனத்தின தூயமையா லறமெலாம பெறும் பெரு மையு முடையன வென்பது பல வகத்தினையால் விரித்து விளக்கியவாறு. அறமென்னப்பட்ட யாவும்ன னுயிர்க்கோ ருயிராகவு மனத்திற் கோரணி யாகவு நெஞ்சத்திற் கொரு செலவமாகவு மழுங்குமியலினை யுடைய ன வாகையிற் புறத்தூத் தோன்றும் வேறறுருக கோலங் காட்டி யகத்தூ ன்ணுழையாவறமோ லறத்தினபேறும் பெருமையுமுடைய வென்பா. எப்பொருளினு மதனுண்மை யுணாதலே ஞானம். உணாந்த பொருளினி வையே நல்லவை யெனவு மிவையே யல்லவை யெனவுத் தெளிதலே காட்சி. தெளிந்தவழியேயல்லவை யொருவிரல்லவை மருவியொழுகலே யொழுககம். இந்நல்லொழுககமே யனைத்தறனாகையி விவையெலா மன முயற்சியா லாகவேணமுழி, மனமொவ்வா வறனெல்லாம் பொய்யென விக முப்படுவது முறையே யென்பது. இவையுமித தொடக்கத்தனபலவு மியல் பகத்தினையாம். அன்றியும் பிராநோயகண்டகத்திரங்கர் னையோவென வாய்பொய்த்த விரக்கங்காட்டல தலையோ. நெஞ்சுக்கடுதத சடுமபகை கொண்டான முகங்கடபதுடபே. ஒன்றித்தொருபத்தடித்துக் கொள னத்தனிநதான பிரக்கடுததவுதல கொடையோ. மனைக்காராமகல நீக கியுட்பொருளின்ப மணுருமாசைகீனகான மறுதுணியில்லா வனம்புகரு றைதல் துறவோ. பினியுறப்பசியிகப் பகைப்பட மொய்த்ததுன்பினப மெனவுணாந் தக்கல்லகாதான புறத்தும் புலம்பாநிறுப்பது பொறையே. பிரதமுகாசை மனம்புகாத தனனிறைகாதத மகளிப்புறத்துக் காட்டுமொடுக கமுங்கம்பே. தனமனக்கோட்டயகண்டு நாணுதல் நாணமே. மனத்திலி றைகுசிப் பிரணாப் பணிவான் புறத்தூப் பொய்யாச சொல்லித் வணக்க மும பணிவே. உளத்திற்கலங்கர் தெனாவெம்போர முகத்தஞ்சானறுணி வாய் சேவகந்தானும் விரமே. இவ்வாறானே தநனமனத்துக் கண்மாசில னுதலாகும்ன்றோ எனபதினையு மித்தொடக்கத்தனபலவும வகையகத்தி னையாம். அன்றியும் உன்னொவ்வாமற் புறத்தூத்தோன்றுகு சித்திரவற த்தின்சையுநூல் பயன்றருகல்லறமெனப்படுமாயின, நான்கொண்டாடடிய புன்மரப்பாணையுங் களிக்கொண்டாடிய கருங்கட்பாவையும் வேறுபாழன்றி யொக்குமெனவும், கண்ணை கணியவழகு காட்டியுள் றாயாகொலலு நஞ்சு

டைக்காஞ்சிரப்பழனும், புறத்துவிசை மணமேயெசப்பவகத்துயினிய தேறல் கொண்டமாங்க்னி தானு மொன்றெனவும், ஒளி பெற வெழுதிய வேலிய்ப்படமுமுயிர் பெறறிமிழ வரமுடனு மொன்றென்வுயிவை வேறவுலவெனபுழியனறே மனமுள னொவ்வா வணாந்தேன் முகத்தெழும பொயய நசசாயனு நெஞ்சில் வீற்றிருநினைநிற புறத்துத்தோன்று மெயயறமாட சியுமொனறெனச சொல்லவும்படுமே. பசியபொற றாணினாதது காட்டி, நெறறியிற் பவளபோதிகை யேறறுபு, வயிரானமணி புத்திரம பாயத்திப பளிக்குச்சுவாமென முகிலகடுரிஞ்சயா சிகரமொளியின மணியாற்கூட்டி, வானிகாமானிகை யநருதொழிறறசசா வழுவுறமுடிப்பினு முளளானரசன கொடுங்கோலோசகந குரரனாயி னுலகிலாயவொரு பயனுண்டோ. அவ வாறொருவனருமறையோதினும், அருமபொருடகலை தூலனவறககறகினும், பலநதியாடினும், பலதலஞ்சேரினும், வகாவில கொடுப்பினும், வழுவிவந டப்பினும், கோயினமண்டபங் குளமுதறபறபல வாயிறறருமெனவுவநதி யறறினும், திரட்பொருளீட்டிய செவ்வநதுறப்பினும், மனைநகாராடு மகார மனைசுற்றமுற்றுநதருமவனத்திடை துணையறவுறையினும், இனபுறுசுவை சுகமெல்லாமறுத்தே யைமபொறிகொன்றுடலழியநோறப்பினும், ஈரறவழி யெலாரேரச்செலவினும், மனதனூடிய வினைமாசுளனாயிற்றனககொருபய னுந தகாதெனவுணாக. ஒளிபெறப்பகமபொன்புறத்துப் பூசி யுளுப்பாநதழி மரப்பாவையாகவும், அழகிடத்திட்டிய கோலங்காட்டித் தீண்டாவங்கப்பா னையாகவும், வெருவிடகொடுமபுவி நெடுநதோற்போரத்துப் பசும்புன மே யிழிவுறுவகோவாகவும், நனமனத்தூய்மை நனனூவறனெலா முடபயன கண்டவ் வளவிலனைததைபு மெண்ணுயிறைவன முகத்துத் தோன்றுமே. எனபதிலைவு மித்தொடக்கத்தனபலவு முவமையகத்திணையா யெதிரி லையும் வகையுஞ்சிறப்புவ கலநதுவந்தவாறுகாணக. அனறியு மிவறறிற் கெல்லாந காரணமியாதெனி லுயிரு முடனுமென விரண்டொன்றாயச சோகநதபொருளே மனிதனூகையி லவற்றுஞயிரளவினறி மிக்கதாயுயிர சேறறமு மிக்கவென்பபடும. உடற்கொண்டறத்திறகுரிய செயினுமவைய றமலல, வறவுடலாயவறறுளமுங் கூடினுயிருளவறமாம். நிறன்றாயினுங் காஞ்சிரானறே. மீளவு முலகிருளகலச செங்க்கிராபரப்பிய பருதியேபோல மனவிருளிரியத் திருவொளிக் கதிரொன வேத தாலுரைத்துத் தநதவிறை யோன விலகனைக்கலும் விதித்தனவாககலு மெயயறமாகையிவறகோ ரிருளில தெளிவிற்றேன்று மனத்துடையவையுனவென்றி புறத்துக்காட் டிய நலவினை யறமென்பபடுவதோ. இறைவற்கேற்பன செயலேயறமெ னின மனததமுக்காறவற கேல"திருக்க மைநதாப் புகழுவகியற்றலாலவ தெனனூ. தானேவிதித்த வறநல வினைக்குத் தானேபயனறாத தருவனூ கையி னுளனூதெநிரத தனகணவெறுப்ப வொருவனகொண்ட மனமா சுளவெனிலினிததா னவறகறப்பயனைத்தருவனூ. தோன்றியொழியுமின னெனியோல வுடபயனறியாமாதநர் வாய்ப்புகழொன்றே மனமொசொவ

வாப்புறத்தறன் சென்றபயனெனத் தெளிவிற்றேறிப் பொன்றின பினனி வனூல வரும்புகழாநிழ்ப்புழி, தானெளி நிலத்தின் வருத்தி நிரதைப்புவதே நீரமையன்றெனச் சிறுதையினமாகிவிரமடபொற்றுக, எனபதிவையு மித தொடகத்தனபலவுங் கருவிகாரியமென் நீரகத்தினை வந்தவாறுகாண்க அன்றியும் கயவருநதாமொரு காயுங்கணியு முயிரறககொயத வெருமரக குறைபு மற்பெறப்பொருளுமவரது கொளுங்கா ஊடகுறையின்மை புணாந ஊராடி, கடகினிதாசிய காஞ்சிரமொருவி முடபுறவுச்சுவை முகூரகனிரன நென நோககியும், புறமெனா தள்ளுழிவுறறன் நீக்கியுடடகையது கொள வாரனரே வெளுளுன்றும் வானமேலினிதினழியா மெளுளுண்பயன நருமெயயறமொன்றே யிவ்வாறெண்ணுதிவையே யுட்பயனவ்வவா தாயி னுமைந்தா புகழூறப் புறத்துசசாயல போதுமென்றறத்திறத்ததுத தானு ளுந் தெளியாதெனவே. எனபதிவையு மிததொடககத்தன பலவுமாக்கப் புறநிலையகத்திணையாமெனக்கொள்க. அன்றியு “மனவிருளிரியமணிவிளக காசுத, தனியருளிற்றைவன நந்தமறைநூ, லாயநதுழியீண்டி யானறைந்த யாவும், வாயநதமெய்யென வழங்கித்தோன்றமே, நுமவாயென்புகழ்நுவ னறுபாட, வெமவாயெரிப பெலிமேனமேறகொன்றிட, வப்புகழ்ப்பெலிய னையும்தமன், மொப்பிலாதெனனை யொருவிகிறறலா, லவையெலாம பொ யப்பொருளாகக் கைக்கொளா, நவையென வெறுத்தனேநானே.” யென வும், ‘புணாநதிடத்தேவழ்சையினோசசி, கொணாநதுழிப்பகையுட கொண டதெனனுணர்சி, னகன்றப்பகைதிரநதல லாறபூசையு, டகன்றமறுப்பனா னே’ யெனவு, ‘மாசிலானமறையென வறைநதபினமனததுண, மாசிலனா தலே மாண்புறுமனைத்தற, னலலது தியவை யகத்தொளித்தினிய, வலலு ருக்காட்டன மாணறமென்பவோ’ எனபதிவையுமித தொடககத்தனபலவு நூறபுறத்திணையாம். அன்றியும், ‘நனபிபிறிதினவேறொருசாட்சி, வேண்டு மோதனக்கு மெய்தானுணாப்பிற, புறத்தறசசாயல புகழப்பிறாமெயத, திற த்துளத்தமமை தியெனசசுடசசுடச, செறிவாய மருளறத்தெளிநது மெய மமைகண, டறிவாரறப்பய னுசையுடபட்டார’ இதுனானரே, ‘வானுயா தோற்றமெவன் செயபுந தனெனஞ்சந, தானறிகுறறப்படின.’ என்றான றியும்,—‘நீட்டியசடையுமாகி நீரூழ்கி நிலத்திறசோநது, வாட்டியவுடம பின் யாங்கள் வரகதிவினைக்குமெனன்ற, காட்டிடைக்காடிபோகிக கயமு ழ்கிககாட்டுனினறும், வீட்டினை வினைக்கும வேணமெ வெளிற்றறா விடுமி னென்றான — நுண்டுக்கில வேகலஞ்சி நெருப்பகம பொகிறது நோககிக, கொ ண்டிப்போய மறையவைத்தாற கொடுதழல சுடாது மாமோ, கண்டத்தி னுவியாரா தங்கழிமனைத் துறந்து காட்டிட, பண்டவா ஷுளநீங்கா தெறபாவ மோ பரியு மெனறான” இங்ஙனே புறத்தவ்வேடமனறியுள்ளத துய்மை யில்லாமுனிவாக்குச் சிறதாமணியிற் சிவகனசொனானை.—“வானோபுகழ் ந்த வணங்கியதுறவுந, தானோபயனினை தாராதகத்தழக, காறுளதே யெனி லகத்துளறத்தின, பேறுளதென்பது பிழையோவென்பார்.” எனப

நிறையு மித்தொருந் தந்தையலவுள் கரிப்புத்திணையாம். இவ்வாறேனைத் திணைவேண்டினி விளித்தும்வகுதடி. அன்றியும், சம்புருத்தகாண்ட மிராவணன் நந்திரப்படலதறிற் பர்தாரதைத் திறைசெய்துநின்னு வென்ற வணவிடத்தணியும்படி. தேற்றப்பொருளாய்ப் பல்வகத்திணையும் புறத்திணையும் கொண்டுரைத்தவாறுகாண்க.—“ஒவியமமைத்த நகர்திபுணவினைத்தாய், கோவியல் பழித்ததென வேறொரு குலத்தான், நேவியையகயத்து சிறைவைத்த செயனானேரு, பாலியருமும் பழியிதிற பழிபுருண்டோ.” “எனறொருகணில ஹறைதவததியையிரங்க, வன்றொழிலிலும்மறைதூந்து சிறைவைத்தா, யன்றொழிவதாயின வரக்காபுகழையா, புன்றொழிவினா மிசைப்பொருத்தல் புலமைத்தோ.” எனபதிவைபும பலவுமியுட்பகத்திணையாம்.—“ஊயவாமுறைமையே தொடங்குகு தொன்மையோ, சாயவாரிமக மற்றவுணராகியார், தியவரத்தினாற்றேவராயது, மாயமோவருசமோ வன்மையேகொலோ.”—“அறகதூற தமரரை வென்ற வான்றொழிற, நிற நதெநிர் திடலது தானுது செயதவ, நிறத்திறம் பாவகை யியற்று நீர்மையன், மறகதூற தவாதரும வரத்தின் மாட்சியால.” எனவிவைகாரண வகத்திணை.—“மூவரை வென்று மூவுலகு முறறுறக, காவலி னினறதுங் களிப்புங் கைமயிக,வீவது முடிவென வீத்தல வலலது,தேவரை வென்றவா யாவா சீசியோ.” எனப்பொதுவெணுமகத்திணை.—“வினைகளை வென்று மேலவீடு கண்டவ,பொணையொன்றியும்புது மிவாதநீமையான,முனைவரு மமரரு முள னும் பினனரு,மணியவா திறத்திணையாவ ராற்றினா.” எனவெதிர்மறையகத்திணை.—“கோணகா முழுவதுநினது கொற்றமுளு, சானகியெனும்பெயருல கினமமனை, யானவளகற்பினுல வெந்தவவலது, வானரகு சுட்டதென்று ணரணமாட்சியோய.” எனமுனைவையகத்திணை.—“மீனுடை நெடுங்கட லிலககை வேகதனமுன,றுனுடைநெடுதவக் தனாரது சாயவதோ,மாளி டமடகதையா வென்றனவாயமொழித, தேனுடையவகலா யின்றுதோதி யால.” எனதுற்புறத்திணை.—“சொலவரம பெரியமாமுனி வொன்பவா கட நதுணை யிலாதோ, சொலவரம பெரியதோளிருவரு ம்மரரோ லெகம யாவும், வெலவொன பதுதெநிந தெண்ணினா நிருதாவோ முழுதும் வியக, கொழ்வொன்றுணாதலா லவரை வநதினிய பேருறவு கொண்டா.” எனப்புறநிலையகத்திணை. இவ்வாறணனாரைத்த பலவுகாண்க. அன்றியுரு சிந்தாமணியுட் சாரணர சீவகற்குறுதி சொல்லித் துறவிநகவன்றுணியும் பொருட்டுத் தேற்றப் பொருளாயத துறவில் 138 - ளுசெய்யுட் டொடங்கி யுகாதத பலவற்றைக்காண்க. அவற்றுள், “பாற்கடற் பணிகிழ் பாண்டவத் திவகதிரா, மேறபட மிககனி சொரிய தொப்பவே,நூறகடன் மாதவ னுளரித்த நல்லதன், கோற்கடன் மன்னனுக் குரைக்கு மென்பவே.” எனவெடுத்தபொருட்டொகையுரைத்தவாறு.—“அருமைமீனெய்தும் யாக்கைபும் யாக்கைகெனிழிவுந், திருமை சீங்கிய துன்பமூக் தெளிப்பொருட் ணீணியுந்,குருமை செய்கிய குணநிலை கொண்டபெறு பயனும், பெருமை வீட்டொகி பேசுவல் கேனிது பெரி

யோய' என வவனுரைப்பா னெடுத்த பொருளை மேலேதொகுத்துக் காட்டி, னபின்னரீங்கே பிரித்து வகுத்தவாறு கரண்க, இனியப்பிரி வொன்றொன்றாய் பலதீணைவகையா லுரைப்பது கண்டுகொள்க —“விண்ணுவேய நரலூ னவிழைகான வரிடமுக், கொண்டுகூ பணிகூலே திடுநிலைக் களக்குறுமட, முண்டுநீ றொனவுரை யினுமரியன வொருவி, மணடுதீம் புனவவளங் கெழுநூ டெய்தலரிதே.” 141 முதற்பலவும் வகையகத்திணையா னறபிறப்பெய்தி நல லுடலெய்து மருமையைக் காட்டினவாறு,—“இன்னதன்மையி னருமையி னெய்திய பொழுதே, பொன்னும் வெள்ளியும் புணர்ந்தெனவயிறற்கம்பொ ருநதி, மின்னுமொக்குள் மெனநனி வீயினு மவீயும், பின்னைவெண்ணெ யிறறிரண்டபின் பிழைக்கவுமபெறுமே ” 149-என்பதாதி யேழுமுறைத் தபின் —“கேங்கொள பூங்கண்ணித் திருமுடித்திலக்கவெண் குடையோ, யீங் கிதன்றியு மிமையவாமையலாக்கடந்த, தாங்குமா வணகைச்சக்கரமிககுயா பிறரும், யாங்கணூரவருரொடு பெயொமக் குராயாய ” என வெட்டுச் செ ய்யுளானும் வகையகத்திணையானு மத்தாட்சியவமையகத்திணையானு முட் னிலலாமைக்காட்டினது —“வெவ்வீனசெய்யு மாநதருயிரொனு நிலத்தில வித்தி, யவ்வீன விளைவுண்ணுமவ விடத்தாவதுண்ப, மிவ்வெனக்கி ளத்து மென்றுநினைப்பினும் பிணிக்குமுள்ளஞ், செவவித்திற்சிறிது கூறக் கேணமதிசெவவவேந்தே ” 154- முதலாக 188 - ஈறாகப் பாவத்தானரகத் தில விளையுந் துன்பங்களைக் கண்முனையைத்தாற்போலச் சித்திரமுதற்பல வலங்காரவகையானும் பலதீணையகையானும் விழுமியபொருளாயுரைத் தவாறுகாண்க. அங்ஙனமெடுத்த மறவறறையு மியலபுலமைபுறநிலை முத லியதீணைகளால் விரித்தவாறு கண்டுகொள்க. எ ற

நான்காவது:—தொகையுந்துணியும்.

4 Summary and Conviction.

163. ஒருங்கு முனவிரித் துரைத்தவை மீண்டு சுருங்கக் காட்ட ரொகை யென்றாகும்.

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே தொகையாமா றுணர்த்துதும். தன பொருடோன்றப் பலகாரணவகையால் விரித்தவறறை யீற்றினகண்ணொ ருங்குடன ரொகுத்துக்காட்டல் தொகைவழி யென்பபடிம. ஆகையிற்பி ரித்த படையணிகூட்டிப் பகையைத்தாக்குவார போலவும், கணையேதைத் துள்ளுருவக் கூழுணைகூட்டுவாரபோலவும், மேற்றின கோபுரமுழகுபெற மே ற்சிகரம் பொருத்துவார போலவும், பூங்காவனத்திற பிரிந்து பூத்த பனமல ரொரு செண்டாகத் தொடுப்பவார போலவும், தானுநினைத்த பயனையடை தற பொருட்டுப் பலதீணைவகையால் விரித்துக்காட்டிய நியாயங்களொரு

பபட்ச சுருக்கக் கேட்போமனத துளஞருவவுபபது, தொகை யெனக் கொளக இனி யுதாரணங்காட்டுதும் ஏ-று (க)

164. பனமனந துணியவுட படுதத துணிவார
துணிய வணிததொகைத துணிவிற குரிததே.

(இ-ள) துணிவா மாறுணாததுதம் மேற்குறியபடி விரித்தவறறைசு சுருக்கக்காட்டி வருகையிற கருதியபயனை யடையும் பொருட்டு மறறவா துணிவதற்கேறப வுபாபபது துணிவெனப்படும ஆகையிற குறித்த தத்தம் பொருட்குரித்தாகக் கேட்பவா துயரத்திரங்கவுஞ சினத்திலெரியவுந தீமைககஞ்சவு மொன்றனை யொருவவு மறறென்றனை மருவவு மலலவை வெறுப்பவு நலலவை விருமபவு மறறைப பற்றுதலகிளபபிற கேட்டோர் மனமே தனவசமாகி யுழுது வித்தியபைங்கூழ பழுததுழிககொயது தெளித்த செந்நெல கொளவது போலப பகிகமுதலிய வழியாற்றேடிய பயனைத்தருவது துணிவென்றுணாக ஆகையிலதற்கதற்கேறப மடக்கு வினா விபாவனை முதலிய வலங்காரங்க ளொன்றனமேலொன்றை யடுக்கி நடக்குற துணிவெனக்கொளக. சிந்தாயணி மேற்காட்டிய துறவிடத்துப்பலவறறை விரித்து நெடிதாயுதைத்தினபு தொகையாயக கூறியவாறு.—“அல்லி ததாளற்றபோது மறறதநூலதனைப்போலத, தொலைத்த தமுட்டமு நீங்கத்திவினைதொடாந்து நீங்காப, புலவிககொண்டு யிரைசகுழந்து புககுழிபுககுப்பினனிள, நெலையிறுனப்பவெந்திச சுட்டெறித்திடுங்க ளொன்றே.”—“அறவியமனததராசி யாருயிராககருளைச்செய்யிற, பறவையுநிழலும்போலப பழவினையுயிரோடோடி, மறவியொன்றானுமின்றி மனத்ததே சுரககுநலலான, கறவையிறசறககுந்தன னை காமுறப்பட்டவெல்லாம் எனவிலைபலவு முறைத்தத த்தொகையாயக கூறியவாறு —“பொய்யொடுமிடைந்த பொருளாசையுருளாய, மைபடுவினைத்துகள் வழங்குநெறிமாயகு, செயத்பொருளபெயாதகலஞ் செமமைசுடு செந்தீக, கைதவ னுணித்த கவராட லொழிகென்றன ” 261 எனபகிவையும பலவுங் கூறித்துணிவு வழங்கினவாறு காணக அங்ஙனந தேமபாவணியிற காமமவினைவிககுந கீயவினைக காட்டியதனைவிடறகு வாமனுக்குறுதி பலவறறையும் பலதினை வகையால விரிவாயக்கூறிய பின்னாத தொகையுந துணிவுமாக்ச சொன்னவாறு —“ஐம பொறிப பகைகண்டஞ்சி யடக்கலினமைபேல வாய, வெம்பொறிப புதவையோரந்து வினைப்பகை சிறிதெனறெண்ணல, பைம்பொறிப பாரதடங் கூடப்பலபட மதநீர்க்குன்றிற, செம்பொறிப புகைக்கணயானைச சிதைந் துயிராமாளுமன்றே ”—“பிரிந்ததென்றெழித்தபாவம் பெறுமிடத்தணுகே லவேலோ, யிரிந்ததென றுறங்குமாசை யமைதியால விழித்துக்கொல்லு, மெரிந்தகிண காமத்தியை யிறறறவலித்ததெனனேல, கரிந்ததீதென்றிருந்த பறகாற காணுக்கத்தெரியுந் தீயே ”—“சூலம்புரி கொடியபேய்கள கொலைத் தொழிற கருவிஞ்சூழ்து, சலம்புரி வலையைவைக்கத் தனைப்படிற் பிரிதலா

றறு, வலம்புரி தவத்தினு மவவலையுறு விலகல வேண்டுங் கலம்புரி பைமபூ முழக்கி கதிராதத பொறகுணநின மார்போய்.”—“கச்சொன றிடடுணா வெர டிககங் கடடிமெயச சகடடையோடடி, நச்சொன றிடடே தச்சேற றுண ணல லுயிரச சிறறுனமற, நச்சொன றிடடோ ததேறறு தழுமபலா கணமா நலலோரா, மெயசசொன் றிடடச சிறுமுன வீடுற லூயின பாகீ” எனபன பலவுந தொகையுந துணியும் வநதவாறு காணக எ-று. (2)

ஐந்தாவது :—உரிமை.

5 Characteristics.

165. எப்பொரு ளெவ்வழி யியமபினு மதநகதந்
சூரிய வுரைப்ப துரிமையாக கால
மிடம பண்பொழுக்கிறை யெனவைங் கூறறே

(இ-ள) உரிமையு முரிமைவிகற்பமுமா மாறுணாததுதம போற்கூறி யபதிகமுதலெவ்வழிக்கணணு மெவ்வகை விழுமியபொருளை யுரைப்பினு மவற்றவற்றுரிமை வழுவாதுரைப்பது முறையெனக்கொள்க ஆகையிற் காலமு மிடமுங் குணமு முலகினொழுக்கமுஞ் சொல்லு மெனவைந்தினை யும்பற்றி வருமுரிமை யைவகைப்படு மெனக்கொள்க இவற்றைத் தனித் தனி விளக்குதம எறு

காலவுரிமை

Time

166. காலமே பருவம பொழுதென விரண்டாய்ப்
பருவங் காக்கூதிர பனிமுனபின வரநத
மெரிமுதிர வேனி லெனயிரு மூன்றே.

(இ-ள.) காலவுரிமையுமா றுணாததுதம. பருவமும் பொழுதும் என்காலமிருவகைத்தே அவற்றைப் பெரும்பொழு தெனவுஞ் சிறுபொழு தெனவுங் குறிப்பாரெனக்கொள்க அவற்றுட பருவமறுவகைப்படும. அவையே காப்பருவம, கூதிரப்பருவம, முனப்பனிப்பருவம, பின்பனிப்பருவம, இளைவேனிற் பருவம, முநீவைனிற் பருவம, எனவாறென்ப. அவையே யாவணி முதலொவ்வொன்றிற் கிருமதி யெல்லையாக் வருமெனக்கொள்க. அவற்றுள்ளினைவேனிலெனினும் வசநதமெனினும்மொகரும். ஆகையில வவப் பருவத்தரிமையை யினிக்காட்டுதம.—இலக்கண விளக்கம்—“காரோகூதிரமுனப்பனி பின்பனி, சீரினைவேனினை முதுவேனி லெனருங், கிரு மூன்று திறத்ததுபெரும்பொழுதவைதா, மாவணிமுதலா விரண்டிரண்டாக், வாழியிறுதிய வாயுங்காலே.”—அகப்பொருள் விளக்கம்—“காரோகூதிர

முனபனிபிணபனி, சீரிணவேனில வேனிலெனறும், கிருமுனறு திறத்த
து தெரிபெரும்பொழுதே.” இவைமேற்கோள எ-று. (க)

167. கராக்காலத் துரிமை கராககா லுருட்டிய
வாடையே கோப மயிலே கேகயங்
கோடல செங்காந்தள கொன்றை கூதாளர்
தண்டிமி லுயவை தளவு கடம்பஞ்சனி
வெண்குருந் தலாதலே வியங்கங் கிளிகுயி
னீங்கலே நீாமல றோங்க லென்ப

(இ-ள) காப்பருவத்தூரிமையா மாறுணாததுதம், வாடைவீசலும், இரதிரகோபமு மயிலுங்கேகயப்புள்ளுந் தோன்றிமகிழ்தலும், வெண்காந்தள, செங்காந்தள, கொன்றை, கூதாளம், வேங்கைமரம், காக்கணஞ்செடி, முல்லை, கடம்பு, காயா, குருந்தென விவையேமலாதலும், அன்னங் கிளிகுயில்கன்று வருதலும், தாமரைமுதனீாமலலோ யொளித்தலும், காப்பருவத்தூரிமையென்பபடும. எ-று. (உ)

168 கூதிராக் குரிமை கூதிரோ குருகே
வோதிமங் குரண்ட மொணமதிச சகோர
முதுவலீ ஞ்ணீ ருந்தது வத்த
னீரோ தெளித வீரமீன சனித்தல
காரோ குறகொளல பாரிசா தஞ்சக
தாரம பித்திகை மந்தார நாணன
முற்றலாக் துவத்தலே மறறுயிர ரைதலே.

(இ-ள) கூதிரப்பருவத்தூரிமையா மாறுணாததுதம் கூதிராக் காற்று வீசலும், குருகு மன்னமுங் கொக்குஞ் சகோரப்புள்ளுஞ் சங்கு நண்டு நத்தையுமென விவை மகிழ்தலும், நீரோ தெளித்தலும், மீனினைஞ் சனித்தலும், மேகஞ் குறகொள்ளலும், பாரிசாதஞ் சந்தனஞ் சிறுசெண்பகஞ் செம்பரத்தை நாணலென விவை மலாதலும், ஈண்டுக் கூறிய வுயிரோ யன்றி மறறைப பறவை விலங்கு உக்கொருங்குடன் வருந்தலும், கூதிரப்பருவத்தூரிமையென்பபடும எ-று (ங)

169. முனபனிக குரிமை துனபனிக கடறருங்
கொண்டல வீசலுங் கூண்டசை சிதகன
மண்டிருட கூகைகூன மனமகிழந் தொலித்தலு
மாந்தருச் சாமந்த மலாதலு மிலந்தை
நிங்கனி யுதித்தலுந் தீயெனக குன்றி
காயத்தலு நெல்லொடு கரும்பு முற்றலுமாம

(இ-ள.) முன்பனிப் பருவத்தரிமையா மாறுணாததுதம். கொண்ட
ற்காற்று வீசலும், தூக்கணை குருவியுங் கூசையு மார்ந்தையுமென விவைம
கிழதலும், மாவுளு சிவநதியு மலாதலும், இலகதைப் பழுததலும், குளநிக
காயததலும், செநெல் வளைதலும், கரும்புமுதிாதலும், முன்பனிப் பரு
வத் தரிமை யென்பபடும. எ-று. (ச)

170. பின்பனிக சூரிமை பேசுங் காலை
யுலவை வீசலே யுளபல புறவினம்
வளிது கூயக்கான வாரணங் களித்தலே
கோங்கில வலாதலே சூரவ நெடுமபனை
நீங்கனி யுதவலே சிதப்பரி வெடித்தலே.

(இ-ள) பின்பனிப் பருவத்தரிமையா மாறுணாததுதம் உலவைக்காற்
று வீசலும், பலபுறவினமுங் கானக்கோழியு மெனவிவை மகிழ்தலும், கோ
ங்குமிலவுமகூத்தலும், பேரிந்துபினையென்றிவையேபழுத்தலும், பருத்திவெ
ணசுளை வெடித்தலும், பின்பனிப்பருவத்தரிமை யென்பபடும. எ-று (இ)

171. வசந்தத் தரிமை வசந்தற நேரொணு
தென்றலே வணடினளு சிறுகிளி பூவை
யன்றிலே சூயிலிவை யகமகிழந் தாாததலே
மாங்கனி யுதிாதலே தேங்கய மலரொடு
வகுளந் தாழை வழைசெண பகம்பிற
முக்கிழினி தவிழ்த்தலே முனகா ரிடைக்களி
மிகுவன மயினமுதன மெலிதலே யென்ப.

(இ-ள்) இளைவேன்றி பருவத்தரிமையா மாறுணாததுதம். மனமத்
னநேராகிய தென்றலவீசலும், பலவணடினமுங் கிளியும் பூவையு மன்றி
லுங் சூயிலு மென விவை மகிழ்தலும், மாங்கனி யுதிாதலும், நீாமலரன்றி
மகிழ் தாழை புனை செணபகம பலவு மலாதலும், காப்பருவத்து மகி
ழ்ந்தகோபங் கேகயப்புண மடலிவையே மெலிதலும், இளைவேன்றி பரு
வத் தரிமை யென்பபடும. எ-று. (சு)

172. வேன்றி சூரிமை கானிற ஹசெழக
கோடையே விசக குறுகப் பேயத்தோ
காடையே வலியான கம்புள காக்க
சிரவ மொலித்தல புருண்டி சிந்தரம்
பாடலம் பூத்தல பாலை கனியொடு
கோடர நாவல சூலிகங் காயத்த
னீரலகன மறறுயிர சீரலகிச சோரலே.

(இ-ள.) முதுவென்ற பருவத்தரிமையா மாறணாததுதம் எங்கு
 துசெழுமபடி கோடைக்காற்றவீசலும், கான்றோன்றலும், காடையுமவ
 லிபானும் வானமபாடியுங் காக்குங் கவுதாரியுமென விவைபகிழ்தலும், மல
 லிகை புளி பாதிரி யென்றிவை பூததலும், பாலை காஞ்சிரம் நாவ லிஊபபை
 யென்றிவைக்காயத்தலும், கீரோகுறுகலும், ஈண்டுகூறிய வுயிரோயன்றி மற
 மெலாங்குழைந்து சோரலும், பூவுலகமுக்கு குன்றவருமுதுவென்ற பருவத்
 தரிமையென்பபடும ஆகையி லவவவப பருவத்திம் முறைவழுவாது காத
 தல பருவத்தரிமையென்பபடும இவ்வாறன்றி யொன்றறகுரியன பிறிதொ
 னற்றகுரைப்பது பருவமலைவாழ. (உ-ம.) வெண்பா.—“வனாவாய கனிதது
 மயிலகவத தாழை, கனாவாய முகைத்துக் கமழ—விலாவாயத, தளவேமு
 கைநெகிழ்த தன்கொன்றை பூப்ப, விளைவேனில வந்துலவிற நின்று” இ
 தனிமயிலகனித்தகவலு முலலைகொன்றை யென்றிவைபூததலுங் காப்ப
 ருவத்திருரியனவாகி விளைவேன்றிப்பருவத் துரியனவாகத் தோன்றப்பணா
 ததமையாற பருவமலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. ஆயினுமடுததபருவத்துரிய
 ன வொன்றிரண்டொரோவிடத்து விரவி மயங்கினும் வழுவனநெனக்கண்
 டுணாக. அங்ஙனம் கம்பா கிஷிகிரதாக்காண்டக் காகாலப படலத்துக்கார
 கூடிரொன்றிருப்பருவத்துக்குரியன சிலவற்றை மயங்கவைத்தவாறு காண்க.
 னைடத்ததோவென்றி விளைவேன்றி படலத்திற சொன்னதாவது.—விருத்
 தம்.—“கள்ளயாத தலரு முலலைக் கடிமுனை முறுவ றோன்ற, வளளித்தழக்
 குவளை யுண்கண் மலாநது மாந்தளிர்மென கையாற, கிளளை மெனகுதலை
 சாற்றிக் கிளரொளி வண்டு பாணுற, நெளவிளிப பாட வேன்றி நிரும்கள
 சிறந்த தன்றே.” மீளவும், “அரவ மேகலை யாயிழை யாக்கயா, குரவம்
 பாவை கொடுத்த கொழுதிமென, முருகுலாமளி மொயத்த கடம்பினம்,
 பரிவி னுடவென பந்து கொடுத்தவே.” என்பனவற்றுள்ளே முலலையுங் கட
 மபுங் காப்பருவத்துரிய மலராகையி விளைவேன்றி பருவத்தலாந்தனவாகக்
 கூறியமைபாற பருவமலைவாயிறநென்மனூ புலவா. ஆகையிலிவகை வழ
 வாராமற காத்தலறிவோ கடனெனக்கொள்க. எ-று. (எ)

173. பொழுதென மாலைக் கெழுயாமம் வைகறை
 யெற்றோற்ற நண்பக லெறபா டெனவாரே
 மாலைக் குரிமை மலாத லுறப லம்புள
 சோலைசோந் தொலித்தல சுரபி ககாத
 றுன்னடைத் தாமரை சுளித்தெனக் கூம்பல
 கன்னடங் காமபோதி கனியப் பாடலே
 யாமத் துரிமை யாகரி பாடலே
 யூமன சகோர முவரி யுவத்தலே
 காம மகிண்தங் கரவென நிவையே

வைகறைக குரிமை வரணங கூவன்
 மெய்பெனக் கனவுறன் மீனெளி குன்றல
 வாமமீ னுதித்தன மாதவா வாழ்தத
 விராமகவி யுடனிக தோளம பாடலே
 விடியற குரிமை விலங்கொடு மறுயிரா
 கடிமகிழந தெழுசசி காநெடு கமலம
 விரிபூ மலாதல வெண்பனி துளிதத
 றெரிபூ பாளந்தே சாட்சி பாடலே
 நண்பகற குரிமை நயததல கோகம
 வெண்டே ரோடன மேதி நீராடல
 பண்டிசை சாரங கம்பாட லென்பவே
 வெற்பாட றுரிமை வெற்பானி ழனீளல
 வானஞ சிவததன மயிமினங குதிததல
 கானமாயக காபி கவியாணி பாடலே,

(இ-ள்.) சிறுபொழுதுரிமையா மாறுணாததுதம் ஒளிபோ யிருளே
 புகும்பொழுதாதி யொவ்வொரு பொழுதிற கீனாகதுநாழிகை யெல்லையாக
 மாலையும், யாமமும, வைகறையும், விடியலும், உச்சிப்பகலும், மெற்பாடு
 மென வறுபொழுதிக்கையெனப்படும ஏறநேற்றமெனினும் விடியலெனினும்
 மொககும். இவற்றைடருவளைமலாதலும், புள்ளினஞ சோலைகடோறும்டைந
 து கலகலெனப்பெரி தொலித்தலும், பசுமுதறகறவைகன கன்றையுள்ளிக
 கரைநது வருத்தலும், தாமரைகூம்பலும், கன்னடங்காமபோதியென வீரிரா
 கம்பாடலும், மாலைப்பொழுதிற குரிமையெனப்படும ஆகிராகம்பாடலும்,
 கூகையோடுசீகோர மகிழ்தலும், பெருங்கடலுவந்தென்ப பொங்கலும், காம
 மு முழுதொலியினமையுங்களவு மெனறிவை மிகுத்தலும், யாமப்பொழுதிற
 குரிமையெனப்படும கோழிகூவலும், மெய்போற்றெளிந்த கனாததோன்ற
 லும், வானமீனெளியேகுறைத்தலும், வெள்ளிமீனுதித்தலும், மாதவொழுகது
 தேவவாழ்ததுரைத்தலும், இராமகவியிந்தோளமெனவீரிராகம்பாடலும், வை
 கறைப்பொழுதிற குரிமையெனப்படும விலங்கு பறவை மககண முதலிய
 வயிரெலா மகமலாநதுவத்தலும், பூங்காவனத்தள பூண்டுபூ கொடிபூ
 கோட்டுபூ வன்றிபும் நீப்புவகையுட்கமல மலாதலும், பூபாளந்தேசாட்சி
 யெனவீரிராகம்பாடலும், விடியற்பொழுதிறகுரிமையெனப்படும சக்கரவா
 கப்புள மகிழ்தலும், கானலெனும் பேயத்தேரோடலும், எருமைகன நீரிற்
 பாயநது கிடத்தலும், சாரங்கராசும பாடலும், உச்சிப் பொழுதிற குரிமை
 யெனப்படும. மலைமுதனிழலெலா நீளலும், வானஞசிவத்தலும், பலவகை
 யாட்டுககுடடிகள குதித்தலும், காபிகவியாணியென வீரிராகம்பாடலும், எ
 ற்பாட்டுப் பொழுதிற குரிமை யெனப்படும. ஆகையி லவவவப் பொழு

நிற குரியவை தோன்ற முறைவிடா துரைப்பது பொழு தெனும் காலவுரி மையாம். இவ்வாறன்றி யொன்றற்குரிய பிற்தொன்றிற ரோன்றக்கூறல் பொழுது மலைவாம்.—வெண்பா.—“செங்கமலம் வாய்குவியத தேங்குமு தங்கணமலர, வெங்குநெடு வானம் னினிதிமைப்ப—பொங்குதையத, தோ ராழித்தேரோனெழிலா லு வந்ததே, நீராழி குமுந்த நிலம்” இத்திறமுரை குவிதலும், குமுத மலாதலும், வானமீன ரோன்றலும், மாலைக்குரியனவாகிக் காலைக்குரியனவாக வுரைத்தமையாற பொழுது மலைவாயிற்று, பிறவுமன்ன. ஆயினு மொரோவிடத்துச் சிறப்பித்தாரைத்த பொருட கலங்காரமாக விவ வாறுரைப்பினுஞ் சிறப்பெனக்கொள்க (உ-ம) வெண்பா.—“மண்டபத்து மாணிக்கச சோதியால் வாவ்வாய்ப, புண்டரிக மாலைய பொழுதலரு— தண்டரளத, தாமஞ்சொரியுந் தகைநிலவான மெலலாமபல, பூமலருங்கா லைப் பொழுது.”—இதனுடாமரை மாலையின மலாந்ததாகவும், குமுதங் காலையின மலாந்ததாகவும், பொழுதுரிமைமாறி யுரைத்ததாயினுஞ் சிறப்ப லங்காரமாயிற்று பிறவுமன்ன இலக்கண விளக்கம் —“மாலையாமம வை கறை யென்ற, காலை நண்பக லெறபாடென்ற, வறுவகைத் தென்ப சிறு பொழுதவைதாம், பகிசுடரமை யந்தொடங்கியையிரு, கழகையளவை யகாணுங்காலே.”—அகப்பொருள் விளக்கம் “அவற்றாள், கூதியாமமுன் பனியென்றிவை, யோதியகுறிஞ்சிக் குரியவாகும் —வேனிண்பகல் பிண்பனி யென்றிவை, பானமையி னுரியபாலை தனக்கே—மலகு காமாலைக் குரிய.—இருள்புலாகலை மருத்தகிறகுறித்தே.—வெய்யோன்பாடு நெய தற்குறித்தே.—மருதநெய்தலென நிவையிரண்டற்கு, முரியபெரும் பொ முதிரு மூன்றமமே” இவை மேற்கோள். ௭-று. (அ)

—→←—

இடவுரிமை.

Place.

174. குறிஞ்சி பாலை மூலை மருத
நெய்தலைக்கிணைக் கெய்திய பெயொன
வரையே சுரமே புறவே பழனந்
திரையே யவையவை சேரிடந் தானு
நிரையே யைநகிணை நிலமென்ப படுமே.

(இ-ள) நிறுத்தமுறையானே யிடவுரிமையாமாறுணர்த்துதும். இடவ குப்பினுண முதலவகுப்பாகக் குறிஞ்சி பாலை மூலை மருத நெய்தலென விவையைநிலமெனவு மைநகிணையெனவும் வழங்கும் இவற்றின்மலையு மலைசாராதவிடமுங் குறிஞ்சி, சுரமுஞ் சுரஞ்சாராதவிடமும பாலை, காடுங்காடுசாராதவிடமு மூலை, வயலும் வயலசாராதவிடமு மருதம்; கடலுங்கடல்

சாராதவிடமு நெய்தலென்று வகுத்தாரா புலவொன்றறிக.— அகப்பொருள விளக்கம் —“வரையே சுரமே புறவே பழனந், திரையே யவையவை சோத ருமிடனே, யெனவீ னாவகைத் தனையி னிலமே ’ எ-து. மேற்கோள் இ வற்று ளொவ்வொரு திணைக்கு வேறாகச் சில பொருள் வகுத்தவை கருப பொருளென்றா கறறோ. இவை வருமாறு எ-று. (க)

175. தெய்வஞ் செலவா சோகுடி புளவிலங்
கூரீர் பூமர முண்பபறை யாழ்ப்பண
டொழிலெனக் கருவீ றொழுவகைத் தாகும்.

(இ-ள்) கருப்பொரு ளென்பவை யிவையென வுணாததுதம் தெய்வ முந் தலைவனொடு தலைவியுங் குடியும் பறவையும் விலங்கு மூரு நீரு மலரு மர ங்க்ளும் வினையு முணவும் பறையும் யாழ் மிசைப்பாட்டுந் தொழிலு மெனச் சொல்லப் பட்ட பதினான்கு கருப்பொரு ளொவ்வொரு திணைக்கு வேறு வேறாக வுளவென வகுத்தாரா கறறோ இவற்றுள்ளோரிட வெல்லையுளடங்கா வெவவிடத்து மெக்காலத்தது மனைத்தலரு மனைத்துயிருந் தானுள் வாக்கவு நிலையி னிறுத்தவு முழுத்த வொழிப்பவும் வல்லவொரு மெய்க்கடவு ளான றிக் குறுங்கோற் றேவராகப் பலரினொன்று மெய்யமறை நூலாலறிவோ மாயினு மிநநாட்டிருள் வழிவழங்கு முறையைச் சொல்லிக் காட்டுதம் — இலக்கண விளக்கம் —“ ஆரணங் குயாநதோ ரல்லோர புளவிலங், கூரீர் பூமர முண்பபறை யாழ்ப்பண, டொழி லெனக் கருவீ றொழுவகைத் தாகும்.” எ-து மேற்கோள் எ-று. (உ)

176. குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் குமரன் நெய்வமே
வெறியணிப் பொருப்பன வெறபன சிலம்பன
குறத்தி கொடிச்சி குறவா கானவா
குறத்தியா கிளிமரின் மறப்புளி குடாவடி
கறையடி சீயஞ் சிறுகுடி யருவி
நறுஞ்சுளை வேங்கை குறிஞ்சி காந்த
ளாரக் தேக்ககி லசோக் நாகம்
வேர லைவனந் தோரை யேனல்
கறங்கிசைத் தொண்டகங் குறிஞ்சியாழ் குறிஞ்சி
வெறிகொ ளைவனம் வித்தல செய்குற
பைந்தினை காததல செத்தே னழித்தல
செழுங்கிழங் ககழ்தல கொழுஞ்சுளை யாடலே

(இ-ள்) குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் மாறுணாததுதம். குமரன் நெய்வமே, பொருப்பனம் வெறப்பனுஞ் சிலம்பனுங் குறத்தியுங் கொடிச்சியுந் தலை

வனெடு தலைவியே, குறவருங் கானவருங் குறத்தியருங் குடியே, கிளியுமயிலு முரியபறவையே, புலியுங் கரடியும் யானையுஞ் சிங்கமும் விலங்கே, சிறு குடி யூதோ, அருவியுஞ் சீனையுந்நோ, 'வேங்கையுங் குறிஞ்சியுங் காததஞ்ஞ சாதனமுந் தேக்கு மகிலு மசோகும் புனனையு மலலோ மரமே, மூங்கினெல லு மைவனெலலுந் தோனாரெலலுந் தீனையு றூணுவே, தொண்டகம் பறையே, குறிஞ்சியாழ யாதே, குறிஞ்சி யிசைப்பாட்டே, வெறி கொள்ளலும் ஐவனம் வினாததலும் பைந்தீனை காததலுந் தேனை யழித்தலுங் கிழங்கு தொண்டலுஞ் சீனையிற் குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினுவ வகையுங் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளா மெனக் கொள்க எ-று (க)

177. பாலைக் கருப்பொருள பகவதி தெயவமே
காளே விடலை மீளி யெயிறறி
யெயின ரெயிறறியா மறவா மறத்தியா
புறப்பருந் தெருவை செநநாய குறுமபு
குழிவறுங் கூவல சூராஅ மராஅ
வுழினை பாலை யோமை யிருப்பை
வழங்குகதி கொண்டன செழுமபதி கவாநதன
பகைநதுடி பாலையாழ பஞ்சரம் வெஞ்சமம்
பகலிற சூறை பரிவெழுக தாடலே.

(இ-ள) பாலைக் கருப்பொருளா மறுணாததுதம் களி தெயவமே, காளையும் விடலையு மீளியு மெயிறறியுந் தலைவனெடு தலைவியே, எயினரு மெயிறறியரு மறவரு மறத்தியருங் குடியே, புறவும் பருந்துக் கழுஞ்சும் பறவையே, செநநாய விலங்குகே, குறுமபு தானூதோ, கேணிநீரோ, சூராவு மர வுஞ் சிறுநீனையும் பாலையு மாவுங் களரியு மலலோ மரமே, ஓடிவழி யிற பறித்தனவும் புக்குமறு நனனாட்டிற நிர்மனவு முணுவே, துடி பறையே, பாலையாழ யாதே, பஞ்சரமும் வெஞ்சமம் மிசைப்பாட்டே, பகற சூறை குளித்த தொழிலே, என விப்பதினுவ வகையும் பாலைக் கருப்பொருளா மெனக் கொள்க எ-று (ச)

178. முலலைக் கருப்பொருண முராரி தெயவமே
தொலலைக் குறுமபொறை நாடன றேறனந
மடியாக் கறபின மனைவி கிழத்தி
யிடைய ரிடையசசிய ராய ராயசசியா
கான வாரண மானமுயல பாடி
குறுஞ்சனை கானயாறு குலலை முலலை
கிறங்கிளா தோன்றி பிறங்கலாப பிடவங்
கொன்றை காயா மனறலங் குருந்தந்

தாயற்குக் கநிவரகு சாமை முதினா
 யேற்றுப பறைமுலலை யாழசா தாரி
 சாமை வரகு தரமுடன விதத
 லவைகளை கட்ட லரிதல கடாவிடல
 செவிகவா கொன்றைத நியகுழ னாதன
 மூவின மேயத்தல சேவினந தழுவல
 குரவை யாடல குளித்தல கானயாரே

(அ) முலலைக் கருப்பொருள் மறுணாததுதம் விடமீறு தெய
 டிம, குறம்பொறை நாடனூ தோன்றலுங் கயின பனைவியுங் கிழத்தி
 யுந் தலைவனெடு தலைவியே, இடையரு மிடையசியரு மாயரு மாயசியருந்
 குடியே, காட்டுக்கொழி புள்ளே, மாணு முயலும் விலங்கே, பாடி யூடே,
 குறுஞ்சினையுங் கானயாறு நீரே, துளசியு முலையுங் காந்தளுங் கொன்றை
 யுங் காயாவுங் குருநதமு மலரே மாமே, வரகுநு சாமையுங் காராமணிப
 பயறு முணுவே, பம்பைப பறையே, முலையாழ யாமே, சாதாரி யிசைப
 பாட்டே, சாமை வரகு விதைத்தலு மவற்றின சளைகளைக் கட்டலு மவ
 றறை யறுத்தலுங் கடாவிட டவற்றைத கெழீகத்தலுங் கொன்றையங் கு
 முலுத்தலும பசுமுதல மூவின மேயத்தலு மிடபந் தழுவலுங் குரவை யா
 டலுங் கானயாறு குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பநிறுல வகையு முல
 லைக் கருப்பொருளா மெனக்கொளக் ஏறு (ஆ)

179. மருதக் கருப்பொருள் வாசவன நெயவமே
 வீருதமை யூரன வெண்டார கிழவன
 கெழுதகு கறபிற கிழத்தி மனைவி
 யுழவ ருமுத்தியா நடையா கடைசியா
 மழலை வண்டான மகனடி னொ
 யனனம போதா னவலிறக கம்புள
 குருகு தாரா வெருமை நீராய
 பெருகிய கிறப்பிற பீபரு மூதூ
 யாறு மனைககிண நிலஞ்சி தாமமா
 நாறிதழக கழநீர நளிமலாக குவளை
 காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதகு
 செநநெல வெண்ணெ லநநெல லரிக்கினை
 மனறன முழுவ மருதயாழ மருத
 மனறணி வீழாக்கொளல வயற்களை கட்ட
 ரே பதல கடாவிடல பொயகையா றுடலே

(இ-ள.) மருதக கருப்பொருளா மாறுணாததுதம் இந்நிரன ரெயவ
மே, ஊரணு கிழவனுங் கிழத்தியு மனைவியுந் தலைவனெடு தலைவியே; உழ
வரு முழத்தியருங் கடையருங் கடைச்சியருங் குடியே, கொக்கு மன்றிலும்
நாயு மன்னமும் போதாவுங் கம்புளுங் குருகுந் தாராவும பறவையே,
எருமையும் கீநாயும் விலங்குகே; பேருரு மூதுரு மூதே, யாறு நீரே, மகி
ழந் தாமனாயுங் கழுநீருங் குவனையுங் காஞ்சியும் வஞ்சியு மருதமு மல
ரே மரமே, செந்நெலலும் வெண்ணெலலும் முணவே, கிணையு மண்பப
றையும் பறையே, மருதயாழ யாமே, மருத மிசைப்பாட்டே, திருவி
ழா வழங்கலும் வயவீற கணிகட்டலும் நெலலை யறுகத்தலும் தெளித்தலும்
குள நீராடலும் யாறுநீர் குளித்தலும் தொழிலே, என விப்பதினான்கு
மருதக கருப்பொருளா மெனக்கொள்க எ-று (சு)

180. நெய்தற் கருப்பொரு ணிராள வருணனே
மொயந்நொ சோப்பன முனவீர் புலம்பன
பரத்தி நுளைச்சி பரதா பரத்தியா
நுளையா நுளைச்சிய ரளவர ளத்தியா
காககை சுறவா பாகாம படடின
முவாரீரக கேணி கவாரீ நெய்தல
கண்டகக கைகை முண்டக மடம்பு
கண்டல புனனை வண்டிமீர் ஞாமுல
புலவுமீ னுப்பு விலைகளிற பெற்றன
களிமீன கோடபறை நாவாயப் பம்பை
விளரியாழ செவவழி மீனுப்புப் படுத்த
லுணக்கல விற்றல குணக்கட லாடலே,

(இ-ள) நெய்தற் கருப்பொருளா மாறுணாததுதம் வருணன ரெயவ
மே, சோப்பனும் புலம்பனும் பரத்தியு நுளைச்சியுந் தலைவனெடு தலைவியே,
பரதநம் பரத்தியுந் நுளையுந் நுளைச்சியுந் மளவரு மளத்தியருங் குடியே;
கடற்காககைப் பறவையே, சுறா விலங்குகே, பாககமும் படடினமு மூதே, உவா
ரீரககேணியுங் கடலும் நீரே, தாழையு முடச்செடியு மடம்பு முள்ளிச் செடியும்
புனனையுங் கொங்கு மலமோமரமே, புலவு மீனுமுபும் விற்றுக்கொண்டனவு
முணவே, மீனுங் கோடபறையும் பம்பையும் பறையே, விளரியாழ யாமே,
செவவழி யிசைப்பாட்டே, மீனுப்புப் படுத்தலும் மீன யுணக்கலும் முணங்கிய
வறறை விற்றலும் கடனீர் குளித்தலும் தொழிலே, என விப்பதினாலவகையு
நெய்தற் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க ஆகையி லிவையு மித்தொடக்கத்
தனபலவு மொவ்வொரு நிலத்திற குரியவாகி யொன்றன பொருண மற்ரு
ன்றற் குளையாது முறைகையக காப்பதிட வுரிமை யெனப்படும. எ-று. (எ)

181. இடமெனப் படுவது மலைநாடியாரே

(இ-ள) மறறொரு வகுப்பிட வுரிமையாமாறுணாததுதம் மேற்கூறிய வைநதினை வகுப்பனறி மலையு நாடும யாறுமென மறறொரு மூவகைப்படு மிடமெனக்கொளக இவற்றுட்பொதியமுமியமு முதலிய மலைகளே மலையும, மகதமுதற பதினெனபாடை நிலங்களே நாடும, கங்கை பொருவை காவிரி முதலிய யாறுகளே யாறுமெனக்கொளக இவற்று ளொன்றன பொருண மறறொன்றி னுளவாகச் சொல்லாததற கதருரிய வறறைத தநது னைப்ப துரிமையெனப்படும இவ்வாறன்றிப் பொனமலைச் சாதன மெனவுக தெனமலை மதகரியெனவும பொதியற் குரியன பொனமலைக்கண னுளவாக வும, பொன்பலைக்குரியன பொதியின்கண னுளவாகவு முரைப்பின மலையெ னு மீடவழுவாமெனக்கொளக பிறவுமனன அங்ஙன மொவ்வொரு மலைநா டி யாறுகட்கு முரிமையைத் தமிழ்தூலிடத்துக்காண்க ஆயினு மொன்ற னைப் புகழுமிடத் திவவுரிமைமாறி யிலலனவு முளவெனப் புனைநதனாயா கச் சொல்லினும வழுவென நிகழா தலங்கார மென்று கொள்பயா முற்றி வடைபயா ளொரு கண்ணொரு—தண்டியலங்காரம்.—“இடமெனப் படுவ து மலைநாடியாரே” எ-து மேற்கோள் எ-று (2)

பண் புரிமை.

Nature.

182. பண்பெனச் சாதியும் பறறலு மளவையும் வண்ணமும பலவும் வகுத்தனா புலவா

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே பண்புரிமையா மாறுணாததுதம் பண்பெ பண்பெனுஞ் சொல்லா லவனவன பிறந்த சாதியு ளெஞ்சிற பறறிய பறறதலு நாலவகை யளவு மைவகை வண்ணமு மறுவகைச் சுவையு மெ ழுவகை யிசையு மெனவகைபூறு முதலிய பலவும் வரப்பெறும். இவற றை யினித் தனித்தனி விளக்குதம். எ-று

சாதித்தொழிலரிமை.

Caste Employment.

183. வனனியா மனனா வணிகா சூத்திர றொனனிவா நாலவாக கியலவன வுரைக்கி லோதற றொழி லுரித் துயாகதோர மூவாககு மலலாத கலவி யெலலாககு முரித்தே

(இ-ள) நிறுத்தமுறையானே சாதிபிரிமையாய் றுணர்த்துதும். ஆகையில அநதண ரரசா வணிகா சூததிரொன விநநாடபுல வழங்கு முயாசாதி யிற பிறந்த நாலவராசி மறநவ ரிழிந்தோனொன்ப்படுவொன றுணாக இநநா டடு வழக்கமபற்றி யவவவச் சாதிக்குரிய தொழிலை விளக்குதும் ஆகையில ன்விற்றை கறஞ்சுதொழிலுள வேதத்தை யோதியுணராத லநதண ரரசா வணிகொன மூவாககு முரித்தே யொழிய சூததிராககுத் தகாதெனவும், வேதநூ லொழித்தொழிந்தகலவியாவையு முணராத னூலவாககு முரித்தெனவுங் கூறு வாரொனக்கொளக. ஆயினும் வாயாலுணப்படு முடறஞான யாாககும பொது மைய உாகையிற காதாலுணப்படு முயாக குணவாகிய மெயமமறையோதல சிலாககு விலகல கொடுமெயன்றே மீளவு மறையே பரகதி வழியையக்காட வெ தாகையில அனைவரும் பொதுப்பட வக்கதிக குரியராகப் பிறந்த பின்ன ரவழி யுணாதல பொதுமைத தனறென விதிப்பது கிறையே. ஆகையில வெண்பா —“பூரியாக கோதனமின பொயயா மறையென்பா, ராரியராயத தாங்கண டறியாரோ - பேரலையு, மொயமணலா காணகமு முடகடமு நீரம லகப, பெயமுசில வானபினுஞ்ச சிறப்பு” —“கறறெறத் தொழுகாக்ககுக் காச றுத்த வேதநூல, சொற்றறக் வெண்பாக்ககுத் தோன்றோ-பற்றற்ற, காவியு கீலமுலீவிககதிகாக்கையான, மேவியவினவேநதனனபு ” எனறாமெயமமறையு சாரியனா.—இலக்கணவிளக்கம் — “ஒதறறெழிலுரித்தயானதொழுவா க்கும்” —“அலலாக கலவி யெலலாககு முரித்தே ” இவைமேறகோள எ-று.

184 படைக்கலம் பயிறலும் பகடாதி யூற்தலு
முடைத்தொழில பினமூவாக குரைத்திசினோ

(இ-ள) இதுவுமது. படைக்கலங்களை வீசியெறிந்தே யதெஃகிச செ யகொழிற கற்றலும் யானையுங் குதிரையுந் தேரு மேறி யூதலுமாக் நாவி ன்றை கறஞ்சு தொழி லலலாத தொழிலக ளநதணரொழித் தொழிந்த மூவா க்கு முரிய வெண்பா —இலக்கணவிளக்கம் —“ படைக்கலம் பயிறலும் ப கடு பிறலூதலு, முடைத் தொழி லவாக்கென வுரைத்திசினோ ” எ-று மேறகோள எ-று

185. அறப்புறங் காவ லனைவாக்கு முரித்தாய்
மறறைக காவல கொற்றவாக் குரித்தே.

(இ-ள) இதுவுமது. அறப்புறங் காவலென்றும், நாடுகாவலென்றும், காவ லிருவகைப்படும. இவற்று ளறப்புறங் காவலே நாலவாக்கும் பொது மைத்தாகி நாடுகாவ லரசாக் குரித்தெனக்கொளக —இலக்கண விளக்கம் - “அவற்றள, அறப்புறங் காவ லனைவாக்கு முரித்தே” —“மறறைக காவல கொற்றவாக் குரித்தே.” இவை மேறகோள. எ-று.

186. வேதமாநதா வேந்த ரென்றிரு வாக்கு
தூது போதற ரெழிலுரித் தாகும்

(இ-எ) இதுவுமது. வேறறசாகடக்குத் தூதுரையுண்ககப் போதலகதனாக்கு மரசாக்கு முரித்தெனக் கொள்க. எ-று. (ச)

187 சிறப்புப் பெயாபெற்றிற் செப்பிய விரண்டு முத்தருரிய மரபின வொழிந்தோ நிருவாக்கு.

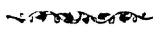
(இ-ள) இதுவுமது. அரசனற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றவராயின வணிகா குத்திரரென்று மிருவாக்கு நாடு காவற ரொழிலுந் தூது போதற ரொழிலு முரியன வெனக் கண்ணினாக ஆகையிற் சொல்லப் படத்தெழிலகளு மித்தொடக்கத்தன பலவு மொருவாக் குரியனவாகி மறரொருவாக் குரியன வாக்க்குர தமமுறை காப்பது சாதி யுரிமையா மெனக் கொள்க. எ-று (இ)

பற்றுதலுரிமை.

Relation.

188 வெறுப்புவுப் பிரக்கம வெகுளி காணக் திறத்துணி வசசந தேரூ மயலவாப் பலவு மக்கட பலபற ரென்ப பற்றுறும் வழியும் பற்றுற ரூகக்கு மற்று மியற்கையும் பற்றிற் வகைத்தே.

(இ-அ) நிறுத்த முறையானே பற்றுத் துரிமையா மாறணாததுதம் வெறுப்பு முதலாக்ச சொல்லப் பட்டவையும் பலவு மக்களிடத்துத் தோன்றும் பற்றுதலாரும். ஆகையிற் கேட்போ ரிடத்துத்தா னப்பற்றினைக் கிளப்புத் தன்மையும் பற்றுடையாக் கியலுந் தன்மையு மறிந் தமமுறையே பிறழாதாப்பது பற்றுத் துரிமை யென்பபடும இவற்றுட் கேட்போ மனக் கி லொன்றன்மேல வெறுப்பு மொன்றன் மேலாசையு மோரிடத் தச்சமு மோரிடத் தூக்கமு மிவாக்கே யிரக்கமு மவாக்கே வெகுளியு மித்தொடக்கத்தன பல பற்றுதலைக் கிளப்புதல் கறரோ தொழிலையாகி யதற்கதற குரியபொருளு முரிய வுணியுந்தான நெரிந் துரைப் பதறிவோ கட்டுனைக் கொள்க அன்றியுஞ் சொல்லப்பட்ட பலவகைப் பற்றுத் தொழிலின் தன்மையான மனிதரும் பலருண முடையராவா. அங்ஙனங் கடுகுசினத்தா னினைவு மொழியு நடையும் வேறாயவனரூன சினமேயாறி நாணங்கொண்டக்கா லவ னினைவு மொழியு நடையும் வேற மலவோ. பிறவுமன்ன ஆகையி லெழுமபின் வல்லவப் பற்றுத்தற குரியவை செப்பு வ துரிமையாமெனக் கொள்க இவ்வழியும் வருவாது காப்பது கறரோ கட்டுனே. எ-று.

வடிவுமுதலியவுரிமை.

Form 8c.

189. வடிவள ஆறு மறறவை பொதுமை
கடியச் சிறப்பிற் காட்ட லுரிமை

(இ-ள்) வடிவு முதற் குணவுரிமையா மாறுணாததுதம். சதுர முதற் பலவடிவு மெணமுத ளளவும் வெமமைமுத லெண்ணூறு முதலிய குணங்களு ளொன்றற குரியன மறறென்றற குரியவாகத் தோன்ற வுரைப்பது குண வழுவாகும் பறபல பொருட்குப் பொதுப்பட நிற்குங் குணங்களைச் சொல்லினும் வழுவன ருயினும் பொதுப்படா ததற் குரியவைச் சொல்லுதல சிறப்பாகிக் குண வுரிமையா மெனக் கொள்க. அங்ஙனம் பைநதினையென்பது பைங்கூழுக கெலலாம பொதுக்குணமாம். செறிசூறற நினையெனவுந் தாற்றுக் கதிர் வரகெனவுஞ் சிறப்புடைக குண வுரிமையாம் பிறவுமனன. இவ்வகை யுரிமையே தனமை யலங்கார மெனவுமபடு மாதலாலணியதிகாத துள்ளுங் காண்க. எ-று.

ஒழுக்கவுரிமை.

Conduct.

190. ஒழுக்க மென்பதின லெக முறையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யொழுகக் வுரிமையா மாறுணாததுதம் தமமு ளொவ்வா முறைகளைத் தோற்ற தோற்ற முறைகொண லெகவியறகை பிறழா துரைப்ப தொழுகக் வுரிமை யெனப்படும. (உ-ம.) வெண்பா.—“அலைகடலக் ளேழு தூரத் தந்தரத்தி னூடே, மலையினைய மாலயானே யோடடிக—கலவரை, நீறுக்கி வையநெடுங் குடையினகீழ வைத்தான, மாறசசீர் மாணித்தார மன.” எனப் திதனுள்ளொரு நிலவேந்தனை யெழுகடலைத் தூரத்தா னெனவு மாகாயத்தில யானையோடடிப் பகைவரை வென்ற று னெனவும் வந்தமையா லுலகிலொழுகா முறையா யொழுகக் வழுவாயிற்று. பிறவுமனன. எ-று.

சொல்லுரிமை.

Speech.

191 சொல்லென்ப படுவ தன்றொகுதி நானகவற்றுட்
சனுககிரகஞ் சங்கதந் தேவா மொழியே
யவப்பிரஞ் சனமொழி யாமிழி சனாககே
வொவ்வொரு நாட்டிடை யுரைப்பது பாகத

மிதுமூ வகைத்தாய வடமொழி திரிவன
தற்பவம பிறவும் பொதுமைய தற்சமஞ்
சிறந்தொன்றற சூரியன தேசிக மென்ப

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே சொல்லரிமையா மாறுணாததுதம், சனுகிரகமென்றும், சங்கத மென்றும், அவப்பிரஞ்சன மென்றும், பாகத மென்றும், சொலவகை நானகாக வருத்தார புலவா இவற்றுட சனுகிரகமுஞ் சங்கதமுந் தேவா மொழியெனவும், அவப்பிரஞ்சன மிழிசனா மொழியெனவும், பாகத மெலலா நாடடினு மெலலார தமமாலும் வழங்கு மொழியெனவுங் கண்டுக்கொள்க. அன்றியும் பாகத மூவகைத்தாகித் தற்பவந் தற்சமந் தேசிக மென்பபடும இவற்றுள் ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தானும், பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய வீரெழுத்தானுமாகிய வாரிய மொழி தமிழிற் சிதைந்தது வருவன தற்பவ மென்பபடும (உ-ம) சுகி, போகி, சுத்தி, அரசு, அரி, பாபம், அபாபம், நயம், நீதியம், நதியம், எனவரும் அன்றியும், ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தானாகிய வாரிய மொழி தமிழில் வழங்குவன தற்சம மென்பபடும (உ-ம) அமலம், கமலம், காரணம், மலையம், மாருதம், குங்குமம், உலகம், எனவரும் அன்றியும், ஆரிய வெழுத்துக்கள் சிதைந்த தமிழில் வழங்குமாறு சிலகூற்தம் — ஆரியத்து ளேழாமுயிரானது, இ, இரு, வாகவுந் திரிந்து வரும் (உ-ம) இடபம், எ-ம. இருடி, எ-ம வரும் அன்றியும், பதினாறுமுயிரானகரமாகவே னும் மகரமாகவேணுந் திரிதலும், கெடுத்தலும், பெறும் (உ-ம) காமன, நாகம், எ-ம அரி, எ-ம, வரும் அன்றியும், ஆ, மொழியிறுதியில், ஐ, எ-ம ஈ, மொழியிறுதியில், இ, எ-ம திரியும் (உ-ம) மாலை, எ-ம கௌரி, எ-ம வரும் அன்றியும், கவவலலாத் மூன்றும், க, எ-ம சவ்வலலாத் மூன்றும், ச, எ-ம டவ்வலலாத் மூன்றும், ட, எ-ம தவ்வலலாத் மூன்றும், த, எ-ம பவ்வலலாத் மூன்றும், ப, எ-ம திரிந்து வரும் (உ-ம) நகம், நாகம், மேகம், எ-ம. சலவாதி, விசயம், சருசசனா, எ-ம. கடிநம், சட்டம், கூட்டம், எ-ம. தலம், திரம், தனா, எ-ம. பலம், பந்தம், பாரம், எ-ம முறையே திரிந்து வந்தன. அன்றியும், ஐ, மொழிக்கூட்டையில் யகரமாகத் திரிந்து வரும் (உ-ம) புயம், கயம், எ-ம வரும் அன்றியும், மொழி முதலில், ச, எ-ம மொழியிடையில், ச, எனரூயினும், ய, எனரூயினும் திரிந்துவரும் (உ-ம) சங்கரன, சிவன, ஏ ம அங்குசம், பாசம், எ-ம தேயம், வயம், எ-ம வரும் அன்றியும், வ, முதலில், ச, எ-ம. இடையிலுங் கட்டையிலும், ட, எ-ம திரிந்து வரும் (உ-ம) சணமுகம், எ-ம சட்டங்கம், எ-ம. விட்டம், எ-ம பாடை, எ-ம. வரும் ஷ, முதலிலுங் கட்டையினும், ச, எ-ம. இடையில் சகரமாகவேணுந் தகரமாகவேணுந் திரிந்து வரும். (உ-ம) சபை, எ-ம அசி, எ-ம. வாசம், எ-ம ஆதாரம், மாசம், எ-ம வரும். அன்றியும், முதலில் கெட்டும், இடையிலுங் கட்டையிலுங் கூற

மாகத திரிந்த வரும் (உ-ம) அரன, அரி, எ-ம ஓம, எ-ம. தாகம, மோ
கம, அகி, மகி. எ-ம. வரும். அன்றியும், கூந், முதலில் ககர மாகவும் இடை
யினுங் கடையினும் இரு ககரமாகவுந் திரிந்த வரும் (உ-ம) சீரம, எ-ம.
அககம, பககம, குக்கி, பககி, எ-ம. வரும். ய, மொழிமுதலில் தனமுன
னிறகு மேனைய மெய்களோ டிணைந்த வருங்கால முன்னின்ற மெய் இக்
ரம் பெறும், இகரம் பெற்றுநகர சிலவிடத்தது யகரங் கெடும. (உ-ம.) தியா
கம, நியாயம், வியோமம், எ-ம. விவகாரம், எ-ம. வரும். அன்றியும், ய,
மொழிக்கிடையில் தனமுன்னின்ற மற்ரை மெய்களோ டிணைந்தவருங்
கால, முன்னின்ற மெய்க்கு இகரம் பெற்றும், சிலவிடத்த தமமெய் இக்
ரம் பெற்று மிகாமலும் வரும். (உ-ம.) வாககியம், நாடடியம், புணணி
யம், எ-ம. காமியம், காரியம், காவியம், ஆசியம், எ-ம் வரும் அன்றி
யும், ர, மொழிமுதலில் தனமுன்னின்ற மெய்யோடிணையுங்கால, முன
னின்ற மெய் இகரம் பெற்றும், சிலவிடத்த உகரம் பெற்றும் வரும்.
(உ-ம) கிரமம், திரவியம், விரதம், எ-ம. குரோதம், சுரோததிரியம்,
எ-ம வரும் அன்றியும், ர, இடையி லவ்வா நிணைந்தவரின, முன்னின்ற
மெய் யிரட்டி இகரம் பெறும் (உ-ம) உககிரம், வசசிரம், குத்திரம், என
வரும். அன்றியும், ர, பின்னின்ற மெய்யோடிணைந்த வருங்கால உகரம்
பெற்று வல்லொற திரட்டி உரும. சில விடத்தது இகரமும் பெற்று வரும்.
(உ-ம.) அருக்கன, அருசசனை, வருணம், எ-ம. பரிசம், விமரிசம், எ-ம.
வரும். அன்றியும், ல, முதலில் முன்னின்ற மெய்யோ டிணைந்தவரின,
முன்னின்றமெய் இகரம் பெறும் சிலவிடத்த உகரம் பெறும். (உ-ம)
கிலேசம், மிலேசசன, எ-ம. சுலோகம், எ-ம. வரும். அன்றியும், ல,
இடையி லவ்வாநிணையின முன்னின்ற மெய்மிக் கிகரம் பெறும் (உ-ம)
சுககிலம், என வரும் அன்றியும், ம, முன்னின்ற மெய்யோ டிணைந்தவ
ரின, முன்னின்ற மெய் உகரம் பெறும். வகரமுன னவ்வாறு நின்றமெய்
மிக்கு உகரம் பெறும் (உ-ம) பதுரம், எ-ம, பகருவம், எ-ம. வரும். அன
றியும், மொழிக் கீறநிலவருங் ககர முதலிய வொற்றுக்கள மிக்கு உக
ரம் பெறும் (உ-ம) வாக்கு, திக்கு, வீராட்டு, மருத்த, அபபு, என வரும்.
அன்றியும், உறபவம், அறபம், பறபம், அததம், சததம், சததி, என விங்ங்
னஞ் சிதைந்த வருவனவும் பிறவும் வழக்கநோக்கி யறிக இவை நிறக
அவ்வவ நாட டா சொல்லேயாய் பிறபாடை நோக்காதன வெல்லாந் தே
சிக மெனபா (உ-ம) நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி, சோறு, பாக்கு, பாரிதம்.
பிறவுமன்ன ஆயினு மறநிறுவகைச சொல்லே நலவவாயினுந் தேசிகச
சொல் லொவ்வொரு நாடடிநருரிய சொல்லென் றஹையாற நேசிகச
சொல்லாற செபபுவ துரிமையா மெனக்கொளக எ-று. (க)

192. உறுபுபுச் செய்யுளென றுரைப்ப தறபவச
சிறப்புரை வினாவிச செப்பிய செய்யுளெ.

(இ-ள்.) தற்பவமெழிக் குச சிறப்புவிதிமை யுணாததுதம். தேசிகசு சொல்லொடு வடமொழியிறநிரிந்த தற்பவசசொல லொன்றிரண்டுங்கலந்து வந்த செய்யுள் கேட்போக கினபமாக வழங்கு முறுப்புசு செய்யு ளென்ப பமெ,(உ-ம)கட்டளைக்கவித்துறை.—“சுருணுமபரியாயப் பாவாதிவீனையிரு டகங்குலற, வருணுமபரியாக வந்துதிதாளேயினததுயிரா, ரிருணுமபரித ருஞ சீலத துவானகதியெய்தவிவ,டெருணுமபரிதாஞ்சரணுமபுயஞ செனனி சோததுகவே” —வெண்பா.—தராதரத்தொப்பததராதலத்தோநகி, வரா தராததரத்திலவாழ்ப,—பராகச, சிரசரணுகத்திரவிதிங்கண மீனபூண்டா ள, கரசரணுத்தொழிறகண்டு.’ எ-ம பிறவுமனன. எ-று (உ)

193 கொங்கண மகதங் கோசலந் துளுவஞ
 சிங்களஞ சீனஞ சிந்து திராவடம்
 வங்கஞ சாவக மராடங் கலிங்க
 மங்கஞ சோனக மருணங் கவுசலம்
 பப்பரங் காமபோசம் பாடையூ வாறனுண
 மருவூரின் மேற்குங் கருவூரின் கிழக்கு
 மருதை யாற்றின் நெற்கும வைகை
 யாற்றின் வடக்குஞ் செந்தமிழ் நிலனே
 பாண்டிசூட்டம் பனறி கற்கா
 வெணசூட்டம் பூழி மலாடு சீதம்
 புனனு டருவா வருவா வடதலை
 யெனசசெந் தமிழ்குழ பனனிநு நாடே.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வழங்குநா டிவையென வுணாததுதம் அவ்வவ் நாட்டுப் பாடைமொழியைத் தேசிகமென்று மேற்கூறின வதனா லிங்ஙனம் பாடை வேற்றுமைப் பற்றி வேறுவேறாக வழங்குநாடுகள் கொங்கண முத லாகக் காமபோச மீறாகச் சொல்லப்பட்ட மூவாறுமென றுணாக. உலகில வழங்கு மெண்ணிறந்த பாடையு நாடுகளு முளாவென்றாயினுங் குறுகிய தமிழ்நாட் டெல்லையுள் எறியப்பட்ட பாடையிவையே ஆகையி லிங்ஙனம் வழங்குந் தேசங்க ளைமபத்தாறென்பன வாயினு மவற்றுள் வழங்கும பாடை கள் பதினெட்டென்ப. ஆகையி லிவற்றுள்ளொழிந்த அவநதி, கௌடம், காம பிலி, குகுதம், மச்சம், குரு, கேகயம், தவத்தவம், பாஞ்சாலம், காந்தாரம், மாளவம், நிடதம், குடகம், தெலுங்கம், கன்னடம், கொல்லம், கலிங்கம், பலவவ மென விவைபலவு முன்சொன்ன பதினெட்டுள்ளு மடங்குமெனக் கொள்க. அன்றியு மவற்றுடடிராவடமொன்று தமிழ்நாடாகும். தமிழ்மிரு வகைத்தாசிப் பதினமூன்று குறுநிலத்துளடங்கிச் செந்தமிழ் மென்றொரு நிலத்திலும், கொடுநதமிழ் மென்றொரு பனனிநு கிலத்திலும் வழங்கும். அவ

றறி னெலவையும் பெயருளு சூதகிரத்திற காணக ஆகையிலெலலாந தமிழ்
 சொல்லாயினு மவவவ நாட்டுத தேசிகச சொல்லாகப் பலமொழி தததங்
 குறிப்பான வழங்கும (உ-ம) தென்பாணடிநாட்டார ஆவினை-பெற்றம,
 எ-ம. குட்டநாட்டார, தாயை-தளனை, எ-ம பன்றிநாட்டார, செறுவை -
 செய, எ-ம கறகாநாட்டார, வஞ்சனை-கையா, எ-ம வேணூட்டார, தோ
 ட்டத்தை-கிழார, எ-ம குட்டநாட்டார, தந்தையை-அச்சன, எ-ம பூழி
 நாட்டார, சிறுகுளத்தை-பாழி, எ-ம மலாடுநாட்டார, தோழியை-இகு
 னை, எ-ம சீதநாட்டார, தோழினை-எலுவன, எ-ம புனனூட்டார, தா
 யை-ஆய, எ-ம அருவாநாட்டார, சிறுகுளத்தை-கேணி, எ-ம அருவா
 வடதலைநாட்டார, புளியை-எனினம, எ-ம இததொடக்கத்தனபலவு மவ
 வவத தமிழ் நாட்டார வழங்குவனொனக கண்டுணாக கொடுநதமிழ்நாடு
 12,—வெண்பா —“ தென்பாணடி குட்டங் குடங்கறகா வெண்பூழி, பன்
 றி யருவா வதனவடக்கு—நனரூப, சீதமலாடு புனனூடு செநதமிழ்சே,
 தேதமில் பன்னிரு நாட்டுண ” எ-று, (க)

194 செநதமிழ் வழங்குணா செப்புங் காலை
 யிலக்கண முடைய நிலக்கணப்போலி
 மருஉவென றெருளு வகைததா மியலபு
 மிடக்க ரடக்கண மங்கலங் குழுஉக்குறி
 யெனுமுத தகுதியோ டிருமுன ருகும.

(இ-ள) செநதமிழ்ச சொல்லுரிமையா மாறுணாததுதம் செநதமிழ்
 வழக்குச்சொல்லாறுவகைப்படும அவற்று யிலக்கண மொழியும், இலக்கண
 பபோலி மொழியும், மருஉ மொழியு மென்பன மூன்று மியலபு வழக்கு.
 இடக்க ரடக்கல, மங்கலமரபு, குழுஉக்குறி, என்பன மூன்றுத தகுதிவழக்
 கு ஆகையிலக்கண முறையால வருவன இலக்கண மொழியென்பபடும.
 (உ-ம) கிலம, நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், கூழ, பால, பாகு, பானிதம், எ-ம.
 வரும் இலக்கண மில்லாதெனினும் மிலக்கண முடையனபோலச சானரே
 ரால வழங்குவன இலக்கணப்போலி மொழியென்பபடும (உ-ம) இலமுன-
 முனறில், எ-ம கோவில்-கோயில், எ-ம பொதுவில-பொதியில், எ-ம
 யாவா-யார, எ-ம கணம்-மீகண, எ-ம எவன-என, எ-ம வரும் இலக்
 கணமுறையிற சிதைநது வருவன மருஉமொழி யென்பபடும (உ-ம)
 சோழனூடு-சோணூடு, எ-ம மலையனூடு-மலாடு, எ-ம மடகடடி-மணனூங்
 கடடி, எ-ம வரும் இம்மூவகையு மியலபுவழக் கெனக்கொள்க. அன்றியு
 மறைவாகத் தம்பொருணத தருவன இடக்க ரடக்க லெனப்படும (உ-ம)
 கானமே னீர்பெய்து வருதும், வாய்ப்புசெவருதும், அநகிதொழுது வருதும்,
 முதலிய பலவுமாம பொருட்குறைமறைத்துப் புகழ்மொழியாக வருவன
 மங்கல மரபுணாயென்பபடும (உ-ம) செத்தாரை-துஞ்சினு, எ-ம ஒலையை-

திருமுகம, எ-ம. காராட்டை - வெள்ளாடு, எ-ம. சுடுகாட்டை - நன
காடு, எ-ம. கூறுவா ஒரோகூட்டத்தாக்கண வழங்குவன குழுஉக்குறி
மொழியெனப்படும. (உ-ம) பொறகொல்லா, பொன்னை-பறி, எ-ம. யானை
ப்பாகா, ஆடையை-காரா, எ-ம வேடா,கள்ளை-சொல்லிளமயி, எ-ம இழி
சனா, சோற்றை-சொனறி, எ-ம கூறுவா பிறவுமனன இமமுவகையுந
தகுதிவழக்கெனக கொளக எ-று. (ச)

195 குறிப்பு மொழிவகைக கூற்ற பொதுச்சொல
விகாரந தகுதி வினைக்குறிப்பாகுபெய [பென
ரனமொழி முதற்றொகைப பொருடடொகைக குறி
வொனபதம பிறவுமிவ வொழிநதன வெளிப்படை.

(இ-ள) குறிப்புச் சொல்லுரிமையா மாறுணாதததம ஒன்றனைக்குறி
பாப பொதுமொழியும், விகாரமொழி யொனபதம, தகுதிவழக்கு மொழிமூ
னறும், வினைக்குறிப்பும், ஆகுபெயரும், அனமொழித்தொகையும், முதற்றொ
கையும், பொருடடொகையும், சொல்பவன குறிப்பு, மெனக குறிப்புமொழி
க ளொனபதம. இவையொழித தொழிநத மொழியெலாம் வெளிப்படை
மொழி யெனக்கொளக. ஆயினும் குறிப்புமொழிகள் கற்றொரு மரிதுணா
மொழிக ளாகையிற் செப்பினு ளொழியப பெயத ளணிகலனபோல வாகா
மையும், அவற்றைத் தெருவின மிதிபட வெறிநதார்போல வாகாமையும், அ
ழகுற வணிகந நகையெனத் தோன்றறப்பொருடடிக கூட்டிய அடைமொழி
யானும், வினைமுதலியவற்றினுந் தானேகுறித்த பொருளை அறிவுடையோ
கக்கு காட்டுவது உணராதோ சிறப்பெனக கொளக ஆகையாற் சொன்ன
வொனபதவகைக குறிப்புமொழிவருமாறு (உ-ம) பெற்றமெனபது காளை
யும் பசவு மாகையி ளாணும் பெண்ணு மொழிநத பொதுச்சொல்லாம். இன
றிவலூப பெற்றமெல்லா முழுவொழிநதவெனி லுழுவெனூ சொல்லா விங
ங்னம் பெற்றங் காணையின இன்றிவலூப பெற்றமெல்லா மறத்திற்குக்
கறக்குமெனன்ற கறக்கு மென்னுமவினையாற் பசுக்களாயின பிறவுமனன
விகாரச்சொல ளொனபதவ குறிப்புச்சொல்லாகும் மதமகை குலிகமேனி
யெனபதம, நீனிற் பெருங்கடலெனபதம, மதுவெனு மடைமொழியாற்
றாமரை யெனவும் நிறமெனும் பெயரா னீலமெனவும், அறிய வந்தன பிறவும
னன மேலேசொன்ன மூவகைத் தகுதிவழக்கு மொழிகளைக்காணக. இறை
வ கொழியை, தாயே யினியை, தீயே வெய்யை, நீதோண்ணியை, முதலிய
விளி வேற்றுமையான முன்னிலை வினைக்குறிப்பென வறியவந்தன. பிறவும
னன. புளியைத் தினறானென இவவாகுபெயரே தினறானென்னும் வினை
யா ளதன பழமறிய வந்தன பிறவுமனன அலா கூடதற்கிலையருள, பொற
றொழி சொல்லெல்லாமொய, என விவ வனமொழித்தொகை யிரண்டும்
அருள சொல்லெனப பெயராற் குறித்த வலாகூத லுடையாளும் பொற

ரெடி யுடையாளுமறிய வந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. முதற் குறிப்புச் சொல் விருவகைப்படும. முதலெழுத தொன்றைக் காட்டினவு முதன்மொழியொன்றைக் காட்டினவு மெனக்கொள்க.—குறட்செய்யுள்.—“குன்றவினையுடையா நில்நதுன்புறுத்தன, வென்றேயிரப்பாடனகை.” எனப்படுஃ. தேழிசை குறித்துரைத்ததாம். இவற்றுட குன்றவென்புழி-குர னரம்பும், வினையுள்ளென்புழி-வினரி நரம்பும், உயாநில மென்புழி-உழை நரம்பும், துன்புறநென்புழி-துத்த நரம்பும், தாவென்புழி-தாரநரம்பும், இரப்பா னென்புழி-இனி நரம்பும், கையென்புழி-கைக்கினை நரம்பும், எனக்குறிப்பாக வேழிசைமுத னின்ற வோரொழுத்தானறிய வந்தன. ஆயினு மிவ்வகை யிருளெனச சிறுபானமையென துவழங்கற்க, அன்றியும், —காரிகை —“வளம்படவென்பது வெள்ளைக் ககவற் குதாரணஞ்செங், களம்படக் கொன்று கலிக்கரிதாய்கண்ணா கொடிபோற், நுளங்கிடைமாதே சுறமறிதொன்னலத்தின் புலம்பென், நுளங்கொடு நாவல ரோகினா வஞ்சிககுதாரணமே.” என விகாரிகையுட்பலபாட்டு முதனி னறவோரிரு மொழிகாட்டி வெண்ணுமுதலியபாவிற் குதாரணமென்ற குறிப்பினு லவ்வவப் பாட்டறிய வந்தன. பிறவுமன்ன. பொருட்டொகைகுறிப்புச்சொல்லாவன.—வெண்பா.—“புறநிலை ஆரெழுதித்தை நதடக்கி முன்னமூன்றாண்டளிக்கு, மீரெழுதித்த தானொருவ னென்றேத்தி, யூரெழுதிப்ப, வாளா யிரண்டயாக மாயந்தனகா ல்வவலலாற், கேளாயுடன வருவதில.” எனப்பன் விவற்றுட பலதொகை வந்துகூடிய வினையாலறியவந்த வாறுகாண்க. ஆகையில வைரவ முத லறுசமயமும், கைப்பு முத லறுசவையும், கா முத லறுபருவமும், அரிச்சந்திரன் முத லறுசக்கரவாததிகளும், வேறருளைமுத லறுதாண்டி, மிவை முதலாயின் பலவுள் வெளிநு மிங்ஙனமா ரெழுதித் தென்ற குறிப்பினுற் காமக் குரோத முலோப மோகம் பய மதமென் வாரறியவந்தன. அன்றியு மைவண்ணம், ஐந்திணை பஞ்சபூதிய முதலாயினவுள் வெளிநு, மிங்ஙன மைநதடக்கி யென்ற குறிப்பினுற் கண்முத லைம பொறியறிய வந்தன. அன்றியுங் காம முதன் முக்குறற்றமும், தன்மை முதன் மூவீடமு முதலாயின வுள் வெளிநு, மிங்ஙன மூன்றாண்ட மென்ற குறிப்பினு லவா ன முதன் மூவுலகறிய வந்தன. மீண்டு மூன்றினு லாளுமென்ற குறிப்பினு லாக்கல், காதத லழித்த வென முத்தொழிலறிய வந்தன. அன்றியு மிமமை மறுமை யென றிருமையு நலயினை தீவினையென் றிருவினையு முதலாயின வுள் வெளிநு மிரண்டயாக மென்ற குறிப்பினு லிலலற் துறவற மறிய வந்தன. ஆயினு மிவ்வகைக் குறிப்புமொழிக ளறிதற் கரியன வாகையிற் சுருட்டிக் கிடக்கும் பட்டாடையின் முன்றானையெக் கொள்வோ காண்ககாட்டும் வாணிகா போலத் தொகுத தவற்றுண முதற்பொருடோற்றித் தொகைமொழி வருவது தெளிவெனக் கொள்க. (உ-ம்.) வெண்பா.—“புறநிலை காமமுத லாரெழுதித்துக் கண்முதல வைநதடக்கி, யேம முதலோ ரொருவ னென்றேத்தி-வாமமுதூ, வாளா யறஞ்செய்க மாயந்தனகா

லிவ வலலாற, கேளாயுடன வருவதில” என வந்தவாறு காண்க. சொலப வனுணாத குறிப்பினாலரிய வருமொழி குறிப்பிற் குறிப்புச் சொல்லென்ப படும. (உ-ம.) குறள.—“கடலோடா காலவ நெடுந்தோ கடலோடு, நாவாயு மோடா நிலத்த.” எனப் திதன்பொருளிடந்தெரிதலெனு மதிக்காரப்பெயராலரிய வந்தது. ஆகையி ல்னிவருங் குறிப்பெஞ்சணியு மொட்டவகாரமு மிவவகைக் குறிப்புமொழியால வழங்குமென்றுணாக. அவையேமுன்னும் பின்னும் வருமொருளாற்றேனற வுரைப்பது நெறியே. அன்றியுஞ் சூததிரத்ததுட பிறவுமென்ற மிகையால் பலபொருள்குறித்த திரிசொல்லுங் குறிப்புச் ஸ்லெனவுமாம. அவற்றுள சில மிகவரிதுணாமொழிகளாகையி ஸ்வற்றை விளக்கவொரு பெய்சொச்சமாயினு மடைமொழியாயினுங் கூட்டியுரைப்பிற் பொதுமை நீங்கி யொன்றற குரியனவாகத் தோன்றுமென்றுணாக. அங்ஙன நாக மென்னுந் திரிசொல்லே கைநநாகம், பைநநாகம், பெயநநாக மென்புழி, கூட்டிய வோரடை மொழியாற் பலவற்றிற்குப் பொதுவாய் நின்ற சொல் லொன்றற குறித்தாயினவாறுகாண்க. ஆயினு மெளிதுணா பொருட்கு விரோத மாகவு மரிதுணா பொருட்குச் சேககை யாகவு மறொரு மொழியைக் கூட்டியுரைப்பது சிறப்பெனக் கொள்க. அங்ஙனம் புலியை-பூவாப்புண்டீகம், எ-ம். தெனமேற்றிசை யானையை—பூவாக குமுதம், எ-ம். இடபத்தை-பறவாநரை, எ-ம். தாழையை-உண்ணுகமுமி, எ-ம். வேங்கை மரத்தை - பாயாவேங்கை, எ-ம். கண்ணை - இமைக்குவளை, எ-ம் இடையை - துவளுநதுடி, எ-ம். கணைக்கால - ஊதாச்சங்கு, எ-ம். நெய்யை- வெண்பெடி, எ-ம். இராகத்தை-செவிக் கின்புஞ்சுகும் வண்ணம், எ-ம். பிறவு மித்தனமையா லுணாத குறிப்பினைத் தோற்றிப் பலவற்றிற்குப் பொதுவாய்நின்ற திரிசொல் லொன்றற குரியவாக வுரைப்பது சிறப்புள சொல்லுரிமையா மெனக் கொள்க. (உ-ம.) விருத்தம்.—“பாடாத கந்திருவம்பநிந்தெறியாக் கந்துகமுட், கோடாத கோணமுரை கூறுத்கிளை மலா, சூடாதபாடலம்போ தொடாககுந்தம் பின்னிகீழி, நீடாத சடிவலுமை நெகிழாமா வீங்குளவோ.” எனப் பலபொருளைக் குறித்த பலதிரிசொல் லெனக் குறிக்க யொன்றனைத் தோற்றவந்த வாறு காண்க. எ-று. (டு)

196. பலவினைக் குரிய பலபொருட சொல்லொரு நிலைவரி னுரிமை நீத்தசொல் லுரித்தே

(இ-ள்) இன்பொருள் வினைச்சொல்லுரிமையா மாறுணாததுதம். ஒரின்பொருளவாகி வேறுபடுவினைக்குரிய பொருளுளவெனக் கண்ணொக. அவற்றுட் பலவகைகூடிவருங்கா லவவின்பொருட்குப் பொதுச்சொல்லுரைப்ப துரிமையா மெனக்கொள்க. அங்ஙனம் வாச்சிய வினத்ததுட கொட்டுவன-பழையே, ஊதுவன-குழலே, ஊவன-யாமே, பிறவுமன்ன. அணிகல னினத்ததுட கவிப்பன்-முடியே, கட்டுவன-மேகலையே, இடுவன-குழையே,

தொடுவன-வனையே, பூண்பன-ஆரமே, பிறவுமன்ன ஆயுதவினதது னெய வன-கணையே, ஏறிவன-வேலே, வெட்டுவன-வாளே, குததுவன-ஈட்டியே, பிறவுமன்ன இவையே இததொடக்கத்தன பல வினைச்சொல்லு முரிமை பற்றிவந்த சொல்லெனக்கொள்க. இவையேயன்றி வாச்சியத்திற்கெல்லாம் பொதுவினை முழங்கல, இயம்பல, படுத்தன, முதலிய பலவும் அணிவகைக கெல்லாம் பொதுவினை. அணிதல, தாங்கல, மெய்ப்படுத்தல, முதலிய பல வும் படைவகைக கெல்லாம் பொதுவினை தொடல, வழங்கல, பயிற்றல, முதலியபலவும் படைத்தொழிற் கெல்லாம் பொதுவினை. ஆகையி வித்தனமைப பொருட ணித்தனி வருங்கா லதற்கத்தறகூரிய வினையொடு முடிபபது சிறப்பாம் ஆயினுங் கூறிய வினப்பொருட பலவுங் கூட்டி யொனறுபடுத்தி னுரியவினைச் சொற்கொண்டு முடிபப தொன்ற கேற்புறி, மற்றவற்றிற் கேலாமைமால் வருவாம் அந்நனம் யாழுங் குழலும் பறையுந் தடவினா றொணினு சூதினா றொணினுங் கொட்டினா றொணினுமாகா பொதுச் சொல்லாக முழங்கினா, இயம்பினா, படுத்தாறொன்பது முறையே. அந்நனம் பசும்பொனமுடிபும், மின்மணிக்குழையும், பொன்னொளிவினையு, முதலாயின வணிநதா, தாங்கினா, எனடதம் வேலும் வாளும வனையுங் கணையும் வாழ்க்கினா பயிற்றினாறொன்பது முரித்தே. பிறவுமன்ன. இவ்வாறுரிமை நீங்கிய பொதுமொழி யிங்ஙன முரியனவா மெனக்கொள்க என்று (37)

197. திணை சிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில கலவி சிறப்பாம் பெயரோ
டியறபெய ரேற்றிழற பினவர னுரித்தே

(இ-ள) சொல்லகிக் குரிமையா மாறுணாததுதம் திணைமுதலாயின வறஹ பற்றி யொரு பொருள் மேற பலபகுப்பப் பெயராய்க்கிக் யுறா பபுறி யப்பொருட்கூரிய வியறபொ கடையில வந்த முடிவதே யடுக்கிய பல பெயா மொழியிடத் துரிமையா மெனக்கொள்க (உ-ம)--விருத்தம்.--“காவளா வெற்றினன குரவற காவலன, போவளா விலலினன பொறிச்சொல் பெய்சினன வாவுளா முரசுகிா வகுல னெளபவன, பாவளா நலங்கெடப் படைகொண டெய்கினுன” எ-ம. பிறவுமன்ன இவ்வாறுயறபெயா கடையிலனறி யிடையினு முதலினும் வரப்பெற்ற சிறுபானமையா மெனதுணாக. எ-று (எ)

198. அஞ்சநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக கோரசொல
விரண்டு முனறுநான கெலலைமுறை யடுக்கும.

(இ-ள) மற்றொருசொல் லகிக்கூரிமையா மாறுணாததுதம். ஆகையி லசைநிலை மொழி இரண்டாக வடுக்கி வரவும், விராவு, வெகுளி, அவலம், உடை, அச்ச, முதலிய பொருண்மொழி இரண்டு முனறுயாக வடுக்கி

வரவும் இசை நிறை மொழிகள் இரண்டு மூன்று நான்குமாக வடுக்கி வரவும் பெறுமெனக் கொள்க. (உ-ம.) மறரே மறரே, எனறே யெனறே, பிறவு மசைநிலை. களளா களளா, பாம்பு பாம்பு, தீத்தீதீ, போபோபோ, பிறவும் வினாவு. எய்யெய, எறி யெறி யெறி, பிறவும் வெகுளி. உய்யேனுய்யேன, ஐயா வெண்ணையா வெண்ணையா, வகனறையோ, பிறவும்வலம். வருக வருக, பொலிக் பொலிக் பொலிக், பிறவுமுவுகை. படை படை, எங்கே யெங்கே யெங்கே, பிறவுமசசம். ஏ எயம்ப ல்யம்பினுன நலகுமே நலகுமே நல்குமே, நாமகள பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பிறவு மிசைநிறை.—“ஆசைநிலை யிரட்டியும் வினாவு மொ ி மூன்றினு, மிசைநிறை நான்கினு மொருமொழி தொடரும்.”—என்றா தொலகாப்பியனாரு மென்றுணராக ஆகையிற கால மிடம் பண பொழுக்களு சொல்லென விவ வைநதம் வருவா முறைகாத ததற்குரிமைப் பற்றிச் செப்புவ தறிவோர கடனெனக் கொள்க. எ-று

(அ)

199 ஆகப்பொருள் புறப்பொரு ளாமிரண டவற்றுட்
பெருகிய கைக்கிளை பெருநதின்னைக் குறிஞ்சி
யாதினைய நினையென வகத்தினையேழே
கைகோ ளிரண்டாங் களவு கற்பே
வதுவை வாழ்க்கை வரைவகப் பொருளே
வெடசி கரகதை வஞ்சி காஞ்சி
நொச்சி யுழுகை துமபையேழ புறத்தினை
பகைநிரை யோட்ட நன்னிரை மீட்டல
பகைமேற செல்லல பகைக்கெதி றுனற
றன்னெயிற காததல பகையெயிற கொள்ளல
போவெல்ல லெனமுறை புறப்பொரு டினையே.

(இ-எ) ஈண்டுக்கூறிய பொருணூலவழிப் புறநடையாகையி விங் கன முன்னோ தந்த பொருணூற நெருகையுணாததுதம் ஆகையிற செந் தமி முணாநதோர் பொருளெனா மகப்பொருள் புறப்பொருளென நிரு கூறுபாடென்ப பிரித்தவற்று ளகப்பொரு ளென்பதைக் காமமாகக் கொண்ட தனுளாரு மொருதலைக்காமங் கைக்கிளை யெனவும், பொருநதாகாமம் பெ ருநதின்னையெனவும், அன்புடைக்காமங் குறிஞ்சிமுத லைநிலத்திற குறித்தா யையநதின்னையெனவும், எழுதினை பகுத்தபின் னிவற்றிற கொழுகமுறை யைக் கைகோளென நதைக் களவு கற்பென நிருவகைப்படுத்தி யதற்கதற் குரிய பலநூட பயிற்றலும், வதுவையின் முறையைக் காட்டலும், வது வைபின் னிருவா வாழ்க்கையை வகுத்தலும், வகாவெனும பிரிவினகட புலம்புணா யுரைத்தலு மகப்பொருளென்றார்.—ஆகப்பொருள்விளக்கம்.—
“அவற்றுள்ளகைக்கிளையுடைய தொருதலைக்காமம்.—ஐநதின்னையுடைய தனபு

டைக்காமம்.—பெருந்திணையென்பது பொருந்தக்காமம்.—அனைவயிலின் பததைத்திணை மருங்கிற, களவு கற்பென விருகைகோள வழங்கும்.—உள மலிகாதற் களவெனப்பழிவு, தொருநானகு வேதத்திருநானகு மனந்லுள், யாமோர் கூட்டத தியலின் தென்ப —பொறபமை சிறப்பிற் கறபென்பப வெது, மகிழவுமுடலு மூடலுணாததலும், பிரிவும் பிறவு மருவியதாகும்.— வரைவென்ப பவெ தூரவோன கிழத்தியைக, குரவா முதலோர் கொடுப்ப வுங் கொடாமையுங், கரணமொடு புணரக கடியயாந்து கொள்ளே.” இவை மேற்கோள். அன்றியும், புறப்பொரு ளென்பதைச் சேவகமாகக் கொண்ட தணுளறும் வெட்சி முதலேழு கூறுபாடென்ப பிரித திவற்றுட பகைவா நாட்டிற் புகுந்து நிரையை யோட்டுஞ் சேவகம் வெட்சி யெனவும், பகை வரோட்டின தன்னினையை மீட்குஞ் சேவகங் கரந்தை யெனவும், பகை வாமேற் செல்லுஞ் சேவகம் வஞ்சி யெனவும் உரும, டகைவரோ டெகூக குஞ் சேவகங் காஞ்சினைவும், தன்னரண காககுஞ் சேவக நொச்சி யெ னவும், பகைவரரண கைக்கொளஞ்ஞ சேவக முழிஞை யெனவும், பொரு து வெல்லுஞ் சேவகங் துமபை யெனவும், உருத தவற்றவற்றிற் குரிய பல நடைகாட்டி விதித்தலே புறப்பொருளெனறா —இவற்றிற்குச் செய்யுள் - “வெட்சி நிகைகவாதன மீட்டல கரந்தையாம், வடகாமேற் செல்வது வஞ்சி யா-முடகா, தெதிருநறல காஞ்சி யெயிலகாதக ளொச்சி, யதுவனைத்தலாகு முழிஞை - யதிரப, பொருவது துமபையாம் போகங்களத்து மிக்கோ, செருவெனறது வாகையாம்.”—புறப்பொருள்.

வெட்சித்திணை உருமாறு —“வெட்சிவெட்சி யரவம் விரிச்சி செல்வு, வேயே புறத்திறை யூகொலை யாகோள், பூசன மாறறே புகழ்சுரத தய்தத நலைத்தோற நமமே தநதுநிறை பாதி, ணெட்டா டியாகொடை புளலறி சி ர்ப்பே, பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே, கொற்றவை நிலையொடு வெ றியாட்டுளப்பட, வெட்டிரண டேனை நானகொடு தொகைஇ, வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாசும்”

கரந்தைத்திணை வருமாறு —“கதமில் கரந்தை கரந்தை யரவ, மதரி டைச் செல்வே யருமபோ” மலைதல, புண்ணெடு வருதல போகங்களத்தொ ழுத்த, லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே, பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே, நெடுமொழி கூறல பிள்ளைப் பெயாச்சி வேத்தியன மலவே மிகு குடி நிலை யென, வருங்கலை யுணாந்தோ ரவைபதி னானும், கரந்தையு கரந்தைத் துறையு மென்ப.”

வஞ்சித்திணை வருமாறு —“வாடாச் செல்வின வஞ்சிவஞ்சி யரவங், கூடராப் பிணிக்குந் குடைநிலை வாணிலை, கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி, குறமமில் சிறப்பிற் கொற்ற வளளை, பேராண் வஞ்சி மாராய ளஞ்சி, நெடுமொழி வஞ்சிமுதுமொழி வஞ்சி, யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி,

கொடை வஞ்சியோடு குறுவஞ்சியே, யொருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை, பெருவஞ்சியே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு, நலவிசை வஞ்சியென நாடடினா தொகுத்த, வெஞ்சாச சோததி யிருபத தொன்றும், வஞ்சியும், வஞ்சித் துறையுமாகும்.”

காஞ்சித்திணை வருமாறு.—“காஞ்சிகாஞ்சி யெனாவேதழிஞ்சி, பெருமபடை வழக்கொடு பெருங்காஞ்சியே, பாளசெல வென்ற குடையது செலவே, வஞ்சினக காஞ்சி பூக்கொணிலையே, புகழ்தலைக காஞ்சி தலைமாராயந, தலையொடு முடிதன் மறக்காஞ்சியே, மாற்றமும் பேயநிலை பேய்க்காஞ்சியே, தொடட காஞ்சி தொடக்காஞ்சியே, மனைக காஞ்சிகடகாஞ்சியே, யாஞ்சிக காஞ்சி மகட்பாற காஞ்சி, முனைகடி முன்னிருப புளப்படத் தொகைஇ, யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டு, கண்ணிய காஞ்சித் துறைபென மொழிப”

நொச்சித்திணை வருமாறு —“^{புணர்} தவலருங் காப்பி னொச்சியேனை, மறனுடைப பாசி பூசசெரு வென்ற, செருவிடை வீழ்த நின்பரி மறனே, யெயிலது போளோ யெயின யழித்த, லழிபடை தாங்கன மகண் மறுத்து மொழித் தென, செச்ச மினறி யெண்ணிய வொன்பது, நொச்சித்திணையது வகை யென மொழிப.”

உழிஞ்சுத்திணை வருமாறு —“உழிஞ்சுயோங்கிய குடைநாடகோளே, வாண்ட கோளே முரசவுழிஞ்சு, கொற்றவுழிஞ்சுயோ டரசவுழிஞ்சு, கந்தழி யென்ற முற்றுழிஞ்சு னையே, காந்தள புறத்திறை யாடையி லுழிஞ்சு, யருத்தொழி லுழிஞ்சு குற்றுழி னையொடு, கோடபுறத் துழிஞ்சு டாசினிலையே, யெனிலையே யிலங்கெயிற பாசி, முத்துவுழிஞ்சுயே முந்தகத்தழிஞ்சு, முற்று முனாவே யான்கைக கோளே, வேற்றுபபடைவரவே யுழுது வித் திடுதல, வாண் மண்ணு நிலையே மண்ணு மங்கலமே, மகட பாலிகலே றிறைகொண்டு பெயாத, லடிப்பட விருத்த றெகை நிலையுளப்பட, விழுமென சோததி யிருபத் தொன்பது, முழிஞ்சு யெனமொ ருணாந்சி னோ”

தும்பைத்திணை வருமாறு.—“துன்னருங் கடுமபோத தும்பை தும்பையரவந, தன்னிக நிலாத தானை மறமே, யானை மறத்தொடு குகிறை மறமே, தானிலை தோமறம் பாணது பாட்டே, யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே, யெம வெருமை துழி தென்ற, துழி லாட்டே முன்றோக குரவை, பின்றோக குரவை பேய்க்குர வையே, களிற்றுட னிலையே யொள்வா னாமலை, தானை நிலையே வெருவரு நிலையே, சிருங்கார நிலையே யுலகைக துலுழ்ச்சி, தனை வேட்ட ரெகைநிலை யுளப்பட, நன்பொரு டெநிந்தோ நாலிரு முன்றும், வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப” —குத்திரம்.—“வெட்சி கரத்தை வஞ்சி காஞ்சி, யுட்குடை யுழிஞ்சு நொச்சி தும்பையென, நித்திர மேழும் புறனென மொழிப.—வாகை பா

டாண பொதுவியற் நிணையென்ப, போகியமூன்றும் புறப்புற மாரும்." இவை மேற்கோள. எ-று.

200 முப்பொரு ளைவழி முநநான ககத்திணை
முப்புறத திணைதவா முறையைந
துரிமை யெனவிலை பொருணூற ரொகையே.

(இ-ள்.) வழக்கு தேற்ற தோற்றமெனு முப்பொருளும் பதிகய, காரணம் விரிவு தொடை துணிவெனு மைவழிபு மியலபு முதலாகப் பின்னவை யீராகப் பன்னீ ரகத்திணையு மொழுககூற கரியெனு முப்புறத்திணையு கால மிடம பண பொழுககூற சொல வெனு மைவகையுரிமையு மென நிவறறை விளக்கியவ னெடுத்த பொருளே பயன்படப பொரு ணூலாகக் காட்டிய வழியெலா மீண்டுத தொகை சூத்திர மாகத் தந்தவாறு காண்க. எ-று.

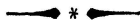
(க)

அதிகாரமொன்றிற்கு ஒத்தொன்றிற்கு ஆ சூத்திரம். 58.

மேற்கோள சூத்திரம். 40 ஆ சூ-ம 98

அதிகாரமூன்றிற்கு மேற்கோளோடுகூடிய ஆ சூத்திரம். 439.

மூன்றாவது:—பொருளதிகாரம்.—முற்றிறறு,

நான்காவது:—

யாப்ப்திகாரம்.

PART IV.—PROSODY.

201 யாப்புற நலமெலா மிணைநதவோ சடகுணன
காப்புற வடிதொழீஇக காட்டுதும் யாப்பே,

(இ-ள.) யாப்பிலக்கண மாமாறுணாததுதம். எநநூலுரைப்பினும் அந்
நூற்குப் பாயிர முறைதே நூலுரைக்கப்படும். அஃதெனனை—நன்னூல
வெண்பா.—“மாடககுச சித்திரமு மாநகாக்குக கோபுரமு, மாடமைத்தோ
ணலலாக கணியும்போ—ஒடிமு, னைதுரையா நினற ஸுணிரதூரையை யெந
நூறகும், பெய்துரையாவைத்தார பெரிது” எனறாபிணைநதியாசிரியா. ஆக
விற பாயிரமுறைதனை முறையேயாம். பாயிரமெத்தனை வகைப்படும். பொ
துப் பாயிரமும் சிறப்புப் பாயிரமும் என விருவகைப்படும் பொதுப்பாயிரத்
தில்ககணமெனனை —நன்னூல.—“நூலேநவலவோ னுவலுநதிறனை,
கொளவோவ கோடற கூறற மைநது, மெலவா நூறகு மிவைப்பொதுப்பா
யிரம்.” எனவரும். சிறப்புப்பாயிரத்தி னில்ககணமெனனை.—நன்னூல.—
“ஆககியோன பெயயோ வழியே யெலலை, நூறபெயாயாப்பே துதவிய பொ
ருளே, கேட்போபயனோ டாயெண்பொருளும், வாய்ப்பககாட்டல பாயி
ரத் தியலபே—காலு களனே காரணமென்றிம், மூவகையேற்றி மொழிந
ருமுளரே.” எனவரும்.பாயிரமில்லாத நூல்களுளவோ சிரமில்லாத வலவன
முதலியவுடலுயி ருளவாயினும் பாயிரமில்லாதநூலக ளீலவாம். இத்தலைச
குத்திர மெனனுதலிற்று. கடவுளவணக்கமு மதிகாரமு துதலிற்று அதிகா
ரங்கடோறுங் கடவுள வணக்கங் கூறலவேணடுவ தெனனை எவ வுலகினு
மெவவகைப்பட்ட மேன்பாட்டாருக்குங் கடவு ளுதவியன்றி கருதிய கரு
தது நிறைவுற தாதலாலே மககளுடறகு வதனம் போலவும் கோபுரத்திற
குச சிகரம்போலவும், நூறகலனகார முகமாக நினைத்த கருத்து முட்டினறு
முடியும் பொருட்டுக் கடவுள வணக்கங் கூறல வேணடுவ தாயிற்று. ஆகலி
லிஃது விதிவிலக்கன்று இவ்வதிகாரமெனனபெயாதது யாப்ப்திகாரமென
னும் பெயாதது. இவ வதிகாரமென னுதலிற்று. மேறகூறிய வெழுத்துக்க
ளாலாகிய பலசொற்களாலும் பொருட் கிடனாகக் கற்றுவலல புலவ ரணி
பெறப் பாடப்படு மிலக்கண துதலிற்று. இவ்வதிகாரமெவவளவிற்று.ஒத்து
வகையானமுன்றுகு குத்திரவகையானுறுமாகிய வளவிற்று இம்முன்றோ
ததிற்கும் பெயொனனை. இனிவருகுத்திரத்திறகாண்க.இவ்வதிகாரத்தாற
பயனயாது. யாப்பா ராய்தல் பயன. யாப்பா ராய்தலினாலே மகக ளுயிக்கு
றும்பய நெனனை, பா, தாழிஞ்சு, துறை, விருத்தங்களாலாக்கப்பட்ட, அறம்,

பொருள், இனபம், வீடு, எனனு மிவற்றின் மெய்ம்மை யறிந்து விழுப்ப மெய்தி யிமமை மறுணை வழுவாமை நிகழ்வாராயின் இருமைகரு மககருயாக குறும் பயன யாப்பே யாகும். யாப்பு, எ-து. பாட்டு, அதிகாரம், எ-து. அதிகரித்தல. ஆகையிலரும்பிணி முறையி டுணைறாகத் தேவனணிலை யினததையுங் கொண்டினாதி யொன்றாயின றறுகுண னெனும் பெயருடைக் கடவுளே யீணசெ சொல்ல முப்பொருள் வழுவினிகக் காப்பது வேண்டி யவன நிருப்பாத மலா தொழுதேததி யாப்பின திலககணநூலை விளக்கிக் காட்டுது மென்றவாறு. தெய்வத் தறுகுணமாவன — தன் வயத்தனாதல, முதலிலனாதல, உடம்பிலனாதல, எல்லாநலனு முளனாதல, எங்கும் வியாபகனாதல, எவற்றிற்குக் காரணனாதல. ஆகையி லீணபிமவ வதிகார நனறாகத் தெய்வ வணக்கம் வந்தவாறு காண்க. இஃது சிறப்புப்பாயிரம். எ-று.

முதலோத்துச்செய்யுளுறுப்பு.

Chapter I.—The Elements of Poetry.

202. சினைமுதல யாப்புறச் சேருயிாக் குடலபோ
லுரைமுதல யாப்புற வுணாபொருட் குடலாச
சிறப்பிற செயவன செய்யு ளாமவை
யுறுப்பியன மரபுமுன றுரைப்ப விளங்கும்.

(இ-ள்) இவ்வதிகாரஞ் செய்யு ளிலக்கணநூலை யுணர்த்துவ தாதலால் இம்முதற் சூத்திரஞ் செய்யுளாவதெனவும் இந்நூற்குறுபாடித் துணையெனவும் அவையிவை யெனவு முணர்த்திற்று ஆகையி னரம்பின பிணிப்போடொழுகுபுட னிராததிணத்திய பலவெலும்புகளைப் பிணனித் தசையை நிறைப்பிக் குருதியைத் தோயத்துத் தோலை மூடி மயிாமேற பரப்பி யழகு பெற வுயிாக் கிடனாகச் செய்யப்பட்ட வுடலைப்போலப் பலவகை மொழிக் கொருப்பட எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என மிவற்றினும் யாப்புறவீக்கி யுணராத பொருட் கிடனாகப் பலவலங்கார வகையாற சிறப்புறச் செய்யப் படுவன செய்யு ளெனப்படும ரணசெ செய்யுளைத் தெளிவுற விளக்கலவேண்டிச் செய்யுளுறுப்புஞ் செய்யுட் டன்மையுஞ் செய்யுணமரபும் பிரித்துக்காட்டி மூவொத்தாக விவ்வதிகாரமுடியுமென் றுணாக. செய்யு ளெனினும் யாப் பெனினும் பா வெனினும் பாட டெனினூற தூக் கெணினூற தொடாபெனினுஞ் சவியெனினுமொக்கும்—“யாப்பும, பாட்டுநூக குக் தொடாபுஞ்செய்யுளை, நோக்கிறறென்ப றுணங்கியோரோ.”—என்றா பிறரு மெனக் கொள்க.—ரணநூல.—“ பல்வகைத் தாதுவி னுயிாக்குடல போற்பல், சொல்லாற பொருட்கிடனாக வுணர்வீனின், வல்லோ ரணிபெறச் செயவன செய்யுள்.” இதுமேற்கோள. எ-று (ச)

203. எழுத்தசை சீர்தனை யடிதொடை யாறும்
வழுத்திய செய்யுண் மருவுறப் பெனவே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே செய்யுட குறுப்பிலக்கண மாமாறுணாத துதும் எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், என நிவ்வாறு செய்யுட் குறுப்பாம். இவற்றுள்ளெழுத்துத் தத்த மழிகாரத் திற் கூறியவதனா விவநுமற நைநதினையும் விளக்குதும்.—யாப்பருங்க ளம்.—“எழுத்தசை சீர்தனை யடிதொடை தூக்கோ, டிழுக்காரடைய தியாப் பெனப் படுமே.” இதுமேற்கோள். எ-று. (உ)

அசையிலக்கணம் வருமாறு.—

Metrical Syllables

204. அசையே நோகிரா யாமிஸ்டுபுணுக்
நெடிநனிக குறினமெய நிற றுணை யீனரா
யிணைக்குறில குறினெடி ஷ்வையரை யசையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யசையிலக்கண மாமாறுணாத துதும். அசை யெனப்படுவன நேரசை, நிராயசை, என விருவகைப் படும.—யாப் பருங்கலம் —“நேரசையென று நிராயசையென று, வாயிரண்டாகி யடங் குமன னசையே” இவற்றுள் தனித்துநிற்பது நேரசை, இணைநிற்பது நிராயசை. ஆகவின் நெட்டெழுத் தெல்லாந தனியே வரினும் ஒற்றெத்து வரினும் குற்றெழுத்து மொழியீற்றினகட டனியே வரினும் ஒற்றெத்து வரினும் இந்நாலவகையா னேரசை வருமெனக் கொள்க. (வரலாறு) ஆழி, எனனு மொழியில, நெடிஹுங் குறிலுந் தனித்து நேரசை யாயின. ஆம்பல், எனனு மொழியில, நெடிஹுங்குறிலு மொற்றெத்து நேரசையாயின.—யாப் பருங்கலம்.—“நெடிலகுறிறனியாய் ந்நறுமொற்றெத்து, நடைபெறுநேரசை நால வகையானே.” இதுமேற்கொள் அனறியுந் தனிககுறின மொழிககு முத்தனேரசை யாகாது, விடடிசைத்தவழி நேரசையாகும். அஃதெனவே.— தொல்காப்பியம்.—“தனிககுறின முதலசைமொழிசிறைநதாகாது.” காரிசை. “விடடிசைத் தல்லான முதற்கட டனிககுறினேரசையென், ரொட்டப்ப்டா ததற குண்ணு தாரண மோசை குன று, நெட டளபாயவிடி னோநோகி னாயொடு நேரசையா, மிட்டத்திறுமகுறில சேரினிவக்கியமோசிறைவே.” யாப்பருங்கலம்.—“குறிப்பே யேவறறசுட்டலவழித், தனிககுறினமொழிமு தறனியசையிலவே.” என றாபலரும். (வ-று) நாலடியாரா.—“உண்ணுனொளி நிறுனொங்குபுகழ்செய்யான, றுன்னருங்கேளீ துயாகனையான-கொன்னே, வழங்கான பொருளகாத் திருப்பாளேல அஆ, விழநதானென் றெண்ணப் படும.” இதுநுள் அஆவென்பழி, அருளினகட்டுறியப்பாய் விடடிசைத்தவந்த குற்றெழுத்து மொழிமுதற்கண னேரசை யாயிற்று “அ அவனும், இ இவ

னும், உ உவனுங் கூடியக்கால எவனை வெவலாரிகல.”எ-ம,வரும்.—மயே சகராயாப்பு.—“வலகுறிப்பே தறகூட்டலவழி,யாவையுந தனிககுறினமுத லகை யாகா, கூட்டினும் வினுவீனு முயிவருக காலை, யொட்டிவருஉமொரு சாரு முளவே.”இதுமேற்கோள். குறிவிணைநதுவரினும், குறினெடி. விணை நதுவரினும், குறிவிணைந தொற்றடிததுவரினும்,குறினெடிவிணைந தொற்றடி ததுவரினும்,இந்நாலவகையா-ணிராயசை வருமெனக கொளக. (வ-று.) வெ றி, சுறா, இம்மொழிகள் குறி விணைநதும் குறினெடி. விணைநதும், நிராயசை யாயின நிறம,விளாம,இம்மொழிகள் குறி விணைநதொற்றடிததும் குறினெடி. விணைநதொற்றடிததும், நிராயசையாயின.—யாப்பருங்கலம்.—“குறிவிணை குறினெடி. றனித்த மொற்றடிதது, நெறிமை யினுன்காய வருநிரை யசையே” தொலகாபியம்.—“குறிவே நெடிலே குறிவிணை குறினெடி, லொற குறடி வருத லொடு மெய்ப்பட நாடி, நேரு நிராயு மென்றிசி னூரோ ’ இவை மேற்கோள். (க.)

பொதுத்

கணம் வருமாறு:—

Metrical Feet

205. நேரோ நிராயே யசைசசீ ரிரணடென
 நோநோ நிரானோ நிரானிரா நோநிரா
 யீரசை யியறசீ ரீரிரண டிவறறே
 உறறுறு நோநிரா யிருநான குரிசசீ
 நேரிறும் வெண்சீா நிராயிறும் வளுசசீசீ
 நாலசை பொதுசசீா நானுன கெனப.

(இ.எ.) நிறுத்தமுறையானே சீரிலக்கண மாமாறுணாததுதும் கூறிய விருவகையசையே சிறுபான்மை தனித்தும் பெரும்பான்மை யிணைநதுகு சீராம. இவையே, அசைசசீா, இயறசீா, உரிசசீா, பொதுசசீா, என நால வகைப்படும.இவற்றுளசைசசீ ரோரசைசசீராய நெரசைசசீரு நிராயசைச சீருமென விரண்டாகும் இவற்றிற குதாரணவாய்பாடு.நோ,நாள,நிரா, மலா. இவை பெரும்பாலும் வெண்பா வீனீற்றிலுஞ் சிறுபான்மை யொழிந்தவற றுளளும் வரும (வ-று.) “மலாமிசையேகினுன மாணடிசோநதாரிநிலமிசை நீடு வாழ்வார. திறத்தன லாயபய நெனகொல் வாலறிவ, ன்றற டொழா அடொனின.” இக்குறள் வெண்பாக்களி னிறுதியில, வார, நாள, எ-ம. டொ னில, மலர், எ-ம ஓரசைச்சீரிரண்டும் வந்தன காணக.—யாப்பருங்கலம்— “ஓரசைச்சீரு மஃதோ ரிருவகைத்தே” எனறா, அன்றியும் இயறசீரீரசைச சீராய, நோநோ, நிரானோ, நிரானிரா, நோநிரா, எனநானாகும். இவற்றிற குதாரணவாய்பாடு, நோநோ, தேமா, நிரானோ, புளிமா, நிரானிரா, கருவி ளம், நோநிரா, கூவிளம், இவை யகவலுக்கே யுரியவாகி இயற சீரொனவு

மகவற்சீரொனவும் பெயாபெறும்.(வ-று.)“குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள வரையர மகளிரா புரையுஞ் சாயல னைய ளருமபிய முலையள செய்ய வாயினண மாாபிள்ள சுணங்கே.” இவ்வகவலுள், குன்றக-தேமா, குறவன்-புளிமா, கா தன்-தேமா, மடமகள-கருவிளம், வரையர-கருவிளம், மகளிரா-புளிமா, புரையுஞ்-புளிமா, சாயல-கூவிளம், ஈரசைச்சீரா நான்கும் வந்தன காண்க. யாப பருங்கலம்.—“ஈரசை கூடியசீ ரியற்சீ ரிவை, யீரிரண டெனப் வியலபுணாந தோடோ. ’என்றா. அனறியும், உரிச்சீர மூவசைச் சீராய நேரீற்றுரிச்சீரா நிரா யீற்றுரிச்சீரொன விருவகையவாகி யிருநானகாகும். இவற்றுணேரீற்றுரிச்சீரா நான்கும் வெண்பாவிற குரியவாதலின வெண்சீ ரொனப்படும நிராயீற்றுரிச் சீரா நான்கும் வஞ்சிப்பாவீற்குரிய வாதலின வஞ்சிச்சீ ரொனப்படும. நேரீற்றுரிச்சீரக குதாரண வாய்பாடு நோ நோ நோ-தேமாங்காய, நிரானோநோ-புளிமாங்காய, நிரைநிரைநோ - கருவிளங்காய, நோநிரை நோ - கூவிளங் காய, இவை வெண்பாவிற்குரிய வெண்சீ ரொனப்படும (வ-று) “நாயக்காற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு, மீக்காற றுணையு முதவாதா - நட்பெனனா, செயததானுஞ் சென்றுகொளவ வேண்டுஞ் செயவினைககும், வாயக்கா லினையா தொடாபு ’இவ்வெண்பாவினுள், நாயக்காற-தேமா, சிறுவிரலபோ - கருவிளங்காய, னனகணிய - கூவிளங்காய, ராயினு - கூவிளம், மீக்காற - தேமா, றுணையு - புளிமா, முதவாதா - புளிமாங்காய, நட்பெனனா-தேமாங்காய, காயச்சீ ரிறுதியாகிய மூவசைச்சீரா நான்கும் வந்தன காண்க —குத்திரம்.—“காயமுன னேரும் விளமுன னேரு, மாமுன னிரையும் வருமெனமொழிப.” என்ற ரொருசா ராசிரிய ரவவாறு வருதலறிக. அனறியும், நிராயீற்றுரிச்சீரக குதாரண வாய்பாடு நோநோநிரா - தேமாங்கனி, நிரானோநிரா - புளிமாங்கனி, நிரானிரானிரா - கருவிளங் கனி, நோநிரானிரா - கூவிளங்கனி, இவைவஞ்சிப் பாவிற்குரிய வஞ்சிச்சீ ரொனப்படும. (வ-று) “பூநதாமரைப் போதலமரத, தேமபுனலிடை மீன றிரிதரும், வளவயலிடைக் களவயினமகிழ, வினைக்கமபலை மனைச்சிலம பவு, மனைச்சிலமபிய மணமுரசொலி, வயறகம்பலைக் கயலாரப்பவு, நாளு மகிழு மகிழ்நாநகுரன, புகழ்தலாராப் பெருவணமையனே.” இவ்வஞ்சிப் பாவினுள், பூநதாமரைப் - தேமாங்கனி, போதலமரத - கூவிளங்கனி, தேமபுனலிடை - கூவிளங்கனி, மீனறிதரும் - கூவிளங்கனி, வளவயலிடைக் - கருவிளங்கனி, களவயினமகிழ - கருவிளங்கனி, வினைக்கம பலை - புளிமாங்கனி, கனிச்சீ ரிறுதியாகிய மூவசைச்சீரா நான்கும் வந்தன காண்க.—யாபபருங்கலம்.—“மூவசைச் சீருரிச் சீரிரு நானகனு, னேரிற்று நான்கும் வெள்ளை யல்லன், பாவினுள் வஞ்சியின பாற்பட டனவே” என்றா. அனறியும், பொதுச்சீரா நாலசைச்சீராய் நான்காகும் இவையே இயற்சீரா நான்கிற்கு மிறுதியின கணணை தண்ணிழலென நோநிரையும், தண்பூவென நோநேரும், நறுமபூவென நிரானேரும், நறுநிழலென நிரானிராயுந், கூட்டிற் பதினாறாகும் இவற்றிற்கு குதாரண வாய்பாடு. தேமாந

தண்ணிழல, புளிமாநதண்ணிழல, கருவிளநதண்ணிழல, கூவிளநதண்ணிழல, தேமாநதண்கூ, புளிமாநதண்கூ, கருவிளநதண்கூ, கூவிளநதண்கூ, தேமாநறுமகூ, புளிமாநறுமகூ, கருவிளநறுமகூ, கூவிளநறுமகூ, தேமாநறுநிழல, புளிமாநறுநிழல, கருவிளநறுநிழல, கூவிளநறுநிழல, இவை வெண்பாவினுள் வருவனவல்ல கலியினுள்ளுந் மகவனுள்ளும் பெருமபாலுங் குற்றியலுகரம் வந்தவிடத் தனறி வாரா. வஞ்சிப்பாவினுட பெருமபாலும் வரவு மோரடியு ளிரண்டு நாலசைச்சீகாக கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும் (வ-று) “அளஎறபள எத தகனசோண்டி, வேங்கைவாயின வியனகுன ஸாரன” இவவஞ்சியடி யிலிரண்டு நாலசைச்சீகா வந்தன காணக —யாபபருங்கலம் —“நாலசைச்சீகா பொதுச்சீகா பதினாறே” எனறா —காரிகை —“நாலசை நராற்சீ ரகவற குரிய வெண்பா வினவா, நேரசை யாலீற்ற மூவசைச்சீகா நியாயா லிறுப, வார சைமெனமுலை மாதே வருப வஞ்சிக குரிச்சீ, ரோரசையே நின்றறஞ்சீராம பொதுவொரு நாலசையே —தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ்சீ ரகவற காமாங் கடைகா யடையின வெண்பாவீற கந்தங் கணியாய, வாமாணகலை யல்குனமாதே வருப வஞ்சிக குரிச்சீ, நாமாண புரைத்த வசைச்சீகாக குதா ரண நாணமலலோ.” இவை மேற்கோள் எ-று (ச)

206. பொதுச்சீ ரிறுதியு முரிச்சீ ரிறுதியு
தனைக்கொக்கு மசைச்சீ ரியற்சீ ரனைத்தே
பொதுச்சீகா வெள்ளையுட புணரா வுகுற
ளலலன கவிபு மகவனுஞ் சேரா
வஞ்சியு ளனைத்தும் வரினு மோரடி.
யெலையு ளொன்றுமே விணையிற றொடரா

(இள) சீரிலக்கணத்தக கோர சிறப்பிலக்கண மாமாறுணாததும் தனைமுறையானே புவெணும் நேரீற்றுப பொதுச்சீ டொடும் வெண்சீகா போலக் கொள்ளவும். நிழலெனு நிராயீற்றுப பொதுச்சீ டொடும் வஞ்சிச்சீகா போலக் கொள்ளவும் அசைச்சீ ரிரண்டும் இயற்சீகா போலக் கொள்ளவு முறையென றுணாக ஆகையினிககூறுமபடி. வெண்சீகாவந்து நோவரின வெணடையாவது போலவும், நிராவரின கலித்தனையாவது போலவும், நேரீற்றுப பொதுச்சீ ரொன்றனு மொனருமையும் வெணடனை கலித்தனை யெனப்படும். அங்ஙனம் வஞ்சிச்சீகா முன்னினாவரி னென்றிய வஞ்சித்தனையு, நோவரி னென்றா வஞ்சித்தனையு, மென்பதுபோல நிராயீற்றுப பொதுச்சீகாதனையும் வழங்கும். அவ்வாறியற்சீ ரொன்றனு மசைச்சீ ரொன்றனு மாகிரியத் தனையெனவு, மியற்சீகா விகற்பமும் வெணடனை யெனவுங் கொள்க. அன்றியும், பொதுச்சீ டொன்றும் வெண்பாவினுள் வாரா. ஆசிரியத்து ள்ளந் கலியுள்ளுங் குற்றுகரம் வந்தழியனறி வாரா வஞ்சியுட குற்றுகரம் வாராதேயு மெல்லாட வரப்பெறு மாயினும் பெருமபானமையர் லோ

ரத்யுள் ளொன்றனறிவாரா இரண்டு வரினூந் தொடாநது நிலலா வெனக் கண்டுணாக.—காரிகை —“தண்ணிழ நண்பூ நறுமபூ நறுகிழ நறதழநதா? லெண்ணிரு நாலசைச சோவந தருகுமினி யவறறுட, கண்ணிய பூவினக் காயசசி ரணைய கனியோ டொககு, மொண்ணிழந சீரசைச சிரியற சீரொ கரு மொண்டனைககே.—தனசீா தனதொன்றிற நனறணையந தணவாத வஞ்சி, வணசீா விகறபமும வஞ்சிகருரிதது வல்லோவருதத, வெணசீா விகறபந கலித்தனை யாயவிநிம வெண்டனையா, மொண்சீ ரகவ லுரிசசீா விசறபமு மொண்ணுதலே, ’ இவை மேற்கோள. எ-று. (டு)

தனையிலககணம வருமாறு —

Metrical Connexion

207 தனையாளு சீரதமமுட டலைப்படுங் கடடே
யவையேழ வகைய வாரு மவறறு
ளாகிரியந் தனையா மியறசீ ளொன்றல

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே தனையிலககண மாமாறுணாததுதம். கூறிய பலவகைசசிரு மொன்றோடொன்று பிணிககப்பட்டுத் தொடாநது வருமுறையே தனை யெனப்படும. இவையே நேரொன்றுகிரியத்தனையும், நிரையொன்றுகிரியத்தனையும், இயறசீாவெண்டனையும், வெணசீாவெண்டனையும், கலித்தனையும், ஒன்றிய வஞ்சித்தனையும், ஒன்ற வஞ்சித்தனையும், என தனை யெழுவகைப்படும.—“சீரொடு சீர்தலைப் பெயவது தனையவை, யே முன்ன மொழிப்ப வியலபுணாந தோரே” எனபதியாப்பருங்கலம். ஆகையி விவறறு ளரியறசீா வநது நினறசீ ரீற்றசையும் வருஞ்சீா முதலசையு மொன்றிவரி ளுகிரியத் தனையாம ஆகையிற நேமா புளிமா வரவே தேமாவுந் கூவிளமும வரப்பெறி ளோ நேரோ டொன்றிய வதனா ளெரொன்றுகிரியத்தனையாம கருவிளம் கூவிளம் வரவே கருவிளமும புளிமாவும் வரப்பெறி ளினா நிரையோ டொன்றியவதனா ளினையொன்றுகிரியத் தனையாம.—“ரரசைச சீாநின றினிவருஞ் சீரொடு, நேரசை யொன்ற ளினாயசை யொன்றலென, ரூயிரு வகைத்தே யாகிரியத்தனை.” எனபதியாப்பருங்கலம். (உ-று) “திருமழை தலைஇய விருன்றி விசுமபின விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத் தவாதோ சென்ற வாரே” என விருவகையாகிரியத்தனை வநதவாறு காண்க. எ-று. (ஈ)

208. வெண்டனை யெனப்பது வெண்சீ ரொன்றலு
மியறசீா விகறபமு மெனவீரு வகைத்தே.

(இ-ள.) வெண்டனை யாமாறுணாததுதம். ஆகையி லியறசீா வநது சீன்ற சீரிறுதியும் வருஞ்சீா முதலுமொன்றது நோமுன ளினாயு நிராமுன

நேரும் வரப்பெறி னியறசீர வெண்டனையாம காயீற்ற வெணசீர வந்து
 னினறசீ ரீற்றசையும வருஞ்சீர முதலசையுமொன்றி நோமுன்னேரும் வரப
 பெறின றனறனையாகிய வெணசீரவெண்டனையாம. ஆகையின வெண்டனை
 யு மிருவகைத்தே. இவ்வரு வகைக்குப் பொதுவீதியாக மாமுன்னினாயும்
 விளமுன்னேரும் காயமுன்னேரும் வருவது வெண்டனை யெனவே கொ
 ளக —“வெணசீரொன்றனு மியறசீரவீகற்பமு,மென்றிரண்டென்ப வெண
 டனைக கியலபே” எனப்பதியாப்பருங்கலம்.(வ-று)“வெயயகுர ரேனறி வெ
 ளுசின வேறுட கொள்ளும், பெயயும்ழை முகிலைப் பேணுவரால—வை
 யத, திருளபொழியுங் குற்றம் பலவெனிணுமயாாக்கும்,பொருளபொழிவார
 மேற்றே புகழ்.” எனவருவகை வெண்டனை வந்தவாறு காண்க. அன்றியும்,
 வெண்பா முதலியவற்றிற் கெழுத்தெண்ணி யசையீறித்துச சீரகிககறத்தது
 தனைநோக்குங் காலியிற் சிற்சிலவீடத்ததுச சீருந்தனையுஞ் சிதைந்த வருமா
 யின குற்றியலிகரங் குற்றியலுகர முயிரளபெடையிவை யலகு பெறுது
 ஐகாரக்குறுக்கமும் ஒற்றளபெடையு மொவ்வொரு மாததிரையாக வலகிட
 வும் பெறுமெனக்கொள்க எனனை.—காரிகை —“சீருந் தனையுஞ் சிதையிற்
 சிறிய இ உ ளளபோ, டாருமறிவ ரலகுபெருமை யைகாரணவே, லோரு
 நகுறியிய லொற்றளபாயவிடி. நேரலகாம, வாரும் வடமுந் திகமு முகிண
 முலை வாணுதலே” எனருராகலின (வ-று.)குறள.—“அருளலல தியாதெ
 னறி கொலலாமை கோறல,பொருளலல தவனுன்றினல.”இதனுள் குற்றிய
 லிகர மலகிசுன்றி வந்ததுகாண்க —இருசீரடிவஞ்சிப்பா —“குளறுகோடுநீடு
 குரு திபாயவுஞ்,சென்றகோடு நீடுசெழுமலை பொருவன,வென்றுகோடு நீடு
 விறலவேழ,மென்று மூடு நீடு படியுள போலு,மதனுண்ணிடையீரவீவென
 றிவரின, வண்டுண கோதை யுயிர்வாழாளே” இதனுள் குற்றியலுகர மலகி
 னறி வந்ததுகாண்க —வெண்பா.—“பலலுககுத தோற்ற பணிமுலலை பை
 நுகிளிகள,சொல்லுககுத தோற்றினனந் தோற்றினவா-னெல்லுககு,தூரே
 ஒதுறென்பாணுடங்கிடைக்ககு மெனமுலைக்கு, மாறேஓமா லனறளநத
 மண” —“இடைதுடங்க வீரங்கோதைப் பினரூழவாடகண,புடைபெயரப
 பேழவாய்திறந்த - கடைகடைபோ, யுப்போஒவென வுரைத்த மீளவா
 ளொளிமுறுவற,கொப்போஒ நீவேலியுலகு”இவற்று ளுயிரளபெடையல
 கிசுன்றி வந்ததுகாண்க.—“அனனையை யானோவதவமா லணியீழாய,புனை
 யை யானோவன் புலநத —கெண்டையை வென்ற கிளரொளியுண்களை
 டண்டைய லலலளபடி” இவற்று ளைகாரங் குற்றெழுத்தைப்போ லலகு
 பெற்று வந்தவாறு காண்க —“கண்ணகரு வீனகார முலலைகடொயிறு, பொ
 ளன பொறிகணங்கு பேழவாயிலவமபூ, மின்னனுழை மருங்குன மேத
 குசாயலா, ளென்னபிற மகளாமாறு.” இதனு ளொற்றளபோ ளலகு பெற
 றவாறு காண்க யாப்பருங் கலம்.—“தனைசீர வண்ணந் தாங்கெட வரினே,
 குறுகியலிகரமுங் குறியலுகரமு, மளபெடையாவியு மலகியலபிலவே.—
 ஆயதமு மொற்று மளபெழுகிற்புழி, வேறலகெய்தும விதியினவாகும்.”என

ஞாக்காகைப் பாடினியா —“ஓறறள பெழாவழி பெற்ற வலகிலவே.—
தனிலிலை யொற்றிவை தாமல கிலவே, யளபெடை யலலாக காலையா
யின.—சுரொற றயினு மூவொற றயினு, மோரொற றியல வெனமனா
புலவா.” எனஞா பலரும். இவை மேற்கோள. எ-று. (எ)

209. கவித்தளை வெண்சீா கலந்த விசுரபமே.

(இ-ள.) கவித்தளை யாமாறுணாததுதும். வெண்சீாவந்து நினறசீ ரீற்ற
சையும் வருஞ்சீா முதலசையு மொனறாது காயாகியனோ முனனினை வரப
பெறின கவித்தளையாம்.—“நினாயீ றலலாவுரிசசீா முனனா,நினாவரு காலே
கவித்தளை யாகும்.” எனபதியாபபருங்கலம். (வ-று.) “செவவப்போக கத
ககண்ணன செயாத தெறிந்த சினவாளி, முலலைத்தார மறமனனா முடித
தலையை முருககிப்போ, யெலலைநீ வியங்கொணமு விடைநுழையு மதிய
மபோன, மலலலோங்கெழில யானை மருமமபாயக தொளித்ததே.” என
வெண்சீருங் கவித்தளையும் வந்தவாறு காணக. எ-று. (அ)

210. வஞ்சித தளையாம வஞ்சிக குரிசசீ

ரொன்றலு மொனறா தொழுகலு மென்ப.

(இ-ள.) வஞ்சித்தளை யாமாறுணாததுதும். கனியீற்ற வுரிசசீா வந்து
நினறசீ ரீற்றசையும் வருஞ்சீா முதலசையு மொனறி நினாமுன னினாயே
வரப்பெறி னென்றிய வஞ்சித்தளையாம் அவவிரண்டொனறாது நினாமுன
னோவரி னெனறா வஞ்சித்தளையாம். ஆகையின வஞ்சித்தளையு மிரு
வகைத் தென்பபமே—“தன சீரிறுதி நினாயோ டொன்றலு, மஃதே
நேரோ டொனறா தொழுகலும், வஞ்சித் தளையின வகையிரண் டாகும்”
எனபதியாபபருங் கலம் (வ-று) “விலாவாய மலாநக ருவப்பன மிடை
வண டினமயா தொல்பபன, கனாவா யெழுமுறைத் தாழைகள் கடி
கமழ வனகா வெங்கணு, மிராவாய விரியின வேனிலீண டின்புற றிரு
நிலத் துலா வவே” என வஞ்சிசசீா வந்தொன்றியு மொனறாது மிருவகை
வஞ்சித்தளை வந்தவாறு காணக எ-று. (ஆ)

அடியிலக்கணம் வருமாறு:—

Metrical Lines

211. அடியென்ப தளைத்த வஞ்சீரா நடையவை
குறளடி யிருசீா சிந்தடி முசசீ
ரளவடி நாறசீ னாஞ்சீா ரெடி.லடி
கழிநெடி.லடி யைந்தே கடந்த சீரிவறறு
ளெண்சீா மிக்கடி யென்றிசிறப பன்றே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யடியிலக்கண மாமாறுணாததுதம். கூறிய தனியாற பிணிககப்பட்ட சீரொடு வருவன வழியெனப்படு. இவற்றுள் இருசீரான வந்தவழியே - குறளடி, எ-ம. முசசீரான வந்தவழியே-சிறதடி, எ-ம நாற்சீரான வந்தவழியே-அளவடி, எ-ம ஐஞ்சீரான வந்தவழியே - நெடிவடி, எ-ம ஐஞ்சீரின் மிக்கசீரான வந்தவழியே-கழிநெடிவடி யெனவும் படும். இதையே யெண்சீரின் மிக்க சீரானவரின் சிறப்பில் லாயின.—“குறளொரு பந்த மிருதனை சிறதா, முததனை யளவடி நாற்றனை நெடிவே, மிக்கண கழிநெடி வென்றிசி னேறோ எனமரு முளறோ” அன்றியும்,—“இரண்டுமுதலா வெட்டிஞ்சுகத, கிரண்டசீரா லடிமுடிவுடைய, விற்றது வரினு மடிமுடி வுடைய, சிறந்த வல்ல செய்யு ளுள்ளே” எனறா காக்கைப பாடினியார இவற்றிற் குதாரணம் —“மாதுமாண்பெழுக, கோது கொன்றுநோயக, காதுகாததனை, பாதுபாவையே” எனக குறளடியால் வந்தசெய்யுள் —“குயினமருட்டிய கோணமொழி, யயினமருட்டிய வம்பக, மயினமருட்டிய மாண்புடைக, சூயினமருட்டிய கூந்தலாள்” எனச சிறத்தடியால் வந்தசெய்யுள்.—“பருவிலார மனமெனமுலை பரந்தநூற, கருவிலார மனமெனக கருக வந்தநா, திருவிலார மனமெனத தேம்ப மாங்குயின, மருவிலார மனமென மஞ்சை யாடுமால்” என வளவடியால் வந்த செய்யுள்.—“இன்றே யுள்ளாரா நாளை யிறப்பா ரிதுவல்லாற, பொன்றாருண்டோ பூதலத தெங்கும் புகழ்விஞ்சிக, குன்றா மினனா காசொளி கொணமா முடிக்கொண்டே, நின்றா ருளஞம பொன்றுயிர நீங்கா நிலையாராயா” என நெடிவடியால் வந்தசெய்யுள்.—“தூலவழிப புகழேபோன்று நொடிப்பினிற் பரந்தமேகம், வேலவழி யொளியேபோன்று மினனியாத திறைவ னனபின, பாலவழிப பயனேபோன்று பகவிரா வளவிறநூலிக, கோலவழிப படமேபோன்று கூவெலாங் கொழித்த தனறே” என வறுசீக கழிநெடிவடியால் வந்தசெய்யுள் —“கணிகொண்ட டலாந்த நறை வேங்கையோடு கமழ்கின்ற காரதளிதழா, லணிகொண்டலாந்த வனமலை குடி யகிலாவிஞ்சுகமழ, மணிகுண்டலங்க ளிருபாலும் வந்த வலாயாகமீதுதிவளத, துணிகொண்டிலங்கு சுடாவேவினேடு வருவா னிதென கொறுணிகே” —என வெழுசீக கழிநெடி வடியால் வந்த செய்யுள்.—“மூவடிவினாவிண்ணி குழசுடருநாண முழுதுவகுமுடியே முனைவயிராறித, தூவடிவினாவினங்கு வெண்குடையினீழற சுடரொளியை யடிபோற்றிச சொல்லுவதொன்றுண்டாற, சேவடிக்கடாமரையின சேயிதழுகடடைச சிவந்தனவோ சேவடியின செங்கதிராகளபாயப, பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிகள சூழ்நது பொலங்கொளாவா லெம்கமேகம் விண்ணியாதங்கோவே” —என வெண்சீககழி நெடிவடியால் வந்தசெய்யுள்.—“இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கைவாளியி னெதிரந்த தானையை யிலங்கும்ழியின விலங்கியோன, முடங்குவாலுனை மடநகனமீமிசை முனிநது சென்றுடன் முரண்டராசனை முருக்கியோன, வடங்கொண மெனமுலை

றுடங்கு துண்ணிடை மடநதை சுந்தரி வளங்கொள ஸூணமுலை மகிழ்நத
கோன, நடங்கொடாமரை யிடங்கொளசேவடி தலைக்குவைப்பவா தமக்கு
வெந்தையா தவிரகமே” — என வொண்பதின ஈரக்கழிநெடிவடியால்
வந்தசெய்யுள் — “கைத்தலத்தழற் கணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொருத்தி
கடகடைப்படைக னினைத்திறலோரா, முததலைப் படைக்கரத் தெமத்தா
சிற் சபைக்குணிறகு முக்கணக்கருக்கொருத்தா மொழியாரோ, நித்திலத்
தினைப்பதித்த கச்சறுத்தழக்கனதது நிறகுமற்புத்த தனத்தினிடையேவே,
ளத்திரத்தினிறொடுதது விட்டு நெட்டயிறகணித்தி லக்கணுறறிடச
செய்யிக்கு மதுதானே” — என வொண்பதினசீர மிக்க கழிநெடிவடியால்
வந்த செய்யுள் — யாப்பருங்கலம். — “குறளடி சிந்தடி யளவடி நெடிவடி,
கழிநெடி வடியெனக் கட்டுரைத் தனனோ — குறளடி சிந்தடி யிருசீர முச்சி,
ளவடி நெடிவடி நாதசி னானசீர, நிரனினா வகையா னிறுத்தனா கொ
ளலே — கழிநெடி வடியே கசடறக்கிளப்பி, னறுதீர முதலா வையிரணைறூ,
வருவன பிறவும் வகுத்தனா கொளலே” — தொல்காப்பியம் — “நாலெ
முத் தாதி யாக வாஹமுத், தேறிய நிலைத்தே குறளடி யென்ப — ஏழெழுத்
தென்ப சிந்தடிக்க களவே, யீரொழுத் தேற்ற மலவழி யான. — பத்தெழுத்
தென்ப நேரடிக்க களவே, யொத்த நாலெழுத் தொற்றலந் கட்டையே. —
மூவைந் தெழுத்தே நெடிவடிக்க களவே, யீரொழுத்து மிகுதலு மியலபென்ப
மொழிப் — மூவாநெழுத்தே கழிநெடிந் களவே, யீரொழுத்து மிகுதலு மியல
பென்ப மொழிப் — உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப்படாஅ, வுயிரத்திற மயக்க
மின்மையான” — காரிகை — “குறளிநு சீரடி சிந்தமுச்சி சீரடிநாலொருசீர
றை தருகாலை யளவொடு நேரடி யையொருசீர, நிறைநரு பாத நெடிவடி
யா நெடுமென்ப பிணைத்தோட, கறைகெழு வேறக் கணலாய மிக்க பாதங்
கழிநெடிலே” இவ்வெழைகோள் எ-று

(40)

தொடையிலக்கணம் வருமாறு:—

Rhyme

212. தொடையென்ப தீரடி தொடுப தாமவை
யடைமுதன மோனை யந்த மியையே
யிடையே யெதுகை யெதிரொழி முரணை
பெடையே யளபா மெனவை வகையே,

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மாமா
றுணாததுதம், மேற்கூறிய பலவகையடிக்க டமமுள ளிரண்டா யிணைந்து
தொடுபது தொடையென்பபடும. இவையே மோனைத்தொடையும் -
இயையுத் தொடையும் - எதுகைத்தொடையும் - முரணடொடையும் -
அளபுத்தொடையும் - என வைவகைப்படும, இவற்றுண முத்தெழுத்

தொன்றி வரத்தொடுப்பது மோனைத்தொடை. எ-ம, ஈற்றெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப்பது இயைபுத்தொடை, எ-ம இரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப்பது எதுகைத்தொடை, எ-ம மொழியானும் பொருளானும் மறுதலைப் படத்தொடுப்பது முரண்டொடை, எ-ம. உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும் ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அளபெடைத்தொடை, எ-ம கொள்ளலவேண்டும். இவற்றின் வகையும் விகற்பமும் 216-ம் சூத்திரத்தில விளக்குதும். — யாப்பருங்கலம் — “தொடையே யடியிரண்டியைய யத்தொன்றும் — ஆதி யெழுத்தே யடித்தொன்றும் வரினடி, மோனைத்தொடையென மொழிமனா புலவா. — இறுவா யொப்பினஃகியை பென்பபடுமே — இரண்டா மெழுத்தொன்றியைவதே யெதுகை — மொழியினும் பொருளினும் முரணுதன முரணே — அளபெடை யொன்றாவ தளபெடைத்தொடையே” இவை மேற்கோள் எ-று. (கக)

213. மோனைக கினமே அஆ ஐஒளவும்

இஈ எஏவும் உஊ ஒஓவும்

சதவும் ஞநவும் மவவுமெனவே.

(இ-ள) மோனைத்தொடைக கோ சிறப்பிலகண மாமாறுணாததுதும். மோனையாவதற் கடிமுத்தற்கண்ணே வந்தமுதலியொழுத்தமுயிராமெய்யெழுத்தது மீணவெரத்தொடுப்பது மோனையாம் அவவவ வெழுத்தத்தானே வரினும் அவற்றவற்றினவெழுத்தது வரினும் மிகுக்கா மோனையாவதற் கெழுத்தினமாவன — அ, ஆ, ஐ, ஒள, எனனு மிநநான்கு மொன்றற்கொன்று மோனையாம் இ, ஈ, எ, ஏ, எனனு மிநநான்கு மொன்றற்கொன்று மோனையாம் உ, ஊ, ஒ, ஓ, எனனு மிநநான்கு மொன்றற்கொன்று மோனையாம் இவை யுயிரொழுத்தினம் அன்றியும், சதவும், ஞநவும், மவவும, ஒன்றற்கொன்று மோனையாம் இவை யுயிராமெய்யெழுத்தினம் (வ-று) ஒளவைக்குறள் — “அணனாக்குத்த தனனையடைத்ததந் கமுதுணைணில, விண்ணோக்கு வேந்தாய விடும். — ஆதி யொளியாகி யாளவானுந் தானாகி, யாதியவனுருவமாம் — ஐயைநது மாயா லகத்தி லொளிரோக்கிற, பொய்யைநதம் போரும்புறம்” — நிகண்டு — “ஒளவையமமனை பயநதாளமமையே யாயே யனனை — இராப்பக லன்றி யிருகடாச சிநதிககில், பராபரத்தோடொன்றனுமாம். — ஈசனோ டொன்றி லிசையாப் பொருளிலலை, தேச விளக்கொளியே யாம் — எள்ளகத்தி லெண்ணெயிருந்தவா றெடுக்குமே, யுளகத்தி லீசனிலை. — ஏறு மதிய மிறங்கி ஹநங்கிடுங், கூஉறும் பூரணையாந்கோள் — உடம்பிறை பெற்றபய னுவதெல்லா, முடம்பினி லுத்தமனைக்காண. — ஊறு மமுத்ததை யுண்டகருந்ப பார்க்கின, மாறும் பிறப்பறுக்கலாம் — ஒருவற் கொருவனே யாகு முயிரக்கெல்லா, மொருவனே பலருணமுமாம் — ஒசை யுணாவுக் ளெல்லாந் தருவிக்கு, நேசத்தா லாய வுடம்பு.” இவைமுறையே யுயிரொழுத்தினமோனை வந்தவாற்றிக், அன்றியும், (வ-று.)

“சங்கு நிறையபோற நவளவொளிதாணி, வங்கையி னெல்லிய தேயாம.—
 ஞான மாசார நயவா நிரைடப்புக்கு, மோனை தூல்வேத மிருககு நெறி —மதி
 யொடு காணும் வண்ணியொன் றுகவே, கதிர்வனா மெனவே காண.” இவை
 யுயிரமெய் யெழுத்தின மோனைவந்த வாறதிக ஆவ்வவ் வுயிரெழுத்திற்குக்
 கூறிய மோனையே அவ்வவ் வுயிரோறிய அவ்வவ் வுயிரமெய் யெழுத்திற்கு
 மாமெனக் கொள்க. மோனை - அனு - எனபன வொருபொருள். இம்மோ
 னையே, வருக்கமோனை, நெடினமோனை, வலவினமோனை, மெலின்
 மோனை, இடையின மோனை, தலையாருமோனை, இடையாருமோனை, கடை
 யாருமோனை, இரண்டாமடிமோனை, விடடிசை மோனை, எனப் பலவகைப்
 படும. (வ-று.) பகலே பலபூங் காணற கிளளை யோபய்யும், பாசிலக் குழவி
 யொடு கூதாளமலினாஇப், பினனும் பினியவீழ்நத நன்னெடுங் கூந்தல, பீ
 வகப் பெய்து தேம்படத் திருத்திப், புனையி ரோதி செயகுநி நசைஇப், பூந்
 தார மாப்புளததுட டோனறிப், பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேநகிப்,
 பேயு மறியாமா வழங்கு பெருங்காட்டுப், பைங்க ணுமுலைப் படுபகை வெர்
 இப், பொருது சினநதணிநத பூணுத் தொருத்தல, போது தரவழங்கு மாரி
 ருண நொட, பௌவத் தன்ன பாயிரு னீநதி, யிப்பொழுது வருகுவை யாயி,
 னைறா மாப்பிண்டலங்குபடுபே.” இஃது பகரமெய்வருக்கமோனை.—“ஆ
 கலியுலகத்து மக்கட கெல்லா, மோதலிற் சிறந்ததன் றெழுக்கமுடைமை.”
 இஃது நெடினமோனை.—“கயலே ருணகண்கலுழநாளுஞ், சுடாபுனாதிருது
 தல பசலை பாயத், திருநதிழை யமைதோ ளருமட நுழப்பப், போகலவாழி
 யைப் பூதத் கொழுங்கொடி யணிமலா தயங்கப், பெருநதணவாடை வருஉம
 பொழுதே.” இஃது வலவினமோனை. இவ்வாறே மெலின் மோனையும்
 இடையினமோனையும் வருவதற்கு.—“பறறுக் பறறறறான பறறிகையப் பற
 றைப், பறறுக் பறறு விடறகு” —இஃது தலையாருமோனை.—“மாவும் புள
 றும் வதிவயிற படர, மாணீவிரிநத பூவுங்குமப், மாலைதொடுத்த வாடை,
 மாயோ ளின்னுயிப் புறத்திறுத் தறறே” இஃது இடையாருமோனை. “பகலே
 பலபூங் காணல.” இஃது கடையாருமோனை.— உபதேசகாண்டம் —“ஊறு
 மாமறை யோதிய தததையே, பூறு மாமறை யோதிய தததையே, நாறு பூ
 லா நதவனங்குளே, நாறுபூமலா நதவனங்குளே” இஃது திரண்டடிமோனை.
 “அ அவனும் இதுவனுங் கூடியக்கால எவ்வனை வெல்லா நிகல.” இஃது விட
 டிசைமோனை. பிறவுமனன. (கஉ)

214. எதுகை யெனப் வியைபன மொழிகளன [எ
 முதலெழுத் தளவொத்து முதலொழித் தொன்றுத்
 மூன்றா மெழுத்தொன்ற லாசினந தலையா
 கிடைகடை யாறு மெதுகை வகையே,

(இ-ள.) எதுகைத் தெரடைக்கோ சிறப்பிலக்கண மாமாறுணாததுதம்.
 இரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப தெதுகை யெனப்படும. ஆயினு

முதலெழுத்தற தானே வாராமன முதலெழுத தெலலாந தமமுண மாத தினா யளவோ டொத்தனவாதல வேணமெ —“முதலெழுத்தளவோ டொ தத்து முதலா, வஃதொழித தொனறி னுரு மெதுகை” —என்றா பலகாய னா. ஆகையிற் கட்டென்பதற்குப் பட்டென்ப தெதுகை யலலது, பாட டென்ப தெதுகை யாகாது. ஆகலின ஐகார ஔகாரணக ணெட்டெழுத தா யினு மடிமுதல வருங்கால, ய, வ, எனனு மொற்றறதெது வந்த குற்றெ முத்தாக வெண்ணப்பமெ (வ-று.) ஔவைககுறள.—“மெய்யகத துளளே விளங்கச சடாகாணிற, கையகதது ணெலல்க கனி.”—குறள.—“அவவித தழுக்கா றுடையானைச செயயவ, டெளவையையக காட்டி. விமெ” —கையி ரண டென்பதற்கு மெய்யிரண்டு, எ-ம ஔவிய மென்பதற்குச செயவிய ல, எ-ம. எதுகையாம. அனறியும், இரண்டாமெழுத தொன்றுவ தெது கையென்புழி யொற்றெழுத தெனக்கொளக உயிரிலலா வொற்றுக வரி னும உயிரோறிய வுயிரமெய்யாக வரினும அவ்வொற்றெழுதது வருவதே யெதுகையாயினும், ய, ர, ழ, எனனு மூன ரெற்றறினகீழ் மறரே ரொற று வரினு மெதுகையாம. (வ-று) குறள.—“ஆயநதாயநது கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை, தானசார துயராதரும்.”—ஔவைககுறள —“மெ யப்பா லறியாத மூடாதந ரெஞ்சுதது, ளப்பா லதாகுளு சிவம் — யாககூந தெரியா தருவந்தனை நோக்கிப், பாககப்பராபரமேயாம” —பாழங்கிணறு என வரும. ஆரந்தன, சோரந்தன, எதுகையலலது சோரந்தா ணென்பதற் குப்பாப்பா ணென்பதில, ரகரவொற்று நிற்பினு மதனகீழ்வந்த வொற்று மாறினவதது லெதுகை யாகாது பிறவுமனன. அன்றியு மூன்றாமெழுத தொன்றெதுகையு, ஆசெதுகையு, இனவெதுகையு, தலையாகெதுகையு, இடையாகெதுகையு, கடையாகெதுகையு, என வறுவகைப்பமெ இவ றறுளிர்ண்டா, மெழுததாகவந்த வொற்றுமாறி யொற்றினகீழ் வருமுயிர மெய வரப்பெறின, மூன்றாமெழுத தொன்றுமெதுகையென்பபடு மாயினு மிது சிறப்பினறு (வ-று) குறள —“பொய்மையும் வாயமை யிடத்தே புரை தீரந்த, நனமை பயககு மெனின” இஃது மூன்றாமெழுத தொன்றெதுகை. அன்றியும், ய, ர, ல, ழ, எனனு நானகொற ரெழியினு மவற்றினகீழ் வருமெ முத்த தொன்றுவதாசெதுகையென்பபடு —“ய ர ல ழ வெண்ணு மீரிரண டொற்றும், வரனமுறை பிறழாது வருவ திடையுயிர்ப்பி, னுசுடை யெது கையென றறிரந்தனா கொள்ளே (வ-று) “காயமாண்டதெங்கின்பழமவீழ்க கமுகி னெற்றிப்ப, பூமாண்ட தீரந்தேன ரெடைகீறி வருககை போழநது, தேமாங் கனிசித்தற வாழைப்பழங்குள சிவது, மேமாங் கதமென றிசை யாற்றிசைபோ யதனறே.” இஃது யகரவொற்றிடை வந்தவாசெதுகை — “மாக்கொடியானையு மெளவற பந்தருங், காக்கொடி. முலையங் தலந்த மல லிகைப்ப, பூக்கொடிப்ப பொதுமபருங் காண ஞாழலுங், தூக்கொடிகமழந்த தா னறுறக்க மொககுமே.” இஃது ரகரவொற்றிடை வந்தவாசெதுகை — “ஆவேறுருவின் வாயினு மாபயந்த, பாலவே றுருவின் வலலவாம-பாலபோ,

லொருதனமைத தாகுமறநெறியாபோ, ஊருவு பலகொளலீங்கு” இஃது லகரவொற்றிடைவந்தவாசெதுகை — “அந்தரத்துள்ளே யகங்கைபுறங்கையா, மந்தரமே போலு மனைவாழகை- யந்தரத்து, வாழ்கின்றே மென்று மகிழ்நமின, வாழநாளும போகினற பூனியே போனது.” இஃது முகரவொற்றிடை வந்தவா செதுகை. அன்றியும் வலலின முதன மூலினமுந தமமுணமயநகி னீனவெதுகை யெனப்படும. (வ-று) “தக்கா தகவில டொனப தவரவ, டொசுத்தாற காணப்படும.” இஃது வலலினவெதுகை — “அன்பீனு மாவ முடைமை யதுவீனு, நண்பெனனு நாடாச சிறப்பு” இஃது மெலலின வெதுகை — “எலலா விளகுகும் விளககலல சானரோககுப, பொயயா விளககே விளககு” இஃது இடையினவெதுகை. அன்றியு முதற்சீர முழுது மொனறி வருவது சிறப்பாயதலையா கெதுகை யெனவும், இரண்டா மெழுத தொனறே வருவதிடையா கெதுகை யெனவும், சீரீற்றெழுத தொனறே வருவது கடையாகெதுகை யெனவு மாம இவற்றிற் குதாரண மினிவருஞ் சூததிரத்திற் காணக சூததிரத்தி லாறுமெனற வுமமையினூல, உயிரெதுகை, நெடிலெதுகை, வருக்கவெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை, முதலியவுங் கொளக. (வ-று) “துளியொடு மயநகிய தூநகி ருளுணநிரா, எணிகிளா தாரோ யருஞ்சுர நீந்தி, வழவமை யெஃகம வலவயி னேந்தித், தனியே வருதி நீயெனின, மையிருங் கூந்த லுயதலோ வரிதே.” இஃது இரண்டாமெழுத தொனறாதாயினும் இரண்டா மெழுத்தினமேலே றியவுயிரொன்றி வந்தமையால உயிரெதுகை யெனற கையனா காட்டிய செய்யுள். — “ஆவாவெனறே யஞ்சின ராழநதா ரொருசாராரா, கூகுவெனறே கூவீளி கொண்டா ரொருசாராரா” இஃதிரண்டாமெழுத தொனறாதாயினு மிரண்டாமெழுத்தி னெடிலொப்புமை நேக்கி நெடிலெதுகை யெனப்படும. — ஊவைககுறள -- ‘நாடி வழக்க மறிந்து செறித்தடங்கி, சீடொளி காண்ப தறிவு’ இஃது டகரமெய வருக்க வெதுகை — “மேலை யமுதை விலங்காமற றுணுணன்றி, காலின வஞ்சிக்கலாம” இஃது லகரமெய வருக்க வெதுகை. -- “தோடா டொலவளை நெசிழநாளு, நெயத லுண்கண்பைதலுழப்ப, வாடா வவவரி புதைபுப பசிலயும், வைகரே றும் பையப்பெருகி, நீடா ரிவ ரொன நீண்பணங் கொண்டோ, கேளாரா கொல்லோ காதலாதோழி, வாடாப பெளவ மறமுக்க தெழிலி, பருவஞ்செயயா துவலனோ புலனை இயோடா மலைய வேலிற, கடிது மினனுமிககாரா மழைக் குரலே” இஃதழியிடையிட்டு வந்தமையா விடையிட்டெதுகையெனற தொலகாப்பியா காட்டிய பாட்டு. நாலடியா. — “புதுப்புன லும பூங்குழையாரா நடப்பு மிரண்டும், விதுப்பற நாழின வேறலலப - புதுப்புனலு, மாரியறவே யற்றமேயவ ரனபும், வாரியற வே யறும்.” இஃது முனயி விரண்டடியு மோடொதுகையாய பின்பிலி ரண்டடி மற்றே டொதுகையாய வந்தமையா விரண்டடி யெதுகை — “இழைத்தநா ளெலலை யிகவாபிழைத் தொர்இக, கூற்றங்குகித்தயந்தா நீங்கிலலை - யாற்றப், பெருமபொருள வைத்தீர கழங்குமி னுளைத், தழீஇந்

தழீஇந் தணைமயமெம்.' இஃதிடை யிரண்டடி யொழிந்தவேளை யிரண்டடி யுமொதுகை.—“தவலநூல் தொல்கேளவித் தனமை யுடையா, ரிக லில மொஃகுடையா தம்முட—குழிஇ, நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகவவா னத், தும்ப ருறைவா பதி.” இஃதீற்றடியு முதலடியு மொழிந்தவேளை யிர ண்டடியுமொ ரொதுகை.—“ஒருநனி செயதவாக கொன்றியெழுந்த, பிழை னூறுஞ் சானறோ பொறுப்பா-கயவாக, கெழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதி தாயி, னெழுநூறு தீதாய் விமெ.” இஃது முதலாமடி யொழிந்தவேளை மூன்றடியுமொ ரொதுகை.—“கொன்னே கழிந்தன நினைமையு மினனே, பணியொசி சும்பு வருமாற்—றுணிவொன்றி, யெனனெடுமி சூழாதெழுநெடு செ போதியே, நன்னெறிசேர நமக்கு.” இஃதிரண்டாமடி யொழிந்தவேளை மூன்றடியுமொ ரொதுகை—“மாககேழ் மடநல்லா யென்றற்றற்று சான ரவா, நோக்காரகொ னெயயதோர புககிலலை—யாககைக்கோ, ரீசசிற கன னதோர தோலறினும் வேண்டுமே, காக்கை கடிவதோர கோல.” இஃது மூன்றாமடி யொழிந்தவேளை மூன்றடியுமொ ரொதுகை. “எறிநீர்ப பெருங் கடலெய்தியிருநது, மறுநீரி னிறுகினற றறலப்பாத்தண்பா, மறுமையறியாதா ராககத்திற சானறோ, கழிநல குரவே தலை.” இஃது நான்காமடி யொழிந்த வேளை மூன்றடியுமொ ரொதுகை. எனற ரொருசாரா பரி, திரு, இரை, இரவு, எதுகையாம், இரீ, இரா, வெதுகையாகா எ-று. (கக)

215. தலையா கெதுகை தலைச்சீரா முழுதுற

விடைகடையவவவ வெழுததொன றுவதே

(இ-எ) இதுவுமது. முதலெழுத தொனலலாது முதறசீரொ ழுத தெலலாந தாமே மீண்டு வருவது தலையாகெதுகை யெனப்படும. அந்நனங் கருவி யென்றதற்கு மருவி, அருவி, உருவி, குருவி, என வந்தொருசீர முழு தொன்றுவ தரிதாயினும் புகழப்படுகு சிறப்புடைய தலையாகெதுகை யாம். (வ-று.) குறள்—“சிறநின்பம வெஃகியற னல்ல செயயாரோ, மறநி ன்பம வேண்டுபவா.”—கவித்தறை.—“கரோருகம போலவனொன பாவந தீர்க்க வினமதிபுண, சரோருகமென சேவடிக்கண்டணியெனோ தாரகை குழ, சிரோருகம பூப்பப் புணாபவத தென்றுகு செழுங்கருணை, யுரோருக மா கவினைகாவலா ரமலோற பவியே.”—விருத்தம்.—“துறவினா லுடலி னா ககை துறந்ததோ ருயாக னொப்பா, நறவினா லனபின மிக்கோ ருயிர்க்கெ லா முடலக னொப்பா, ரறவினா லெழிஇய தனமைத தருணமலி யமர ரொ ப்பா, நறவினா லலாநத கானுநலத திலவா னுலகொப் பாமே.” எனப்பன பிறவு முதலொருசீரா முழுதொன்றித் தொடுத்த தலையாகெதுகை வந்தவாறு கா ண்க. மீளவும் பலசீரொன்றித் தொடுத்தவரி னதினமிகக் கிறப்பெனக் கொள்க. (வ-று.) வெண்பா. — நீணிறத்தாற சோலை நிறமபெயர நீடிய தன, னூணிறத்தாற பொய்கைத தலஞ்சிவப்ப - மாணிறத்தான, முன்னப புட டோனறு முளரித் தலைவைகு, மன்னப்புட டோனறு மருகு. என

முதற் றெ டைக்கண் னெருசீரு மிரண்டாந் தொடைக்கண் ணிருசீரு மொ னறிததொடுத்தாறு காண்க.—வீருத்தம.—“யாணெ யெழுங்கட லேந்திய தோ பரிகரம், தேனை யெழுங்கடல் சென்றுசெழுங் கடன்மே,வேளை யெ ழுங்கடன மோதலென்ப பகைவா,நாணெயெழுங்கழ லோடுதலைப்படுமாவ.” எனவும் ,,‘காமமே பறவைத் தோமேற் கசடெனும் பாலைச்.சோரநாள், வீமமே பறவைத் தோமேல் விளைதவக குறிஞ்சி ஞான, வாடமே பறவைத் தோமேல் வளரற முலை சோரதென, ஞாமே பறவைத்தோமே னையப் பவா னுடடைச சோவாள்.’” எனவும், நானகழக்கண் ணிருசீரு முசீரு மொன்றித் தொடுத்தாறு காண்க. பிறவுமன்ன அன்றியு மிரண்டாமெ ழுத்தொன்றே மாறாது தொடுத்தவருவ திடையாகெதுகை செனப்ப மெ (வ-று.) குறள்.—“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற நே யுலகு.” எ-ம. அன்றியு முதறசாக கடையெழுத் தொன்றே மாறாது தொடுத்து வருவது கடையாகெதுகை யெனப் படும. (வ-று.) எச்சதநா- டொன்றதற்கு-சுற்றத்தா - ரெனவும், பரியா-வென்றதற்கு-யணியா - வென வும், பிறவுங் கடையாகெதுகை. ஆயினு மிது சிறப்பன்று எ-று. (கசு)

216. மோனை முதலடி முதல்வரி னடியே
யிணைவ நிணையே யிடைவிடல பொழிப்பே
யிறுவ தோளு உ வீரென ரொழிவது
கூழை முதலயல குன்றன மேற்கதுவா
யீற்றய லொன்றென றுதென்ற கீழ்க்கதுவா
யெல்லா மொன்று வதெனின முற்றென்ப,

(இ-ள்.) இனித தொடைவிகரப் மாமாறுணாததும. மேற்கூறிய மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண, அளபு, என வைந்தொகையும் ஒவ்வொன் றெணவகைப் படுமெனக் கொள்க. இவற்றை, 218-ஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. அவற்றுள் அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றி வரத் தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடையும், அடிதோறு மிறுதிக்கண் ணெழுத் தொன்றி வரத்தொடுப்பது அடியியைபுத் தொடையும், அடி தோறு மிரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத்தொ டையும், அடிதோறு முதற்கண் மொழியானும் பொருளானு மறுதலைப் படத் தொடுப்பது அடிமுரணடொடையும், அடிதோறு முதற்கண் ணுயிர ளபெடையு மொற்றளபெடையு மொன்றிவரத் தொடுப்பது அடியளபெ டைத் தொடையு மெனப்படும.—“முதலெழுத் தொன்றின மோனை யெது கை முதலெழுத் தியையோ டொத்தது முதலா, மஃதொழித் தொன்றி னுஞ் மெனப்.” எனறா பலகாயனா.—“இறுவா யொப்பி னஃ. தியைபென மொழிபு.” எனறாகையனா.—“மொழியினும் பொருளினு முரணுதன் மு ரணே.” எனற லொலகாப் பெருமைத்தொலகாப்பியனர்.—“அளபெடைத் தொடைக்கே யளபெடை யொன்றும்.” எனறா நற்றத்தனா (வ-று) “மாவும் புள ஞம வதியிற படர, மாணீ வீரிகத் பூவுங்கடம்ப, மால்தொடு

தத கோதையுங் கமழ, மாலை வந்த வரடை மாயோ,ளிணையிர புறத்திறுத் தறறே.” இஃதடிதோறு முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லடி. மோனைத்தொடை.—“இன்னகைத் துவாவாயக் கிளவியு மணங்கே, நன்மா மேனிச சணங்குமா ரணங்கே, யாடமைத் தோளி கூடலு மணங்கே, யரி மதா மழைக் கண்ணு மணங்கே, திருதுத்தறப்பொறித்த திலதமு மணங்கே ” இஃதடிதோறு மிறுதி யெழுத்தினு சொல்லு மொன்றிவரத் தொடுத்தமை யாலடியியையுத்தொடை.—“வழியோக ணீர்மலக வானபொருட்கடசென ழா, கடிபாா கணங்குழாய காணாகொல—காட்டி, னிடியின முழக்கஞ்சி யீராகவுள வேழம், பிடியினபுறத் தசைத்த கை.” இஃதடிதோறு மிரண்டாபெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லடியினதுகைத்தொடை.—“இருள பாக்தன்ன மாணீர் மருங்கி, னிலவு குவித்தன்ன வெண்மண லொருசி னீர், யிருமபி னன்னகருங் கோடடுப புனை, பொன்னி னன்ன நுண்டாதிறைக்குஞ், சிறுகுடிப பரதவா மடமகள் பெருமதா, மழைக்கணு முடையவா லணங்கே ’ இஃதடிதோறுஞ் சொல்லானும் பொருளானு மறுத் லைப்படக் தொடுத்தமையா லடிமுரண்டொடை.—“ஆஅவளி யவலவன்ற ன பாப்பிளே, மஇரினாயுங் கொணமரனைப் பள்ளியுட, லேநதிரையலை பபத் தஞ்சா திறைவனரேண, மேளவலைப் பட்ட நம்பொன்றுதுதா, லோ ளுவுழக்குந் துயா.” இஃதடிதோறு முதற்க ணன்பெடுத்த தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லடியளபெடைத்தொடை. அன்றியும் ஓவ்வோ ரடிவரையு ளுஞ் மோனைமுத் லைதும் வரப் பெறும் வருங்காளுற சீரானவரு மளவடி யையப்பற்றி யெழுலிகற பாகும் ஆகையின முதலெழுத் திரண்டாஞ் சீரக் கண வரின இணைமோனை, எ-ம மூன்றாஞ் சீரக்கண வரின பொழிப்பு மோனை, எ-ம. நானகாஞ்சீரக்கண வரின ஒருஉமோனை, எ-ம இறுதிசீ ரொழித்தொழிந்த சீரக்கண வரின கூழை மோனை, எ-ம. இரண்டாஞ்சீ ரொழித்தொழிந்த சீரக்கணவரின மேற்கதுவாய மோனை, எ-ம முன்றாஞ்சீ ரொழித்தொழிந்த சீரக்கண வரின கீழ்க்கதுவாய மோனை, எ-ம. எல்லா சீரக்கண வரின முற்றுமோனை, எ-ம. கொள்க. யாப்பருங்கலம்.—“இரு சீர் மிசைவரத் தொடுபப திணையே —முதலொடு மூன்றாஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.—சீரிரண டிடைவீடத் தொடுபப தொளுஉத்தொடை.—மூ வெருஞ்சீரு முதலவரத் தொடுபபது, கூழையெனமனா குறிப்புணார்தோ ரோ.—முதலயற சீரொழித் தலலன மூன்றன, மிசைவரத் தொடுபபது மேற்கது வாயே — ஈறயற சீரொழித் தெலலாந் தொடுபபது கீழ்க்கது வாயின கீழமைய தாகும் — சீர்தொறுந் தொடுபபது முற்றெனப் படு மே.” எனரா ராகலின. (வ-று.) —திருக்காவலூரக் கலம்பகத்தகவல — “பனிமதுப பதுமந் தன்னிகன் மறநது, குனிமதிப பிறைமேற டீகாங்குமி ழுந் தலரவுந், தொலையந் தற்பகை யொழிந்த குட்டொழிந், தெலலைபு மென்னுளத் திணைமபிறை வீசவுந், தொற்பகைப் பரிதிசெய் சுடாமின நேலா, நற்பக் னண்ணிய வுடுவொளி நலகவு, மலையொருங்கணிதே வருங்

கொடியலரிருசு, சலை யொருங் கமைகனி சுமரதுயாநிமிரவும், பெருந
திருக கலாபப் பீலிகளாடு, மருநதிருக காவலு ரகத்தக கண்டேன, கண
டுளம பணிததுருவ கனிதே, ணுண்டுளம பிரிவினி யூழியுமரிதே.” இப்பனனி
ரடி யகவலுண முதலேழிககண முறையே இணைமோனை, பொழிப்பு
மோனை, ஒரூஉமோனை, உழைமோனை, மேறகதுவாய மோனை, கீழ்க்க
துவாயமோனை, முற்றுமோனை, என வெழுவகைமோனையும் வந்தவா
றறிக.—“மொய்யுளங் குளிரககு முகிலே பொழிவே, பெய்யுள மயிலே போ
ககு நிழலே, விலலே யேந்திய விதுவதி கழலே, யெலலா டொலலே யியலே
யுடலே, வெயிலே வயலே மினறவழ குழலே, குயிலே நிகராக குரலே சொ
லலே, மயிலே பியலே மயலே விகலே, யிவ்வரு விநவன மெயதலி, செவ
வுயி ரனைத்த மினனுயி ராயவே. ’இதனு ளிணை யியையு முதலாகிய வெழு
வகை யியையும் வந்த வாறறிக. ஈறறமுத்தொன்றி ிணடு வருவதியை
பென்றாகையி விதற கடியீற்றினகண வந்தசீர முதற சீராகக்கொண்டு வ
ரும புனறகெதிரோ போவதுபோன மூனறூட்டு மிரண்டாளு சீராகவு
மிரண்டாளுசீர மூனறூசீராகவு முதற்சீர நானகாளு சீராகவுங் கொளக
“பொனனி னன்ன பொறிசுணங் கேந்தி, பன்னருங் கோங்கி னன்னலங்க
வறறி, மின்னவி ரொளிவடந தாங்கிமன்னிய, நன்னிற மெனமுலை மின்
னிடை வருத்தி, யெனனையு மிடுககளு ணெனிவித தின்னடை, யன்னமெ
னபெடைபோ லப்பனமலாக கன்னியம, புனனையி னீழற றுன்னிய, மயி
லோ சாயல வாணுத, வலிலவேலுணக ணெமமறிவு துலைத்தனவே” இதனு
ளிணையெதுகை முதலாகிய வெழுவகை யெதுகையும் வந்தவாறறிக —
திருக்காவலூரக கலம்பகவிருத்தம.—“ஆங்கமலத தேநகமலமாய நிலாத,
தாங்கவரு பாங்கவரு தாளெழீஇ, நீங்கவலை யாங்கவலை நீசுவென, நீங்கு
வகை நீங்குவகை சோந்ததே” இதுவும்து —“சேறடிப் பேரக லலரு லொல
குடி, சுருங்கிய துசுப்பிற பெருவடந தாங்கிக, குவீரதுசுணங் கருமபிய
கொங்கை விநிந்த, சிறிய பெரிய நிகாமலா கோதைத்தன, வெளவளைத தோ
றூளு செயிரிக் கருங்கணு, மிருககையு நிலையு மேந்தெழி வியக்கமுந, துவா
வாயத தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியா, மென்று மின்னண மாருமதி,
பொன்றிகழநெடுவேற போவல்லோயே ’ இதனு ளிணைமுரண முதலா
கிய வெழுவகை முரணும் வந்தவாறறிக.—“ தாஅட டாமரை மலருழக
கிப, பூஉக் குவளைப் போதநருநிக, காஅயச செந்நெற கறித்துப் போலுய,
மாஅத தாணமோடூட்டுடருமை, தேளம புனலிடை சோஓபான, மீஇணு
ஆந துகளுளு, சீஇரீரளராஅரீ இணீஇருரன, செயதகேணமை, யாய
வளைத்தோழிக் கலரா னுவே.”—இதனு ளிணையளபெடை முதலாகிய
வெழுவகை யளபெடையும் வந்தவாறறிக. எ-று (கடு)

217

அந்தாதியடிக்கடை யாதி யாத

வீரட்டை முழுதோ ரிறையடிக்க கியவடி

செந்தொடை தொடையொன்றுஞ் சேரா வடியே.

(இ-ள.) அந்தாதித்தொடையு மிரட்டைத்தொடையுஞ் செந்தொடையு மாமாறுணர்ந்ததும், மேரணீமுத லைத்தொடையுள் கூறிய வழிமுத லெண்வகை விகற்பத்தோடு கூட்டிக் குணிக்கச்சொன்ன தொடையுந் தொ டைவிகற்பமு நாற்பதெனக் கண்டுணாக. அவையு மனறி அந்தாதித்தொ டை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை, இம்முதத்தொடையு முளவெனக் கொள்க. இவற்றுள் அடிதோறு மிறுதிககணினை எழுத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடியானு மற்றையழிக் காதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித்தொடை யெனப்படும். (வ-று.) “உலகுடனவிளக்கு மொளிகளரலாமதி, மதிநல னழிக் கும் வளங்கெழு முககுடை, முககுடை நீழற பொற்புடை யாசன, மாசனத் திருத்திருத்தொளி யறிவீன, யறிவுசே ருளளமோ டருநதவம புரிந்து, னுணைய மாந்தொன்ப, பன்னருஞ் சிறப்பின வினயிசை யுலகே” எனவெ முத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடிதோறு மநதாதித்தொடை வநதவாறு காண்க. அனறியும், அளவழிக்கணனே யோரடிமுழுது மொருசொல்லே வரத்தொடுப்ப திரட்டைத்தொடை யெனப்படும். இது ஶீறறெழுத தொ ன்று குறையினு மிழுககா (வ-று.) “ஒகருமே யொகருமே யொக்குமே யொ க்கும், விளக்கினுட சீறெரி யொக்குமே யொகருவ, குளக்கோட்டிப் பூவி னிறம்.” என முதலடி யிரட்டைத்தொடையாக வநதவாறுகாண்க. அனறியு மேரணீமுதலாகிய தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மினறி வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை யெனப்படும். இதுணுண முதலசையானு முதற சீரானு மடிதோறும் வேறுபடத் தொடுத்தமையிற சிறப்புடைச செந்தொ டையா மெனக் கொள்க (வ-று.) அகவல — “பூத்த சலலகி வியன்சீனைக் காவின் மிகுதிருக் காவலா ரகத்தின பெமுநதானும் வானமதி யாளே.” எனத் தொடை விகற்ப மினறி யசையுஞ் சீருந தமமுண மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையாற சிறப்புடைச செந்தொடை வநதவாறு காண்க.— யாப்பருவகலம்.— “செந்தொடை யிரட்டையோ டநதாதி யெனவும், வநத வகையான வழங்குமன பெயரே.— ஈறுமுதலாத் தொடுப்ப தநதா தியென, றேறினா மாதோ வுணாநதிசி னோரே.— இரட்டை யடிமுழு தொருசீரியறறே.— செந்தொடை யொவ்வாத் திறத்தன வாக்கும்.”— காரி கை.— “அந் முதலாயத் தொடுப்ப தநதாதி யடி முழுதும், வந்த மொழி யே வருவ திரட்டை வரன முறை யான, முந்திய மேரணீ முதலா முழு து மொவ்வாது வீட்டாற, செந்தொடை நாமம பெறு நறுமென குழறறே மொழியே.” இவை மேற்கோள், ஏ-று. (கசு)

218. அடியினைப் பொழிப்பொருட்க் கூழை மேற்கீழ்க்
கதுவாய் முற்றென வெட்டொடு மேரணீ
யியைபே யெதுகை முரணே யளபே
யெனவைக துறழ் வெண்ணீந் தாதி
யடியக் தாதி யிரட்டைச செந்தொடை

யெனவிம மூன்று மியையத் தொடையும
விகற்பமு மெண்ணைக தொருமூன் றென்ப.

(இ-ள்.) மேலே வருததுரைத்த நாற்பதின மூன்று தொடையுந் தொடை விகற்பமு மீண்டுத்தொகுத்தக காட்டுதம அடிமுத லெட்டுடனே மோனைமுத லைத்தினையுந் கூட்டியுறமு நாற்பதாகும். அவை வருமாறு:— அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோனை, கூழைமோனை, மேறகதுவாயமோனை, கீழ்க்கதுவாயமோனை, முற்றுமோனை, எ-ம. அடியியைப்பு, இணையியைப்பு, பொழிப்பியைப்பு, ஒருஉவியைப்பு, கூழையியைப்பு, மேறகதுவாயியைப்பு, கீழ்க்கதுவாயியைப்பு, முற்றியைப்பு, எ-ம. அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேறகதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை, எ-ம அடிமுரணை, இணைமுரணை, பொழிப்புமுரணை, ஒருஉமுரணை, கூழைமுரணை, மேறகதுவாயமுரணை, கீழ்க்கதுவாயமுரணை, முற்றுமுரணை, எ-ம அடியளபெடை, இணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒருஉவளபெடை, கூழையளபெடை, மேறகதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முற்றளபெடை, எ-ம. வரும் அன்றியும், அநதாதித்தொடை, இரட்டைத் தொடை, செந்தொடை, எ-ம. வரும்.—யாபபருங்கலம்.— “மோனை யெதுகை முரணியை பளபெடை, பாத மிணையே பொழிப்போ டொருஉத் தொடை, கூழை கதுவாய மேல தூஉந் கீழ்தூஉந், சீரிய முற்றொடு சிவணுமா ரவையே.” இதுமேற்கோள். எ-று (4௭)

முதலாமோததுச்செய்யுளுப்பு.—முற்றிறறு

இரண்டாமோத்துச்செய்யுளியல்.

Chapter II.—The kinds of Metre

219. வெண்பா வகவல விரிகளி வஞ்சி
மருட்பா வெனவை வகைப்பா வன்றியுந்
துறைதாழிசை விருத்தந் தூக்கின மூன்றே.

(இ-ள்.) பாவும் பாவின்மு மாமாறணாததுதம. மேறகூறிய வுறப்பி னும் பாவும் பாவின்மு மாகும். இவையே வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா, எனப்பா வைவகையா மெனக்கொள்க. அன்றியும் துறை, தாழிசை, விருத்தம், என மருட்பா வொழித்தொழிந்த மறறை நாற பாவிற கினமூன்று மெனவுந் கொள்க. ஆகையி லைவகைப்பாவு முநநான கினமுமாகச் செய்யுள்வகை யொருபதினேழென்பர். அடியாவன.—வெண்பா, வெண்டுறை, வெண்டாழிசை, வெளிவிருத்தம். எ-ம. ஆசிரியப்பா,

ஆசிரிய துறை, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியவிருத்தம், எ-ம. கலிப்பா, கவித் துறை, கலித்தாழிசை, கலிவிருத்தம், எ-ம. வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்துறை, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சிவிருத்தம், எ-ம. மருட்பாவோடு பகிளேழாம். இவ்வகைச செய்யு ளெல்லா மிவ்வோத்தின கண்ணே விளங்குவ தாகையி வ்வ்வோத்துச செய்யு ளியலெனும் பெயாததெனக கொள்க.—யாப்பருங் கலம்.—“செய்யுட் டாமே மெய்ப்பெற விரிப்பிற, பாவே பாவின் மென விரண்டாரும்.—வெண்பா வாசிரியக கலிவஞ்சி, பண்பாயந் துரைத்த பாநா ன் கும்மே.—தாழிசை துறையே விருத்த மெனறிவை, பாவின்ம் பாவொடு பாறப்பட டியலும்.” இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

வெண்பாவிடக்கணம் வருமாறு:—

Venbâ.

220. வெள்ளைக கிபற்சீர வெண்சீர விரவி
யேறகு மளவடி யீற்றடி சிந்தடி
யீற்றுச்சீ ரசைச்சீ ருககுறண மிகலுமாம

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே வெண்பா வியலும் விகற்பமு மாமா றுணாததுதம். வெண்பா விடத்துத தனக்குரிச்சீராகிய நேர்றற மூவகை ச்சீரும் வெண்சீரும்னறி யீரசைச்சீராகிய வியற்சீரும் வரப்பெறும். அன றியும், வெண்பாவெல்லா மளவடியானே நடக்காமாயினு மீற்றடி சிந்தடி யாக வரும். இதனீற்றுச சீரான மலொனு மோரசைச்சீராம். ஆயினுமிவ வோரசைக்குக் குற்றியலுகரங் கூட்டிக் காசு பிறப்பென வெண்பாவிற கீற்றுச சீராகவும் பெறுமே. (வ-று.) குறள.—“சொல்லப் பயன்படுவா சா னரோ கரும்புபோற, கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். எ-ம. எனப்பகை யுறற ரு முயவா வினைப்பகை, வீயாது பின்சென றமே. எ-ம. அறங்கெட வெஞ் ஞானறுஞ் செயயறக செயயிற நிறங்கெடச சாதலிற்து. எ-ம. சுறுவகா யே யாயினுஞ் செயத நன்றல்ல, துறுபயனிலை யுயிர்த்து. எனவு மிலை யலகிடுங்கால வெண்சீரியற்சீர விரவிமுத்தகண ணளவடியாகவு மீற்றின கண சிந்தடியாகவு மீற்றுச்சீர முறையே-நாள-மலா-காசு-பிறப்பு-என நான்கும் வந்தவாறு காண்க அன்றியு மொரோவிடத்திலக்கிய வழியான முற றியலுகரங் காசு பிறப்பெனனு மீற்றுச்சீராக வரப்பெறும். (வ-று.) “எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ, டவவ துறைவ தறிவு.” என விது முற்றிய லுகரத்தோடு வந்த பிறப்பு எனனும் வாய்பாடு. பிறவுமன்ன.—யாப்பருங் கலம்.—“செப்ப லிசையன வெண்பா மறறவை, யந்தடி சிந்தடி யாகலு மவ் வடி, யந்த மசைச்சீ ராகவும் பெறுமே.” எ-று. (உ)

221. வெள்ளையுட பிறதலை விரவா வெணடலை
யொன்றாய்ச் செப்ப லோசை யாமஃதே

யேந்திசை வெண்சீ ரியற்சீா தூங்கிசை
யொழுக்கிசை யிரண்டு முளவெளி லாகும்.

(இ-ள.) வெண்பா வோசையின விகற்ப முணாததுதம். வெண்பா விற்கெல்லா மாமுன நிரையும் விளமுன நேருங் காயமுன நேரும் வந்து தனக்குரிய வெண்டனையன்றிப் பிறதனைவாரா. அவனும் வெண்டனையால வருமோசை செப்பலோசை யெனப்படு மாயினும் இவை மூவகைய வாகும். வெண்சீா வெண்டனைவருவ தேந்திசைச் செப்ப வெனவும், இயற்சீா வெண்டனைவருவது தூங்கிசைச் செப்ப வெனவும், வெண்சீரு மியற்சீரும் வீரவி வெண்டனை வருவ தொழுகிசைச் செப்ப வெனவு கொள்க. (வ-று.) “தீயவை மூன்றன் பிறாகஞ்ச செய்யற்க தன்னு யாககே, நோயவைபினுன வேண்டாதான” எனப் தேந்திசைச் செப்பலோசை.—“பகையவாக கனபினைக் காட்டலிற் பாாமேற, நகையவை யெங்கு மில.”எ-து. தூங்கிசைச் செப்பலோசை.—“அன்றறிவா மெனனா தறஞ்செய்க மறந்து, பொன்றுங்காற் பொன்றாத துணை.” எனப் தொழுகிசைச் செப்பலோசை. பிறவுமனன. (ஈ)

222 குறளசிற தினனிசை நேரிசை சவலை
பஃறொடை யெனவெண பாவா நவற்று
ளீரடி குறளே யிருகுறள் சவலை
யிருகுற ளிடைக்கூ னியையே ரிசையே
நாலடி விகற்ப நடையின னிசையே
நேரிசை யினனிசை நோமூ வடிசிறதே
நாலடி மிக்கடி நணணிற் பஃறொடை
யெனவறு வெண்பா வேற்கு நடையே

(இ-ள.) வெண்பா விகற்ப மாமாறுணாததுதம். அவையே, குறளவெண்பாவும், சிறதியலவெண்பாவும், இனனிசைவெண்பாவும், நேரிசைவெண்பாவும், சவலைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவும், எனவறுவகைப்படும். இவற்றுட குறளவெண்பா.—நாற்சீா முச்சீொன விரண்டடி யொருவிகற்பத்தானு மிருவிகற்பத்தானும் வரப் பெறும். முச்சீா வருவனவு முளவெனக் கொள்க. மேலேகாட்டிய வுதாரணங்களைக் கண்டு கொள்க. அன்றியும் இரு குறளொரு விகற்பத்தான வருவது சவலை வெண்பா வெண்பபடும் —“நனி யிரு குறளாம் நான்கடி யுடைத்தாய்த தனிநிலை யிலலது சவலை வெண்பாட்டே.” எனனா ரொருசா ராசிரியர், (வ-று) “அட்டாலும் பாஸகவையிற குன்ற தளவலை, நட்டாலு நண்பலலார் நண்பலல, கெட்டாலு மேனமக்கண மேனமக்களே சங்கு, சுட்டாலும் வெணமை தரும்.” என விது மூதுரைக் கண வந்தமையான மூதுரைவெண்பா வெண்பாரு முளவெனக் கொள்க. அன்றியும் இருகுறள் வந்து நடுவே முதற் றொடைக் கேற்றத் தனிச்சொற

பெற ரெருருற னொவ்வொரு விகற்பமாய் வரினும் இருகுறளு மொருவி கற்பமாய வரினு நேரிசைவெண்பா வெண்பபடும. தனிச்சொல லெலலா மொருசீராக கிற்பினுமசீ ரொருவகை யசையானு மிருவகை யசையா னும வரப் பெறும். இவற்றுள கோ கோ நிரா நிரா கோ கோ கோ என மூன்று மொருவகை யசையான் வந்தசீராய மறறைந்து மிருவகை யசை யான வரப்பெறும். ஆகையி லொருவகை யசையாற் தனிச்சொலவரின ஓராசிட்டை நேரிசைவெண்பா வெணவும், இருவகை யசையாற் தனிச்சொல வரின ஈராசிட்டை நேரிசைவெண்பா வெணவுரு சொல்லுவா புல வர். (வ-று.) “பரப்புநீர் வையகததுப் பலலுயிர கடகெலலா, மிரப்பவ ரின வள்ளல்க—நிலலை, பிரப்பவ ரிமமைப்பயனு மினிச்செல் கதிப்பய னுந், தமமைத தலைப்படுதத லான. எனப திதிலே தனிச்சொலலாக விரப் பவராகிய கருவின மெனனு மொருவகை யசைச்சீர் வந்தமையா விது வேராசிட்டை நேரிசை வெண்பா வெணப் படும.—“எஞ்சினு ரிலலையெ னக் கெதிராயின னுயிரகொண, டஞ்சினு ரஞ்சாதுபோ யகலக—வெ ஞ்சமததுப், பேராத வராகத தனறிப் பிறா முதுகிற, சாரா வெணகை யிற சரம” எனப திதிலே தனிச்சொலலாக வெஞ்சமததாகிய கூவிள ங்கா யெனனு மிருவகை யசைச்சீர் வந்தமையா விது வீராசிட்டை நே ரிசை வெண்பா வெணப்படும. நேரிசை வெண்பா மிகருவழங்கு மென்ற மையாற் பொதுப் பெயா தனகருநிததாகி வெண்பா வெணப்படு மென தறிக. அன்றியு நாறசீர் முவடியு முசசீ ரீறறடியும் வருவ தினனிசை வெ ண்பா வெணப்படும. இதுவு மொரு விகற்பத்தானு மிருவிகற்பத்தானும் வரப் பெறும். (வ-று) “துகடா பெருஞ்செலவந தோன்றியக்காற ரெட்ட பெ, பகடு நடநதகூழ பலலாரோ டின்க,வகடுற யார்மாட்டு நிலலாது செல வஞ, சகடக்கால போல வரும.” எ-ம. “இன்றுகொ லென்று கொலென னுது, பிணறையே நிணறது கூறறமென றெண்ணி, யொருவுமின நீயவை யொலலும் வகையான, மருவுமின மாண்டா ரறம.” எ-ம. ஒருவிகற்பத் தானும் இருவிகற்பத்தானு மினனிசை வெண்பா வந்தவாறுகாண்க. மிக வழங்கு மிவ்வகை யினனிசை வெண்பா. அன்றியு நேரிசை வெண்பாப் போல நாறசீர் முசசீர் தனிச்சொல லொருவிகற்பத்தால வந்த நாறசீர் முசசீர் வேறிரு விகற்பத்தால வருவதும், நாறசீர் முசசீர் தனிச்சொல முச சீரிரு விகற்பத்தால வருவதும், நாறசீர் முதனமூவடியு முசசீர் நானகா மடியு மடிதோறு மொருஉத்தொடை பெற்று வருவதும், இனனிசை வெண்பா வெணப்படும (வ-று.) வெண்பா.—“பேரொளி வேண்டிற் பொருளபொழிக பிணறெனக்கே, சோபொருள வேண்டிற் நீதொழிக—பாருலகி, னினறு வப்ப வேண்டி னெறிகிற்ப துயரினமை, வேண்டி ன வெருளி விடல்.” அன றியும்,—“நிலஞ் சனைத்தனை நீமைதயை நிலைத்தே, ஞாலந தரினென னு நடபிலலாற—பூமணமும், பூணமணியும் பொனளு மணியொளியுமா மன றே, நாமடைநத சிக்கெலலா நடபு.” அன்றியும், “மழையினறி மாநிலத

தாக்கில்லை, மழையுத் தவயிலலா நிலவுழி யில்லை, தவமு மரசிலலா நிலவழி யிலை, யரசனு மிலவாழவா னிலவழி யில.” என முறையே மூவகையின் னிசை வெண்பா வந்தவாறு காண்க. ஆயினு மினறிவை வழங்கா. அன நியு நானகடிமிகக் பலவடி நாதசி ரடியாய்வர தீற்றடி முசசீராய வருவன பஃறொடை வெண்பா வெண்ப்படும. பலதொடையாக வருமென நமை யாற பஃறொடையென்னும் பெயாதது. (வ-று.) “பேதமை விதநிட் டுட லே பேதை கிலமரமாய்த், தீதமை வினளேய முனையே கண்ணீர் தெளித துயானது, காதல்வோ வீழ்ததி மருள்காமந் கவடி.ரண்டாய, வேதனைபூ நிந் தைகாய வீதல கனியாமென, நெண்ணாககே வினையு மெனததேறி, மண ணூ மயனித்த மாதவத்தின வாளான, மறமரககோ மாதத்துக கதிக்கனி யைவாய்த, தீனறமர மாககலினிது.” எனபதிரு மொழிமலைக்கண்ணூறறொ டையாக வந்த பன்றொடை வெண்பா. ஆயினு மிநராளி விதுவும் வழங்கா அனநியு மூவடியால் வருவது சிந்தியல வெண்பா. இதுவே நேரிசைவெண பாப்போல நாதசீர் முசசீர் தனிச்சொல லொரு விகற்பத்தானு முசசீர் மூ னுராமடி யவவிகற்பத்தானும் வேறே விகற்பத்தானும் வரப்பெறி னேரி சைச சிந்தியல வெண்பா வெண்ப்படும (வ-று) “ஆநிறம வேறாயினு மநநிற் தத வாபயநத, பாணிநம வேறன்று பல்சுலத்தோ நானிலையின, வேறெ னினுஞ் செயயறனோ வேறு.” எ-ம. அனநியு மினனிசை வெண்பாப்போ ல நாதசீர் முசசீர் தனிச்சொல வினறி யொரு விகற்பத்தானும் பல விகற்ப த்தானு மடிதோறு மொருஉத்தொடையானும் வருவன வினனிசைச சிந தியல் வெண்பா வெண்ப்படும. (வ-று) “காவா சினததென்போ கேட டலிற் காயநதெளளேல, பூவேங்கை பூநாகம பூங்குட்டமுண டெனையுங், கோவே வினையாற கொளல.” எ-ம. பிறவுமனன. ஆயினு மிலையு மிந ராளில் வழங்கா. இங்ஙன மறுவகைவெண்பா வந்தவாறு காண்க. அன நியும், வெண்பாவிற கெல்லா நாதசீரால வருமளவடி யுரித்தாகையிற குற ளே யோரடி முக்காலெனவும், சிந்திய லீரடி முக்கா லெனவும், நேரிசையு மினனிசையு மூவடி முக்காலெனவும், பஃறொடை பலவடி முக்காலென வும், வழங்குவ ருளரோ. ஆகையின வெண்பாவும் வெண்பாவிகற்பமு மிநரடை பெறுவன வாயினுந தண்டமிழ்ச சொல்லானும் விழுமிய பொருளானும் வருவதே வெண்பா வியலபெனக் கொள்க. இவ்வாறறிச சீருநதனையும் வழுவா தொழுகினுஞ் சொல்லுமபொருளு மிழிவாய வந்த வெண்பாவே வண்புலித் தோலைப் போததுப பசமுபுன மேய்ந்த கோ வென விழிப்படத் தேசனறு மெனறுணாக.—யாப்பருங்கலம்.—“குறள சிந் தின்னிசை நேரிசை பஃறொடை, எனவைந தாகும் வெண்பாத் தானே.— ஈரடி குறள்சிந் திருதொடை யியறறே.— நாலோ ரடியாயத் தனிச்சொற பெற்றுட, ஸீரொரு வாய்முற் திருவிகற் பொன்றினு, நேரி சை வெண்பா வெண்ப்பெய ராகும்.— விகற் பொன ருகியு மிககுந்தனிச சொ வியறறப் படாதன வினனிசை வெண்பா.—பாதம பலவறிற பஃறொ

டை வெண்பா.” — இலக்கணத் திரட்டு.— “ இருகுறள் சவலை யொரு
விகற பாசும்.” — ௭-று. (ச)

ரியப்பா விலக்கணம் வருமாறு:—

Asiriyappā.

223. ஆசிரி யத்தொளி யகவலா யியற்சீர
தனறனை பிறவுந தழுவி ய வளவடி
நடையா னடநது நால்வகைத் தாமவை
நேரிசை யிணைககுற ணிலமண் டிலமே
யடிமறி மணடில மாரு மென்ப

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே ஆசிரியப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமா
றுணாததும். ஆகையி லாசிரியப்பாவிற கெல்லா மகவலோசை யாகு
மென்றமையா லாசிரிய மெனினு மகவ லெனினு மொக்கும். அகவற் கெல
லாந தனகருசி சீராகிய வியறசீரன்றி யொரோவிடதது வெண்கீரும்,
தேமாககனி புளிமாங்கனி யெனனு மிடைநேரிசை வஞ்சிசீரும், குறறி
யலுகரவீறற் பொதுசீரும் வரப பெறும். அங்ஙனந் தனறனை யனறி
வெண்டனையும் வஞ்சித்தனையுந கலித்தனையு மயங்கி வழங்கும். அன்றியு
மகவலெல்லா மளவடியா னடக்கு மாயினு மினிச்சொல்லுமபடி யொரோ
விடததுக் குறளடியுஞ் சிந்தடியும் வரபபெறும். அன்றியு நேரிசை
யாசிரியப்பாவும், இணைககுற ளாசிரியப்பாவும், நிலமணடில வாசிரியப்
பாவும், அடிமறிமணடில வாசிரியப்பாவும், என வாசிரியப்பா விகறப நா
னகாகும். இவற்றிற் குதாரண மினிக கூறுதும்.—யாப்பருங்கலம்.—“அகவ
லிசையன வகவன் மறறவை, ஏ ஓ ஈ ஆ யென வையென நிறுமே.—
நேரிசை யிணைக்குறண மண்டில நிலைப்பெய, ராகு மணடில மென்றகவ
ளுனகே.” இவை மேற்கோள். ௭-று. (ச)

224 நேரிசைச் சிறுமை நேருழ வடியே
வராயா பெருமையே மறறடி யளவடி
யீறறயற் சிந்தடி யியைநது வருமே.

(இ-ள்) நேரிசை யாசிரியப்பா வாமாறுணாத்ததும். மூவடி குறை
யாமற் பலவடி வநது மறறடி யளவடியாகி யீறறய லடியே சிந்தடியாகவா
பபெறு மகவல நேரிசை யாசிரியப்பா வெணப்பெம். இதுவே பொதுப்பெ
யராக விநாளி லகவ லென்று வழங்கும். இதற் குதாரணமாக இருதூற
றுப் பதினாறுஞ் சூதகிரத்திற காட்டியவிரண் டகவல் காண்க.—யாப்ப
ருங்கலம்.—“அநத வடியி னயலடி சிந்தடி, வநதன நேரிசை யாசிரி யம
மே.” இது மேற்கோள். ௭-று. (ச)

225. இணைக்குறண் முதலீற் றீரடி யளவடி
யிடைக்குறள் சிந்தடி யிணையப் பெறுமே,

(இ-ள்.) இணைக்குற ளாசிரியப்பா வாழாறுணாததுதம முதலடியு மீற்றறடியு மளவடியாகி யொழிந்த நடுவிரண்டடியும் பலவடியுங் குறளடியாகவுஞ் சிந்தடியாகவும் வருவன விணைக்குற ளாசிரியப்பா வென்பபடும. (வ-று.) திருக்காவலுறாக்கலம்பகம்.—“வாழியு லும்பா வணங்கிய வணங்கே, வாழிவா னெளியே, வாழிபர் ருயிரோ, யாதியை யீன்றனை, நீதியை யூன்றினை, பாநெளி யணிரதனை, மீநெளி புனைதனை, குறைமதி மிதி ததனை, மறைமதி விதிததனை, மேதினி காத்தனை, தீதினை தாற்றினை, கதிககத வாயினை, திதிக்கனி வாயினை, வானோ களித்தனை, யீனோ ரளித்தனை, தொழுமுளத துளளுறை சோதியை, யழுமுளத தாதர வோதியை, நீரகத தம்புய கேரினை, யாரகத தம்பர கீரினை, வானவா வாழ்தத வானமாண, மனவா வாழவிக கெய்தினை, யாவ லூவழி யாற்றிருக,காவ லூரருங் காதலே, யனபுணா நீய்வ ணமைந்தபின, பொன்புண ருலகொடு பூவுல கொத்ததே.” என முதற்கண்ணு மீற்றினகண்ணு மளவடியவ திடைய குறளடி பலவுஞ் சிந்தடி பலவும் வந்தவாறு காண்க.—யாபபருங்கலம்.—“இணைக்குற ளிடைபல குறைந்திநி லியலபே.” ஏ-று. (ஏ)

226. நிலமண்டிலத் தெங்கு நீங்கா வளவடி
யடிமறி மண்டில மநடைத் தாகி
யடிமா றினுந்தா னழியா நிலைதே.

(இ-ள்.) நிலமண்டில வாசிரியப்பாவு மடிமறி மண்டில வாசிரியப் பாவு மாமாறுணாத்துதம. ஆகையி லெல்லாவடியு மளவடியாக வருவன நிலமண்டில வாசிரியப்பா வென்பபடும. (வ-று.) “சீத மதிககுடை சோந தறங்கிடப்பத, தாதவிழ தாரான றனிககோ ருங்கப, போதவிழ நிழற பொழிற் புலியுட னுழைபகைப, பேதநீத தூலவும் பெருமபுகழ் காடே.” ஏ-ம. புறநிலை யன்றியு மெல்லாவடியு மளவடியாக வருவதல்லாதே முத லடி யீற்றறடி யிடையடி பலவுமாறி யுச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும வருவாது வருவன அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா வென்பபடும. (வ-று.) “கீரிடை னுறாயினோ கெடுமினை மையே,சாரிடை மினனற கடிதிரும் புகழே,தேரிடை யுருளிற் செல்வ மாறுமே, தாரிடை மதுவினிற் றவிராதொழி யினபடும. ஏ-ம். புறநிலை.—காரிகை.—“கடையயற் பாதமுச சீவரினேரி சைக காம்புசீ,ரிடைபல குன்றினிணைக்குற ளெல்லா வடியு மொத்தது,நடை பெற்று மாயி னிலமண்டிலநடு வாதி யந்தத, தடைதரு பாதத தகவ லடிமறி மண்டிலமே.”—யாபபருங்கலம்.—“ஓத்த வடியின தாகியு மொற்றி, நிற்பவு மென்னு நிலமண்டிலமே.” இவைமேற்க்காள். ஏ-று. (அ)

227. கலியொளி துள்ளல கலித்தனை பிறவும்
வெண்சீர பிறவும் விரவிய வளவடி
தனனு னடக்குக தனமைத் தாகி

யொததாழிசை மூன்று மோரைங் கொச்சகம்
வெணகலி கலிவெண்பா விகற்பமீ நாந்தே.

(இ-ள.) கலிப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமாறுணாததுதம். கலிப்பாவோசை துணனலோசை யெனப்படும. கலிப்பாவிற கெல்லாச்சீரும் விரலி வரினு நினாயீற நியறசீரு நேரிடை வஞ்சிசீரும் வெணசீரு மேற்பன. இவறறுண ணினாமுதல வரும் வெணசீரு மிருமெனக் கொள்க. மீளவுற தனறனை யன்றிப் பிறதனை வரவும் பெறுமே. அன்றியுங் கலிப்பா வெலலா நாறசீரானவரு மளவடியா னடககுமென்றுணாக. அன்றியு மொததாழிசைக் கலிப்பா மூன்றுங் கொச்சக மைறதம் வெணகலிப்பா வொன்றுங் கலிவெண்பா வொன்றுமாகக் கலிப்பா விகற்பம் பததெனக் கொள்க. இவறறிற கெலலாந் தனிததனிச சூததிரம் வாராமுணை ரவறறிறகு வேண்டிய வுறுப் பிவை யெனக் காட்டுதம்.—யாப்பருங் கலம்.— “துள்ள லிசையன கலியே மற்றவை, வெள்ளையு மகவலு மாய்வீளை நிறுமே.” இது மேறகோள. எ-று. (க)

228. கலிமுத லுறுப்பார தரவுதா ழிசையே
துணையுறுப் பெனக்கூன் சுரிதகம் வண்ணக
மம்போ தரங்க மாமிவை நான்கே.

(இ-ள) கலிப்பா வுறுப்பிவையென வுணர்த்துதம். ஆகையின முதலுறுப் பெனவுற துணையுறுப் பெனவுங் கலிப்பாவுறுப் பிருவகைப் படும். இவறறுட் டரவுற தாழிசையு மெனவிரண்டு முதலுறுப்பாம். கலிப்பாதலை யிலவருதலாற றரவெனும் பெயாதது. எனனை. தரவெனினு மெருத்தமெனினு மொகரும் அவுணை தரவினகீழே தாழறதிசைப் பதெலாற ருழிசை யெனனும் பெயாதது. அன்றியுந் தனிசசொலலுஞ் சுரிதகமும் வண்ணகமு மம்போதரங்கமு மெனத துணையுறுப் பொருநான கென்ப. இவறறுட் கூனெனினுந் தனிசசொல லெனினு மொக்கும். இவை யெலலாவறறையு மினி விளக்குதம். எ-று. (க)

229. தரவு தாழிசை தன்றனை வெண்டனை
யிரணறெழந் தளவடி யிரணமெ பலவுமாம்.

(இ-ள.) தரவு தாழிசை யாமாறுணர்த்துதம். தரவுற தாழிசையுங் கலிததனை வெண்டனை யெனவிரணமெ விரலி யளவடியா யடி யிரண்டும் பலவுமாக நடககும். இவறறிற குதாரண மினிக் காட்டுதம். (க)

230. வண்ணக மளவடி வரைமுதற் பலவடி.
நான்காதி யெட்டிறாய் நடைமுடு கராகமாம்.

(இ-ள்) வண்ணக மாமாறுணர்த்துதம். வண்ணக மெனினு முடுகிய லெனினு மராக மெனினு மொகரும். இதுவே யளவடிமுதலா வெலலாவடி

யானும் ஐந்தது நான்கடி குறையாக வெட்டடி மிகா வருமெனக் கொள்க.
இதற்கு மீளீவரு முதாரணங் காண்க. எ-று. (கஉ)

231 அம்போ தரங்க மமபளாக திராபோ
லளவடி யீரடி யீரணமே பேரெண
ணளவடி யோரடி நான்கு மளவெண
சிரதடி யோரடி யெட்டு மிடையெண்
குறளடி யோரடி நான்குஞ் சிற்றெண
ணெட்டு நான்கு நான்கு மெட்டுமாயச
சுருங்கவு மநாற றுணையுறுப புடைத்தே.

(இ-ள.) அம்போதரங்க மாமாறுணாததுதம். அம்போதரங் மென்ப
து கணாசாரக கணாசார வொருகாலக கொருநாற சுருங்கிவரு நீாததரங்
கம்போல நாறசீரடியு முசீரடியு மிருசீரடியுமாகப் பேரெண ணளவெண
ணிடையெண சிற்றெண்ணென நாலுறுப்போடு வருமென றுணாக. அவ
ற்றுள்ளே யளவடி யீரடியாக விரண்டு வருவது பேரெண அளவடி யோ
ரடியாக நான்கு வருவ தளவெண. சிரதடி யோரடியாக வெட்டு வருவ
நிடையெண. குறளடி யோரடியாகப் பதினாறு வருவது சிற்றெண ணெ
ணப்படும. இவற்றுள் ளெட்டும் பதினாறுமாக வருவன சுருங்கி நான்கு
மெட்டுமாய வரவும் பெறு மெனக் கொள்க. ஆயினுந் தரவு முதன மேற
கூறிய வுறுப்பெலாந் தோன்ற வொவ்வொருதரவு மொவ்வொரு தாழி
சையு மொவ்வோ ரெண்ணும் வண்ணக் வராகமு மிவை யொன்றாக தத்
தம் பொருளே முகியத் தருதல வேண்டு மெனக் கண்ணோக. இனி யிவற்
றிற்கு முதாரணங் காண்க (கஊ)

232. சுரிதக மென்ப சுரிதெனக் கூனின
பினனகவல வெளநீ யாக முடிவதே.

(இ-ம) சுரிதக மாமாறுணாததுதம். மேற்கூறிய வுறுப்பினுள் வர
வேண்டிவற்றை வருவித் தொருசீரான வருந் தனிச்சொல வந்தபின் மூன
றடி முதலாய்ப் பலவடியானவரு மகவலானே சுரிதகம் வந்தது கலிப்பா
வெல்லா முடியும். ஒரோவிடத்துச சுரிதகம் வெண்பாவானும் வரப்பெறும்.
முதாரணங் காண்க எ-று. (கச)

233. நேரிசை யம்போ தரங்க வண்ணக்
மென்றெத தாழிசை யிவைமூன நிவற்றுட
டரவொன் ரெருமுத தாழிசை தனிநிலை
சுரிதக மெனநாற றுணைவரு நேரிசை
தாழிசைக் கீழம்போ தரங்கஞ் சாரவு
மம்போ தரங்கமே லராக மணையவு
மம்போ தரங்கமே யாமவண ணகமாம.

(இ-ள.) ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா விகற்ப மாமாதூணர் த்துதம். நேரிசை யென்றும், அம்போதரங்க மென்றும், வண்ணக் மென்றும், ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா மூவகைப் படும. இவற்றுட டரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச சொற சரிதக்மென விநநாங்குறுப்பாக வருவன நேரிசை யொத்தாழி சைக் கலிப்பா வென்பபடும (வ-று)—“வானீடியோ முரசாபப் வண்ணமுசில வாகனத்தின, மீனெடிதோ கொடியேநதி வினையெதிரொப் பொன்றிலை, யொருதானு மாயப்படைத்த வுலகனைததம் புரநதாளுஞ், சொருதானு நனனாடா தொழுமபனசொல லருளிக்கேள்.” இது நான் கழித்தர வொன்று — “தேடரிய பொருணோநதோ சீரடிமைக் கொண்டனபின், வாடரிய துயாகருளைய மறப்பவரோ மாண்புளரோ, புலநகரிய விழுஞ்செலவம் பொழிந்தடிமை கொண்டனபிற, சொலநகரிய துயாக ருளையத் தூத்துவரோ தொடாபுளரோ, மிடிக்காண வாழநதுவப்ப விழைந தடிமை கொண்டனபின், னடிக்காணத் துயாகருளைய வகற்றுவரோ வன புளரே ’ என வொரு பொருண மேன மூன்றடுக்கிவநத வீரடித்தாழிசை மூன்றும் என வாங்கு - தனிச்சொல. “கோடிய வெனகுறை கொண்டெனை யொருவர, வாடிய வென்னுயிர வாழந, தோடிய கின்னடி சேர லருளதியே’ என மூவடியகவற சரிதக்கமாக நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா வந்தவாறு காணக் அன்றியும் மேற்கூறிய நானகுறுப்பி னடுவே தாழிசையின் கீழம்போ தரங்கத்தி னூலவகையெண்ணுங் கூட்டி வருவன வம் போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வென்பபடும. (வ-று).—“இலங் கொளி வழலிணை யிணையி னின்றைய, யலங்கொளி மணிகொழித் தமிழ் தவேலையே, சீரளித் தனைததையுந் தினைக்கு நினைகொடை, பாரளித் தீறில பனித்த மாரியே.” இது பேரெண—“மூவுல கனைததையு மொழிகொண்ட ராக்கினை, புவுலக் குறைத்தனி பொழிநதழித்தனை, யைநநகா கடுஞ்சினத் தழல் நூறினை, முநநக் ரருட்கொடு முகிள நோக்கினை.” இதுவளவெண.— “வானரேய நயம்பயந் தோயநீ, உண்டோய துயரொழித் தோயநீ, தேனரே யருட்கட லோயநீ, செல்தோய மழைத்தயை யோயநீ.” இது நான்கடியாக சசுருக்கிய விடையெண—“அருவமைநதனை, யுருவமைநதனை, வானறுந் தனை, வானறிந் தனை, பழிவிலக்கினை, வழிதுலக்கினை, யறத்தினுழியை, திறத்தினுழியே” இது எட்டடியாகச் சசுருக்கிய சிறுநெண. ஆகையின் மேற் சொன்ன செய்யுட் கண்ணே தாழிசைக் கீழிவை சொருகி வைப்புழி யம் போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவா மெனக்கொள்க. அன்றியும், அம் போதரங்க மேலே தாழிசைக் கீழே யராகங்கூட்டித் தரவு தாழிசை யராக மம் போதரங்கத் தனிச்சொற சரிதக்மென வாற்றுப்பாகவருவன வண்ணக் வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வென்பபடும. அராகமெனிணும் வண்ணக்மெ னிணு மொகரும். அசையடி யெனிணும் அம்போதரங்க மெனிணுமொக் கும். (வ-று). “சினவழி யுளியுளி சிதைவுற முளிவீனை, மனவழி யருடிசள், வழிநளி தயையினை, மருடரு மறுவற மனமுறை யொளியினை, யிருடரு

வெளிதற யிருமறை யருளிணை.” இது அராகமாணையின் மேல்வந்த வுறுப்புக்களன்றித் தாழிசைக்கு டம்போ தரங்கத திறகுடுவே யிவை யிசைப்புழி வண்ணக வொத்தாழிசையா மெனக்கொளக. ஆணையின் முறையே யொத்தாழிசைக கலிப்பா விகற்ப மூன்றும் வந்தவாறு காண்க.—யாப்பருங்கலம்.—“நேரிசை யம்போ தரங்கம வண்ணகமென, றேறிய மூன்றே யொத்தாழிசைக்கலி.—தரவொன்று தாழிசை மூன்றஞ் சமனாயத, தரவிற் கருங்கித தனிநிலைத் தாசிச, சுரிதகஞ் சொன்ன விரண்டினு ளொன்றாய, நிகழ்வது நேரிசை யொத்தாழிசையே.—முந்திய தாழிசைக றேறிய முறைமுறை, யொன்றினுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின, தம்போ தரங்கவொத்தாழிசைக்கலியே.—அவறறேடு முடுகிய லடியுடை யராக மடுப்பது வண்ணக வொத்தாழிசையே.” இவை மேற்கோள். ஏ-று. (கடு)

234 கொச்சகக கலியைங் கூறு பாடெனத்
தரவே தரவிணை தாழிசை சிலபல
சிலபிறழ் துறழ்நதுஞ் சிலமயங் கியுமாம்.

(இ-ள.) கொச்சகக கலிப்பா விகற்ப மூணாததுதம். அகையே தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா, ஏ-ம. தரவிணைக் கொச்சகக கலிப்பா, ஏ-ம. சிஃறழிசைக் கொச்சகக கலிப்பா, ஏ-ம. டஃறழிசைக் கொச்சகக கலிப்பா, ஏ-ம. மயங்கிசைக் கொச்சகக கலிப்பா, ஏ-ம. கொச்சகக கலிப்பா விகற்ப மைந்தெனக் கொளக.

இவற்றுள், தரவுக் கொச்சகக கலிப்பா வருமாறு — நானகடி தரவு தனிச்சொற சுரிதக மென விமமூன றுறுப்பாக வருவன தரவு கொச்சகக் கலிப்பா வென்பபடும. இதுவே தனிச்சொற சுரிதக மினறியும் வருமெனக் கொளக. (வ-று) “செலவப் போக்கதக் கண்ணன செயித்தெறிந்த சினவாளி, முலலைததார மறமனனா முடித்தலைய முருக்கிப்போ, யெலலைநீ வியங்கோணமு விடைதுழையு மதியம்போன, மலலலோங் கெழிலயாலை மருமம்பாயந் தொளித்ததே” எனக் கலித்தனையாய நானகடித்தரவு தனிச்சொற சுரிதகமின்றி வந்தவாறு காண்க.

அன்றியும், தரவிணைக் கொச்சகக கலிப்பா வருமாறு — தரவு தனிச்சொறதரவு தனிச்சொற சுரிதகமாக வருவன தரவிணைக் கொச்சகக கலிப்பா வென்பபடும. (வ-று) “வடிவுடை டெடுமுடி வானவாக்கும வெலற்கரிய, கடிபடு நறுமபைந்தாரக் காவலாக்குங் காவலனாங், கொடிப்பெவனா மாபிற் கூடலாற கோமானே.” தரவு எனவாங்கு-தனிச்சொல. “துணைவளைத் தோளிவன மெலியத் தொன்னலந் தொடாபுண்டாங், கிணைமலாததாரருளுமே லிதுவிதற கோமாமா றென்று, துணைமலா தடங்கண னூதுணையாகக் கருந்தாரே.” தரவு. அதனால்-தனிச்சொல. “செவவாப் பேதை யிவடிதத், தெவ்வா றுங்கொ, -லஃதெண்ணிய வாறே.” இஃது இடையிடையே தனிச்சொற் பெற்றசிரியச சுரிதகத்தான முடிந்த தென்றறிக.

அன்றியும், சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு—தரவு தாழிசை தனிச்சொற ருழிசை தனிச்சொற சரிதகமாக வருவன சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெணப படும (வ-று) “பருஉத்தடககை மதயாணைப் பணையெருதகின மிசைத்தோன்றிக், ரூருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழுக குடைமன்னா புடைசூழப், படைப்பரிமான நேரினொடும பர்நதுவவு மறு கினிடைக், கொழ்ததாணை யிடைப்பொலநதான கூடலார் கோமானே.” இதுதரவு ஆங்கொருசாரா, “உச்சியாக கிறைவனா யுலக மெல்லாங் காததளிக் கும,பச்சை யாராமணிப் பைமபூட் புரநதரனுப் பாவித்தாரா,வச்சிரங் காணாத காரணத்தான மயங்கினனோ,ஆங்கொருசாரா,அக்கால மணிநினாகாததருவனா யார பனிதவித்தது, வக்கிரனை வழுவழித்த மாயவனாப பாவித்தார், சக் கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழத்தனனோ, ஆங்கொருசாரா, மால்கொண்ட பகைதணிப்பான மாதத்திநது மயங்காச்செங், கோல்கொண்ட சேவலங் கொழியவனாப பாவித்தாரா, வேல்கொண்ட தினமையால விமதிதராய் நினறனனோ.” இவை மூன்று தாழிசை. அஃதானறு-தனிச்சொல. “கொழித்தோத்தோன்றல கொறகைக்கோமாளின புகழொருவன சேமபூட்ட்சேள, யென்று நனியறிந்தனா பலதோனா,மைவரு ளொருவனென நறிய லாகா, மைவரை,யாணை மடங்கா வென்றி மன்னவன வாழியென நேத்த,தென்ன வன வாழி திருவொடும பொலிந்தே.” சரிதகம்.இது தனிச்சொல இடையி டை பெற்று ஒருதரவும மூன்று தாழிசையும் சரிதகமுங் கொண்டு நேரி சை யொத்தாழிசைக் கலியிறசிறிது வேறுபட்டு வந்ததென நறிக்.

அன்றியும், பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வருமாறு.—தரவு தாழிசைமூன்றின மிக்கனபலவுந் தனிச்சொற சரிதகமாகவருவன பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெணப படும (வ-று) “தணமதியோ முகத்தாணைத் தனி விடத்தது நனிகண்டாங், குணமகியு முடனிறையு முடனறள மூனடை கட, கண்மதியோப பிவையினறிக் காரிகையி னிறைகவாநது, பெண் மதியின மகிழநதநின பேரருளும பிறிதாமோ.” இதுதரவு “இளநலங்கொ ளிவளவாட விருமபொருட்குப் பிரிவாயேற, நளவநல முகைவெண்பற ருழுகுழற நளாவாளோ, தகைநல மிவளவாடத் தருமபொருட்குப் பிரி வாயேல, வகைநல மிவளவாடி வருநதீயி வ்ருப்பாளோ, அணிநல மிவள வாட வருமபொருட்குப் பிரிவாயேன, மணிநல மகிழமேனி மாசோடு மடி வாளோ, நாமபிரியோ மினியென்று நன்னுதலைப் பிரிவாயே,லோமபிரியோ மெனவுணாதத் வுபாமொழியும் பழுதாமோ, குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற கூடியநா, ளன்றளித்த வருணமொழியா லுருளுவது மரு ளாமோ, சிலபகலு மூடியக்காற சிலமபொலிச்சிற் றடிப்பரவிப், பஸபகலுந் தலையளித்த பனிமொழியும் பழுதாமோ.” இவை யாறுநதாழிசை. அதனூல்- தனிச்சொல “அருமபெற விவளினுந் தருமபொரு ளத்தனிணும,பெருமபெற லரியள,வெறுககையுமறநே,வியூ மிய தறிமகிவாழி,கெழுமியகாதவிற் றரும

பொருள் சிந்தித்தே” இது சரிதகம். நான்கடிததரவு மீரடித தாழிசை யாறுந் தனிச்சொல்லு நான்கடி யகவற் சரிதகமுமாய வந்ததென றறிக.

அன்றியும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வருமாறு—தரவிரண்டு தாழிசையாறு மராகமு மீண்டு தாழிசையாறு மமபோதரகசூர தனிச்சொ லலுஞ் சரிதகமுமாக வருவன மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப் படும.(வ-று.) “மணிகிளா நெடுமுடி. மாயவனூர தம்முனுமபோன, மணிகிளா நெடுங்கடலுந் கானலுந் தோன்றுமா, னுணர்நிவந் தவையனன நொப்பறை யஞ் சிறையனன, மிரைநயந் திறைகூருமே மஞ்சார துறைவகேள்.—வறா யென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கித், கறையெனக் காற்றெனக் கடித்துவந் திசைப்பினுந் விழுமியோ வெருளிபோல வேலாழி யிறக்கல்லா, தெழுமுனனீப பரந்தொழுகு மேமஞ்சார துறைவகேள்.” இவையிரண்டு தரவு.— “கொடிபுறா துறைதுசுப்பிற குழைக்கமாரந் திருமுகத்தோ, டொடிநெகிழ்நத் தோள்கண்டு துறவலனே யென்றியால், கண்கவரு மணிப்பைமபூட் கயிலகவைய சிறுபுறத்தோ, டெண்பனீநீ ருக்ககண்டு திரியலனே யென்றியா, னீர்பூத்த நிராயிதழக கண்ணின ரொசிரந் புரு வத்தோள, பீர்பூத்த துதலகண்டும பிரியலனே யென்றியால், கனைவரல் யாற் திருக்காபோற் கைநகிலலா துணைநெகிழ்நது, நினையுமென னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால், வீழ்சுடரி னெய்யேபோல விழுமநேய பொறுக் கல்லாத, தாழுமென னிலைகண்டு தாங்கலனே யென்றியால், கலனக் விழத்த நாயகன்போற் களைதுணைப் பிறிதினறிப், புலம்புமென னிலைகண் டும் போகலனே யென்றியால்,” இவையாறுதாழிசை. அதனால் - தனிச் சொல். “அடுமபயி விறுமபின னெடும்பீண மிசைத்தொறுங், கொடுமபுற மடலிடையொடுங்கின குருகு, செறிச்செருட. விடையெறி தொழிவி னையவா, நெறித்தரு பிறவியின மறித்தருந் தீயில, அரசுடை நிரைபடை வினாச்செறி முர சென, துறாதரு திரையொடு கரைபொருந் கடல, அலகுகொளி யவிராசுட ரிலங்கொளி மனைத்தொறுங், கலத்தெறி காலொடும புலமபின பொழில.” இ வைவரானகு மராகம். “விடாஅது கழலுமென வெளவனையுந் தவிர்ப்பாயமன, கெடாஅது பெருகுமெனக் கேணமையு நிறுப்பாயோ, ஒலலாது கழலுமெ ன னெனவினையுந் செறிப்பாயமன, னிலலாது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, தாங்காது கழலுமென நகைவனையுந் தவிர்ப்பாயமன, னீங் காது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, மறவாத வனப்பினென மன நிறகு மாறுநாயாய, துறவாத தமருடையென றுயாதீரு மாறுநாயாய, காத்தலா மாபின்றிக் காமக்கு மருநதுநாயாய, ஏதிலா தனையாய யானு யு மாறுநாயாய, இணைப்பிரிந்தா மாபினறி யினபக்கு மருநதுநாயாய, துணைப்பிரிந்த தமருடையென றுயாதீரு மாறுநாயாய.” இவையாறுதாழிசை. எனவாங்கு - தனிச்சொல். “பகைபொன்றது துறைபரிவாயின குறி, நகையிழந்தது முககனிவாழ்நறுடம்பு, தகையிழந்தது தோடலைசிறந்

குறையா மூனறன மேறகூறில பெருகத்
தனிச்சொல்லு மகவலுந தழுவலோ டிறுமே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே வஞ்சிப்பா வாமாறுணர்த்துதம். ஆகையிற நூல்கலோசையான வரும் வஞ்சிப்பாவிற்கெல்லாம் வஞ்சிகஞ்சிசீரொன நிராயீற்ற மூவசைச்சீரும், பிறவுந தனகருரிய விருவகைத் தனையும், பிறவு மேறபண. அன்றியும் வஞ்சியெல்லாந் குறளடியானுஞ் சிந்தடியானுநடககும் இங்ஙன நடப்புளி மூவடி. சிறுமை யெனவும் பெருமைக்கோவரையிலலை யெனவுங் கொள்க. அன்றியு மூவடியானும் பலவடியானுநடநது தனிச்சொற பெற்றுப் பலவடியான வரு மகவலகடி யாசிரியசு சரிதகத்தானமுடியும்வஞ்சிப்பாவென றுணாக —“நூல்கலீசையன வஞ்சிமுற்றவை யாயநத் தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே” எனபதியாபருங்கலம், (வ-று.) திருக்காவலூரக கலமபகம், —“சீர்வளக்கிய செலவியாயப, பார்வளக்கிய பாவையே, தெனகாவிரி திரண்டொலிப்ப, மனகாவிரி மலாகமழ்ப்பூநதாத் திபுடைநிழறறத், தீநதாத்கிற நினைக்குளிாப்ப, வருட்காவலூர தமைநத்திப்பத், திருக்காவலூர் சோநதனளே, சோநதபின, னுனேபூண பழிநைய வெண்மதி, தானேபூண பதநதான ரூராளோ, திருவடியொளியுளந தெளிவுறககண்டாற, கருவடி யிருளறக கண்டு, மருவடி மலரடி வானகதியநதமே.” என விது குறளடி வஞ்சியாய சோநத் பினனெனணூந தனிச்சொறபெற நகவறசரிதகத்தோடு முடிந்தவாறு காண்க. ஏ-று. (கக)

மருட்பாவிடககணமவருமாறு:—

Marutpā.

238 மருட்பா வெள்ளை வரதபின் னகவ
லீறறின மருளு மியலபுடைத் தென்ப.

(இ-ள்) நிறுத்தமுறையானே மருட்பா வாமாறுணர்த்துதம். வெண்பா பலவடியாக முதறகண வரதபின் னகவலிறுதியாக மருணுதொடுபபது மருட்பா வெண்பபமும். —“வெள்ளை முதலா வாசிரிய மிறுதிக, கொள்ளத்தொடுபபது மருட்பா வாசும்.” எனரா காக்கைப்பாடினியா, (வ-று) —திருக்காவலூரககலமபகம், —“வைக லெனவநது மன்னுயிரா கங்குலறும், வைகலைச செயதே யொளியோன வாய்ததுயாததே, வைகினுள, காவலூருறை, காதலாதுறை, யோவலீகினி, யோதியாரொளி, தெளித்தநூலி, திறத்தசீலி, களித்தமலை, கயத்தவேலை, மநதிரமறைமொழி, மண்டலகுறை யொழி, சநதிரவடிபினள, சநதுமுடியினள, காதலாயகித்திரும், வேதநாயகிமெலலடிபணிவமே.” ஆகையின வெணையகவல கலிவஞ்சிமருட்பா வெண வைமபாவு மவறறின விகற்பமும் வரதவாறு காண்க. ஏ-று. (உ௦)

பாவினமவெண்டுறையிலக்கணமவருமாறு:—

Supplemental Metres

239 துறைதாழிசை விருத்தந தூக்கின மூன்றனுள்
 வெண்செந் துறைகுறள் வெண்பா வினமாயச
 சீர்தனை யடியெலாளு சோநது விரவினு
 மொத்தடி யிரண்டா யொழுகு மறந
 வெண்டுறை யன்னவை விரவினு மூன்றடி
 யாநி யேழடி யந்தமா யீற்றிற
 சிலவடி தஞ்சீர சிலகுறைந திறுமே.

(இ-ள) நிறுத்த முறைபானே பாவினத்தியல்பும் விகற்பமுமுணர்த்துதும் மருடபா யொழித தொழிந்த நாலவகைப பாவினமாகத் துறையுந் தாழிசையும் விருத்தமுமென மும்மூன்றும் வருமென்றுணாக அவற்றுட முறையே விளங்குமாறு —குறள் வெண்பா வினமாக வருக்துறை வெண்செந்தறை யெனவுஞ் செந்தறை வெள்ளை யெனவும் வழங்கும். இவையே யெச்சிரானு மெத்தனையானு மெவவடியானுந் தமமுளொத்த விரண்டடியாக வரப்பெறும் —“ஒழுகிய வோசையினெத்தடி யிரண்டாய வீழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே” எனப தியாபபருங்கலம். (வ-று) “மீனே வேயந்த செலவி மெலவடி, நானே யேத்தி நாளுஞ் குடுவேன்” எ-ம. அன்றியு மறவெண்பா வினமாய வருக்துறை வெண்டுறையே யெனப்படும் இவையே யெச்சிரானு மெத்தனையானு மெவவடியானு மூன்றடி குறையாமலு மேழடி மிகாமலு மீற்றச சிலவடி சிவசீர குறைநது வருமெனக் கொள்க —“மூன்றடி முதலா வேழடி காறுமவந், தீற்றடி சில சில சீர்தவ நிற்பினும், வேறெடுவி விரவினும் வெண்டுறையாகும்.” எனப தியாபபருங்கலம் (வ-று) “மீனாருங் கொடிமுன்ன பின்முர சாரத்தொலி துவப்ப மிடைந்த வாறோ, காளு மதுபூவும் பூமபுகையுங் காடடியுளங் களித்த வாழத்தப, பாளுருங் கதிரிமைப்ப பனிமுகிற நேருநதி, வாளுரு மரசியுன் மகனேறிச சென்றான்” என நான்கடியா யீற்றடியிரண்டு மீரண்டுசீர குறைந்தவந்த வெண்டுறை யிதுவெனக் காண்க. எ-று (2.க)

ஆசிரியத்துறையிலக்கணமவருமாறு:—

Āsnyatturei.

240 ஆசிரியத்துறை யளவி சீரவரு
 மடிநான கீற்றய லாநி குறைவடி
 மிருவழி யிடைமடக கிணவுநால வகைய.

(இ-ள) ஆசிரியத்துறை யாமாறுணர்த்துதும் ஆசிரியப் பாவினமாய வருக்துறை சீரவரையறை யிலலாது நான்கடியாய வந்த நாலவகைப்ப

மெ ஆகையீற்றயலடி குறைநது வருவனவு மீற்றயல குறைந திடைமட
 ககாய வருவனவு முதலு மீற்றயலு மிடையிடை குறைநது வருவனவு
 மிடையிடை குறைந திடைமடக்காய வருவனவு மிரநாலவகையு மாசிரி
 யத்தறை யெனப் பமெ.—“கடையத னயலடி கடைதபு நடையவு, நடுவ
 டி மடக்காய நானகடி யாகி, யிடையிடை குறைநவு மகவற றுறையே”
 எனப் தியாபநருகலம் (வ-று.) “பணிக்கால மெக்காலம் படடாற்று
 யெனறனறே, வினிக்காதல களித்தவப்ப வினவேனில வாராதோ வெ
 னறனை நெஞ்சே, யினிக்காதல களித்தவப்ப வினவேனில வந்தகன்று,
 துணிக்கால முதிாவேன்ற சுடச்சுடவர துறந்தினி யெனசெய்வாய நெ
 ஞ்சே” எனவீரண்டாமடியு நானகாமடியு மாறுசீரானவந்த முதலுமீற்ற
 யலு நாற்சீராதி யிடையிடை குறைநது மிடைமடக்காகியும் வந்த வாசி
 ரியத்தறை (வ-று) “வண்ணா பூநதா வளாகெழு செமயூட்சேய வழ
 வே போலத, தண்டளிப்ப பிணடித தழையேநதி மாவின்வித தணந
 தோர யாரோ, தண்டளிப்ப பிணடித தழையேநதி வந்தநம், பண்டைப
 பதிவினவிப் பாங்குபட மொழிந்து படநதோ ரனறே” இது நானகடியா
 மீற்றய லடி குறைந திடைமடக்காய வந்த வாசிரியத்தறை. (வ-று)—
 “கொன்றாநத மைகருநு முகத்தெழினிற் குருகிக் கோடமுன விருநதாட
 பெருங்கைக், குன்றமென வன்றமெனக் குமுறா நின்றன கொடுந்தொ
 ழில வேழம், வென்றாந தமைநத வினங்கொளி யீனாமிறை துளங்கு
 வா ளிலங்கயிற நழலுளைப் பரூஉத்தா ளதிரும்வா னெனவே திருங்கூற
 நெனச சுழலாநின்றன சுழிக்ண யாளி, சென்றாந தமைநத சிறுறுதி வள
 ளுருகிப் பொறியெருத தெறுழவல் புலவுநா நழலவாயப் புனலாமெனக்
 கனலாமெனப் புலகயா நின்றன புலமா னேற்றை, யென்றங் கிவையிய
 ககவி னெந்நிறத் தினியரல வேண்டலந தனிவர லெனத்தலை விலக்கவி
 னிறுவரை மிசைப்பறி குறுமடிகை மிதுவென னெவதுவெனா கரவீர
 விடைக்களவுள மதுகற் று ரதுகற் றனறே” இது நானகடியாய முதல
 டியு முனருமடியும் பதினாலுசீரா யல்லாத வழியிரண்டும் பதினாறுசீரா
 யிடையிடை குறைநது வந்த வாசிரியத்தறை (வ-று) “இரங்கு குயின
 முழவா வினனிசை யாழ்சீதனா, வரங்கமணி பொழிலா வாடுமே போலு மின
 வேனி, லரங்கமணி பொழிலா வாடு மாயின, மரங்கொன மனநதகன்றா
 நெஞ்சமென செய்க தினவேனில” இது நானகடியதா யிடை யிடை கு
 றைந திடைமடக்காய வந்த வாசிரியத்தறை ௭-று (22)

கவித்துறை யிலக்கணமவருமாறு:—

Kahtturei.

241. கவித்துறை நெடிலடி நானகொத தவற்று
 ளிடைரோ வெண்சீ ரியற்சீா முதனா

கிடைநிரை வெண்சீ ரிறுதிசசீர மோனையாய்க்
கடையே கொண்டிற்றுங் கட்டளைக் கலிததுறை.

(இ-ள) கலிததுறை யாமாறுணர்த்துதும். நெடிலடியாக் வொத்த நான்கடியான வரூளு செய்யு ளெல்லாவ கலிததுறை யெனப்படும — “நெடிலடி நான்காய நிகழ்வது கலிததுறை” எனபதியாப்பருங்கலம் (வ-று.) சிந்தாமணி.—“கற்பா லுமிழர்த மறுவுங் கழுமாவது வீட்டா, னற பா லழியு நகைவெண மதிபோ னிறைந்த, சொற்பா லுமிழர்த மறுவு மதியாற துடைத்துப், பொற்பா லிழைத்துக் கொளற்பாலா புலமை மிக்கார. முநீர்ப பிறந்த பவளத்தொடு சங்கு முதது, மநீ ருவாக்கு மெனின யாரவை நீக்கு கிற்பா, ரிநீ ரவெனசொற பழுதாயினுங் கொளப் வனறே, பொயநீ ரவல்லாப் பொருளால விண்புகுது மென்பா” எ-ம. இராமாயணம் —“பொன்னின சோதிப் போதினி னாறறம் பொல்வேபோ, லின னுண டேனிற் றீஞ்சுவை யினசொற கனியினபக, கனனிமாடத தும பரின மாடே களிபேடோ, டனனமாடு முன்றுறை கண்டாங் கயனிள ரூ.” எ-ம தேம்பாவணி —“பண்டணடி யேங்குதல போலனபும பூசல பரவுமெனக,கண்டணடி மருட்டிய காரிரவி நாப்பண கரந்தது போல, விண்டணடி யாடு கொடிமாட நல்லூர் விட்ட கன்று, புண்டணடி யாற்று மருந தொத்த நீரா போதலுறரூ” எனவு மிவையெலா மஞ்சீரடி நான்கொத்து வந்தமையாற கலிததுறை யெனப்படும இவையே காப்பியக் கலிததுறை, எ-ம விருத்தக் கலிததுறை, எ-ம. வழங்கும் இவ்வகை யன்றிக் கட்டளைக் கலிததுறை யுளவெனக் கொளக் இவையினறுரிப் பெயராகக் கலிததுறை யெனப்படும. இவற்றிற் கிலக்கணமாவன —ஒவ்வொரு யெல்லையுள ளிவையே நெடிலடியானடந தடிதோறு முதனா சீரியறேரு மிடை நோ வெண்சீரு மாகவு மிறுதிச சீரிடை நிரை வெண சீராகவு மொவ வோ ரடி யெல்லையுள வெண்டளை வழுவா தொழுகலும், இவ்வாறெழுதி நோ முதலாயவருங் கலிததுறை யடி.யொவ்வொன்றிற் கொற்றெழுதித் தெழுத்துப் பதினாறு நிராபதினேழுவ கொளளு மென்றுணாக. சூத்திரம்.— “முதற்சீரே நான்கும் வெண்டளை பிழையா, கடைச்சீ ரொன்றும் விளங்காயாகி, நோபதினாறு நிராபதினேழென, ரேதினா கலிததுறை யோ ரழிக் கெழுத்தே” அன்றியு மைந்தாளு சீராக்கண்ணே மோனை வருவது மீற்றுச சீரிற்றின கண்ணே யீற்றசை யேகாரம் வருவது முறை யெனக் கொள்க. (வ-று) புறநிலை.—“கந்தாரமபாழிக் களித்தாடும வணடினங் கா முறுபூளு, சந்தாரநாறு கிழறசோலைக் காவலூர் தங்கியவா, னீந்தாரம் பூண்ட திருவடி கண்டேத்த வெவவுயிரும், வந்தாரக் காண்பேனோ வா னலங் கொண்டார வையகமே” எனமேற்கூறிய விலக்கணத்தோடு கட்டளைக்கலிததுறை வந்தவாறுகாண்க. அன்றியு மிவற்றுதாரண மாகவுஞ் சூத்திர மாகவும் வருமிச செய்யுளைக் கண்டு கொள்க —“இடையே நோ

வெண்சீரியற்சீவரு முதலீரிருசீர், கடையே யிடையினை வெண்சீராய வெண்டனை காத்தழிநான, குடையே கடையாயக கடைமோனை நான்கழியோரெதுகை, கடையே கலித்தறை யாமெனக கற்றோ நவீனனனோ, எனப தாகையின முதறறசீர் தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளமென நாலியற்சீராகவு மொரோ விடத்துத் தேமாங்காய புளிமாங்காயென விடைநீரிருவெண்சீராகவும் வருமேயலன, கருவிளங்காய் கூவிளங்காயென விடைநீரியரு வெண்சீர் கலித்தறைக கைந்தாளு சீராக வருவது முறையாமன்றியே முதறற சீராகவரா வெண்க கொளக எ-று. (25)

வஞ்சித்துறை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Vanjitturei

242 வஞ்சித் துறைகுற ளடிநான கொத்ததே

(இ-ள) வஞ்சித்துறை யாமாறுணாததும் குறளடி நான்கு மொத்துவருவன வஞ்சித்துறை யென்பபடும —“குறளடி நான்காய் கூடி யொத்த, முறையான வருவன வஞ்சித் துறையே” எனபதியாபருங்கலம். இவையும் வீருத்த மென்பபடும (வ-று)—நீருக்காவலூரக கலம்பகம்—“வண்டி மிரும வாயமலக்காக, கண்டி மிருங் காவலூர், பண்டினிதாள பாவைபடணீர், தண்டினனோ யண்டாரோ.” எ-ம “பேரறி வனனூன், சார வீருத்த, ஜரினூ மிலலென, ஞா விகழந்தே” எ-ம, வரும் எ-று. (26)

தாழிசை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Tarisei,

243 குறட்டாழிசையெலி குன்றுங் குறஞ்

மந்தடி. குறைவஞ்சு செந்துறைச சிதைவுடாம வெண்டாழிசையெனில வெண்சிக் தியலபோல ண்டாப பிறதனே யணைத்து வருமே.

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே குறட்டாழிசையும் வெண்டாழிசையுடாமாறுணாததும் குறள வெண்பா வினமாய வருந் தாழிசைக் குறட்டாழிசை, எ-ம தாழிசைக்குறள, எ-ம வழங்கும் இவையே கடைகுறை குறட்டாழிசை, எ-ம செந்துறை சிதைவுத் தாழிசைக்குறள, எ-ம குறட்டாழிசை, எ-ம மூவகைப்படு மெனக்கொளக —“ஆந்தடி குறைவஞ்சு செந்துறைச சிதைவுஞ், சாத்தி குறஞ்சு தாழிசைக் குறளே.” எனபதியாபருங்கலம் ஆகையிலிவற்றுட் சீரளவினறிப் பலசீரானவரு வீரடி பெற்றீறறடியே யளவுகுறைத்து வருவன கடைகுறை குறட்டாழிசையென்பபடும (வ-று) “ஆற்றுயாய மதுமலக்காச குழந்த காவலூர் நாயகி, யெற்றுலா வினையாற்றி யிவளுள் வெய்தினளே.” என முதலடியெஞ்சு

ராணு மீற்றடி நாற்சீரானும் வந்தமையாற கடைகுறை குறட்டாழிசை யாயிற்று அனறியுஞ் செந்நுறைபோல வளவடி யிரண்டு மளவிலொ ததுச சீவகையானே தமமுனொவ்வா தொழுகிய வோசையினறி வரு வன செந்நுறைச சிதைவுத தாழிசைச குறளென்பபடும. (வ-று) “கொ டிநித்த மலரொப்பா தாயே கூனமகியேற, நடியை யேததா தனபுண ரா தாரே” என வரும் அனறியுங் குறளவெண்பாப் போலவந்து பிறதனை விரவிவருவன குறட்டாழிசை யென்பபடும. (வ-று) “விண்ணுரு மொ எரிமதியே வீழநதேதது மடியை, நண்ணுரை நண்ணுநயன்.” என வரும். அனறியும் (வ-று). “நண்ணுவார விணையை நாடோறு நற்றவாக் கரசாய ஞானநற, கண்ணினு னடியே யடைவார்கள கற்றவரே” எ-ம. “அறுவாக் கறுவரைப் பெற்றுங் கவநதி, மறுவ வறுபத்தினி போல வையீரே.” எ-ம “வண்டா பூங்கோதை வரிவளைககைத திருந்துதலாள, பண்டைய லல லளபடி.” எ-ம அனறியு மறறை வெண்பா வினமாய வருநதாழிசை வெண்டாழிசை, எ-ம வெளனைத்தாழிசை, எ-ம வழங்கும் இவையே யின னிசைச சிந்தியல வெண்பாப்போல நாற்சீர் நாற்சீர் முச்சீரொன மூவடி யான வந்து வெண்டனை சிதைநது பிறதனைதட்டு வருவன வெண்டாழிசை யென்பபடும. “அடியொரு மூன்றும் வந்தநதடி சிந்தாய, விடினது வெ ளனைத்தாழிசை யாகும்” என்பதியாப்பருங்கலம் (வ-று) “நண்பி தென்று தீய சொல்லார, முன்பு நினறு முனிவு செய்யார, ரன்பு வேண்டுபவா” இது மூன்றடியால் வந்த வெண்டாழிசை — “அம்பேருண கண்ணூக கழிநத மடநெஞ்சே, கொம்பே றுடையான கழலிறைஞ்சா தென்கொ ல்யாம, வம் பே பிறநது விடல.” “வாணேருண கண்ணூக கழிநதமடநெஞ்சே, நீணுகம் பூண்டான கழலிறைஞ்சா தென்கொல்யாம, வீணேபிறநதுவிடல” “கோ ளாருண கண்ணூக கழிநத மடநெஞ்சே, யாளாக வாண்டான கழலிறைஞ் சா தென்கொ ல்யாம, வாளா பிறநது விடல” இது சிந்தியல வெண்பாவொ ருப்பொருண்மேன மூன்றடுக்கிவந்த வெளனைத்தாழிசை எ-று. (உ-று)

244 அகவற றுழிசை யடிமூன றொத்தவா யடுக்கிய மூன்றுமொன றுகியும் வருமே

(இ-ள) ஆசிரியத் தாழிசை யாமாறுணாததுதம் எவவகைச சீரா னும் எவவகை யடியானு மொத்த மூவடியாக் வொருப்பொருண்மேன மூ னறடுக்கி வருவன வாசிரியத் தாழிசை யென்ப படும. (வ-று). “பருதி யுடையாக் வினிதுநித்த நாயகி, மருவி நமமே விரங்குவளே லவளவாயி, விருதியந தீங்குரல கேளாமோ வென்னெஞ்சே — வேயநத முடியாக் மீன்புனைநூக் நாயகி, வாயநது நமமே விரங்குவளே லவளவாயி, லாயநத வந்தீங்குரல கேளாமோ வென்னெஞ்சே.—திங்க ளணியாக்ச சோத்திய தாணாயகி, யிங்கணம் மேலிரங்குவளே லவளவாயின, மங்களந தீங்குரல கேளாமோ வென்னெஞ்சே.”— என விவை மூன்று மொரு பொருண

மே ஸடுககி வந்த வாசிரியத தாழிசை. ஒரோ விடத்திவவா ரெுத்த மூவடியா ரெரு செய்யுளாக நீன்று மாசிரியத் தாழிசை யாகும். (வ-று) “மீனுடை முடியினை வெணமதி யடியினை, பானுடை வடிவீனை பாரொருங் கோம்பினை, வானுடை யரசினை மலரடி. தொழுதனம்” எ-ம. வரும். அனறியும், (வ-று.) “சத்தமு மாகியச சத்தத் தாறபெறு, மத்தமு மாகவி னனநதன கண்களே, யுத்தம் னைந்தெழுத துருவங் காண்பன்.” இது தனித்துவந்த வாசிரியத தாழிசை.—“கன்று குணிலாக கனியுக்குத்த மாயவ, னீன்று நமமானுள் வருமே லவனவாயிற, கொ ன்றையந தீங்குழல கேளாமோ தோழி, பாம்பு கய்றாக கடலகடைநத் மாயவ, னீங்கு நமமானுள் வருமே லவனவாயி, லாமபலந தீங்குழல கே ளாமோ தோழி, கொல்லை யஞ்சாரற குருந்தொசித்த மாயவ, னெல்லி நமமானுள் வருமே லவனவாயின, முல்லையந தீங்குழல கேளாமோ தோழி” இது ஒரு பொருண்மேன மூன்றடுககி வந்த வாசிரியத தாழி சை. “மூவடி யொத்தமூன நடுககியுந தனியொன, றுகியு மகவற ருழிசை யாகும்.” எனபதியாப்பருங் கலம் எ-று. (2௬)

245. கவித்தாழிசையே கடையடி மிக்குமற
றடியெனைத தாகியு மளவொத தொவவா
தொருமூன நடுககியு மொன்றுமாய வருமே.

(இ-ள) கவித்தாழிசை யாமாறுணாததுதம். ஈரடி முதலாயப் பல் வடியானும் வந்திறறடி சீரானமிககு மறறடி யளவொத்த தொவவாதும வருவன கவித்தாழிசை யெனப்படும. இவையு மொரு பொருண்மேன மூன நடுககிவறிற் சிறப்பாகித் தனியே யொன்றாய வரவும் பெறுமே. (வ-று) “தாயடியே தீங்கணமேற் சாயவது கண்டேன, நீயடியாட கினியா மோ தீரந்ததென றுன்பங் கா னெனஞ்சே.—பூண்பிறைமேற கஞ்சத்தாள பூப்பது கண்டேன, சேண்பிறைபோன மலரோனே தீரந்ததென றுன்ப ங்கா னெனஞ்சே —மதிசோநத தாடசோநது மாலையிற கொண்டேன, நிதி சோநது வாழேனே தீரந்ததென றுன்பங் கா னெனஞ்சே” எனவீரடியா யீற றடியீண்டு மூன்றடுககிவந்த கவித்தாழிசை அனறியும்,—“மூவாசை தவச சிறையின முறறடுககியே திரிலவுட, டேவாசை யாளுந் திருவணங்கே.— தேவாசை யாளுந் திருவணங்கைச சோநதக்கான, மேவாசை யாறுமம மெல்லடி யேத்தவே ரேத்தவே” என விரண்டாமடி குறைந்து முதலடியு மூன்ற மடியு மொத்துவந தீறறடி நீண்டு தனியே வந்த கவித்தாழிசை. அனறியும், (வ-று) “இருகூற றுருவத் திருந்தண பொழிற்றிலலை, யொரு கூறறின கூததை யுணராய மட்டுஞ்சே, யொருகூறறின கூததை யுணரா யெனின் மறறப், பொருகூறற தோறப் புலம்பேல வாழிமட றெஞ்சே.” இது ஈறறடி மிகுந்து தனித்து வந்த நான்கடிக்க கவித்தாழிசை.—“பூண்ட பறையறையப் பூத மருள், நீண்ட சடையா னுடுமே, நீண்ட சடையா

ஞநி மெனப, மாண்ட சாயன மலைமகள் காணவே காணவே ' எனச் சிறு பாண்மையேனையடிக ளொளவவாது வருதலு முண்டு.—“செலலா பொழிற் திலலைச் சிறமபலத தெங்கள், பொலலா மணியைப் புகழ்மினோ வமமின புலவீகாள, முததேவா தேவை முகிலூதி முனனா, புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினோ வமமின புலவீகாள, ஆங்கறபக்க கனறனித தருளுந் திலலை வனப, பூங்கற பகததைப் புகழ்மினோ வமமின புலவீகாள.” இது ஒரு பொருண்மேன மூன்றறிககி யீற்றடி மிகருவநத கல்ததாழிசை.—“அடியெ ழினத தாகிபு மொததுமவந தளவினறிக, கடையடி மிகுவன கல்ததாழி சையே.” எனபதி யாபருங்கலம். எ-று. (உஎ)

246. வஞ்சித தாழிசை வருங்குற ளடிநான
காகித்தான மூன்ற யடுக்குமோ பொருளே

(இ-ள) வஞ்சித தாழிசை யாமாறுணாததுதம் குறளடி நானகாய் ஒரு பொருண் மேன மூன்றறிககி வருவன வஞ்சித தாழிசை யெனப்படும். (வ-று.) “பருந்தலவப் பாப்பினைத் தாய்பரிந் திறகற பகைமறைக்கும், பெருமபழியா னொநதனமே வீரங்குந்தாய மனனே காண —எரிபகற யி னைமபாபபை விரிசிறகால வெயினமறைக்கும், வீரகத்தா னொநதனமேற பரியுந்தாய மனனே காண —இடித்துழித்தா யிருமபாபபைக் கடிச்சிற கான மழைமறைக்கு, மீடுககனா னொநதனமே லடுக்குந்தாய மனனே காண ’ எ-ம் வரும் “குறளடி நானகின கூடின வாயின, முறைமையி னவ வகை மூன்றிணை தொனறி, வருவன தாழிசை வஞ்சியின பெயரே ” என பதியாபருங்கலம்.—இவ்வாறன்றி நாறகுற ளடியா லொன்றாய்த தனி வரிற்றழிசையாகா. மேற்காட்டிய வழிவஞ்சித்துறை யெனப்படு மென்று ணாக அன்றியும், (வ-று) “பிணியென்று பெயராமே, துணியின்று தவஞ செயவீ, ரணிமன்ற லுமைபாகன, மணிமன்று பணியீரே, எனனென்று பெயராமே, கணினின்று தவஞசெயவீ, நனமன்ற லுமைபாகன, பொன் மன்று பணியீரே, அரிதென்று பெயராமே, வரைநின்று தவஞசெயவீ, ருந மன்ற லுமைபாகன, நிருமன்று பணியீரே.” இதுவும் வஞ்சித்தாழிசை. ஆ கையிறு பாவினமாகிய தாழிசை யிலக்கணம் வந்தவாறு காணக் ஆயினுந் தோடி ராகத்தகுகேற்ற வழியா னடக்கு மாசிரிய விருத்த மெல்லா மின்று தாழிசை யெனப்படும். எ-று (உஅ)

விருத்த விலக்கணம் வருமாறு—

Viruttam

247. விருத்த மெனப் விரவிய வெலலாச்
சீரு மடியுஞ் சிதையாக கொளினு
மவையொத தனவா யடிநான் கணையுமே

மாவீளங் காயே வஞ்சிசீ ரிடையும்
பொதுசீ ரிடையும் புணாமா விளமிவை
யொப்ப வரிற்சீ ரொப்புமை யாகும்,

(இ ள்.) கீறுதத முறையானே விருத்தமும் விருத்த விகற்பமும் முணாததுதும். விருத்த மென்பவை யெல்லாசீ ரானு மெல்லாத தனையானு மெல்லா வழியானு நடக்கும் நடப்பினு மவை யோரொதுகையா னுனகடியாக வொத்தசீரானு மொத்தவழியானும் வரப்பெறும். அங்ஙனம் விருத்தத்தின் கண் வேண்டிய சீரினொப்புமையாவது மாவீற சீரிரணமெ விளவீற சீரிரணமெ காயீற சீரானகுந தம்முளொத்த சீரொன்பபமெ அனறியும், வஞ்சிசீரும் பொதுசீரும் தத்தமிடையி னின்ற மாவும் விளமும் பற்றி யொப்புமைக கொளக ஆகையினே ரழககண்ணே தேமா வந்த விடத்தின் மறசீ ராமக்கட டேமா வாயினும் புளிமா வாயினும் வரப்பெறினே சை வழுவா அங்ஙனங் கருவிளம் வந்த விடத்திற கூவிளமும், தேமாங் காய வந்த விடத்தின் மறறைக் காயும், தேமாங்கனி வந்த விடத்திற புளி மாங் கனியும், கருவிளங்கனி வந்த விடத்திறகூவிளங்கனியும், வரப்பெறினே சை வழுவா பொதுசீரு மிவ்வா ரெனக் கொளக. (வ-று) “வேனோ கிறுவிபும் வேசரினோ விரிந்து தினைத்தண மயிச்செவியா, னானேரொழு கிப பிணக்குப்பை யுதட்டு நாரிய பேழுவாயான, கானோ நெருங்கித் தெங் கிலை நோகமு னீசிவந்தன தாடியினு, னானே ரினறி மாசொருங் கனை தது தாங்கும் வானரமுக வழுவான ” என மா-விளம்-காய-மா-விளம்-கா யென வாறுசீ ரோரடியாய் நடக்கு மிவ்விருத்தத்துண முதன மூவழிக கிரண்டாஞ்சீர் கருவிளமாய் நானகா மழக்கண கூவிளமெனவும், மூன்றாஞ்சீர் முதலழிக்கண்ணு மூன்றா மழக்கண்கூவிளங் காயு மிரண்டா மழக்கண புளிமாங் காயு நானகா மழக்கண கருவிளங்காயு மெனவு, நானகானசீர் முதன மூவழிசீர்க்கட புளிமாவு நானகா மழக்கட டேமாவு மெனவும், ஐந்தாஞ்சீர்முதலழி மூன்றாமழிக் கடகருவிளமு மறறிரண்டழிக் கடகூவிளமுமெனவும், ஆறாஞ்சீர் முதலழி நானகாமழிக் கண்ணே கருவிளங்காயு மிரண்டாமழிக்கட டேமாங்காயு மூன்றாமழிக்கட கூவிளங்காயு மெனவும் வரும். வரினுஞ் சீரொப்புமை மாறாமையா லோசையும் வழுவா தொழுதிய வாறுகானக் பிறவுமனன. இவ்வா ரனறி மாவந்த விடத்தில விளமுங் காயும் வரப்பெறினே சை வழுவாய் பிறவுமனன. இவ்வகை வட்டவழுவா விச்செயுள வருகின்றமையால விருத்தமெனமறொ புலவா. எனினையோ வெனில விருத்த மெனினும் வட்டமெனினுமொக கும். அங்ஙன மொருவகை யடியாலவரும் விருத்தங்களுளா டொன்றற கொன்று வேறுபட - மா - விளம் - காய - முதலாயினசீர் தம்முண மாறி வரப்பெறினே சையும்றிச சந்த பேதகம் வறாவொன றினறிப் பலவா மெனக் கண்டுணாக, ஏ-று

248. விருத்த விகற்பம் விளக்கிய காலே
வஞ்சி சிந்தடி வருங்கலி யளவடி
யடிதொறுந் தனிச்சொ லணைவது வெள்ளை
யகவல கழிசெடி லடிகொள் விருத்தமே

(இ-ள) விருத்தவிகற்ப பமுணாததுதம். மேற மத்த மிடத்தன்காட்டி யபடி வஞ்சித்துறையென வொத்தநாற குறளடியால வரும் விருத்தமுங் கலித்துறையென நானெடிஸடியால வரும் விருத்தமுமன்றியே யொத்த நாறசிந்தடியால வருவன வஞ்சிவிருத்த மெனவும், அளவடியாலவருவன கலிவிருத்த மெனவும், அளவடியாக மூன்றடியானு நான கடியானும் வர தடிதொறுந் தனிச்சொற பெற்று வருவன வெளிவிருத்த மெனவும், கழி செடிஸடியால் வருவன வாசிரிய விருத்த மெனவும் வழங்கும் —“சிந்தடி நானகாய வருவன வஞ்சிய, தெஞ்சா விருத்த மெனமனூ புலவா — அள வடி நானகின கலிவிருத்த மமே — நானகடி யானு நடைபெற மடிதொறுந், தாநதனிச சொறகொளின வெளிவிருத்த மமே — கழிசெடி லடிநான கொ த்திறி நெலலா, மழியா மரபா டிரிய விருத்தமே.” என்பதியாபருங்கலம் (வ-று).—“ஆலவா யடுங்கழைத் தேனுஞ், சோலவாயச சுவைக்கனித் தேனு, மாலைவாய வழிமலாத தேனும், வேலைவாய மடுபமீன மேயும் — சாநத் தோதிய தாழ்மொழி, காயநத் வேலரு காதினும், போநத் போன்று பு குநகிட, மாநத் ராகுல மனனிநூ.” — இவைவஞ்சிவிருத்தம். “தீயமுகத் தி ணங்கிலா திலலைச் செஞ்சுடா, காயமுகத் திருளிலைக் கழுமுந நீத்தமே, பாய முகத்தணியிலை யன்புபறறிய, வாய்முகத்தறியதோ வருத்தமிலையால் — வேயதலை நீடிய வெளளி விலங்கலி, னாயதலி னெணைகட ராழியி னுன்றமா, வாயதலி னின்றனரா வந்தென மனநனமுன, னீதலை சென்றுரை நீனகடை காப்போய்.” இவைகலிவிருத்தம். — “அங்கடகமலத் தலாகமலமேயீரு - நீரோ போலும், வெங்கட சுடினை வடவரவின மேயீரு - நீரோபோலும், திங்கட சடையீருந் திலலைவந்த துள்ளீரோ - நீரோபோலும்” இது மூன்றடியாலடி தோறுந் தனிச்சொற பெற்று வருவன வெளிவிருத்தம் — “துனனித் தொன னேய தீரநது துதிப்பா ரொருபாலா, செனனித் தாராயச சீரடி கொளவா ரொருபாலா, னுனனித் குணஞ் வுன்புகழாப்பா ரொருபாலா, கனனித் தாயுன காவலில வாழ்வா ரொருபாலா” இது நான்கடி யாலடி தோறுந் தனிச்சொற பெற்று வருவன வெளிவிருத்தம். — “மணிபுரை யருமபி வாணீன வடிவொடு மலாநது வெணமுத், தணிபுரை மணங்கொ டேனபெய் யழகல ரன்று வாடித், துணிபுரை கீழவீழாதாய துளினைக் கன்றுஞ் சென்மப, பணிபுரை பணித்த யாமோ போகிலா வாழ்துமென்பாம்.” இது அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம். “நாமமேயக் திருண்ட குழலினூமாபிற்றுளங்கிய முத்தணி வடமேற, காமனே களிப்புற றுசலா டியகால கசடறு மிவாவரக் கண்டு, வீமமே யுறறு நடுக்கொடு வழுவீவீழநுளத் தழற்றழ லாறித், தாமமேயளி

போற குளிர் வடகளித்துத தயவொடு தீதறப புகழ்தாரா.” இது எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம். “கனிமலை சினையேந்தத் தீர்தே நேந்தறு காவலு ராவ லூரநதணுகிப்போற்றம், பனிமலை யேந்திரவிக கதிரசெயமலைப் பறநீண்டாள பற்றினாவாழ நாளீற்றுகத, துளிமலை தோன்றியுயிரக கந்திமலை தோன்ற முன்றுதி மலை கொண்டு ஸ்பம்பொன, னனிமலைத் திருக்கோயி விடத்தாடேவ நங்கைதிருவங்கை தருமலை சூடா.” இது எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்.—“வளங்குலாவரு மணங்குளாவிழி மயக்கிலேமுலை முயக்கிலே விழு மாந்தாகர்ள், களங்குலா முட லீறநதுபோயிடு காடுசொமுனம வீடு சேர்வகை கேணமினே, துளங்கு நீளகழ நளங்க வாடலசெய சோதியானனி பூதியானுமை பாதியான, விளங்கு சேவடி யுளங்கொள் ளொமன விடுதத பாசமு மடுத்த பாசமும விலகருமே ’ இது ஒன்பதின்சீர் ஆசிரியவிருத்தம் —“கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு கூடி நீடு மோடை நெற்றி, வெங்கண யானை வேந்தா போந்த வேத நீத நாத வென்று நின்ற தாழ, வங்க பூவ மாதியாய வாதி தூவி நீதி யோது மாதியாய, செங்கண யானை மலை காலே சோநா சோவா சோதி சோந்த சித்தி தானே.” இது பதின்சீர் ஆசிரியவிருத்தம் —ஆசிரிய நிகண்டு —“சங்கரன சமபு சதாசிவ னுமாபதித் தானுவே பூத நாதன சந்திச் சேகர லீலகண்ட னீமத தாடி தற்பரன பேயோ டாடி, யங்கணன பசுபதி யரனசிவ னுருத் திர னழலாடி பாண்டரங்க னந்தி வண்ணன பகவனந்தி நண்பனசோதியமல னுனந துதி, மங்கை பாகன சுடலை யாடி யரவா பரணன மழு வாளி கைலை யாளி மாதேவ னிருமலன மறைமுதலி யோகி மானி ட மெந்தி காம தகனன, கங்காதரன கறைமிடற றண்ண லைமமுகன காலகாலன கிரீசன கங்காளன முததனித்தன பரம னுலமா கடவு னீற ணிக்கடவுளே.” இது பன்னிரு சீர் ஆசிரியவிருத்தம் —சீட்டுக்கவி.— மகபதி நராதிபதி மாதுபதி சேனுபதி வாசற பிரசண்ட வாககி - வடித்தமிழ்ச சோமசு தரகுரு சுவாமியடி மைக்கூடி மைக்கு மடிமை - மயிலவாகனக கடவு ளருளின லுபையசாய ஃரைவீருது கொண்ட துலலியன - மலையாள ராச னரு டந்தபலககு வெகுமதி பெற்ற சராவபூமன, யுகமெலா மகிமைபெறு தஞ்சைமக ராசீனயோ டொட்டடி யழைத்த நிபுண-னுசிதனச ரதநபா பிருகை யாற்றரும வரிசை யொருகையால வாங்குகவிஞ - னுற்ற சிவகங்க கையிற கவுரி வல்லவ ராச னுதவு வளநாடு பெற்றே - னுயரிலங்கைப் பூமி ராசசமுகத் தினிலு மொருகோடி வரிசை கொண்டோன, ககனமுதண்டவே தண்டபிர மாண்டமுங கனபுகழ படைத்த வுரவோன - காசி முதலாகரா மேசுரம வகைகருங கவித்துவச நாட்டும விசையன - கற்றச சொல்க்குமவரு தானு பதிக்குமிரு கனக தனடி கை கொடுத்தோன-கவிமதக குஞ்சரஞ சரவணப பெருமாள கவிச்சக்கரவாததிபோலை, புகழ்மேவு சிங்ககரா வளருங குமாரவேல பூபனெதிர கொண்டு காணக - டீபூரவரா வேங்கைகை பாராத தாதுசெம புத்திர மிலலாத

சாமி-புவியிலிரு ளாவேம மூரலுண னுமாடு பொங்குவே காதகாணம-பூண
டொடி படாவதத மறுபடா வுடலெழு பொதிதநது நீவாழியே” இது பன்
னிருசீர இரடடை யாசிரிய விருத்தம். எ-று. (௩௦)

249 சந்த விருத்தத் தமமுளொத்த தெழுத்தசை
வந்தொளி பறழி வருமுள பிறவே.

(இ-ள) சந்த விருத்த முணாததுதம மேற்கூறிய விருத்த வ
கையு மன்றிச சந்த விருத்த மென்றும் வண்ண விருத்த மென்று மற்
றொருவகை விருத்த மென்று முளவாம். இவையே சீரெண்ணாமலுங்
குறிப்புச சந்தம் பறழி யெழுத்தது வகையானு மசை வகையானும் வே
றுபட வரு மாதலா லெழுத்தது சந்த விருத்தமும் அசைச சந்த விருத்
தமு மென விருவகைப படும ஆகையி ல்வற்றுட சில விருத்த மெழு
த்தது மாததிரையாயினு மொற்றுகவரு மெழுத்தின மாயினு மாறின தன்
மையே சந்த வோசையு மாறும். சில விருத்த மெழுத்தது மாறினு மசை
மாறு தாயி னோசையு மாறாதெனக் கொள்க (வ-று) தேம்பாவணி —
“அழலெழு வளைத்தசாப விருமுதி லளவில பனித்த பாண மழையோடு,
நீழலெழு மறைத்த வானம் வெருவுற நிராநிரா யெதித்த தானே முரி
தரப, புழலெழு வுடைத்தவாளி வழிவழி புனலென வீரத்த மோட விரு
வருளு, சுழலெழு வருத்த வாரி யெனவமா தொடுமுறை யுணாபப தூலி
னளவதோ” —என விதிலே நெடிலுங் குறினு மொற்றினினமு மாறு
தெழுத்தது வகையாற சந்த விருத்தம் வந்தவாறு காண்க —தேம்பாவணி
—“வரையீர் புனலே மழையீர் வரையே, விரையீ மமரா விரிபூர் தடமே,
சுரையீர் மலரத் தொடைகுழி பொழிலே, யுரையீ ருயிரின னுயிருள
வழியே.” —என விதிலே நெடிலகுறி லொற்றின மாறியு நிரா நேரினு
மசைசமாறு தசைவகையாற சந்த விருத்தம் வந்தவாறு காண்க அன
றியுளு சில விருத்த மியவகை யொப்புமை யெல்லாச சீரினும் வேண்
டா தொரோ விடத்தது மாதகிரம் வேண்டுவ துளவெனக் கொள்க.
(வ-று) தேம்பாவணி.—“தொலை யிடமருளி னூழத்த துகளவிடத் து
ணித் தொனரு, தொலையீந நசைநீங்காதே லுழவில வேத தொனரு,
வெலையீவ வீரணடி தொனறே யாவருந தவிரா தெனன், வலையீவ
வுணாவிற நோதி மாற்றலா வணங்கும் வேலோய” என விதிலே மற்ற
றசசீர தமமுண மேற் சொன்ன வினத்தைப பறழி மாறிவரினு மூன
றாளு சீராகவு மாறாளுசீராகவு மடிதோறும் வருந தேமா - மாறி புளிமா வரி
னோசை குன்று மென்றமையா லொரோ விடத்தசை யொப்புமைப
பறழி வந்த விருத்த மெனக் கொள்க. அனறியுளு சூதகிரத்ததுள பிற
வென்றமையாற சிந்தாமணியுள ளெழுத்தது மசையுளு சீருமென்றிவை
தமமு ளொப்புமை யினறிவரும் விருத்த முளவே ஆயினும் வெண்டளை
சிதையாவரு மாகையின வெண்பாவீற சேற்ற செப்ப லோசை பெறுமெ

னக கொளக. (வ-று.) “வீங்கோத வண்ணன வினாததும்பும் பூம்பிண்டித் தேவகோதை முககுடைத தேவா பெருமானை, தேவர் பெருமானை தேனா மலாசிதறி, நாவி னவிறறாதா வீட்டுலக நண்ணோ.” எ-ம, தேம பாவணி — “பாறகட லென்னுள்ளப பதமமல ரருமப, தூறகடலே யீங்கு திததாய துணமலாககண முததருமப, துணமலாககண முததருமப நோய செய வினைசெயதே, னெனமலாககண முததருமப வின்று வினைதாத தாய.” எ-ம எழுததசை சோகளு மொவ்வாமல வெண்டனையாக வந்த விரு தத மிவையெனக காணக. அன்றியும் பாரதத துள்ளே மறறெருவகை விருத்தவ காணப்படும. அஃதெத்தனமைத தோவெனின முதறறெருடையடியெதுகை யன்றிப் பொழிப பெதுகையும்பெற்ற பிணனிர்ணடாக தொ டையு மீவவாதே வேறே றொதுகைப பெறுமென்றிக. (வ-று.) “பறப லரு மததிரதா விறபல வணககியெகி, சொறபொலி வயப்பகழி சிறசில தொடுததனகாற, பெயகலை யடங்கவிவ நெயகலை விலககிடவு, மொய கலை யனாதமீவன மெயகலைய வுநதினனே.” எ-து பாரதததுட பதிமூன்றாம் போ, 55-ம் பாடடெனக கொளக ஆகையில விருத்தமும் விருத்த விகற்பமும் வந்தவாறு காணக எ-று. (நக)

250. பத்திய மெனப பாவொடு பாவின்ங்
கத்திய மமைபோற கலையல வனவே
வண்ண மெனப வளிமெளி யிடையொழு
கெண்ணுருட் டெனமுடு கேந்த றாங்க
லகைப்புப புறப்பாட டகப்பாட் டளபு
பாவு நலிபு தரவு வொளுஉக
குறினெடில சித்திரங் கூறுபா டிருபதே.

(இ-ள) பாப்பாவின்வகடகும் பொதுவிதி யுணாததுதம். மேற கூறிய விலககண வகையான வரும் பாவைந்ததும் பாவின் முன்னுண குமாகப் பதினேழு வகைச செய்யுளும் பொதுப் பெயராக வடமொழி யாற பத்திய மென்று வழங்கும். இலககணஞ் சிதையினு மிலக்கணப் பாவின்டையோ டொப்ப வருவன வெல்லாங் கத்திய மெனப்படும. ஆகையிற் கொன்றை வேந்த னென்பது முதலாயின கத்திய மெனக கண்ணொக. அன்றியும் பாவிறகும் பாவின்வகடகு மேற்கும் வண்ண மிருப்தெனமனா தொலகாப்பியனா முதலாப் பலரோ, அவை யிவையென வருமாறு. எதுகை முதலடி யெல்லாம் வல்லின மீகுவன வல்லிசை வண்ணமும், மெல்லின மிகுவன மெல்லிசை வண்ணமும், இடையின மிகுவன இடையிசை வண்ணமும், மூவின்மும் விரவி வருவன ஒழுக்கிசை வண்ணமும், பலவை யெண்ணி வருவன எண்ணுவண்ணமும், அராகத தோடு வருவன உருட்டு வண்ணமும், அராகமாய வருவதன்றி யடியின்

முதலு பீறுக் தோன்றாமற் றொடாத நீண்டவடியாலகருவன முநிகு உண
 ணமும், கோற்ற வுரிச்சோ மிக வந்தேநதிய வோசையின வருவன ஏந்
 திசை வண்ணமும், நிராயீற்ற வுரிச்சோ மிககுத்தூங்கிய வோசையின வரு
 வன தூங்கிசை வண்ணமும், மறுத்தறுத் தியலவன வகைப்பு வண்ணமும்,
 முகிந்தது போல முகியாதியலவன புறப்பாட்டுவண்ணமும், முகியாத
 துபோல முகிந்த வருவன அகப்பாட்டு வண்ணமும், அடிதோறு மன
 பெடை யெதுகை கொண்டு வருவன அளவு வண்ணமும், தூறபாறு
 னாதது வருவன பாவுவண்ணமும், அடிதோறு மெதுகையாக வாயதன்
 கொண்டு வருவன நலிபுவண்ணமும், ஓரடிக்க கோரடி யிடை விட்டடி
 யெதுகை யொன்றிவருவன தரவுவண்ணமும், அடிதோறு மொன
 ருத் தொடையோடு வருவன ஒருஉவண்ணமும், குறமெழுத் தியைந
 து வருவன குறுஞ்சொவண்ணமும், நெட்டெழுத் தியைநது மிகுவன
 நெடுஞ்சொவண்ணமும், நெடினாங் குறிலும் விரவி வருவன சித்திரவண
 ணமு மெனப பாவணை மிருபதம் விளக்கிய வாறுகாணக. இவற்றிற்
 கெல்லா முதாரண மீண்டிக் கூறிற பெருகும். வந்த வழியே காணக.
 அன்றியு மிவற்றை தூறுக்கிய வியனூ விரித்தோதினா னொனகொளக.
 அவை வருமாறு. தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கி
 சை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம், எனறிவ்
 வைநினையு முதல வைத்து, அகவலவண்ணம், ஒழுக்கிசைவண்ணம்
 வலவிசைவண்ணம், மெலலிசைவண்ணம், எனறிந் நானகினையு மு
 தழ வீருபதாம். இவ்வீருபதானும், குறிலவண்ணம், நெடிவவண
 ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெலலிசைவண்ணம், இடையிசைவண
 ணம், எனறிவவைநினையுங் கூட்டி யுறழ் தூறு வண்ணமும் பிறககு
 மெனக கொளக இவற்றுள், தூங்கிசை வண்ணம், 20; ஏந்திசை வண
 ணம், 20, அடுக்கிசை வண்ணம், 20, பிரிந்திசை வண்ணம், 20, மயங்
 கிசை வண்ணம், 20, ஆட வண்ணம், 100.

தூங்கிசை வண்ண மிருபதாவன — குறிலகவற தூங்கிசை வண்ணம்,
 நெடிலகவற தூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற தூங்கிசை வண்ணம், மெலி
 யகவற தூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற தூங்கிசை வண்ணம், 5, குறி
 லொழுக்கற தூங்கிசை வண்ணம், நெடி லொழுக்கற தூங்கிசை வண்ணம்,
 வலி யொழுக்கற தூங்கிசை வண்ணம், மெலி யொழுக்கற தூங்கிசை வண
 ணம், இடை யொழுக்கற தூங்கிசை வண்ணம், 5, குறில வலவிசைத் தூங்
 கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி வலவி
 சைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி வலவிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை
 வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, குறின மெலலிசைத் தூங்கிசை
 வண்ணம், நெடின மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி மெலலி
 சைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெலலிசைத் தூங்கிசை வண்ணம்,
 இடை மெலிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, ஆட 20.

ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறிலவலிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலவலிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிவலிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிவலிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடைவலிசை மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறின மெலிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெலிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி மெலிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெலிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெலிசை மயங்கிசை வண்ணம், 5; ஆ. 20. ஆ. வண்ண நூற்றும் வந்த வாறு காண்க வண்ண மெனத தொகையா னென்றும் வகையா னீனதும் விரியா னூறு மென்ப பிரித்துச் சொன்னா கையறா முதலாகிய பொருசா ராசிரியா.—தொலகாபரியம் —“வண்ணந தானே நாலீந தென்ப.—அவற்றுள் பாஅவண்ணஞ் சொறசோததாகி நூறபாப பயிலும் —தாஅவண்ண மி டையிட்டு வந்த வெதுகை யாகும் —வலிசை வண்ணம் வலிவெழுத்துப் பயிலும்.—மெலிசைவண்ண மெலிவெழுத்து மிகுமே.—இயையு வண்ண மி டையெழுத்து மிகுமே —அளபெடை வண்ண மளபெடையிலும் —நெடுஞ்சொ வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும் —குறுஞ்சொ வண்ணங் குற நெழுத்துப் பயிலும் —சித்திரவண்ண நெடியவுங் குறியவு நோநதுவருமே. —நலிபு வண்ண மாயதம் பயிலும் —அகப்பாட்டு வண்ண முடியாத தன்மையின் முடித்ததன் மேறே.—புறப்பாட்டு வண்ண முடிந்தது போன்று முடியாதாகும்.—ஒழுக்கு வண்ண மோசையி னொழுகும் —ஒருவண்ண மொரிஇத தொடுகும்.—எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும் அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத்தொழுகும் —தூங்கல் வண்ணம் வருசி பயிலும் —ஏந்தல வண்ணஞ் சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறகும்.—உருடிகவண்ண மராகத் தொடுகும் —முடுகவண்ண மடியிறந்தோடி யதனோற்றே —வண்ணந தாமே யிவையென மொழிப.” இவைமேற்கோள். எ-று. (ந.உ)

இரண்டாமோத்தசு செய்யுளியன —முறற்றறு.

முன்றாமோத்துச் செய்யுண்மரபியல்

Chapter III.—Miscellaneous Verses.

251 செய்யு டெரிவுற முததகங் குளக (ண தொகைதொடா நிலையெனத தொகுதி நானகவுற்று முததகந் தனித்தாய முடியுஞ் செய்யுளே.

(இ-ள.) மேலவிரித் துரைத்த பாவும் பாவின்முந் தனித்து நின்றும் தொடுததுநின்றும் தன்பொருண முடியவருவன செய்யுளெனப்படும. இவ றுறினவகையு மிவற்றிற்கியதும் தன்மையு மீண்டு விளங்குவ தாகையி விவ்வோத்தச செய்யுண மரபெனும் பெயாதது. இதனைப் பாட்டிய லெனமரு முளனொக கொளக. ஆகையின முததகமெனறுங் குளகமெ னறுந் தொகைநிலையென்றுந் தொடாநிலையென்றுஞ் செய்யுளெல்லா நாலவகைப்படுமென்றுணாக. இவற்றுண முததகச்செய்யு ளெனபது தனியே நின்றொரு பொருளைப் பயின்று முடியும். (வ-று.) வெண்பா.— “மூவா முதலா மூவாளோ முதலோனைத, தாவாதோ மூவுலகுந் தாழந் தேற்றத— தூவாத, பாவடியைப் பாடிப் பரகநி நாஞ்சேரச, சேவடியைச் சோநதுத் தொழுது.” எ-ம — “ஞானமே நலலமைச்சாய நாதகரண நாதப டையாயத, தானம் விருதாயத தவமரணயப்-பானணியாயக, காவலூாத தாயககண ணருடகுடைககீழக கணனிமையே, யாவலூநாத தாளு மரசு” எ-ம பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம்.— “செய்யுளெனப்பவை தெரிவுற விரிப்பின, முததகங் குளகந் தொகைதொடா நிலையென, வெததிறத தனவு மீரிரண டாகும் அவற்றுண, முததக்ச செய்யுட டனிநின்று முடி யும்.” இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

252 குளக மொருவினை கொளுமபல பாட்டே.

(இ-ள.) குளக மாமாறுணாததுதம். ஒவ்வொருபாட்டுத தனவினைக் கொள்ளாமற பலவேகூடி யொருவினை கொண்டு முடிவன குளக்செ ய்யு ளெனப்படும. (வ-று) “கோதொழி மெய்மறைக குளறுங் கூவெ லாந, தீதொழித் தீரத்தநன னதியுஞ் சோபொதுப், பாத்தொழி நாடெனப் பவன மூன்றுமுன, வாத்தொழி திருவில வாழ் வாசொல பாழியும்—ஆகக் மே பிணையிலீ ரறத்தின மாலையு, மூக்கமே புரவியு மூலக தீரத்தடு, நோக் கமே வேழமு நொடிப்பின யாவையுந, தாகக்கமே லகிராமுகின முரசின றனமையும்.—மீயரிதுதித்தமீன விரிபதாகையு, நோயநீந்தியி னுனித்தகோ னமையும், காயரிதினைத்தபூங் காவிற்காவலூாத, தாயரி தீனற்கோன றசா னக மென்பவே.” என விமமூன்று மொருவினைகொண்டு முடிந்தமையாற குளக்ச செய்யுளெனப்படும பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம் — “குள கம் பலபாட டொருவினை கொளறும்.” இது மேற்கோள். எ-று. (உ)

253. தொகைநிலைச் செய்யு டோனறக கூறி

ஒருவ னுரைத்தவும் பலலோர பகாரதவும்
பொருளிடங் காலந் தொழிலென நானகினும்
பாட்டினு மளவினும் கூட்டிய தாகும்.

(இ-ள.) தொகைநிலைச் செய்யு ளாமாறுணாததுதம். குத்திரத்திற்கா டடிய பலவகைத் தொகைப்பாட்டிணைநது வருவன தொகைநிலைச்செய்யு

ளென்பபடும. ஆகையிற் றிருவளளுவப்பயனென்பது —பல் பாட்டாகியு மொருவனு லுரைக்கப் பட்டவதன்ற றொருக்கு நின்று தொகை நிலைச் செய யு ளாயிற்று. நெடுந்தொகை யென்பது —பலரா லுரைக்கப்பட்ட தொ கைநிலைச் செய்யுள். புறநானூ றென்பது —பொருளாற் றொருத்த தொகை நிலைச் செய்யுள். களவழிகாற்ப தென்பது —இடத்தாற் றொகைநிலைச் செய யுள் காநாற்ப தென்பது —காலத்தாற் றொகை நிலைச் செய்யுள் ஐந்தி ணையென்பது —தொழிலாற் றொகை நிலைச் செய்யுள். கலித்தொகை யெ ன்பது —பாட்டாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். குறுந்தொகை யென்பது — அளவின்ற றொகைநிலைச் செய்யுள். பிறவுமனன். எ-று. (ங)

254. தொடர்நிலைப் பொருளினுஞ் சொல்லினு மாகும்
பொருடடொடா நிலைதற் பொருடரத் தானே
பற்பல பாட்டாயப் பயனிற் றொடருஞ்
சொற்றொடா நிலையெனிற் றாகக்கத் தாதியே

(இ-ள்) தொடர்நிலைச்செய்யு ளாமாறுணாததும பலபாட்டாகிப் பொருளானுஞ் சொல்லானுங் தொடர்ந் தொருப்பட வருவன தொடர்நிலைச் செய்யு ளென்பபடும இவற்று ளொருபொருளை விளக்கத் தமமுட டொ டாந்து வரும் பலபாட்டே பொருடடொடாநிலைச் செய்யு ளென்ப இரா மாயணஞ் சித்தாமணி பலவு மிநகடை யுள்வெனக் கொள்க. அன்றியு மொ ருச்செய்யுளிறுதி மற் றொரு செய்யுட் காதியாகச் செய்யு ளந்தாதியோடு தொடுத்த வருவன சொற்றொடாநிலைச்செய்யு ளென்ப. கலம்பக முதலிய விநகடை யுள்வெனக் கொள்க — தண்டியலங்காரம் — “பொருளினுஞ் சொல்லினு மிருவகைத் தொடர் நிலை-செய்யு ளந்தாதி சொற்றொடா நிலை யே” இவை மேற்கோள். எ-று (ச)

255. பொருடடொடா நிலையே புகலிற் காபியம்
பெருங்காப் பியமென்ப பிரிவிர்ண டவற்றுட
காப்பிய மறமுத ளானகிற் குறைவும
புராணம் பறகதை புனைவு மென்ப

(இ-ள்) காப்பியமும் புராணம் மாறுணாததும கல்யாற் பாடப் படுவன வெல்லாங் காப்பிய மாயினும் பொதுவாய் நின்று பெயரைச் சிறப் பிற் குறுகிப் பொருடடொடா நிலைச் செய்யுளைக் காப்பிய மென்றா அவ் வு ளைஞ் சேற்றுண மலாவன வெல்லாம் பங்கய மென்பபடு மாயினும் பெயர் தாமரை யொன்றின் மேலாயிற்று இவை பெருங்காப்பிய மென்றுங் காப்பிய மென்றுமிருவகைப் படும. இவற்று ளறம் பொரு ளின்பம் விடென நான் கு மொருப்படத் தோன்ற வுளாயா தவற்று ளொன்றும் பலவுங் குறைத்து வருவன காப்பிய மென்பபடும. காப்பியந்தானே பலகதைகளை விளக்கிவ ரிற் புராண மென்பபடும. — தண்டியலங்காரம். — “பெருங்காப் பியமெ காப்

பிய மெனருங், கிரண்டா வியலும் பொருட டொடா நிலையே - அறமுத
 னானகிணுங் குறைபா டெயயது, காபிய மெனறு கருதப் படுமே.' இவை
 மேற்கோள எ-று (டு)

256

பெருங்காப பியநிலை பேசுங் காலை

வாழ்தது வணக்கம் வருட்பொரு ளிவறறினொன
 நேறபுடை த தாக முனவா வியன்று
 நாறபொருட பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
 தனனிக நிலலாத தலைவனை யுடைத்தாய்
 பலைகட னுடு வளாநகா பருவ
 மிருகடா தோற்றமென றினையன புனைநது
 நனமணம் புணாதல பொனமுடி கவித்தல
 பூம்பொழி னுகாதல புனலவினை யாட
 நேமபிழி மதுககனி சிறுவரைப் பெறுதல
 புலவியிற புலத்தல கலவியிற களித்தலென
 றினன்ன புனைநத நன்னடைத் தாகி
 மந்திரந தூது செலவிகல வெனறி
 சந்தியிற ரொடாநது சருக்க மிலம்பகம்
 பரிசசேத மென்னும் பானமையின விளங்கி
 நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் வீருமபக்
 கறறோ புனையும் பெறியி வெனப்
 கூறிய வறுபபிற சிலகுறை தியலினும்
 வேறுபா டினறென விளம்பினா புலவா.

(இ-எ) பெருங் காபிய மாமாறுண்புத்தும் பெருங் காபிய மா
 வதற்குத் தன பா நாயக னிகரிலலாத னாகவும், அறம்பொரு ளின்பம்
 வீடென நாறபொருள வினைவதற கேதுவாகவும் வேண்டும். அதனறிப்
 பெருங் காபியத் துறுப்பாவன —தெயவ வணக்கமுஞ் செய்பொரு ளுரை
 ததலு மெனறிவ விருவகைச் சிறப்புப் பாவிரமு மிவவிரண்டிற கேற
 புழி வாழ்த்துங் கூட்டவு மலையுங் கடலு நாடு நகரும் பருவங்களும பருதி
 யுடையமு மதியவுதையமு மெனறிவறநின வருணையும், நனமண மாத
 லும், பொனமுடி. சூடலும், பொழிலினு நீரினும் வினையாடலும், பெறற
 சிறுவரும் புலவியுங் கலவியு மெனறிவறறைப் புகழ்தலும், மந்திரமுந் தூ
 துஞ் செலவும் போரும் வெற்றியு மெனறிவறறைத் தொடாநது கூற
 லும், பெருங்காபியத் துறுப்பாம் இவற்றுட் சில குறையினுங் குறை
 யன்றன வுரைத்தனா கறறோ. சொல்லப்பட்ட வறுப்பெல்லாம் வேறு
 வேறாய்ச் சருக்க மாகவு மிலம்பக மாகவும் பரிசசேத மாகவும் பிரிந்து முடி
 யும், சருக்க மெனினும் படல மெனினு மொக்கும். இவற்றுள் தொ

தெத பொருள பலவாகப் பிரித்துத் தருவன சருக்கம் படல முதலாயின அங்ஙனங் கம்பன சிதை மணக்கதை மிதுலேகாண படலத்திற ஞெடங் கிப பலபிரிவாக வகுத்துப் பதினேநதாம படலத்தின முடித்தவாறு காண்க இலம்பகமோ வென்ற ரெடுத்த பொருள பிரிவிரிவினயி யொண ருயத் தருமெனக் கொள்க. அங்ஙனஞ் சிந்தாமணிபிற காரதுருவத்தை முதலெனமா மணக்கதை யொவ்வோ ரிலம்பகத்திற ஞெடுத்த முடித் தது காண்க. அன்றியுஞ் சுவையும் பாவமும் வீருமப் வென்பது வீர மீழி வச்சம வியப் பலங்கார முருத்திர நகையென வெணமைப் பாடுகள் சுவையெனவு மவற்றைக் காட்டுங் குறிப்புகள் வடமொழியிற பாவமெ னவுங் கொள்க. ஏ-று

(சு)

257. பிள்ளைக் கவியின பொழியையக் கூறச்
சுற்ற வகுப்பொடு தெய்வங் கொலைகாப்ப
வொற்றைப் படமுன ருதி மூவே
மீரூய மதியினு மைந்தே மூண்டினுங்
காப்புச் செங்கீரை தாலசப் பாணி
முத்தம் வராணை யமபுலி சிறுபறை
சிறநில சிறுதே ராடவாக கேகடை
மூன்றொழித் தரிவையாக் காங்கழங் கமமாணை
யூச லென்றிவை யவவிரு பாறகுப்
பததுறுப் பாயொவ் வொன்று வீருத்தம்
பப்பத் தாகப் பாட லென்ப,

(இ-ள) பிள்ளைக்கவியாமாறுணர்த்துதும் பிள்ளை பிறந்த முமமாத முதற் கொண் முருபத் தொன நெலையாக வைத்தவற்று ளொற்றைப் படக் கிடந்த மூன றைந்தே மூண்டபது பதினென்று பதினமூன்று பதி னேனது பதினேழு பத்தொன்ப திருபத்தொன நென்ப பததுமாதங்களி னு மன்றி யைந்தா மாண்டினு மேழா மாண்டினு முரைக்கத் தக்க பிள்ளைக் கவியிற சுற்றத்தோடு பாராய்களைத் தெய்வங் கொலை யகற்றிக் காடப் வென்று காப்பே முதலுறுப் பன்றிச் செங்கீராயுத் தாலுஞ் சப்பாணியு முததமும் வராணையு மமபுலியு மென நிவவேழு மாந்தாக்கு மாதாக்கும் பொதுவாய் சிறப், சிறுபறையுஞ் சிறநிலையுஞ் சிறு தேருமென மூன்றா டவாக்கும், தீம்புன மமமாணை யூசலென நிவையாடலென மூன்றரிவை யாக்கும், சிறப்பா யொவ்வொரு பாறகுப் பததுறுப்பாக் வொவ்வோ ருறுப் புப் பத்து வீருத்தமாகப் பலசந்தமாய் நடக்கும் பிள்ளைக்கவி யெனக் கொள்க. பிள்ளைக்கவி யெனினும் பிள்ளைத்தமிழ்மொழினு மொக்கும். அன றியுங், கழங் கென்பதை யபிடேக் கெனமரு முளரோ, உதாரணம் வந்த வழியே காண்க. ஏ-று.

(எ)

258 கலம்பகத துடபுயங் கைக்கிளைத் தவமே
 காலமவண் டமமாளை காற்றுப பாணை
 குறஞ்சித் திரங்கல குளிாதழை சம்பிரத
 மறந்தூ தூசன மதங்க மடக்கென
 விரவிமூ வாறும வேண்டு முறுப்பா
 வொருந்போகு வெண்பா வுடனகவித் துறையிவை
 கீரையே முதற்கண் ணினறுபிற கலந்தவைம
 பாததுறை விருத்த மந்தாதி வருமே
 வந்தா லீசாககு வருநூறு முனிமெய்யாக்
 கைந்தஃகு மரசாக காந்தொண னூறு
 மமைச்சாக கெழுபது மைமபதம் வணிகாக
 கமைந்த வேனையோக காறை தளவே,

(இ-ள.) கலம்பக மாமாறுணாததும. புய முதலாக மடக்கீரக்க
 கிடந்த மூவாறுறுப்பு முன்னும் பின்னும் தமமுட கலந்த வரவே நடக்குங்
 கலம்பக மெனக் கண்டுணாக. அதுவே வழங்கும் பாடடியாதோ வெனின
 முதற்கண் ணொருபோகும் - வெண்பாவுங் - கவித்தறையு மிவையுண றொ
 முங்கு மாறாமல் வந்த பின்னா, வெண்பா-வகவல-கலீப்பா-வஞ்சிப்பா-மரு
 டபா-வென வைவகைப்பாவும, வஞ்சித் துறையும், கவித்தறையும், பல
 வகை விருத்தமுந் தமமுட கலந்த வரப்பெறும் வரினு மொரு செய்யு
 ளீற்று மொழி மறொரு செய்யு ளாதியாகவு மாதிச செய்யுண முதன்
 மொழி யீற்றுச செய்யுட் கடை மொழி யாகவும் வந்தந்தாதி வரு மெனக்
 கொள்க இவற்று னொருபோகென்பது —மயங்கிசைக் கொச்சக்க கவி
 ப்பா வெனறுணாக. ஆகையி லிது நடக்குந் தனமையை 234-ரு குத்தி
 ரத்துட காண்க அந்நியு மிமமுறை நடக்குங் கலம்பகத் தளவியாதோ
 வெனில வாட்டுரைக்குக் குறையாத வொருநூறு பாட்டாகவும், முனிவ
 ிக்கு மந்தணாககு மைந்த குறைத்துத் தொண்ணூற றைந்தாகவும், அரசா
 க்குத் தொண்ணூறாகவும், மந்திரி தளகருத்தாவுக் கெழுபதாகவும், வணி
 காக கைம்பதாகவும், ஒழிந்த மறறையவாக் கொரு முப்பதாகவும் வருமெ
 னக் கொள்க எ-று (அ)

259. பரணிக காயிரம் புகடு கொன்ற
 தெரிவருந் தலைவனாய்த தேவவாழ்த தாதி
 கடைதிறப் புங்கனல காய்நிலம் பாழையும்
 புடையிற காளி பொலிந்த கோயிலும்
 பேயோடு காளி பேபுகள காளியோ
 டோயில வுரைத்தனி லோரந்தவன கீததி

புகறலு மவனவழி புறப்பொரு டோன்றவு
மிகவெளு சமரும விருமபலு மெனறிலை
யளவடி முதறபல வடி.யா னீரடி.
யுளபஃ ருழிசை யுரைப்பது நெறியே.

(இ-ள.) பரணி யாமாறுணாததுதம போமுகத தாயிரமயானையைக் கொன்ற வீரனே பாட்டு நாயகனாகக் கொண்டு பரணிக் குறுப்பெனக் கட்டவுள வாழத்தங் கடைதிறப்பும் பாலேநிலமுங் காளிகோயிலும் பேயக ளோடு காளியுங் காளியோடு பேயகளுஞ் சொல்ல, சொல்லக் கருதிய நாயகன் கோத்தி விளங்கலு மவன் வழியாகப் புறப்பொரு டோன்ற வெம்போ வழங்க விருமபலு மெனறிலையெல்லா மிருசோ முசசீரடி யொழித்தொழிந்த மறறடி.யாக வீரடி. பஃருழிசையாயப் பாடிய செய்யுளே பரணியெனப்படும். எ-று. (க)

260. உலாவென மலைநதியுயாநா டோமலை
குலாவிய பரிகரி கொடிமுர சுயாகோ
லியைநத தசாங்கமு மேழபருவத்தார
வியரது தொழுதலும் வேண்டுறுப பாயக
கலிவெண பாவாற குலமகற புகழ்தலே.

(இ-ள.) உலா வாமாறுணாததுதம. மலையும-யாறு-நாடு-முரு-மலை யுங்-குதிரையும-யானையுங்-கொடியு-முரசுஞ்-செங்கோலு மென வித தசாங்கம் பத்தறுப்பாக விரிவாய விளக்கி, யவை யத்தூணையு முடைய வுயாநத குலமக் கெனடுநதெரு வருகையிலவணக்கண்ட வயதேழும்-பதினொன்றும்-பதினமூன்றும்-பத்தொன்பது-மிருபத்தைந்தது-மூப்பத்தொன்று - நார்பது முள பேதை - பெதுமபை-மங்கை-மடநதை-யரிவை-தெருவை-பேரினைம பெண ணென வெழுவகைப் பருவமாத ருளமவியந தவணைத்தொழுதலும், மறறே டோழறுப்பாக விளக்கிக் கலிவெணபாவாற பாடிய செய்யு ளுலாவெனக் கொள்க. கலிவெணபா வருநதன்மையை 235-ம். சூத்திரத்தூட்காண்க. எ-று. (க0)

261 மடலென்ப துலாப்போல வழங்கினுங் கண்ட
மடவார மயலும் வருநதலை மகனபெயாப்
படமாறு வெதுகையும் பகாத லுரித்தே.

(இ-ள.) மடலாமா றுணாததுதம. உலாவுறுப பனறிய பாட்டுடைத் தலைவனைக் கண்ட மாதாக கெழுமபின வினிய காதலு மற்றே ருறுப்பாகக் கூட்டி யவன்பெய டொதுகையாகக் கொண்டோ டொதுகையோடு பாவெல்லாம் வந்துலாப்போல கலிவெணபாவாற பாடிய செய்யுண் மடலென வழங்கும். எ-று. (கக)

262. அங்க மாலையே யங்க வகுப்பெலாம்
பாதாதி கேசமுங் கேசாதி பாதமுங்
களிவெண்பா வாதல வெளிவிருத தமாதல
வளிதெனப் புகழ்ந்து வகுத்த செய்யுளே.

(இ-ள) அங்கமால் யாமாறுணாததுதம். களிவெண்பா வாலாயினும் வெளிவிருத்தத் தாலாயினு முடலிலுள்ள வுறப்பெலா மொவ்வொன்றாக விரித்துப் புகழ்ந்துபாடிய செய்யு ளங்கமாலையெனப்படுமே அவற்றுட்பாதந் தொட்டு மேலேறி தலைமயி ரளவும் புகழ்வது பாதாதி கேசமெனவும், சிரந் தொட டிழநங்கிப் பாதத்தளவும் புகழ்வது கேசாதிபாத மெனவும் வழங் கும ஏ-று (கஉ)

263. சின்னப்பூ வெனக்தெளி நேரிசை வெண்பா
நூறுதொண்ணூ ரெழுப தைமபதாரைத் துமாயப்
பாடித் தசாங்கம பற்றிப் புகழ்வதே.

(இ-ள) சின்னப்பூ வாமாறுணாததுதம் மலைமுதற் றசாங்கத் தீராம பொருளையு நேரிசை வெண்பாவாலே குத்திரத்தடூ காட்டிய வளவொடு பாடிய செய்யுளே சின்னப் பூவென வழங்கும். அன்றியுந் தசாங்கத் தொவ்வொருபொரு ளொவ்வொரு வெண்பாவாகப் பத்துப்பாடலுமா மங்களம் பாடியசெய்யுள் தசாங்க மெனப்படும. ஏ-று. (கங)

264. ஒருபா வொருபதா முடாப்பரும் வெண்பா
வகவல களித்துறை யவற்று ளொன்றாற்
பத்தெனப் பாடிப் பகுத்த செய்யுளே.

(இ-ள) ஒருபா வொருபதா மாறுணாததுதம் எப்பொருண் மேலும் பத்து வெண்பாவாயினும், பத்துக்கவித்துறையாயினும், பத்தாசிரியப்பாவாயினும், பாடியசெய்யு ளொருபா வொருப தெனப்படும. ஏ-று. (கச)

265. இருபா விருபதா மிணைநத நாலேந்தாய
வெள்ளை யகவல விரவிப் பாடலே.

(இ-ள.) இருபா விருபதா மாறுணாததுதம். வெண்பாவு மகவலு முறையே கலநதோரிருபதுபாவான முடித்த செய்யு ளிருபா விருப தெனப்படும. ஏ-று. (கடு)

266. ஆற்றுப் படையென்ப வாறறெதிரப் படுத்திய
புலவா பாணா பொருநா கூத்தா
பலபுகழ்கவற பாவொடு பாடலே.

(இ-ள.) ஆற்றுப்படை யாமாறுணாததுதம் ஒருவீணப் புகழ்ந்து வாழ்த்தப் புலவரும் பாவெரும் பொருநரும் கூத்தரும் மென நிவரடங்கலு

மாதலிவரு னொருவருப பாதல் வழியெதிர்ப்பட்டதாகப் புகழூர் தாசிரியப் பாவாற பாலுவ தாற்றுப்படை யெனக்கொள்க, எனனை. ஆறெனினும் வழி யெனினு மொகரும், படையெனினும் படுதத லெனினு மொகரும். எ-று ()

267. வருக்க மாலையாம வருக்க வெழுத்தென
வயிரோடு க ச த ர ப ம வ வெனவெண்
வரிமுதல வரது வருமெண ணைகவலே.

(இ-ள்) வருக்கமலை யாமாறுணாததுதம் வருக்க வெழுத்தெனக் கூறிப் பெண்பரி யெழுத்த முத்தகணவந் தெட்டகவலை யெப்பொருண் மேலும் பாடிய செய்யுள் வருக்க மாலையெனப்படும. ஆகையி லிங்கண வருக்க வெழுத்தெனப் படுவன மொழி முத்தகண வருமெழுத்த தாமாயினு மவற்றுள் ஓவவரி யவ்வரி மிக வழங்காமையா னிங்க ணெழிந்தன. எ-று (க௭)

268. மாலையே யகவலால் வழங்கு மவற்றுட
டானைபோர வெற்றி தனித்தனி புகழ்வது
தானை வஞ்சி வாகையென மூன்றும்.

(இ-ள்) மூவகைமலை யாமாறுணாததுதம் பலநேரிசை யாசிரியப்பா வொடு காலவை விரத்தானையைப் புகழ்வது தானைமலை யெனவும், பகை வரைத் தாகக்கச்செல்லும் வீரத்தைப் புகழ்வதே வஞ்சிமாலையெனவும், பகை வரைச் செகுத்துக்கொண்ட வெற்றியைப் புகழ்வது வாகைமலை யெனவும், வழங்கும் ஆகையிற் குத்திரத்தண மாலையெனப்பது முதலிலைத் தீவகமாக் கின்ற தெனக் கண்டுணாக் எ-று (க௮)

269. புகழ்ச்சி மாலையாம பூங்குழ லாரை
யிகழ்ச்சியில குலமியை வஞ்சி பாட
மும் மாலையா நம்பிகுட புகழ்தலே.

(இ-ள்) புகழ்ச்சிமலை நாமமாலையாமாறுணாததுதம் தன்னுரிச்சீருந் தனையு மன்றிப் பிறவற்றையுங் கூட்டிய வடிக்கள் கலந்த வரும வஞ்சிப்பா வாரகுலப்பெயா விளங்கித் தோன்ற மாதரைப் புகழ்வது புகழ்ச்சிமாலையெ னவு மங்கண மானதரைப் புகழ்வது நாமமலை யெனவும் வழங்கும் எ-று. ()

270. செருக்கள வஞ்சியானு செருமுக்கத் தாயவை
சுருக்கிய வஞ்சி தொடுத்துப் பாடலே.

(இ-ள்) செருக்களவஞ்சி யாமாறுணாததுதம். தோ-கரி-பரி-பதாதி- யென விருப்படை நாற்றூனை யெதிர்த்துக் கணைக் கொடுத்தலு மடுத்துவளை வே லெழித்தலுந் கலந்து கைவாள வீசலும் வலமிடம் வளைத்ததேரும் வெரு வுறச் சினத்த களிற்றுந் தூசெழப்பாயநத்பரியு மொலிமிகப் பொருதபதாதியு மிவையுமிவற்றோடுபொக்களத் தாயின யாவூர் தோன்றப் பறபல வஞ்சிப் பாவொடு தொடுத்த செய்யுளே செருக்களவஞ்சி யெனப்படும எ-று ()

271 வரலாற்று வஞ்சியாம வலலறமுத னானகும
வருமா றுரைதது வஞ்சி பாடலே.

(இ.எ.) வரலாற்று வஞ்சி யாமாறுணர்த்துதும் அறம்பொருளினபம்
வீடென நானகு மாமாறுணர்த்தி வஞ்சிப பாவான முடிந்த செய்யுளே
வரலாற்று வஞ்சி யெனப்படும. எ-று. (உக)

272 நானமணி மாலையே நாறபதந தாதியாயத
தானமணிக கொத்தன தநதனமன விருத்தமே.

(இ.எ.) நானமணிமலை யாமாறுணர்த்துதும். கழிநெழலடியால்
வரு மாசிரிய விருத்த மநதாதியா யொரு நாறபது மாகத தொடுத்த செய
யுளே நானமணிமலை யெனப்படும. மனவிருத்த மெனினு மாசிரிய விரு
த்த மெனினு மொகரும். எ-று. (உஉ)

273. விருத்த விலககணம் விளமபுங காலைக
குடையூ நாடுகோல பரிகரி விலவடி.
வாளவே லொன்பான வகுப்புமன விருத்த
மீரை தவவவற றியறடெயா கொள்ளுமே.

(இ.எ.) விருத்த விலககண மாமாறுணர்த்துதும். பாட்டுடைத் தலை
மகனுடைய குடையு-மூரு-நாட்டு-செங்கோலுங-குதியையும்-யானையும்-வி
லலும-வாளும்-வேலு-மெனறிவ வொன்ப துறுபும விளங்கித் தோன்றப
புகழந தொவ்வொரு வகுப்பிறகுப பததாசிரிய விருத்த மாகப் பாடவே விரு
த்த விலககண மெனும் பெயாபெற றெவ்வொரு வகுப்புத் தத்த முறுபி
யற பெயரைக் கொண்டு வழங்கும். அங்ஙனங் குடைவிருத்த மூர்விருத்த
நாட்டு விருத்தம் பிறவுமனன எ-று (உங)

274 அட்ட மங்கல மெட்டுமன விருத்தங்
கவிதொறுந தெயவங் காப்பவென் றுறாடபது
நவமணி மாலையந் நடைய வென்ப.

(இ.எ.) அட்டமங்கல நவமணிமலை யாமாறுணர்த்துதும் பாட்டு
டைத் தலைவனைக்கவி கவிதொறுந தெயவங் காப்பவென ருசிரிய விருத்த
மெட்டாக முடிவ தட்ட மங்கல மெனவு மொன்பதாக முடிவது நவமணி
மலை யெனவும் வழங்கும். எ-று (உச)

275 பலசநத மலை பப்பத தொருசநதநு
சிலவந தாதியாயச செப்புமன விருத்தமே.

(இ.எ.) பலசநதமலை யாமாறுணர்த்துதும் அநதாதியாக நூரூசிரிய
விருத்தம் பாடி பப்பத்தொவ்வொரு சநதமாகத் தொடுத்த செய்யுளே பல
சநதமலை யெனப்படும எ-று (உடு)

276. ஊச லென்ப ஆசலாய்க் கிளையள
வாசிரிய விருத்த மாகப பாடலுந்
தன் னொளி வருங்கலித தாழிசைப் பாடலும்
வண்ணக முத்தகண் வரினு மியலபே.

(இ-ள்) ஊச லாமாறுணாததுதம். ஊசலைப் பாடிப் பாட்டுடைத் தலைமகனது சுற்றத்தாரளவாக வாசிரிய விருத்த மாயினுங் கலித்தாழிசை யாயினும் பாடுவ தூச லெனப்படும. அவற்றின முத்தகண் வண்ணக மொன்று வரினு மியலு மென்றுணாக. வண்ணக மெனினு மராக மெனி னு முடுகிய லெனினு மொககும் எ-று. (உசு)

277. கோவையே யகப்பொருட கூறுபா டிசைப்பட
நாவலா கலித்துறை நானூறுரைத்தலே.

(இ-ள்) கோவை யாமாறுணாததுதம். பொருளதிகாரத்தின கண் ணே காட்டிய தன்மையிற் களவு, கற்பென விருபா லுடைய வகப்பொரு டடிணைக ளமும் விளக்கக் கலித்துறை நானூறுகப் பாடித் தொடுத்த செய்யுள் கோவை யெனப்படும எ-று (உஎ)

278. இரட்டை மாலையா மிணைந்த பப்பகதாய
வெண்பா கலித்துறை விரவிப் பாடலே

(இ-ள்) இரட்டை மலை யாமாறுணாததுதம் எப்பொருண்மேலு முறையே கலந்த பத்து வெண்பாவும், பத்துக் கலித்துறையும் வருவ திர ட்டைமலை யெனப்படும எ-று (உஅ)

279 மணிமலை வெண்பா வகைநா லைநதுட
னிணைபாயக கலித்துறை யிரட்டைப் பாடலே

(இ-ள்) மணிமலை யாமாறுண ததுதம் எப்பொருண் மேலும் வெ ண்பா விருப்பதும், கலித்துறை நாற்பதுங் கலந்த வருவது மணிமலை யெ னப்படும எ-று. (உக)

280. பனமணி மலை பனன்றி கலம்பகத்
தொருப்போ கமமான யூச லிவைநீத்
தகவல் வெள்ளை யருங்கலித் துறையென
றவைசெறி நூறந் தாதிபாய வருமே

(இ-ள்) பனமணிமலை யாமாறுணாததுதம். மேலே காட்டியகலம் பகத்தின மூகத்து வரு மொருப்போரு கமமான யூச லிவைநீத் துறையென தொழிந்த கலம்பக வுறுப்புடைத்தாகி வெண்பா வகவல் கலித் துறை யெனநிமமூவகைப் பாட்டா னூறுகவு மகதாதி யாகவு முடிந்த செய்யுள் பனமணிமலை யெனப்படும. எ-று. (ஊ.0)

281. முமமணிகு கோவையே முப்பதந தாதுயா
யகவல வெள்ளை கலித்துறை முறைவரு
முமமணி மாலையா முறைமாறி வெள்ளை
கலித்துறை யகவல கதிபெறுஞ செயயுளே

(இ-ள) மும்மணிகோவையு முமமணிமாலையுமாமாறுணாததும அரதாதி யாகவு முப்பது பாட்டாகவு மகவல-வெண்பா-கலித்துறை யென விமமுன்று மிமமுறையானே தொடுத்த வருவது முமமணிக் கோவை யெ னப்படும அங்ஙன மமுலகைப்பாட டொழுங்குமாறி வெண்பா-கலித்து றை-அகவலாக-தொடுத்த வருவது முமமணிமாலையெனப்படும. ஏ-று. ()

282 இணைமணி மாலே யிணைவெண்பாக கலித்துறை
யகவன மனவிருத்தந தொடரா நியமபலே
யலங்கார பஞ்சக மந்தால வகைப்பாக
கலந்தவ வைந்தாயக கதிபெறப பாட்டலே.

(இ-ள) இணைமணிமாலையு மலங்காரபஞ்சகமு மாமாறுணாததும வெண்பா-கலித்துறை ஆசிரியப்பா-ஆசிரியவிருத்தமென-இரநானருங்கலந து நூளுக வருவ திணைமணிமாலே யெனவு மந்தாலவகையு வகைக்ககாரா நது பாட்டாக வருவ தலங்கார பஞ்சக மெனவும வழங்கு ஏ-று. (நஉ.)

283 பாப்பொரு ளளவாதி பலபெய ருளபிற.

(இ-ள) செய்யுட்குப் பொதுவிதி யுணாததும. மேற்கூறியவற்றை யன்றிப் பாவானும் பொருளானு மளவானு முதலிய காரணங்ளானும் வேறுபடப் பெயாபெறுந் னவுள வெனக்கொளக. அங்ஙன மானிரியமாலே, வெண்பாமாலே, முதலிய பலவும் பாவாற பெயரைப் பெற்றன தாராகிய கொழப படையைப் பாடலிற் றாமாலையுங் காாமுதலாறு பருவங்களைப் பாடலிற் பருவமாலையு மினியவு மினனாவும் பாடலி விருமொழிமாலையு முதலிய பலவும் பொருளாற பெயரைப் பெற்றன நயனப்பததும், பயோ தரப்பதது, மினியதாறபது மினனாறபது முதலிய பலவும் பொருளானு மளவானும் பெயரைப் பெற்றன குத்திரத்தது பிறவெறை மிகையான மறறைப் பிரபந்தங்கள் வருமாறு

ஐந்திணைச செய்யுள் -- புணாதன முதலிய வைந்தரிப் பொருளும் விளங்குக குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையினையு கூறுவது.

வருக்கக கோவை - அகர முதலாகிய வெழுத்துவருக்க மொழிககு முதலா மெழுத்து முறையே காரிகைத் துறைப் பாட்டாகப் பாடுவது.

அதூராக மாலே - தலைவன கனவினக ணெருத்தியைக கண்டு கேட் டுணெ மொத தினிமையுறப் புணாநதைத் தன்னுயிர்ப் பாங்குற குறைத்ததா கநேரிசைக கலிவெண்பாவாற கூறுவது.

பெரும்கிழ்ச்சி மாலே —தலைவியீ னழகு குண மாகக்கு ஈறப் பினைக் கூறுவது

மெயக்கீர்த்திமாலே —சொற சீரடி யெனணுங் கட்டுரைச செய்யுளாற குலமுறையிற செய்த கீர்த்தியைக கூறுவது

காப்பு மாலே —தெய்வங் காததலாக மூன்று செய்யுளானும் ஐந்து செய்யுளானும் ஏழ்செய்யுளானும் பாடுவது

வேணின் மாலே —வேணிலையு முத்திர வேணிலையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடுவது.

வசந்த மாலே —சொன்றலை வருணித்துப் பாடுவது.

தாரகை மாலே —ஆருந்தகிக் கற்பின மகளிராகுள்ள வியற்கைக் குணங்களை வகுப்பாற கூறுவது தூசிப்படையி னணியைப்புகழ்தவகுப் பொன்பாரு முளா.

உறபவ மாலே —திருமால் பிறப்புட பத்தனைபு மாசிரிய விருத்தத்தாற கூறுவது

தண்டக மாலே —வெண்பாவான முகநூறு செய்யட கூறுவது இது வே புணர்ச்சிமாலே யெனவும் படும

வீரவெட்சிமாலே —சுத்த வீரன மாறடூறிற சென்று பசுநீராகோட றகு வெட்சிப் பூமாலே சூடி யவ்வண்ணம் போய நிகைவாருதுவரி லவனுக்கு முன்பு தசாங்கம் வைத்துப் போய வந்த வெறியிப் பாடுவது

வேற்றிக்கரத்தை மஞ்சரி —பகைவா கொண்ட தநகிரா மீட்போ கரத்தைப் பூமாலே சூடிப் போய மீட்பதைக் கூறுவது

போக்கெழுவஞ்சி —மாறறாமேற போ குறித்துப் போகின்ற வய வேந்த வஞ்சிப் பூமாலே சூடிப் புறப்படுங் படையெழுச்சிச் சிறப்பை யாசிரியடபாவாற கூறுவது.

காஞ்சி மாலே —மாறற ஞாப்புறத்தக காஞ்சிப்பூமாலே சூடியுணர்லைக் கூறுவது.

நொச்சி மாலே —புறத தூன்றிய மாறறாக கோடலினறி நொச்சிப் பூ மாலேசூடித் தன மதிலகாக்குத் திறங்கூறுவது

உழிஞைமாலே —மாறறா தூப்புறஞ்சூழ வழிஞைப் பூமாலே சூடிப் படை வளைப்பதைக் கூறுவது.

துமபை மாலே. —மாறறொடு துமபைப் பூமாலே சூடிப் பொரு துவ ளைக்கூறுவது

வாதோரணமஞ்சரி —கொலைபுரி மதயானையை வயப்படுத்தி யடக்கின வாகட்கும், எதிர்பொரு களிறறை வெட்டி யடக்கினவாகட்கும், பற்றிப் பிடித்துச் சேர்த்தவாகட்கும், வீரப்பாட்டின சிறப்பை வஞ்சிப் பாவறறெடுத்திப் பாடுவது.

என செய்யுள்—பாட்டுடைத்தலைவன் தூரினையுட பெயரினையும் பதமுதலாயிர மனவும்பாடி யெண்ணூற பெயா பெறுவது.

ஓலியலத்தாதி.—பதினாறுகலை யோரடியாக வைத்திவண நாலடிக கூறுபத்து நாலுகலை வருத்தப் பல சந்தமாக வண்ணமுக கலைவப்புக தவறும் வந்தாதித்து முப்பது செய்யுட் பாடுவது. சிற்பாணமை யெட்டுக கலையானும் வரப பெறும், அன்றியும், வெண்பா-அகவல-கலித்துறை-ஆசிரிய விமழ்ணறையும் பப்பததாக வந்தாதித்துப் பாடுவதுமாம்.

பதிற்றந்தாதி—பத்துவெண்பா பத்துக்கலித்துறைப் பொருட்டன மை தோன்ற வந்தாதித்துப் பாடுவது

நூற்றந்தாதி—நூறுவெண்பாவினாலேனு நூறுகலித்துறையினாலேனு மந்தாதித் தொடையாற கூறுவது.

வளமடல—அறம்பொரு ளினபமாகிய வமமுக கூறுபாட்டின பயனை யெளளி, மககையா திறத்தறுங் காமவின்பத்தினைய பயனெனக் கொண்டு, பாட்டுடைத் தலைமகளியற பெயாக்குத் தக்கதை யெதுகையாக நாட்டி யுறாத தவவெதுகை படத் தனிச சொல்லிநறி யினனிசைக் கலி வெண்பாவாற தலைமக் கிரரது குறைபெறாது மடலேறுவதாயிரடி. யெதுகை வரப்பாடுவது

கண்படைநிலை—அரசரு மரசனாப்போலவாரு மவைக்கனெழுது வைகியவழி மருத்துவரு மமைச்சரு முதலியோ ரவாக்குக் கண்டியில கோடலைக் கருதிக் கூறுவது.

துடிலெடை நிலை—தன வலியாற பாசறைக் கண்ணெரு மனக்கவற்சி யின்றித் துயின்ற வரசாக்கு நல்ல புகழைக் கொடுக்கலைக் கருதிய குதா துயி லெழுப்பத் லாகப் பாடுவது

பெயரினனிசை—பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச் சார இனனிசை வெண்பாவாற ரெண்ணூறேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊரினனிசை—பாட்டுடைத் தலைவனாரினிசைசார வினனிசை வெண்பாவாற ரெண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

பெயாநேரிசை—பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச்சார நேரிசை வெண்பாவாற ரெண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர நேரிசை—பாட்டுடைத் தலைவனாரினிசைசார நேரிசை வெண்பாவாற ரெண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர வெண்பா.—வெண்பாவாளுரைச் சிறப்பித்துப் பத்துச்செய்யுட் கூறுவது.

விளக்குநிலை—வேலும் வேற்றலையும் விவங்கா தோகையவாறு போலக் கோலெடு விளக்கு மொன்றுபட டோங்குநா டேறுக்குவதாகக் கூறுவது.

புறநிலை.—நீவணங்குந் தெய்வநீன்னைப் பாதுகாப்ப நினவழி வழிம்கு வதாக வெனக் கூறுவது.

கடைநிலை—சானனோர் சேனினடை வருதலாற பிறந்த வருத்தந தீர வாயில காக்கின்றவனுக் கென் வரவினைத் தலைவாக் கிசையெனக் கடை ககணினறு கூறுவது

கையறு நிலை—கணவனொடு மனைவி கழிந்துழி யவாகடப்பட்ட வழி யுப பொருளெல்லாம் பிறாகசறிவுறுத்தித் தாமிறந்து படாதொழிந்த வாயதநாரும பரிசில பெறும் விறல்யருந் தனிப் படருழந்த செயலறநிலை யைக் கூறுவது.

தசாங்கப்பதது —தேரிசை வெணபாவாலரசன படைத்த தசாங்கத் தினைப்பததுச செய்யுளாற கூறுவது.

தசாங்கத்தயல —அரசன தசாங்கத்தின் யாசிரிய விருத்தம பத்தி னறபாடுவது.

அரசன விருத்தம —பத்துக் கவித்துறைபு முப்பது விருகதமுங் கலி ததாழிசையு மாக மலை-கடல்-நாட்டு -வருணினையும், நில - வருணினையும், வாணமங்கலமும், தேண யங்கலமும் பாடிமுடிப்பது. இது முடிபுனைந்த வேதற்காம

நயப்பதது —கண்ணினைப் பததுச செய்யுளாற கூறுவது.

பயோதரப் பதது —முலையினைப் பததுச் செய்யுளாற கூறுவது.

கைக்கினை —ஒருதலைக்காமத்தினை யைநது விருத்தத்தாற கூறுவது. அன்றி வெண்பா முப்பத்தினைடு செய்யுளாற கூறுவதுமாம்.

மங்கலவளனை —உயாகுலத் துதித்த மடவரலை வெண்பா வொன்ப தாலும் வகுப்பொன்பதாலும் பாடுவது.

தூது —ஆண்பாலும் பெண்பாலு மவரவா காதல பாணை முதலிய வுயர்தனை யோடுவ கிளனை முதலிய வஃநினை யோடுகு சொல்லித் தூது போய வாவெனக் கலிவெண்பாவாற கூறுவது.

நாறபது.—காலமு மிடமும் பொருளுமாயி விலறறு னொன்றனை நாறபது வெண்பாவாற கூறுவது.

குழம்கன — கலிவெண்பாவான மாதாகடங்கையிற் கண்ட வினைவை தத்வையுடைய குழம்கனைப் புச்சுத்து கூறுவது.

தாண்டகம்:—இருபத்தெழுந்து முதலாக வுயர்த வெழுத்தடி யினவா வியழுத்தக குருவு மிலகுவு மொத்தவாதன அளவிப்பற் குண்டக் கெனவும், எழுத்தொவ்வாது மெழுத்தல கொவ்வாதும் வாதன வழித்தாண்டக் கெனவும் படும்.

பதிகம்—ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துச் செய்யுளாற்

சுதகம்.—அகப்பொருள் சொன்றன் மேலாதல் புறப்பொருள் சொன்றன் மேலாதல் கற்பித்து தூறு செய்யுட்கூறவது.

செவ்வியறிவுறாஉ — பொங்குத வினறிப புளாயோரா நாப்பணவிதலு கடனென் வவையடக் கியற பொருளந் வெண்பா முதலு மாசிரிய மிறு தியுமாகக் கூறவது

பவனிககாதல — உலாககாட்சீயா லெயதீய காமிக்கா லவை பிற ரொடு முறைத்த வருதவது.

குறத்திப்பாட்டு — தலைவன பவனி வரவு, மகளிர் காமுறுதல மோகினி வரவு, உலாப்போந்த தலைவனைக் கண்டு மயங்கல, திங்கள தென்றன முதலியவுவாலமபனம் பாங்கியுற்ற தென்னென வினவல, தலைவி பாங்கியோடு நிறந்து கூறல, பாங்கி தலைவனைப் பழித்துக் கூறல, தலைவி தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறல, தலைவி பாங்கியைத் தூது வேண்டல, தலைவி பாங்கியொடு தலைவனடையாளங் கூறல, குறத்திவரவு, தலைவி குறத்தியை மலைவள முதலிய வினவல, குறத்தி மலைவள நாட்டுவள முதலிய கூறல, தலைவன றலவளங் கினைவள முதலிய கூறல, குறி சொல்லி வந்தமை கூறல, தலைவி குறி வினவல, குறத்தி தெய்வம் பராவல, குறி தோந்து நல்வரவு கூறல, தலைவி பரிசீலுதவி விடுத்தல, குறவன வரவு புளவரவு கூறல, கண்ணி குசுதல, புட்படுத்தல, குறத்தியைக் காமுறுத்த தேடல, குறவன பாங்கியொடு குறத்தி யடையாளங் கூறல, குறவன குறத்தியைக் கண்ணுறல, குறவனணி முதலிய கண்டையுற்று வினவலு மாண்டாண்டு குறத்தி விடை கூறலுமாகக் கூறல, பெருமபானமையு மிவ்வகை யுறுப்புக்களால் அகவல - வெண்பா - தரவு - கொச்சகம் - கவித்துறை - கழிநெழில் விருத்தம் - கவி விருத்தம் - இச்செய்யுள் எட்டககிடை கூறிச் சிறந்து முதலிய நாடகத் தமிழாற பாடுவது

உழத்திப்பாட்டு — கடவுள் வணக்க முறையே மூத்த பள்ளி யினையுள்ளி குடுமபன வரவோ டவனபெருமை கூறல, முறையே யவா வரலாறு, நாட்டுவனன, குயிற்கூக்கேட்டல, மழை வேண்டிக் கடவுட்பரவல, மழைக்குறிச்சயாதல, ஆற்றினவரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல, இவற்றிற் கிடையிடை யகப்பொருட் டிறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன வரவு, பள்ளிக் கிருவா முறையீடு, இனையான யவனுரப்பல, பள்ளன வெளிப்படல், பண்ணைச் செயல வினவல, அவனது கூறல, ஆயனை வருவித்தல, அவா வரல, அவா பெருமை கூறல, மூத்த பள்ளி முறையீடு, குடுமபன் கிடையி விருந்தானபோல வரல், அவனைத் தொழுவின் மாட்டல், அவன புலம்பல், மூத்த பள்ளி யடிசிறகொடுவரல், அவன்வீனாடு கூறல், அவனவனை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவன் மறுத்தல், அவன குன்றல், அவனவனை மீட்கவேண்டிப் பண்ணைத்தலைவனைப் பரவலு, விழை முதலிய வளங்கூறல், உழவருழல், காளை கெடுகள

அது புள்ளிணப் பாய்தல், பள்ளிகள புலம்பல, அவனெழுந்துவித்தல், அகைப பண்ணை தலைவாக கறிவித்தல, நரறு நடல, வினைகதபிறசெப்பஞ செயல, நெல்லனத்தல, மூத்தபள்ளி மூறையீடு, புள்ளிகளுளொருவாக் கொருவ ரேசலன விவவுறுப்புக்களுறப பாட்டுடை தலைவன பெருமை யாற காங்கு தோனரச சிந்தம-விருத்தமும்-விரவிவர விவறறற பாடுவது

கழகை வெண்பா — தேவரிடத்தது மரசரிடத்தது நிகழுங் காரியம் கழகை யளவிற ரேனறி நடப்பதாக முப்பத்திரண்டு நேரிசைவெண்பா வாற கூறுவது.

முதுகாஞ்சி— இளைமை கழிந்தறிவு மிககோ ரிளைமை கழியாத வறிவின் மாககட்குக் கூறுவதாம்.

இயன்மொழி வாழ்த்து— இக்குடிப பிறந்தோக் கெலலா மிகருணமி யல் பென்று மறைநீயு மியலபாக வுடையென்று மினனோபோல நீயுமியலபாக வீயென்று முயானதோ ரவனை வாழ்க்தவதாகக் கூறுவது.

பெருமங்கலம் — நாடோறுந தான மேற்கொள்கின்ற சிறை செய்தன முசலிய செறநங்களைக் கைவிட்டுச் சிறைவிடுதன முதலிய சிறந்த தொழில்கள பிறத்தற்குக் காரணமான நாளிடத்தது நிகழும் வெள்ளணியைக் கூறுவது. எ-று (நக)

234. முத்தன்மொழிப பொருத்தந் தந்திடுங் காலை
மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுணைக்
கங்கில வருணநாட் கதிகண மீரைந்தே,

(இ-ள்) செய்யுட கெலலாம பொதுவாய்ச சில விலகணங்களை யுணர்த்தத் தொடங்கினோம் செய்யுடகெலலா முத்தன் மொழியிடத்துப் பலவகைப் பொருத்தம் வேண்டுவதாக விதித்தாரா முன்னோர். அவையே மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணு, வருணம், நாள, கதி, கணம், எனப் பத்து வகைப் படும இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதம் பொருத்தவியல் — “பகாசெய்யுண் மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுணை வருணநாட் கதியே யென்றூபு, புகரில கணமென்ப பத்தம் பிறங்கு கேளவிப் புலவா புகழ்முன மொழிக்குப் புகலவா செம்பொற, சிகர கிரியென்ப டிணத்துப் புடைத்து விமமித திரண்டெழுந்து வளார்திளகிச செறிநத் கொங்கைத், தகர மலாக்குழற் கருங்கட குமுதச் செவ்வாய்ச சரிவளைக் கைக்கொட. யன்னத் தயங்கு மாதே.” இதுமேற்கோள். எ-று. (நச)

235. மங்கலப் பொருத்தமே கங்கை மலைநிலங்
கார்புயல் பொனமணி கடலசொல கரிபரி
சீர்புக முழுத்தலா திங்க டினகரன
றோவய லமுதந் திருவுல காரண
நீர்பிற வருமுத நிலைச்சொல வியல்பே

(இ-ள்) மங்கலச சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். 'மங்கலப் பொருத்தம்—கங்கை, மலை, கீவம, காச, புயல், பொன், மணி, கடல, சொல், கரி, பரி, சோ, புத்த, எழுத்த, அலர், திண்கள், தினகரண, தோ, வயல், அமிழ்தம், திரு, உலகு, ஆரணம், நீர், எனறு சொல்லப்பட்ட வீருபததினறசொல்லு மித்தொடக்கத்தன பிறவு மங்கலச்சொல், எ-ம செய்யுண முதற்சொல், எ-ம, பெறும. பிறவெனற மிகையாற சொனண வறறின பயணுள மற்ஹற திரிசொல வெலலா மேறகு மென்றுணாக கானொபதறகு—முலை, மழை, குயின, செல, கனம, மஞ்ச, எளிணு மொகரும இவவகைச சொலலி னெனறே முதற் சொல்லாக விண்பா தாயின மங்கலச சொலவழு வெனப்படும அவணந கம்பா—'உலகம யா வையுற தாமுள வாககலு' மெனறா திருவள்ளுவர் 'ஆகர முதல வெழுத தெல்லா' மெனறா. பிறவுறண ஆயினு மச்சொறறமே முதல வாராயு மவறறற நடுகைய பலவடைமொழியே வரிணு மேறகு மென்றுணாக நணுள் லுலகமுதல வாராமல 'மலாதலை யுலக மெனற தாகவு, சீதா மணியின 'மூவா முதலா வுலக மொரு மூன்று' மெனறதாகவும, ஸைத்த துண மழை முதல வாராமற 'கருவி மாமழை' யெனறதாகவும, காரிகை யின் மலாமுதல வாராமற 'கந்தமழவிற் கடிமல' ானற தாகவுவ கண்டு முதற் சொல்லாக மங்கலசொற கடைமொழியே வறதவாறு கணக.— பொருத்த லியல.—'மாமணிதோபுக முமுத மெழுததுக கவகை மதிபரிதி களிற்று பரி யுலககு சோநாட, பூமலை காதிருக கடனீர் புழனம பாசொற பொனறிசிரி பிறவு முதனமொழிச சோக்காகு, நாம வகையுளி சோதல பொருள தினமை நலமிலதாய வைத்தல பலபொருளாயத தோனற, ல மினிய சொல்லீறு திரிதலபோலு மாதி மொழிச காகாவா நறத மாமே.' இது உமறகோள். எ-று. (நடு)

286. சொலலின பொருத்தஞ் சொல்லுந் தூலை யரிதுணா சொல்லு மருந் திரி சொல்லுந் திரிபுடைச சீருந் தீதா பூதறகே.

(இ-ள்) சொற்பொருத்தமாமாறுணா துதும். செய்யுண முதற்கண் மங்கலச சொல்லே வரிணுங் கறறேராது வெளிசற புலப்படாச சொல்லு மையமாகப் பலபொருள குறித்த வரி பயனறிந் சொல்லு முதற் றிறறெழு ததே சநிவகையாற றிரிந்த சொல்லுமு ாயசீரு முதற்கணவரின வழுவர் மெணக் சொளக. ஆகையற 'கடற வருலக வெரிணும, 'தேருரு றிரிதரு' வெரிணு மீறறத திரிபினு லாகா 'சீரரி மருந் திருநிற் ற சோலை' யெளிவரி யெனப்பது சிவகமோ, லண்டோ, பணியோ, யாதோ வென்று தோணறு மையத் தாலாகா.—பாட்டியல.—வெண்பா 'வகையுளி சோதல ணுன்பின றுயகிறற, றெணையா பொருள் பலவாய்த தானற, றகைவில, பொரு ளினமையீறு திரிதலே போலவ, தருமுதற் சோச சொற்காருந் தப்பு' இது மேற்கோள். பிறவுமன்ன, எ-று. (நடு)

287. எழுத்தின் பொருத்தமே யெழுவாய்ச் சீர்க்கண்முன்
 றைந்தே மொன்பது வியகிலை நன்றா
 மிரண்டுநான் காறெட்டுச சமநிலை வழுவாம்.

(இ-ள்.) எழுத்தின் பொருத்த மாமாறுணாததுதம். முதற்சீராக
 வொற்று முயிரு முயாமெய்யு மொறறைப்பட மூன்று மைநது மேழூமாக
 வரி னதுவியநிலையாகி நல்லதென்ப. இரண்டு நான்கு மாறுமெட்டு மாக
 வரி னது சமநிலையாகி வழுவா மென்ப. ஆயினுஞ் சிந்தாமணியின் மூவா
 வென்றிரண் டெழுத்தது வந்தவாறுகாண்க. ஒற்றுமுட்படக்கொண்ட கார
 ணம யாதோ வெனின் முதற்கண் மூவசை மிக்கனசீர வாரா வென்றமை
 யானு மூவசைச்சீரு மொற்றெழுதித் தொன்பதெழுத்தாக வாராவென்றமை
 யானு மொற்று முட்படக்கொண்டவாறுகாண்க.— பாட்டியல்.—“தப்பாத
 மூன்றை தேமொன்பான நவறிலவென, ரொப்பா முதற்சீராக குரைசெய்
 வா - செப்புங்காற, மண்டாத நாலாறெட டாகா தவிரகென்று, கொண்டா
 ரொழுத்தின் குறி.” இது மேற்கோள். எ-று. (கூஎ)

288. தானமே,

குறினெடி நமமுனி னைந்துஇ உவ்வுடன
 ஐ ஓளவுஞ் சோபுழி யைந்தா மவற்றுட
 டலைமக னியறபெயா தான முதலாப
 பாலன குமர னிராசன மூப்பு
 மரண முறையெண்ணி வருமுத லெழுத்தின்
 றுனமீற நிரண்டென்றி நவிராக வென்ப.

(இ-ள்) தானப் பொருத்த மாமாறுணாததுதம். குறநெழுத்த னைந
 தையு மவற்றவற ரொத்த நெடிஸையுங் கூட்டி இவ்வருந தானத்தில ஐயும்
 உவவருந தானத்தில ஓளவுஞ் சோததால, ஐநதானமாகும் அவையே அ-
 ஆவும், இ-ஈ-ஐயும், உ-ஊ-ஓளவும், எ-ஏயும், ஒ-ஔ மென நிலை யுயிராக
 வரினு முயிர மெய்யாக வரினு மெழித்தினுள்ள மைந்தெனக் காண்க.
 இவற்றைக் கொள்ளுமாறு பாட்டு நாயக னியறபெயா முதலெழுத்தின்
 றுள் முதற்கொண் டெண்ணி, முறையே யைந்து தானங்களுக்குப் பாலன்,
 குமரன், இராசன், மூப்பு, மரண, மெனு மைம்பெய ரீட்டு, மங்கலச் சொன்
 முதலெழுத்தது மூப்பெனுந் தானத்திலு, மரண மெனுந் தானத்திலும் வரின
 தகா தென்று தவிராதல வேண்டு மெனமனா புலவா அங்ஙன மிராமா
 யன் நாயக னிராம னாகையில் இ-வருந தானம் பாலதானமாகக் கொண்டு
 கம்ப ரெழுத்த மங்கலச் சொல்லெனு மூலகத்தின் முதலெழுத்தாக குமர
 தான மாயிறெனக் கொள்க.— தேம்பாவணி — நாயகன் வள னாகையில்
 அ-வருந தானம் பால தானமாகிச் சீரிய வெனு முதற் சொற் பாககிற கும
 ரதான மாகவும், உலக மெனு மங்கலச் சொற் பாக்கி விராச தானமாகவும்

வந்த வாறு காணக.—பாடடியல்.—“குறிவைநூந தன்னெழில்கொண்டி
உஐ ஓள சோத, தறிபால னூதியா வைநது மிறைவன்போ, முன்னெழுத
துப பாலனில வைத்தெண்ணி மூப்பே மரண, மென்னுமிவை தீதென்றே
யென.” இது மேற்கோள். எ-று (௨௮)

289. பாலெனக,

குறிலா னெடிலபெண மறறுயி ராணுயிர்
மெய்ப்பெண னெனமரு முளளோ யவைதம
பானியல கெடினுமா மறறவை யலியே

(இ-ள.) பாறப்பொருத்த மாமாறுணாததுதம குற்றெழுத தெலலா
மாணபாலெனவு நெட்டெழுத்தெலலாம பெணபாலெனவுங் கொளக.
அனறியு முயிரொலா மாணபாலெனவு முயிரமெய்யெலலாம பெணபாலென
வுங் கொள்வாரா பிங்கலநதை முதலிய நூலாரா. அவற்றுண மாந்தரைப்புகழ
வாணபாலெழுத்தது மாதரைப்புகழ்ப பெணபாலெழுத்தது முதற்கணவரிற்
பாலொன்றிச சிறப்பாமாயினு மவையே மயங்கிவரினு யீ முக்கா. ஒற்றெழுத்
து மாயதமு முதற்கணவாரா. அவை யலியெனப்பமம் — பாடடியல் —
“எண்ணுங் குறிலா னியைந்த நெடிலெலலாம, பெண்ணுரு மொற்றையதம
பேடாகும-பெண்ணினோ, டாண்புணாச்சிக கவவ வெழுத்தே மயங்கினுமா,
மாண்பில பேடெனறா மதித்தது.” இது மேற்கோள் எ-று (௨௯)

290 உணவெண,

அ இ உ எ க ச த ர ப ம வ வென
றமுதெழுத தாகியாதிச சீகருந்
தசாங்ககத் தயற்குந் தருவன வெனப
யா யோ ரா ரோ லா லோ வவறறொற்று
மளபெடை மக்குற ளாய்தநஞ் செழுத்தே.

(இ-ள.) உணவுப பொருத்த மாமாறுணாததுதம. கூறிய நாலுயிரு
மேழொற்றும அமுதெழுத தெனப்பமம். இவை முதற்கோக்கு மலைமுதன
மேற்காடடிய தசாங்ககத்தினயறகுமாகும் அனறியும் யா, யோ, ரா, ரோ,
லா, லோ, ய, ர, ல, என்னு மூவொற் றெழுத்தது மிரண்டளபெடையு மக
ரக குறுக்கமு மாயதமு மெனவிலை நஞ்செழுத தாகி முதற்சீக் கண்ணுந்
தசாங்ககதி னயறகு மாகா வெனமனூ புலவா.—பாடடியல்.—“மதித்த
க ச த ர ப மவ்வொடு வவ்வு, முதித்தமைந்த நார்தும் றுயிருந் - துதித்
தமுதென, றுதி மொழிகருந் தசாங்ககத் தயலுக்குந், தீதிலவே யெனறா
தெரிந்தது.” இது மேற்கோள். எ-று. (௩௦)

291. வறணப பொருத்தமே வருமுயி ரடங்கலும

கமமுத லாறுங் கைசிகாக் காருந்

தமமுத லாறுந் தருமன னவாககே
 ல வ ந ன வணிகாக காமழைச் சூத்திராககே
 யிமமுறை நஞ்செழுத் தியலினு மிழுககா.

(இ-ள்) வருணப பொருதத மாமாறுணாததுதம். பன்னிருயீரும
 க-வ-ச-ஞ்-ட்-ண்-என்னு மாறொற்று மந்தணாககெனவும், த-ந-ப-ம-ய-ா-
 என்னு மாறொற்று மரசாககெனவும், ல - வ - ந - ன என்னு நான்கொற
 றும் வணிகாககெனவும், மு - ள - என்னு மீரொற்றுஞ் சூத்திராக்கென
 வுங் குறித்தா புலவர். இம்முறையோடு நஞ்சென விலகிய வெழுதது
 வரினும் வழுவன்றெனக் கொள்க —பொருததவியல்.—“திதி லுயி ரீராறு
 முதலொற றுறுந் திருமறையோக கடைவே யோராறும் வேந்தாக், கேதி
 ல வ ந னககள வணிகாகருமறறையெழுததுளவை சூத்திராககா மியனற
 சாதி, யோதி மனறன படைப்புயிரோ யரனமால் செவவே ஞமபாகோன
 பரிதிமதி மறவி நீககோன, காந லனகேச னிவரிவ விரண்டாயக கமமு
 தன மூவா றொற்றுங் கருதிச செயதா” இதுமேறகோள். எ-று. (சக)

292

நாளின பொருதத நவிலுங் காலை
 நானகு மைநது மூன்றுமாயப பிரியுயிர
 காத்திகை பூரட முத்திரா டமமே
 கவவரி நானகிரண டிருமுறை மூன்றிவை
 யோன மாதிரை முறையிரு பூசமே
 சவவரி நான்கைநதுந் தருங்கடை மூன்றென
 வவவவை யிரேவதி யசுவதி பரணியே
 ஞவவரி ஞாஞே ஞாவவா மவிட்டமே
 தவவரி யிரண்டேழு தற்கடை மூன்று
 சோதி விசாகந் தூயோனிச சதையமே
 நவவரி யாறு நண்ணு மிருமூன்றும
 பொறபனை கேடடை பூரட டாதியே
 பவவரி நான்கும் பிறபக ரிரண்டா
 றெனவுத்திர மதத மொளிசித திரையே
 மவவரி யாறு மறற்கு மூன்று
 மகமா யிலிய மகநதொடா பூரமே
 யயாவுத் திரட்டாதி யூயோ மூலமே
 வவவரி நகநானகு ரோகணி யிரகிர
 னவவவ வெழித்திற் கவவவை குறித்தபின
 னுணமூ வொன்பதா நாயக னியறபெயா
 காண்முதன் மங்கல நவிலசொல ஶீரு

வெண்ணி யிரண்டு நான்கா றறட டொன்பதா
மன்றி யொன்றுமூன றைந்தேழாகா

(இ-ள.) நாட்பொருத்தமாமாறுணாததும். மொழி முதற்கண் வரு
மெழுத்திற கசுவதிமுத லிருபத்தேழு நடசத்திரங்களைப் பகுத்தா புலவா.
அவற்றுள் அ, ஆ, இ, ஈ, காத்திகையன; உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, பூராடத்தன,
ஒ, ஓ, ஔ, உத்திராடத்தன, க, கா, கி, கீ, திருவோணத்தன, கு, கூ, திரு
வாதிரையன, கெ, கே, கை, புனாபூசத்தன, கொ, கோ, கௌ, பூசத்தன,
ச, சா, சி, சீ, இரேவதியன, சு, சூ, செ, சே, சை, அசுவதியன; சொ, சோ,
சௌ, பரணியன; ஞ, ஞா, ஞெ, ஞொ, அவிட்டத்தன; த, தா, சோதியன,
தி, தீ, து, தூ, தெ, தே, தை, விசாகத்தன, தொ, தோ, தெள, சதையத்
தன, ந, நா, நி, நீ, நு, நூ, அனுடத்தன, நெ, நே, நை, கேடடையன,
நொ, நோ, நௌ, பூரட்டாதியன, ப, பா, பி, பீ, உத்திரத்தன, பு, பூ, அத்
தத்தன, பெ, பே, பை, பொ, போ, பௌ, சித்திரையன, ம, மா, மி, மீ,
மு, மூ, மகத்தன, மெ, மே, மை, ஆயிலியத்தன, மொ, மோ, மௌ, பூரத்
தன, ய, யா, உத்திரட்டாதியன; யு, யோ, மூலத்தன, வ, வா, வீ, வீ, உரோ
கணியன, வெ, வே, வை, வெள, மிருகசீரிடத்தன, இவ்வனம் பகுத்த
வறறைக கொளளு மாறுபாட்டு நாயக னியற்பெய ராதி யெழுத்தினுளே
முதற்கொண் டொன்ப தொன்பதாக வெடுத்த மங்கலச சொன முதலெ
முத்து நாளளவு மெண்ணி யிரண்டு நான்குமாறு மெட்டு மொன்பதுங்கண்
டா னலலன வெனவு, மொன்று மூன்று மைநது மேழுங்கண்டாறமீயன
வெனவுங் கூறினா புலவா.—விருத்தப் பாட்டியல—“கருதுமுயி ரடைவே
நான கைநது மூன்றுங் காத்திகையே பூராட முததிராட, முரணறு கவ
வரியினுள் கிரண்டு மூன்று மூன்றேண மாதியையே புனாதம் பூச, மி
ருமைகொள சவ வரியினுள்கைநது மூன்று மிரேவதி யாமபரி பரணி ஞ
கர மைநதும், வரும்விட டநகர மிரண டேழு மூன்றும் வளாசோதி வி
சாகமே சதைய மனனும்—சதிதிகழ நவவினி லாறு மூன்று மூன்று
தரு மனுடங் கேடடையே பூரட்டாதி, திதமிகு பவவரியினுள்கிரண
டோடா றுத்திரமுதன மூன்ற மவவிலாறு மூன்று, மிதினமூன்று
மகமா மாயிலியம் பூரம ய யா வுத்திரட்டாதி யு பூ மூல, முதலிய வம்முத
னுளகு மொழிந்த நான்கு முரோகணியா மிருகசீரிடமாம போ நான.”
இவை மேற்கோள். எ-று. (சஉ)

293. கதியின பொருத்த விதியைக் கூறில்
ஒவ்வொழி குறிலே றவ்வொழி வளியே
செவவி தாகூர தேவா கதியே
னவ்வொழி மெளியே நெடிந்முத னுள்கும்
வவவி லஃதாரு மக்கட கதியே
ஒடிய ர ல மு ற வும விலங்கின கதியே
ன வ ள ஐ ஒளவு ரகா கதியே.

(இ-ள.) கசிப்பொருதத மாமாறுணாதததும். அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப, என வொன்பதெழுததூக தேவாகதி யெனவும்; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ண, ந, ம, என வெரண்பது மககடகதியெனவும்; ஒ, ஓ, ய, ர, ல, ழ, ற, என வேழும் விலங்கின கதியெனவும்; ஐ, ஓள, வ, ன, ன, என வை நது நரகாகதி யெனவும் வழங்கும். இவற்றுட டேவாகதியு மககட கதியு கல்லன வெனவு மறற விருகதி தீயன வெனவுங கொளக.—வெண்பா. பாடடியல்.—“வேண்பிங் குறிலவனமை யீடுழித்தால விண்ணோககா, மாண்டுநெடின முதனூன கநதமொழித - தீண்டிய, மெனமையா மககட் கிவையிரண்டு மெய்ககதிக்கு, நனமையா முனமொழிக்கு நாடும்.—நாட டிய் ஒ ஓ ய ர ல ள நலவனமைக, கீட்டிய வநதயிவை விலங்காநு- காட்டா, தொழித்த நரகாக கெனேறுதி னூரினன, வெழுததாகா வாதி ய்டதது.” இவை மேறகோள. எ-று (சகூ)

294. கணமியல பொருததமே கணமெனுஞ் சீரினுன
முன்ன நிரதிரன முனனொரை கிலனே
கிரை டீநா டீநாடதி டீநாகிரை கிரை
நிரநாற கணகண ருமிவை முதறசோககே
யிருவிளங் காயமுறை யநதரஞ் சூரிய
விருமாரக் கனிமுறை வாயு தீயிவை
வருமுதற சோககு வழக்கண மென்ப.

(இ-ள.) கணப்பொருதத மாமாறுணாதததும். வடமொழியாற கண மெனிணு தெனமொழியாற சீரொனிணுமொகும். இவற்றுண முதறகண வருஞ்சீர தேமாங்காயாயி னிரதிரகணமெனவும், கருவிளங் கனியாயி னிலக்கணமெனவும், புளிமாங்காயாயின சநதிரகணமெனவும், கூவிளங் கனியாயி னீரக்கணமெனவும் வழங்கும். இந்நாறகணமு நலவனவென்ப, அன்றியு முதறகணவருஞ்சீர கருவிளங்காயாயி னநதரகணமெனவுங், கூவி ளங்காயாயிற சூரியகணமெனவுந், தேமாங்கனியாயின வாயுகணமெனவும், புளிமாங்கனியாயின றீக்கணமெனவும் வழங்கும். இவை முதறசீராகவ ரினற்தென்பந். எனனை. “அநதர கணமே வாழநாட குன்றும்.—சூரியகண மே லீரிய மகற்றும்.—வாயுகணமே செலவ மழிகும்.—தீயின கணமே நோ யை விளைக்கு மெனமனூ சிலரே.” ஆயினு மிவறறை யிருளவழி மதமென விதித்தார வேதவழித் தெளிநதா ரொனக் கண்டுணாக. அன்றியு மிலக்க ணமுறையே வடமொழி னூலில வழங்கு நடையாமொழியத தெனமொழி னூலார முதறசீரா வியறசோமிகவே வழங்குவா ரொனவுங் கொளக. விருத தப்பாட்டியல்.—“தறக்க மதிவான் பரிதி காய்ச்சீர முனனுஞ்சூழ் காரறு ததி கிலரீர் கனிசீர பினனு, நிறுததுகண மிவைபுமா மகவறசீரி னேரி றும் வெள்ளைச சீரகிரை வஞ்சீர, சிறப்புடை யவ்விரணமொங் கணப

போ மறறுந் திகழ யறசொக் கயன்றிருக சொக்கருடன மூனனும, வெறு
தத பினனுமா மென்ப விதைவனாடகு மேவு கணநாட பொருததம் வே
ணடு மாலே,—ஆவது மங்கலத தேறற பரியாயச் சொல லடை கொடுத்த
முதறசீருக கெடுத்தல செய்யுண, மேவு முதலிடை மங்கலச்சொல் வைத
தல விதி யெழுத்தப பாலவருண மயங்கு மென்பா, வாவு மிருத்தியான
முன்னோ தூன்ன மங்கலத தானஞ்சு சிலவமுத மாருந், தூவமுத மெனக
கதியிற பழுது போமேற ரெடாகலப பாமிமரபின ரெடக்கரு சொல
வாம.”—இவை மேற்கோள். எ-று. (சச)

295. சாதி சிலநிறக தருநா ளிராசிகோ
ளோதின ராறு மொவ்வொரு பாவிறகே
வெண்பா முதறகுல முலலை வெணமை
கீர்த்திகை முதலேமுந கடகம விரிசசிக
மயிலை மதிசுரு வழங்கு மியலபே.

(இ-ள.) நாறபாவிறகுச சில விலககணங்களை யுணாததத தொடங்கி
னோம. மேறகூறிய செய்யுளினதது மவறறைப்போலவன பிறவு மெல
லாம அவனளை-யாசிரியக-கலி-வஞ்சி-யென நாறபாவாலாயினு மவறறினத
தாலாயினும் வழங்கு மாகையின முதறபாவாகிய நானகிறகுஞ் சிலவிலக்
கணங்களை யுணாததா முன்னோ. அவை யொருபயனு மொருகாரணமு
மின்றி முன்னா நிறுத்திய மதத்தி லுனறினவாயினும் பிறனமதங்கடவே
தநதிரயுத்தியாகையி லவறறைக்காட்டுதும். ஆகையில வெண்பாமுதற
கொண்டவவப்பாவிறகுரிய சாதியு-சிலமு-நிறமு-நாளு-மிராசியு-கிரகமு-
மென வாறிலக்கணப்பகுதி குறித்ததா முன்னுணாநதோடொளக் கொள்க.
அவறறு ளாதனாசாதியு முலலைசிலமும் வெணனைநிறமுந காத்தகைவீருச
சிக மீனமென மூன்றிராசியு கிறகளை வியாழமென விருகிரகமும் வெண
பாவறறியலபெனக கொள்க. எ-று. (சடு)

296 அகவற கரச ரருங்குலங் குறிஞ்சி
குருதிமக முதற கொண்டெழு மேட
மரிதனுச் செவவா யாதவ னியலபே.

(இ-ள.) ஆசிரியப்பா வியல்புணர்த்துதும். அரசாசாதியு குறிஞ்சிசில
முஞ் சிலப்புநிறமு மகம பூர முதநிர மததகு சித்திகை சோதி விசாகமென
வேமுநாளு மேடஞ் சிங்கக் தனு வென மூன்றிராசியு ஞாயிறு செவ்வா
யென விருகிரகமு மகவற் சியலபெனக கொள்க. எ-று. (சச)

297. கனிககே வணிகக கழனி பொன்மை
குலாமபுனை முதலாறுங் குடமொடு மிதுனக்
தூலாமபுதன சனியெனத தொக்கிவை யேற்கும்.

(இ-எ.) கலிகதியல புணர்த்துதம். வணிகாசாதி யு மருதநிலமும் பொ
னனினிறமு மனுடன கேட்டை மூலம பூராட முத்திராடக திருவோண
மென வறுநாளு மிதுனக துலாந் குமப மென மூன்றிராசியும் புதன் சனி
யென விருகிரகமூல கலிப்பாவீற் கியலபெனக கொளக. எ-று. (சஎ)

298 வஞ்சிக தேறதியல வருண செயத
லஞ்சன மவிட்ட மாதி யேழும்
விடைபெண் கலைபுகா விடதர மியலுமே.

(இ-எ) வஞ்சிக்கியலபினை யுணாததுதம். குத்திராசாதி யு செயதநில
முங் கரியநிறமு மவிட்டன சதையம பூரட்டாதி யுத்திரட்டாதி யீரோவதி
யசுவதி பரணியெனவேழுநாளு மிடபங் கணனி மகரமென மூன்றிராசியுஞ்
சுகிரன பாம்பென விருகிரகமும் வஞ்சிக கியலபெனக கொளக. ஆகை
யின முத்தபாநானகிரு மிலக்கணமாறும் வநதவாறு காணீக. எ-று. (சஅ)

299 ஆசு மதூரூ சித்திர விததார
மேசில கவிநான கிவையென பவற்று
ளெடுத்த பொருளிற் றெடுத்த வினபத்தி
லடுத்த பொழுதிற பாடுவ தாசே
யுடைப்பொருட் பொணிவு முரிச்சொற செலவமுந்
தொடைப்பொவி விகற்பமுந் தெர்டாணிச சிறப்பு
மிசைபெற வோசையு மியலப பாடி
வசையில வருங்கவி மதூர மாமே
கோழாத திரிமுத்தர கூறிய மிறைகவி
சித்திர மென்பா சிறுபானமை யவையெனப
பத்திர முதனுண் பத்தியிற் பாடிச
சித்திரம போலவன சித்திரக கவியே
தொடாகிலை தொகைகிலை தொடுத்த பலபாவுந்
தொடைபல வாகத தொடுத்த வொருபாவும்
விததாரக் கவியென விளம்பினா புலவா

(இ-எ) நாதகவி யியலபினை யுணாததுதம். எவ்வகைச செய்யுளைப்
பாடினும் பாடியதிற்றதால் வேறுபடாமன மறநெருநூலவகைக கவிவ
குத்தாரபுலவா. அவையே ஆசு-மதூரூ-சித்திர-விததார-மென நாதகவியா
மன்றியே யவற்றைப் பாடுவார்க்கும் பெயா செவலுமென றுணாக அங்
கணம் ஆசுகவியைப்பாடும் புலவனு மாசுகவி யெனப்படுவன. பிறருமனன.
ஆகையீ லவற்றுட்பொருளு மடியும் பாவு மணியு முத்தவியவற்றை மறநெ
ருவன குறித்தப பாடுக வென்ற வுடனே பாடுவ தாசெனப்படும. அன
றியும் பொருட்பொலிவாதி குத்திரத்துட் கூறிய விலக்கண முறையாற்

ஞெடுத தமுநூட்டிஞற யோலக் கேடயோருவப்ப வின்பயிருதது வருங்
 கவி மதூரமெனப்பமும். (வ-று) கவிததறை. “கந்தாரம் பசுடிக் களித்தாமும்
 வண்டினங் காமுறுபூரூ, சகநகர காறு நிழற்சோலைக் காவனூர்த் தனயெவா,
 னிந்தாரம் பூண்ட திருவழகன டேதத வெவ்வயிரும, வந்தாரக காண்பே
 னே வாணலங் கொண்டா வையகமே.” எ-ம. பிறவுமனன. அனறியுங்
 கோமுததிரி முதலினி யணியதிகாரததுட் காடமெப்படியே வழங்கு மிரு
 பது மிறைக்கவியைச் சித்திரககவி யெனமருமுள ராயினு மவை சிறுபா
 னமையென்று மதியா புலமையின மிககோ. ஆகையி லோரிலைமுதலா
 றுணுக்கத்தினத்து மொழுங்கொடுதோனற வெழுதிய சித்திரப்படத
 தைக காடடின தன்மையிற பாடிய கவியைச் சித்திர மென்பா. (வ-று)
 னைடதம்.—“விழைவுறு கலவியின மெலிந்தோ தாளினின, நெழிற்கழ்
 பொனனிர் வெருத்தவ கோட்டுடி, தழைவுறு சிறகரான மூடித தணணற,
 வழிமலர் சேக்கையி னனனந் துஞ்சமால்.” எ-ம. சித்திரவணியாவன.—
 யாப்பருங்கலம் முடிவுச சூத்திரம் —“மாலைமாறறே சகரஞ்சுழிஞள, மேக
 பாத மெழுக்கற றிருக்கை, காதை காப்பே கரந்துறைப பாட்டே, தூசங்
 கொளவே வாவன ஞாறறிக, கூட சதுக்கங் கோமுத திரியே, யோரொழுத
 தினத்தா லுயாநத பாட்டே, பாத மயக்கே பாவிற புணாப்பே, யொற்றப
 பெயாத்த லொரு பொருட் பாட்டே, சித்திரக் காவே விசித்திரக் காவே,
 விசுறப நடையே வினா வுத்தரமே, சருப்பதோ பத்திரஞ சாரநத வெழு
 ததம், வருக்கமு மறறும் வடநூற கடலு, மொருங்குடன வைத்த வுதா
 ரண நோக்கி, விரித்த முடிப்ப மிறைகவிப பாட்டே, யுருவக மாதி விர
 விய லீராய், வருமலங் காரமும வாழத்தம் வசையுங், கவியே கமகன வா
 தி வாககியென, நவாக டன்மையு மவ்வயி னமைதியும், பாடுதன மரபுந
 தாரணைப பகுதியு, மாநாத முதலிய ஜுனச செய்யுளும், விளம்பினத தி
 யறகையு நரம்பின விசுறபமும், பண்ணுந திறனும் பாலையுங் கூட்டமு,
 மெண்ணிய திரீனயு மிருதுவுங் காலமு, மெணவகை மணமு பெழுததுஞ்
 சொல்லுஞ், செநதுறை மாக்கமும வெணயிறை மாக்கமுந், தநதிர யுத்தி
 யுந தருக்கமு நடமு, முநதுதான முடிநத முறைமையின வழாமை, வந்தன
 பிறவும வயினறிச துணைப்போ, னாதமில கேளவி யாசிரியனனே.” எனற
 ரமுத சாகர வாசிரியா —மாலைமாறறவது —மீன வாசிரததா லு மதுவே வ
 ரப்பாடுவது. சக்கரமாவது —நானகாரைச் சக்கரமும எட்டாரைச் சக்கர
 மும், ஆறரைச் சக்கரமும வரப்பா ல்வது சுழிஞளமாவது —நெட்டெழுத
 தியனற நாலவரி யாக வெழுதி சுழித்தது யாசிக்கச செய்யவது. ஏகபாதமாவ
 து.—நானகடியு மோரடியாகப் பாடிய யழகடோறும வேறு பொருள விளக்
 குவது. எழு கூறறிருக்கையாவது —ஏழறை யாக்கிக் குறும்க்கண முண்ணி
 னறும் புக்கும் போதம் வினையாமெ பெறறியால வழுவாமை யொன்று
 முதலாக வேழிறுதியாக முறையானே பாடுவது. காதை காப்பாவது—
 அணியதிகாரததுட் காண்க. கரந்துறைப் பாட்டாவது.—ஒரு பாட்டைச்

செவ்வையே யதனா ிற்று மாதிகு முதலா மெழுததுத தொடங்கி யொன்று விட்டு வாசிக்க மற்ற்ருரு பாட்டாவதாம். தூசங் கொளலாவது — ஒருவ றெருவெண்பாச் சொனா லதனீற்ரே யீரக வதன முதலே முதலாக மற்ற்ருரு வெண்பாப பாடுவது ஞாற்றியாவது — முதலாக கொடுத்த வெழுத்துக கீறு பாடிப பின்னைக் கொடுத்த வெழுத்துக கீறயல பாடியதன பின்பு கொடுத்த வெழுத்துக கிரண்டாமடிபாடி யதன்பின்பு கொடுத்த வெழுத்திற பாடி முடிப்பது கூடசதுக்கமாவது — நாலா மடியு முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொளவது கோழத்திரி யாவது — இரண்டு வரியாக் வெழுதி கோ முத்திரம விட்டது தோன்றும் வளைவுபோல வாசிக்கப் பாடுவது. ஓ ரொழுத்தாலு மோரினத்தாலு முயாந்த பாட்டாவன — ஓ ரொழுத்தாலே முடியப் பாடுவது. மூவினத்தாலே முடியப் பாடுதல செய்வது மூவினமாவன — வலி மெலி இடை பாதமயக்காவது — மூவா மூன்றாசிரிய மூவடச சொனாற றுனோடி சொல்லிக் கிரியைக் கொடுப்பது. பாவிற புணாப்பாவது — நாலவா நானகு பாவிற பாட்டுரை சொனா ல்வனடிக்கு முதலாகப் பாடி பொருண முடிப்பது ஓற்றுப் பெயாததலாவது — ஒரு மொழியைப் பாடி நிறுத்த நிறுத்தி வைத்துப் பிறி தொரு பொருள பாடுவது ஒரு பொருட் பாட்டாவது — ஓன்றினையே யணித்துப் பாடுவது சித்திரக் காவாவது — நானகு கூடிய வெல்லாம பத்தாகவு மூன்று கூடின வெல்லாம பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றாணு மெண்வழுவாமற் பாடுவது விசித்திரக்காவாவது — ஏங்கு மேழறை யாகக் கீறி மேலே யொழுகி நுணமொழி முதலாகிய வெழுத்தொரு பொருள பயக்க நிறுவி யவ்வெழுத்துக்களே யெங்கு மொழுகுங் கண்ணறைவு ட பாட்டமே நிறுவி யோரொழுத்துக் கோரடிவர யாதானு மொரு சீராகவானும் பாடுவது விகற்ப நடையாவது — வேறுபட்ட நடையுடைத்தாகப் பாடுவது வினாவுத்தரமாவது — வினாவிற்கு விடை யளிக்கப் பாடுவது. சருப்பதோ பத்திரமாவது — எட்டெழுத்தினற நானகுமா யவை மாலைமாற்றுஞ் சுழி குளமு மொருங்கு வரப் பாடுவது. சாரந்தவெழுத்தாவது — ஓ ரொழுத்து முதலாக கலை சிறந்தேறிய வெழுத்தின முறையே பொருள பயக்கப் பாடுவது. வருக்கமாவது — மொழிக்கு முதலாம் வருக்க வெழுத்தினுக் கொவ்வோ செய்யுட் கூறுவது உருவக் முதலாகிய வணிகளை யலங்காரத்திற கண்டு கொளக் வாழத்திருவகைப்படும — வாயுறை வாழத்தும், புறநிலைவாழத்தும். வாயுறை வாழத்தாவது — வேம்புங் கலிவு ட போலவனவாகிய வெஞ்சொற்கண முன்னாததாங்கக் கூடா வாயினும் பின்னாப் பெரிதும் பயனற்றமென மெய்ப்பொருளுற வெண்பா முத்து மாசிரிய மிற்றுதியுமாகக் கூறுவது புறநிலைவாழத்தாவது — வழிபடு தெய்வ கிற்புறங்காப்பப் பழிதீர செவ்வமோ டொருகாலக் கொருகாற சிறந்து பொலிவாயென வெண்பா முத்து மாசிரிய மிற்றுதியுமாகப்பாடுவது ஆனறியும் — வெண்பா. — “காராறு நீலங் கடியகத்து வைகலு, நீர்நிலை நீனற

பயன கொலோ-கூறுண வேல, வண்டிருக்குந தக்கத்தார வாமன வழ்தி யாற, கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்” இது மெய வாழ்த்து. “பண்டு மொருகாறன பைந்தொழியைக கோட்பட்டு, வெண்கடம் வில்லேற நிக கொண்டுநான - மென்களநதைப், பூமான நிருமகளுக கினனும் புலம்புமால், வாமானறோ வைகையா கோன” இது இருபுற வாழ்த்து. வசையாவது —மெய்வசையும் இருபுறவசையுமாம் மெய்வசையாவது — வெண்பா—“தநதை யிலைச்ச மடனரூய தொழிலிதான பராப்பா, நெந தைக கிதெங்ஙனம் பட்டதுகொல-முநதை, யவியுனவி னூ தெரியின யா வா தாங்கொலலோ, கவிகண ணனூதம் பிறப்பு.” இது மெய்வசை. இரு புறவசையாவது — வெண்பா —“படையொடு போகாது நினறெரிநதா னெனறூ, கொடையொடு நலலாகட டாழ்தான -படையொடு, வாடி வழங்குந தெருவெலலாந தானசென்று, கோடி வழங்கு மகன்.”—இது இருபுறவசை கவி - கமகன - வாதி-வாககி - இநநாலவாதனமையாவது — ஆசுக்கவியும்-மதுரக்கவியும்-சித்திரக்கவியும்-விததாரக்கவியும் - என வமை யும். பாடுதனமரபாவது —இலக்கணமுறை பிறழாது பாடுதல தாரண்ப பகுதியாவது —சதுரங்க தாரண யோடும பாடுதலாம். ஆனநதமாவது — ஆனநதம் பயக்கச் செய்யுள் சொல்வது செய்யுளாவன —தனி நிலைச்செய யுள், தொடா நிலைச்செய்யுளென விரண்டாம் வீளம்பின தியறகையாவ து —குத்திரம் “வீளம்பின தியறகை விரிக்குங் காலே, யாரியத தம்ழி றெடு தெரிக்கடைகி, னுலகின றேற்றமு சூழி னீறுதியு, மலகிற றெண டுறறுவா நியறகையும், வேத நாலும் வேதிய ரொழுக்கமு, மாதி காலத் தரசு செயறகையு, மப்பா நாட்டா ரறியும் வகையா, லாடியும் பாடியு மை வாக் கிளாததல.” நரம்பாவன —குத்திரம் —“குலே துத்தங் கைக்கிளை யுடை யுளி, விளரி தார மெனவெழு நரம்பே’ பண்ணுவன —பாலையாழ, கு றிஞ்சியாழ, மருதயாழ, செவ்வழியாழ, என நானகாம திறனுவன —அரா கம், நோதிமம், வறட்டு, குறுங்கல், என நானகாம பாலையாவன —செய பாலே, மடுமலைப் பாலே, செவ்வழிப்பாலே, உருப்பாலே, கொடிப்பாலே, இன பாலே, விளரிப்பாலே, என வேழாம் கூடமாவன —எழுவகை யகத்திறகண டிகொளக திணையாவன —அகமே-யகப்புறமே-புறமே-புறப்புறமே-என நானகாம இருதுவாவன —கா, கூதிர, முன்பனி, பின்பனி, இளைவேனில, முதுவேனில, என வாறுமாம். காலமாவன —இறப்பு-எதிரவு-நிகழவு-என முன்றும் மணமெட்டாவன —பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தநுவம், அசுரம், இராககத்தம், பைசாசம். இவற்றுள் —பிரமசாரிகக்கு கணனிசையத் தீமுனனாக கொடுப்பது பிரம மணம். தலைமக ளினத்தார வேண்டத் தலைமக ளினத்தா ருட்பட்ட வளைத் தீமுனனாக கொடுப்பது பிரசாபத்திய மணம். ஒன்றிரண்டு பசவு மெருதம் வாங்கிக் கொண்டு கண னிசையத் தீமுனனாக கொடுப்ப தாரிட மணம். வேளவியால் வந்த கணனி பைத் தீமுனனாக கொடுப்பது தெய்வ மணம். கொடுப்பாருங் கேட்பாரு

மினறி யிருவருந் தனியிடத் தெளிபபட்டுத் தாமே கூடுவது காந்தருவ மணம். பெண்ணுக்குப் பொனபூட்டிச் சுற்றத்தார்க்குப் பொன வேணி வன கொடுத்தக கொளவ தசுரமணம் பெண்ணும் பெண்ணினத்தாரு முடனபடாமல வலிநிற கொளவ திராககத் மணம் துயினருணமாட்டுச் சென்று கூடுவது பைசாச மணம். எழுத்துஞ் சொல்லு மாவன — தத்தமதி கார்த்துடகாணக. செநதுறை மாககமும், வெணடுறை மாககமுமாவன — நாறபெரும் பண்ணு மேழெழுத்தினூந் தோற்றி னினனிசைச் செநதுறை யாகும். ஒன்பதின்மேற் பதினொன்று மென்பன வெல்லாம வெணடுறை யாகும் தந்திரயுத்தியாவது — நன லூல. — “நூற்பொருள வழக்கொடு வா ய்ப்பக காட்டி, யேறபுழி யறிந்திதற கிவவகை யாமெனத் தருவகை செ லுத்தத் தந்திரவுத்தி” தருக்கமாவது — நியாய குடாமணி, புதியுட்ப முத லான வற்றுட கண்டு கொளக — வீரசோழியம் — “ஏறிய மாலை மாற்றிற் ச ககர மினத்தா லெழுத்தாற, கூறிய பாட்டு வினவுத்தர மேக பாத மன்றிற், தேறிய காதை காப்புச் சுழிஞாஞ் சித்திரக்கா, வீறியல் கோமுத திரியும் பிறவும் விரித்ததாயே” இவை மேற்கோள். இனி மறறைச் சித்திரக்கவி களை 364-ஞ் சூத்திரத்தில் விரிவாக வுரையிற் கூறுகின்றோம். அன்றியும், பலபாட்டாக வந்து மேற்காட்டிய தொகைநிலைச் செய்யுளுமன்றி யொரு பாட்டாக வரினும் பலதொடையாகத் தொடுத்த நடைக்குஞ் செய்யு ளெல லாம் வித்தாரக்கவியென வழங்கும் இவையே யகலக்கவியெனினு மொ க்கும் ஆகையாற் பெருங்காப்பிய முதலியவன்றி யுலாமுதலாயின வித்தா ரக் கவியெனக் கண்டுணாக — பிங்கலம், — “கவியே கமகன வாதி வாக்கி யென, நிலை யொரு நான்கும் புலமைக் கியலபே — அவைதாம், ஆசு மது ரஞ் சித்திர வித்தார மென்ப, பாவகைப் பாடுவோன கவியென்பபடுமே — ஞாபகஞ் செய்பொரு னடையினைப் பொருளுங், காசின றுபாடுபொன கமக னாகும் — ஏதுவு மேற்கோளு மெடுகத்துக் காட்டித், தன்கோணியீடுபி பிறன்கோண மறுப்போன, மனபதை வகிகத் வாதி யாகும் — ஆறம் பொரு ளின்பம் வீடுதலூந் திறங்கள், கேட்போ டிவடப் வினியன கூறு, மாற்ற லுடையான வாக்கி யாகும் — அவற்றுள், கொடுத்த பொருளிற றெ டுத்த வினத்தி, லடுத்த பொருளிற பாடுவ தாசகவி — பொருளின பொலி வுஞ் சொல்லின நிறனூந், தொடையுந் தொடைக்கண விதர்பமுந் து தைநது, முருவக் முதலா வலங்கா ரங்க, னுடன்கொண டோசை பொலி வுடைத் தாசி, யுயத்துணா வோகடம் முள்ளங் கட்டு, மாகட லமுதம் போல பாடுவோன மதுரகவி — மாலை மாற்றற் சக்கரஞ் சுழிஞா, மேக பாத மெழுகூற றிருக்கை, காதை காப்பே கரநதுறைப் பாட்டே, தூசங் கொள லே வாவுல நாற்றே, பாத மயக்கே பாவின் புணாப்பே, கூட சதுக்கங் கோமுத திரியே, யோபொமுத கினத்தா லுயாந்த பாட்டே, யொற்றுப் பெ யாதத் லொருபொருட் பாட்டே, சித்திரப் பாவே விசுத்திரப்பாவே, விதர்ப நடையே வினாவுத் தரமே, சருப்பதீதா பத்திரஞ், சாரந்த வெழுத்

தும், வருககமு மறறும் வடதூற கடலு, மொருக்குடன வைதத வுதாரண
 நோககி, விரிதது நிறைதது மிறைககவி பாட்டுந, தெரிநது பாடுவோன
 சிததிரக கவியே.—மும்மணிக கோவையும பனமணி மாஸையு, மறமுங்
 கலிவெண பாவு மடலூ ருதலுங், கிரீடையுங் கூததும் பாசாண்டத துறை
 யும், வகுதத வகுப்பும விருததக கவியும், விரிததுப பாடுவோன விதாரக
 கவியே” என்று. (சுக)

300. ஈரசையெஞ்சி ரொழுதனை யையடி.
 யானே மொருதொடை யைமபா மூவினரு
 செய்யு ணைகரு செயயுள் விகற்பமு
 மையிரு பொருததமு மாக
 மெய்யுரை யாபபை விளக்கிய தொகையே

(இ-ள) ஆதியி னிறுதத முறையானே யாபபதிகாரத்தள விளக்கிய
 பொருளெலா மொன்று படுத்திய தொகைச சூததிரம வந்த வாறு காண்க
 ள்-று. (10)

மூன்றாமோததுச செய்யுணமரபியல —முறநிறறு

அதிகார மொன்றிறகு, ஒதது மூன்றிறகு, ஆ. சூததிரம. 100.

மேற்கோள கு 164 ஆ. கு. 264.

அதிகார நானகிறகு மேற்கோளோடு கூடிய ஆ. கு 703.

நானகாவது —யாபபதிகாரம —முறநிறறு.

ஐந்தாவது:—

அணியதிகாரம்.

PART V—RHETORICAL EMBELLISHMENT

301. கலையணிச செலவன கமலச சேவடி
தலையணி புனைந்து சாறறுது மணியே.

(இ-ள்.) அணியிலக்கணமாமாறுணாததுதம். வேதநுளமுத லெந்
நூலு நலமபெறக காரணமாக நிறகு மெய்ககடவுடன நிருக்கமலபாதமெ
னறலே யணியாகக்கொண டேததி யணிய திலக்கண நூலை விளக்குது மெ
னபதா ய்மற கையின முதலிடை யொப்பக கடையும் வழுவா திறைவன
காப்பதுவேணடி. யீணடுந தெயவவணக்கம வந்தவாறுகாணக. இவவதிகா
ரநூலைப் புலமையின மிக்க தணடியென்பவா விதித்துணாததமையா ல
வா பெயாகொண்டு தணடியலங்காரமென்று வழங்கும் எனனை—“மன
மக ளணிகறு மால் போலவுங், கனமிக மாபுறை கலணணி போலவு, மணி
சுவாக கெழுதிய வடிவுருப் போலவு, மறபுத்த தனுவுறுப் படைமரப பா
வை, பொறபுறத தீராத பொறசுதை போலவுங், கறறே ருரைக்குங் கருத
ரும் பொருடகே, மறறே ரணினான வழங்குமென றுணாக.” அன்றியு மே
னிறுத்த முறையான முனனோதந தவற்றுட சிலவொழித்தது மிகவுணர
வேணடியபலவறறை விளக்கிச செந்தமிழுணாரதோர நூலிலொழிந்த சிற
சிலகூட்டி யுணாததுதம். இஃது சிறப்புப்பாயிரம் எ-று. (க)

302. அணியெனச சொலபொரு ளாமிரன டவறறுள
வேறறுரை வரக்கெடு மணிசொல லணியுரை
மாறறினுந தோன்றிய வணிபொரு ளணியே

(இ-ள்) இய-லிசை-நாடக-மெனனு முத்தமிழக கலங்காரமாக வரு
மணி சொல்லானும் பொருளானும் வழங்குவதாகையிற் சொல்லணியென
றும் பொருளணியென்று மணி யிருவகைப்படும. அவற்று ளோரணிவந்த
சொல்லே மாறின தனமையா லவவணி கெடு மெனிற சொல்லணி யெ
னப்படும சொல்லேமாறினு மசொல்லால வழங்கியபொருளேமாற
தாயி னணியுங்கெடாதெனிற பொருளணி யெனப்படும. (வ-று.) முல்லை
நகைத்தன - வென்றதற்கு, முல்லை பூத்தன - வென்ற சொனமாறவே
யணி நிலலாமையா விது சொல்லணி யெனவும், பவளவா - யென்றதற்
குச சொனமாறித், துகிறபோற செவ்வா - யென்ற சொனமாறினு மதன
பொருண் மாறாமையா லணி நினற தாகையி விது பொருளணி யெனவுங்
கண்டு கொளக ஆகையி லிவவீருவகையணிபற்றி யீரோத்தாக விவவதி
கார முகியு மெனறுணாக எ-று (உ.)

முதலோத்துச் சொல்லணியியல்.

Chapter I — Word Embellishment.

303 சொல்லணி மறிநிலை மிகலெஞ்சு லொப்பென
ரொல்லணித தொகுதி யொருநான கென்ப.

(இ ள) சொல்லணி யிலக்கணமாமாறுணாததும. சொல்லாலவழ
நகு மலங்காரங்க ணூலவகைப்படும. அவையே, மறிநிலையணியுஞ்சொன
மிககணியுஞ்சொல்லெஞ்சணியுஞ்சொல்லொப்பணியு - மெனவே வழங்
கும். இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (க)

முதலாவது:—மறிநிலையணி.

1 Play on Words.

304. மறிநிலை யுரிமை மாறணி யாயவை
குணமுதல காரணங் குறிப்பொழுக கமைந்தே.

(இ-ள்) கிறுத்த முறையானே மறிநிலையணி யாமாறுணாததும
பொருட்பெயாமாறி யொன்றன்பெயா பிறிதொன்றற்குரைப்பது மறிநிலை
யென்பபடும இவற்று ளொன்றனகுண மறொன்றற்குரைப்பது பண்பு
மறிநிலை, எ-ம சினைப்பெயா முதற்கும், முதற்பெயா சினைக்குஞ்செலவ
வுரைப்பது முதன்மறிநிலை, எ-ம இவ்வாறே காரணமுங் காரியமுந் தம்
முண்மற்றவுரைப்பது காரணமறிநிலை, எ-ம சொல்வேறுணாத குறிப்பு
வேறுகத் தோன்றவுரைப்பது குறிப்புமறிநிலை, எ-ம. உலகினொழுக்க மாற
வுரைப்ப தொழுககமறிநிலை, எ-ம வழங்கும் (வ-று) சினத்திடுகாயுத-எ-
உளத்திலவெந்தான - முல்லைநகைப்பன் - குவளைவீழிப்பன் - அளநருடுஞ்சு
மாப்பன் - நளளிநுடுஞ்சுங்குநதல - 'நெட்டொளி வேங்கையா னிசிப்பட
நீத்தியுயிராக, கடடொளியைக் காட்டுங் கதிராவெந்தன.' - எனப்பவற்று
ளொன்றனகுணம் பிறிதொன்றற்குரைப்பது குணவழுவென்று தோன்
றினு மவையே சிறந்தவுவமையாற பிறிதிற்பொருநதப் புணைநததைத்
மையாற பண்புமறி நிலையலங்கார மாயிறெனைக் கொள்க இஃகனைச் சா
மாகி யெனமரு முளரொன்றுணாக. அன்றியும், பூநிழற்சொலை-யென மர
மாகிய முதற் பொருள செய்கிழல மலராகிய சினைப் பொருண்மேலுரைப்
பவும், நறும்பொழி-லென மலராகிய சினைப்பொருளால் வருடவாசனை ஸ்பா
ழிலாகிய முதற் பொருண்மே லுரைப்பவும், முதலுஞ்சு சினையுமாறி முதன்ம
றிநிலை யலங்காரமாயின அன்றியும், 'ஏரினு நன்ற மெருவிடுதல் கட்ட
பின, னீரினு நன்றதன் காப்பு.' என உழுவதொழிலைக் காட்ட வதற்குக்
காரணமாகிய வேரினையுரைப்பவும், 'ஒளியெழுந் தேரெழீஇ யுலகமவாழந்
ததே.' - என வொளியாகிய காரியத்தால் ஞாயிறென்னுங் காரணத்தைக்

காடடியுணாப்பவும், இருவகைக்காரணமநிநிலை யலங்காரமாயின அனநியு மாறுமாத-மெனபதற்காறுநிகுகளெனவும், ஆறுவருடமாயிற - நெனபதற் கறுப்பிராயிற - நெனவும், இரவநிததுறுங்கால வநதானெனபதற்கு — “கஞ்சமே சினநெனக கமழகத வடைப்பவும், பஞ்சிறைக கிளியொயி பறவைமாத தொடுங்கவும், பிரிநிலைக கண்டுணா பெறற்பவந தேங்கவும், விரிநிலைத தோளிணுன விருமயி யெய்திணுன” எனபன வவற்றுட சொல் வேறாகிக் குறித்தபொருள வேறாகையிற குறிப்பமுநிநிலை யலங்காரமா யின அனநியும — “வணடிசைகருங் கூடநதன மதாவிழிகள செனறுலவ, வெணடிசைகரும போதா திடம” எ-ம “கெழுஞ்சுணை வரமபில வைகிக கிளைத்தநோ யுழன்ற நெஞ்சா, னழுஞ்சுணைப் பெருகுங் கண்ணீ ரகலகடல் வெளள மாறற” எ-ம, “சேடடிளம பரிநிமாபன.” எ-ம ‘முகிறகை அ யிறகணை வாரதோள’ எ-ம பலவுமுலகி லொழுக்குதனமையைக கடநத வாழ்வு புகழ்வழியாகப் புணைநததைதமையா லொழுக்கமலை வாகாம லுட்க மநிநிலை யலங்காரமாயின இவற்றுட பலவை பொரு ளைப்பதற் பிரிவு மொருசொல்லெலையின முகியுமென்றமையாற சொல் லணியாக் கவப்பட்டுன எ-று.

(க)

305 பொருளகோளு மநிநிலை போலவன வாழ்வை யாறறுநீர் மொழிமாறறு கிரணிறை வீறபூண டாப்பிசை யணைமறி பாப்புகு கொண்டுகூட டடிமறி மாறறென வாகுமெட டெனப.

(இ-ள) முனனோவகுத்த வெண்பொருளகோளு மநிநிலையணி யென வழங்கும. அவையே யாறறு நீர்ப பொருளகோளும மொழிமாற் றுப் பொருளகோளும-கிரணிறைப் பொருளகோளும - பூட்டுவிற பொ ருளகோளும - தாப்பிசைப் பொருளகோளும-அணைமறிபாப்புப் பொருள கோளும - கொண்டுகூட்டுப் பொருளகோளும-அடிமறிமாறறுப் பொருள கோளும-எனப்படும இவற்றை யீனி யொவ்வொன்றாக வினககுதம — ஈனனூல — “யாறறுநீர் மொழிமாறறு கிரணிறை வீறபூண, டாப்பிசை யணைமறி பாப்புகு கொண்டுகூட, டடிமறி மாறறெனப் பொருளகோ ளெட டே.” இதுமேறகோள. எ-று.

(உ)

306. யாறறுப் புனலே யடிதொறும் பொருளற வேறறடி ரோக்கா விளமபளி னாகும.

(இ-ள) யாறறுநீர்ப் பொருளகோளா மாறணாததுதம. மற்றடிநோ க்கா தடிதொறும் பொருளறறு வருவதியாறறுநீர்ப் பொருளகோ ளெனப் படும. (வ-று) “விலைப்பாலி னீர்கலநது வீறறலுங் குறற, மலைப்பாபைப் பேணு மறுத்தலுங் குறற, நிலைப்பாரைத் தூக்கி கெகிழ்தலுங் குறறந், கொலைப்பால குறறமே யாம.” எ-ம. பிறவுமனன. — ஈனனூல. — “மறறய

னேக்கா தடிதொறும் வானபொருள், அறற்ற ரெழுமும். தியாற்றுப் புனலே.” இது மேற்கோள். எ-று. (க)

307. மொழிமாற நென்ப மொழிகடம பயன்படும
வழிபெயாத தோரடி வரையுட கொளலே.

(இ-ள) மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறுணாததுதம். ஓரடியெல்லையுட் டத்தமபொருளுக்கேற்றமொழிக டனனிலைதபி யொழுநகுமாறச சொல்லுவது மொழிமாற்றுப் பொருள் கோளென்பபடும (வ-று) கரையாடக கெண்டை கயத்தாட மஞ்சை, சரையாழ வமமி மிதப்ப-வரையினைய, யானைக்கு நீத்து முயற்குநிலை யென்ப, கானக நாடன சனை.” எ-ம. இதனுட கெண்டை கயத்தாட-மஞ்சை கரையாட வெனவும், சரா மிதப்ப-வமமி யாழ வெனவும், யானைக்குநிலை-முயற்குநீத தெனவும், கொள்ளவேண்டவி நேரடியுண மொழிகளை மாற்றினவாறு காண்க.—நன்னூல்.—“ஏறற பொருளுக்க கியையு மொழிகளை, மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கனமொழிமாற்றே” இது மேற்கோள் எ-று. (ச)

308 நிரனிறை யானினை நிரீஇய பெயாவினை
யிரனடும வேறடுககி யெதிரினும் வைத்த
நிரையினும் பொருளே நோத லென்ப

(இ-ள) நிரனிறைப் பொருள்கோளாமாறுணாததுதம். பலபெயாச சொல்லையும், பலவினைச்சொல்லையும், வேறையடுக்கிய பின்னரவற்றிற்குப் பொருளாய வருஞ்சொற்களை முறைபெயாயினு மீறுமுதலாக வெதிரோயாயினு மடுக்கிவைப்பது நிரனிறைப்பொருள் கோளென்பபடும (வ-று) “கொடிருவனை கொட்டை துசுப்புண்கணை மேனி, மதிபவள முத்த முகம வாய முறுவல், பிடிபினை மஞ்சை நடைகோக்கஞ சாயல், வழிவினளே வஞ்சி மகள்.” இது பெயாநிரனிறை—“காதுசோ தாழ்குழையாயக கனனித துறைசோப்ப, போதுசோ தாமாரப் போசுசெழிய-நீதியான, மண்ணமித மங்கையாதோண மாற்றாரா யேற்றாக்கரு, நுண்ணிய வாய பொருள்.” இது வினை நிரனிறை.—“காதமரு கவினுதி துணிகண புருவஞ, சீதமுகங் கொங்கை திரண்டவா - யோதக, கருமபா ரமழபாடிக் காங்கேயன் பட்டடத, தருமபா குழலளகத தாக்கரு.” இது எழுத்து நிரனிறை.—“கூற்றவனை வினமதனை யரக்கா கோவைக கூனிலவைக குஞ்சரத்தை யினி மூனறை, யேற்றுவன புறவுருவ மாளத தோளக ளிறவெறிப்ப விமயப்பெண வெருவ வேவக, காற்றெழிலா னயனத்தால வீரலாற கற்றைக கதிராமுடியாற கரத்தத்தாற கணையாற பின்னு, மூற்றழிய வுதைத்து சித்து செரித்தச குடி யுரித்தெரித்தா னவனெமமை யுடைய கோவே.” இது முறை நிரனிறை.—நன்னூல்.—“பெயரும் வினையுமாரு சொல்லையும் பொருளையும், வேறு நிரனிதி முறையினு மெதிரினு, நேரும் பொருள் கோ னிரனிறை நெறியே.” இது மேற்கோள். எ-று. (இ)

309. பூட்டுவீல லெனப பூட்டிய விற்போற
பாட்டிரு தலையொரு பாறப்பொருள கொளலே.

(இ-ள) பூட்டுவிற்பொருள்கோ ளாமாறுணாததுதம. பொருளைக் கொள்ளுமபடி பாவின் முதலினு மீற்றினு நின்ற விருமொழி கூட்டவே ணரிழி யது பூட்டுவிற பொருள்கோ ளெனப்படும (வ-று) “திறநதிடு மின மீனமுடியுஞ் செங்கதிரோன நன்கூட, டிறநதிடு வில்லாடை யெ ழிலுஞ் - சிறநதிடுமின, நண்ணூரமாய மதியநதாங் கடியும் பூண்டானீக், கண்ணூரக் காணக் கதவு” எனத் திறநதிடுமின கதவெனப்பது பொரு ளாகையிற பூட்டுவிற பொருள்கோளா மெனக் கொளக்.—நனனூல.— “எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தமமுட, பெருனோக் குடையது பூட்டுவீல லாகும்” இது மேற்கோள். எ-று. (சு)

310 தாப்பிசை முதறகடைத தனப்பொரு டருமொழி
யாப்பிசை யிடையே யியம்புக லெனப,

(இ-ள) தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறுணாததுதம பாவின்டுவே நின்ற மொழி முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக் கொள்வது தாப்பி சைப் பொருள்கோ ளெனப்படும (வ-று) “மொழி மெனறஞ்சிறுதலற கத்தியவையே, நோயிலதாஞ் செயயாத கால” என இதுண்டையவையென விடைநின்ற மொழியே முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக்கொள்ளு மாறு காணக் —நனனூல — “இடைநிலை மொழியே யேனைப் பிடத்தம, நடந்த பொருளை நண்ணுத ருப்பிசை” இது மேற்கோள். எ-று. (ஏ)

311 அனைமறி பாப்பே யந்த மொழிமற

றுளவிடத் துய்த்துத்தன னுரைப்பொருள கொளலே.

(இ-ள) அனைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறுணாததுதம செய யுமீற்றினின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொ ளுவதே யனைமறிபாப்புப் பொருள்கோளெனப்படும. (வ-று) விருத்தம — “தாழ்ந்த வுணாவின்ராயத் தாளுடைந்து தணைனித்த தளாவா தாமுஞ், சூழ்ந்த வ்ணையாககை சுடவீளிந்து தீநய்கிற சூழ்வா தாமு, மூழ்ந்த பிணி நலிய முனசெய்த வ்ணையன்றே முனிவா தாமும, வாழ்ந்த தொழுதின னே வானெய்து நெறிமுனனி முயலா தாரே” என முயலாதாரொன தீற்று நின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொள்ளு மாறு காணக் அன்றியு மொருசொல் லோரிடத்தது நின்ற செய்யுட பல விடத்தது நின்ற சொற்களோடு பொருந்திய பொருளை வினைப்பது தீவக் மென்பா. அது, முத - லிடை - கடை - வரப்பெறும் வரின முதனிலைத் தீவக்-மிடைநிலைத்தீவக்-கடைநிலைத்தீவக்-மெனப்படும.—“நனனூல — செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு, மெய்திய பொருள்கோ ளனைமறி பாப்பே.” இது மேற்கோள். எ-று. (அ)

312. கொண்கூட டெனப கொளபொருட் கேறப
விண்டடி பலவினும வினைகொண மொழியே

(இ-ள) கொண்கூடபொ பொருள கோளாமாறுணாததுதம். பா
வினபலவடிகளுளு நினறமொழிகளைப பொருளேறகு மிடததுக்கொ
ண்கூடபொ பொருள்கொளெனப்படும. (வ-று) “ஆலினமேற பாயுங்
குவளைகுளத தலரும், வாலி னெடிய குறங்கு” எனபதாலின மேறகுறங்கு
பாயும், குளத்தினுளவருங் குவளை, யென வீரடியுடகலநது வந்த மொழிக
ளைப பொருள்கொழிக்கொண்டு கூடடிப பொருளைக்கொளநுமாறு கா
ணக இதுவே யோரடி யெல்லையுளவரின மொழிமாற்றென வழங்கும்.—
நன்னூல் —“யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை, யேறபுழி யிசை
ப்பது கொண்கூட்டே” இது மேறகோள எ-று (க)

313. அடிமறி மாற்றே யடிபொபொ பொருளவு
மடியிட மாறினு மழியாப பொருளவும.

(இ-ள) அடிமறிமாற்றுப பொருள்கோளாமாறுணாததுதம் பொ
ருள்கொளநுமபடி யோரடி யெடுசேறபுழிக் கொண்கூட்டவேண்டிய
தாகவுரு செய்யுளடியெலாந தனனிமைறி முதலினு மிடையினு மீற
றினு முச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதாகவும் வருவதடி
மறிமாற்றுப பொருள்கொளெனப்படும (வ-று) “கறந் கழிநூலுங் கைகூ
டா முற்றிறகு, முற்றபொருளு மொழிந்தகலு-நறசருதி, யோதலும் பொய்ப
பெற்ற வெளித்த திகழ்வாங்கு, காதலுளத தழனறந் கால.” என இது
வீற்றடியேனை யடி ிடத்து மெடுசுதுக்கூட்டடிப பொருளைக் கொளநு மாறு
காணக “நீன தவழவில் சீரிமா முடியாள, பானே யுடையாய்ப பனிவீ
சுடலாள, பானோ மதிய பணிபூ வடியாள, தானே நிலவான நலமா ளர
சாள” என விக் கவிருத்தவடி நான்குந் தமமுண முன்னும் பின்னுமாக
மாறி யுச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதியலுமாறு காணக
இவ்வகை யணி யாடளவடியாக வந்த நான்கடி யாசிரியப்பாவு மடிமறி
மணடிலவாசிரியப்பா வெனப்படு மென்று செய்யுளியலதநத விடத்துச
சொன்ன தாகவுங் கண்டுக்கொளக —நன்னூல்.—“ஏறபுழி யெடுததுடன
கூட்டுறு மடியவும, யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை, மாடசியு
மாறு வடியவு மடிமறி” இது மேறகோள எ-று. (க0)

இரண்டாவது —சொனமிக்கணி.

2. Repetition.

314 சொனமிக் கணியெனப சொனமறி தரலவை
மடக்கிசை யந்தாதி யடுக்கென மூன்றே

(இ-ள.) நிறுத்தமுறையானே சொனமிககணி யிலக்கணமாமாறுணரத்ததும, வந்தசொலமீனடு மீண்டுருவது சொனமிககணி யெனப்படும். அவையே மடககும், இசையநதாதியும், அடுககு, மென மூவகையவாகு மிவறறை தனித்தனி விளககுதும் எ-று (க)

315. மடககணி யோமொழி மடங்கி வரலவை யிடையிடு முதலகடை யிருவழி மடககு மிடையிடா மடககு மெனநால வகையே.

(இ-ள) மடக்காமாறுணரத்ததும அடியானுஞ் சொல்லானு மெழுத்தானும் வரு மடக்காயினு மிங்கண சொல்லணியாக வருகையிற சொல்லாலாயின மடககுவுருமெனக் கொளக் ஆகையி லொருசொல்பெயாந்து மீண்டுருவது மடக்கணியெனப்படும் இதுவே யிடையிடாவரவு மீடையிடெவரவும் பெறுமே அன்றியு மீடையிடெ வருங்கான முதலினு மீற்றினு மிருவழியினும் வரப்பெறும். வரினமுதன மடக்கெனவுங் கடைமடக்கெனவு மிருவழி மடக்கெனவும் வழங்கும் விதியை விளககுதும் (வ-று) 'இனியாரினியா஠னைக்காப்ப, ஠னவு 'நீயேமீயே முன்காததும் பின்காப்பது நாளுநாளுமே' எனவு மிவையிடையிடாமடக் கெனக்கொளக் பிறவுமனன் 'இனியா ஠னைத்தாங்கி யென்றுயரை நீப்பா, ரினியா மறைநூலா லெனனைத் தெளிப்பா, ரினியா ஠னனேயக் கமுதா யாற்றுநா ஠னனா, யினியாருன் னலலா லெனககு" எனபதிடையிடு முதலமடக்காயிற்று — விருத்தம் — "வாவா யலகா மெயமறை யெங்கும் வளாகாலம், விராவாயப் பைமபூ வொத்தற மெலலாம யினாகாலம், திராவா யொவ்வாச சீரல மலகித் தினாகால, மனாவாயத் திங்க டாவகடி நாமே யணிகாலம்" எனபதிடையிடு கடைமடக்காயிற்று "ஆ஠னைத் தேற்றி யருபுரிநநார நீயனனே, வா஠னனே யாற்றி யமுதானா நீயனனே" எனபதிடையிடு வழி மடக்காயிற்று இவையெலா மியற்ற மீழிட மூன்று சிறப்பாபி வருமென்றுணாக அன்றியுஞ் சூத்திரத்திலே நாலவகையெனகுது என நாலவகை யென்ற மிகையால

மறறைமடககுகள் வருமாறு— தண்டியலக்காரர் — "ஆகிடுடை கடையாதியோ டிடடைகடை, யிடையொடு கடைமுழு 'தென' மெழு வகைத்தே" எனாராகவின, ஆகிமடககும்-இடைமடககும்-கடைமடககும்-ஆகியோ டிடடைமடககும் - ஆகியொடு கடை மடககும் - இடைபொடு கடை மடககும் - மூன்றிடத்து முதறுமடககும் - என வெழுவுகையென — அன்றியும் — "஠ரடி யொழித்தன தேருங் கால, யினைமுதல விதறப் பேமு நானகு, மடைவுறும் பெற்றியி னறியத் தோன்றும்" — எனாராகவின, முதலடிக்கண்ணு மிரண்டா மடிக்கண்ணு மடககுத்தும், முதலடிக்கண்ணு மூன்றா மடிக்கண்ணு மடககுத்தும், முதலடிக்கண்ணு நான்காமடிக்கண்ணு மடககுத்தும், இரண்டா மடிக்கண்ணு நாலாக்கடிக்கண்ணு

மடக்குதலும், இடையீரடிக்கண்ணு மட்குருதலும், இரண்டா மடிக
கண்ணு மீறறடிக்கண்ணு மடக்குதலும், எனனு மாறு மீரடிமடக்கும, ஈற்
றடியொழித்தேனை மூனறடிக்கண்ணு மடக்குதலும், ஈறறயலடி யொழித்
தேனை மூனறடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலயலடி யொழித்தேனை மூன
றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலடி யொழித்தேனை மூனறடிக்கண்ணு
மடக்குதலும், எனனு நானகு மூனறடிமடக்கும, நானகடியு மடக்குதன
முறறுமடக்கும, இவை பதினைந்தம மேற்கூறிய வேழு கூறுபாட்டோடு
முறழ தூற்றைநது வகைப்படும. அவை இடையிடாதனவும், இடையிட
டனவும், இடையிடடு மிடையிடாதனவும், எனனு மூவகையோடு முறழ
முநதுறடுருபத்தைநது வகைப்படும அவற்றள சிலவருமாறு —(வ-று)
“துறைவா துறைவா பொழிறறுணைவா நீங்க, வுறைவாக்கு முண்டாங்
கொல செவவஞ்சிறைவாங்கிப், பேடைக குருகாரப் புலலும் பிறங்கிருள
வாய, வாடைக் குருகார மனம்.” எ-து முதலடி முதனமடக்கு “கனிவா
ய்வள புலம்பக காவன் நீங்கி, லினியாரினியா மொககுப் - பனிநா, எரிநு
வராயத் தாங்கு முயிரினி யெங்குண, டொருவராயத் தாங்கு முயிரா”
எ-து இரண்டாமடி முதற்கண்மடக்கு “தேங்கானன முதலைக்குக் திலலைத்
திருநடஞ்செய, யோங்காரரத்தட பொருளா மொணசடாகு - நீங்கா,
மருளா முருளாதரித் துளைக்கு மாற்றம், பொருளாம புனைமலை யாம” எ-து
மூன்றாமடி முதனமடக்கு “இவளளவுந் தியுமிழவ தென்கொலோ தோயுங்,
கவள மதமான கடமுந-திவரு, மலையா புனலருவி நீயணுகா நாளின, மலை
யாமலையா னிலம்” எ-து ஈறறடி முதனமடக்கு இவை நானகு மோரடி
மடக்கு “நினையா நினையா நிறைபோய்கலா, வினையாவினையா மிலமா-
நினையா, குரவாருங் கூந்தற குமுதவாய்க் கொய்பின, புரவா ளரிபிரிந்த
போது” எ-து முதலீரடிமடக்கு “அடையா ரடையா ரரணழித்தற கின
ன, விடையாடு நெஞ்சமே யேழையுடைய, மயிலா மயிலாமதா நெடுங்கண்
மாற்றங், குயிலாமென நெண்ணல குழைந்த” எ-து முதலடியு மூன்றா
டியு மடக்கு “மானவா மானவா நோக்கி மதுகரஞ்சூழ, கானவாங் கூந்
தலங் காரிகைக்குத் - தேனெ, பொழியாரந் தாமேலு நினபுயத்த மெலுங்,
கழியா கழியா தரவு” எ-து முதலடியு மீறறடியு மடக்கு “மாத்ருயாதா
ங்க வளளலபரு நெறியிற, பேதுநோய் செய்யும் பெருமபாநதன - யாதும்,
வளையா வளையா வெணுமா மதமா, வினையா வினையா வெழும” எ-து
கண்டீரடிமடக்கு “குரவா குழலாந் குயினமென மொழிதாய், விரவாவி
ரவா மெனநெனற-ஹரவா, வரவா வரவாமென நினையா வையம், புரவா
ளாக கீதோ புகழ்” எ-து இடையீரடிமடக்கு “மழையா கொடைத்தடக்
கை வாளகைய நெங்கோன, விழையா விழையா மெலலாடை-குழையா,
விழையா முணவங் கனியா மினமு, முழையா முழையா முறை” எ-து
இரண்டாமடியு மீறறடியு மடக்கு இவையாறு மீரடிமடக்கு “இறைவா
விறைவால வணிகாத் திருந்தியா, நுறைவா நுறைவா புயலா-னறைவாய்,

வண்டளவு வண்டளவு நாளின் மயிலாலக, கண்டளவு நீர்பொழியுங் கண்.”
 எ-து ஈற்றடியொழித்தேனை மூன்றடிமடககு “மலைபு மலையு மகிழ்நதூறையு
 ம வேயுங், கலையுங் கலையுங் கடவுந - தொலைவி, னமரி யெமக்கா மென்னு
 முன்னிற, குமரி குமரிமேற் கொண்டு” எ-து ஈற்ற யலடியொழித்தேனை
 மூன்றடியுமடககு “கொடியாரா கொடியாரா மதினமூன்றுங் கொன்று, படியா
 ரா பிணைத்தடககை நாலவாயக-கடியா, ரூரியா ரூரியாரெனையாள வோ
 தற, கரியாரா கரியாரா களம்” எ-து. முதலயலடி யொழித்தேனை மூன்றடியு
 மடககு “பாலையாழ் தன்னிற பதிற்றிரடடி வேயநதனறே, மாலையாயமலை
 வா யினனிசை-மேலுனாயே, மேவலா மேவலா மெல்லாவி வாட்டாரா, காவ
 லா காவலாங் கால” எ-து முதலடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடககு. இவை
 நான்கு மூன்றடி மடககு “வரைய வரைய சுரஞ்செனறா மாற்றம், புனாய
 புனாயவெனப் பொன்னே - யுனாய, னினையா யினையாதொடை நமமை
 வேய, வினையா வினையா விரைநத” எ-து முற்றமடககு இவை நான்கு
 மூன்றடி மடககு. இவை பதினைந்து மடிமுதன்மடககு “மனமுங் குழைய
 குழைய வாநாத, ரினநீங் கரிய கரிய-புனைவனத, தளவாவி வாவிகயல வா
 டடு மென்னுளளங், களவாள வாளவாங் கண்.” எ-து. இடைமுற்றமடககு.
 ஒழிந்த விடைமடககும் வந்தழிக்காண்க “மலை மருளாது வருசியான வரு
 சியான, மேலை யமரா கடைவேலை-வேலை, வனையா திராமேல வருமன்ன
 மன்ன, வினையா வினை வனை” எ-து இறுதிமுற்றமடககு ஒழிந்தவிநு
 திமடககும் வந்தழிக்காண்க. “கொண்டல கொண்டலா பொழிற் றுறும்
 பண்ணையாய்ப் பண்ணையாய்த் துள்ளார, வண்டல வண்டலாய்த் தாது
 கொண்டியற்றலான வருமன்ன மன்னமுன்றிற, கண்டல கண்டலா
 மகிழ்செய்ய வோதிபங் கலநதூற தூறவெள்ள, மண்டன மண்டல முழு
 துடன் வினைதரு வினைதரு மணிவேலை.” எ-து முதலு மீடையு மடக்கிய
 முற்றமடககு ஒழிந்தவாதியோ டிடைமடககும் வந்தழிக்காண்க “நிரா
 யாரா நிரையா மணுபோ னிறைகோடல கோடல, வரையார வரையா ரிரு
 ணமுன் வருமலை மலை, விரையா விரையா வெழுமின னொளிமேக
 மேக, முனையா ருனையா ரினுமொல லெனுமுலலை முலலை” எ-து. முத
 லுக்கடையு மடக்கிய முற்றமடககு ஒழிந்தவாதியொடு கடைமடககும்
 வந்தழிக்காண்க. “வருகம் புளிநம புளிநம பயிலவேலை வேலை, யொரு
 கா லுலாவா வுலவாரு மோத மோதம், வருகே தகைகே தகைசோ தருமன
 னமன்ன, பெருகாதனகாதனவேசை மாதா மாதா” எ-து இடையுங்க
 டையுமடக்கிய முற்றமடககு ஒழிந்த விடையொடு கடைமடககும் வந
 தழிக்காண்க “களைகளை ய முளரியரு கடைகடைய மகளிரா கதிராமணியு
 மணியும், வினைவினைய சுரதலமு மடைமடைய மதுமலரு மலையமலைய,
 வினைவினையா கிளைவிநவி யரியரியினமிசை குவனைமலரு மலருங், கிளைகிளை
 கொ ளிசையளிகண் மகிழ்மகிழ்செய் கெழுதகைய மருதமருதம்” எ-து.
 மூன்றிடத்துமடக்கிய முற்றமடககு. ஒழிந்த முழுமடககும் வந்தழிக்கா

ணக. இனியிடையிட்டு வந்தமடக்கு மிடையிடாது வந்தமடக்கு மிவவா நேகொளக அவறறுள சிலவருமாறு —“தோடுகொண்ட டளிமுரனறெழக் குடைபவா துறைசோ, தோடுகொண்ட தேமலா சுமரத்தில் கமழந்தவாதந், தோடுதைந் செஞ்சார தணிரதினை முலைபிடைதோயநத, தோடுதண புன னிததிலந துறைதொறுஞ்சொரியும்” எ-து இடையிடாதன முறறுமடக்கு. “பரவி நாடொறும் படிய வாமபல புகழ்பரப்பு, மிரவிசீறிய படிய வாமபதி யெரிகவர, விரவி மாணபயில படியவாம வேயதலை பிணங்கு, மருவி வார ணம படியவாம பலபிணை மருதம்” “எ-து இடையிடாடிடைமுறறுமடக்கு. “சொன்ன நாளிது சுருமயிம் ரிதழிபோனகால, மினனு வாளவிட விலவ னைத் தூனறிய கால, மின்ன காமுசி லினமிருண டெழுதரு கால, மன்னா வாரலா தாமவரு மயிலினம வருகாலம்” எ-து இடையிடாடிறுதி முறறுமட க்கு இவையிடையிட்டு வந்தன விவறறுது விசுறபமவநதுழிக்ககாணக இனி யிடையிட்டு மிடையிடாதும வருவனவறறுள சிலவருமாறு —“வாமான மான மழைபோன மதமான மான, நாமான மான முகிரூழந் ததமான மான, தீமான மானவா புகழ்ததிற மானமான, காமான மான கறசுரங்கன மான மான” எ-து இடையிட்டு மிடையிடாதும வந்து மிடையு மிறுதியுமடக கிய மடக்கு பிறவுமவநதுழிக்ககாணக “வருமறை பலமுறை வசையறப் பணிரந்த, மகியொடு சடைமுடி மருவுமப் பணிரந்த, யருநட நவிலவது மழகுபெற நன்றே, யருளொடு கடவுவ தணிகொள பெற நன்றே, திருவடி மல உன் திகழொளிச சிலமபே, தெளிவுட னுறைவது திருமறைச சிலம பே, யிருவினை தடிப்பவ ரடைபதத தன்றே, யிமையவா முதலவ னென னினைத் தன்றே” என வருவனவறறுள வேறுபாடுமறிக அன்றியும்,

அமடக்கலங்காரங்களை வேறுபாடு வருமாறு — தண்டியலங்காரம். — “அடிமுழுது மடக்குத லாவந்தன சிறப்பே” என ரூராகலின், இரண்டடிமட க்கும, மூன்றடி மடக்கும, நான்கடி மடக்கும, என மூவகைப்படும அறறுள சிலவருமாறு — “வினாமேவு மதமாய விடாகுடு கடுகாக, வினாமேவு மதமாய விடாகுடு கடுகாக, வனாமேவு நெறியூடு தணிவாரன மலைவாண, நினாமேவு வளைசோர விவளாவி நில்சோரும்.” எ-து முகலீரடிமடக்கு “கடனமேவு கழிகாதன மிகநாளு மகிழ்வாராக, ஞடனமேவு நிறைசோர மெலிவாராதம முயிரே வுங், கடனமேவு கழிகாதன மிகநாளு மகிழ்வாராக, ஞடனமேவு பெடைகூடு முறுகாலு முனாயா கொல” எ-து. முதலடியு மூன்றாமடியு மட க்கு “கருமலை தொறுகாதல கழியாது தொழுதாலு, முருமாய மதகை மடுமாறு புரிவாரமுன், னுருமாய மதகை மடுமாறு புரிவாரமுன், வருமாய வினைதீப் வொருநாளு மருளா கொல” எ-து. இடையீரடி மடக்கு “மறை துவல கங்கை தாகுகிஞா, நிறைதவ மங்கை கானதஞா, குறையென் வண்டா வேண்டவே, மறைதுவல கங்கை தாகுகிஞா” எ-து முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு, “கொல்லியம் பொருப்பினை மேவார கோனக, நிலெரி மேவுவ தி யமபல வேண்டமோ, வல்லியந் தாமரை வனங்குளாயின, வல்லியந் தாம

ரை வனங்க ளாயின.” எ-து கடையீரடி மடக்கு. “நலத்தகை பிறவீரு
 சுரண மேததுந, குலத்தகை பணிகொ ளேகம பரத்தனே, நலத்தகை மக
 ளொரு பாக நண்ணுமெந, குலத்தகை பணிகொ ளேகம பரத்தனே ’ எ-து
 இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு. இவையாறு மீரடி மடக்கு “காமரம பயீ
 னீர மதுகரந, காமரம பயீனீர மதுகரந, காமரம பயீனீர மதுகர, நாமர
 நதையுற நிலையா நமா.” எ-து ஈற்றடி யொழித்தேனை மூன்றடியு மடக்கு.
 “கடிய வாயின காமரு வணடின, மடிய வாமகனறூழை வாரலா,கடிய வா
 யின காமரு வணடின,கடிய வாயின காமரு வணடினம ’ எ-து இரண்டா
 மடி யொழித்தேனை மூன்றடியு மடக்கு “கோவளாபபன கோனகரங்களை,
 கோவளாபபன கோனகரங்களை, மேவளககாவியன றினாவேலைசூழ, கோ
 வளாபபன கோனகரங்களை ” எ-து ஈற்றடி வடி யொழித்தேனை மூன்ற
 டியு மடக்கு “வரியவாங்குமுன மாதரினைங்கொடி, யரியவாங்கயத தானவ
 னங்களை, யரியவாங்கயத தானவனங்களை, யரிவாங்கயத தானவனங
 களை.” எ-து. முதலடி யொழித்தேனை மூன்றடியு மடக்கு இவை நான்கு
 மூன்றடி மடக்கு “வானகந்தரு மிசையவாயின, வானகந்தரு மிசையவா
 யின, வானகந்தரு மிசையவாயின, வானகந்தரு மிசையவாயின.” எ-து
 நான்கடிமடக்கு இதனையே யேகப்பாதமென்க. அன்றியும், ஒருசொல்லே
 நான்கடியாய மடக்குமென்பா (வ-று) “மாதானு மாதானு, மாதானு மா
 தானு, மாதானு மாதானு, மாதானு மாதானு ” எ-து முற்றுமடக்கு “பணி
 பவ நநதமதாக மன்னுவா, பணிபவ நநதமதாக மன்னுவா, ரணியன
 மேயதுமன பராகமே, யணியன மேயதுமன பராகமே ” எ-ம “கலைநிலா
 வருமலை மணங்கொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகன, கலைநிலாவரு
 மலை மணங்கொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகன.” எ-ம “ஓதநினை
 றலவா வருமவேலைவாய, மாதரங்க மலைகருநிகரவே, யோதநினை றல வாவ
 ரும வேலைவாய, மாதரங்க மலைகருநிகரவே.” எ-ம வரும் பிறவுபன
 “மலை மலை யாகவேயனங்கவேள பயிற்ற,மலை மலை வேட்டவா மனங்
 கலை நவனறுழாய, மலை மலை யோவுடைத ததநினைந தெழுதரு, மலை
 மலை யாவுடையவவைந திடாசெயும் ” எ-து இடையிட டிற்றுதி முதனம
 டக்கு, “கயலே தாவருங் கடிபுனற காவிரி, காவிரி மலருங் கரைபொரு
 மரவு, மரவம பூஞ்சினை வண்டொடு சிலமபுஞ, சிலமபு சூழ்சருந தளிர்டி
 மனைக கயலே ” எ-து. அநதாதிமடக்கு, அன்றியும் தண்டியலங்காரம —
 “ஒரொழுத்து மடக்கவு முரித்தென மொழிப.” எனறா. (வ-று.) “நாநா நா
 தங் கூடிசை நாதநொழி லோவாய, தாதா தார மாக விரைத்தன மலா
 மீதே, வாவா வாரதண சோலையில வாழும் வரிவண்டே, யாயா யானிற
 சோத்துவ தனபாக குரையாயால.” ஒரொழுத்து மடக்கு (உ)

316 இசையக தாதியே யீற்றுச சொனமீண
 டிசைபெற வருபுவே நெனிணு மியைதலே,

(இ-ள) இசையநாதியாமாறுணாததுதம். ஒருவசனத்தீரக நின்ற மொழிமற ரெருவசனத்தாதியாக வருவ திசையநாதி யெனப்படும் அவற றிறகுருபு வேறெனினு மென்றமையால் வேறுருபுபெற்றும் பெறுமையு மாமெனக்கொளக இதுவே யோரடி யீற்றினின்றது மறறோரடி. முதலாக வரினநாதித தொடையெனச்செய்யு ளிலக்கணத்ததுட சொனனூபுலவா இயற்றமிழ்தாரணம் —“மாநதாகக்கெல்லாங் கேள்வியாலறிவு மறிவினறகல வியுங் கலவியாற்புகழும் புகழாற பெருமையும் வினைநதுவளரு மன்றே.” எ-ம. பிறவுமன்ன எ-று. (ஈ)

317. அடுக்கணி யொருபொருட கடுக்கிய திரிசொ லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும்.

(இ-ள) அடுக்கணி யாமாறுணாததுதம். சிறப்புக் காட்டவும், அன புதுயா களிப்பிவற்றை மிக்கெனத் தீதாற்றவு, மொருபொருளைத்தரும் பல திரிசொல லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும். (வ-று) “இகழ்தொ ளிகதானே வெண்ணை யிகழந்தகன ருனே கொடிய நெஞ்சான்” எ-ம — வெண்பா — “என்னுயிர காத்தபு புரநதாண்ட வெண்ணிறைவன, நன்னு யிர பட்டிறநது சாயந்தொழிந்தான் - அன்னுயிராய, மீண்டெனனைக் காத தோம்ப மேவிப்புரந தளிப்ப, யாண்டையும் யாயா னொககு” என்பன விவற்றுட டியின மிகுதியைக் காட்டப் பலதிரி சொல சிறப்பி லக்கி வந்தவாறு காண்க. எ-று (ச)

மூன்றாவது:—சொல்லெஞ்சணி.

3 Ellipsis

318 எஞ்சணி யெனப் வெளிதுணா பலமொழி துஞ்சில சிறப்பிற் றேனறு தொழித்தலே.

(இ-ள) சொல்லெஞ்சணி யிலக்கணமாமாறுணாததுதம் உணாதற கெளிதாயவிட்டததுப் பெயா வினைமுதலிய சொல்லொழித்ததுபாபது சொ லெஞ்சணி யெனப்படும் இவையே யையநதிருவகையவாடி யீனாரதெச்ச மெனமனா முனனே எ-று. (க)

319. பெயாவினை யுமமைசொற பிரிப்பென வொழியிசை யெதிமறை யிசைக்குறிப் பெஞ்சணி பத்தே

(இ-ள.) எஞ்சணியாமாறுணாததுதம் பெயரெஞ்சணியும், வினை யெஞ்சணியும், உமமையெஞ் சணியும், சொல்லெஞ்சணியும், பிரிநிலையெஞ் சணியும், எனவெஞ்சணியும், ஒழியிசையெஞ்சணியும், எதிமறை யெஞ் சணியும், இசையெஞ்சணியும், குறிப்பெஞ்சணியும், மெனச் சொல்லெஞ்சணி யொருபுத்தம். அவை. (வ-று) “கொன்றனை வினனெசெயினு மவாசெ

ய்த, வொன்று நன்றுளளக கெடும்.' எ-து. பிறரினனூசெயினு மவாசெய்த நன்றுதா னுளளக கெடுமென்று பிறருந தானுமென வெஞ்சிய விருபெ யாகொண்டு முடிக்கவேண்டலிற் பெயொஞ்சனி யாயிற்று. வினைச்சொல, லாயினும் வினையைப்பற்றிவரு முருபு சொற்களாயினு மெஞ்சவரின வினை யெஞ்சனி யெனப்படும்.—“நிலததியலபா னீர்திரந தறறூகு மாநதாக, கினததியல பதாகு மறிவு” எ-து. நீரேருநிலததியலபானது திரிவதுபோல மாநதாகேருமினததியலபானே தமக்காகு மறிவென்று முடிக்கவேண்டலிற் சேருமென்றும் வினைச்சொல வெஞ்சியவாறு —“சிறுவரையே யாயினுஞ் செயத நன்றல்ல, துறுபய னிலலை யுயிராகு” எ-து தனனற செயயப்பட ட நனநென்று முடிக்க வேண்டலி லாலெனும் வேற்றுமை யுருபுசொல்லெ ஞ்சியவாறு ஆகையி லீரிடத்தும் வினையெஞ்சனி யாயிற்று.—“இலங்குவா ளிரணடினா விருகைவீசி.” எ-து இருகையுமென்று முடிக்கவேண்டலி னும் மையெஞ்சனி யாயிற்று ஆகையி லுமமை யெஞ்சனியு முமமைத தொ கையுமொக்கும் —“இசையா வொருபொரு ளிலலெனறல யாக்கும், வ சையாவ தெற்கு மில” எ-து இலலென்று சொல்லுத லெனமுடிக்க வேண்ட டலிற் சொல்லெஞ்சனி யாயிற்று —ஒரு சொல தனனிலையனறிப பிரிந்து மறறவிடத்தங் கூட்டல வேண்டுழிப பிரிநிலை யெஞ்சனி யெனப்படும்.— வெண்பா.—“அறிமி னறநெறி யஞ்சமின கூறறம், பொறுமின பிறாகடுஞ் சொற போறறுமின வஞ்சம், வெறுமின வினைதியாா கேணமை யெஞ்ஞா னறும், பெறுமின பெரியாவாயச சொல.” எனப திதிலே யெஞ்ஞானறு மெனுஞ்சொல மறறவழியும்கூட்டி யறிமினெஞ்ஞானறு முதலிய வநது முடிக்கவேண்டலிற் பிரிநிலை யெஞ்சனி யாயிற்று இதுவே முத-லீடை- கடைப-பறறிவரின மேறகாட்டிய தாப்பிசையாயினு மனைமறி பாப்பாயினு மென்று வழங்கும் —“உண்ணலு மீதலு மாயிரண டலலது, முண்டோ பொ ருடகட்டயன” எ-து உண்ணலு மீதலுமெனவென்று முடிக்கவேண்டலி லெனவே யெஞ்சனி யாயிற்று.— சொன்னவையனறி மறநென்று தோ னறக்கூற லொழியிசை யெஞ்சனி யெனப்படும் ‘கறறேருங் காணலரிது’ எனமுற கலலாதவாக கெளிதலலதெனத தோனறலி லொழியிசை யெஞ் சனி யாயிற்று —ஓகார வெதிராமறையு முமமையெதிராமறையு மென வெ திராமறையெஞ்சனி யிருவகைப்படும் ஆகையி லொனறற மறுக்க வெதிரா மறைச்சொல்லினறி யோகாரமவரினு முமமைவரினு மவவலங்காரமாகும். செய்யே னெனபதற்கு - யானே செயவே, னென லோகார வெதிராமறை யெஞ்சனி யாயிற்று. இவ்வெழுத திவவழி திரியவும பெறுமெனமுற திரி யாமையும் வருமெனத தொனறலி லுமமை யெதிராமறை யெஞ்சனி யாயி றறு —“ஒலவென நகிவநதோடு,” மென்புழி ஒலவென லொலிததென முடி க்கவேண்டலி னி னசெயெஞ்சனி யாயிற்று அநங்னம் அமென விமென னல வநதொலி வினையெஞ்ச வருவன வெல்லா மிவவலங்கார மாகும். எனனை. ஒலி யெனினு மிசை யெனினு மொக்கும்.

திரிசொல்வந்தொன்று சொல்ல மறநொன்று பொருளிகைததம் கீதமாக வரினிகையெஞ்சணியென மருமுளரோ. ஆயினு மினிவருமபடி யிது சிலே ஸட யென்று பொருளணி யாகும். அசக்தின குறிப்புச் சொல்லும், சிக கிரத்தின குறிப்புச் சொல்லும், முதலிய வந்தவற றவறநீற்குரிய வினைச் சொல்லெஞ்ச வருவன குறிப்பெஞ்சணியென்பபடும 'துணெனை நின றுன.' 'ஐயென்பபோளுன.' எனபன துணெனை வெருவி-யையென வினைநெனக-கூட்டி யவவவச சொல குறித்த வினையோடு முகிக்க வேண்டலிற குறிப்பெஞ்சணியாயின அனறியுமொன்று சொல்லிக குறித்த மற நொரு பொருளைத் தோற்றுத் தல குறிப்பெஞ்சணியெனமரு முளரோ. ஆயினு மினிவருமபடி யது துடப மென்று பொருளணி யாகும். ஆகையிற சொல்லெஞ்சணி யினானது வந்தவாறு காண்க — 'னனூல — 'பெயாவினை யுமமைசொற பிரிப்பென வெழியிசை, யெகாமறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதுங், குறிப்புத் தத்த யெச்சங் கொளளும்' — தொலகாபியம. — 'அவறறுட பிரிசில யெச்சம பிரிசில முடிபின — வினை யெஞ்ச கிளவிககு வினையுங் குறிப்ப, நினைந் தோனறிய முடிபா குமமே யாவற குறிப்ப யாகக்கொறம் வருமே — பெயரொஞ்ச கிளவி பெயரொடு முடிமே — ஒழிபினச யெச்ச மெழியிசை முடிபின — எகாமறை யெச்ச மெகாமறை முடிபின — மமையெச்ச மிருவீற நூலு, தனவினை யொனறிய முடிபா குமமே. — தண்டற செஞ்சொல வஞ்சங் காலை, நிகழுநகால மொடு வாராக காலமு, நிறத்த காலமொடு வாராக காலமு, யயங்குதல வையா முறை நிலையான — எனவெ னெச்சம வினையொடு முடிமே — எஞ்சிய மூன்றின மெவவந்து முடிபுக்கு, மொஞ்ச பொருட்கிளவி யிலவென மொழிப — அடைதாங், தகடங் குறிப்பி னெச்சஞ் செய்யு. — சொல்லெ னெச்ச முன்றும் பினனூல, செவலள வல்ல செவருகத் வினறே — அவையல்கிளவி மறைத்தனா கிளத்தல' — இவைபெற்றீகாள. ஏறு. (2)

நான்காவது — சொல்லொப்பணி

4. Comparison.

320 ஒப்பணி திரிபியை பொருகிசையியைபிசை தப்பில சமமெனத் தருநால வகையெ.

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே சொல்லொப்பணி யிலக்கணமாமா றுணாததுதம். இவை யொப்புமையைப்பறறி வருவன வாகையில சொல்லொப்பணி யெனவழங்கும் இவையே திரிபியைபு-மொழுகிசையு-மியை பிசையுஞ்-சமமு-மென நாலவகையாகும். இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதம். ஏறு. (க)

321. திரிபியை பொருமொழி சோபல லுருபு முருபொன றனைபல வுராயு மெனப.

(இ-ள.) திரிபியைப்பணியாமாறுணாதததம். ஒருபெயரு மொருவினை யும் பலவேறுருபுபெற்றும், பலபெயா பலவினை யோருருபுபெற்றும், பல வழிவரத்தொடுபப தியையு திரிபாகித திரிபியைபெனப்பமே (உ-று)— தேமபாவணி.—“மாண்டகையா ரறஞ்சாராபா ரலலகின மனுச்சாரா, ராண்டகையா ரருடசாராக கலலதொரு துயாசாரா, சேண்டகையா ரீவனசாராபாற செலலுதுறா மெனவாறா, பூண்டகையா லறஞ்சாராதாள புரசாரப புகலசெய்தாள.” எ-ம இதுனுளியைந்த வொரு சொல லாறுதிரிபாக வந்தவாறு காண்க.—தாழிசை — “வழுவாக்கரு நீநிலையே மருளவாக்கரு நீதெளிவே, யழுவாக்கரு நீகளிய யயாவாக்கரு நீதிதியே, கலலாக்கரு கலைக்கடனீ கடவாக்கரு நிலைத்திறீ, யீலலாக்கரு மிரணியீ யெலலாக்கரு மெலலாநீ” எ-ம “வினாவினா காறநனவு முழக்கத்தாற கடலெனவு மசசத்தா விடியெனவு ந செயகுலயாற கூறறெனவு மககரிவற தெதிரத்த படை முருக்கினதே” எ-ம இவற்றுட பலபெயரோருருபு பெற்றுத திரிபியையாயினவாறு காண்க எ-று (உ)

322. ஒழுக்கிசைச சீரொத தொழுகிய செய்யுளபோல வரழவில விபற்றமிழ வருதலு மாசும்,

(இ-ள) ஒழுக்கிசையணியாமாறுணாதததம் மேற்காட்டிய செய்யுளிலக்கணத்தா பெ ததசீரொடு வருவதொழுகிய வேரொசை யெனபது போல வியற்றமிழிடகதம் பெயரு ம்ொசசமு முரிசசொலலு மிடைச சொல்லும் பலபல வசனத்தி லொப்பவதது ஒருமெழுத தெண்ணு மொனறுவ தொழுகிசையலங்கார மெனப்பமே —(உ-று) ‘விடாது நறுநெய பூசி நீங்கா தொளி ரணிச்சாதசி மங்கா மதமலா குடி யொழுங்கிட ஒருசது வனப்பறவசனத்து புண்டப்பெழ்ச சொருகித தமக்கழகாகவும பிறாக கழிவாகவும நளளிருட கூறதலை யளகமாக சோததுவ ரிழிவிலை மாதரபுக்கு’ எ-று. (உ)

323 இயைபிசை சொல்லுரு பிரதிலொத தாநலே.

(இ-ள) இயைபிசையணியாமாறுணாதததம் பதபல வசனத்திறுதி மொழிநடமறு ஞ்ருப்பொபுமையா லியைந்தவருவ தியைபிசை யலங்காரமெனப்பமே இதுவ செய்யுளிலக்கணத்தியையுத தொடையென நெண விசுறபமாக யறுகுருவ தெனக கணடுணாக (உ-று) ‘செங்கதிரா நெடுங்க நீட்டி மலகிடுட கயகுலோடயப படரொளி முகத்தைக்காட்டிப பருகிய கடனமெழுந்தழிச செவவித்தடாமரை பூபச சீசாலைவாயப பறவைகளாபப மமபுல் யிராவிருவீப்ப வணியழுகொப்டொன நிலதே’ என வியற்றமிழ இனிச செய்யு ளியைபற் குதாரணந தொடை வி கற்பத்துடன காண்க. எ-று. (சு)

324 சமமெனப மாததிரா தவுதல வேறநெழுத தொனறுற லனறி யொன்றிய சொல்லே

மறவற நினைமா மாததினாச சுருக்கந
திரிப தாதி சோநதன பிறவே

(இ-ள்) சமவணியாமாறுணாததும் இருமொழி பலமொழி தம முணமாததிரையானு மோமொழுததானும் வேறுபாடுடைய வாதலன்றித் தமமு ளொபப வருவது சமவணியென்படமெ (வ-று) எரியோ வெரியோ வறகண டொன றுவதெனவும், பாடவோ பாடவோ வந்தாயெனவும், கந்த ரக கந்தாரத்தினபுருகருங் காரந்தாரமெனவு, மிவை மாததினா யொன்று வேறுபட வந்த சமவணி, பிறவுமனன.—திருக்காவலூராககலமபகத தாழி சை—“வீதி மந்திர தூலியே, யாதி தந்திர வேலியே, வென்றி தந்த மடங் கலே, நன்றி தந்த வடங்கலே, நீதி சுந்தர கோலிய்ய, கோதி லந்தர சீலியே, நிரதை நீங்கு மனந்தமே, யெந்தை யீங்கு ளந்தமே, பாதி யிரந்தணி பாதியே, சோதி வந்தணி சோதியே, பங்க நீத்தலா கஞ்சமே, பங்க நீத்தமா தஞ்சமே, யோதி யம்பர ஞானமே, யேதி லும்பர மாணமே, யோவ லொன தன்பளே, காவ லூரர சென்பளே.” எனபதிதனு ளொவவோமொழுததே மாறி வேறுப டுவதன்றி யொன்றிய பலசொல்லிணைந்து வந்த சமவணி பிறவுமனன அன றியு மாததினா வேறுபட வருஞ் சம மறைத்தனாபபது மாததினாச சுருக்க மென்படமெ (வ-று)—வெண்பா.—“நேரிழையா கூந்தலிட்டு ஞா புள்ளி பெற நீணமரமா, நீநிலையோ புள்ளிபெற நெருப்பாஞ்சீரளவு, பாடடொ னறொழிபப விசையா மதனளவு, மீடடொன றெழிபப மீடறு” எனபதி தனுள, ஒதி-கூந்தல, ஒதி-மரம, ஏரி-நீநிலை, எரி-நெருப்பு, காரகாரம-பா டடு-கந்தாரம-இசை, கந்தரம-மீடறு பிறவுமனன அன்றியு மெழுததுவே றுபடவருஞ் சமவணி வகையி னெடுவியொழுததுளமொழியே யொரு பொ ருளாகவு, மவற்றுண முதலொழித்தொழிந்த மறயொழுதது, மிடையெ முத்தொழிந்த மறயொழுததும், வேறிரு மொழியாய வேறிருபொருளைத்தர வரினது வெதிரப்பதாதி யென்படமெ (வ-று) கவரி-கரி, வரி, கவலை- கலை, வலை, கமலம - கலம, மலம, புவனம - புனம, வனம, பாசடை- பாடை, சடை, பூபதி - பூதி, பதி, எ-ம —வெண்பா —“முனறெழுதது மெனகோன முதல் றெருவளள, ல்னறுலகங் காபப திடைகடை - யான றுணாபபிற, பூமாரி பெய்துலகம போறந்ப புகழ்ந்தெறறுங், காமாரி காரி மாரி” எ-ம வெண்பா —“கவரி கரிவரி சோந்தாரத்தக களிப்பத, தவமேத வா வாழ மலையா - யுவமையைப்பின, வைத்தெரியை வானவழி யாமெனச சோந்தேன, சித்தேரித்தெரிக்க கிரி” எ-ம பிறவுமனன அன்றியுஞ் சூத்திர தத்துட பிறவென்ற மிகையான, மிறைகய்யென்றுஞ் சித்திரக்கவியென று மொருவகைச்சமம பற்றிய வீருபதுவகைக்கவி தண்டியலங்காரத்துட காணப்படும அவையாவன —மேற்கூறிய மாததினாச சுருக்கமுடி திரிப தாதியுமன்றிக் கோமுத்திரியுங் கூடசதுக்கமு மாலொமாறறு மெழுததுவ ருத்தனமு நாகபந்தனமும் வினாவுத்தரமுங் காதைகாப்புங் கரந்தறைச செய்யுஞ் சக்கரமுஞ் சுழிகுளமுஞ் சருப்பதோப பத்திரமு மக்கரச

சுததமு நீரோட்டமு மொற்றுப்பெயாததனு யாததினாவருத்தனமு மு ரசபநதனமுந திரிபநதிரியும் பிறிதுபதரிபாட்டு மெனறிவை யிருபது மிறை கவி யெனபராயினு மிவை சிறுபானமை யாகையி விநகண விரிவுககளுகி யொழித்தனம். எ-று. (இ)

325 சொல்லணி மறிசிலை யைநதுங்கோ ளெட்டுஞ் சொனமிக கணிமூன்றுஞ் சொல்லெஞ் சணிபததுஞ் சொல்லொப பணிநாந்ருந தொகையா றைநதே.

(இ ள) முறையே சொல்லணி யோத்தினுள விளககியவற்றின றெகைச சூத்திரம வநதவாறு காண்க. எ-று. (ஈ)

முதலோததுச சொல்லணியியன்.—முற்றிறறு.

இரண்டாமோத்துப் பொருளணியியல்.

Chapter II.—Rhetorical figures.

326. பொருளணி யாறைம புணாபபெனத தனமை யுரியபல விகரப வுவமை யுருவகம வேற்றுப பொருளவைப்பே வேற்றுமை தானே யொட்டணி யவநுதி யூகாஞ் சிதமே நுடபம புகழ்மாறறே தனமேமபாட டொயே பினவரு சிலையே முன்ன விலககே சொல்லிலக கிலேசஞ் சுவையே யுதாதத மொப்புமைக கூட்ட மொப்புமை யேற்றம விபாவனை விசேடம விரோதப பிறிதுரை விடையில வினாவே வினவில விடையே சித்திர மொழிபமைவு சிலேடை சங்கீரண மித்திரத தனையவு மியமபினா கற்றோர்.

(இ-ள்) பொருளணி யிலககணமாமாறுணாததுதம் ஆகியினிற் தத முறையானே சொல்லால வரும்ணி யியலபினை விளககிய பினனா பொருளால வருமணி யியலபினை விளககலால பொருளணி யெனும் பெய ராத்து. இதனுள் செநதமிழ நனகுணாநதோ முனநநதவறறுள வேண்டா தன சிலுவொழித்தது வேண்டிய சிறசில கூட்டித தனமை முதற்கொண் டொத்த வணிக ளாறைநதைபுந தனித்தனி விளககுதம். சூத்திரத்தி லணையவு வென்ற மிகையா விவ்வாசிரியா சொல்லாதவறறை யிநூற கணனே சொல்ல வேண்டிய விடத்திற் பன்னுலினுஞ் சிறசில வெடுத

துக கூறுதும் — தணடி யலங்காரம். — “தனமை யுவமை யுருவகந தீவகம், பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே, வேற்றுப பொருளவைப்பே வேற்றுமை விபாவனை, யொட்டே யதிசயந தற்குறிப பேற்ற, மேது துடப யிலேச நிரனிறை, யாவ மொழிசுவை தனமேம பாட்டுரை, பரியா யமமே சமாயித முதாதத, மரிதுண ரவதுதி சிலேடை விசேட, மொபபுமைக கூட்ட மெயப்படு வினாத, மாறுபடு புகழிலை புகழாப புகழ்ச்சி, நிதரிசனம புணாநிலை பரிவருக தனையே, வாழத்தொடு சங்கீ ரணமபா விகயிவை, யேற்ற செய்புட கணியே ஐழகதே.” இது மேற்கோள். எ-று. (க)

327. தனமை யணியே தன்பொருட் குரிய வனமை பலவும் வழுவா துரைத்தலே.

(இ-ள்) தனமை யலங்காரமாமாறுணாததுதும். பொருளதிகாரத்திலுரிமை யெனும் பெயரிட்டு வழங்கினதீண்டுத தனமை யணி யெனக்கொள்க. பொருளானுங் குணத்தானுஞ் சாதியானுந் தொழிலானு முரிமையுந் தனமையும் வழங்கு மெனறுணாக. (வ-று) “மீனே தலையருமப வெணமதியே தாளருமப, பாணே யுடலருமப பாங்கருவே - தானே, ருடைத்தா டிருக்காவலா ரகத்து வைத்தா, மெடத்தாள வினைத்தயரே தொக்கு.” — இது பொருட்டனமையணி — “உள்ளங் குளிர வுளாமரு சிலிராத்துறையுந், தள்ளவிழி நீர்த்துமபத் தனமநந்தாள - புள்ளொலிக்குஞ், சேந்தாமரை வயலகுழத் திலலைத் திருநடஞ்செய, பூதாமரை தொழுத பொன” — இது குணத்தனமையணி — “பத்தித்த கட்டகறை மிடற்ற பைவிரியுந், துத்திக்க வைத்தனை யெயிறற-மெயத்தவத்தோ, ராகத் தானமபலத்தா றுராவமிழ தனங்கின, பாகத்தான சாத்தும் பணி” — இது சாதித்தனமையணி — “குழந்த முரண்டணவி வாசந தூந்ந்தாடித், தாழந்தமது துகார்து தாதருந்தும் - வீழ்ந்தய்முந், பாசத்தா நீங்குப பருகடரின டைங்கொன்றை, வாசத்தா நீங்காத் வண்டு” — இது தொழிறறனமையணி தணடியலங்காரம் — “எவ்வகைப பொருளு மெய்வகை விளங்குஞ், சொனமுறை தொடுபது தனமையாகும் — அதுவே, பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனும்” இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

328. உவமை யெனப் துரிக்குணத் தொழிற்பய னிவற்றொன்றும் பலவு மிணைநது தம்மு ளொப்புமை தோன்றச் செப்பிய வணியே

(இ-ள்) உவமை யெனும் மலங்காரப் பொது விலக்கணமாமாறுணாத்தும். இருபொருடமமுட குணத்தானுந் தொழிலானும் பயனாறு மொத்தன வாக்க காட்ட லுவமை யலங்கார மெனப்படும. இவற்று ளொரு பொருட் கொரு பொரு ளுவமையும், ஒரு பொருட்குப் பலபொரு ளுவமையும், பலபொருட் கொருபொரு ளுவமையும், பலபொருட்குப் பலபொருளு

வமையும், வருமெனக் கொள்க. (வ-று) 'பவளத தன்ன செவ்வாய்.' இது பண்புவமை 'அரிமாவன்ன போமுகத் துப்பகை செகுத்தான.' இது தொழிலுவமை, 'மாரியன்ன பொழிவண் கையான.' இது பயனுவமை. ஈனறியும், 'பிறைபோலும் வாணுதல.' இது ஒரு பொருட்கொரு பொருளுவமை 'பிறைபோலும் கூனெயிறு' இது பலபொருட்கொரு பொருளுவமை, 'சோனை யமபுத்திர ளொப்பக் கண்தொடு விலலான.' இது ஒரு பொருட்குப் பலபொருளுவமை 'தேனணி கோதையா சென்றணு கத்தா னடுவே, மீனணி திங்கணோவையந் துறளுள்' இது பலபொருட்குப் பல பொருளுவமை —தண்டியலங்காரம்.—"பண்புந் தொழிலும் பயனுமென நிவற்றி, னென்றும் பலவும் பொருளொடு பொருளபுணர்ந், தொப்புமை த்தானற்ச செட்புவ துவமை" இது மேற்கோள் எ-று. (க)

329 உவமை விகற்பித்த துணைகருந் காலே
 விரிவே சொகையித் தோதரம் விபரித்
 மறுபொரு ணியம் மைய மினசொல
 கூடா வுவமை கோத்த மாலை
 யுண்மை யெனவிவை யுவமை வகையே.

(இ எ) உவமை யலங்காரமானாறுணாததுதும். எல்லா வலங்காரத் துள்ளு முவமை யலங்காரஞ் சிறப்புடைத் தென்பார் எனனை. பல நிற மதமலா சோததிய படலைமலை போலவு நாலவகைச சாரதங் கூட்டி நானி கழகலவை போலவு மிவகரங் காரத்தானும் பலவகைப் பொருளை யொருப்படத் தோற்றித் தருதலாற் கேட்பாரக் கிதுவே சிறந்த லன்பம் பயக்கு மென்றுணாக உவமித்த பொருளு முவமைப் பொருளு முவமித் தற்குக் காரணப்பாதி மவவிரண்டிற்றும் பொதுவாய் நிற்குங் குணமுந் தொழிலும் பயனும் கூடக் காட்டி தண்டியலங்காரத்திலு —“பொல மாபப் புளாயப் பொருவு, நேரக் கப்பப் நிகாப்ப நிகா, வேர வேய மலைய வியைய, வேறப் வெள்ள வுறழ் வொப்ப, வன்ன வனைய வமர வாங்க, வென்ன வி கல வினைய வெதிரத், துணை தூய் குண்டா நகைக்கு தகைவீ, நனைகே முற்றிச் செத்தொடு பிறவு, நவைந் பாணமை யுவமைச் சொல்வே.” என னுமுருபுகளா லவறறைப் பணிந்து வருவதுவமை யியலபெனக் கொள்க. இவ்வலங்காரத்தைப் பிரித்துப் பல விகற்பமாக வகுத்தார் புலவர். அவற்று ளிண்டு விரிவு முதற்கொண் டெண்மை யீராகப் பகடுரு விசுறப்பங்களுந் தொகுத் துணைத்தவாறு காணக் குத்திரத்தா ளெனவ்வை யென்ற மிகையால், சமுச்சயம்-புகழ்தல-நிந்தை-தெரிந்ரு தேற்றம் - இயம்புதல வேட கை-புலப்பொருள் - விகாரம் - மோகம்-அபூதம் - பலவயிற்ப்பால்-ஒருவயிறு போல்-பொது நீங்கு - அநியம்-முதலிய வுவமை யலங்காரங்கடும் வரும் சமுச்சயவுவமை யாவது—அதனுனையன நிதனைய்தொப்பதிதனு டொ க்குமென்பது. (வ-று) “அளவேய வடிவொப் பதன்றியே பச்சை, யிளவே

று நிறுத்தானு மேலகருக-துளவே, கலைக்குமரி போர்துளக்குங் காரவுணர்
 வீரந, தொலைக்குமரி யேறுகைப்பா டோள்.” என வரும். புகழுவமையாவ
 து — உவமையைப் புகழ்நதுவமிப்பது. (வ-று.) “இறையோன சடைமுடி
 மே லெகநாளுக தாங்கும், பிறையோ திருத்தலும் பெற்ற-தறைபுனலகுழி,
 பூவலையந் தாங்கு மரவின படம்புரையும், பாவை நின்னலகுற பரப்பு”
 என வரும் நிகரையுவமையாவது — உவமையைப் பழித்துவ மிப்பது.
 (வ-று.) “மறுபயினற வாணமதியும் மதிக்குத தோற்றகு, நிறத்தலரு நே
 ரொப்பதேனுஞ்-சிறப்புடைத்தது, திலலைப் பெருமா னருளப்போற நிருமே
 னி, முலலைப் பூங் காதை முகம்.” என வரும் தெரிதருதேற்றவுவமையா
 வது — ஐயுற நதனைத் தெரிந்து துணிவது (வ-று) “தாமரை நானமலருந்
 தனமதியால வீழியுங், காமா மதியுங் கறையிரவு-மாமிதறை, பொன்னை
 மயக்கும பொரிசணங்கினா முகமே, யென்னை மயக்கு மிது” எனவரும்.
 இயம்புதல வேடகையுவமையாவது — பொருளை யின்னதுப்பாலு மென
 று சொல்ல வேட்கின்ற தென்னுள்ள மென்பது (வ-று) “நன்று தீதென
 றுணரா தென்னுடைய நன்னெஞ்சம், பொன்றுதைநத பொற்கணங்கிற
 பூங்கொடியே-மனநன, மதித்துதைநத தாமரைநின் வாணமுகத்தக கொ
 ப்பென, நெறித்தியம்பல வேண்கின்ற தினறு.” என வரும். பலபொரு
 ளுவமையாவது — ஒரு பொருளுக்கொப் பலபொருளைக் காட்டுவது (வ-று)
 “வெலுங் கருவினையு மெனமானுங் சாவியுஞ், சேலும் வடுவகிருஞ் செஞ்சர
 மும - போலுமாற, நேமருவி யுண்டு சிறைவண டிமைகூநதற, காமருவு
 பூங்கோதை கண்.” என வரும் விகாரவுவமையாவது — உவமையை வி
 காரம் பண்ணி யுலமிப்பது. (வ-று) “சீத மதியு னொளியுஞ் செழுங்கமலப்,
 போதின் புதுமலாசரியுங் கொண்டு - வேதாததன, கைமமலரா லனறிக
 கருத்தால வகுத்தமைத்தான, மொயம்பலாப் பூங்கோதை முடி” என
 வரும் மோக்ஷவுமையாவது — ஒரு பொருண்மே லெழுந்த வேடகை
 யான வந்த வுள்ள மயக்கத் தோன்ற வுடாப்பது (வ-று) “கயலப்போலு
 மென்று நின்கண பழிப்பக் கண்ணில, செயலப்போற பிறழ்ந் திறத்தாற-
 கயலபுகழுவ, லாரத்தா னோமருங்குலந் தரளவான முறுவ, வீரத்தாலுள
 வெதுமபும் யான.” என வரும். அபூதவுவமையாவது — முன பிலலாத
 தனை யுவமையாகியுடாப்பது. (வ-று) “எல்லாக் கமலத் தெழிலுந் திரண்
 டொன்றில, விலலோ புருவத்து வேனெடுங்கண் - ணலலார, முகம்போலு
 மென்ன முறுவத் ததார வாழ, மகம்போலு மென்ற னறியு.” என வரும்.
 பலவயிற்ப்பாவி யுவமையாவது — ஒரு தொடர் மொழிக்கட பலவுவமை
 வந்தா லவவுவமைதோறு முவமைச் சொற்புணாப்பது. (வ-று.) “மலாவாவி
 போலவரான மாதா கமல, மலாப்போலு மாதா வதன - மலாரு, பூளிகரு
 லங்களப்போலு மளக மதனுட, களிகருங் கடலப்போலுங் கண்” எனவரும்.
 ஒரு வயிற்ப்பாவி யாவது — ஒரு தொடர்மொழிக்கட பல வுவமை வந்தா
 லவவுவமை தோறு முவமைச் சொற்புணரா வொரு வுவமைச் சொற்புண்

ரபபது. (வ-று) “கிழறகோப மலக நிறைமலாபபூங் காயாச, சுழறகலவ மேலவிரித்த தோகை-யழறகுல்வுந, தீம்புகை யாடுஞ் செறிசூழலா போ லுங்கார, யாமபிரிந்தாக கெனனா மினி.” என வரும். பொதுநீங்குவழை யாவது —உவமையைக் கூறி மறுத்துப் பொருடனனையே யுவமையாகக் கி யுரைப்பது. (வ-று.) “திருமருவுந் தணமதிகக்கு செநதா மனாயின, வினா மலாககு மேலாக தகையா - கருநெடுங்கண, மானே யிருள்ளகஞ் சூழறத நின வாணமுக்க, தானே யுவமை தனக்கு” என வரும் அநியம வுவமை யாவது —சியமித்த வுவமையை நீக்கிப் பிறிது பொருணோவது (வ-று) “கவவை விரிதிரை சூழகாவிரி நீராட்டு, மெளவல கமமுங் சூழனமடவா ய-செவவி, மதுவாய கவினோநின வாயபோல வதனறி, யதுபோலவ துண டெனு மாம” என வரும் —தண்டி யலங்காரம் —“அதுவே, வீர்யே தொ கை ய யிதரவிதர, முனாபெறு சமுச்சய முணமை மறுபொருள, புகழ்த னீரதை நியம மரியம, மையந தெரிதரு தேற்ற மினசொ, லெயகிய விப ரித மியமபுதல வேடகை, பலபொருள விகார மோக மபூதம, பலவயிற போலி யொருவயிற போலி, கூடா வுவமை பொதுநீங் குவமை, மாலை யெ னனும பால தாகும்” என ஞ ரனறியும்,

அவவுவமையணி பிறவணியோடு வருமாறு —தண்டி யலங்காரம் — “அறபுதஞ் சிலேடை யதிசயம விரோத, மொப்புமைக் கூட்டந் தற்குறிப் பேற்றம், விலக்கே யேதுவென லேண்டவும் பெறுமே” என ஞராகவின அறபுதவுவமை, சிலேடையுவமை, அகிசயவுவமை, வீரோதவுவமை, ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமை, தற்குறிப்பேற்றவுவமை, விலக்குவமை, ஏது வுவமை என்று வழங்கப்படு மவைவருமாறு —(வ-று) “குழைபருகு தாழ்க் குனிபுருவந் தாங்கு, யுழைய ருயிர்பருநி நீண்ட-விழியுடைதகாய, வண்டே றிருள்ளகஞ் சூழவருமதியொன, றுண்டே லெவனாமுக்கத்தக் கோப்பு” இது அறபுதவுவமை —“செந்திருவுந் திங்களுந் பூவுந் தலைந் தபச, சந்தத் தொ டையோ டணிதழ்விச-செந்தம் துறாந், கறஞ்ஞா புனையுந் கவிபே ன மன ங்கவந், முற்ற முலையாண முகம்” இது செமயொழிச சிலேடையுவமை. “நளித-தத வல்லியின கணனெளிழஞ்சலத, களவு நிறைகூடாந் பிடுங்குக-களி ற்கலுங், கந்த மலையா னிலவுங் கவடசைய, வந்த மலையா நிலம்” இது பிரி மொழிச சிலேடையுவமை ஐதனைச சந்தான வுவமை யென்ப “நினை றுமைய நினமுக்க காண்டு நெடுநாடா, தாறுழையே தன்னையங் காளா குவ-மெனனு, மிதுவொன்றுமே மன்றி வேற்றுமை யொன்றானோடா, மதுவொன்று செந்தா மலக்கு” இது அகிசய வுவமை “செமநம மனா மலருந் திங்கஞ் துமமுக்கமுந், தமமுட பகைவிளங்குந் தனமையவே-யெம முடையு, வைப்பாருஞ் சென்னிவனம் புரரா போலினியி, செப்பாரு மெ னபா ருளா.” இது வீரோதவுவமை “விண்ணினமேற் காவலபுரிந் துறங்கா ன விண்ணவாகோன, மண்ணினமே லன்ன வயவேந்தே-தண்ணளியாந், செரா வவுணாகுலங் கிளையுந் தேவாகே”, னேராமே லத்ததையே நீ.” இது

ஒப்புமைக் கூட்ட வுவுமை. “உண்ணீர்மை தாங்கி யுயர்ந்த நெறியொழுகி, வெண்ணீர்மை நீங்கி விளங்குமாற-றண்ணீர்த், தரம்போலு மென்னததரு கடம்பை மாறன், கரம்போற கொடைபயிலவான கார.” இது தற்குறிப்பேற்ற வுவுமை. “குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன மறியா, வுழைபொரு தென்னுள்ளங் கவரா-மழைபோற, நருநெடுங்கைச் செனனித் தமிழநா டனை யாரா, கருநெடுங்கை போலுங் கயல” இது விலக்குவமை — “வாளரவின செமமணியும் வனனியினம் பாசிலையு, நாளினைய நிகுகண்கை நிலவுநீளொ ளியாற், நேனிலவு பூங்கொணறைத் தேவாகோன செஞ்சடைமேல, வானிலவு விற்றபோல வரும.” இது ஏதுவுவமை பிறவுமன்ன எ-று (ச)

330. விரிவென விருபொருள் விதித்திற முருபிவை
தெரிவுற விரித்துச் செப்புதன மறறுந்
தொகையொப பாங்குணந தொழிலபயன ரொகவே.

(இ-ள்.) விரிவுவமை யலங்காரமுந் தொகையுவுவமை யலங்காரமு மாமாறுணாதத்தும மேற்கூறிய வுவுமைப்பொருளு முவமித்தப்பொருளுங் குணமுதலுவுமைக்காரண மூன்று முவமையுருபுமென விவையெல்லாத் தோன்றவிரி விரிவுவமையெனவும், மறறவைதோன்றி யுவுமைக்காரண மூன்றுந் தோன்றாதுபாபி னதுதொகை யுவுமை யெனவும் வழங்கும். (வ-று.) ‘பவளம்போலுஞ் செவ்வாய்’ எனபதிதனுள வாயே யுவுமித்தப்பொருளும் பவளமே யுவுமைப் பொருளுஞ் செவ்வாயே யுவுமைக் காரணமாங் குணப்பொருளும் போலுமே யிடைச் சொல்லாகிய வுவுமை யுருபுமெனக் கண்டுணாக். வெண்பா — “பாலபோலு மினசொற பவளம்போற செநதுவாவாய்ச, சேலபோற பிறமுந் திருநெடுங்கை - மேலாம, புயல்போற கொடைகைக்புனனாடன கொல்ல, யயல்போலும் வாழுவ தவா’ எனபதிதனுட குணத்தானுந் தொழிலானும் பயனானும் விரிவுவமை வந்தவாறு காண்க அன்றியும், “தாமண்போன முகத்துத் தண்டரளம் போன்றுறவுற, காமருவு வேயுணாதோட காரிகையீர் - தேபருவு, பூங்குழலின வாசப்பொறை சுமந்து நொந்தாற, பாங்குமுலுந் தென்றற பரிசு” எ-ம். பவளம் போலும் வாய், சிவகம்போலுஞ் செவ்வகை, முகிப்போலுங்கை, இவை குணத்தொழிற பயனுவமைக் காரண மூன்று முறையே தொக்கு நின்றவாறு காண்க. இவை தொகையுவுவமை, எ-று. (ரு)

331 இதரோதர மென்ப விருபொருண மாறலே.

(இ-ள்) இதரோதர வுவுமையலங்காரமாமாறுணாதத்தும. உவுமைப் பொருளு முவமித்த பொருளுந் தமமுணை மாறிப் பொருளே யொருகாலுவுமையாகவு முவமை யொருகாற பொருளே யாகவும் வேறுவேறாய்த் தொடாந்து வருவதிறோதர வுவுமை யெனப்படும. எனனை. இதரமெனினும் வேறறமை யெனினு யொகும். (வ-று) “களிக்குங் கயல்போல நின்கண

ணின் கண்போற, களிக்ருங் கயலுங் கனிவாயத - தளிர்க்கொடியே, தாம
னாபோன மலரு நினமுக நினமுகம்போற, மூமாயுஞ் செவவி தரும.”
எ-ம —வெண்பா —“தளிர்மெற்று வைய தண்சினை நீல, மளிமெற்றா
கண்போ லலரு-மிளிமெற்ற, நலலார திருமுகத்தி னுறந்த தளிமெற்றக,
கலலாரம போனமலருங் கண.” எ-ம. பிறவுமனன. எ-று (சு)

332 விபரீத பொருளா விளம்பிய வுவுமையே

(இ-ள.) விபரீத வுவுமையலங்காரமாமாறுணாததுதம் காட்டவெ
டுத்த பொருளை யுவுமைப் பொருட்கோ ருவமையாக மாறுபாடா வுரைப்
பது விபரீதவுவுமையெனப்படும (வ-று) “திருமுகம்போன மலருஞ் செய்ய
கமலங், கருநெடுகண போலுங் கயல” எ-ம வெண்பா —“ தாயேநின
னானமபோற சநதிரேன முற்றியபின, மேயானின றுன்னுதலபோற சீர
தத்துவே - நோயாக, வீவாநிற நேறறூரா தேங்கி உரங்கேட்டுன, சீரடி
யைப் பூண்டிறைஞ்சுஞ் சோநது” எ-ம பிறவுமனன. எ-று. (எ)

333. மறுபொரு ளாமபொருள வந்தொப் புரைத்தலே.

(இ-ள.) மறுபொருளுவமை யலங்காரமாமாறுணாததுதம் பொரு
ளைக்கூறிய பின்னதற்குவமை கூறுவது மறுபொருளுவமை யெனப்படும
(வ-று) வெண்பா —“அனணையா யெவவுயிரககு மாதரவா யனபருளு, நின
ணையா ரொப்பார நிலவேந்த-ரனனதே, பாரிடையே தோனறிப் பயனறரு
தற சிலையாஞ், சூரியனேபோலுஞ் சுடா” எ-ம பிறவுமனன எ-று (அ)

334 நியமமாம பிரிசிலே யேகா ரமவந்

சியனிக ரொன்றுரைத் தேணைய நீக்கலே

(இ-ள) நியமவுவுமை யலங்காரமாமாறுணாததுதம் எடுத்தபொரு
ளுக் கினனதுவமையனறி மறநெனநிலிலே யென்று காட்டிக் கூறியவுவு
மைப்பொருணமேற பிரிசிலே யேகார தத்து முடிபபது நியமவுவுமையெ
னப்படும, எனணை. நியமமெனினு மிணையினமை யெனினு மொககும.
(வ-று) “செங்கமல வாயொழுஞ் தேனே யுனசொற கிணையாம” எ-ம
‘சுமெழுழித் தீயே நிகருஞ் சொறசொனனை’ எ-ம —வெண்பா —“தேன
மலரே வாடுமெனச செங்கதிரோன காயுமெனப், பானமதியே தேயுமெ
னப் பாங்கினையா-நானமருவுந், தாயே திருக்காவலூ ரரசே தாரணிமே, வீ
யே நினக்கு நிகா.’ எனவே நிகைக்கு நிகரிசிலே யெனப்பது கருத்தது. இத்
ணைப்பொதுநீங்குவமை யெனமருமுள ரொனக்கொளக எ-று (க)

335. ஐயங் கொண்டன விருபொரு ளறைத்

லைய வுவுமை யாகு மெனப்

(இ-ள) ஐயவுவுமையலங்காரமாமாறுணாததுதம் உவுமையோ
பொருளோ வென்றுளத் தையந் தோன்றினதாகக் கூறுவ தைய வுவுமை

யெனப்படும (உ-று) “தாதளவி வண்பி தடுமாறுந் தாமனாகொன, மாதா லீழியுலவும் வ ாமுகங்கொ-லெதென, நிருபாற கவாவுற நிலையு சலாடு, மொருபாற படாதென னுளம்” எ-ம வெண்பா — “வெஞ்சினவே நின றுலவும் விணமுக்கிலோ செய்கொலையா, லெஞ்சினபோ நீற்றுலவுங் குஞ்சர மோ-வெஞ்சி, லொருபாறகுந் தேற வுளந்தேற நினென்ன, மிருபாறகு மோடனன நெனறு” எ-ம. பிறவுமனன எ-று (க0)

336. இனசொல ஷரிமைபா மிணையிவை யெனற
பினசொல ஷியபொருட பெறநிமி யுணாததலே.

(இ-ள) இன சொல்லுமை யலங்காரமாமாறுணாததுதும் ஒன றையுமீததபின்பு பொருளின சிறப்பெலா முவமைக்கிலை யென்று காட்டுவதினசொல்லுவமை யெனப்படும (உ-று) “மானவிழி தாங்கு மடக் கொடிய நினவதன, மானமுமுதுந் தாங்கி ப்ருமதிய - மானுலு, முறநி னை நலலாய முகமொப்ப தனநியே, மறறுயாச்சி யுண்டோ மதிக்கு” எ-ம. வெண்பா — “சூழ்நிலை பாததிருந் தோனநி மறுத்தொன்றாக, காழுந் வுந் தேயாது கன்னிதாய-வாழா, தளராவா றெணமுக்கங்கண் டேங்கிற றே தாட்கீழ், வளராவா நெனறே மதி” எ-ம பிறவுமனன எ-று (கக)

337 ரடா வுலமையே கூறிய நிகாககண
ஊடா தவைபொருட சூரியன வெனலே

(இ-ள) கூடாவுலமை யலங்காரமாமாறுணாததுதும் உவமைப்பொ ருடகட கூடாதவை தானந்தத் பொருட்கட கூடுமென்று காட்டல கூ டாவுலமை யெனப்படும (உ-று) “சூமதிபோ லுணமுகம், இருபொழு தும் வயமலருந் தாமனாயே நினமுகம்” — விருத்தம் — “மருடகொளளா வுலாக்கொளளா பணிக்கடலபோல கனமனமே, யிருடகொளளா நிழற கொளளு மினப்பொழிலபோ லருந்தயையே, வெருட்கொளளா விழ யாப்பெய வியனமுகிற்போற கைக்கொடையே, கருடகொளளா நிழற சோலை காவனலாத தாயியலபே” எ-ம “சாதனத்திற செந்தழலுந் தணமதியில வெவவிடமும், வாதனவே போலுமா னினமாறம - பைந தொடியாய, வால்க் கமலமலா முகங்கண் டெக்கறுவா, ராவிக் கிவையோ வரண,” எ-ம பிறவுமனன. எ-று (கஉ)

338 மாலை யுலமையா மருவிய பலநிகா
மாலையாக கோகதபின வண்பொரு ளியமபலே.

(இ-ள) மாலையுலமையலங்காரமாமாறுணாததுதும் படலைமலை போலொரு பொருட்குப் பலபல வுலமை தொடராத கூறிக் கடையிற பொருளை யுணாப்பது மாலையுலமை யெனப்படும (உ-று) தேமபாவணி — “நிறைதவிர துணாநத காம நெறியிற கைப்பொருளே போன்று, முறை

தவிர தடைசோ போன்று முனிகடம் முனிவு போன்றும், பொறைதவிர திழித்தினு டோடு புனலின யெதிகொண்டாங்கு, துறைதவிர திடத்திட டேகித் துளித்ததேன முலை சோந்தா” என வரும். “நீரொழுந் குமுழிபோன்று நெடியதோ நேமி போன்றுங், காரொழு மினனுப் போன்றுங் கடலெழுந் தினாகள போன்றும், பாரொழுஞ் செவ்வத் திலைப் பதியுமோ நிலையு மென்றோ, சீரொழு ஞானத் திறகுந் தினாதிரண்ட டலைவ துண்டோ” எ-ம “மலையத்து மாதவனே போன்று மவன்பா, லலைகடலே போன்று மந்நூட-குலவு, நிலவலையமே போன்று நெறியன்பா னிறகுஞ், சீலை கெழு தோளவேந்தா திரு.” பிறவுமனன. (கக.)

339 உணமை யுவமையா முவமை மறுத்தென நுணமையிற பொருடிற் நுவன்று விளக்கவே.

(இ-ள்) உணமையுவமை யவங்காரமாமாறுணாததுதம் உவமை மறுத்தது பொருளைக் கூறுவ துணமை யுவமை யென்பபரிம (வ-று) ‘தாமராயன்று முகம்’ ‘வண்டலக் கருங்கண்’ எ-ம வெண்பா — “அஞ்சனமின மாங்குயில்கா ளங்கணவா னெததீருளு, மஞ்சனறே மஞ்சிடித்த வாபனறே-யெருசாத, காயந்தெழுந்தேம் பூமபுகையாயக் காவனலு ராளரசாள, வேந்தெழுந் தேதோடும வினாவு’ எ-ம “தாமராயன்று முகமே யீதிக் கிவையுங், காமருவண் டலலக்ரு நெடுங்கண்-டேமருவு, வலலியி னலல ளிவ ளெனமனங்கவரு, மலலிலலாக் கோதை யாள” பிறவுமனன. எ-று. (கச.)

340 உவமை வழுவென்ப வரியபான மாற நவனமிக லுயாத றுழதலென றைந்தே.

(இ-ள்) உவமை வழுவலங்காரமாமாறுணாததுதம். ஒன்றின யுவமித் துணைக்குங் கால வழுவுறமை வேண்டி யவறறையறிந்து காததலக் கலவி வல்லோ கடன அவையாவன — ஆண்பான முதற்பா லைந்துத் தம் முணமாறி கருதலும், பொருட்கண்ணுள்ளதின் குறைந்தது மிக்கது முவமைக் கணவருதலும், முயாந்த வுமையோ டிழிந்த பொருளு வமித்தலும், மிழிந்த வுமையோ யொந்த பொருளு வமித்தலும், மென்றிவவைந்தமோ ரோ விடத்தோ சிறப்புக் காட்டுதற் கொழிய வழுவாம் (வ-று) வெண்பா.— “மன்னவாகு நாயபோல வன்புடையா வாளவயவா, மினமினி வெஞ் சுடரோபோல விளங்கு-மன்னப், பெடைபோலுஞ் சந்திரன பைந தடங்குள போலும், மிடைமா சொன்றிலலா விசுமடி” என விதனுள வீரனா நாயபோல வன்புடையா னொன்ற திழிந்த வுமையோ யொந்த பொருளுவ யித்ததும், வெஞ்சுடரோபோல மினமினி விளங்கு மென்ற துயாந்த வுமையோ டிழிந்த பொருளு வமித்ததும், சந்திரனக் குவமையாகப் பேடையன்னம் வைத்த தாண்பாறகுப் பெண்பா லுவமித்ததும், ஒன்றும் விசுமிற்றகுப் பயனிலலாமற் பனமையிறதடங்க ளென்ற தொருமைக்குப்

பனமை யுவமித்ததும், எனறிவை யெலலாகுறறமாயிற்று.—வெண்பா.—
 “நீலப புருவங் குளிய விழிமதாப்ப, மாலைக்குழல சூழரத நிவதனம-
 போலுந், கயலபாய வாசந் கவருந் களிவண, டயலபாயு மம்போ ருதம்”
 எனபதிதனுட புருவமெனும் பொருட குவமைக கண்ணென நிலலாமை
 யா லுவமை குறைநது குறறமாயிற்று.—வெண்பா —“நாட்டந் தடுமாறச
 செவ்வாய் நலநதிகழ்த, தீட்டரிய பாவை திருமுகங் - காட்டுமாற, கெண்
 டை மீதாட நறுஞ்செய்தழ் கவர, வண்டுசூழ செநதா மனா” எனபதித
 னுண முகத்திறகுத தாமனா, விழிக்குக் செண்டை, வாய்க்குச செவவிதழ,
 உவமையாகி மீண்டுவமைக கணவநத வண்டுக்குப் பொருடகண் ணென்றி
 லலாமையா லுவமை மிக்குக் குறறமாயிற்று பிறவுமனன ஆயினு மொ
 ரோ விடத்திவை சிறப்புக் காட்ட வழுவே யினறிப் பயன்பட வரவும்
 பெறு மெனக் கொள்க ளுறு (கரு)

341. உருவக் கெனப் புவமை வேறு

பொருளவே நின்றிப் புணரத் தொடுத்தலே.

(இ-ள்) உருவக் கவலகாரமாமாறுணாதததும் உவமையும் பொரு
 ளும் வேறுபடாமற் குணத்தொழிற் பயனென முககாரணந் தோன்றும் லு
 முவமை யுருபிலலாமலு மொன்றுபட வருமுவமை யுருவக் கெனப்படும.
 இவவுருவகமே பதினெனது வகைப்படும — தண்டியலங்காரம் — “தொகை
 யே விரியே தொகைவிரி யெனாஅ, வியைபெ யியைபினமை யியனிலை
 யெனாஅ, சிறப்பே விருப்பஞ் சமாதான பெனாஅ, வுருவக் கெமக் கெகா
 கக் கெனாஅ, முற்றே யவையவ மவையவ் யெனாஅ, சொற்ற வைமமுன
 று மாங்கதன விரியே” எனற ராகலின-தொகையுருவகமாவது — மாட
 டேற்றுச் சொற்றொகுத்துக் கூறுவது (வ-று) “ஆங்கை மலருமடித தளி
 ருங்கண் வண்டுந், கொங்கை முகிழ்ந் குழற்காருந்-தங்கியதோர், மாதாக
 கொடியுளதா னண்பாவதற் கெழுநத, காதற்குளதோ கரை” என வரும்.
 விரியுருவகமாவது — அச்சொல விரிநது நிற்பது (வ-று) “கொங்கை மு
 கையாக் கெனமருங்குல கொம்பாக, வங்கை மலரா வழத்தளிரா - தங்க,
 ளளினிற்ற மூர லணங்கா கெனக்கு, வெளிநின்ற வேளிற் றீரு” எனவரும்
 தொகைவிரி யுருவகமாவது — அச்சொற் றொக்கும் விரிநது நிற்பது (வ-று)
 “வையந் தகழியா வாகடலே நெய்யாக, வெய்ய கதிரோன விளக்காகச-
 செய்ய, சுடராழி யாண்டுகே குட்டுவன சொனமலை, யிடராழி நீங்
 குகவே யென்று” எனவரும். இயையுருவக் கெமாவது — பல பொருளை யுரு
 வக் கு செய்யுங்காற் தமமு ளியையுடைத்தாக வைத்தருவக் கு செய்வது.
 (வ-று) “செவ்வாய்த் தளிர்ந் கைமுகிழ்ந் கணமலந், மைவா ரளக் கது
 கரமுஞ்-செவ்வீ, யுடைத்தாந் திருமுகமென னுள்ளதது வைத்தார, துடைத்
 தாரே யன்றே துயா.” என வரும். இயைபினமை யுருவகமாவது — பல
 பொருளுந் தமமுளியையாமலுருவக் கு செய்வது (வ-று) “தேனக்கலாகொ

னறைப் பொனஞ்ச செஞ்சடையே, கூனற பவளக் கொடியாகத்-தான, மழையாகக் கொண்டு மதியாகத் தோன்றும், புழையா தடக்கைப் பொருப்பு” எனவரும். இயனிலையுருவகமாவது — ஒன்றனங்கம பலவறழையு முருவித்தது முருவியாது முரைத் தங்கியய வருவித்ததுரைப்பது. (வ-று) “செவ்வாய நகையருமபச செவகைத் தளிர்விளங்க, மைவார நெடுங்கண மதாததுவவச-செவவி, நறவலருஞ் சோலைவாய நினற்தே நண்பா, குறவா மடமகளாங் கொம்பு” என வரும். சிறப்புருவகமாவது — ஒரு பொருளையடுதலிற சிறந்த வடைகளை யுருவித் தவறறனே யுருவகமாவுரைப்பது. (வ-று) “விரிகடலுழுமே தினி நானமுக்கன மீகாஞ்ச, சரநதிபா யுச்சி தொடுதத - வரிதிருத்தாள, கூம்பாக வெப்பொருளுங் கொண்டு பெருநாவா, யாமப்பொலிவற ருயினதா லன்று” எனவரும். விருப்பயுருவகமாவது — ஒருபொருட் கூடாத தனமை பலவுங் கூட்டி யுருவகஞ் செய்வது (வ-று) “தனமதிக்குத் தோலாது தாழ்த்தடத்து வைகாது, முணமருவுந் தாண்டேன முகிழாது-நண்ணி, யிருப்போ துஞ்செவ வியலபாய மலரு, மருவை வதனம புயம்” எனவரும் சமாதான வருவக மாவது — ஒருபொரு ணனறாக் வு வமித்தது வைத்ததனைத் தீங்கு தருவதாகக் கூறியத்திங் இதனன் வருகின்ற தனறென்ற தற்குப் பிறிதோ காரணங் கூறுவது (வ-று) “கைகாரதள வாயகுமுதங் கண்ணெய்தல காரிகையீர், மெய்கார மயில்கொங்கை மென கோங்க - மிவவனைத்தறம், வனமைசோந் தாவி வருத்தவது மாதவமொன, நினமையே யன்றோ வெனக்கு” என வரும் உருவக் வருவகமாவது — ஒன்றனை யுருவகஞ் செய்ததனையேபோலும் பிற்தொன்றாக் வருவகஞ்செய்வது (வ-று) “கன்னித்தன கொங்கைக் குவடாங் கடாக்களிற்றைப், பொன்னெடுந் தோடருனறே புண்கநநா-மன்னவரின, ஞகத்தடஞ் சேவக் மாக்யா னனைப்பல, சோகத் தருளேறு வண்டு” எனவரும். ஏகாங்க வருவகமாவது — ஒருபொரு ள்தனங்கம பலவறறுள ளோரங்கமே யுருவகஞ்செய்து ஒழிந்தவங்கம வாராதே கூறுவது (வ-று) “காதலனைத் தாவென்று லாவுங் கருநெடுங்க, ணைதிலஞ் ளென்னென்னு மினமொழித்தேன் - மாதா, மருண்ட மனமகிழ்ச்சி வாழ்முகத்தில வந்த, வீரணடினு மெனசெய்கோ வியான.” என வரும் அநேகாங்கவருவகமாவது — ஒன்றனங்கம பலவறறையுருவகஞ் செய்ததுரைப்பது (வ-று) “கைத்தளிர்ரற கொங்கை முகிழ்தாங்கிக் கண்ணென்னு, மைத்தடஞ்சேன மைநதா மனங்கலங்க-வைத்த தோர், மினனுளதா மேகமிசை யுளதா மறறதுஉ, மென்னுளதா நண்பா வினி.” எனவரும். முற்றருவகமாவது — அவையவ வவையவிகளை யேற்றவிடத்தோடும பிறவறறேறி முற்றவருவகஞ் செய்வது. (வ-று). “விழியே கிளிவண மெனனகையே தாது, மொழியே முருகுலாந் தேறல - பொழிகின்ற, தேமருவு கோதைத் தெரிவை திருமுகமே, தாமரை யென்னுள ளத் தடத்து” எனவரும் அவையவ வருவகமாவது — அவையவமே யுருவித்தவையவியே வாராதே கூறுவது. (வ-று) “புருச சிலைகுனித்துக் கண

ணமபாலுள்ள, முருவத துறந்தா ரொருவ - ரருவி, பொருங்கற சிலம்பிற புணையலகுற நோமேன, மருககுற கொடிதுடங்க வந்தது” எனவரும் அவை உவி யுருவகமாவது — அவையவியை யுருவகஞ் செய்வது (வ-று) “வார புருவங் கூத்தாடி வாயமழலைச் சோந்தசைய, வோமருவச் செந்தவிழி மதாபப - மூர, லவ்க்குற தெரிவை வதனும் புயத்திற, களிக்குற தவமுடையோன கண” என வரும். அன்றியும்,

அவவுருவக வலங்காரங்க ளோடு பிறவலங்காரங் கூடிவருமாறு? — தண்டி யலங்காரம் — “உவமையேது வேற்றுமை விலக்கே, யவதுதி சிலேடையென நவறொடும வருமே” என்றூராகலின, உவமவுருவகமாவது — (வ-று) மதிம்கிழந்த மாதா வதனமதிய, முடைய மதியமே யொககு - மதிதளா வென, வெமமை தணியு மதராகமே மிகுககு, செயமை யொளியாக நிகழ்தது” என வரும் ஏது வுருவகமாவது — (வ-று) “மாற்றகதாற கிளளை நடையான மடவனனந், தோற்றத்தாற நண்ணென சுடாலிளககுப - போற்று, மியல”ன மயிலெமமை யினனீர்மை யாககு, மயலாமதாநெடுங்கண வாள” என வரும் வேற்றுமையுருவகமாவது — (வ-று) “வையம் புரககுமனு மன்னவரின கைக்காரும், பொய்யினறி வானிற பொழிகாருங்-கையா, மிருகாக்ககு மிலலைப் பருவ மிழ்க்கு, மொருகாப பருவ முடைத்து” என வரும் விலக்கருவகமாவது — (வ-று) “வலவி வதன மதிக்கு மதித்தனமை, யிலலை யுளதே விரவினறி - யெலலை, விளககுமொளி வளாதது வெமமையா நெமமைத, துளககு மியலபுடைத்தோ சொல.” என வரும் அவதுதியுருவகமாவது — (வ-று) “பொங்களக மல்ல புயலேயிவை யிவையுங், கொங்கைகீணை யல்ல கோங்கருமபு - மங்கைகின, மையரிக்கணணலல மதாவணழவை யிவையுங், கையலல காந்தண மலா” எனவரும் சிலேடை யுருவகமாவது — (வ-று) “உண்ணெகிழந்த செவவித்தாயப பொற்றோட டொளிவளரத, தண்ணளிக்குழினபந் தரமலாநது-கண்ணெகிழந்தது, காதல களாயிறப்ப வாலி கடவாது, மாதா வதனும் புயம்.” என வரும். அன்றியும்,

அவவுருவக வுவமை யெனனு மிரணடிதரும் புறனடைவருமாறு — தண்டியலங்காரம் — “உருவக வுவமை யெனவீரு திறத்தவு, திரம்ப வுணாத தும் வரம்பு தமக்கின மையிற, கூறின நெறியில வேறுபட வருபவை, தேறினா கோட நெளளியோர கடனே.” என்றூராகலின. (வ-று) “விலலை ருழவாபகை கொளிறுங் கொள்ளறக, சொல்லே ருழவாபகை” எனவரும் “ஏரியிரண்டு சிறகா வெயிலவயினுக், காருடைய பீலிகடி காவா-ஓ வண்ண, நத்தியூ வாயா வணியிலே போன்றதே, பொற்றேராந் கச்சிபு பொலிவு” எனவரும் இவையேதுவுருவகம் “மலையிற பிறவா மடமஞ்ஞைவாரி, யிலையிற பிறவா வமிாதம்-விலையிட, டளவாத நிததில மாராத தேறல், வளவாண மதா நெடுங்கண மான” என-மழலைவாய நவவிமதா நெடுங்கண மஞ்ஞை,

குழலின புறமலிந்த கொம்பா - சுருளளகந், தாங்கிய வனனந் தடங்கொ
 நகையா மாதந், தேங்கொள கமலத திரு” எ-ம இவை சிறப்புருவகம்
 “மனற்றகுழ லாருயிர் மேனமதன கடவுந், தெனற்ற கிரிதடுக்குந் தினக
 ணைய-மனறவரைக, கங்குற கடலின கரையேற்று நீன்புணையாம், பொங்கு
 நீராடன புயம்” இது அறபுதவுருவகம் “நல்லாகட பட்ட வறுமையி
 னினனாதே, கல்லாகட பட்ட திரு” இது தேற்றவுவமை “அடிநோக்கி
 னுழகடல வண்ண னவனறன, படிநோக்கிற பைங்கொனதைத் தாரோ
 ன - முடிநோக்கிற, நோவளவ னாத நெளிந்தே னவனமுடி மே, லாரலங்க
 லோங்கியது கண்டு.” இது பலவயிற்போலி “முத்தக கோத்தனன முறுவ
 ன முறுவலே, யொத்தருமபு முலலைக்கொடி மருட்குண-மற்றதன்மேன,
 மின்னளிக்குந் காப்போனம் விரைக்கூந்தன மெலவியலி, தண்ணளிக்கு
 முண்டோ தரம்.” இது மெய்யுவமை பிறவுமனன எ-று (கசு)

342. வேற்றுப்பொருள் வைப்பே விளங்கினது தொடங்கி
 யீறறி னுதவிய வேறறி யுரைத்தலே

(இ-ள) வேற்றுப்பொருள்வைப்பலங்காரமாமாறுணாததுதம். எவ
 ருமறிந்த வொன்றைக் கூறிய பின்ன ரொடுத ததன்பொரு ளத்தனமைத்
 தாருமெனக் கூறுவது வேற்றுப்பொருள் வைப்பென்பபடும இதுவு முவ
 மை விசுப்பதது ளடங்கவும் பெறும் (வ-று) “நெட்டொளி வேங்கையா
 னிசிப்பட நீத்திங் குயிராயக, கடொளியைக் காட்டுங் கனோவேந்தன-
 பட்டொளிநீ, ராங்கொழியக் கண்டனபின் னுசையுட்கொள வாரோவீங்,
 கோங்கழியாச செலவமுண டென்று” எ-ம “வெய்யகுர றேனறி வெளு
 சினவேறுட கொள்ளும், பெய்யு மழை முகிலைப் பேணுவரால் - வையத்,
 திருள்பொழியுங் குற்றம் பலவெள்ளும் யார்க்கும், பொருள் பொழிவார
 மேற்றே புகழ்.” என வரும் அன்றியும்,

அவ்வலங்கார விரிவு வருமாறு — தண்டியலங்காரம்.— முழுவது ஒரு
 சேற லொருவழிச் சேறன, முரணிற றேறாநல சிவலடையின முடிக்கல,
 கூடா வியறகை கூடு மியறகை, யிருமை விபரித மெனவத் தனியலபே 'என
 றுராகலின, முழுவது ஒரு சேறலாவது — ஒரு திறமுரைத்தால்ததிற மெல்லா
 வற்றுமேலுமுற்றச்செலவுபாபது (வ-று) “புறந்தந் திருளிரியப் பொன
 னேமி யுயத்தசு, சிறந்த வொளியளாக்குந் தேரோன-மற்றதாற, புறவாழி
 ருமுறத் புவனத்தே தோன்றி, யிறவாது வாழினுராயா” எனவரும் ஒரு
 வழிச்சேறலாவது — ஒரு திறமுரைத்தால்ததிற மெல்லாவற்றுமேலு முற்ற
 ச்செல்லாது சிலவற்றினமேலே சென்றொழிந்து (வ-று) “எண்ணும் பய
 ன்றுககூர் தியார்க்குந் வராயாது, மண்ணுலகிவ வாய்நூ வ ள்குந், ன்ண
 னுறந்தேன, பூத்தளிக்குந் தாராய புகழாளாக் கெவவுக்குங், சு பளிக
 கையனறே கடன” என வரும் முரணிற்றேறாநாவது — தம்முண மா
 றுபட்டிருக்கு மியலபுடைத்தாய்ப் பொருள் வைத்தல (வ-று) “வெய்யகு

ரற நேனறி வெஞ்சினவே றுடகொளிணும், பெய்யும்ழை முகிலைப்பேணும் வரால-வையத, திருள்பொழியுங் குற்றம் பலவெளிணும் யாக்கும், பொருள் பொழிவார மேற்றேபுகழ்” எனவரும் சிலேடையின் முடிததலாவது — முன்னாவைத்த பொருளையும் பின்னதனையு மொருசொற்றொடாபாற் சொல்லுவது (வ-று) “எறநே கொடிமுலை தனைவளாத தெடுத்த, முற்றிழையாள வாட முறுவலிக்கு-முற்ற, முடியாப் பரவைமுழங்குலத் தேதனறுங், கொடியாக்கு முண்டோ குணம்.” என வரும் கூடாவியறகையாவது — கூடாததனைக் கூடுவதாகக் கூறுவது, (வ-று) “ஆர வடமு மதிசீத சந்தனமு, மீர நிலவு மெரிவிரியும் - பாரிற், றுதிவகையான மேம்பட்ட துப்புரவுந் தத்தம், விதிவகையான வேறு படும.” எனவரும் கூடுமியறகையாவது. — கூடுமதனைக் கூடுவதாகக் கூறுவது (வ-று) “பாய்யுரையா நண்பா புனைதோ நெறிநோக்கிக், கைவளைசோந் தாவி கனாகுவார-மெய்வெதுமப்ப, பூத்தகையுஞ் செய்கார்தள பொங்கொலிநீ ஞாலத்தது, தீத்தகையாக கீதோ செயல.” எனவரும் இருமையியறகையாவது — கூடாததனையுங் கூடுவதனையுங் கூடுவதாகக் கூறுவது (வ-று.) “கோவலாவாய வேயங்குமுலே யனறிக் குணாகடலுங், கூவித் தமிழோகை கொலலுமாற-பாவாய, பெரியோரும் பேணுது செய்வனோ போலுஞ், சிறியோர் பிறாக்கியறறுந் தீங்கு” என வரும் விபரீதமாவது — விபரீதப்பட்ச சொல்லுவது (வ-று) “தலை யிழந்தா நெவவுயிருந் தந்தான பிதாவைக், கொலைபுரிந்தான குற்றங்கழிந்தா - னுலகிற, றணிமுதனமை பூண்டியார்தோ வேணடுவ நோற்றப்பா, வினையும் விபரீதமாம் என வரும் எ-று (கள்)

343 வேற்றுமை யென்ப முனனறிய விருபொருள் சாற்றிய வுலவையில வேற்றுமைப் படுத்தலே

(இ-ள்) வேற்றுமை யலங்காரமாமா றுணாததுதம். இருபொருளைத் தமமுள் ஞவமீத்ததுப் பின்னரவுற்றுள் வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதல வேற்றுமை யலங்கார மென்பபடும. ஆகையி லீதுவுமுலமை விகற்பத்து ளடங்கும் (வ-று) “மீனணியும் பாறகதிரும் வெணமதிக்கு மமமதியைத், தானணியு நாயக்குஞ் சரலபூண்டு-வானணியுந், திங்கட குண்டலலா தோ தேயவு மிருணமறுவு, மெங்கடகுண் டாளரசாடகில” எ-ம் அன்றியும். — தண்டி யலங்காரம் — “கூற்றினுங் குறிப்பினு மொப்புடை யிருபொருள், வேற்றுமை படவரின வேற்றுமை யதுவே.” எனரூராதலின். (வ-று) “அனைத்துலக்குஞ் சூழ்போ யரும்பொருள் கைக்கொண், டினைத்தளவைத் தோற்ற கரிதாம்-பணிக்கடன, மன்னவரின சேனைபோன மறந்துநீர் வடிவிற, நெனனுமிது வனநே வேறு.” எ-து. ஒருபொருள் “சென்று செவியளக்கஞ் செய்மையவாய்ச் சிந்தையுளே, நினறளவி யினபகிறை பவற்று- ளொன்று, மணலிவருங் கூந்தலார மாதாரோக் கொன்று, மணலிவருங் கூந்தறள வாக்கு” எ-து. இருபொருள் “மல்தேரான கச்சியு மாகடலுந் தமமு,

ளொலியும் பெருமையு மொககு-மலிதேரான, கச்சி படுவ கடலபடா கச்சி, கடலபடுவ தெலலாம படும.” எ-து கூற்று “காக்ககுலமும பாயதிராயுங் காட்டுவ கடலபடையும், போக்ககளிறும் பாயமாவும் பொங்குமா-வேறந், கலமுடைதது முநகீர கதிராழித தீண்டோ, பலவுடைதது வேந்தன்படை.” எ-து. சமம். “பதுமங் களிக்கு மளியுடைததுப பாவை, வதன மதானோக குடைததுப-புதையிருளாகு, முப்போ தியலபழியு மம்போருகம் வதன, மெப்போது நீங்கா தியலபு” எ-து உயாச்சி. இவை குறிப்பு அன்றியும்,

அவவேற்றுமை யலங்காரம் பிறவலங்காரங் ளோடும் வருமாறு.—
தண்டியலங்காரம் — “அதுவே, குணம்பொருள் சாதி தொழிலொடு புண-
ரும்” என்றாகலின (வ-று) “கறறுவிற காமனுஞ் சோழா டெருமா
னா, கொற்றப் போக்களளியுங் கோளொவ்வா - பொறநெழு, யாழி
யுடையான மகனமாரன மாயனே, கோழி யுடையான மகன்” எ-து.
குணவேற்றுமை “ஓங்க லிடைவந் துயாந்தோ தொழுவிளங்கி, யேங்
கொலிநீர ஞாலந்திரு ளகற்று-ம”ங்கவற்றுண, மினனோ தனியாழி வெங்
கதிரொன நேனையது, தன்னே ரிலலாத தமிழ்” எ-து பொருள் வேற்று
மை “வெங்கதிராக்குஞ் செந்தி விரிசடாக்கு நீங்காத, பொங்குமதி யொ
ளிக்கும் போகது - தங்கும், வளமையான வந்தநெறி மயக்க மாந்தாக,
கினைமையான வந்த விருள்” எ-து சாதி வேற்றுமை “புனனாடா கோமா
னும் பூநதுழாய் மாலும், வினைவகையான வேறு படுவா - புனனாட, நேற
றெரிந்து மாற்றலாபா லெய்தியபா மாயவனு, மெற்றிரந்து கொண்டமை
யா லினறு” எ-து தொழில வேற்றுமை எ-று (க-அ)

344. ஓட்டெனத தன்பொரு ள்ரையா துவமை கட்டலி லப்பொரு டோனற வியயப்பவே.

(இ-ள) ஓட்டலங்காரமாமாறுணாததுதம் தான கருதிய பொருளை
வெளிப்படுத்ததற கதனைச் சொல்லாததற்குத்தக்க மறநெருவமைப் பொ
ருளைச் சொல்லவே யொட்டலங்கார மென்பபடும ஆகையிலிதவு முவமை
விகற்பத்த ளாடங்கும் (வ-று) “ஓண்ணிலவு நீரமைத்தா யோயாப் பயஞ்
சுரந்த, தண்ணளி தாங்கு மலாமுகத்ததுக-கண்ணென்கிழந்து, நீங்க வரிய நிழலு
டைத்தாய் நினறெமக்கே, யோங்கியதோ சோலை யுடைத்த” எ-து இத்
னுட டனனையாதிரிக்கும் வளளிலக்கருதி யவனையொழித தவட்கேற்ற
வுவமைப் பொருளைக் கூறியவாறு காண்க அன்றியும் “பனிமதுபபதுமம்-
ஊழியுமிதே” யென்று, 216-ம் சூத்திரத்தில வந்த வகவலி லொட்ட
லங்காரமாகத் திருக்காவலூர் நாயகி வெளிப்படா தொழித தவட கேற்ற
வுவமைப் பொருளைக் கூறியவாறு காண்க. அன்றியும்,

அவலங்காரவிரிவுவருமாறு — தண்டியலங்காரம் — “அடையும் பொ
ரு ள் மயலபட மொழிதலு, மடைபொது வாக்கியாங்கன மொழிதலும், விர

வத தொடுத்தலும் விபரீதப் படுத்தலும், மெனநால வகையினு மியலும் மென்ப.” எனரு ராகவின (வ-று) “வெறிகொ ளினசசுருடபு மேயநத்தோ காவிற், குறைபடு தெனறெடடுங் குறுகு-நிறைமதுசசோந, துண்டாடுந தனமுகத் தே செவவி யுடையதோரா, வண்டாமரை பிரிந்த வண்டு.” எ-து. அடையும் பொருளுமயலப்படமொழிந்தது “ஒண்ணிலவு நீமைத்தா” யென்ற செய்யுள் அடைபொதுவாய பொருள் வேறுபட்டது. “தண்ணளிசோந தினசொன மருவுந தகைமைத்தா, யெண்ணிய மெப்பொருளு மெநநாளு - மண்ணுல கில, வந்து நமக்களித்தது வாழு முகிலொன்று, தந்ததான முனைத்த தவம்” எ-து அடைவிரலீப பொருள் வேறுபட்டது. “கடைக்கோ லுலகியறகை காலத்தின றீங்கா, லடைய வறிதாயிற றனறே - யடைவோாக, கருமை யுடைத்தன்றி யந்தேன சுவைத்தாயக, கருமை விரவாக கடல.” எ-து. விரவத்தொடுத்தல பிறவுமனன எ-று. (கக)

345 அவநுதி யென்ப வாயமெய மறுத்தும்
றிவறிய வொன்றனை யேறறி யியம்பலே
யுருவகங் கூட்டி னொண்சிறப் பாகும்.

(இ-ள்) அவநுதியலங்காரமாமாறுணாததுதம். எடுத்தபொருள் மிக ததோன்ற வதற்குள்ள சிறப்பியல்குண முதலா யவற்றினுணமை மறுத்தெநிாமறையாக மறறொன்றனை யுண்பப் தவநுதியலங்கார மென்பபடும. தண்டிபலங்காரம்.—“சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முணமை, மறு ததுப் பிறிதுண்பப் தவநுதி யாகும்” எனருா (வ-று) “நறைகமழ தார வொட்டா நலனளித்த நானு, நிறையு நிலைதளரா நீமை - யற்கெறிசூழ, செங்கோல னலலன கொடுங்கோலன றெவவடுபோ, வெங்கோப மால் யானே (வந்த)” எ-து சிறப்பவநுதி. “நிலனும் விசுமபா நிமிர்காலாந தியா, மலாகதிராம வாளு மதியா-மலாகோன்றை, யொண்ணுறக தாரா னொருவ னுமிக குயிரா, யெண்ணிறந்தா னெப்பொருளு மாம” எ-து. பொருள்வ நுதி “மனுப்புவிமேலவாழ மறைவளாககு மாப, பனித்தொடையற பாத்திவாக்கா னெங்கோன-றணிக்கவிகை, தணமைநிழற் றன்று தற்கொ முத உபதையாக்கு, வெணமை கிழற்றவி விடும” எ-து குணவவநுதி. அன்றியும், இதனே டிருவகங் கூட்டிற் சிறப்பாம் (வ-று.) “பொங்களக மல்ல புயலே யிவையிவையுங், கொங்கை யிணையல்ல கோங்கருமபு - மங் கைச்ச, மையரிக் கண்ணல்ல மதாவணடிவையிவையுங், கையல்ல காந்த ண மலா.” எ-து. வண்டலல கருங்கண்ணென்றுவமை மறுப்ப துணமை யுவமை யெனவும், கண்ணல்ல வண்டென்று பொருளென்றுப்ப தவநுதி யுருவக மெனவுங் கண்டு கொள்க எ-று (உ0)

346. ஊகாளு சிதமென்ப வுரிமை யொழித்துற
றகோ குறிப்பொரு ளறைந்து பொருத்தலே,

(இ-ள) ஊகாஞ்சித வலங்காரமாமாறுணாததுதம எடுத்த பொருடகணணியலபாயின வறறைக கூறினு மவற்றிற்குரிய காரணததையொழித்து மறறொன்றன சிறப்புத் தோன்றக கவி தான கருதிய மறறொரு காரணததைக கூறுவது ஊகாஞ்சித மென்பபடும. இதனைத் தற்குறிப்பேற்ற மென்பாரு முளா. எனனை ஊகாஞ்சித மெனிணுந தற்குறிப்பெனிணு மொகரும் அஞ்சித மெனிணும பொருத்த மெனிணு மொகரும். (வ-று) “மணபடிதோட கிளளி மதயானை மாற்றரசா, வெண்குடைககே வைத்த வெகுளியான - வீண்படாநது, பாயுங்கொ வென்று பனிமதியம போலவனூஉந, தேயுந தெளிவிசுமபி னின்று” எ-து பெயா பொருள “வேளில வெயிறகுலாநத மெய்வெறுமை கண்டிரங்கி, வானில வளஞ்சுரநத் வண்புயறகுத் - தானுடைய, தாதுமே தக்க மதுவந் தடஞ்சினை யாற, போதுமீ தேததம பொழில்” எ-து அலபொருள.—தண்டியலங்காரம்.—“பெயாபொரு ளலபொரு ளெனவீரு பொருளினு, மியலபின வினைத்திற னனறி யயலொன்று, தான்குறித் தேற்றுத் தற்குறிப்பேற்றம்” இது மேற்கோள எ-று. (உக)

347. துடபமாந தெளிவுற துவலாத வறறையு முட்படுத திடுகுகுறிப்ப புரையரி துணாததலே

(இ-ள) துடபவலங்காரமாமாறுணாததுதம. எடுத்த பொருளை வெளிப்படக கூறாததவே தோன்ற வுவமை யாலாயினு முன்பின வருவதைக கொண்டாயினு மதனைக காட்டுந குறிப்பினை யுணாப்பது துடபமென்பபடும (வ-று) வெண்பா.—“வற்றிய நீப்பொயகை மலாகண டறிகநணு கப, பற்றியமாண பற்றிலாதம பாலுறவே - மற்றுவரி, சோநதகல வெய்யோன செழுமபொயகைத் தாமரைகண, டோநதகலக நீச ருறவு.” என பதிதனுட சான்றோ ருறவு துன்பம வரினு மெநநாளு மாறாதெனவு நீச ருறவு நிலலா தொரு பொழு தெல்லையுண மாறு மெனவுங் குறிப்பிற காட்டியவாறு காணக. “பாடல் பயிலும் பனிமொழிதன பிணைத்தோள, கூடலவாவிற் குறிப்புணாதது-மாடவாக்கு, மெனநீர்தொடை யாழின மெல்லவே தைவநநா, ளினநீங் குறிஞ்சி யிசை.” எ-து தொழில் —தண்டியலங்காரம் —“தெரிபுவெறு கிளவாது குறிப்பினுந தொழிலினு, மரிதுணா வினைத்திற துடப மாகும்” இது மேற்கோள. எ-று. (உஉ)

348 புகழ்மாற நென்ப புகழ்வது போலிகழந் திகழ்வது போற்புகழந் தியம்பிய நிலையே.

(இ-ள.) புகழ்மாற நலங்காரமாமாறுணாததுதம ஒன்றனைப புகழந் தாற்போல வதனைப பழித்தலும் பழித்தாற்போல வதனைப புகழ்தலுமென வீருவகையும் புகழ்மாறநென்பபடும. (வ-று.) வெண்பா —“உள்ளலும் பினணுறச்சி ருயத்திரவுதி மழைபெய, வளளலுனை யென்பா வாழத்தறி

யா-வெளவேலோய, பொயவல்லா ரென்று பொதுமாதா மாபீயாய, மொயவல்லாக்ரீயாய முதகு” எ-து. பழித்தாற போலப புகழ்நதது—வெண்பா—“ஏனையோ கைப்பொருட்கொண்டேறறல்லா லுன்பொருண்த, தானிடா யெனறாபொய தாமுணாததா - வேனெவாக்கு, மண்டா திரவாதளவினறி யெநாளு, துண்டாதர வீவாய நோய” எனபது புகழ்நதாற போலப பழித்தது.—குறள.—“எற்றிற குரியா கயவ ரொன றுற்றககால, வீற்றற குரியா, வினாநத” எனபதிதவும் புகழ்நதாறபோலப பழித்தது பிறவுமனன.—தண்டியலங்காரம்—“பழிப்பது போலும் பானமையினமேனமை, புலப்பட மொழிவது புகழாப புகழ்சசி” இது மேற்கோள. எ-று.

349. தனமேம பாட்டுரை தானற்ற புகழ்தலே,

(இ-ள) தனமேமபாட்டுரை யலங்காரமாமாறணாததுதம. ஒருவனறனக்குமேமபாட்டாகத தோனறத தனனைத்தானே புகழுவது தனமேமபாட்டுரை யெனப்படும (வ-று)—வெண்பா—“எஞ்சினு ரிலையெனக கெதிரா யினனுயிரகொண, டஞ்சினு ரஞ்சாதுபோ யகலக-வெஞ்சுமத்தப, பேராத வராகத தனறிப பிறாமுதுகிற, சாரா வெனகையிற சரம.” எ-ம ‘யானு மெனனெஃகமுஞ் சாலு மவனுடை, யானைக்குஞ் சேனைக்குநே.’ எ-ம. பிறவுமனன—தண்டியலங்காரம்—“தானற்ற புகழுவது தனமேம பாட்டுரை” இது மேற்கோள எ-று (உச)

350. பினவரு நிலையே பிறழ்ந்தென்ப பலவயின முனவருஞ் சொல்பொருள பினனும் வருவதே.

(இ-ள) பினவரு நிலையலங்காரமாமாறணாததுதம. மேற்கொனன மடக்கணிபற்றிய வொழுங்கிலலாமையு முனனாவந்த சொல்லாயினும் பொருளாயினும் பினனா பலவிடத தவைவறிற் பினவரு நிலையலங்கார மெனப்படும. (வ-று) வெண்பா—“மலரவிழியே வாயமலரோ வாயந்தவதன, மலரோகை கணமலரோ வாடா-மலாமலை, யானு ளிருணமலை யற்று ளருணமலை, தானுத தனிககனனித தாய.” எ-து சொற்பின வருநிலையா கையின சொல்லணியாமாயினும் பொருளானும் வழங்குதிதவெனமை யாலிககனை வைக்கப்பட்டது அன்றியும்—வெண்பா—“அவிழ்ந்தன தோன்றி யலாநதன காயா, நெகிழ்ந்தன நோமுனை முலை - மகிழ்ந்திழ், விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவினை, கொண்டன காரநள குலை.” எ-து. பொருட்பினவருநிலையலங்காரம்.—“வைகலும் வைகல வரக கண்டு மஃதுணரா, வைகலும் வைகலை வைகுமென நினப்புறவா, வைகலும் வைகற்றம வாழ்காணமேல வைகுதல, வைகலைவைத துணரா தாா.” எ-து. சொற்பொருட்பினவருநிலை “செங்கமல நாட்டுஞ் செழுநதாமரை வதனம், பங் டமமென செவ்வாய பதுமமேபோற் செங்காங்க, ளம்போருகந தாள ரவிந்த மாரனா, தம்போருகந தாடனம்” எ-து. பொருட்பின வருநிலை. “மாலகரி காத்தளிந்த மாலுடைய மலைஞ்மு, மாலவதைதோ ளாதரித்த மலை

யா - மாலிருள கூட, மாலேபின் மாலகடலாபப மதனறொடுககு, மாலே யின் வாளி மலா” எ-து சொற்பின்வருநிலை - தணடி யலங்காரம் - “முனவருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற, பின்வரு மெனன்றி பின் வரு நிலையே.” இது மேற்கோள் எ-று. (உரு)

351 முன்ன விலககென்ப முன்னத்தின் மறுத்தலே

(இ-ள்.) முன்னவிலககலங்காரமாமாறுணாததுதம் ஒன்றைச்சொல்லி மறறதைக காடடிய குறிப்பினுள் மறுத்தவிலககல முன்னவிலககலங்கார மென்பபடிம (வ-று.) வெண்பா - “இன்னுயிராகாத தளிப்பாய நீயே வினாவேனின், மன்னவனுங் கூறறுவனும் வந்தக்கா-லன்னோ, தமக்கெம்மைத தோன்றா தகைமைத்தோ விஞ்சை, யெமக்கின் றருளபுரிந்தே யேகு.” என்பதிதனுளுயிரக்காவலனைப் போகச்சொன்னோ போலாகிக் காடடினகுறிப்பினுற போதலவிலககினவாறு காண்க. - தேமபாவணி - “ஆனைவீரவழிமல் வைகியாவி னஞ்சயிர தெஞ்ஞானறுங், கொலைவீர வழிச்செந்தீக குளித்தலே யின்பமாயின், வலைவீர வணியிற பின்னி மலாதவிழ் கூந்தல வெஃகிப, புலைவீர வுணாத தாமப புணியிற குளிப்பாய் நெஞ்சே” எ-ம் “பாலன்றன துருவாயேமுலகுண்டாலிலையின், மேலன்று நீகிடந்தாயமெய்யென்ப - ராலன்று, வேலைகுழ நீர்தோ விண்ணதோ மண்ணதோ, சோலை குழ குன்றெடுத்தாய சொல்” எ-து. இறந்தகாலவினை விலககு “முலலைக கொடி நடுங்க மொய்காரதள கைகுலைப்ப, வெலலையின் வண்டெழுந திரங்கவே-மெல்லியன் மேற, நீவாய நெடுவாடை வந்தாற செயலறியேன், போவா யொழிவாய பொருடகு.” எ-து எதிர்காலவினை விலககு “மாதாறுழை துசுப்பு நோவ மணிககுழைசோ, காதினமிசை நீலங் கைபுனைவீ-மீதுலவு, நீணல் வாடக ணியிரகடையே செயயாவோ, நாணிலஞ் செயயுநலம்.” எ-து. நிகழ்கால வினை விலககு அன்றியும்,

அவ்வலங்கார வேறுபாடு வருமாறு - தணடியலங்காரம். - “பொருளகுணங் காரணங் காரியம் புணரும்” என்றாராகலின். (வ-று) “கண்ணுமனமுங் கவாந்தவ ளாடிடமென், நண்ண லருளு மடையாள - தண்ணிழலின், சுறறெலலை கொணலெவுஞ் சேர்தித் திரளலலான, மற்றிலலைகாணும் வழிவு” எ-து. பொருள் விலககு “மாதா துவரித்தழவாய வந்தென்னுயிர கவருஞ், சீத முறுவ லறிவழிககு-மீதுலவு, நீண்ட மதாவிழியு நெஞ்சங்கிழித் துலவும், யாண்டையதோ மேனமை யவாககு.” எ-து. குணவிலககு “மதாரிக்கண சிவப்ப வார்புருவங் கோட, வதரந தடிப்ப வணிகோ-துதல வியாப்ப, நினபா னிகழ்வனகண் டஞ்சாதா லென்னெஞ்ச, மென்பாற றுவிநினைம யான.” எ-து காரணவிலககு. “மன்னவா சேயா மயிலகவி யாடலுறும், பொன்னலருங் கொன்றையும் பூந்தளவின்-மென்மலரு, மின்னுயிரா நீணமுகிலு மெய்யென்று கொளவதே, யென்னுயிரோ பின்னுமுளது” எ-து காரியவிலககு. அன்றியும்,

அவுவலங்காரவிசிவருமாறு —தண்டியலங்காம் —“வனசொலவாழ ததுத தலைமை யிகழ்ச்சி, துணைசெயன முயற்சி பரவத முபாயங், கையற லுடனபடல வெகுளி யிரங்க, லைய மென்றாங் கறிந்தனா கொளலே.” என றுராகலின, வனசொல விலக்கென்பது வனசொற சொல்லிவிலக்குவது (வ-று.) “மெய்யே பொருண்மேற பிரிதியேல வேற்றொரு, தையலை நாடத தகு நினக்கு - நெய்யிலேவேல, வளளலபிரி வறறம்பாத தெங்கள வாழநா னை, கொளள வழலுமாங் கூறறு.” எனவரும். வாழத்தது விலக கென்பது. “செலலுநெறி யணைத்தகு செநநெறி யாக, மலகு ிதியும் வளஞ்சிறக்க - வெலலு, மடறஃறா விடலையகன றுறைவதாங்கோ, ரிடத்தே பிறக்கவே யாம்” எனவரும். தலைமைவிலக்கென்பது —தனபாற்றலைமை தோன்றக கூறிவிலக்குவது (வ-று) “பொயமை நெறிதீர பொருளுமிகப் பயக்கு, மெமமுயிராகும் யாது மிடரிலலை-வெமமைதீர, தேக லினியநெறி யணிய வென்றாலும, போக லொழிதி பொருடகு” எனவரும். இகழ்ச்சி விலக்கெ ன்பது —எதுவிகழ்ந்த விலக்குவது (வ-று.) “ஆசை பெரிதுடையே மா ருயிரமே லப்பொருண்மே, லாசை சிறிது மடைநிலமாற-நேச, வழுவா நெறி யின வருபொருண்மே லண்ண, லெழுவா யொழிவா யினி” எனவரும் துணைசெயல விலக்கென்பது —துணை செயவார்போலக கூறிவிலக்குவது. (வ-று) “வினைபொருண்மே லண்ணல விரும்பினையே லினறெங், கிணையழு கை கேட்பதற்கு முன்னே - வினேதேன, புடைபூறு பூநதாப பொலங்கழ லோய போக்கிற, கிடைபூறு தோன்றமுனேகு” என வரும் முயற்சி விலக கென்பது —முயற்சி தோன்றக கூறி விலக்குவது (வ-று) “மலல ணிந்த தோளா ய்தென்கொலோ வானபொருண்மேற, செலகவிரை தெ னறனுளந தெளிந்த - சொலலுதற்கே, யென்று முயலவலயா னேகனீ யென்றிடையே, தொன்றுகின்ற தெனவாயிற சொல.” எனவரும் பரவச விலக்கென்பது —தனவசமலலாமை கூறி விலக்குவது (வ-று) “செலகை திருவுளமேல யானறியேன நேங்கமழ்தார, மலலகலந தங்கு மதாவிழியி ன-மெலலிமைகண, ணைக்கம விலக்குமென நோமிவள காதல, போக்கி யகலவாய பொருடகு” என வரும். உபாய விலக்கென்பது —விலக்கு மதனை யுபாயங் காரணமாக விலக்குவது. (வ-று) “துணையிர காததளி ப்பாய நீயே யினைவேனின, மன்னவனுங் கூறறுவனும வநதணைநதா - லனனோ, தமக்கெமைத தோன்ற தகைமைத்தோ விஞ்சை, யெமக்கின றருளபுரிந்தே யேகு.” எனவரும். கையறல விலக்கென்பது —வேண்டிய பொருண்மேன முயலு மொழுக்க மின்மை தோன்றக கூறுவது. (வ-று.) “வாயத்தபொருள வினைத்த தொன்றிலலை மாதவமே, யாதத வறியிலலை யமபலத்தே-கூத்துடையான, சில மறிந்தேயுஞ் சிந்தியேன சென்றொழிந த, காலம வறிதே கழித்தது” எனவரும். உடம்படலவிலக்கென்பது —உடம் பட்டாராப்பேல விலக்கிகூறுவது (வ-று.) “அப்போ தடுப்ப தறியே னருளசெயய, விப்போ திவளு மிசைக்கினற-டப்பில, பொருளோ புகழோ

தரப்போ வாமாலை, யிருளோ நிலவோ வெழும்.” எனவரும் வெகுளிவிலக் கென்பது — வெகுளிதோனறக கூறிவிலக்குவது. (வ-று) “வண்ணங் கருக வளைசரிய வாய்புலர, வெண்ணை தளர வெதிரான்று-கண்ணினறிப, போதல் புரிந்து பொருளகாதல செயவீரால, யாதும பயமிலேம யாம ” என வரும். இரங்கல - விலக்கென்பது — இரங்க றேனறக கூறி விலக்குவது. (வ-று) “ஊசுரெழிலிழககு மொப்பமுயிலிழககும, வாசளு சுணையிழககும வளளலே- தேசு, பொழிலிழககு நாணையெம பூங்குழல விட்டேசி, வெழிலிழககு மர தோ விதண ” எனவரும் ஐயவிலக்கென்பது — ஐயுறநனை விலக்குவது. (வ-று) “மினனோ பொழிலின வினையாடு மிவவுருவம, பொன்னோ வெணு ருசுணங்கிற பொற்கொடியோ-வென்னோ, திசையுலவுங் கண்ணுந் திரண முலையுந் தோளு, மிசையிருளுந் தாங்குமோ மின. ’ எனவரும் எ-று (உசு)

352 சொல்லிலக கொன்றனைச சொல்லிய பின்னஃக தலவெண் மறுததலபோ லதுமிக விளககலே.

(இ-ள) சொல்லிலககலங்காரமாமாறுணாததுதும் புகழினு மிகழி னுந் தானே யுணாததசொல்ல லாராயா துணாததன்மறுதது மறநதினமிகக் பிறிதொன றுணாபபது சொல்லிலக கலங்கார மென்பபடும (வ-று) — வெண்பா. — “தானவேந் தென்பாண்டுன றுணமா யொனவீயான, யானென றுண நீயா னவனென்றே - னேனையவா, கொளபொருள கொளவான குடியிலேந்து நோய்வான, நெளபொரு டேற்றசு சினதது ’ எ-ம — விருத் தம். — “பணமுலை சுரநத கீதப பாலொடு வளாததேன காமன, பெணமொழி தவறிந் நனறே பெரிதுடன் றுயிரா யுண்ட, திணமனக் கொடிய கூற நன சிதையநான வளாததேன பட்ட, புணமனத் தழநதி யாற்றப புலம்பு வே னுளுமெனறா. ’ எ-ம பிறவுமனன எ-று (உஎ)

353. இலேசமே கருத்தொளித் திடவகைக் காட்டுஞ் சததுவம் பிறிற்ற சாற்றி மறைத்தல்.

(இ-ள) இலேசவலங்காரமாமாறுணாததுதும் மனத்கீற சுருதிய வறறை வெளிப்படுககும புறத்தடையாளங்கள் பிறிதொனறால் வந்தன வாகக்கூறித் தன்கருத்தினை மறைப்ப இலேச மென்பபடும (வ-று) — வெண்பா — “மதுபொழிதா மனனவனை மாலகரிமேற கண்டு, விதுப்பு மயிர நுமபு மெய்யும் - புதைத்தாள, வளாவா ரண நெடுங்கை வண்டுமலை வாய த்த, விளைவாடை வந்ததே னினறு ” எ-ம மனவேடடையா லாயது மறைத்தவாறு காண்க. அவ்நம, புகழுவதுபோலப் பழித்தலும் பழிப் பதுபோலப் புகழ்தலும் மிலேச மெனமறா சிலலோ — தணடியலங்காரம் — “குறிப்பு வெளிப்படுககுஞ் சததுவம் பிறிதின, டறைத்துரை யாட லிலேச மாகும ” இது மேற்கோள்

ஆவிலேசத்தின பாற்படுஞ் சிலவலங்காரங்கள் வருமாறு — தணடியலங்காரம். — “புகழுவது போலப் பழித்திறம் புணதலும், பழிப்பது போலப்

புகழ்புலப் படுதலு, மவையு மன்னவென நறைநதன ருளரே.” எனரூராக வின (வ-று) “மேய கலவி விளைபோழ்து மெலலென்னுஞ், சாய நளராமற றுங்குமாற - சேயிழையாய, போரவேட்ட மேனமைப புகழாளன யான விருமபுந, தாரவேட்ட தோளவிடலை தான” இது புகழுவதுபோலப் பழித்தது.—“ஆடன மயிலியலி யனபனணி யாகங், கூடுங்கான மெலலென குறியறியா-னூட, லீளிவநத செயகை யீரவாளன யாணமெ, விளிவந்த வேடகை யிலன” இது பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்தது ௭-று. (௨௮)

354. சுவையணி யெனப சுடுஞ்சினங் காமம
வியப்ப வலமிழிவச சமயீர நகையென
வெண்மெய்ப பாடடி னியைவன கூறி
யுண்மெய்ப பாடடை யுணாததித தோற்றலே.

(இ-ள) சுவையலங்காரமாமாறுணாததிதம் நெஞ்சங் கடுத்த வற றைக்காடமெ புறக்குறி விரித்துக் கூறல சுவையலங்கார மெனப்பமெ அவையே சினமுதலாக நகையீரகவைத்த வெண்மெய்ப்பாட்டெனக் கொள்க, அவற்றிரகு வடமொழி நூலார சாந்தங்கூட்டி யிவ்வலங்காரத்தை நவரசபாவமெனமெ னொறுணாக அனறியுஞ் சினமெனினு முருந்திர மெனினுமொக்கும். (வ-று) “கைபிசையா வாயமடியா கண்சிலவா வெயதுயிரா, மெயகுலையா வேறய வெகுண்டெழுந்தான - வெயயபோாத, தாரவேயநத தோளான மகளைத் தருகென்று, போரவேநதன று திசைத்த போது” இது சினம். “திங்கணுதல வெயாக்கும் வாயதுழகருங் கண்சிவகரு, மங்கைத்த ளிர நடுக்குஞ் சொல்லையுங் - கொங்கைப், பொருகாலு மூடிப் புடைபெயருங்காலு, மிருகாலு மொக்கு மிவடகு” இது காமம். “முத்தருமபிச செம பொன முறித்தைநது பைநதுகிரின, நெத்தலாநது பலகலனுஞ் குழந தொளிருங் - கொத்தினதாம், பொன்னோ மணிகொழிக்கும் பூங்கா விரிநாடன, நன்னோ மொழியுந் தரு.” இது வியப்பு. “கழலசோநத காலவிடலை காதலிமீ தீண்டு, மழலசோநது தன்னெஞ் சயாநதான-குழலசோநத, தாமந தரியா தசையுந் தளிர்மேனி, யீமம் பொறுக்குமோ வென்று.” இது அவலம் “முடைதலையு மூனையு மூன்றடியு மென்புங், குடருங் கொழுங்கருகியும் மீப்ப-மிடைபெய, பெருநடஞ்செய பெற்றித்தே கொற்றப் போக்களளி, கருடநாச சீறுங் களம்” இது இழிவு “கைநநெரித்து வெயதுயிரத்துக் காறளாநது மெய்பலிப்ப, மையரிக்கண னீர்த்துமப் வாயபுலாநதா - டையல, சினவேல விடலையாற கையிழநத செங்கட, புனவேழ மேலவநத போது.” இது அச்சம். “சோநத புறவி னிறைதன றிருமேனி, யீநகிட் டியாதுலைதா னேறின-னோநத, கொடைவீர மோமென னிறைகுறையா வனகட, படைவீர மோசெனனி பண்பு.” இது வீரம். “நாண்போலுந் தம் மனைக்குத் தானசேற வென்னீன்ற, பாண்போலும் வெவ்வழலிற் பாயவது உங்-காண்டோழி, கைத்தலங்கண னூக்க கணவுகாண பாடுருவன, பொயத்தலைமுன னீட்டி யறறு” இது நகை ௭-று. (௨௯)

355 உதாததம பொருளிற் பதாதத மிகலே.

(இ-ள.) உதாதத வலங்காரமாமாறுணாததுதம. கேட்போ வியப்புற ததன பொருட்டனமையின மேலுஞ் சொற்பயன மிக்கக் கட்டுதூபாபு துதாதத வலங்கார மெனப்படும. (வ-று.) “முனனி னூலாம பினனுறக காதலினு முடுகி.” எ-ம ‘பேதைநொந தழுதகண்ணீர் பெருங்கடலவெள ளாமாறறு.’ எ-ம. ‘வசசிர மலையினு மனத்தி னுணமையான’ எ-ம வரும். அனறியும், “கனறும் வயவேந்தா செலவம் பலகவாநது, மென்றும் வறியோரிடா கவாநது - மொனறு, மறிவரிதாய் நிறகு மளவினதா லநதோ, செறிக்கிராவேற செனனி திரு.” இது செலவமிகுதி. “மண்ணன்று தனகி னையீ னீங்கி வனம்புகுநது, பண்ணுந தவத்தியைநத பாததஞ - ரெண்ணி நறத, மீதண்டா கோணுலையும் வெவவசரா வேரறுததான, கோதண்ட மே துணையாய்க் கொண்டு.” இது உளளமிகுதி.—தணடி யலங்காரம்.—“விய ததகு செலவமு மேம்படு முளளமு, முயறசிபுனைந தூபாபு துதாதத மா கும.” இது மேறகோள. எ-று. (60)

356. ஒப்புமைக கூட்ட மொதத குணத்தவை செப்பித் தனபொரு டெளிவுறக கூறலே.

(இ-ள்.) ஒப்புமைக கூட்ட வலங்கார மாமாறுணாததுதம. எழிதத பொருளை விளக்கவதனோடு நறகுணத்தானுந தீக்குணத்தானு மொததபல வறறைக கூட்டி யொருப்படக் கூறுவ தொப்புமைக கூட்ட மெனப்படும. (வ-று) திரிகடுகம்.—வெண்பா.—“கொளபொருள வெஃகிக குடியலைக கும வேந்தனு, முளபொருள சொல்லாச சலமொழி - மாநதரு, மிலலிருந தெலலை கடப்பாளு மிமமூவா, வலலே மழைவிலகருந் கோள.” எ-து. தியகுண வொப்புமைக கூட்டம்.—காசிகாண்டம்.—“வேத மோதிய வேதி யாக கோமழை, நீதி மனனா நெறிதனக கோமழை, காதன மங்கையா கறபினுக கோமழை, மாத மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே” எ-து. நறகு ண வொப்புமைக கூட்டம் இருமொழி மலை.—வெண்பா.—“ஒதல சடை நீட்ட லூணமறுதத னீராடல, கோதுளததுக் கொண்டக்கா லினனாதே- யேதின, மனததூயமை கையீகை வாயவாயமை மூன்றுந, தவததூயமை சாரி னினிது.” எனப்பதிருகுண ஒப்புமைக கூட்டம் பிறவுமனன.—தணடி யலங்காரம்.—“கருதிய குணத்தின மிகுபொரு ளுடனவைத, தொருபொ ருள வைப்ப தொப்புமைக கூட்டம்.” இது மேறகோள. அனறியும்,

அவ்வலங்கார விரிவு வருமாறு —தணடி யலங்காரம் — “புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படு மதுவே.” என்றாகலின், (வ-று) “பூண்டாங்கு கொங்கைப்போ வெறகுழை பொருப்புந, தூண்டாத தெயவச சுடாவி ளககு - நாண்டாங்கும், வணமைசால சானறவருங் காஞ்சி வளமபதியு, முணமையா லுண்டிவ வுலகு” இது புகழ். “கொளபொருள வெஃகிக குடியலைககும வேந்தனு, முளபொருள சொல்லாச சலமொழி - மாநதரு,

மிலவிநூந் தெலலை கடப்பாளு மிடமுவா, வலலே மஸூவிலகருங் கோள்.”
இது பழிப்பு ஏ-று (கூக)

357 ஒப்புமை யேற்ற மொன்றற்கொள நுமிக்ச
செபபிய பலவினமேற செய்பொரு ளேற்றலே,

(இ-ள) ஒப்புமை யேற்ற வலங்காரமாமாறுணாததுதும் வைத்த பலவழி யேறினா போல நற்குணத்தானூந் தீக்குணத்தானூ மொன்றற்கொன்று மிக்கதாகப் பலவற்றைக்கூறி யெல்லாவற்றிலு மேற னுனெடுத்த பொருளே நிற்பதாகக் கூறுவ தொப்புமை யேற்ற மெனப்படும. ஆகையிற செய்த வருவ முயாந்த குறட்டி வேறறிக் காட்டினா போல வாரு மென்றறிக (வ-று)—வெண்பா—“பயனில சொல்லினா மிக்கினா மெய்ப்பாட்டி, னயனிலசொன் னனனாடா தனனை - வியந்தனசொல, லா க்கினா பினனினறே யமமுநசொல மமமுனறி, னூங்கினா வாழு முயிாககு” பிறவுமனன் ஏ-று. (கூஉ)

358. விபாவனை யெனப விளங்கிய வுலக
சுபாவனை யலத்திறந் தோற்றி யியம்பலே,

(இ-ள) விபாவனை யலங்காரமாமாறுணாததுதும். உலகினி னொழுக்கத்தேற்ற காரணமொழிய நீக்கி யியலபினாறு குறிப்பினாறும் பிறி தொரு காரணை தோற்ற வுபாபது விபாவனை யெனப்படும எனனை, விபாவனை யெனினு மொழுக்கவினமை யெனினு மொகரும். (வ-று) “பூட்டாத விற்ருளித்தது பொங்குமுசி லெங்குந், தீட்டாத வம்பு சிதறுமால்” — தேம்பாவணி — “பாயா தேவங்கை யையெனபுழிப பைமபூ, வீயாப்புண்டரீக மெனவெணா, வாயாப தேநமையாம பகைகொ, லோயாக கோலவழு வோகட னென்றான” ஏ-ம “தீயினறிவேந் தமிழோ சிந்தை செழுந்தென்றல, வாய்நறி மனாளை மகிழ்நூங்கும்-வாயிலா, னொன்றிச்சிலசூட நீர்நதார மரினறிக, கன்றிச் சிலைவளைத்த கா.” ஏ-து காரண விபாவனை “கடையாமே கூடத்த கருநெடுங்கண டேடிப், படையாமே போந்தன பாவாய்கடைஞெயியக, கோட்டாமே கோடுமுருவங் குலிக்சசெப, பாட்டாமே சேந்த வடி” ஏ-து இயலபுவிபாவனை “பூட்டாத விற்ருளித்தது பொங்கு முசி லெங்குந், தீட்டாத வம்பு சிதறுமா - லாட்டமாயக, காணாத கண்பரப்புந் தோகை கடுமபழிக்கு, நாணாத யாததா நமா” ஏ-து வினையெனாமறுத்தது பொருள் புலப்படுத்த விபாவனை. “காரண மினறி மலையா னிலங்கனலு, மீரங்கி வெதுமப் லெனனிமித்தந - காரிகையாக, கியாமே தளர வியலபாக நீண்டனகண, டாமே திரண்ட தனம்” ஏ-து. பொதுவகையாற காரணம் விலகக்கி காரியம் புலப்படுத்த விபாவனை “பாயாத வேங்கை மலரப் படுமதமாப், பூவாத புண்டரிக மெனறெண்ணி-மேவும், பிடித முவி மாறதிருந் காளிற பிழையால, வடிதமுவு வேலோன வரவு.” ஏ-து. வேறுபாட்டு விபாவனை, — தண்டி யலங்காரம், — “உலகறி காரண மொழித்

தொனறுபாப்புழி, வேறொரு காரண மியலுபு குறிப்பின, வெளிப்பட வு
பாபபது விபாவனை யாகும்.” இது மேற்கோள். எ-று (௩௩)

359 விசேட மெனக்குறை விளமபி யவற்றான
மேனமை படப்பொருள் விளக்கிய நெறியே.

(இ-ள்) விசேட வலங்காரமாமாறுணாததுதம் எடுக்க பொருட்
குக் குணத்தானுந தொழிலானும பொருளானு முறுப்பினுந குறைபா
டுளளதாகக் காட்டி யக்குறை காரணமாக வதற்கு மேனமை த்தானற
வுபாபபது விசேட மெனப்படும (வ-று) வெண்பா —“யானை யிரதம்
பரியா ளிவையிலலை, தானு மனங்கன நறுக்கநடுமுடி - ஸ்தனா, மலரு
மம்பாயினு மார னமாசெய, துலகு கைக்கொண்டா னொருங்கு.” எனப
பொருட குறையு முறுப்புக் குறையுஞ சொல்ல மேம்பாட்டுணாத வாறு
காணக், ப்றவுமனன. எ-று. (௩௪)

360 விரோத மெனப விகரப முரணபடு
மனனிய சொறப்பொரு ளுணனிய மாகக்கலை.

(இ-ள்) விரோத வலங்காரமாமாறுணாததுதம். மாறுபட்ட சொ
லலும பொருளு மொன்று படடியலுமபடி வைத்துபாபபது விரோதவல
ங்கார மெனப்படும. இதுவே செய்யுள்ளிக்கணத்தண முரணடொடையெ
ன்று வழங்கு மெனறுணாக. (வ-று.) “உருவில்லா னுருவாகி யுலகிலொரு
மகனுதிப்பக், கருவில்லாக கருத்தாங்கிக் கனனித்தா யாயினையே.” எ-ம.
வெண்பா —“தந்தையை யீன்றதாய தானறையுந கனனியுமாய, வந்தியை
யுந் காவலூர் வந்தேத்திச-சிறதையெழக், காலையு மாலையுந் கைகூப்பிக் கா
றொழுதான, மேலை வினையெல்லாங் கீழ்” எ-ம “சோலை பயிலுந் குயின
மழலை சோரந்தடங்க, வாலு மயிறகணங்க ளாரத்தெழுந்த-ஞாலங், குளிரந
த முகிலகறுத்த கோபஞ் சிவந்த, விளரந்த துணைப்பிரிந்தார மெய” எ-ம.
“காலையு மாலையுந் கைகூப்பிக் காறொழுதான, மேலை வினையெல்லாங் கீழ்
வாங்-கோலக், கருமானறோல வெண்ணீற்றுச செமமேனிப பைந்தாப,
பெருமானைச் சிறந்தம பலத்த” எ-ம. வரும் “இனமானிகல வெளியவே
யெனனும், வனமேவு புண்டரிகம வாட்டும-வனமார், கரியுருவங் கொண்டு
மரிசிதற்க் காயும், விரிமலாமென கூந்தல விழி.” இது சிலைடை விரோதம்.
தண்டியலங்காரம் —“மாறுபடு சொறப்பொருண் மாறுபாட்டியறகை, வினை
வுதர வுபாபபது விரோத மாகும்.” இது மேற்கோள். எ-று (௩௫)

361. பிறிதுரை யணியே பெருந்தயா முதற்காட்ட
முன்னிலை யாரொடு மொழித லொழிகதுப
பனனிலை யாரொடு பகாத லெனப.

(இ-ள்) பிறிதுரை யலங்கார மாமாறுணாததுதம். ஒருவரை முன்
னிலையாகப் பேசுங்காலையவாகளை நீக்கி யகனறவராயினு நல்லறிவில்லா

விலங்கு-பறவை-மலை-மர-முதலியவாயினு முன்னிலையாகப் பேசுவது பிறி
 துறையலங்கார மெனப்படும. (வ-று.)—விருத்தம்.—“மின்னென மிளிர்
 ந்து நீங்கி வீயாதவான சொல்லீர் சொனமின, பொன்னென மலிசீ றொ
 னைப் புகழென வுலகிற பனனூட, கொன்னெனத் தேடி வைத்த கொழும்
 பொரு ளொடுவாழ் நாளு, மன்னென வீங்கொன றுண்டோ மருண்டநாந
 தெளிய வென்றான.”—என்பதிதனு றுயிரிநந தாபை பேசினவாறு.—தே
 மபாவணி —“துள்ளிவா முழைகாள கொம்பிற றுன்னிவாழ் குயிலகா யே
 தே, னள்ளிவா முளிகா டேனகா ளமுனிநக கமலப பைமபூம், பள்ளிவா
 முழை மங்காள பறித்தவாழ் கொழுகாள கோற, ளுள்ளிவாழ் வரிகாளசொ
 னமின னுயிர்தரித்தவிறற் றுண்டோ.” என்பதிதனுள் விலங்கும் பறவையு
 மென நிவறறோடு பேசினவாறு.—தேமபாவணி.—“என்னென சொப்ப
 விருப்பொழுதும் விருட்பொழிலே, புன்னென சொப்ப வுயிரெல்லா நிழற்
 றுயருட, டன்னென சொப்பத தநதோம் புநதயைப் பெருமா, னின்னெ
 ன்சொப்ப நிறுத்தினையேக காடென்றான.” என்பதிதனுட் டிருமகனக
 னறதுயரற சூசை நொநதொரு சோலையைப் பேசினவாறு —அவ்வனந
 தன்னெனசாயினுந தன கண முதலிய வுறப்புகுகளாயினு முன்னிலையா
 கப்பேசுவ திவ வலங்கார மாறும். அங்கேதானே யகனறமகறகுத தாயும்
 வருநதிச சொன்னதாவது —“கயலரம விழியே கடலாமவனை, யயலா
 டலிலா கியகன றானே, யியலாத விடுகக ணியைந தினிநா, னுயலாம
 விழியொன றுளதே ஐனாயீர்.” என்பதிதனுட்டன கண்ணேகிப்பேசி
 னவாறு. பிறவுமனன. எ-று. (உசு)

362. விடையில வினாவே விடைவேண் டாமையு
 மடைய லாரையு மஃறினை யவறறையு
 மனவியப் பாதி வழங்கப் பலகுணம்
 வினவினாற போல விளம்பிய நிலையே.

(இ-ள்) விடையில வினாவல்லங்காரமாமாறுணாததுதம். மறுமொழி
 வேண்டாமையு முன்னிலை யல்லாராய் மறிவில வறறையும் வினவினாற
 போல வுரைப்பது விடையில வினாவணி யெனப்படும. இதுவே யதிசயமு
 மையமு மகிழ்ச்சியுஞ் சினமு முதலியவறறைக காட்டவு மொன்றனை மறு
 ப்பவு நொநது புலம்பவு முதவு மென்றணாக. (வ-று) விருத்தம்.—“கண
 பட நிறககவென னிறையோன கண்டேடேன கண்டனைத் தேனோ, பண
 பட டினிய மழலைசொறபகர வினிதிற கேட்டேனோ, புண்பட டுனை
 யென னென்கவப்ப பூங்கண னெனமேன மலாநதனவோ, வெண்புட்
 டிறப்ப வுயிரசெல்லவோ வெனமே விரங்குநதயை யிதுவோ.” என்பது மகி
 ழ்ச்சி வினாவணி.—விருத்தம்.—“கெட்டோ நாமோ மின்னென வெல்லுக
 கெடுநன்றி, யிடோ நாமோ விட்டதி னிஃதோ பயனநதோ, பட்டோ
 நாமோ புனைய நககிப்பரவீடடை, விட்டோ நாமோ வேகு துறாமோ
 வெனவேவாரா.” என்பதிதனுண் ணனுதி நொநதரா புலம்பிய வினாவணி.

“களிப்பனே வழுவுனே களிய தானெனை, விளிப்பனே சுளிப்பனே விழை நத வாணமுக, மொளிப்பனே தழுவிய வுப்பின முததமு, மளிப்பனே வுலகெலா மளித்த நாதனே.” எனபதைய வினாவணி பிறவுமனன எ-று. (1)

363 வினவில விடையே வினவினா லெனப்பிறா
மனவுணா வுரைத்து மறுவுரை கூறலே.

(இ-ள.) வினவிலவிடையலங்காரமாமாறுண துதம ஒன்றையு னாகருங்காற பிறொதிர பிறிதொன்றையுணாநது வினாவினதாகச சொல வித தனபொருள விளங்க மறுமொழி யுணாபபது வினவில விடையணி யெனப்பமே. (வ-று) தேமபாவணி — “காதலே பாசமாயக காலகை வீக குத, லாதலே பிரிவுனக கரியதா மெனபாய, காதலே பாசமாயக காதன மிகுளத, தாதலே நாடொறு பிறுககலாவதேன — கொந்திய விரகநோய கொழுநது விட்டெரிந, தநதில வழலவிப பரியதா மெனபாய, கொந்தியதீ யுலை தூண்டிக கொணரீ, யநதில நசைக்கற லீட்ட லாவதேன.— நெடி துநா னுறறநோய மருநதி னீமையாற, கடிதுதிர தரலருங் கருமமா மென பாய், நெடிதுநா னுறறநோய நீள மீணயிரா, கடிதுமாயச தொழிதரக கடு வுண பாவதேன.” எ-ம. பிறவுமனன. எ-று. (௩௮)

364. சித்திர வணியே தீட்டிய படவடி

வததிறத தனைததையு மையென வகுத்தலே

(இ-ள.) சித்திர வலங்காரமாமாறுணாத்துதம. காதலுணாநதவை கண்ணுற கண்டாற போலப் பிறா தெளிநதுணாவுற துடபவிபரத தெடு ததபொருளை விரித்துக காட்டல சித்திர வலங்கார மெனப்பமே.— நைட தம.— “அவியா நெலியா மலடக கிளளாயக, கவாவான வரலகண மே கன நிலதாற, றுவாவாய மயிரொட டிடலாகு மென, நவைதீ ரனமெலல நடந ததுவே.” எ-ம.— தேமபாவணி.— “புலமபு மோதையி னொநதென்ப பொனனிடச, சிலமபு மேலவலச சீறடி யுனறிவீற, கலமபுணைநத பொற காலயற பொனமலைத, தலமபுணைத மின சாயலொத தாளரோ.— துகிற கலாபமு டொன்ற விளிமபெடுத, துகிறகொ டாலயா கிளளி யுகிரதநடு, மகிறகு லாமபுகை தூதுவிட்ட கருமுன, முகிறகு லாமினின மினமுகவ கோட்டுவாள.” எ-ம. பிறவுமனன. இதற்கு மீண்டுச சித்திர வணியைக காண்க. அனறியும், இதற்கு மிதனமேற கூறிய சுவையலங்காரத்திற்கும் வேறறுமை யாதெனி லது மனத்தினிகழநத பற்றினை மாததிரம புறத்துத தோன்றுங் குறிகளால் விரித்துக காட்டலியலபாம. அச்சித்திரமோவெளி லெவவகைப் பொருளுங் கணமுன வைத்தாறபோல துடபமாகக் காட்டு மியலபுடைத்தாகு மெனறுணாக.— தண்டியலங்காரம்.— “கோழத திரியே கூட சதுக்க, மாலை மாறறே யெழுத்து வருத்தனை, நாக பந்தம் வினவுத தரமே, காதை காப்பே கரநதுறைச செயயுள, சககருகு சுழிளுளகு சருப்ப தோ பத்திர, மக்கரச சத்தமு மவற்றின பால்.” இது மேற்கோள். எ-று (1)

365 ஒழிபணி பலவறறை யொழிததன வுரைத்தலே.

(இ-ள) ஒழிபலங்கார மாமாறுணாததுதம். தன பொருள விளக்க நூரீய பறபலவறறை யுரைக்க மாட்டா தொழித்தாற போல வவறறைச சுருங்கக்காட்ட லொழிபணி யெனப்படும. (வ-று.)—வெண்பா.—“ஆன லமுஞ சீரலமு நொந்தொனனா றோற்றியதன, வேனலமு மாறற விளம பீன-தேனலமுண, டினற வருணமுதிறகை யெங்கோன கொடையொ னறே, தோன்ற வுரைப்பேன ரெழுது ’ எனப் புகழொழிபணி.—வெண பா —“உளபொருள சொல்லா யுனைவாக்கண டொன்றீயாய, கொளபொ ருள வெஃகிக குடியிலைபா - யென்பொரு, ளினனா வினிதென்பா யிஃசி ரிய மெயக்கடவு, டினனா பகைப்பானென சொல ” என விசுழொழி பணி பிறவுமனன. எ-று (ச0)

366. அமைவணி யல்லவு மாமென றதுபோற் சமைநது மறறொன்றன றகவெழ வியமபலே.

(இ-ள) அமை வலங்கார மாமாறுணாததுதம் நனமை யல்லனவு மெயயல்லனவும் பிறாக குபகாரமாய நல்லவாகவு முள்ளவாகவு மொப்பி ததாறபோலமைநது பிறிதொன்றனை மிககுரைத் தொறுத்த லமைவணி யெனப்படும (வ-று.)—வெண்பா —“பொய்யுங் களவும் புறக்காமத் தீதி ழிவு, நையு முயிரக்கே நவையன்றே - செய்யுன, குலத்தூரிமை யென்ற யுள தெனினுஞ் செந்நீத், தலத்தூரிமை தானே வுனக்கு ” எ-ம. பிறவு மனன எ-று. (சக)

367. சிலேடை யென்ப திரிசொல பலவினைந் திருபய னாக வொருதொடா புரைத்தலே.

(இ-ள.) சிலேடை யலங்காரமாமாறுணாததுதம் பல பொருள்குறி தத் வொரு சொல்லாகிய திரிசொற கொணடிருபயனைக் கொள்ளும்பா டடை முடிப்பது சிலேடை யெனப்படும. (வ-று.)—வெண்பா —“பாடல மேறிப் பகைக்கினை யாத்தொட்டி, சேடலாதன பூதத் தினைகாததா- னாடக, மாந்த கவிகையால யாத்நையு மாங்கோட்டி, யோரநதுறைமே லுறறா றொளி ” எனப்பித்தன்றி பாடல மரத்திலேறிக கிளிகளைக் கூப்பிட டோட்டிப் பூதத் தினைப் புனங்காததா னெனவுந் துவரங்காட்டி னிறை ந்த குரங்குகள யாவையுங் கையா லோட்டிஞ் னெனவு மொரு பயனாகக் கொண்டு பினைநையுங் குதிரையேறி பகைவா பரிப்படையைப் பொருதோ டடித் தனனாட்செ சிறுமை காததா னெனவு மளித்த பொன்னிறைநத் கொடையாலங் கிலலாமபடி துன்பங்கணையு மோட்டிஞ் னெனவும் வேறொ ருபயனாகக் கொள்ளவும் பெறுமெனக் காண்க. அன்றியும்.—விருத்தம்— “கனிநிழலபூத் தருநதருநான கடுததம் மூன்றங் கழித்துக்காய் தளிர் மேயநது சவலை யோடைக், கினிதவழதே னுணமலரபஃ ரெடையே டடி யியைவொ ளித்தனைக் குறடகொம் பிடைத்துண் வைத்த, தனி

நிலை நேரிசைச் சிந்தமும் மதததாற சாயளி யினனிசை பாட வெள்ளை யானை, நனிவளா மாபுக மேந்தி வீரபா கடைதத வுயாதென மலையக கோட்டிற் கண்டேன ' எனபதிதனுட சொன்ன பொருள்ளொ மொரு பயனாகக் கொண்டாவியானைக் குரியவாகவு மவை மற்ருரு பயனாகக் கொண்டா லுவமைச் சிறப்பின வெண்பாவீற் குரியவாகவும் பயன்படு மெனக் கண்டுணாக இதுவே சிலேடை யுவமையென்பபடும —“ஒருவ கைச் சொற்றொடா பலபொருட பெற்றி, தெரிவுதர வருவது சிலேடை யாகும்.” என ரு ரனறியும்,

அச்சிலேடை யலங்கார விரிவுவருமாறு —தண்டி யலங்காரம்—“அது வே, செமமொழி பிரிமொழி யெனவீரு திறப்படும.” என ருா செமமொழிச் சிலேடையாவது —ஒருவகையா னீன்று பலபொருள படுவது. (வ-று) “செங்கரங்கனா லிரவு கீகருந் திறம்புரிந்து,பங்கைய மாதா நலம்பயிலப-பொ ங்குதையத, தோராழி வெய்யோ னுயாத் தெறியொழுது, நீராழி சூழநத நிலதது.” எனவரும் பிரிமொழிச் சிலேடையாவது —ஒருவகையானின்ற சொல்லைப் பிரித்ததுத் தொகை வேறுபடுத்தும் பலபொருள கொள்ளப்படுவது. (வ-று) “தள்ளா விடத்தோ தடநதாமரை யடைய, வெள்ளாவரி மானிடா யிகுப்ப-வுள்வாழ்தேன, சிந்தந் தகைமைத்தே யெங்கோன்றிரு வுள்ள, நதநதெதொழில் பரிநதாரா நாடு ' என வரும் அன்றியும்,—தண்டி யலங்காரம் —“ஒருவினை பலவினை முரணவினை நியம, மரியம விலகரு வி ரோத மலிரோ தமென, வெழுவகை யானு மிபலு மெனப் ” என ருராகலின், ஒருவினைச்சிலேடையாவது —ஒருவினையான வருவது.(வ-று) “அம்பொற பிணைமுக்கத்த திண்கோட டணிராகம், வம்புறற வேடை மலாநதிலங்க- வும்பா, நவம்புரியும் வானதியு நாணமதியு நண்ணித், தவம்புரிவார்க் கின்பந தரும்.” என வரும், பலவினைச்சிலேடையாவது —பலவினையான வருவது. (வ-று) “தவிரவின மதுவுண்களி தளிாப்ப நீண்டு, செவீமருவி⁴ செநீராம தாங்கிக - குயிலிசையு, மினனுயிரா நுண்ணிடையா மென்கிருககு டீம விலா, ரினனுயிரா யீக்கின நன.” என வரும் முரணவினைச் சிலேடையா வது —மாறுபட்ட வினையான வருவது, (வ-று) “மலை மருவி மகிதிரிய மாமணஞ்செய, காலத துணை மேவலா கடிய-வேலைமேன, மிககா:மலி யடங்கா தாக்கமவியன பொழில்கள, புககாக்கலி யடயகு மபுள் ' எனவரும் நியமச் சிலேடையாவது —சிலேடித்த வறறை நியமஞ் செய்வது (வ-று) “வெண்ணீமை தாங்கு வனமுத்தே வெறியவாயக, கண்ணீமை சே வல கடிபொழிலே - பண்ணீமை, மென்கொ லியாமே யிரங்குவன டீவலவே நதே, நின்கொ லுலாவு நிலதது ” என வரும். நியமவிலகருச் சிலேடையாவது.—சிலேடித்த பொருளை நியமஞ்செய்த நியமத்தை விலகருவது (வ-று) “சிறைப்பிவ புடகுலமுந் தீம்புனலு மன்ன, வீறைவனீ காத்தனிகு மெல லை-முறையிற, கொடியன மாளிகையு வ குன்றமுமே யன்றிச், கடி கமழ்டுங் காவு முள் ” எனவரும். விரோதச் சிலேடையாவது —சிலேடித்த உறறை.

பின்னரும் விரோதிப்பச் சிலேடிப்பது. (வ-று). “விச்சாதர னென்னினு மந்தர ததின மேவானு, லசகதன வண்ணத்தின் மாயனூ-னிச்ச, நிறைவான கலை யான களங்கநீதி, பிறையா னனகனெங் கோன.” என வரும். அவிரோதச் சிலேடையாவது — முன்னாச சிலேடித்த பொருளைப் பின்னரும் விரோ தியாமற சிலேடிப்பது. “சோதி பிரவி கரத்தா னிரவொழிகரு, மாகிடத் தான மனமதனை மாற்றழிகரு-மீதா, மனக மதிதோற்றிக குமுதளிகருக, தனத னிருகிதிககொன றான.” எனவரும். பிறவுமனன. ஏ-று. (சஉ)

368. சங்கீரண மெனப தருமபல வணிவகை
கொங்கீரத தொடையெனக கூட்டிக கூறலே.

(இ-ள.) சங்கீரண வலங்கார மாமாறுணாததுதம். மேற்கூறிய வல ங்காரங்களிற் பலவுந தமுடகலாது கூடிவரத் தாமுடையது சங்கீரண வணி யெனப்படும. (வ-று) திருக்காவலூரக கலமபகம்.—வெண்பா.— “காந்தடகை கஞ்சந்தாள காவிக்கண னுமபலவாய, வேயந்தலாந்த காவ லூர் மெனகொடையே - மீந்தமது, வுண்ணளிகாள சொனமினீ ரொத்த ளதோ பூவுலகிற, பண்ணளிப்பூத தீந்தேன பளித்தது.” எனப்பதிதனு னரு வகமு மொடநீம விடையில வினாவும பிறிதுறையுமென விவவலங்காரங் கள கலாது கூடி வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், “தனதெற நீரீநினற தவத தா லளிமருவும், புண்டரிக நினவதனம போன்றதா-ஊண்டோ, பயினரு னுளமபருமே பாணமொழியாய பாாமேன, முயனருள முடியாப பொருள்” எனவரும்—தண்டி யலங்காரம்.—“மொழியப பட்ட வணிபல தமமுட, டமுவு ஷுடாடபது சங்கீ ரணமே.” இது மேற்கோள ஏ-று. (சகூ)

369. சொல்லணி யாறைநும பொருளணி யையாறும
புல்லணி யிருவகை புணாநத தொகையென
முத்தமிழக கிவையெலா முகமறை சிகைபொறை
யத்தகைத் தாகா வணிகல னாககொண
டெநநூறகு முதலாம யுத்தி யஃதிலலா
லநூல பித்த னகவகை வாளென்ப

(இ-ள.) இவவதிகாரத்தள விளக்கிய சொல்லணி முப்பதம் பொரு ளணி முப்பது மியவிசை நாடக மெனனு முதத்தமி ழமுருப புணைதற்குரி யன, ஆயினு மொளிதரு மினமணி குயிறறிய வணிகலன றுமு மிருளுற விருகண முடிவரின மாசென வகற்றம்போல விவவணி வகையானுந தா னுரைக்கும் பொருட்கிரு னுருமைபேணி யினனதற கினன துரிய தெனவு மினனதற்குரிய விடமினன தெனவு முணாநது கூருதல சான்றோ கட னெனக கொள்க. அன்றியுந திருமணி யணிகல னாயினு மொழுங்கு-மினநி மட்டு மினறித திரளாயத திரடடிக குவித்தது தலைச்சமையாக வெடுத தல சிவகார மன்றதுபோல விவவகைய வணிகளும் பொருட்குப் பாரமாக குவித தேற்றும் லணிகலரு யலங்காரந்தோன்ற வலாவு மிகாமலு மொழுங்

கெடாமறு மவற்றை வகுத்துப் பூணல வேணமெ இவற்றிற கெல்லாம
கதியே முதற காரணமாக வேண்டிற் நெனம்ஃ திலலாதாயிற் கற்றநாலெ
ந் தனைக கொலவதற்கேதுவாக நிற்கும் பித்தனைகப் பிடித்தவாளே
யொக்கு மெனமனா புலமையின மிக்கோனெனக் கண்ணெனாக. எ-று (சச)

370. எந்நா னிலையினு மியைபெலா முணர்த்துது
மந்நா லரியதென வஃ கினு மொறுநூல
காட்டிய பலகடைக் கடைப்பிடித் தவற்றெடு
கூட்டிய மறறவை கொள்ப கலலோரென
வெழுத்துச் சொற்பொருள யாப்பணி யெனறிவள
வழுத்திய வைமபொருள் வழக்கஞ் சுருக்கித்
தொன்னூ னடையொடு சிறந்த புறநிலைப்
பன்னூ னடையிற் பழையன கழிதலும்
புதியன புகுதலும் புலமையின மிக்கோ
விதிமென விமமுறை விருமபி வழுவிவ
முந்நூல விளக்கிய முதத்தமிழ்த
தொன்னூல விளக்கக துலங்கிய வாரே.

(இ-ள்.) எவ்வகைநூலினு மவ்வவற்றியின வெல்லாவற்றையு முழு
துகாத திறவது முற்றணாக தோக்கு மேலாவருமையாகையி விங்கணு
காததவைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டொயாதனவு முணாவ தறிவோ
தொழிலெனக் கொளக் அன்றியுந் தொன்னூலை விளக்கிய புதுநூலாக
வீணெச சொல்லப்பட்ட வைநதிலக் கணவழியே தொனமையிற் செந்த
மிழ்நூலில் வழங்கிய சிறசில வெழிப்பினு மினறு மந்நூலிற் புதியன
சிறசில விதிப்பினு மவையெலாக் காலவேற்றமையானும் புறநிலை நூலின
வழி வந்தமையானும் வழுவென நிகழ்ப்படாவென நன்னூற் கலைவல்
லோன் முதற ரென்னூற் புலவருளநம் பலவொன்றுணாக எ-று. (சடு)

இரண்டாமோதத்துப் பொருளணியியல் — முற்றிறறு.

அதிகார மொன்றிற்கு ஒத்திரண்டிற்கு ஆட்குத்திரம். 70.

மேற்கோள குத்திரம். 56. ஆட்கு. 126.

அதிகார மைந்திற்கு மேற்கோளோடு கூடிய ஆட்குத்திரம். 829.

— 0 —

ஐந்தாவது: — அணியதிகாரம் — முற்றிறறு.